

mộc điềm

Anh
nhẹ chút
có được
không?

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)
[Phần 31](#)
[Phần 32](#)
[Phần 33](#)
[Phần 34](#)
[Phần 35](#)
[Phần 36](#)
[Phần 37](#)
[Phần 38](#)
[Phần 39](#)
[Phần 40](#)
[Phần 41](#)
[Phần 42](#)
[Phần 43](#)
[Phần 44](#)
[Phần 45](#)
[Phần 46](#)
[Phần 47](#)
[Phần 48](#)
[Phần 49](#)
[Phần 50](#)
[Phần 51](#)
[Phần 52](#)
[Phần 53](#)
[Phần 54](#)
[Phần 55](#)
[Phần 56](#)
[Phần 57](#)
[Phần 58](#)
[Phần 59](#)
[Phần 60](#)
[Phần 61](#)

Phần 62

Phần 63

Phần 64

Phần 65

Phần 66

Phần 67

Phần 68

Phần 69

Phần 70

Phần 71

Phần 72

Phần 73

Phần 74

Phần 75

Phần 76

Phần 77

Phần 78

Phần 79

Phần 80

Phần 81

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 1

《 người nhẹ một chút có thể chứ 》

Tác giả: Mộc ngọt

Văn án:

1, tốt nghiệp ba năm sau, Mạnh Vân cùng “Tiền nhiệm” Lục Dĩ ở bệnh viện ngoài ý muốn gặp lại.

Mạnh Vân: “Người nhẹ một chút.”

Lục Dĩ cầm khoang miệng kính cười như không cười: “Nơi nào nhẹ một chút?”

2, Mạnh Vân học sinh ở trong trường học bị thương, nàng mang theo tiểu băng hữu đi bệnh viện xem bệnh, ở trong thang máy ngẫu nhiên gặp được ăn mặc áo blouse trắng Lục Dĩ.

Lục Dĩ biểu tình tựa kính tựa hỉ, trên dưới nhìn quét tiểu băng hữu: “Ta?”

Mạnh Vân lại tức lại cấp, mặt đều ghen đỏ: “Lục Dĩ người bệnh tâm thần!”

Lục Dĩ: A, nữ nhân miệng, gạt người quý.

Tao gãy chân nha sĩ X kiều mềm đáng yêu tiểu lão sư

* đô thị

* nghe nói rất ngọt

Tag: Ngọt văn

Vai chính: Mạnh Vân, Lục Dã | vai phụ: Ngụy Tống Từ | cái khác: Một ngọt, ngọt văn

Chương 1

Ngày mùa hè hừng đông thật sự sớm.

Thành thị này tuy rằng sớm liền tiến vào cao tốc phát triển thời kỳ, nhưng cao ốc building biên góc xó xinh, vẫn như cũ có tràn ngập dân quốc phong tình ngõ hẻm hẻm nhỏ.

Mỗi ngày đều là vô cùng náo nhiệt pháo hoa khí.

“Vân vân, người lại răng đau?” Sáng sớm, Quý Hiếu Thích liền ở phòng khách hấp tấp mà ồn ào khai, “Ngoan ngoãn, ta phía trước làm người tìm thời gian đi cùng nhau lộn, người có phải hay không không đi nha!”

“.....”

Mạnh Vân cả đêm không ngủ hảo, quầng thâm mắt đều sắp quải đến cằm, thoát nhìn vô cùng tiêu tụy.

Nàng tối hôm qua liền bắt đầu răng đau, nằm nửa bên đầu cùng nhau phát trướng, lăn qua lộn lại cả một đêm vừa mới mơ mơ màng màng có điểm buồn ngủ, dưới lâu đã bắt đầu có động tĩnh.

A di mù mù ước hẹn mua cơm sáng mua đồ ăn khi riu rít nói chuyện với nhau thanh, kiểu cũ vô tuyến điện nghe đài radio âm nhạc thanh..... Nhà cũ không thể nào cách âm, đủ loại thanh âm phảng phất liền ở nàng bên tai, làm nàng đau đầu đục nứt, rốt cuộc vô pháp đi vào giấc ngủ.

Bởi vì ở nhờ ở nhà người khác, Mạnh Vân cũng không hảo quá lười biếng, che lại quai hàm sớm mà liền ra tới hỗ trợ làm cơm sáng.

Quý Hiếu Thích như vậy một gào, quý mù mù cũng phát hiện không thích hợp, lo lắng mà nhìn Mạnh Vân vài lần —— nàng vốn đang cho rằng tiểu cô nương ngoan ngoan ngoan ngoan bản thân liền không thích nói chuyện đâu, nguyên lai là răng đau.

A di khả đau lòng Mạnh Vân như vậy lại ngoan lại hiểu chuyện tiểu cô nương, vội vàng đem Mạnh Vân lôi ra phòng bếp, cũng không cho nàng hỗ trợ, kêu Quý Hiếu Thích chạy nhanh ăn xong cơm sáng bởi nàng đi xem bác sĩ.

Mạnh Vân mới trở về ngày hôm sau, còn không có tới kịp đi tìm phòng ở tìm công tác, liền trước bị bạn tốt túm tới rồi bệnh viện.

“Không có gì đại sự a, hẳn là chính là tới thời điểm quá mệt mỏi, không cần xem bác sĩ, ăn chút thuốc hạ sốt liền hảo.....”

Quý Hiếu Thích lông mày một chợn, “Ta còn không biết người sao, khả năng nhịn. Không được không được, vẫn là đến chạy nhanh nhìn, chẳng lẽ người muốn bùm mặt đi phỏng vấn đi tìm phòng ở?”

Mạnh Vân thường ngày không có gì chú ý, lỗ tai lại mềm, bị Quý Hiếu Thích huấn hai câu liền ngoan ngoan mà đi theo nàng đi rồi.

Nha khoa cái này phòng khám bệnh cùng khác khoa không giống nhau, một năm 365 thiên, chỉ cần phòng không nghỉ ngơi liền vĩnh viễn có người ở xếp hàng đăng ký, thả bệnh hoạn chẳng phân biệt tuổi chẳng phân biệt giới tính, chỉ có thống khổ cùng càng thống khổ khác nhau.

Mạnh Vân hàng năm bị đau răng bối rối, lại đặc biệt sợ hãi nha sĩ, vừa đi đến nơi đây liền lòng còn sợ hãi nơm nớp lo sợ, sắc mặt đều trắng.

Quý Hiếu Thích không phát hiện nàng khác thường, ba lượng chạy bộ qua đi, cho nàng treo hào.

Mạnh Vân ngữ khí có điểm đánh phiêu, một bên lấy tiền lẻ tiền trả, một bên đối với kia đăng ký hộ sĩ thành khẩn mà nói: “Phiền toái cho ta quải một cái ôn nhu điểm bác sĩ..... Ta có điểm sợ đau.”

Hộ sĩ mặt vô biểu tình mà phát phát tay, “Bên trong sẽ kêu tên, gọi vào cái nào bác sĩ chính là cái nào.”

“Nga..... Hào, tốt, cảm ơn.”

Quý Hiếu Thích đối Mạnh Vân cũng không phải là giống nhau hiểu biết, nàng từ đại học hai người nhận thức bắt đầu, liền vẫn luôn là có điểm kiêu kiêu bộ dáng —— thật cũng không phải nói điêu ngoa đại tiểu thư như vậy, chính là đặc biệt sợ đau, ngày thường tay bị môn nhẹ nhàng mà kẹp một chút, đều đến mắt đỏ.

Có thể thấy được tiểu nữ sinh không phải giả vờ, chính là đặc biệt sợ đau, khác phương diện đều thực hảo, nói chuyện làm việc đều đặc biệt làm cho người ta thích, cũng sẽ không có người cảm thấy nàng làm, chỉ nghĩ sùng.

Lúc ấy trong phòng ngủ còn nghiêm túc mà thảo luận quá, nàng hẳn là cảm giác đau thần kinh đặc biệt phát đạt, về sau cũng không thể sinh hài tử, bằng không thế nào cũng phải đau vụng không thể.

Này đảo mắt ba năm đi qua, Mạnh Vân nói chuyện làm việc đều so đại học thời điểm thành thực rất nhiều, liền sợ đau điểm này, vẫn là một chút cũng chưa biến.

Quý Hiếu Thích nghĩ đến trước kia chuyện này, trong lòng cũng là thốn thức, ngó ngò ở bên cạnh Mạnh Vân liếc mắt một cái, do do dự dự hỏi: “Vân vân, người cùng cái kia ai.....”

Mạnh Vân sững sốt, nhất thời không nghĩ tới nàng trong miệng “Cái kia ai” là ai, một hồi lâu mới phản ứng lại đây.

“Người nói Ngụy học trường a? Không có, tốt nghiệp lúc sau liền không liên hệ.”

Ngữ khí đảo không giống như là cũ tình chưa xong bộ dáng.

Quý Hiểu Thích nhẹ nhàng thở ra.

Ngẫm lại cũng là, này đều nhiều năm như vậy, nếu là còn đối một cái lạnh nhạt đến trong xương cốt người nhất vãng tình thâm, kia không đều thành chịu ngược cuồng sao.

Lúc ấy nhất gan lại mềm yếu Mạnh Vân lấy hết can đảm đuổi theo cách vách viện đại học bá Ngụy Tống Từ, chuyện này thực sự khiến cho không ít người nghị luận.

Mạnh Vân tuy rằng ở trong trường học không thể nào ái nói chuyện, lại có điểm tiêu đáng thương bộ dáng, nhưng là bên ngoài diện mạo xác thật không tồi. Giáo dục trẻ em chuyên nghiệp xinh đẹp nữ sinh không ít, mỗi lần bài hệ hoa nàng đều là có thể trên bảng có tên.

Ngụy Tống Từ ở y học viện cũng coi như là đứng đầu học bá, tuy rằng luận nhan giá trị thua hẳn cùng phòng ngủ bạn cùng phòng một ít, đơn độc lấy đi ra ngoài vẫn là có thể khen một câu soái.

Mạnh Vân khó được lớn mật, theo đuổi một chút cũng chưa che lấp, hơi có chút oanh oanh liệt liệt ý tứ, tất cả mọi người đều xem ở trong mắt, cũng đều cảm thấy hai người rất hợp, hơn phân nửa sẽ có cái hảo kết cục.

Nào biết cuối cùng vẫn là không thành, còn làm Mạnh Vân thương tâm đến một tốt nghiệp liền đi xa tha hương.

Tưởng tượng đến chuyện quá khứ nhi, Quý Hiểu Thích chính là một trận sinh khí, “Ngụy Tống Từ kia quả thực chính là có mắt không trông, ta lúc ấy thật hối hận không tìm người đi giáo huấn một chút hẳn!”

Quý Hiếu Thích nói được lòng đầy cảm phần, thẳng đem sầu mặt Mạnh Vân làm cho tức cười, “Tiểu thất người thật là một chút cũng chưa biến, vẫn là giống như trước đây kêu đánh kêu giết.”

“Không hảo sao?”

“Hảo, ta thích nhất tiểu thất.” Mạnh Vân rầu rĩ mà cười, nhéo nhéo Quý Hiếu Thích tay.

Này ngoan ngoãn tiểu bộ dáng, nhưng đem Quý Hiếu Thích cấp đau lòng đến không muốn không muốn, ở trong lòng thẳng đau lòng nàng chịu khổ.

Ở đại học nàng chính là đại tỷ đại giống nhau khí phách tồn tại, trong lòng đã sớm đem Mạnh Vân tiểu đáng thương đương muội muội.

Mà trên thực tế nàng so Mạnh Vân còn muốn tiểu hai tháng.

“..... Dù sao, người đối hãn không có hứng thú tốt nhất, ta lúc sau cho người giới thiệu càng soái! Ba điều chân cốc khó tìm, hai cái đùi độc thân soái ca còn thiếu sao?”

Mạnh Vân tức khắc dờ khóc dờ cười lên.

Quý Hiếu Thích vẫn là như vậy..... Cuồng dã.

Đương nhiên, bởi vì có như vậy tri kỷ Quý Hiếu Thích bồi nói chuyện phiếm, hồ thiên hải địa mà nói bậy một hơi, thẳng đạ đến người bật cười, Mạnh Vân cũng dần dần mà không cảm thấy thực khẩn trương.

Mắt thấy lập tức muốn gọi vào Mạnh Vân dãy số, Quý Hiếu Thích đột nhiên nghĩ tới cái gì dường như, nói lên một kiện quá khứ thú sự.

“Lại nói tiếp, người còn nhớ rõ Ngụy Tống Từ cái kia bạn cùng phòng sao? Lúc ấy cách vách viện viện thảo, chúng ta còn cùng nhau xướng quá ca đâu, còn có ấn tượng sao?”

Mạnh Vân tâm run lên, không biết Quý Hiếu Thích vì cái gì đột nhiên nói đến người này, run run rẩy rẩy nói: “Hắn, hắn làm sao vậy?”

Quý Hiếu Thích không nghe ra nàng lời nói khẩn trương, nhạc a trong chốc lát, “Người xuất ngoại lúc sau, hẳn nơi nơi hỏi thăm tin tức của người, còn liên hệ quá ta. Bất quá lúc ấy tất cả mọi người đều tưởng Ngụy Tống Từ thay đổi tâm ý, ngượng ngùng chính mình tới hỏi, liền tìm bạn cùng phòng tới, cho nên không ai để ý đến hắn. Bất quá cũng là, người cái này hẳn tâm nha đầu, đi được nhỏ giọng vô tức, cũng không nói cho người, tưởng nói cũng không biết a! Náo loạn có một trận, liền không lại nghe được tin tức của hắn.”

Nàng nhìn Mạnh Vân liếc mắt một cái, cười nói: “Người phải làm khi trước tiên nói cho ta một tiếng, nói không chừng thật đúng là cùng Ngụy Tống Từ thành. Bất quá ta nhưng không xem trọng loại này làm bộ làm tịch nam nhân, treo người hai năm, đám người đi rồi mới muốn tìm, này không phải có bệnh sao.”

Mạnh Vân cúi đầu, không dám làm Quý Hiếu Thích nhìn đến nàng biểu tình.

“Kia, kia người kia.....”

Hắn sau lại có hay không nói cái gì?

“Cái nào người? Ngụy Tống Từ bạn cùng phòng? Nghe nói đi đại bệnh viện đương bác sĩ, ta có cái cao trung đồng học vẫn luôn yêu thầm hắn tới, đồng học sẽ thời điểm nói đến, nói hắn hiện tại công tác hảo vô cùng, phòng ở xe đều lấy lòng, cao soái phú bản nhân. Ai, sớm biết rằng lúc ấy ta nên.....”

Mạnh Vân nhẹ nhàng thở ra, lại nhắc tới tâm thật cẩn thận hỏi: “Kia hắn.....”

Lời còn chưa dứt, quảng bá đã gọi vào nàng tên.

“Nha thể nha tùy khoa 198 hào Mạnh Vân, thỉnh đến số 3 vị khám bệnh.”

Quý Hiếu Thích vỗ vỗ nàng bả vai, “Đến người vân vân..... Muốn hay không ta bồi người đi vào a?”

Mạnh Vân trong lòng khẩn trương đến muốn mệnh, ngón tay đều nắm đến một khối, nhưng là vẫn là cường chống đối với Quý Hiếu Thích cười cười, “Không cần, cảm ơn tiểu thất.”

Quý Hiếu Thích có điểm buồn cười, biết nàng sĩ diện, sợ chính mình dữ tợn bộ dáng bị nàng nhìn đến, cho nên cũng không miễn cưỡng, “Ta đây cho người xem bao, đi thôi đi thôi, đừng sợ.”

Mạnh Vân gật gật đầu, thật cẩn thận mà đẩy ra phòng khám bệnh mắt, đi đến số 3 vị bên cạnh.

Nha khoa phòng khám bệnh cùng khác phòng không giống nhau, là một gian rất lớn phòng, hai bên phân mười lăm cái khám vị, còn có nguyên bộ lợi cùng dụng cụ.

Khám vị cùng khám vị chi gian dùng nửa người cao tấm ngăn ngăn, liền tới gần hành lang bên kia đều có chắn bản, chỉ chừa một cái miệng nhỏ cung người xuất nhập.

Mạnh Vân nhìn đến số 3 vị trước một cái người bệnh còn chưa đi, chính khom lưng ở cùng cái kia bác sĩ nói cái gì đó, kia bác sĩ còn lại là bị tấm ngăn chặn thân ảnh, nhất thời thấy không rõ diện mạo.

Nàng rất có lễ phép mà đứng ở một bước có hơn, chờ kia người bệnh nói vài thanh “Cảm ơn” xoay người sau khi rời khỏi, mới đi phía trước đi rồi một bước, nhẹ giọng nói: “Bác sĩ người hảo.....”

Kia bác sĩ đối diện máy tính đánh bệnh lịch, khẩu trang hái được một nửa, lộ ra tinh xảo rõ ràng mặt mày cùng sườn mặt hình dáng.

Mạnh Vân ngẩng đầu nhìn thoáng qua, sửng sốt một chút, thanh âm tức khắc liền tạp xác, “Người.....”

Bác sĩ cười cười, đem câu lấy lỗi tai y dùng khẩu trang hoàn chỉnh bắt lấy, ném vào bên cạnh thùng rác, hoàn hoàn toàn toàn mà lộ ra có chút bỉ khí tươi cười.

Quả thực là liền áo blouse trắng đều ngăn không được bỉ khí.

Này quen thuộc bộ dáng, xác thật là đã từng mê đảo muôn vàn thiếu nữ cố nhân.

“Mạnh Vân, thật là đã lâu không gặp.”

Hắn thanh âm vẫn là dễ nghe, khuynh hướng cảm xúc ôn nhuận, không nhanh không chậm, lạnh lạnh mà làm người say mê, người nghe tựa hồ vô cơ mà có thể thả lỏng lại. Chỉ là trong giọng nói mang theo một tia làm người năm lấy không ra hương vị.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 2

Mạnh Vân tâm run lên một chút, biểu tình thoạt nhìn như là phải bị dọa khóc, “Lục, lục lục lục Lục Dã, đã lâu không thấy.....”

Chương 2

Cố nhân gặp lại đến đột nhiên, mà nơi này lại không phải ôn chuyện hảo địa phương.

Lục Dã dùng cảm điếm điếm trị liệu giường, lại hủy đi hoàn toàn mới bao tay cùng khẩu trang, “Đi lên đi.”

Lui tới đều là bác sĩ hộ sĩ, còn có vẻ mặt khổ sắc người bệnh, Mạnh Vân biết lúc này tốt nhất chính là cái gì đều không nói, nhẹ nhàng mà mím môi, dựa theo hăn nói, thật cẩn thận mà nằm đi lên.

Ba năm không gặp, Lục Dã khí chất so đại học khi thành thực không ít, mặt mày lại vẫn như cũ tinh xảo.

Mạnh Vân mở to mắt, nhìn hăn cầm khoang miệng kính cấp chính mình kiểm tra hàm răng, hai người chi gian chỉ có không đến một tay khoảng cách, càng có vẻ hăn thanh tuyền, chuyên chú bộ dáng đủ để cho sở hữu nữ nhân tim đập như sấm.

Thật là nhất không nghĩ nhìn thấy người trước hết gặp được, quả nhiên không thể sau lưng nói người.

Mới vừa Quý Hiếu Thích còn nhắc tới người này, lúc này mới không quá mười phút đâu, người cư nhiên liền xuất hiện.

Mạnh Vân nhin không được năm váy.

Ước chừng là không khí quá mức với vi diệu, Lục Dã đột nhiên híp mắt cười cười, dùng nhẹ nhàng ngữ khí nói: “Người này khẩu nha vấn đề Đa Đắc thực a..... Lần này là bên kia đau?”

Mạnh Vân đỏ mặt, duỗi tay chỉ chỉ bên phải.

Lục Dã cười vẫn luôn là cái dạng này, đường hoàng đến có điểm ngoan bĩ, cùng Ngụy Tống Từ như vậy cao lãnh học bá hoàn toàn không giống nhau.

Hắn duỗi tay từ bên cạnh cầm cái kim loại cái nhíp, đảo lại, đối với nàng bên phải nha nhẹ nhàng mà gõ một chút.

“Nha! Đau quá!”

Mạnh Vân nhin không được kêu sợ hãi lên tiếng.

Thật là liên lụy thần kinh não giống nhau mà đau, chỉ như vậy chạm vào một chút, nàng đều cảm thấy muốn từ trên giường bắn lên trời.

Tuy rằng có chút lỗi thời, Lục Dã trong đầu lại hiện lên một vụn cái hình ảnh.

—— Mạnh Vân khước mắt hàm chứa nước mắt, đầy mặt ửng đỏ bộ dáng, giống như điện giật mà nhỏ giọng nhẹ thở gấp.

—— Mạnh Vân nhẹ giọng kêu tên của hắn, một tiếng một tiếng mà nói không cần, như là tiểu nữ miêu tiếng kêu giống nhau đáng yêu.

.....

Lục Dã áp xuống trong lòng phập phồng cảm xúc, còn có hết thảy nói không nên lời vấn đề, đem trên tay cái nhíp cùng khoang miệng kính đều phóng tới bên cạnh khay, xoay người sang chỗ khác khai đơn.

“Đi chụp cái phiếu tử, này viên nha hản là muốn đoạn thần kinh.”

Vừa nghe lời này, Mạnh Vân lập tức liền có chút hoảng sợ, “Như vậy nghiêm trọng sao?”

Nàng thanh âm thực nhẹ, còn mang theo nhút nhát, Lục Dĩ tâm như là bị lông chim nhẹ nhàng quét đến, phảng phất có điện lưu thoán quá.

“Đều đau thành như vậy, còn không nghiêm trọng sao?”

Lục Dĩ khai đơn tử, đem y bảo tạt đưa cho nàng, “Đi chước phí chụp phiếu tử, có thể nói hôm nay trước khai cái khẩu, chứng viêm tiêu liền không đau.”

Mạnh Vân run run rẩy rẩy mà đứng lên, bạch mặt đi chước phí.

Lục Dĩ nhìn nàng tinh tế gầy yếu bóng dáng, tay không tự chủ được mà nắm thành quyền.

Ba năm.

Khoảng cách nữ nhân này không từ mà biệt, đã ước chừng có ba năm.

Lục Dĩ nghĩ đến năm đó hản điên rồi giống nhau mà tìm người, khắp nơi hỏi thăm, chỉ cảm thấy chính mình thật đáng buồn lại buồn cười.

Rõ ràng biết nàng trong lòng có người khác, hản lại vẫn như cũ không muốn buông tay.

Hiện tại nàng rốt cuộc đã trở lại.

Mạnh Vân cũng không biết sau lưng ánh mắt có bao nhiêu suy nghĩ, nàng hiện tại toàn tâm toàn ý mà đắm chìm đang khẩn trương cùng sợ hãi bên trong, còn có một ít nói không nên lời kinh hách mờ mịt.

Quý Hiếu Thích nhìn đến nàng thần sắc hạ xuống mà đi ra, vội cầm bao đi lên đi, “Thế nào? Bác sĩ nói cái gì?”

Mạnh Vân thoát nhìn mau khóc, “Muốn đoạn nha thần kinh.....”

Quý Hiếu Thích sửng sốt, “Như vậy nghiêm trọng a..... Xem người lần sau còn dám lại chịu đựng sao!”

Mạnh Vân thật là từ đại học bắt đầu liền giấu bệnh sợ thầy, đi nước ngoài lúc sau, nước ngoài phòng khám thu phí cao, phòng chùng nàng càng thêm không muốn xem bác sĩ, liền rằng đau đều có thể nhẫn thương mấy tháng, nhẫn đến không đau mới thôi.

Dùng nàng lời nói tới nói, đó chính là thà rằng chậm rãi đau, chịu không nổi liền ăn vài miếng thuốc giảm đau, cũng không muốn đi đối mặt tàn bạo nha sĩ, thật sự là thật là đáng sợ.

Tuy rằng thoát nhìn có điểm kiêu kiêu, nhưng là này nhẫn công thực sự nhất lưu.

Có Quý Hiếu Thích ở bên cạnh nhìn chăm chăm, Mạnh Vân cũng không dám treo máy, ngoan ngoãn mà giao tiền chụp phim, về tới Lục Dĩ bên kia.

Lục Dĩ không có kêu tiếp theo cái người bệnh, vẫn luôn đang chờ nàng.

Mạnh Vân vẫn luôn không dám nhìn thẳng hăn đôi mắt, chỉ là đem từ tạp phóng tới hăn trên bàn, nhìn trơn bóng sàn nhà nhỏ giọng mà nói: “Lục bác sĩ, hảo.”

Lục Dĩ “Ân” một tiếng, mở ra nàng phim tử.

Bệnh viện máy tính tương đối cũ xưa, hình ảnh thêm tái lên tốc độ rất chậm, hăn liền thừa dịp thời gian này hỏi chút lời nói ngoài lề.

“Liền như vậy sợ ta?”

“.....”

Mạnh Vân không nói lời nào, Lục Dã cũng không ép nàng, cẩn thận mà nhìn nhìn nàng nha phiến, chỉ vào màn hình cho nàng giải thích, “Người xem, này viên nha đã lặn đến thần kinh, ta cho người làm cái căn quản trị liệu, đem nha thần kinh giết, liền sẽ không lại đau. Chờ người này một ngụm nha đều tu hảo lúc sau, người đi dưới lầu chữa trị khoa quả cái hào, làm bác sĩ cho người làm cái nha bộ bảo hộ một chút.....”

Chỉ có lúc này, Lục Dã thoát nhìn mới có thể đứng đắn rất nhiều, phối hợp hẳn ngữ khí, lời nói cũng có vẻ rất có thuyết phục lực.

Mạnh Vân nghe liền cảm thấy đầu đau, nhưng là cũng biết vô pháp lại nhịn xuống đi.

Nàng mới vừa về nước, còn có một đống lớn sự tình muốn vội, muốn đi tìm công tác, muốn đi tìm phòng ở, lúc sau tìm được công tác còn phải cấp mang học sinh, răng đau tổng không phải cái biện pháp, chỉ có thể nhanh lên trị liệu.

Run run rẩy rẩy mà nằm đến trị liệu trên giường lúc sau, nàng nghe được Lục Dã hướng ra phía ngoài hô một tiếng “Bích lan đoán châm”, sau đó liền có nữ hộ sĩ cầm một cái tiểu nhân ống tiêm lại đây đưa cho hẳn.

Lục Dã trước cho nàng vọt hướng nha, duỗi tay hủy đi ống tiêm, nhìn đến nàng vẻ mặt khẩn trương bộ dáng, trấn an nói: “Là thuốc tê, đánh xong liền không cảm giác.”

Mạnh Vân bị cái kia thật dài kim tiêm sợ hãi, run thanh năn nỉ: “Người, người nhẹ một chút.....”

Lục Dã sửng sốt, trên tay khoang miệng kính thiếu chút nữa không cầm chắc —— hẳn đôi mắt đột nhiên sáng một chút, cười như không cười hỏi: “Nơi nào nhẹ một chút?”

“.....”

Mạnh Vân mặt “Đắng” một chút thiêu lên.

Nếu là cho nàng một người sinh trọng tới cơ hội, Mạnh Vân nhất định sẽ trở lại ba năm trước đây, hung hăng mà phiến ngay lúc đó chính mình một cái tát.

“Kêu người uống rượu! Kêu người phóng túng!”

Lục Dã xem nàng cả người đều sắp thiêu cháy, cũng không đùa nàng, “Yên tâm, thật sự một chút cũng không đau.” Dừng dừng, “Ta sẽ nhẹ một chút.”

Nói nhẹ liền thật sự nhẹ, Lục Dã động tác thực mau, cùng nàng xả vài câu có không, quan tâm thuốc tê liền tất cả đều đánh đi vào.

Mạnh Vân chỉ cảm thấy bị nhẹ nhàng mà chọc một chút, còn không có cảm nhận được đau cảm giác, đã kết thúc.

Đợi trong chốc lát, thuốc tê khởi hiệu lúc sau, nàng nửa bên mặt liền cương, không thể nào năng động, tự nhiên cũng không có đau đớn.

Lục Dã cười khẽ một tiếng, “Còn có thể đi?”

Mạnh Vân đôi mắt ướt đầm dề, tựa hồ tưởng lời nói đều giấu ở trong ánh mắt.

“..... Người vẫn là nhắm mắt đi, người như vậy nhìn ta, sẽ ảnh hưởng ta thao tác.”

“Nga.”

Nàng thuận theo nhắm mắt.

Lục Dã y thuật không lời gì để nói, hẳn ở đại học khi tuy rằng không phải Ngụy Tống Từ như vậy học bá, tốt xấu là học bá bạn cùng phòng, bị mưa dầm thấm đất cũng có thể tính nửa cái học bá, ít nhất hàng năm học bổng khẳng định là trên bảng có tên.

Mạnh Vân bọn họ là bốn năm học chế, Lục Dã cùng Ngụy Tống Từ đều là khoang miệng y học khoa, tám năm bốn thạc bác liền đọc, cho nên nàng tốt nghiệp lúc sau, cũng không biết Lục Dã sau lại thế nào.

Nhưng là xem hiện tại bộ dáng, hẳn là cũng không tệ lắm..... Phi thường không tồi.

Mạnh Vân tâm tư phiêu đến có chút xa, hơn nữa đêm qua không ngủ hảo, Lục Dã động tác mềm nhẹ, nàng dần dần mà nổi lên buồn ngủ.

Mơ hồ trong chốc lát, Lục Dã liền nói một tiếng “Hảo”.

Mạnh Vân mơ mơ màng màng mà mở mắt ra, bất kỳ nhiên mà cùng Lục Dã bốn mắt nhìn nhau.

Lục Dã híp mắt nở nụ cười, “Súc miệng, lên.” Nói, liền xoay người sang chỗ khác viết bệnh lịch.

Mạnh Vân yên lặng mà đứng lên.

Lục Dã sau lưng như là dài quá đôi mắt, tựa hồ đã tính đến nàng đã đứng ở mặt sau, “Cuối tuần khi nào có rảnh? Thứ tư hoặc là thứ năm buổi chiều, nào một ngày phương tiện?”

“Thứ tư đi.”

“Ân, kia ước 3 giờ rưỡi đi, lưu cái số di động cho ta.”

Mạnh Vân dừng một chút, “Còn, còn muốn số di động a.....”

Lục Dã quay đầu lại nhìn nàng một cái, “Bằng không ta đột nhiên có việc, như thế nào thông tri người a?”

Nói được cũng là.

Mạnh Vân bị thuyết phục, ngăn chặn đảy lòng xấu hổ lại khẩn trương cảm giác, nhẹ giọng báo ra một chuỗi dãy số.

Lục Dã đem điện thoại hào nhớ xuống dưới, lại cho nàng khai một hộp thuốc giảm đau cùng thuốc hạ sốt, lúc này mới phóng nàng đi ra ngoài giao tiền về nhà.

Mạnh Vân chỉ cảm thấy chính mình một thân mồ hôi lạnh, cũng không biết là bởi vì sợ đau khẩn trương, vẫn là bởi vì đột nhiên nhìn thấy Lục Dã khẩn trương, tóm lại chính là có chút đần độn.

Quý Hiếu Thích bồi nàng giao xong tiền, lúc này mới hỏi: “Phát sinh chuyện gì? Như thế nào sắc mặt như vậy bạch a?”

Mạnh Vân một đốn.

Quý Hiếu Thích cũng không biết lúc trước nàng cùng Lục Dã chi gian đã xảy ra cái gì.

Nàng cường chống cười cười, “Vừa mới cho ta xem nha cái kia bác sĩ, là Lục Dã.”

Quý Hiếu Thích phản ứng trong chốc lát mới phản ứng lại đây là ai, “Liên Ngụy Tống Từ cái kia bạn cùng phòng? Cao soái phú hệ thảo? Chúng ta vừa mới nói lên cái kia?..... Này cũng quá xảo đi!”

Nàng cảm thán một hồi lâu, đột nhiên ý thức được lời này không nên đối với Mạnh Vân nói.

“Ngượng ngùng a vân vân, ta không nghĩ tới như vậy xạo, ta không thèm nghĩ hẳn a, cùng Ngụy Tống Từ có quan hệ hết thấy người đều đừng yên tâm thương, đã biết sao?”

Mạnh Vân nhìn đến bạn tốt tự trách biểu tình, trong lòng bởi vì không thể nói ra chân tướng mà cảm thấy vạ phần áy náy, an ủi nàng một hồi lâu.

“Ta thật sự không để bụng, tiểu thất, người đừng cảm thấy ngượng ngùng, Ngụy Tống Từ là ai a, còn không phải là cái niên thiếu vô tri khi nhận thức lão đồng học sao! Ta ở nước ngoài gặp được soái ca ngàn ngàn vạn, đều mau đã quên hẳn cái dạng gì!.....”

Càng nói thanh âm càng nhẹ, đến cuối cùng mặt nhĩ tiêm đều đỏ.

Quý Hiếu Thích sờ sờ nàng đầu, “Chúng ta ngoan ngoãn thật sự là quá đáng yêu.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 3

Bởi vì căn quản trị liệu có ba lần đợt trị liệu quan hệ, Mạnh Vân cũng không vội vã tìm công tác, mà là tới trước chỗ tìm nổi lên phòng ở.

Tuy rằng Quý Hiếu Thích thực khách khí, quý mụ mụ đối nàng cũng chiều cổ, rốt cuộc là cùng bọn họ cả gia đình người cùng nhau trụ, không có phương tiện, tổng không thể vẫn luôn quấy rầy nhân gia.

Mạnh Vân cũng không như thế nào để ý thông cần thời gian, cho nên cũng không để bụng ở tại cái nào khu, chỉ chọn tàu điện ngầm trạm phụ cận phòng ở liền hảo.

Nàng từ nhỏ một người bên ngoài sinh hoạt, đối rất nhiều chuyện đều không có như vậy chú ý, nhát gan cũng sẽ không mặc cả, chỉ nhìn giá cả lớn nhỏ không sai biệt lắm liền đi xem, thực mau liền gõ định rồi một chỗ phòng ở.

Tiểu hai thất chinh thuê, diện tích không lớn, nhưng là nên có đều có, vẫn là trung hoàn trong vòng tàu điện ngầm trạm phụ cận.

Mạnh Vân chính mình phi thường vừa lòng, Quý Hiếu Thích lại không thể nào yên tâm, một hai phải cuối tuần đi theo nàng đi xem lúc sau mới bằng lòng làm nàng ký hợp đồng.

Mới vừa cùng chủ nhà ước xong thứ bảy buổi sáng lại đi xem một lần, Mạnh Vân còn không có buông di động, tiếng chuông lại đột nhiên vang lên.

Là một cái không quen biết dãy số.

Mạnh Vân sợ bỏ qua chuyện gì, không chút do dự liền tiếp lên, “Uy?”

Điện thoại kia đầu truyền đến một tiếng cười khẽ, “Mạnh Vân?”

Mạnh Vân tay run lên, thanh âm bắt đầu khẩn trương, “Người..... Người vị nào.....”

“A, mới quá ba ngày liền không nhớ rõ? Lục Dã, ta là người Lục Dã ca ca, nhớ kỹ sao? Mau đem ta số di động tồn xuống dưới, lần sau cũng đừng quên.”

Mạnh Vân quả thực muốn khóc, “Người như thế nào có thể tùy tiện nhớ người bệnh số di động đâu.....”

Chương 3

“Ai điện thoại a? Là chủ nhà sao?”

Nghe được nàng nói chuyện thanh âm, Quý Hiếu Thích cau mày đi vào phòng.

Mạnh Vân mấy ngày nay vẫn luôn ngủ ở Quý Hiếu Thích phòng, nàng vừa mới tiến vào thời điểm không nghĩ tới là Lục Dã điện thoại, cho nên cũng không có đóng cửa.

“Một, một cái bằng, hữu.....”

Nàng đáp đến có chút gặp ghềnh, ánh mắt cũng không tự chủ được mà đánh phiêu.

Quý Hiếu Thích chỉ cho là có cái gì ẩn tình, “Ân” một tiếng, cũng không có tìm căn nguyên cầu đế, cầm quần áo liền đóng cửa đi ra ngoài, đem phòng hoàn chỉnh mà để lại cho Mạnh Vân.

Lục Dã cũng nghe tới rồi nàng bên này động tĩnh, một hồi lâu không mở miệng, chờ nàng bên này yên tĩnh lúc sau, mới chậm rãi từ từ hỏi: “Người ở tại bằng hữu gia?”

Tuy rằng môn đóng lại, Mạnh Vân vẫn là đề thấp thanh âm, “Lục Dã, chúng ta không có như vậy thực.”

Lục Dã ở điện thoại kia đầu cười lên tiếng, “Mạnh Vân, chúng ta loại quan hệ này, còn có thể kêu ‘ không thân ’ sao?”

Loại nào quan hệ?

Mạnh Vân lại tức lại cấp, nhưng là miệng quá ngu ngốc, trong khoảng thời gian ngắn chưa kịp hỏi lại xuất khẩu, đã bị Lục Dã dứt khoát lưu loát mà đổ trở về, “Ngày mai buổi tối cùng nhau ăn cơm, lão đồng học đã trở lại, như thế nào cũng đến hảo hảo tâm sự đi?”

“Ta không.....”

“Địa chỉ trong chốc lát chia người, ngày mai thấy.”

Bởi vì Lục Dã câu này “Ngày mai thấy”, Mạnh Vân lại một lần mất ngủ, lăn qua lộn lại ngủ không được không nói, còn kém điểm sờ soạng đem chính mình đầu tóc đều cấp năm xuống dưới.

Vì cái gì Lục Dã người này liền không thể làm chuyện quá khứ đều qua đi đâu?

Thứ bảy sáng sớm, Quý Hiếu Thích đi theo Mạnh Vân cùng đi nhìn phòng ở.

Vị trí cùng phòng hình xác thật cũng không tệ lắm, giá cả nói ở cùng khu vực đã xem như bình quân giá cả, chủ nhà là cái hai mươi mấy tuổi tiểu cô

nường, nói là muốn xuất ngoại đọc nghiên, cho nên đem danh nghĩa tiểu phòng ở thuê kiếm điểm sinh hoạt phí.

Điều kiện này xem như thực thích hợp, liền Quý Hiếu Thích đều không có nói, Mạnh Vân dứt khoát mà cầm bốn tháng tiền thuê, đương trường liền cùng chủ nhà ký hợp đồng.

Kia chủ nhà xem Mạnh Vân như vậy sáng khoái, đối nàng hảo cảm đến sinh, liền thuận miệng nhắc nhở vài câu, “Bên này tiểu khu an bảo vẫn là thực tốt, nhưng là nếu các người hai nữ sinh cùng nhau trụ nói, buổi tối không cần đi rời phố con đường kia, bên kia đèn đường hồng rồi đã nhiều năm, thiên tối sầm liền thấy không rõ lộ, có an toàn vấn đề.”

Nàng cấp hai người giải thích một chút con đường kia ở nơi nào, “Ngày thường ngồi xe điện ngầm là một cái khác xuất khẩu, sẽ không đi qua.”

Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích vội vàng cùng nhau nói tạ.

Chủ nhà cùng Mạnh Vân bỏ thêm WeChat, đem chìa khóa hòa hợp cùng khởi giao cho nàng, “Này cuối tuần ta hơi chút thu thập một chút, người thứ hai lúc sau là có thể dọn vào được.”

Một chuyện lớn gõ định, Mạnh Vân cảm giác trên người một nửa gánh nặng tá xuống dưới, hơi có chút nhẹ nhàng thở ra cảm giác.

Quý Hiếu Thích cũng vì nàng cao hứng, đi theo nàng cùng nhau tâm tình hảo lên.

Hai người tay kéo tay, như là đại học khi như vậy chậm rãi vừa đi một bên nói chuyện phiếm.

“Công tác có mặt mày sao?”

“Ân, có hai ba gia ở quan vọng.”

“Người nếu không liền tới chúng ta nơi này đi, tuy rằng là tan học sau mẫu giáo bé, nhưng là tiền lương vẫn là thực khách quan.”

Hai người đều là học giáo dục trẻ em, Quý Hiếu Thích một tốt nghiệp liền vào văn thác chỉ huy trực ban cơ cấu, mỗi ngày tan học sau mang một cái ban tiểu bằng hữu chơi trò chơi, chỉ cần gia trưởng đem sở hữu hài tử đều tiếp đi là có thể tan tâm, công tác vẫn là tương đối nhàn nhã, sẽ tìm đến chỉ huy trực ban gia đình giống nhau đều giàu có, bọn họ tiền lương cũng không ít.

Mạnh Vân cười cười, cự tuyệt nàng hảo ý, “Ta còn là tương đối muốn đi nhà trẻ.”

“Cũng là, ở cơ cấu, vạn nhất hài tử quá da, người như vậy mềm như bông, khả năng áp không được, không bằng trường học hảo, nhẹ nhàng.”

Quý Hiếu Thích vốn định thừa dịp cuối tuần mang theo Mạnh Vân đi ăn đốn tốt, nào biết mới đi đến tàu điện ngầm trạm, liền nhìn đến Mạnh Vân có chút xin lỗi mà hướng về phía nàng cười cười, “Ngượng ngùng a tiểu thất, hôm nay buổi tối hẹn bằng hữu.....”

“Là ta nhận thức bằng hữu sao?”

“Ách.....”

“Không có việc gì không có việc gì, không nói cũng không quan hệ,” Quý Hiếu Thích phát phát tay, “Vậy người đi thôi, buổi tối cẩn thận một chút, không được liền đánh cái xe trở về, hoặc là cho ta gọi điện thoại, ta đi tàu điện ngầm trạm tiếp người.....”

Quý Hiếu Thích thói quen như vậy chiếu cố nàng, lại sợ nàng ba năm không trở về, không thích ứng thành thị này điểm điểm tích tích, liền nhịn không được dặn dò một hồi lâu.

Mạnh Vân trong lòng có điểm hồ thẹn, rất nhiều lần bật thốt lên dục ra nói, cuối cùng đều bị nàng lén lút nghẹn trở về.

Dù sao hôm nay chính là đi theo Lục Dã nói rõ ràng, cũng không cần thiết nói cho Quý Hiếu Thích, tái sinh sự tình.

Mạnh Vân kiên nhẫn mà chờ Quý Hiếu Thích nói xong lúc sau, nhón chân nhẹ nhàng mà ôm ôm nàng.

“Ta biết rồi, người yên tâm đi, thực mau trở về tới.”

***

Mạnh Vân đến ước định nhà ăn thời điểm, Lục Dã đã ngồi ở chỗ đó.

Nhìn đến nàng vào cửa, Lục Dã ưu nhã mà đứng lên, thế nàng kéo ra ghế dựa —— phảng phất ăn không phải cái lẩu, mà là cơm Tây dường như.

Mạnh Vân bị hấn động tác làm cho tay chân cũng không biết nên đi chỗ nào thả, sợ hãi mà ngồi xuống lúc sau, đầu cũng không dám ngẩng lên, toàn bộ hành trình chỉ trộm mà ngó hẩn liếc mắt một cái.

Lục Dã không có mặc áo blouse trắng, liền xuyên cái bình thường vệ y cùng hươu nhàn quần, thoạt nhìn cùng sinh viên dường như, nhưng là đơn giản trang phục cũng ngăn không được hấn hơn người nhan giá trị, bên cạnh kia bàn nữ sinh liên tiếp quay đầu lại, tóc đều mau ném tiến chính mình trong nôi.

Lục Dã câu vài món thức ăn, đem thực đơn đưa tới Mạnh Vân trên tay.

“Ta nhớ rõ người thích nhất ăn lẩu, bất quá người còn ở trám răng, tốt nhất không cần ăn kích thích tính đồ vật, cho nên liền cho người điểm cái canh sông nôi quá đã ghiền. Cay nôi sao, nhìn ta ăn là đến nơi.”

“.....”

Mạnh Vân đầu đều mau vùi vào thực đơn, cho dù nàng tính tình lại mềm, nghe được lời này đều tưởng hướng về phía Lục Dĩ thiếu đánh trên mặt hung hăng mà tấu một quyền.

Nàng vốn là không phải ăn cơm tối, tùy tay điểm vài món thức ăn, liền trực tiếp thiết vào chính đề, “Lục học trưởng, phía trước sai lầm chúng ta liền đều đã quên đi. Cái này nha bổ xong lúc sau cũng đừng gặp lại.....”

Đình chạm đất đã chước người ánh mắt, nàng thanh âm càng ngày càng nhẹ, càng ngày càng không có tự tin.

Lục Dĩ nhướng mày, một chút bắt được nàng trong lời nói trọng điểm, “Cái gì sai lầm?”

Vừa lúc lúc này người phục vụ lại đây thượng canh đế, Mạnh Vân nói không nên lời lời nói, mặt lại một chút thêu lên.

Lục Dĩ thực tri kỷ mà tiếp nhận chính mình nói đầu, “Chính là ngu sai rồi người mà thôi sao.....” Hãn ngữ khí đột nhiên nghiêm túc lên, “Ta nhưng không có ngu sai, ta vẫn luôn biết là người, người đương bất luận cái gì nữ nhân say đến bảy vụng tám tổ phác lại đây ta đều sẽ tiếp được sao? Mạnh Vân, người dám nói, nếu lúc ấy không phải ta tiếp được người, người sẽ ngoan ngoãn mà cùng người khác đi?”

“Chính là.....”

“Không có gì chính là. Mạnh Vân, người rõ ràng biết lúc ấy ta vẫn luôn thích người, cảm thấy không mặt mũi thấy ta, không mặt mũi thấy lão Ngụy, cho nên mới chạy đến chân trời góc biển đi không phải sao? Hiện tại người nếu đã trở lại, ta liền không khả năng thả người chạy.”

Lục Dĩ nói xong một đoạn khí phách mười phần theo đuổi tuyên ngôn, còn không có quá hai mươi giây đâu, lại biến trở về nguyên lai cái kia có điểm bĩ bĩ, ái nói giỡn Lục Dĩ.

“Huống chi người còn cướp đi ta trình. Thao, Mạnh Vân, kia chính là ta lần đầu tiên đâu.”

Mạnh Vân chỉ cảm thấy dạ dày đau đến muốn mệnh, rõ ràng là thích nhất cái lẩu, cố tình liền chiếc đũa đều nhắc không nổi tới.

Trường hợp này cùng nàng trong dự đoán không quá giống nhau, nhưng là nếu bàn về tài ăn nói nói, kia nàng là cả đời đều nói bất quá Lục Dã đi.

“Lục học trưởng, ngay lúc đó sự..... Ta thực xin lỗi, vừa mới nói cũng là ta thực xin lỗi, không có suy xét tâm tình của người. Kia..... Về sau chúng ta có thể không đề cập tới kia sự kiện sao?”

Lục Dã cong cong môi, không nói gì, trên tay đã cho nàng nâng hảo một chén đồ ăn, có thịt có đồ ăn, đều là nàng thích ăn.

“Người trước kia đi theo lão Ngụy tới liên hoan thời điểm, ta xem người thích ăn này đó đồ ăn, không biết hiện tại còn có thích hay không. Không thích nói, cũng có thể cùng ta nói nói hiện tại thích cái gì.”

Dù cho Lục Dã biểu hiện nơi chốn săn sóc, Mạnh Vân vẫn là cảm thấy xấu hổ lại bất đắc dĩ.

Rốt cuộc hai người vẫn là có như vậy một đoạn không thể nói quá khứ, hiện tại tựa như lão hữu giống nhau ngồi ở cùng nhau ăn cơm nói chuyện phiếm, nghĩ như thế nào đều cảm thấy kỳ quái.

Tốt xấu một bữa cơm là chịu đựng đi, Lục Dã khai xe tới, khăng khăng muốn đưa nàng về nhà.

Mạnh Vân không nghĩ ở trên xe cùng hắn lại giới thiệu như vậy 40 phút, liền mạng cự tuyệt nói: “Ta hiện tại ở tại tầng hữu trong nhà, bên kia đều là nhà cũ, xe khai đi vào liền khai không ra, không có phương tiện.....”

Lục Dã nghĩ nghĩ, gật gật đầu, lại khóa xe.

“Ta đây đưa người ngồi xe điện ngầm đi thôi.”

“.....”

Mạnh Vân toàn bộ hành trình đều là cúi đầu, tự nhiên chú ý không đến Lục Dã ở phía sau nhìn chăm chăm nàng nhìn một đường.

Thật vất vả tể tới rồi trạm, Quý Hiếu Thích gia cách mặt đất thiết trạm cũng liền năm sáu phút lộ.

Mạnh Vân không chịu làm Lục Dã ra trạm lại tặng, chỉ làm hẩn chạy nhanh trở về, “Ta bằng hữu ở ra trạm khẩu chờ ta đi, lục học trưởng, người đi về trước đi, hôm nay..... Cảm ơn người bữa tối.”

Thành công làm nàng chịu nổi hóa bất lương.

Lục Dã bị nàng rồi rắm biểu tình chọc cười, cũng không hề cưỡng bách, “Ta đây nhìn người đi ra ngoài. Đi thôi, thứ tư thấy.”

Bị như vậy cố nhân gặp mặt một nháo, buổi tối Mạnh Vân lại khó tránh khỏi nhớ tới chuyện quá khứ.

Lần đầu tiên da mặt dày đi đảo truy nam sinh, giống như đều đã là rất xa rất xa phía trước sự tình —— Mạnh Vân lao lực mà nghĩ nghĩ, phát hiện Ngụy Tống Từ ngũ quan đã dần dần mà mơ hồ, tựa hồ sắp nghĩ không ra.

Nhưng thật ra Ngụy Tống Từ cùng phòng ngủ Lục Dã, bởi vì lớn lên thật sự là quá soái, lại vẫn luôn cùng Ngụy Tống Từ cùng ra cùng tiến, thấy quá nhiều lần, lại đã xảy ra lần đó ngoài ý muốn, như vậy mấy năm đều vẫn luôn bộ mặt rõ ràng.

Mạnh Vân còn nhớ rõ Quý Hiếu Thích hỏi qua nàng, vì cái gì thích Ngụy Tống Từ, rõ ràng bên cạnh liền có càng soái, giáo thảo cấp bậc Lục Dã a.

Nàng nghĩ nghĩ, phát hiện đã đã quên lúc ấy là như thế nào trả lời.

Rạng sáng hai điểm nhiều thời điểm, Lục Dã đột nhiên phát tới tin tức.

Đen thùi lùì trong phòng, Mạnh Vân bị di động nhẹ nhàng mà chấn động hoảng sợ, phản xạ có điều kiện mà đi xem mặt sau Quý Hiếu Thích, phát hiện nàng còn không có bị đánh thức dấu hiệu, lúc này mới vô thanh vô tức mà chạy ra đi, đến phòng khách đi xem tin tức.

Lục Dã: “Trong nhà có không có thuốc tiêu hóa? Ta xem người giống như ăn đến không quá thoải mái, hẳn là quá căng, vẫn là phải cẩn thận một chút nga.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 4

Mạnh Vân bị hấn tức giận đến tay run, thiếu chút nữa đem điện thoại ném văng ra, một hồi lâu mới bình phục xuống dưới.

Trên thế giới như thế nào sẽ có người như vậy mặt dày vô sỉ.....

Mà Lục Dã tựa hồ cũng coi như tới rồi nàng bình tĩnh lại thời gian, lại phát tới một cái tân tin tức.

“Người Lục Dã ca ca, trước mắt chưa lập gia đình, công tác ổn định, có phòng, có xe, vô bạn gái, nghi giả cưới, nghi luyện ái, vọng người biết.”

Chương 4

Tuy rằng đã xảy ra “Về nước không mấy ngày liền ngẫu nhiên gặp được Lục Dã” như vậy ngoài ý muốn, Mạnh Vân sinh hoạt lại vẫn là muốn đơn giản mà quá đi xuống.

Giáo dục trẻ em chuyên nghiệp vốn là nổi tiếng, nàng khoa chính quy trường học lại thanh danh bên ngoài, hơn nữa nàng còn ra ngoài quốc nghiên đọc hai năm nhi đồng tâm lý học, tư lịch hoàn toàn chính là dán kim, lý lịch sơ lược ra bên ngoài một phát, lập tức liền có vài gia nhà trẻ tìm tới môn tới.

Tuy rằng hiện tại công lập nhà trẻ tương đối ổn định, Mạnh Vân lại vẫn là thiên hướng lựa chọn tư nhân trường học.

Một là chính nàng muốn sinh hoạt, yêu cầu tương đối khả quan tiền lương, nhị cũng là muốn còn nàng bác gái tiền, nàng bác gái gia không tính giàu

có, cung nàng lưu học hai năm, nàng luôn là đến còn trở về.

Ở hai nhà tư nhân nhà trẻ trung chọn lựa một chút, lại cùng Quý Hiếu Thích thảo luận sau, Mạnh Vân thực mau làm quyết định.

Gõ định ra tới thứ năm là có thể nhập chức.

Đây là Mạnh Vân ở quốc nội đệ nhất công tác, nàng không tránh được tâm tình kích động, chỉ là loại này kích động, ở tưởng tượng đến thứ tư buổi chiều còn phải cùng Lục Dã chạm mặt lúc sau, giống như là khí cầu giống nhau, một chọc liền bay hơi.

Lục Dã cũng không biết Mạnh Vân trong lòng ý tưởng, tuy rằng đi làm muốn mặc áo khoác trắng, hẳn vẫn là tỉ mỉ chọn lựa nội váy, từ dưới hướng lên trên nhìn lại, vừa lúc có thể nhìn đến áo blouse trắng lộ ra tới một đoạn cổ áo.

“Lục bác sĩ! Hôm nay buổi tối cùng đi liên hoan sao?”

Lục Dã ở bệnh viện tiểu cô nương duyên đặc biệt hảo, chỉ cần một rảnh rỗi, sẽ có xinh đẹp hộ sĩ muội muội cùng hẳn đáp lời.

Hắn tâm tình hảo, liền cười tùm tùm mà trả lời nói: “Hôm nay không được đâu.”

Hộ sĩ tiểu cô nương bên trong liền tang mặt, “Lục bác sĩ là có việc sao?”

Lục Dã cong cong môi, oai quá đầu nhẹ giọng đáp: “Muốn đuổi theo bạn gái đâu.”

Mạnh Vân cũng không nghĩ tới sẽ ở trong thang máy đụng tới Lục Dã.

Nàng đứng cách cửa thang máy gần nhất địa phương, môn vừa mở ra, liền nhìn đến Lục Dã trêu đùa mà cùng tiểu hộ sĩ đang nói lạng lẽ lời nói.

Mạnh Vân sững sốt một chút, “..... Lục bác sĩ, người hảo.”

Lục Dã liếc mắt một cái liền thấy được nàng, đầy mặt kinh hãi, cũng không nói, chỉ chờ Mạnh Vân đi vào thang máy, hẳn mới tễ đến nàng bên cạnh, hướng về phía mặt sau tiểu hộ sĩ nhượng mày.

“Liền cái này, ta tương lai bạn gái.”

Mạnh Vân: “.....”

Thang máy tễ đến trần đây, bên trong người đều dài quá lỗ tai, hẳn là cũng đều nghe được Lục Dã này không đàng hoàng nói.

Nàng chỉ cảm thấy mặt sắp thiêu cháy, hận không thể lập tức đào cái động vùi vào đi, để cho người khác nhìn không thấy nàng.

Kia tiểu hộ sĩ lại không chú ý tới Mạnh Vân biểu tình, bĩu môi, “Lục bác sĩ người đừng nói giỡn.”

Lục Dã nhún vai, cũng không nói.

Cũng may chín lâu thực mau liền đến, Lục Dã đi theo Mạnh Vân một khối đi ra ngoài, không nhanh không chậm mà đi ở nàng bên cạnh, cười tùm tùm mà cùng nàng đáp lời.

“Hôm nay tới sớm như vậy nha, là tưởng nhanh lên nhìn thấy ta sao?”

“Mấy ngày nay có răng đau sao?”

“Công tác tìm hảo sao?”

“.....”

Mạnh Vân quả thực bất kham này nhiều, rốt cuộc nhịn không được dừng bước chân, hướng về phía Lục Dã thấp giọng nói: “Lục Dã, người làm gì

nha!”

Nàng thanh âm nghe tới liền rất mềm, giống như ai đều có thể khi dễ một chút bộ dáng, âm cuối cũng đặc biệt phúc hậu và vô hại.

Lục Dã tâm một chút liền tê, cũng không đùa nàng, thanh thanh giọng nói, “Kia cuối cùng một vấn đề, hỏi xong ta liền không nói.”

Dù sao còn có vài bước lộ liền đến phòng khám bệnh.

Mạnh Vân lại rất nghiêm túc, “Cái gì?”

“Hôm nay buổi tối có thể cùng nhau ăn cơm sao? Lần trước xem người tâm tình không tốt, rất nhiều lời nói cũng chưa tới kịp nói.” Lục Dã nheo lại đôi mắt, từng câu từng chữ nói được nghiêm túc, “Lần này không ăn lẩu, thật sự.”

Mạnh Vân lúc này biểu tình cơ hồ hoàn mỹ suy diễn một cái biểu tình bao —— “Khí thành cá nóc”.

Nàng thật là chưa thấy qua Lục Dã người như vậy.

Đại học khi tuy rằng có chút giao thoa, nhưng là lúc ấy nàng ánh mắt toàn bộ đều đặt ở Ngụy Tống Từ trên người, đối Lục Dã hiểu biết cũng tương đối mặt ngoài, thế nhưng không có phát hiện hãn tiềm tàng này một mặt!

Bất quá nơi này là bệnh viện, Mạnh Vân cũng không phải có thể trước công chúng cùng nhân sinh khí loại hình, chỉ là thấp giọng mà, từng câu từng chữ mà đã mở miệng.

“Không thể.”

Lục Dã thở dài, “Kia lần sau có cơ hội lại một lần ăn cơm. Hôm nay còn muốn ta nhẹ một chút sao?”

“.....”

Mặc kệ phía trước khai nhiều ít không đàng hoàng vui đùa, chờ đến Mạnh Vân thật nằm thượng trị liệu giường, nhìn đến Lục Dã mang lên khẩu trang bắt đầu, hẳn lại khôi phục cái kia nghiêm cẩn nghiêm túc, y thuật cao minh “Lục bác sĩ”.

Trám răng thời điểm, nhắm mắt lại là càng sợ hãi, bởi vì không biết, cho nên sẽ cảm thấy sợ hãi.

Dù cho Mạnh Vân sắp sợ hãi chết trên tay hẳn những cái đó toàn tử trường câu linh tinh công cụ, vẫn như cũ cố chấp mà trọn tròn mắt, nhìn không chớp mắt mà nhìn Lục Dã động tác.

Lục Dã động tác thực mau, hơn nữa rất tinh tế, cũng không phải tùy tiện có lệ một chút bộ dáng, chỉ là đem nang hàm răng dược lấy ra đều lấy được phi thường nghiêm túc.

Mạnh Vân tâm lý thượng sợ hãi đến muốn mệnh, nhưng là nhìn đến Lục Dã kiên định ánh mắt, lại cảm thấy thoáng không như vậy sợ hãi.

Lần này tái khám chỉ là đổi dược lạn thần kinh, không đến nửa giờ, Mạnh Vân liền nghe được Lục Dã nói thanh “Hào”.

Nàng che che không tri giác sườn mặt, từ trị liệu trên giường ngồi dậy.

Lục Dã hái được bao tay, ném tới một bên, duỗi tay xoa xoa mũi, xoay người sang chỗ khác viết bệnh lịch, “Vẫn là giống lần trước giống nhau, ba ngày trước ăn thuốc hạ sốt, đến đau đến chịu không nổi lại ăn giảm đau. Không cần dùng bên này nha cần đồ vật, ngày thường đều dùng bên kia..... Cuối tuần tam thời gian này lại qua đây.”

Hắn ngữ khí thực kiên nhẫn, cũng không có bĩ bĩ khí cảm giác.

Mạnh Vân thực nghiêm túc gật gật đầu, “Đã biết, cảm ơn lục bác sĩ.”

Lục Dã chờ Mạnh Vân giao xong phí trở về, mới đem bệnh lịch tạp còn cho nàng, nhìn thoáng qua thời gian, “Ta đưa người trở về đi?”

Mạnh Vân bị hoảng sợ, vội vàng xua tay, “Không cần! Nhà ta rất gần.”

Là thật sự rất gần, nàng ngày hôm qua liền dọn tới rồi chính mình thuê trong phòng đi, ngồi xe điện ngầm đến bệnh viện cũng bất quá 20 phút lộ trình.

Lục Dã trên mặt có điểm mệt mỏi, còn không có tới kịp nói chuyện, tiếp theo cái người bệnh liền vào.

Hắn mím môi, không nói thêm nữa cái gì, kiên nhẫn mà cùng tiếp theo cái người bệnh nói chuyện đi.

Mạnh Vân mãi cho đến về đến nhà mới thu được Lục Dã tin nhắn.

“Trên đường cẩn thận một chút, về đến nhà cho ta phát tin tức.”

Mạnh Vân nhìn chăm chăm này tin nhắn nhìn một hồi lâu, nhịn không được thật sâu mà thở dài, cả người đều nằm xoài trên sô pha.

Lục Dã đây là thật sự muốn truy nàng tư thế a.

***

Mạnh Vân tân công tác đơn vị ly nhà nàng có một chút khoảng cách, tàu điện ngầm muốn đổi hai chiếc, nhưng là xuống tàu điện ngầm nhưng thật ra không thể nào yêu cầu đi đường.

Bởi vì là tư nhân nhà trẻ, nàng ngày đầu tiên liền cảm nhận được công tác áp lực.

Viện trưởng là cái thoát nhìn thực nghiêm khắc trung niên nữ nhân, nhìn đến Mạnh Vân nói chuyện làm việc đều tương đối mềm, người cũng ngoan ngoãn, liền nhìn không được chỉ điểm nàng một phen.

“Chúng ta trong trường học có rất nhiều hài tử đều là tương đối tốt gia đình xuất thân, trong nhà sẽ tương đối yêu thương, cho nên đối bọn họ không thể quá nghiêm khắc, cũng không thể quá phóng túng, đồng học chi gian quan hệ muốn giữ gìn hảo. Quan trọng nhất chính là, nhất định phải ngàn vạn bảo đảm bọn nhỏ an toàn.”

Mạnh Vân ở nước ngoài cũng không có đã làm chính thống giáo dục trẻ em lão sư, tuy rằng giáo viên tư cách chứng đại học liền cầm, nhưng là mang học sinh đi lên nói, nàng vẫn là thuần túy tân nhân, liền phi thường cẩn thận mà đem viện trưởng nói đều nhớ xuống dưới.

Dựa theo trường học quy củ, tân lão sư giống nhau trước từ phó chủ nhiệm lớp làm lên, phụ trợ chủ nhiệm lớp quản lý lớp.

Mạnh Vân bị phân phối tới rồi tương đối hảo mang lớp lá, mang nàng chủ nhiệm lớp là cái rất tuổi trẻ nữ nhân, thoát nhìn cũng liền hai mươi bảy tám tuổi bộ dáng.

“Người hảo, ta kêu trương thanh, người có thể kêu ta Trương lão sư.”

Trương lão sư nói chuyện rất hòa thuận, thừa dịp lớp học các bạn học ngũ trưa thời điểm, cẩn thận mà cấp Mạnh Vân nói một lần cái này lớp chỉ huy trực ban yếu điểm.

“Lớp học có mấy cái tiểu nam hài thực da, ngày thường nhất định phải xem trọng bọn họ, đừng làm cho bọn họ bị thương. Có một cái tiểu nữ sinh không quá yêu nói chuyện, tiểu hài tử da thời điểm sẽ khi dễ nàng, người muốn ngăn lại một chút bọn họ.....”

Chờ Trương lão sư đem này đó tất cả đều nói xong, nàng mới cười cười, hỏi Mạnh Vân: “Mạnh lão sư, người có bạn trai sao?”

Mạnh Vân bị vấn đề này hoảng sợ, sững sốt một chút mới nhẹ giọng đáp: “Không có.....”

“Không có tốt nhất. Làm chúng ta này một hàng thời gian lâu rồi, tính tình sẽ biến kém. Công tác áp lực rất lớn, không có phương tiện giao bạn trai.”

Mới thích ứng hai ngày, Mạnh Vân đã cảm thấy có chút vất vả.

Tưởng tượng là rất tốt đẹp, hiện thực thật sự là quá mức với cốt cảm một ít.

Tốt xấu cuối tuần tới rồi, có thờ dốc thời điểm, Quý Hiếu Thích hẹn nàng đi ra ngoài ăn cơm, Mạnh Vân liền dọn dẹp một chút đi ra ngoài giải đê ép.

“..... Ha ha ha, là rất mệt đi?” Nghe nàng nói xong, Quý Hiếu Thích cho nàng nướng một mảnh thịt, kẹp đến nàng mâm, “Hùng hài tử gia trưởng mặc kệ, làm lão sư chính là rất khó quản tốt, bất quá đôi khi cũng muốn giảng chút phương pháp.”

“Có chút tiểu bằng hữu ăn mềm không ăn cứng, người liền đối bọn họ mềm, giảng đạo lý. Có chút tiểu bằng hữu ăn cứng mà không ăn mềm, chưa tới phút cuối chưa thôi, người phải hung hăng mà nói, nói đến bọn họ không dám lại làm ngán. Mạnh Vân, ta nhớ rõ người nhất am hiểu cái này lạ.”

Mạnh Vân cười khổ một tiếng, “Lý luận tri thức am hiểu có ích lợi gì, thật sự chứng thực xuống dưới vẫn là rất khó.”

Nhi đồng tâm lý học tuy rằng dạy bọn họ như thế nào lý giải nhi đồng tư duy, lại không dạy bọn họ như thế nào ứng phó các loại bất đồng kiểu dáng bất đồng phong cách tiểu ma đầu a.

Quý Hiếu Thích bị nàng biểu tình chọc cười, còn tưởng nói cái gì nữa, Mạnh Vân di động đột nhiên vang lên.

Mạnh Vân buông chiếc đũa, thấy được trên màn hình cái kia Lục Dĩ, sợ Quý Hiếu Thích nhìn đến, không nói hai lời lập tức tiếp lên, “Uy?”

Lục Dĩ trong thanh âm mang theo ý cười, xuyên thấu qua sóng điện từ truyền tới nàng bên tai, tựa hồ đều mang lên nóng rực hơi thở.

“Ta nhìn đến người. Thịt nướng, B29 bàn, đúng không?”

Mạnh Vân bị hoảng sợ, phản xạ có điều kiện mà quay đầu, khắp nơi sờ tầm chạm đất đã thân ảnh.

“Đừng tìm, xem bên trái.”

Mạnh Vân chuyển hướng bên trái.

Lục Dĩ ở pha lê ngoài tường hướng về phía nàng phất phất tay, đối với điện thoại nói: “Cẩn thận thời điểm chú ý một chút, đã biết sao?”

“..... Đã biết, cảm ơn người.”

“Thuận tiện giúp ta cùng Quý Hiếu Thích vấn an. Lúc sau nàng sẽ thường xuyên nhìn thấy ta.”

“Vì cái gì?”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 5

Lục Dã cười ha hả, “Bởi vì ta ở truy người a. Chưa từng nghe qua một câu sao, thu phục một nữ hài tử, thu phục nàng bạn cùng phòng chẳng khác nào thành công một nửa.” Hắn trong giọng nói tràn đầy đều là chí tại tất đắc, “Ta thích người, không được người làm bộ nhìn không thấy.”

“Ta phải chiêu cáo thiên hạ mới được. Người trước cùng Quý Hiếu Thích đánh cái dự phòng châm đi ~”

Mạnh Vân mặt rớt cuộc, không thể ức chế mà đỏ lên, “Lục Dã, người bệnh tâm thần a!”

Chương 5

Mạnh Vân khó được bạo thô, lỗ tai căn đều hồng đến muốn lấy máu, không chờ Lục Dã nói cái gì nữa hồn không tiếc nói, nàng liền dứt khoát mà đem điện thoại cấp treo.

Lục Dã đứng ở thụt nướng cửa hàng bên ngoài, nhìn nàng cúi đầu buồn bực bộ dáng, nhin không được rầu rĩ mà nở nụ cười, duỗi tay sờ sờ vành tai.

Mạnh Vân thật sự là quá đáng yêu.

Liền mắng chửi người đều chỉ biết dùng “Bệnh tâm thần”, còn sẽ mặt đỏ cái loại này đáng yêu.

Lục Dã xuyên thấu qua pha lê, tham lam mà nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, lúc này mới xoay người rời đi.

Mạnh Vân cũng không biết Lục Dã đã đi rồi, chỉ đương hấn còn ở bên ngoài, liền cố ý không ngẩng đầu, không nghĩ nhìn đến hấn bã bã biểu tình.

Nhưng mà đối diện Quý Hiếu Thích đã nghe được nàng vừa mới sinh khí khi nói được lời nói, cau mày hỏi: “Ai? Lục Dã?”

“Ách..... Đối..... Hấn không phải ta hiện tại nha sĩ sao.....”

“Sao lại thế này? Các người lại bắt đầu liên hệ?” Quý Hiếu Thích vẻ mặt lo lắng, “Vân vân, người không phải nói đã không để bụng Ngụy Tống Từ sao? Như thế nào còn cùng Lục Dã nhắc lên quan hệ nha?”

Vào đại học thời điểm, Mạnh Vân trong mắt hoàn toàn chỉ có Ngụy Tống Từ, nhưng thật ra làm toàn giáo nữ sinh đề tài trung tâm Lục Dã, nàng truy Ngụy Tống Từ thời điểm thường xuyên có thể gặp được, Quý Hiếu Thích lại trước nay không nghe nàng nhắc tới quá.

Phòng ngủ buổi tối tắt đèn lúc sau, chỉ có người khác hỏi đến Lục Dã, Mạnh Vân mới có thể khinh phiêu phiêu mà đáp một câu cùng hấn có quan hệ nói.

“Lục học trưởng nha, không phải đặc biệt thực, nhưng là người khá tốt.”

“Các người đã như vậy chín?”

Mạnh Vân khiêng không được Quý Hiếu Thích tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, tay run lên, chiếc đĩa liền từ chỉ gian trượt xuống dưới, hoạt tới rồi trên bàn.

Nàng luống cuống tay chân mà nhặt lên, lại hỏi người phục vụ muốn một đôi tân, dư quang quét đến bên cạnh thời điểm, phát hiện pha lê ngoại đã không có cái kia cao lớn soái khí thân ảnh.

“Vân vân, người thật sự không có việc gì sao?”

Quý Hiếu Thích nhìn đến nàng động tác, lo lắng đến muốn mệnh, ngữ khí có chút bối rối.

Mạnh Vân mím môi, trong lòng áy náy bị vô hạn phóng đại, chỉ cảm thấy chính mình thực xin lỗi bạn tốt một mảnh chân thành chi tâm.

Nàng giãy giụa một hồi lâu, rốt cuộc vẫn là nhẹ giọng mà đã mở miệng: “Lục Dã nói..... Hẳn muốn truy ta.”

“Ha?!”

Quý Hiếu Thích vững chắc mà bị hoảng sợ, biểu tình đều có chút thay đổi.

“Cho nên..... Không phải Ngụy Tống Từ, mà là Lục Dã?”

Mạnh Vân nghĩ đến lúc đó cũng giấu không được, Quý Hiếu Thích cũng không phải miệng rộng người —— nàng đem bí mật này giấu ở trong lòng ẩn dấu ba năm, mỗi lần nhớ tới thời điểm đều là tự trách cùng hối hận, hối hận lúc ấy chính mình sao có thể như vậy không thanh tỉnh, phạm phải như vậy sai lầm.

Nàng nói được gập ghềnh, thanh âm thực nhẹ, đầu đều sắp rũ đến cái bàn phía dưới đi.

Quý Hiếu Thích miệng lại là càng trương càng lớn, đầy mặt kinh ngạc, “..... Cho nên nói, ngày đó người đi tham gia bọn họ tụ hội, ngữ sai rồi người, ngữ Lục Dã?!”

“Không đúng không đúng, không phải ngữ sai rồi người, chỉ là cái ngoài ý muốn, ta không tưởng đối Ngụy học trưởng làm gì đó.....”

Quý Hiếu Thích thật cũng vô tâm tư nướng, buông xuống trên tay đồ vật, ngồi xuống Mạnh Vân bên cạnh, nhẹ giọng cùng nàng kề tai nói nhỏ.

“Liên bởi vì chuyện này người liền vô thanh vô tức chạy ra quốc đi?”

“.....”

Mạnh Vân cười khố một chút.

Nơi nào là vô thanh vô tức a, nàng lúc ấy chỉ cảm thấy thiên đều sụp, từ nhỏ chính là ngoan ngoãn nữ giống nhau người, luyện ái cũng chưa nói qua, trong cuộc đời đã làm nhất chuyện khác người chính là dừng cảm mà đảo truy Ngụy Tống Từ.

Cứ như vậy một người, đột nhiên cùng..... Ngủ, làm nàng như thế nào có thể tiếp thu được đâu.

“Cũng không phải lập tức liền xuất ngoại, ta về trước quê quán, lại từ quê quán đi.....”

“Không không không, này không quan trọng.” Quý Hiếu Thích vẻ mặt tìm tòi nghiên cứu, “Người lúc ấy thanh tỉnh sao? Tỉnh lại thời điểm như thế nào không cáo đi Lục Dã a? Hẳn đây là phạm pháp đi?”

Nàng biết Mạnh Vân không phải cái loại này có thể chia sẻ loại này mất mặt sự nữ sinh, cho nên đối nàng một người đem bí mật giấu diếm mấy năm chuyện này, cũng không có nhiều ít trách cứ.

Mạnh Vân đã bắt đầu hồi hận nói cho Quý Hiếu Thích, không nghĩ tới nàng liền loại này chi tiết đều sẽ chú ý, “..... Cũng, cũng không tính đi, ta biết là hãn.....”

“Cho nên, người lúc ấy là có ý thức?! Thanh tỉnh?! Vân vân, ta lúc ấy liền kỳ quái, Lục Dã như vậy đại soái ca ở bên cạnh, người cư nhiên có thể tâm vô bên lộ mà thích Ngụy Tống Từ, người nói, có phải hay không đã sớm đã bắt công?” Quý Hiếu Thích bĩu môi, “Ngụy Tống Từ loại này xú cục đá giống nhau nam nhân, cũng mệt là người mới có thể kiên trì lâu như vậy.....”

Mặc kệ Quý Hiếu Thích lại như thế nào hỏi, Mạnh Vân cũng không chịu nói nữa.

Quý Hiếu Thích một người ở đằng kia cảm thán trong chốc lát, cũng không hỏi lại trước kia sự.

“Kia làm sao bây giờ a, người đi bệnh viện đặng tới Lục Dã chẳng phải là thực xấu hổ? Hẳn hiện tại là ý gì? Muốn tiếp tục truy người?..... Trách không được đâu! Ta nói như thế nào người xuất ngoại lúc sau, Lục Dã cùng điên rồi giống nhau nơi nơi hỏi thăm tin tức của người.....”

Mạnh Vân thật sâu mà thở dài, “Dù sao lại đi hai lần liền bổ hảo. Lúc sau hẳn là cũng sẽ không lại đặng vào tới rồi đi.”

Lại phát kỳ quái tin tức nàng cũng sẽ không lý.

Muốn đem nghiệt duyên chạy nhanh chặt đứt a.

Quý Hiếu Thích nhìn nàng biểu tình liếc mắt một cái, có chút do dự nói: “Ta cảm thấy, kỳ thật..... Có lẽ người cũng có thể suy xét một chút Lục Dã.”

“Tuy rằng bọn họ phòng ngừa người ta đều không thể nào xem trọng, nhưng là Lục Dã.....” Nàng cấp Mạnh Vân gắp một miếng thịt, “Lúc ấy người là không thấy được, Lục Dã tìm người thật cùng điên rồi giống nhau, chúng ta ban tất cả mọi người bị hấn quấy rầy thật nhiều thứ, lặp lại hỏi lặp lại hỏi, còn tới tìm phụ đạo viên hỏi thăm tin tức của người.”

“Lúc ấy chúng ta là cảm thấy, này hẳn là Ngụy Tống Từ hồi hận tín hiệu. Nhưng là hôm nay nghĩ lại, khả năng hẳn thật sự rất thích người đi.”

***

Chỉ chớp mắt lại đến tái khám thời gian.

Mạnh Vân mới nhập chức không tới một vòng, vốn là không tốt lắm xin nghỉ, bất quá Trương lão sư tuy rằng thoát nhìn nghiêm khắc, nhưng là lén người thực hảo, nàng liền trộm đem chuyện này cùng Trương lão sư nói.

Trương lão sư bàn tay vung lên, “Đi thôi, bốn giờ rưỡi liền tan học, người tam điểm đi chậm trễ không được chuyện gì.”

“Chính là a, Mạnh lão sư đi thôi, ta đến lúc đó giúp Trương lão sư cùng nhau tan học, vẫn là xem nha quan trọng.” Lớp bên cạnh từ lão sư nghe được, cũng theo đề tài cảm tiến vào, “Tuổi còn trẻ, hàm răng vẫn là phải hảo hảo bảo hộ.”

Mạnh Vân trong lòng cảm kích, vội vàng nói thật nhiều thanh “Cảm ơn”, thừa dịp tan học trước, thỉnh toàn văn phòng lão sư uống lên đồ uống.

Ở đã biết Lục Dĩ cùng Mạnh Vân một đoạn qua đi lúc sau, Quý Hiếu Thích vốn là tính toán bồi Mạnh Vân cùng đi bệnh viện.

Nhưng là buổi chiều thời gian chính là nàng công tác nhất vội thời điểm, vẫn thác ngựa chạy tán loạn thượng muốn nhập học, nàng người cũng đi không khai, chỉ có thể làm Mạnh Vân một người đi.

Mạnh Vân lần này học ngoan, không đứng ở cửa thang máy khâu, chờ xác định bên trong không Lục Dĩ lại đi theo đám người cùng nhau đi vào.

Thẳng đến quái xong tái khám hào, nàng mới hít sâu một hơi, đi vào phòng khám bệnh.

Lục Dĩ đã ngồi ở chỗ đó, trị liệu trên giường không có người bệnh, hẳn biểu tình nghiêm túc mà nhìn màn hình máy tính.

Mạnh Vân nhẹ giọng đi qua đi, nhìn đến hẳn đang xem phiếu tử, trên màn hình máy tính biểu hiện ra tới một ngum nha quả thực có thể dùng so le không đồng đều xiêu xiêu vẹo vẹo tới hình dung.

Hắn tựa hồ là ở nghiêm túc mà tự hỏi trị liệu phương án.

Nhìn đến Mạnh Vân lại đây, Lục Dã vắn vẹo cổ, đóng phiến tử, nhẹ giọng cười nói: “Tới a.”

“Ân, người, người hảo.....”

Lục Dã cười đến đôi mắt đều mị lên, “Còn như vậy sợ ta a.”

Mạnh Vân cắn môi không nói lời nào, cũng không đi xem hắn, lo chính mình nằm tới rồi trị liệu trên giường.

Lục Dã hủy đi một bộ tay mới bộ, một bên mang vừa nói lời nói, “Thật sự, ta chỗ nào không hảo nha? Xem ở lão đồng học một hồi phân thượng, người cấp một cơ hội bái.”

“.....” Mạnh Vân quả thực hết chỗ nói rồi, “Lục bác sĩ.”

“Ân?”

Nàng từng câu từng chữ mà cắn răng, “Người còn như vậy, ta muốn đi khiếu nại người quấy rầy bệnh hoạn.”

Con thỏ bức nóng nảy còn cắn người đâu.

Lục Dã sửng sốt, nhẹ giọng nở nụ cười.

“Thực xin lỗi, không đùa người. Mạnh Vân, nếu ta khi nào làm người cảm thấy không thoải mái, người liền nói cho ta, ta sẽ sửa.”

Nửa giờ trị liệu thời gian, Mạnh Vân vẫn luôn không có từ câu này “Ta sẽ sửa” phục hồi tinh thần lại.

Không nói đến Lục Dã thanh âm cỡ nào có lực sát thương, chỉ này phân trong giọng nói biểu đạt ra tới tâm ý, khiến cho nàng cảm nhận được trầm

trọng.

Lục Dĩ giống như là một đoàn quang, không nói đạo lý mà lại đột nhiên xông vào, tựa hồ là quyết tâm mà muốn chiếu sáng lên nàng.

Mạnh Vân đột nhiên hồi hận, sớm biết rằng nàng liền không nghe Quý Hiểu Thích hồi thành thị này, trực tiếp đi quê quán đợi, có lẽ liền sẽ không có này mặt sau liền tiếp chuyện này.

Có lẽ hai người cả đời đều sẽ không tái kiến.

Lúc sau Lục Dĩ không có nói cái gì nữa, vẫn như cũ vẫn là theo thường lệ dặn dò, “Không cần dùng bên này cần, ăn cái gì thời điểm chú ý một chút..... Cuối tuần là có thể kết thúc, bỏ thêm vào hảo phong lên.....”

Mạnh Vân thực kiên nhẫn mà nghe, chờ hẳn nói xong, mới đột nhiên nghĩ tới cái gì dường như, “Mai kia còn sẽ đau không?”

“Không thể nào biết, chứng viêm đều tiêu. Người là phải có chuyện gì sao?”

Nàng “Ân” một tiếng, “Muốn ra cửa, cho nên rằng đau sẽ không quá phương tiện.”

“Hẳn là sẽ không, người mang theo thuốc hạ sốt, không yên tâm nói hai ngày này lại ăn hai ngày.”

Mạnh Vân cũng không có gì khác sự, chính là nhà trẻ muốn tổ chức chơi xuân, nàng lần đầu tiên tham gia loại này hoạt động, có chút khẩn trương, sợ bọn nhỏ ra cái gì ngoài ý muốn.

Nếu nàng trạng thái không tốt lời nói, khả năng liền sẽ sơ sẩy một ít, lớp học tiểu bằng hữu ở bên ngoài đã, Trương lão sư một người quản lên quá vất vả, mới có như vậy vừa hỏi.

Lục Dã cũng không có tìm căn nguyên cầu đế, nhưng thật ra buổi tối Quý Hiếu Thích gọi điện thoại tới hỏi chuyện này.

“Chơi xuân a, ta cũng chưa đi qua đâu.”

Mạnh Vân bị giọng nói của nàng hâm mộ chọc cười, “Mang các bạn nhỏ đi chơi, lại không phải ta chính mình đi chơi, có cái gì hảo hâm mộ nha.”

Quý Hiếu Thích cũng cảm thấy có đạo lý, “Xác thật, phỏng chừng thực vất vả. Còn không bằng ta ở nhà chơi game tới thoải mái đâu.”

Gần nhất nàng trầm mê tay du, mỗi ngày vừa mở mắt ra liền bắt đầu chơi trò chơi.

Mạnh Vân nhẹ giọng cười trong chốc lát, liền treo điện thoại sớm mà đi ngủ.

Chơi xuân an bài ở thứ sáu, đi thành phố thủy tộc quán, nhà trẻ chỉ có lớp lá học sinh đi, lớp chồi cùng mẫu giáo bé tuổi quá nhỏ, sợ xem cá heo biển biểu diễn thời điểm xảy ra chuyện, cho nên an bài địa phương khác.

Như vậy cũng cũng chỉ có bốn cái lớp, rải rác mà ngồi hai chiếc xe buýt liền xuất phát.

Mạnh Vân lần đầu tiên thể hội loại này chỉ huy trực ban không khí, liền tính hai cái ban các bạn nhỏ ở phía sau ồn ào nhốn nháo như là phải dùng sóng âm chấn bạo địa cầu, nàng cũng cảm thấy kích động.

Trương lão sư ngồi ở nàng bên cạnh, thấy được nàng biểu tình, thở dài, “Mạnh lão sư, xem ra người còn không rõ ràng lắm đã xảy ra tình huống như thế nào.”

“Ân? Tình huống như thế nào?”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 6

“Mỗi năm trường học xuân thu du chính là chúng ta chủ nhiệm lớp niên độ ác mộng thời gian —— năm trước chơi xuân thời điểm, mới vừa tốt nghiệp cái kia trong ban có cái tiểu nữ hài ở vườn bách thú đi lạc, các nàng ban phó chủ nhiệm lớp đi tìm hai cái giờ mới tìm về tới. Kết quả kia tiểu hài tử vẫn luôn khóc về nhà, ô ô nuốt nuốt lại nói không rõ chuyện này, nàng mụ mụ liền chạy tới trường học đem cái kia phó chủ nhiệm lớp cấp mắng cái máu chó phun đầu.”

Nàng cười nhạo một tiếng, “Vốn là làm kiện thuộc bốn phạm sự, cũng không phạm sai lầm, tiểu hài tử chính mình không nghe lời lén lút chạy mất, cuối cùng lão sư còn phải bị ấn đầu xin lỗi, sau lại kia nữ lão sư liền trực tiếp đi rồi, nghe nói trực tiếp đối nghề. Tư nhân trong trường học cái gì kỳ ba chuyện này đều có, Mạnh lão sư, người cũng tiểu tâm một chút đi.”

Mạnh Vân nghe được líu lười, nổi lòng phật phồng một hồi lâu mới bình tĩnh trở lại.

Cái này nàng áp lực càng thêm lớn, từ dưới xe bắt đầu liền hận không thể chính mình có hơn mười đôi mắt, đem mỗi cái tiểu bằng hữu đều nhìn chăm chăm đến gắt gao.

Muốn mang đội, thủy tộc quán vô pháp tham quan, cá heo biển biểu diễn cũng vô tâm tư nhìn.

Một ngày chơi xuân bởi vì Mạnh Vân khẩn trương cảm, tức khắc trở nên dài lâu lên.

Thật vất vả ngao tới rồi kết thúc, chỉ cần đem các bạn nhỏ đưa về trường học liền tính là thắng lợi, không nghĩ tới vẫn là xảy ra chuyện.

Mạnh Vân lớp học một cái tiểu nữ hài xuống thang lâu thời điểm không chú ý, uy tới rồi chân.

Tiểu hài tử ngồi dưới đất sừng sốt trong chốc lát, chớp chớp mắt liền khóc.

Mặt sau Mạnh Vân bị hoảng sợ, vội vàng đi lên đem tiểu bằng hữu nâng dậy tới, “Ngô Giai Giai, ném tới sao?”

Ngô Giai Giai đã khóc đến nói không ra lời, thoát nhìn là rất nghiêm trọng.

Trương lão sư thế nàng kiểm tra rồi một chút, “Không có gì đại sự, bất quá vẫn là đưa nàng đi bệnh viện kiểm tra một chút đi, bằng không xảy ra chuyện nhi liền phiền toái.” Nàng đề thấp thanh âm, “Ngô Giai Giai chính là ta phía trước cùng người đã nói cái kia tiểu nữ hài, ở lớp học, khụ, sẽ bị kia mấy cái da hài khi dễ, bất quá tiểu nữ hài thực ngoan, gia trưởng cũng đều tương đối hiếu lý lẽ. Người trên đường hống hống nàng, cơ bản không có việc gì.”

Mạnh Vân cảm kích mà nhìn Trương lão sư liếc mắt một cái, gật gật đầu, mang theo Ngô Giai Giai kêu taxi đi bệnh viện.

Ngô Giai Giai lớn lên nhỏ nhỏ gầy gầy, thoát nhìn cùng mẫu giáo bé lớp chồi hài tử giống nhau, Mạnh Vân không dám làm nàng đi đường, ôm nàng cũng không uổng lực.

Treo hào, nàng mang theo Ngô Giai Giai thượng thang máy.

Lần này thang máy thực không, bên trong cơ hồ không ai, nàng liền nhỏ giọng mà cùng Ngô Giai Giai nói chuyện phiếm.

“Còn có đau hay không a?”

Tiểu nữ hài thanh âm nãi thanh nãi khí, “Còn có một chút.”

“Ngoan, chúng ta xem xong bác sĩ liền không có việc gì nga.....”

Thang máy chạy đến lầu bốn thời điểm, bên ngoài đi vào tới đoàn người, cầm đầu chính là ăn mặc áo blouse trắng Lục Dã.

Lục Dã vốn đang ở cùng đồng sự nói chuyện đâu, vừa nhắc mắt liền sửng sốt một chút, “Mạnh Vân? Như vậy xảo a.....”

Hắn thanh âm đột nhiên tạp xác, ánh mắt ngưng ở Ngô Giai Giai trên mặt.

Một hồi lâu, hắn mới chuyển qua ánh mắt nhìn về phía Mạnh Vân, trong thanh âm tựa hồ mang theo mừng như điên, ngữ khí rồi lại có nói không nên lời kinh ngạc.

“..... Ta?”

Chương 6

Mạnh Vân trong lòng ngực ôm Ngô Giai Giai, ngơ ngác mà nhìn Lục Dã, một chốc không phản ứng lại đây hẳn ý tứ.

Chờ nàng lý giải Lục Dã ý tưởng lúc sau, mặt tức khắc trương đến đỏ bừng, lại tức lại cấp, liền ở nơi công cộng hình tượng đều đành phải vậy.

“Lục Dã người bệnh tâm thần a!”

Mãi cho đến phòng khám bệnh cửa, Mạnh Vân còn không có hoãn quá khí nhi tới.

Ngô Giai Giai nhưng thật ra đã không khóc, tò mò mà nhìn cái này xinh đẹp tuổi trẻ nữ lão sư, “Mạnh lão sư, người sinh khí a?”

Mạnh Vân làm rất nhiều lần hít sâu, lúc này mới ngăn chặn đầy ngập mắt mặt đến muốn học máu tâm tình, miễn cưỡng cười cái cười ra tới, “Không có a, lão sư không có sinh khí.”

“Kia lão sư vừa mới như thế nào không nói lời nào nha?”

Tiểu băng hữu là mẫn cảm nhất, cũng là nhất không hảo lừa gạt.

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, sờ sờ Ngô Giai Giai đầu tóc.

“Bởi vì lão sư vừa mới gặp được heo.”

Ngô Giai Giai mắt sáng rực lên, “Là màu hồng phấn, tròn tròn cái loại này tiểu trư sao? Ta nãi nãi gia trước kia cũng dưỡng, sau lại mù mù nói vô dụng, liền bán.....”

Nàng lại thấp xuống.

Cũng may đã đến phiên Ngô Giai Giai kiểm tra rồi, Mạnh Vân cũng không lại tiếp tra, chỉ là ở trong lòng cãi lại một chút tiểu băng hữu phỏng đoán.

Nàng nãi nãi nuôi trong nhà hẳn là tiểu hương heo, mà Lục Dã hoàn toàn chính là một đầu đại bốn heo!

Lục Dã mang khẩu trang thời điểm đột nhiên đánh cái hắt xì.

Người bệnh đã đi chước phí, chỉ có hộ sĩ tiểu cô nương đi ngang qua, hướng về phía hẳn cười cười, “Lục bác sĩ bị cảm?”

“Không có, hẳn là bạn gái suy nghĩ ta đâu.”

Lục Dã híp mắt nở nụ cười.

Chờ Lục Dã kết thúc hôm nay tái khám lúc sau, hẳn ở phòng thay quần áo nghĩ nghĩ, vẫn là đổi xong quần áo, cầm bao vòng một vòng, vòng đi dưới

lâu nhi khoa.

Nhi khoa dự khám đài ngồi chính là một cái thực tuổi trẻ hộ sĩ, Lục Dã chỉ ở toàn viện tự hội thời điểm gặp qua một hai lần, cũng kêu không nổi danh tự, nhưng thật ra kia hộ sĩ nhìn đến hăn ăn mặc thường phục đi qua đi, rất là kinh ngạc, “Lục bác sĩ? Là có chuyện gì sao?”

Lục Dã lơ đãng mà liếc mắt một cái tuổi trẻ hộ sĩ ngược bài, cười nói: “Tiền trình người hảo, quấy rầy người.”

“Không có không có, lục bác sĩ có cái gì yêu cầu hỗ trợ sao?”

Bị Lục Dã như vậy chuyên chú mà nhìn chăm chú vào, tiền trình nhin không được có điểm mặt đỏ.

“Là cái dạng này, ta vừa mới ở lâu một nhìn đến có cái bằng hữu hài tử giống như không cẩn thận bị thương, nang điện thoại lại đánh không thông, cho nên liền tới đây nhìn xem tình huống.....”

“A, không thành vấn đề, ta cho người tra tra.” Tiền trình mở ra hệ thống, “Tiểu bằng hữu gọi là gì?”

Lục Dã gãi gãi đầu, “Không biết ai.”

“.....”

“Là một cái tiểu nữ hài, bị một cái thật xinh đẹp nữ sinh ôm, cái kia nữ sinh ăn mặc mặc lam sắc vệ y, còn bồi cái hồng nhạt tiểu cặp sách. Đặc biệt đặc biệt xinh đẹp cái kia.”

Cũng may hiện tại nhi khoa người bệnh không phải rất nhiều, ly thang máy gặp được Mạnh Vân thời gian cũng chưa qua đi bao lâu, Lục Dã tuy rằng miêu tả thật sự trừu tượng, tiền trình nhưng thật ra cũng đem người nghĩ tới.

“Là cái này đi, Ngô Giai Giai, mới vừa đi không mười phút đâu.”

Tiền trình nhìn lướt qua hệ thống, “Chính là tiểu bằng hữu không cần thận trọng chân mà thôi, không có gì sự.”

“Nga nga.” Lục Dã gật gật đầu, đi đến tiền trình mặt sau, nhìn lướt qua màn hình.

Mặt trên rành mạch mà viết “Ngô Giai Giai, 6 tuổi”.

Không biết vì cái gì, Lục Dã trong lòng có điểm mất mát, ngữ khí có vẻ có chút tinh thần sa sút đi xuống, chỉ là trên mặt còn duy trì lễ phép ý cười.

“Cảm ơn người tiền trình, không có gì sự ta liền an tâm rồi, hôm nào thỉnh người ăn cơm.”

Đã biết chính mình cùng Mạnh Vân không có gì càng sâu ràng buộc, Lục Dã hơi có chút hụt hẫng.

Nhưng là hẳn cũng biết, chính mình vừa mới có chút mất trí nói, nhất định là chọc đến Mạnh Vân không vui, nếu không nàng sẽ không cái loại này biểu tình rời khỏi.

Lục Dã lần đầu tiên theo đuổi nữ sinh, không có kinh nghiệm, vạn sự đều muốn làm đến tốt nhất nhất đặc biệt, lại phát hiện chính mình giống như có chút dùng sức quá mãnh.

Có lẽ..... Mạnh Vân vẫn là sẽ càng thích Ngụy Tống Từ như vậy nam nhân sao?

Mạnh Vân ở vừa mới mang Ngô Giai Giai tới bệnh viện thời điểm cũng đã liên hệ nàng gia trưởng, hiện tại xem xong bác sĩ xác định không có việc gì lúc sau, nàng bốn tính toán mang theo Ngô Giai Giai hồi trường học, kết quả gia trưởng đã đuổi tới bệnh viện tới.

Ngô Giai Giai đã sớm đã không khóc náo loạn, tiểu hài tử bệnh hay quên đại, đảo mắt đã quên mất té ngã khi đau, nhảy nhót liền chạy tới nàng mẹ mẹ trong lòng ngực, “Mẹ mẹ!”

Mạnh Vân tiểu tâm mà chạy ở phía sau chiếu cổ nàng, vừa nhấc đầu liền thấy được một cái diện mạo ôn nhu nữ nhân, chính đây mặt lo lắng mà ôm Ngô Giai Giai.

Xác định tiểu bằng hữu không có việc gì lúc sau, kia nữ nhân hướng về phía Mạnh Vân cười cười, “Người chính là Mạnh lão sư đi, người hảo, ta là Ngô Giai Giai mẹ mẹ, kỹ càng tỉ mỉ tình huống Trương lão sư đã cùng ta nói. Hài tử không hiểu chuyện, phiền toái lão sư. Có thể thỉnh lão sư ăn cái cơm xoàng sao? Bằng không ta cũng không biết như thế nào biểu đạt chúng ta cảm tạ hảo.”

Mạnh Vân vội vàng vẫy vẫy tay, “Không có việc gì, đây cũng là ta thuộc bốn phận việc, giai giai ngày thường thực ngoan, lần này cũng là ngoài ý muốn, trở về gia trưởng cũng có thể hảo hảo an ủi một chút tiểu bằng hữu, hẳn là đã chịu kinh hách.”

Nói xong, nàng cười sờ sờ Ngô Giai Giai đầu tóc, “Kia giai giai đồng học, chúng ta thứ hai thấy lạ?”

.....

Tiến đi học sinh cùng gia trưởng, Mạnh Vân rất là thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn thoáng qua thời gian, đã sớm qua tan học thời gian, lại về nhà chính mình nấu cơm liền quá muộn, nàng liền tính toán chính mình đi ra ngoài ăn một đốn, trong chốc lát mang điếm ăn ngon đi xem Quý Hiểu Thích.

Nào biết vừa chuyển đầu, liền nhìn đến ăn mặc thường phục Lục Dĩ đứng ở sườn biên bậc thang, cũng không biết đứng đã bao lâu.

Lục Dã biết nàng nhìn đến chính mình, nở nụ cười, hướng về phía nàng chào hỏi, “Mạnh Vân.”

Mạnh Vân trừng mắt nhìn hăn liếc mắt một cái, nói cái gì cũng chưa nói, xoay người liền đi rồi.

Lục Dã đã sớm đoán trước tới rồi như vậy hình ảnh, nhún vai, không nhanh không chậm mà đi theo nàng phía sau.

“Buổi tối ta thỉnh người ăn cơm hảo sao?”

“Học muội?”

“Vừa mới cái kia tiểu bằng hữu là người học sinh sao? Lớn lên hảo đáng yêu a.”

“Người đã tìm hảo công tác lạ?”

“Xin lỗi a, ta vừa mới nói bừa, người không cần sinh khí được không?”

“.....”

Mạnh Vân bị hăn ồn ào đến đau đầu, dậm dậm chân, đứng ở tại chỗ bất động, cách vài giây mới xoay người, hơi có chút bất đắc dĩ, “Người.....”

Lời còn chưa dứt, di động của nàng đột nhiên chấn lên.

Mạnh Vân nhìn thoáng qua điện báo biểu hiện, rất là do dự mà chần chừ một chút.

Lục Dã yên lặng mà sau này lui lại mấy bước, thối lui đến nghe không được nàng chỗ nói chuyện, yên lặng mà nhìn nàng.

Mạnh Vân do dự một hồi lâu, lúc này mới hít sâu một hơi, tiếp nổi lên điện thoại, “Bác gái.”

“Vân vân a, người ở vội sao?”

“Không có, đã tan tầm.”

Trong điện thoại ôn nhu trung niên nữ nhân nở nụ cười, “Đã tìm hảo công tác lạ? Vân vân giỏi quá, cùng người ba ba mẹ mẹ nói qua sao?”

Mạnh Vân mím môi, cúi đầu.

Nàng xem như nửa cái lưu thủ nhi đồng, sơ tam thời điểm, nàng ba mẹ liền mang theo đệ đệ đi khác thành thị phát triển, đem nàng lưu tại quê quán —— cũng không tính nông thôn, chỉ là một cái 2.5 tuyến tiểu thành thị mà thôi.

Mạnh Vân ba ba tỷ tỷ không có hài tử, liền chủ động nhắc tới muốn chiếu cố Mạnh Vân sự tình, nàng từ sơ tam bắt đầu liền trụ đến cái này ôn nhu dì cả gia đi.

Cao trung thời điểm, Mạnh Vân đã bắt đầu quản dì cả cùng dưỡng kê “Bác gái”, “Đại ba”, luận quan hệ, so một năm trở về một lần thân sinh cha mẹ thân đến quá nhiều quá nhiều, liền nàng xuất ngoại lưu học tiền đều là bác gái trong nhà cấp, mà nàng thân sinh cha mẹ đã biết việc này lại hoàn toàn coi như không biết.

“..... Còn chưa nói.”

Bác gái thở dài, “Vẫn là muốn cùng ba ba mẹ mẹ nói một chút, bằng không bọn họ sẽ lo lắng.”

Mạnh Vân nhất quán nghe lời, cũng không nghĩ dẫn tới bác gái thương tâm, dù cho trong lòng không tán đồng nàng cách nói, lại vẫn là ngoan ngoãn mà ứng thanh, “Tốt, đã biết.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 7

Cùng bác gái nói vài câu, Mạnh Vân tâm tình liền trở nên có chút hạ xuống lên.

Lục Dĩ xa xa mà nhìn, đợi trong chốc lát, lại không chịu ngồi yên đứng ở bên cạnh cách ly xanh hoá bậc thang đi.

Mắt thấy Mạnh Vân biểu tình trầm thấp mà treo điện thoại, hần nhảy xuống bậc thang, ba lượng chạy bộ đến nàng bên cạnh, xem nàng không vui liền cố ý đậu nàng, chắp tay trước ngực chớp chớp mắt, “Mạnh Vân, người muốn thế nào có thể tiếp thu Lục Dĩ xin lỗi đâu? Có thể đại phát từ bi làm soái khí học trưởng thỉnh người ăn cái cơm chiều giữa đường khiếm sao?”

Bị hần như vậy một gián đoạn, Mạnh Vân cứ nhiên cũng thật sự bị hần ý nghĩ mang theo chạy, nâng lên mắt tới, thật sâu mà thở dài.

Nàng thanh âm thực nhẹ, lại mang theo một tia buông lỏng, “Kia.....”

Lục Dĩ đôi mắt đều sắp tỏa ánh sáng, vẻ mặt chờ mong mà nhìn nàng, chờ nàng hạ nửa câu, “Àn?”

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, “Kia cho người một câu thời gian thuyết phục ta.”

Cái này ngạnh vẫn là năm đó Lục Dĩ nghĩ ra được.

Lúc ấy nàng mới vừa cầm thành phố học bổng, chạy tới bọn họ ban trưởng thỉnh Ngụy Tống Từ ăn cơm, nào biết Ngụy Tống Từ hoàn toàn làm lơ nàng, đem nàng một người lượng ở phòng học cửa.

Mạnh Vân lúc ấy cảm thấy xấu hổ đến muốn mệnh, lại tức lại ủy khuất, vành mắt đều đỏ.

Nào biết Ngụy Tống Từ còn chưa đi đi ra ngoài vài bước, đã bị bên cạnh Lục Dã một phen túm trở về, kéo đến Mạnh Vân trước mặt, cười hì hì cho nàng giải vây.

“Ngụy đại soái ca, đừng như vậy sao. Tiểu học muội, người nói một lời khen khen soái khí học trưởng, ta liền thỉnh người cùng chúng ta cùng nhau ăn cơm đi.”

Mạnh Vân kỳ thật cái gì đều nói không nên lời, nàng chỉ cảm thấy Ngụy Tống Từ trong ánh mắt tràn ngập ghét bỏ, làm nàng thương tâm lại xuống đài không được, liền cố đều đỏ, lắp bắp mà ứng phó rồi một câu “Học trưởng người rất tuấn tú”, xoay người muốn chạy, Lục Dã một câu tay liền giữ nàng lại cặp sách móc treo.

“Nói được thực hảo a! Đi thôi, học trưởng thỉnh người ăn cơm đi.”

Hiện tại đảo như là cảnh tượng tái hiện, chỉ là thân phận thay đổi đổi.

Lục Dã cũng nghĩ đến chuyện quá khứ, nhướng nhướng chân mày, “Thật vậy chăng? Nói một câu khiến cho ta thỉnh người ăn cơm sao?”

“..... Ân.”

Lục Dã nghĩ nghĩ, còn không có tới kịp nói ra, chính mình trước cười lên tiếng. Thanh thanh giọng nói, hần cúi đầu, “Ta cảm thấy người hôm nay có điểm kỳ quái.”

“Cái gì?”

“Quái đáng yêu.” ①

Lục Dã trong ánh mắt một mảnh thâm tình, chỉ là khóe miệng độ cung thật sự là có chút khoa trương.

Mạnh Vân vô ngữ mà nhấp môi nhìn hẩn một cái, “Nói xong? Nói xong ta về nhà.”

“Ai! Đừng đừng đừng ——”

Chương 7

Lục Dã vẫn luôn đuổi theo Mạnh Vân chạy mấy cái phố.

Mạnh Vân quả thực phải bị hẩn khí cười, dọc theo đường đi lực chú ý đều đặt ở mặt sau người kia làm quái lời nói cùng động tác thượng, cư nhiên đã quên chính mình kế tiếp muốn đi làm cái gì sự.

Chờ nàng dừng lại bước chân thời điểm mới phát hiện bụng đã đói đến không được, hơn nữa đã xa xa mà đi qua nhà ga, tựa hồ là muốn thẳng tiến không lùi trực tiếp đi trở về gia đi tư thế.

Lục Dã nói một đường vô nghĩa, liền khí cũng chưa suyễn một tiếng, nhìn đến Mạnh Vân dừng lại, liền hai bước vượt đến nàng bên cạnh, cười tùm tùm mà nhìn nàng.

“Đi rồi lâu như vậy, đói bụng không?”

Phụ cận không có gì đại thương trường, cũng may Mạnh Vân cũng không phải chú ý người, cũng không cái gọi là ăn chút cái gì.

Lục Dã cầm di động lục soát lục soát, tìm gia phụ cận khen ngợi tối cao cửa hàng, cách nơi này cũng liền một hai trăm mét bộ dáng, vài phút là có thể đến.

Tự trọng phùng tới nay, hai người khó được hòa thuận mà đi ở một khối, đảo thật như là nhiều năm không thấy lão hữu giống nhau.

Lục Dã không chơi bảo thời điểm, cũng là cái người bình thường, “Mạnh Vân, người có thể hay không cảm thấy ta thực phiền a? Cảm thấy ta có bệnh?”

Mạnh Vân nhìn hắn một cái, không nói chuyện.

Còn rất có tự mình hiểu lấy.

Lục Dã gãi gãi đầu, lộ ra một hàm răng trắng, “Ta trước nay không truy hơn người, người dạy dạy ta đi.”

“..... Giáo người cái gì?”

“Dạy ta như thế nào truy người a..... A, tới rồi.”

Hắn mang theo Mạnh Vân đi vào cửa hàng, cũng đem Mạnh Vân muốn buột miệng thốt ra lý do tất cả đều đổ trở về trong bụng.

Mỹ thực APP thượng nói nhà này bản bang đồ ăn cửa hàng tuy rằng nhìn không ra sao, nhưng là khẩu vị vẫn là thực tốt, đầu bếp là chính tông dân bản xứ.

Mạnh Vân hỉ cay, chuyện này Lục Dã vẫn luôn nhớ kỹ, nếu không phải nàng hàm răng thả dượt, sợ kích thích, hắn nhất định sẽ mang nàng đi ăn biến bốn thị sở hữu món cay Tứ Xuyên cửa hàng —— đều là hắn ba năm tới từ các nơi nghe được, danh tiếng hảo lại ăn ngon cửa hàng.

Tuy rằng là vô ý thức, lại cũng vẫn luôn yên lặng nhớ xuống dưới.

“Chỉ cho phép điếm hơi cay, mềm một chút đồ vật, ngạnh xác không chuẩn cần.”

Mạnh Vân thực vô ngữ mà nhìn hắn một cái, tùy tay câu vài món thức ăn, đem thực đơn tắc trở về, “Lục học trưởng, người trước kia giống như không phải như thế a.”

Lời này nói được thật sự là chọc tâm oa tử, Lục Dã nghĩ đến trước kia chính mình gây ngốc mà đi yên lặng chờ đợi lộ tuyến, liền cảm thấy chính mình nhất định là quá ngây thơ, đánh bóng rổ đánh hỏng rồi sợ hãi.

Nếu là chủ động điếm nói, không chừng hai người tiểu hài tử đều già đầu rồi.

Lục Dã vô ý thức mà chơi chiếc đĩa, chỉ cảm thấy bỏ qua thời gian thật sự là đáng tiếc.

Chờ hẳn giương mắt thời điểm, phát hiện trước mặt Mạnh Vân đã bị trên tường quái vách tường TV hấp dẫn ánh mắt.

Hắn vóc dáng cao, TV ở hẳn phía sau trên tường, Mạnh Vân xem thời điểm phải sườn một chút đầu, bằng không có một bộ phận sẽ bị hẳn ngăn trở.

Lục Dã đứng lên, đem vị trí đổi tới rồi bên cạnh, cùng Mạnh Vân ngồi thành một cái góc vuông.

Như vậy hẳn cũng có thể nhìn đến TV bình ở phóng cái gì.

Hắn là tiết mục chi gian quảng cáo, thả gần nhất đại nhiệt chiếu phim một cái điện ảnh cắt nối biên tập cốt truyện, làm thành thú vị cánh hoa hấp dẫn người xem đi xem.

Lục Dã nhìn lướt qua, “Buổi tối có thời gian sao?”

“.....”

Mạnh Vân ngây thơ mờ mịt, lại bị Lục Dã nói mấy câu lừa đi xem điện ảnh.

Phụ cận rạp chiếu phim không thể nào hảo, Lục Dã xe ngừng ở bệnh viện không khai ra tới, liền đánh cái mang nạng đi trung tâm thành phố tân kiến rạp chiếu phim.

Thứ sáu buổi tối, rạp chiếu phim cơ hồ ngồi đầy, hơn nữa không ít đều là tình lữ.

Mạnh Vân nhìn đến bên cạnh một đôi tình lữ đầu chấp đầu ở khe kẽ nói nhỏ, chỉ cảm thấy trong lòng xấu hổ đến muốn mệnh, trong nháy mắt liền đổi cái này xem điện ảnh quyết định hối hận lên.

Lục Dã sờ sờ cái mũi, đi bên ngoài mua bắp rang cùng Coca tối, phóng tới Mạnh Vân trên tay.

“Bắp rang cần thận một chút, dùng bên kia hàm răng cắn.”

“Uống xong Coca trong chốc lát đi ra ngoài nhớ rõ súc súc miệng.”

Tuy rằng là nha sĩ thói quen tính lời lẽ tầm thường, Mạnh Vân lại cảm thấy trong lòng có một chút ấm lên, giống như xấu hổ cũng giảm không ít.

Lục Dã ngữ khí ôn nhu, trong ánh mắt cũng là chuyên chú.

Mạnh Vân không dám nhìn thẳng hẳn, vội vàng mà tiếp nhận, gục đầu xuống, “..... Nhanh lên ngồi đi, muốn bắt đầu rồi.”

Điện ảnh là khôi hài điện ảnh, rạp chiếu phim không khí vẫn luôn nhiệt liệt, Mạnh Vân cùng Lục Dã đều thời gian rất lâu không có từng vào rạp chiếu phim, lảng là bị không khí cảm nhiễm cười lên tiếng.

Lục Dã lơ đãng mà quay đầu, nhìn đến Mạnh Vân chống mặt đang cười, tuy rằng hoàn cảnh tối tăm, nàng đôi mắt lại dị thường mà lượng.

Hắn chỉ cảm thấy đầu quả tim bị lông chim đảo qua, nháy mắt trở nên tê dại.

Cốt truyện đi đến trung gian thời điểm, phim nhựa nam chủ vì nữ chính mời tới nàng thần tượng cho nàng hiện trường biểu diễn, soái khí ca sĩ đàn dương cầm ra tới trong nháy mắt, toàn trường nữ sinh đều hoan hô lên.

Mạnh Vân nghe được bên cạnh nữ sinh cảm thán một câu, “Hảo lãng mạn a.....”

Lục Dĩ cũng nghe tới rồi, hần nhìn trong chốc lát, đột nhiên tiến đến Mạnh Vân bên tai, thấp giọng hỏi nói: “Người cũng thích như vậy sao?”

Mạnh Vân bị hoảng sợ, phản xạ có điều kiện mà quay mặt đi, hai người nhất thời liền bốn mắt nhìn nhau —— Lục Dĩ câu ra một mặt cười, “Xem ra là rất thích.”

Mạnh Vân mặt đều đỏ, một phen đem hần mặt đẩy ra.

“Không thích, một chút đều không thích.”

Là thật sự không thích.

Mạnh Vân đã từng ở đại học gặp qua Ngụy Tống Từ đàn dương cầm, lúc ấy nàng mang theo nghiêm trọng nam thần lự kính, chỉ cảm thấy Ngụy Tống Từ đàn dương cầm bộ dáng soái đến vô pháp diễn tả bằng ngôn từ, Quý Hiếu Thích đánh giá nói “Đạn đến giống nhau”, nàng còn nhịn không được có chút sinh khí.

Sau lại nàng liền không thích bất luận cái gì nam nhân đàn dương cầm, chỉ cảm thấy đàn dương cầm nam nhân nhạt nhẽo lạnh nhạt, khó có thể tới gần.

Lục Dĩ cơ hồ là trong nháy mắt liền biết nàng suy nghĩ cái gì.

Nhưng là hần chưa bao giờ sẽ đi chọc Mạnh Vân vết sẹo, rõ ràng có thể khai một câu vui đùa, nhưng là hần sợ Mạnh Vân nghĩ đến trước kia cảm thấy khổ sở, chỉ cười cười liền mang qua.

Thẳng đến điện ảnh tan cuộc, hai người đều không có nói cái gì nữa.

Mạnh Vân ra cửa thời điểm trên mặt còn mang theo chưa đã thềm ý cười, dư quang quét đến Lục Dĩ cong môi nghiêm túc mà nhìn nàng, trong

khoảng thời gian ngắn chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát, lập tức liền thu ý cười.

“Đã đã trễ thế này, hôm nay cảm ơn.....”

Lục Dĩ lắc lắc đầu, “Từ từ.”

Mạnh Vân bị hấn đánh gãy lời nói, cũng không biết hấn nói phải đợi cái gì, liền bị hấn lôi kéo thủ đoạn bước nhanh đi vào điện báo thang xuống lầu.

Bên này là trung tâm thành phố tân kiến mua sắm đại lâu, lầu một có một cái loại nhỏ sân khấu, thứ sáu thứ bảy chủ nhật buổi tối thời điểm sẽ có dàn nhạc vì cả tòa thương trường hiện trường diễn tấu bối cảnh âm nhạc.

Hiện tại đã buổi tối 9 giờ rưỡi nhiều, nhân gia dàn nhạc cũng kết thúc biểu diễn, đang ở bên cạnh thu thập đồ vật chuẩn bị tan tầm.

Lục Dĩ lôi kéo Mạnh Vân đi qua đi, đem nàng kéo đến đối diện sân khấu địa phương, chính mình còn lại là đi bên cạnh hoà thuận vui vẻ đội nhân viên công tác giao thiệp.

Mạnh Vân nhìn đến Lục Dĩ cùng một cái tiểu cô nương nói vài câu, kia tiểu cô nương liền đỏ mặt gật gật đầu.

Lục Dĩ hướng tới nàng lộ ra một cái cười, xem khẩu hình hấn là nói thanh “Cảm ơn”.

Mạnh Vân ở trong lòng bĩu môi, không biết vì cái gì nào bỏ “Cây mỹ hành hung” cái này từ, lại cảm thấy thật sự là có điểm buồn cười, Lục Dĩ tuy rằng lớn lên soái, nhưng là tuyệt đối là soái đến ánh mặt trời kia loại nam sinh, cùng hình dung nữ sinh dùng “Mỹ” vẫn là chênh lệch rất lớn.

Nàng cười cười, vội vàng đem loại này ý tưởng ném tới rồi một bên.

Lục Dã đã cùng nhân gia câu thông hảo, hướng về phía Mạnh Vân phát phát tay, đem nàng lực chú ý hấp dẫn trở về, lúc này mới không nhanh không chậm mà ngồi vào trên đài biểu diễn dùng dương cầm trước.

Thời gian này điêm, thương trường lập tức đóng cửa, không ít người đều chuẩn bị về nhà, Lục Dã ở nhất cửa trong đại sảnh có vẻ thật sự là thấy được.

Chỉ ngồi trên đi không vài phút, tùy tiện ấn mấy cái âm, đã có không ít người nghỉ chân vây xem.

Mạnh Vân nghe được mặt sau hai nữ sinh ở nghị luận, “Oa, đây là ở chụp video sao? Cái này nam lớn lên hảo soái a!”

“Hắn là nơi nào chủ bá đi?”

“.....”

Lục Dã ánh mắt đột nhiên nhìn lại đây.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 8

“A nha, hẳn đang xem chúng ta nơi này! Là có người ở ghi hình sao?”

Mạnh Vân có điểm xấu hổ, hận không thể lập tức ngăn trở chính mình mặt.

Lục Dã tìm được rồi nàng, cũng không lại làm cái gì, đường hoàng mà cười cười, đôi tay phóng tới dương cầm hắc bạch kiện thượng.

Lưu sướng thanh âm từ dương cầm truyền ra tới.

Biểu diễn khi liên tiếp âm hưởng đã nhỏ, chỉ có dương cầm vốn dĩ thanh âm, nghe tới càng thêm có cảm giác.

Mạnh Vân nghe xong một đoạn, nghe ra hẳn ở đoạn cái gì.

Là vừa rồi điện ảnh cái kia soái khí nam ca sĩ đoạn kia bài hát.

Đã không có điện ảnh hình ảnh, chỉ là như vậy nhìn Lục Dã, nàng cứ nhiên cũng bị mê mắt, cảm thấy thật đúng là rất soái.

Lục Dã đoạn hoàn chỉnh đầu khúc, thu hoạch thật lớn vỗ tay, còn có người ở bên cạnh trầm trồ khen ngợi.

Hắn cũng không khách khí, thực tự nhiên mà hướng về phía dưới đài cúc một cung, “Cảm ơn cảm ơn, bêu xấu bêu xấu.”

Mạnh Vân nhịn không được thở dài.

Quả nhiên vẫn là không thể nói chuyện, một mở miệng liền hình tượng tấn hủy.

Lục Dĩ ba lượng chạy bộ xuống đài, bước nhanh đi đến Mạnh Vân bên người, hướng về phía nàng cười nói: “Ta soái vẫn là Vương Lục Hoàn soái?”

Mạnh Vân bị hấn không biết xấu hổ sợ ngây người, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn hấn.

Lục Dĩ tựa hồ cũng có chút ngượng ngùng, sờ sờ lỗ tai, “Đã lâu không bắn, đều có điểm ngượng tay.”

Lại nhẹ giọng lẩm bẫm một câu, “Sớm biết rằng người thích như vậy, ta nên nhiều luyện luyện.....”

Mạnh Vân sửng sốt một hồi lâu, nhìn hấn có chút rối rắm biểu tình, đột nhiên nhin không được “Phụt” cười lên tiếng, “Lục Dĩ, người thật đúng là.....”

Lời còn chưa dứt, bên cạnh đột nhiên đi tới một nữ nhân, thực kinh ngạc mà hô một tiếng: “Lục Dĩ?!”

Mạnh Vân theo thanh âm nơi phát ra nhìn qua đi, một cái dựng cao đuôi ngựa nữ nhân đã muốn chạy tới Lục Dĩ bên cạnh.

“Thật là người a Lục Dĩ, vừa mới ta ở bên cạnh liền cảm thấy giống, lại đây vừa thấy quả nhiên là người ai! Hào hảo a! Có hai ba năm không gặp đi?”

Nữ nhân ngữ tốc thực mau, lửa đạn liên châu dường như, ánh mắt vừa chuyển, liền chuyển tới Mạnh Vân trên người, “Di? Cái này tiểu tử tử cũng có chút quen mắt..... Ta ngẫm lại.....”

Lục Dĩ đột nhiên đi phía trước đứng một bước, chặn Mạnh Vân trước mặt, đem nàng nhỏ xinh vóc dáng hoàn hoàn toàn toàn mà ngăn trở.

“Đã lâu không thấy Cảnh Lị.”

Cảnh Lị tựa hồ hoàn toàn không có minh bạch Lục Dã tứ chi động tác muốn biểu đạt ý tứ, chỉ thực chấp nhất mà tự hỏi.

“Ta nhớ ra rồi! Có phải hay không cái kia, đuổi theo chúng ta ba trăm đầu thật lâu cái kia học muội! Gọi là gì tới..... A, Mạnh Vân đúng không? Hai người các người như thế nào sẽ ở bên nhau a? Ba trăm đầu cũng ở sao?”

Lục Dã mày đã gắt gao mà nhăn lại.

Hắn không nói lời nào cau mày thời điểm vẫn là rất có lực sát thương, chỉ là Cảnh Lị hoàn toàn sẽ không xem người ánh mắt, “Không phải nói ra ngoại quốc sao? Nga đối nga! Ba trăm đầu sau lại cũng đi lưu học, có phải hay không đuổi tới?.....”

“Cảnh Lị!”

Chương 8

Lục Dã sắc mặt đã thật không đẹp, chuyện tốt vậy xem đám người còn ở bọn họ mấy cái bên người nghỉ chân, hắn trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, đem người bên cạnh đều sợ tới mức đi xa một ít.

Cảnh Lị bị hắn quát chói tai hoảng sợ, cũng ngừng lại nhai miệng, “..... A?”

Mạnh Vân ở Lục Dã phía sau, lôi kéo hắn quần áo, thật cẩn thận mà ra bên ngoài đứng một bước nhỏ, hướng về phía Cảnh Lị cười cười.

“Không có, ta không có cùng Ngụy học trưởng liên hệ đâu.”

Lục Dã nghe được nàng mềm ấm thanh âm, đau lòng đến muốn mệnh, đuổi tay câu lấy nàng bao mang, hướng về phía Cảnh Lị nhướng mày.

“Không có gì sự nói chúng ta liền đi trước, có việc cũng đi trước, tái kiến.”

Cảnh Lệ trợn mắt há hốc mồm, “A?”

Mạnh Vân cũng chưa phản ứng lại đây, đã bị Lục Dã lôi kéo bao mang, thất tha thất thểu mảnh đất chạy.

Mãi cho đến đi ra thương trường, Lục Dã mới buông ra nàng, cau mày, “Người làm gì tốt như vậy tính tình.”

“Cái gì?”

“Nàng loại người này, nên mắng nàng một đốn, muốn nàng nhiều quản người khác nhàn sự.”

Lục Dã thoát nhìn một chút đều không có cùng lão đồng học chi gian hữu ái đồng học tình.

Mạnh Vân bị hấn lòng đầy căm phẫn ngữ khí làm cho có điểm muốn cười, “Nàng cũng chưa nói sai sao..... Bất quá vì cái gì người không mắng nàng một đốn?”

Nàng ngượng ngùng nói, không nên đúng là hấn biểu hiện thời điểm sao?

Lục Dã nhướng mày, “Ta không mắng nữ sinh.”

“Nga.....”

“Đương nhiên, nếu là vì Tiểu Vân Vân nói, ta cũng có thể phá lệ nga.” Hấn nở nụ cười, “Liền sợ nàng chạy tới tuyên truyền một chút, đến lúc đó đem người truyền đến không dễ nghe. Hoặc là người trực tiếp thừa nhận ta là người bạn trai cũng đúng a? Như vậy ta là có thể có lập trường chỉ vào nàng rộng giận ‘ ở ta bạn gái trước mặt đề nam nhân khác làm gì? Người có ý tứ gì! ’, có phải hay không thực khốc?”

Mạnh Vân sửng sốt một hồi lâu, nhìn không được khen nói: “Lục Dã, người thật đúng là cái kỳ tài a.”

Một cái thận trọng như phát lại đặc biệt có thể quỷ biện người, nàng trước kia như thế nào không phát hiện hẳn là cái dạng này đâu?

Lục Dã hoàn hoàn toàn toàn mà tiếp được cái này khích lệ, “Cảm ơn cảm ơn, có thể được đến tổ chức khích lệ, hôm nay ngày này, ta thật là đáng giá!”

“..... Ta đi trở về.”

Hôm nay một ngày đã xảy ra rất nhiều sự, xem như thực diễn hình màu đen thứ sáu, Mạnh Vân lại không có cảm thấy là không xong một ngày, về nhà thời điểm tâm tình còn khá tốt.

Cũng có khả năng là bị Lục Dã ảnh hưởng, nàng cũng bắt đầu trở nên có chút thần kinh hề hề.

“Đã trễ thế này, ta cần thiết đến đưa người trở về!”

“Không cần cảm ơn.....”

“Không được!” Lục Dã túm chặt nàng bao mang, không cho nàng đi, “Không tàu điện ngầm, hoặc là ta đánh xe đưa người, hoặc là người bồi ta hồi bệnh viện lấy xe, ta lái xe đưa người.”

“Lục Dã! Người da mặt như thế nào như vậy hậu nha!”

***

Thứ tư là Mạnh Vân căn quản trị liệu cuối cùng một cái đợt trị liệu, đang muốn tan tâm phía trước, nàng bị lớp học tiểu bằng hữu triền trong chốc lát, đến bệnh viện thời điểm đã chậm hơn mười phút.

Nàng bước nhanh chạy đi lên đăng ký, lại vội vàng bước đi vào phòng khám bệnh, “Ngượng ngùng ngượng ngùng.....”

Lục Dĩ chỗ đó còn có người bệnh ở, Mạnh Vân nhìn đến Lục Dĩ quay đầu lại, ý thức được chính mình vừa mới dưới tình thế cấp bách thanh âm có chút lớn, mặt có điểm đỏ lên, vội vàng nhỏ giọng nói: “Ngượng ngùng a lục bác sĩ, ta đến muộn.”

Hắn “Ân” một tiếng, cách khẩu trang nhẹ giọng nói: “Ta trước xem phía dưới một cái người bệnh, người đi bên ngoài ngồi chờ trong chốc lát đi, trong chốc lát ta kêu người.”

Mạnh Vân vội vàng ứng hảo, xoay người lui đi ra ngoài.

Đi ngang qua hộ sĩ đài thời điểm, Mạnh Vân đột nhiên dừng bước chân.

Sắp đến nha khoa tan tầm thời gian, hai cái tiểu hộ sĩ lực chú ý cũng có chút rời rạc, tựa hồ cũng không có phát hiện Mạnh Vân đứng ở cách đó không xa, còn ở tiếp tục khí thế ngất trời mà trò chuyện chính mình đề tài.

“Lục bác sĩ hôm nay không làm lỗi đi?”

“Người ở nói giỡn đâu, lục bác sĩ từ tiến chúng ta bệnh viện bắt đầu khi nào ra sai lầm a, huống hồ lại không phải chính cơ khoa.”

“Oa, kia cũng rất lợi hại hảo sao? Nghe trưởng chủ nhiệm nói, hẳn sớm tới tìm thời điểm đều ba mươi chín độ nhiều, còn có thể ngồi khám cả ngày ai!”

“Bằng không làm sao bây giờ? Hôm nay là tái khám ngày, tổng không thể làm hện hôm nay người bệnh tất cả đều bạch chạy đi.”

“.....”

Mạnh Vân cắn cắn môi, cầm bao ngồi xuống bên cạnh ghế dài thượng.

Lục Dã sinh bệnh.

Nàng đột nhiên có điểm mê mang —— vì cái gì nàng phản ứng đầu tiên cư nhiên là lo lắng hấn đâu?

Mạnh Vân ngồi ở ghế trên, đợi vài phút, rốt cuộc vẫn là đứng dậy đi xuống lầu.

Lục Dã xem xong rồi trên tay người bệnh, nhẹ nhàng thở ra, hoãn một trận mới ấn linh.

Ấn hai bên cũng chưa thấy có người tiến vào, hấn nhú nhú mày, vừa định đứng dậy, liền có tiểu hộ sĩ vào, “Lục bác sĩ, người bên này còn có cái tái khám người bệnh đăng ký.”

“Đúng vậy, nàng người đâu?”

“Không biết a, hô mấy lần, không thấy được có người a.”

Lục Dã nhú nhú mày, toàn thân tựa lưng vào ghế ngồi, lấy ra di động cấp Mạnh Vân gọi điện thoại.

Linh vang lên một tiếng đã bị tiếp lên, điện thoại kia đầu truyền đến nhẹ nhàng thanh âm, “Uy?”

Lục Dã vừa định nói chuyện, cảm giác giọng nói khó chịu đến không được, liền đem điện thoại lấy đến xa một ít, ho khan vài tiếng, mới dùng có chút sa thanh âm hỏi: “Người đâu?”

Mạnh Vân tĩnh một chút, “Thang máy, lập tức tới rồi.”

Năm phút đồng hồ sau, Mạnh Vân lại một lần đứng ở khám vị trước.

Lục Dã trên dưới nhìn quét nàng hai mắt, cười cười, “Năm xuống đi.”

Mạnh Vân không nhúc nhích.

“Làm sao vậy?”

Do dự một hồi lâu, nàng rút cuộc vẫn là thật cẩn thận mà, có chút khẩn trương mà từ trong bao lấy ra một hộp dược cùng một lọ nước khoáng, đặt ở Lục Dã trên bàn.

Lục Dã nhìn thoáng qua, hướng về phía nàng nhướng mày.

Mạnh Vân thanh âm lấp bắp, tựa hồ có chút rối rắm.

“Cái kia..... Ta nghe nói người sinh bệnh, xem người sắc mặt cũng không tốt lắm..... Đây là ta đặt ở trong bao dự phòng dược, người..... Trong chốc lát uống thuốc đi.” Nàng do dự một chút, vẫn là duỗi tay tưởng đem dược nhét trở lại trong bao, “Tính, người vẫn là tan tầm sau đi quải cái khám gấp nhìn xem đi, dược không thể ăn bậy.”

Nàng vừa mới cũng không nghĩ tới này tra liền chạy xuống đi mua, hiện tại lúc này nhưng thật ra có điểm hối tiếc không kịp ý tứ.

Nào biết Mạnh Vân tay mới phóng tới dược hộp thượng, Lục Dã lại đột nhiên duỗi tay ngăn chặn nàng mu bàn tay.

Mạnh Vân kinh dị mà ngẩng đầu.

Lục Dã cười tủm tỉm mà cùng nàng đối diện, ánh mắt tương đương sắc bén, trên tay động tác cũng không thả lỏng.

Hắn bàn tay rất lớn, như là đem nàng nhỏ xinh tay khấu ở lòng bàn tay giống nhau.

“Mạnh Vân, nếu không phải bệnh viện có quy định đi làm thời gian muốn cùng bệnh hoạn bảo trì khoảng cách, ta hiện tại liền tưởng lập tức cùng người yêu đương.”

Lục Dã khâu trang một mang lên, cũng nhìn không ra hãn rốt cuộc là còn ở phát sốt vẫn là đã hạ sốt.

Hãn động tác vẫn là trước sau như một mà mau, thực nhanh chóng liền cấp Mạnh Vân phong thượng nha, cẩn thận thế mài giữa cắn hợp mặt.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 9

Chờ Mạnh Vân nói không cảm giác, hăn mới bẻ một bộ khăn khăn giọng nói nói: “Lúc sau đi chữa trị khoa quải cái hào, trang cái bao..... Bất quá người bên cạnh mấy viên nha cũng có củ bệnh tình huống, cuối tuần lại đến một lần đi, ta cho người đem bên trong sở hữu có thể bổ địa phương đều bổ.”

Mạnh Vân vốn dĩ cho rằng đều đã kết thúc, nghe hăn như vậy vừa nói, lại có điểm sợ hãi lên, “Khác nha cũng sẽ rất đau sao? Có thể hay không có cái gì vấn đề a?”

Lục Dã ngó nàng liếc mắt một cái, “Đương nhiên.”

“A? Cái gì?”

“Hôn môi thời điểm khẳng định có điểm vấn đề.” Hăn nở nụ cười, “Răng không tốt, sẽ ảnh hưởng hôn môi khi sung sướng trình độ nga.”

Giờ khắc này, Mạnh Vân đột nhiên vô cùng mà hồi hận.

Riêng chạy tới cho hăn mua thuốc làm cái gì? Trực tiếp làm hăn thiêu chết được!

Chờ xem xong Mạnh Vân bên này, phòng khám bệnh mặt khác bác sĩ cơ hồ đều đi mau xong rồi.

Lục Dã nhìn thoáng qua thời gian, hướng về phía Mạnh Vân gật gật đầu, “Đi thôi.”

“A?” Mạnh Vân không phản ứng lại đây.

Lục Dã dừng lại bước chân quay đầu lại nhìn nàng một cái, “Người đi trả tiền, sau đó ở bên kia chờ ta trong chốc lát, ta đổi xong quần áo lập tức ra tới.”

Mạnh Vân vốn định buột miệng thốt ra “Vì cái gì phải đợi người”, nhưng là tưởng tượng đến người vẫn là cái bệnh hoạn, tổng cảm thấy có điểm đáng thương, vẫn là yên lặng mà đem lời nói nuốt trở vào.

Lục Dã ra tới thời điểm, Mạnh Vân đã chán đến chết mà dựa vào ven tường chơi di động.

Hắn nhìn nàng nhấp môi cup mi rũ mắt bộ dáng, nặng nề mà cười một tiếng, đi đến nàng bên cạnh, “Thật đang đợi ta a? Thật ngoan.”

Mạnh Vân: “.....”

Lục Dã từ trong túi lấy ra một cái băng bảo dán, xé mở đóng gói lúc sau tiêu sái mà dán ở chính mình trên trán, còn đối với Mạnh Vân đồng tử chiếu gương mà loát loát tóc.

“Có phải hay không xem ngây người? Cảm thấy Lục Dã ca ca liền tính thảm như vậy thời điểm đều như vậy soái?”

Mạnh Vân vừa định cãi lại một câu hắn không biết xấu hổ nói, trên tay di động đột nhiên chấn động lên.

Nàng nhìn thoáng qua điện báo biểu hiện, là Trương lão sư điện thoại.

“Trương lão sư? Đã trở thế này có chuyện gì sao?”

Trương lão sư ngữ khí phi thường sốt ruột, “Mạnh Vân, người ở nơi nào? Phương tiện tới một chuyến trường học sao?”

“Phương tiện là phương tiện.....”

“Ngô Giai Giai mù mù gọi điện thoại cho ta, nói Ngô Giai Giai người không thấy! Liên ở trường học cửa không thấy!”

Mạnh Vân sắc mặt lập tức nghiêm túc lên, vội vàng ứng thanh, treo điện thoại liền chuẩn bị hướng phía ngoài chạy đi.

Lục Dã một phen đem nàng bắt trở về, “Làm sao vậy?”

Mạnh Vân gấp đến độ đều mau khóc, “Học sinh không thấy! Lần trước thang máy thượng cái kia tiểu nữ hài đi lạc, ta phải hồi trường học đi hỗ trợ tìm người.....”

Kỳ thật cũng không thấy đến thật sự có thể giúp được gấp cái gì, nhưng là dù sao cũng là chính mình học sinh, lo lắng đến thế nào cũng phải đi ra điểm lực không thể.

Lục Dã vỗ vỗ nàng bả vai, “Người trước bình tĩnh một chút.”

Hắn tay phảng phất là có ma lực, trấn an nàng vài cái, Mạnh Vân cứ nhiên thật sự bình tĩnh lại.

Lục Dã nhìn đến nàng biểu tình liền biết nàng lại khôi phục lý trí, liền mang theo nàng bước nhanh xuống lầu hướng bãi đỗ xe đi đến.

Mạnh Vân ngây thơ mờ mịt mà đi theo hắn lên xe, mới ý thức được không thích hợp, như thế nào cũng không chịu lên xe, “Hôm nay thật sự vô pháp ăn cơm, ta có việc gấp.....”

Lục Dã cười nhạt một tiếng, “Uy, ở người trong lòng, ta là thùng cơm sao?”

“Kia.....”

Hắn duỗi tay một tay đem người trao vào ghế phụ, lại thế nàng khẩu thượng đai an toàn.

Dù cho trên trán dán buồn cười màu lam nhạt bằng bảo dán, vẫn như cũ không tổn hao gì Lục Dã xuất chúng bên ngoài.

Hắn nhẹ nhàng mà đem xe đổ đi ra ngoài, bay nhanh mà sử thượng đường phố.

“Người đều nói ta tiểu nữ nhi không thấy, ta còn không được bồi người cùng đi tìm nha?”

Chương 9

Loại này thời điểm, Mạnh Vân cũng vô tâm tình cùng Lục Dã nói giỡn, chỉ ngồi ở ghế phụ, hai tay gặt gao mà nằm ở cùng nhau.

Lục Dã lái xe thực ổn, dư quang ngó nàng hai mắt, phát hiện nàng vẫn luôn cẩn môi.

“Mạnh Vân, người còn không có nói cho ta các người trường học ở đâu đâu.”

Mạnh Vân “A” một tiếng, vội vàng báo thượng địa chỉ.

Lục Dã cười gật đầu một cái, từ xe bên cạnh trong ngăn kéo đào một viên đường ra tới, bay nhanh mà nhét vào miệng nàng.

“Không được cẩn môi.”

Mạnh Vân ngơ ngác mà lên tiếng, trong miệng hàm chứa đường, cúi đầu, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Lục Dã thật sâu mà thở dài, “Yên tâm đi, sẽ không có việc gì, khả năng chỉ là tiểu bằng hữu..... Ách..... Trộm chạy ra ngoài chơi.....”

Hắn không mang quá tiểu hài tử, cũng không như thế nào tiếp xúc quá tiểu hài tử, an ủi nói cũng tương đối cẩn cố.

Chỉ là đối với Mạnh Vân tới nói, hẳn nói như là một khối phù mộc, bị chết đuối người gặt gao mà ôm lấy, “Thật vậy chẳng?”

Lục Dã đáp đến lời thề son sắt, “Thật sự.”

Mạnh Vân trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên không hề dấu hiệu mà, nhẹ giọng nói lên Ngô Giai Giai sự.

“Lần trước ta mang đến cái kia tiểu nữ hài kêu Ngô Giai Giai, là cái đặc biệt đáng yêu tiểu cô nương. Nhưng là nàng là gia đình đơn thân hài tử, cũng không biết lớp học đám kia tiểu hài tử là làm sao mà biết được, liền vẫn luôn giễu cợt nàng.”

“Tư nhân nhà trẻ không thể so công lập hảo bao nhiêu, lão sư địa vị rất thấp, hơn nữa lại nói tiếp đều chỉ là đùa giỡn nói giỡn, cũng không thể thật sự nghiêm túc giáo dục, như vậy ngược lại sẽ bị thương Ngô Giai Giai tâm, làm nàng cảm thấy không có ba ba chuyện này là yêu cầu người khác tới đồng tình đáng thương. Dưới loại tình huống này, lão sư có thể làm thật sự là quá ít.”

“Đại nhân đều thích nói, tiểu hài tử biết cái gì đâu? Kỳ thật tiểu hài tử cái gì đều hiểu, hơn nữa đại nhân hết thầy tập tục xấu, tính chất đặc biệt đều sẽ hoàn toàn toàn toàn, phóng đại mà thể hiện ở tiểu bằng hữu trên người.”

Mạnh Vân thanh âm mềm mại lại ôn hòa, làm người nghe xong liền sẽ sinh ra hảo cảm tới.

Nàng như vậy không nhanh không chậm mà nói một đại đoạn nói, nhìn như hình như là đang làm cái gì học thuật thảo luận, lại làm Lục Dã có điểm..... Nói không nên lời đau lòng.

Lục Dã đánh một chút tay lái, Mạnh Vân trường học đã gần ngay trước mắt.

Hắn một chút một chút thả chậm tốc độ xe, vững vàng mà đem xe ngừng ở ven đường.

“Mạnh Vân, này không phải người sai. Người chỉ là cái lão sư mà thôi, người làm công tác là dẫn đường bọn họ hướng tốt phương hướng phát triển, nhưng là cũng gần chỉ có thể là dẫn đường. Nếu lão sư thật sự có thể đem sở hữu hài tử đều giáo hảo, kia trên thế giới từ đâu ra người xấu đâu?”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng, miễn cưỡng hướng về phía hắn cong ra một cái cười, nhanh nhẹn ngậm xe, bước nhanh hướng trong trường học chạy tới.

Lục Dĩ khóa xe, cũng bay nhanh mà đuổi theo.

Sắc trời đã dần dần mà tối sầm xuống dưới, nhưng là trong phòng học vẫn là một mảnh đèn đuốc sáng trưng.

Mạnh Vân bước nhanh chạy đi vào, nhìn đến Trương lão sư đứng ở một nữ nhân bên cạnh, đúng là nàng lần trước ở bệnh viện gặp qua Ngô Giai Giai mù mù.

Trương lão sư nhìn đến nàng lúc sau, vội vàng triều nàng vẫy vẫy tay, “Mạnh lão sư.”

Mạnh Vân ứng thanh, lại cùng Mạnh giai giai mù mù chào hỏi, lúc này mới vội vội vàng vàng hỏi: “Sao lại thế này? Như thế nào sẽ không thấy?”

Ngô Giai Giai mù mù nghe xong lời này, bắt đầu thất thanh khóc rống lên. Trương lão sư thở dài, đem nàng kéo đến một bên nhẹ giọng cho nàng giải thích: “Ngô Giai Giai là chính mình chạy vút.”

“A?”

“Tan học thời điểm ta đã đem nàng giao cho gia trưởng trên tay, gia trưởng nói đi ra thời điểm, Ngô Giai Giai thoát nhìn không rất cao hứng, nàng liền hỏi nhiều hai câu, sau đó Ngô Giai Giai thừa dịp người không chú ý, chính mình chạy mất.”

“Báo nguy sao?”

“Đã báo, bảo an đại thúc, còn có mặt khác còn ở lão sư đều hỗ trợ đi tìm người, chính là ở trường học bên ngoài đường cái thượng chạy vút, tiểu hài tử hẳn là chạy không xa.” Trương lão sư quay đầu lại nhìn Ngô Giai Giai mù mù liếc mắt một cái, “Vốn dĩ không nghĩ kêu người, nghĩ đến Ngô Giai Giai ngày thường rất dính người, liền muốn tìm người tới giúp đỡ, ngẫm lại nàng khả năng chạy đi nơi đâu.”

Mạnh Vân gật gật đầu, cắn ngón tay, đi đến bên cạnh đi hồi tưởng.

Hôm nay Ngô Giai Giai cùng bình thường không có gì hai dạng khác biệt, nàng đi thời điểm cũng không cảm thấy nàng có cái gì không cao hứng.

Quan trọng nhất chính là, Ngô Giai Giai thật là phi thường nghe lời hài tử, cũng không phải tùy hứng sinh khí liền sẽ chính mình chạy trốn, làm lão sư gia trưởng lo lắng cái loại này hùng hài tử.

.....

Trương lão sư vẫn luôn cầm di động ở liên hệ, nhưng vẫn không có tìm được tin tức, Mạnh Vân gấp đến độ một cuộn chỉ rối, vẫn là quyết định chính mình cũng đi ra ngoài thử thời vận.

Mới đến hành lang cửa, liền nhìn đến biến mất một hồi lâu Lục Dã phong trần mệt mỏi mà đi vào tới, áo khoác thượng đều là thủy, trên trán còn dán cái kia buồn cười băng bảo dán.

Mạnh Vân sững sốt, “Bên ngoài trời mưa?”

Lục Dã gật gật đầu, đem áo khoác cởi lấy ở trên tay, cúi đầu hỏi nàng: “Các người phòng an ninh, tan học về sau liền không ai sao?”

“Không phải, ngày thường cũng sẽ có người, nhưng là bảo an đại thúc hẳn là đi ra ngoài tìm người.....”

“Kia, có thể xem theo dõi sao?”

“A?” Mạnh Vân nhìn thoáng qua vẻ mặt của hắn, đột nhiên lĩnh ngộ hẳn ý tứ, lập tức nghiêm túc lên.

Tiểu băng hữu ý tưởng là rất đơn giản, đặc biệt là giống Ngô Giai Giai loại này đơn thuần tiểu hài tử, nàng là ở trường học bên cạnh chạy trốn, chạy là khẳng định chạy không xa, nói không chừng cũng chỉ là lâm thời nảy lòng tham —— dưới loại tình huống này, bọn họ liền sẽ hưởng quen thuộc địa phương đi.

Bên cạnh chính là nhà trẻ, nói không chừng thừa dịp bảo an đi ra ngoài tìm người trong khoảng thời gian này, nàng đã trộm mà lưu đã trở lại.

Nhà trẻ là tư nhân dân làm, giáo khu so bình thường cao trung còn đại, phương tiện cũng là mọi thứ đầy đủ hết, không chừng tiểu cô nương trốn đến cái nào góc xó xinh đi.

Mạnh Vân gật gật đầu, mang theo Lục Dã đi phòng điều khiển.

Phòng điều khiển ở cách vách lâu, từ bọn họ bên này qua đi phải đi quá một khối đất trống, tuy rằng liền vài chục bước lộ bộ đáng, nhưng là hiện tại bên ngoài trời mưa đến lại đại lại cấp, tiến lên hơn phân nửa là cũng là muốn xối.

Mạnh Vân bất chấp nhiều như vậy, dậm dậm chân liền chuẩn bị ra bên ngoài chạy, bị Lục Dã ôm đồm trở về.

“Người cũng tưởng sinh bệnh?” Hãn ngữ khí có điểm nghiêm túc, “Lớn như vậy, dù sao cũng phải hảo hảo chiếu cố chính mình nha.”

Nói, hãn đem chính mình áo khoác trùm lên trên người nàng, đem nàng từ đầu tới đuôi chặt chẽ mà bao lấy, liền mũ cũng đeo lên. Sau đó hãn trực tiếp đem người một phen bế lên, đem nhỏ xinh Mạnh Vân đề ở chính mình trong lòng ngực, bước nhanh chạy đi ra ngoài.

Lục Dã cao to, bước chân cũng đại, đi nhanh chạy vài bước liền đến đối diện lầu.

Mạnh Vân từ hãn trên người xuống dưới, nhẹ giọng nói câu “Cảm ơn”, nhìn đến hãn trên tóc có thủy, lại lo lắng mà bồi thêm một câu, “Buồng vệ sinh có nước ấm cùng khăn giấy, người đi trước sát sát đi, trong chốc lát ta lấy dù cho người.”

Lục Dã cười ứng “Hảo”, lại vẫn là đi theo nàng đi phòng điều khiển.

Phòng điều khiển cũng không phải vẫn luôn có người, ngày thường đều là khóa, chìa khóa sẽ ở trực ban bảo an trên tay, nhưng là hôm nay hãn là vì xác nhận Ngô Giai Giai có phải hay không xác thật rời đi trường học, đã có người tới xem qua, môn là mở ra, có thể là bảo an vội vã đi tìm người, không kịp khóa lại.

Mạnh Vân nhẹ nhàng uốn éo, mở cửa vào phòng.

Lục Dã vì tị hiềm cũng không có đi vào, chỉ là đứng ở bên ngoài trên hành lang chờ nàng.

Băng bảo dán đã không băng, chính hãn thử thử chính mình nhiệt độ cơ thể, lại từ trong túi sờ soạng một trương ra tới dán lên.

Mạnh Vân này một tra chính là hơn nửa giờ, trong lúc hãn là cũng là liên hệ Trương lão sư, Trương lão sư mang theo gia trưởng cùng nhau lại đây hỗ

trợ nhìn.

Bên ngoài vũ càng rơi xuống càng lớn.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 10

Lục Dĩ ở cửa đã đợi 40 phút, lại không có chút nào mà không kiên nhẫn.

Thằng đến phòng điều khiển có người phát ra một tiếng thét kinh hãi, “Tìm được rồi!”

Tiếp theo, Mạnh Vân liền mở cửa đi ra, sắc mặt thoát nhìn nhẹ nhàng không ít.

Không chờ nàng có cái gì động tác, Ngô Giai Giai mù mù đã chạy đi ra ngoài.

Mạnh Vân muốn đuổi theo, lại bị Lục Dĩ kéo lại, “Ta vừa mới nói như thế nào?”

Nàng “Ân” một tiếng, từ trong phòng cầm một phen dù ra tới, căng ra, “Vừa mới Trương lão sư cho ta mang lại đây.”

Lục Dĩ nở nụ cười, từ trên tay nàng tiếp nhận dù, chống nàng hướng Ngô Giai Giai mù mù chạy đi phương hướng bước nhanh đi đến.

Ngô Giai Giai vẫn luôn tránh ở trường học bên ngoài trong hoa viên, trốn rồi trong chốc lát lúc sau phát hiện trời mưa, liền thừa dịp không ai chú ý lưu trở về trường học, lúc này đang ở vận động thiết bị trong phòng chơi cầu đầu.

Mạnh Vân đi vào liền nghe được ôn nhu nữ nhân tiêm thanh rỗng giận: “Ngô Giai Giai! Người muốn tức chết ta a!”

Tiếp theo chính là một tiếng bàn tay thanh, còn có tiểu bằng hữu đột nhiên bạo khóc.

Mạnh Vân ba lượng chạy bộ tiến thiết bị thất, Trương lão sư đã ở bên cạnh khuyên can, “Gia trưởng muốn bình tĩnh một chút, đừng dọa đến hài tử.....”

Ngô Giai Giai mù mù như là thối cổ cá nóc giống nhau, miệng phình phình, nhìn chăm chăm Ngô Giai Giai trừng mắt nhìn một hồi lâu, đột nhiên liền cùng hài tử cùng nhau khóc lên.

“Giai giai, người nếu là đã xảy ra chuyện, mù mù nhưng như thế nào sống a.....”

Cuối cùng là không có gì sự.

Mạnh Vân nhẹ nhàng thở ra, đi lên kiên nhẫn mà hống hống Ngô Giai Giai, Trương lão sư cũng khuyên bảo gia trưởng, làm gia trưởng trước mang theo tiểu bằng hữu về nhà ăn cơm đi, bên này nàng tới giải quyết tốt hậu quả.

Chờ hai người đi rồi lúc sau, Trương lão sư mới nhẹ nhàng thở ra, cười nói: “Còn hảo không có việc gì, bằng không hai chúng ta đều phải thảm.”

Tư nhân nhà trẻ ném hài tử, đây chính là đại sự, không chừng đến thế nào chỉ huy trực ban lão sư đâu.

Mạnh Vân gật gật đầu, “Ân” một tiếng, “Tiểu bằng hữu không có việc gì liền hảo.”

Thẳng đến lúc này, Trương lão sư mới nhìn đến bên cạnh Lục Dĩ, còn có hân trên đầu buồn cười băng bảo dán.

Nàng biểu tình có điểm kinh dị, ánh mắt ở hai người chi gian đảo quanh một hồi lâu, đem Mạnh Vân xem đến mặt đều đỏ, “Trương lão sư.....”

Trương lão sư phất phất tay, “Người có bằng hữu liền đi trước đi, bên này cũng không có gì yêu cầu hỗ trợ, đến lúc đó ta đi cảnh sát cục đi một chuyến liền hảo.”

“Ta còn là.....”

“Trở về đi trở về đi, ngày mai buổi sáng đừng đến muộn, ta hôm nay nháo đến như vậy vẫn, ngày mai muốn xin nghỉ.”

Trương lão sư đều nói như vậy, Mạnh Vân cũng không hề kiên trì, đi theo Lục Dĩ cùng nhau rời đi.

Này đem dù cũng đủ đại, đem hai người đều hoàn hoàn chinh chinh mà căng đi vào, này hiếm thấy tầm tã mưa to cũng có vẻ không như vậy dọa người rồi.

Mạnh Vân căn căn môi, đôi mắt nhìn chăm chăm bên ngoài màn mưa, nhẹ giọng đã mở miệng, “Lục Dĩ, hôm nay cảm ơn người.....”

Chỉ một câu, nàng liền có điểm nói không được nữa.

Giống như từ gặp lại tới nay, nàng liền vẫn luôn ở đối Lục Dĩ nói cảm ơn, có vẻ có chút không có thành ý.

Lục Dĩ lại cười túm túm, duỗi tay sờ soạng một chút nàng tóc, thế nàng đem tóc mái sắp đặt lại, nhẹ nhàng đến phảng phất một chút đều không có bị thời tiết ảnh hưởng đến.

“Mạnh Vân, ta vừa mới suy nghĩ chuyện này nhi.”

“Cái gì?”

Lục Dĩ kịch bản quá nhiều, vừa nói loại này lời nói, nàng liền không tránh được có điểm cảnh giác.

Lục Dã trong giọng nói tràn ngập nghiêm túc, “Ta suy nghĩ, người chạy nhanh làm ta bạn gái đi, về sau hai chúng ta hài tử, ta nhất định hảo hảo giáo dục, làm hẳn từ nhỏ nhớ kỹ ngũ giảng tứ mỹ tam nhiệt tình yêu thương, thực đọc cũng viết chính tả tám vinh tám sĩ, tuyệt không cấp lão sư gia trưởng thêm phiền toái.....”

“.....”

Chương 10

Quả nhiên lại nói kỳ quái nói.

Mạnh Vân vốn định xoay đầu hảo hảo nói với hẳn nói, chính là hai người cùng căng một phen dù, khoảng cách thân cận quá, nàng vừa chuyển đầu liền nhìn đến Lục Dã môi sắc trắng bệch, làm được đều khởi da.

Nàng hoảng sợ, “Lục Dã! Người đến đi bệnh viện!”

Đây là nhiệt độ cơ thể quá cao, bằng không môi không có khả năng làm thành như vậy.

Tưởng tượng là có thể minh bạch, hẳn vừa mới chạy ra đi mắc mưa, lại không có kịp thời xử lý.....

Mạnh Vân cắn môi, trong giọng nói tràn đầy đều là tự trách, “Đi bệnh viện đi.”

Lục Dã vốn định nói không có việc gì, hẳn cảm mạo phát sốt về nhà ngủ một giấc liền sẽ hảo, nhưng là nhìn đến ánh mắt của nàng, hẳn lại thở dài, “Ta kỳ thật tưởng nói không có việc gì, nhưng là lại tưởng nhiều hưởng thụ trong chốc lát người quan tâm, cho nên người coi như ta có việc đi.”

Mạnh Vân không phản ứng hẳn chơi bảo, cũng không cho hẳn lái xe, hai người liền ở trường học cửa chờ xe taxi.

Cũng may hiện tại cũng coi như là giờ cao điểm buổi chiều, liền tính rơi xuống mưa to cũng có rãnh xe trải qua, cũng không thổi bao lâu phong liền chui vào trong xe.

Mạnh Vân báo bệnh viện địa chỉ, sau đó liền an an tĩnh tĩnh mà ngồi ở Lục Dã bên cạnh.

Lục Dã ngó nàng vài mắt, rốt cuộc nhìn không được nở nụ cười, “Mạnh Vân, người ở lo lắng ta sao?”

Mạnh Vân không để ý tới hẳn.

“Người cùng ta nói chuyện sao.” Lục Dã nhẹ nhàng mà túm túm nàng ống tay áo, “Bằng không ta muốn ngủ rồi, trong chốc lát người bồi ta xuống xe nga.”

“..... Nói cái gì?”

“Liền, nói nói tiểu nữ nhi sự tình hảo.”

Hắn ôm cánh tay, làm ra chăm chú lắng nghe biểu tình.

Mạnh Vân vừa mới liền suy nghĩ chuyện này, không nghĩ tới Lục Dã cư nhiên có thể đoán được nàng trong lòng ý tưởng, không khỏi sửng sốt một chút.

Một hồi lâu, nàng mới thanh thanh giọng nói, thấp giọng đã mở miệng.

“Ngô Giai Giai hôm nay cảm xúc phi thường khác thường, vừa mới nàng cùng nàng muội muội đi thời điểm, liền tiếp quay đầu lại xem ta, ta suy nghĩ nàng hôm nay rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Lục Dã gật gật đầu.

“Hôm nay ta là tam điểm 20 phân đi, bốn giờ rưỡi nhà trẻ liền tan học, một giờ cũng không đến mức ra cái gì đại sự. Nhưng là Ngô Giai Giai biểu hiện hẳn là nàng đối nàng mụ mụ nổi lên không tín nhiệm cảm giác, nàng như vậy gia đình, nàng đối mẫu thân hẳn là phi thường ý lại, sẽ sinh ra loại cảm giác này, nhất định là đã xảy ra sự tình gì.”

Nói lên chính mình chuyên nghiệp sự tình, Mạnh Vân ngữ khí có loại khó nén tự tin, cả người thoát nhìn đều như là ở phát ra quang.

Lục Dĩ híp mắt, nghiêng đầu nhìn nàng lúc đóng lúc mở môi, dần dần mà, ngay cả hô hấp phảng phất đều an tĩnh xuống dưới.

Một hồi lâu, hẳn mới ông nói gà bà nói vịt mà đã mở miệng.

Một mở miệng liền bại lộ hẳn không cẩn thận nghe Mạnh Vân nói chuyện sự thật. Hẳn nói: “Mạnh Vân, ta này ba năm tới..... Không đúng, là từ 5 năm trước bắt đầu, liền vẫn luôn ở ảo tưởng hiện tại giờ khắc này, người ngồi ở ta bên cạnh, đối ta khinh thanh tế ngữ mà nói nói cái gì, sau đó liền hướng ta cười. Vẫn luôn ở ảo tưởng.”

Lục Dĩ nói xong, chớp chớp mắt, tự giấu mà cười một tiếng.

Mạnh Vân trong khoảng thời gian ngắn khó có thể hoàn toàn tiếp thu những lời này tin tức lượng, một hồi lâu không có làm ra đáp lại.

Lục Dĩ nói 5 năm trước —— đó là thật sự thật lâu, hẳn là..... Nàng mới vừa nhận thức Ngụy Tống Từ thời điểm đi? Hoặc là nói là vừa nhận thức Lục Dĩ thời điểm?

Mạnh Vân nghĩ đến trước kia, trong lòng liền có loại nói không nên lời chua xót.

Ngoài cửa sổ xe mặt trời mưa đến thật lớn, màn mưa làm trên đường tầm nhìn phi thường thấp, chỉ có thể mờ lung mà nhìn đến một ít tàn ảnh.

Đáp lời thời tiết này, Mạnh Vân tâm tình cũng trở nên kỳ quái lên, trong giọng nói gặp nạn dấu suy sút, “Vậy người như thế nào không còn sớm điếm tới truy ta đâu?”

Nếu lúc ấy có Lục Dã nói.....

Nếu thật sự có Lục Dã tới truy nàng, có lẽ nàng cũng sẽ không hăm sâu ở “Ngụy Tống Từ” mà chú không thể tự kèm chế.

Lục Dã thở dài, “Ta vẫn luôn ở truy người a, nhưng là đôi mắt của người bị ba trăm đầu chặt chẽ mà che lại, rốt cuộc nhìn không thấy người khác. Nếu không người cho rằng, ngày đó buổi tối ta như thế nào sẽ hảo hảo bắt hảo mà xuất hiện ở nơi đó? Ta là sợ người làm cái gì việc ngược, ở bên cạnh chờ người đâm lại đây.”

Mạnh Vân đột nhiên trầm mặc xuống dưới.

“Chuyện quá khứ cũng đừng nói nữa..... Mạnh Vân, hiện tại không có người khác, người tổng có thể nhìn đến ta đi?”

Lục Dã bệnh cũng không phải thực nghiêm trọng, chính là bình thường lưu cảm mà thôi, bác sĩ cho hẳn khai điều bình, làm hẳn điều hai bình lui hạ sốt, về nhà nghỉ ngơi thì tốt rồi.

Bởi vì mấy bình nước muối muốn điều một hồi lâu, Lục Dã không nghĩ làm Mạnh Vân ở chỗ này bồi, sợ nàng quá vất vả, khiến cho nàng đi về trước.

Mạnh Vân như thế nào đều không muốn, “Người là vì bồi ta mới càng ngày càng nghiêm trọng, ta như thế nào có thể đi trước đâu?”

Lục Dã quả thực phải bị nàng sâu mặt nghiêm trang bộ dáng chọc cười, “Chính là người không trở về nhà nói, trong chốc lát điều xong, ta còn muốn đưa người trở về đâu.”

“VẬY NGƯỜI CŨNG CÓ THỂ KHÔNG TIỀN A!”

Lục Dã nghĩ nghĩ, gật gật đầu, “Cũng là, vậy người liền bồi ta trong chốc lát đi, hiện tại người đi trước ta cũng không yên tâm.”

“.....”

Mạnh Vân phát hiện, người này khả năng nghe không hiểu tiếng người.

Lục Dã tuổi trẻ lực tráng, trực tiếp đem truyền dịch khí điều tới rồi nhanh chóng, làm nó một giọt từng giọt đến bay nhanh.

Chỉ là điều xong được cũng 10 giờ nhiều, hẩn nhìn thoáng qua Mạnh Vân, Mạnh Vân đã cuộn tròn ở bên cạnh ghế trên ngủ rồi.

Lục Dã có điểm đau lòng, nàng động tác thoát nhìn thực không thoải mái, tuy rằng hẩn vừa mới đã hơi chút giúp nàng điều chỉnh một chút tư thế, còn hỏi hộ sĩ cầm khăn lông thấm, chính là ghế dựa liền như vậy điểm địa phương, lại như thế nào cũng sẽ không thoải mái.

Đợi chút lên không chừng muốn cổ đau.

Lục Dã nhìn chăm chăm nàng sườn mặt nhìn trong chốc lát, rung chuông hô hộ sĩ, làm hộ sĩ giúp hẩn rút kim tiêm.

Ngồi như vậy trong chốc lát, hẩn cũng có chút mệt mỏi, lên đi lại vài bước, mới đến Mạnh Vân trước mặt cúi người, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ cánh tay của nàng, “Mạnh Vân, tỉnh tỉnh.”

Mạnh Vân mơ hồ trong chốc lát, còn đương buổi sáng muốn đi làm, “Vài giờ.....”

Đôi mắt trợn mắt khai, liền nhìn đến Lục Dã tầm mắt cùng nàng đối thượng, chính cười nhìn chăm chăm nàng.

“Ta còn đang suy nghĩ, tiểu lười heo nếu là lại không tỉnh, ta liền trộm mà đem nàng ôm về nhà đi giấu đi đâu.”

Mạnh Vân sững sốt trong chốc lát, rốt cuộc phát ra hôm nay đối mặt Lục Dĩ khi câu đầu tiên rống giận —— ngại với ở bệnh viện, còn phải đè thấp thanh âm rống.

“Người mới là heo!”

***

Tuy rằng lẩn lộn cả đêm, Mạnh Vân ngày hôm sau vẫn là đúng giờ tới rồi trường học.

Ngô Giai Giai đã tới, nàng mụ mụ cũng không có đi, chờ ở bên cạnh, chờ nhìn đến Mạnh Vân lúc sau, nàng mụ mụ giằng Mạnh Vân kéo đến bên cạnh, cầm tay nàng, sờ soạng trộm tắc một trương tạp đến tay nàng thượng.

Mạnh Vân hơi hơi mở to hai mắt nhìn, “Giai giai mụ mụ.....”

Ngô Giai Giai mụ mụ có điểm ngượng ngùng, nhất quán hòa ái trên mặt lộ ra có chút xấu hổ biểu tình, “Mạnh lão sư, chúng ta giai giai liền lo lắng người nhiều chiếu cố..... Nàng thích người, người có thể hỗ trợ nhiều cùng nàng trò chuyện sao? Một chút nhỏ nhỏ tâm ý, người cũng vất vả.....”

Mạnh Vân biểu tình nghiêm túc lên, đem tạp nhét trở lại tay nàng.

“Giai giai mụ mụ, ta cũng thích giai giai, thích sở hữu học sinh, cho nên không cần như vậy. Nếu đã đưa đến trong trường học tới, chúng ta làm lão sư, khẳng định sẽ hảo hảo dẫn đường hài tử.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 11

Ngô Giai Giai mù mù thoát nhìn có điểm chân tay luống cuống, liên thanh nói: “Đó là đó là, ta không phải cái kia ý tứ, Mạnh lão sư.....”

Mạnh Vân cười cười, ôn hòa mà mở miệng: “Giai giai mù mù, không cần khách khí như vậy. Nhưng là ở hài tử giáo dục trẻ em trung, gia trưởng giáo dục là phi thường quan trọng một vòng, ngày thường muốn cùng hài tử nhiều câu thông câu thông, đáp án hài tử việc cần hoàn thành đến mới được. Có thể giúp, ta bên này khẳng định sẽ hỗ trợ.”

Giai giai mù mù mặt có điểm hồng, lại cũng không nói cái gì nữa.

Chờ buổi sáng tự do hoạt động thời điểm, Mạnh Vân cùng Trương lão sư nói một tiếng, đem Ngô Giai Giai đưa tới bên cạnh hoạt thang trượt thượng, một lớn một nhỏ hai người, một cái ngồi ở cây thang thượng, một cái ngồi ở thang lầu thượng, một cao một thấp ngồi đối diện trò chuyện lên.

Mạnh Vân tuy rằng là học nhi đồng tâm lý, nhưng là thực chiến thật đúng là lần đầu tiên, nhìn Ngô Giai Giai non nớt mặt, suy tư mở miệng phương thức.

Nhưng thật ra Ngô Giai Giai trước một bước đề ra hỏi: “Mạnh lão sư, ngày hôm qua cái kia đại ca ca là lão sư bạn trai sao?”

Mạnh Vân bị hoảng sợ, “Không phải, là ta đồng học.”

“Nga!” Ngô Giai Giai gật gật đầu, “Tiểu tây mấy ngày hôm trước còn ở lớp học nói, hẳn trưởng thành muốn cưới Mạnh lão sư đâu.”

“.....”

Mạnh Vân mặt đều phải đỏ, thật sâu mà cảm nhận được hiện tại hài tử trưởng thành sớm.

Nàng thanh thanh giọng nói, mạnh mẽ đem đề tài kéo ra, “Ngày hôm qua giai giai vì cái gì muốn trộm một người chạy trốn nha? Còn không có cùng lão sư nói qua đâu.”

Ngô Giai Giai lập tức liền không nói.

Mạnh Vân híp mắt nở nụ cười, “Giai giai có phải hay không không nghĩ nói nha?”

Ngô Giai Giai gật gật đầu.

“Chính là, Mạnh lão sư muốn biết giai giai sở hữu sự tình nha, hoặc là, lão sư trộm đem ngày hôm qua cái kia ca ca chuyện xưa nói cho giai giai được không? Chúng ta trao đổi bí mật.”

Ngô Giai Giai có chút buồn rầu mà nhíu mày, một hồi lâu, rốt cuộc gật gật đầu, “Kia lão sư không thể nói cho người khác.”

“Ân.”

“Ngày hôm qua, tiểu thiếu nói, nàng mụ mụ nói nàng nếu học không hảo châu tính nhảm, liền đem nàng ném đến thùng rác đi, không cần nàng. Giai giai liền hỏi mụ mụ có thể hay không cũng không cần giai giai, mụ mụ nói, nếu giai giai thành tích không tốt lời nói, nàng cũng muốn đem giai giai vứt bỏ.....”

Mạnh Vân nghe xong hai câu liền minh bạch.

Đại nhân một cái vui đùa lời nói, có thể thương tổn đơn thuần thiên chân hài tử.

Ngô Giai Giai mắt thấy liền phải khóc, nàng liền đi lên ôm tiều cô nương hống một hồi lâu.

Tiểu hài tử cảm xúc quay lại đều mau thật sự, chờ nàng dần dần bình tĩnh trở lại, lại bắt đầu truy vấn Lục Dã sự tình.

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, nhẹ giọng cho nàng nói: “Ngày hôm qua tới đại ca ca là Mạnh lão sư đồng học, hiện tại ở làm bác sĩ.”

“Nga..... Vậy các người sẽ kết hôn sao? Tiểu tây nói, nếu một người nam nhân vẫn luôn cùng một nữ nhân ở bên nhau, liền sẽ tương cùng nàng kết hôn.”

“.....” Mạnh Vân trong lòng khiếp sợ đều sắp áp không được, làm bộ nghiêm túc mà suy nghĩ trong chốc lát, “Sẽ không.”

“Vì cái gì nha? Lão sư cùng ca ca không có vẫn luôn ở bên nhau sao?”

“Bởi vì ca ca quá ngu ngốc, Mạnh lão sư sợ bị hấn lây bệnh.”

Chương 11

Cuối tuần thời điểm, Mạnh Vân cùng Quý Hiểu Thích nói Ngô Giai Giai sự tình.

Quý Hiểu Thích tuy rằng không phải chính thống trong trường học ra tới giáo dục trẻ em, nhưng là văn thác ban cũng làm có ba năm, gặp qua tiểu bằng hữu không có một ngàn cũng có tám trăm, đối loại sự tình này tương đương không cho là đúng.

“Loại này gia đình đơn thân tiểu bằng hữu, tâm trí còn không có thành thực, gặp được cái giống người như vậy hảo lão sư còn có thể hảo hảo mang mang, cho nàng nói một chút đạo lý, nếu là gặp được những cái đó không phụ trách nhiệm..... Tắm tặc, kia phỏng chừng lại là cái phản xã

hội.” Quý Hiếu Thích thở dài, “Không phải ta khoa trương, khi còn nhỏ gặp được sự tình, chịu quá khi dễ, kia thật là cả đời đều ma diệt không được vết thương a.”

Mạnh Vân cau mày, “Chính là ta cũng không hảo thời thời khắc khắc đi bảo hộ nàng, nghe chủ nhiệm lớp nói, nàng ở lớp học vẫn là sẽ chịu khi dễ.”

“Còn đánh nhau a? Tư nhân trường học như vậy khủng bố sao?”

“Không phải đánh nhau, chính là tiểu băng hữu chi gian ngôn ngữ thượng cái loại này..... Ân, cái loại này.”

Trên thực tế so đánh nhau càng làm cho lão sư cảm thấy bất đắc dĩ.

Quý Hiếu Thích gật gật đầu, tỏ vẻ hiểu biết, “Kia cái này liền quản không được, càng quản càng xảy ra chuyện, lão sư càng áp bách cấm, bọn họ ngấm càng đối bốn thêm lệ.”

Mạnh Vân cũng là lo lắng cái này, cho nên vẫn luôn không dám xuống tay.

Nàng chỉ huy trực ban như vậy mấy chu, cũng coi như là đem lớp học tiểu băng hữu đều nhận toàn, đại khái cũng nhìn ra mọi người tính cách.

Đại bộ phận tiểu băng hữu đều là tương đối đơn thuần, đi theo mấy cái da hài tử ồn ào, không có gì tự chủ sức phán đoán, nói không chừng vẫn là ở nhà nghe được có người nghị luận cùng loại sự tình, mới đem đại nhân nói học được trêu chọc đồng học.

Có lẽ chính mình không cảm thấy có cái gì, nhưng là bọn họ hành vi đối với Ngô Giai Giai tới nói, đó chính là phi thường ác liệt hành vi, đến hận chết bọn họ.

Mạnh Vân không gặp được quá hiện trường, hơn nữa Ngô Giai Giai ngày thường không có gì đặc biệt biểu hiện, nàng cũng không thể đột nhiên nhắc tới chuyện này, chỉ có thể chờ một chút.

Mấy ngày nay bốn thành trời mưa cái không để yên, Quý Hiếu Thích đồ tàu điện ngâm lại đây xem nàng, cũng không cao hứng lại ra cửa đi ăn cơm, hai người liền dọn bàn nhỏ cùng bếp điện từ đến bên cửa sổ, đối với màn mưa ăn nôi.

Quý Hiếu Thích điều một chén chấm tương, lấy chiếc đũa nhấp nhấp, thử một chút hương vị.

Chiếc đũa còn không có buông, nàng sắc mặt lại đột nhiên suy sụp xuống dưới, “Vân vân, ta giống như.....”

Mạnh Vân: “Ân?”

Quý Hiếu Thích khó được ngượng ngừng lên, “Ta giống như đã thích một người.....”

Mạnh Vân hoảng sợ, phản xạ có điều kiện mà ngẩng đầu, xem nàng sắc mặt không giống như là nói giỡn, liền cười nói: “Ai a? Ta nhận thức sao?”

“Là ta chơi game thời điểm nhận thức bằng hữu.....”

“Võng luyện?!”

Quý Hiếu Thích buông chiếc đũa, giơ tay đem bên cạnh cửa sổ khai một cái phùng.

Nước mưa đánh vào trên mặt đất thanh âm tinh tường truyền tiến vào, nàng liền lấy này làm bối cảnh âm, đổ mặt hướng khuê mật thổ lộ chính mình thiếu nữ tâm sự.

“..... Đại khái chính là như vậy.”

Mạnh Vân lao lực nhi mà đem lá cải nuốt đi xuống, “Nói cách khác, hẳn mang người chơi trò chơi, người liền một chút đối hẳn sinh hảo cảm? Liền là nam hay là nữ bao lớn tuổi cũng không biết?”

“Kia vẫn là biết đến, hai chúng ta vẫn luôn liền mạch, hơn nữa cũng nghe hẳn nói qua công tác thực vất vả gì đó.....”

Mạnh Vân cau mày, nhẹ giọng bình luận: “Ta cảm thấy..... Có một chút không đáng tin cậy.”

Quý Hiếu Thích đem nói ra tới, nhưng thật ra lập tức rộng rãi rất nhiều, “Lên mạng không võng luyện chỉ do lãng phí điện, ai nha, không có việc gì, ta cũng liền tùy tiện nói nói, không chừng nhân gia còn cảm thấy ở mang học sinh tiểu học chơi đâu, khả năng chính là ta suy nghĩ nhiều..... Nói nói người bái, Lục Dã thế nào?”

Sau giờ ngộ, mưa to, xác thật là nói chuyện phiếm hảo thời điểm.

Ở Quý Hiếu Thích ánh mắt sáng ngời chăm chú nhìn hạ, Mạnh Vân một chút một chút mà đỏ mặt, nói chuyện cũng bắt đầu lấp bắp lên.

“Liền, liền như vậy a..... Còn có thể thế nào.....”

Quý Hiếu Thích cười, “Xem ra là có tình huống.”

Mạnh Vân nhấp môi không nói, làm bộ hết sức chuyên chú mà nặn đồ ăn.

Kỳ thật nói cái gì nàng đều cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Đã từng như vậy nghiêm túc mà truy quá Ngụy Tống Từ —— Lục Dã là Ngụy Tống Từ bạn cùng phòng, nếu nàng thật sự..... Cùng Lục Dã có điểm gì đó lời nói, chẳng phải là có vẻ nàng đã từng thiệt tình thực buồn cười?

Mạnh Vân cúi đầu, làm bộ nghiêm túc mà nhìn nôi.

Canh đế đã nấu khai, ùng ục ùng ục ở mạo hiểm bọt nước, nhưng thật ra có điểm giống nàng phập phồng không chừng tâm.

Cũng là cái dạng này mưa to thiên, Lục Dĩ trên trán dán buồn cười băng bảo dán, vẻ mặt ý cười, cầm ô xa xa triều nàng đi tới.

Mà nàng lại không biết làm sao.

***

Thứ tư buổi chiều, Mạnh Vân đứng hẹn lại lần nữa đi bệnh viện.

Lần này nàng không có đến trễ, Lục Dĩ lại bởi vì trước một cái người bệnh kéo quá dài thời gian, kêu nàng hào thời điểm đã tối nay.

Mạnh Vân đi vào đi, xa xa mà liền nhìn đến Lục Dĩ mang theo cười cùng bên cạnh tiểu hộ sĩ đang nói chuyện.

Không biết vì cái gì, nàng đáy lòng có loại kỳ quái không thoải mái.

Mạnh Vân hất hất đầu, đem loại này không thoải mái cảm xúc quăng đi ra ngoài, cúi đầu đi đến khám vị trước, nhẹ giọng hô: “Lục bác sĩ.”

Lục Dĩ nở nụ cười, hướng về phía bên cạnh tiểu hộ sĩ nhướn mày, “Người không phải tò mò ta sẽ truy thế nào nữ nhân sao? Thấy không? Cứ như vậy!”

Trong giọng nói tràn đầy đều là tự hào.

Mạnh Vân sững sốt, nghe rõ hẩn ý tứ lúc sau, nàng mặt đột nhiên bạo hồng lên, thoát nhìn đều sắp khóc, thấp giọng nói: “Lục bác sĩ, người không cần nói giỡn.....”

Tiểu hộ sĩ vẫn như cũ từ trên xuống dưới đem nàng đánh giá một hồi lâu, cười một tiếng, “Lục bác sĩ, hảo nha! Chúng ta viện nhiều như vậy hảo cô

nương đều chướng mắt, cứ nhiên hướng người bệnh xuống tay, tiểu tâm chủ nhiệm biết mắng chết người nga!”

Lục Dã thấy Mạnh Vân sắp tìm khe đất chui vào đi, cũng không nói giỡn, ý bảo một chút kia tiểu hộ sĩ, “Ta ngồi khám đâu.”

Sau đó khiến cho Mạnh Vân nằm đến trị liệu trên giường, hủy đi một bộ bao tay, “Trong chốc lát toàn bộ xong lúc sau người lại đi chụp một trương toàn khẩu phiến, ta nhìn xem còn có khác vấn đề không.”

Mạnh Vân vừa nghe còn muốn chụp phiến, tức khắc liền có chút không vui, “..... Ta không nghĩ lại bổ.”

Lục Dã sửng sốt, xoay đầu nhìn nàng, “Lần sau còn có thể đụng tới ta xuống tay như vậy ‘ nhẹ ’ bác sĩ sao?”

“Nhẹ” tự hấn căn âm thực trọng, tựa hồ là mang theo cái gì ám chỉ.

Mạnh Vân trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, “Lục Dã!”

“Thật sự, không cùng người nói giỡn a.”

Lục Dã một bên cùng nàng nói chuyện, một bên đã bắt đầu nghiêng răng răng mặt ngoài, “Sẽ có điểm toan, người đừng nghĩ liền không cảm giác.”

Mạnh Vân nghe hấn nói như vậy, cả người đều sắp khẩn trương đã chết.

Sao có thể không thèm nghĩ a!

Lục Dã xem nàng ánh mắt liền đoán được nàng suy nghĩ cái gì, nhịn không được nở nụ cười, “Cho nên ta nói làm người ở ta nơi này cùng nhau nhìn sao, lần sau nào còn có bác sĩ sẽ cao hứng hống người nha, tất cả mọi người đều đuổi thời gian đâu. Cũng cũng chỉ có ta, tri kỷ lại ôn nhu.....”

“.....”

Mạnh Vân thật sự phi thường tưởng phản bác hẳn một đốn, nhưng là moi hết cõi lòng đều tìm không thấy lời nói dối trở về.

Lục Dã tuy rằng ngữ khí không đứng đắn, nhưng nói được xác thật không sai, hẳn xác thật là Mạnh Vân gặp được quá, tốt nhất nha sĩ, kiên nhẫn lại tinh tế, giảm bớt nàng không ít thống khổ.

Liền ở Mạnh Vân tìm kiếm tìm từ thời điểm, Lục Dã đã ma hảo sâu răng bộ phận, bắt đầu hướng hàm răng thượng trong động tác bỏ thêm vào.

Hắn đôi mắt cẩn thận mà nhìn chăm chăm chính mình cái nhíp vị trí, khẩu trang hàm hàm hồ hồ thanh âm cũng không dừng lại hạ, “Ta tiểu nữ nhi gần nhất thế nào? Có hay không không vui a?”

“.....”

“Xem ra là không có, khá tốt, thứ sáu ta đi xem nàng có thể chứ?”

Mạnh Vân miệng hơi hơi mà giương, không dám nói lời nào ảnh hưởng hẳn động tác.

“A nha, Mạnh lão sư giống như không thế nào nguyện ý làm ta đi xem..... Ân không quan hệ, kia Mạnh lão sư có thể thay vui lòng nhận cho, thay thế ta nữ nhi tới phó ước sao?”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 12

Hồ thiên hải địa mà xá nửa ngày, Lục Dã đã bay nhanh mà bổ hảo hai viên nha, cho nàng khai đơn tử đi chụp phiến.

“Đi thôi..... Đừng sợ, nếu còn có vấn đề nói, cũng có thể lại nhiều đến xem ta vài lần nha.”

Lời này tuy rằng là nói giỡn, nhưng là tổng cảm thấy có như vậy điểm miệng quạ đen nguyên rửa ý vị ở.

Mạnh Vân đối chính mình hàm răng phi thường không tự tin, sợ bị hấn truyền thuyết, trong ánh mắt bắt đầu bốc hỏa, “Lục Dã! Người đừng lại nói bậy!”

Lục Dã “Ân hừ” lên tiếng.

Nàng không nói nữa, cầm đơn tử tức giận mà rời đi phòng khám bệnh, lưu lại Lục Dã yên lặng mà nhìn chăm chăm nàng, thẳng đến nàng bóng dáng biến mất ở cửa.

Sau một lát, hấn thấp thấp mà cười một tiếng, nằm vào chỗ tựa lưng ghế dựa, tầm mắt vô ý thức mà nhìn chăm chú trần nhà.

“Lần này ta phải làm cái thứ nhất a.....”

Chương 12

Muốn nói Lục Dã có cái gì hối hận sự, đó chính là đại học thời điểm xuống tay chậm một ít, cuối cùng cùng Mạnh Vân sai một ly đi nghìn dặm.

Hắn kỳ thật so Ngụy Tống Từ sớm hơn liền nhận thức Mạnh Vân, chỉ là lúc ấy quá tuổi trẻ, lại có điểm ngạo khí, vẫn luôn nghẹn nghẹn, chờ Mạnh Vân bắt đầu oanh oanh liệt liệt mà theo đuổi Ngụy Tống Từ lúc sau, hắn mới biết được chính mình có chút chậm.

Lần này hai người chi gian không có người khác, hắn cũng không thể lại cấp cái thứ hai “Ngụy Tống Từ” chặn ngang. Tiến vào cơ hội.

Chỉ là Lục Dã đối Mạnh lão sư thứ sáu mời vẫn như cũ thất bại.

Mạnh Vân bác gái tới xem nàng.

Mạnh Vân suốt đêm thu thập phòng, mua xong đồ ăn, thứ sáu một chút ban liền kêu taxi đi ga tàu cao tốc tiếp nàng bác gái.

Nàng bác gái tên thật kêu Từ Cầm, cùng Mạnh Vân thân mụ tuổi kém không được vài tuổi, nhưng là nhìn lại không hiện tuổi, ôn ôn nhu nhu, làm người rất khó tâm sinh ác cảm.

Mạnh Vân trước nay không cùng nàng bác gái đình quá miệng, hai người không phải mẹ con lại hơn hẳn mẹ con.

Mạnh Vân một hồi quốc liền đến thành phố, vốn định bên này đều an bài hảo lại về quê đi, không nghĩ tới Từ Cầm trước tới.

Nàng có điểm ngượng ngùng, tiếp nhận Từ Cầm hành lý, nhẹ giọng nói: “Bác gái, thực xin lỗi, ta hẳn là đi về trước xem ngài.....”

Từ Cầm nở nụ cười, sờ sờ nàng tóc, “Cùng bác gái nói chuyện không cần khách khí như vậy, đã biết sao?”

Mạnh Vân cắn cắn môi, gật gật đầu.

Chỉ là Từ Cầm nếu tới, Mạnh Vân luôn là tránh không được cái kia đề tài, nàng trốn không thoát, đành phải thành thành thật thật mà thừa nhận.

Từ Cầm nhìn Mạnh Vân tú khí mặt, thở dài, “Vân vân a, người cũng đừng trách mụ mụ người, nàng lúc ấy cũng là không có biện pháp..... Tóm lại là sinh người mụ mụ nha.”

Từ Cầm ôn nhu, cũng luôn là đem người khác đều nghĩ đến thiện lương.

Mạnh Vân không oán nàng ba mẹ, rốt cuộc cái kia niên đại, lại là ở tiểu huyện thành, trọng nam khinh nữ cũng không xem như cái gì muốn mệnh sai lầm, chỉ là lại làm nàng đi thân sinh cha mẹ chỗ đó biểu diễn phụ tử tử hiếu ngoan ngoan bộ dáng, nàng cũng diễn không ra. Không oán, cũng không hôn.

Nhưng là Từ Cầm vẫn luôn hy vọng nàng có thể đương một cái tri ân báo đáp người, nàng không muốn làm Từ Cầm thất vọng, liền ở nàng nhìn chăm chú hạ, ngoan ngoan mà gọi điện thoại qua đi.

Điện thoại chuyển được sau, Mạnh Vân nhỏ giọng mà hô một câu “Mẹ”.

Nàng mẹ lại có chút không kiên nhẫn, “Không có tiền? Đi hỏi người bác gái muốn, ta nhưng không có tiền làm người ở nước ngoài sinh hoạt.....”

Mạnh Vân chỉ cảm thấy xấu hổ đến tưởng nhảy lầu, “Ta đã về nước.....”

“Nga, kia khá tốt a.” Nàng còn tưởng nói cái gì nữa, bên kia truyền đến ồn ào thanh âm. Một trận hô to gọi nhỏ bối cảnh âm qua đi lúc sau, Mạnh Vân nàng mụ mụ hô một câu, “Không có gì sự ta trước treo, người đệ đệ lại gây chuyện.”

Sau đó điện thoại đã bị cắt đứt.

Mạnh Vân cắn cắn môi, miễn cưỡng hướng về phía Từ Cầm cười cười, “Nàng nói nàng đã biết.”

Từ Cầm hòa ái mà cười cười, “Kia tốt nhất. Lúc sau có thời gian vẫn là muốn đi nhiều nhìn xem ba ba mẹ mẹ, đã biết sao?”

“..... Ân.”

Từ Cầm lúc này mới vừa lòng, tham quan một chút Mạnh Vân đơn người phòng xếp, rửa tay đi phòng bếp giúp nàng làm cơm chiều.

Một bữa cơm ăn đến không có gì ý tứ, Mạnh Vân bởi vì điện thoại sự tình vẫn luôn có chút nhắc không nổi kính nhi tới, nhưng là lại cũng không biểu hiện ra ngoài, Từ Cầm hỏi cái gì nàng liền ngoan ngoãn trả lời, thoạt nhìn giống như là bình thường mẹ con giống nhau.

Chỉ là buổi tối ngủ thời điểm, Mạnh Vân mẹ mẹ kia vài câu lạnh nhạt có lệ nói, đâm vào nàng lăn qua lộn lại ngủ không được, trong chốc lát nghĩ đến khi còn nhỏ bị ném ở huyện thành, bắt lấy bác gái hỏi khi nào có thể đi tìm ba mẹ cùng đệ đệ, trong chốc lát lại nhớ lại nàng mẹ cùng cách vách a di nói giỡn, nói nữ nhi vô dụng, chỉ là bồi tiền hóa mà thôi, lại không để bụng nàng liền ở cách vách phòng, có thể đem nàng lời nói nghe được rành mạch.

Cái này là hoàn toàn ngủ không được.

Mạnh Vân tay chân nhẹ nhàng mà từ trên sofa bò dậy, cầm áo khoác cùng đi động, trộm mà ra cửa.

Nửa đêm 12 điểm nhiều, kiểu cũ trong tiểu khu cũng chưa thanh nhĩ, chỉ có số ít mấy hộ nhà còn sáng lên mờ nhạt ánh đèn.

Mạnh Vân nghĩ đến chủ nhà phía trước công đạo, có chút khẩn trương mà chà xát cánh tay, cúi đầu bước nhanh chạy đi ra ngoài, đi tới tàu điện ngầm trạm bên cạnh.

Nơi này là đại đường cái, cái này điếm lui tới xe hai vẫn là rất nhiều, nàng cũng không có gì sợ quá, liền ở ven đường nghỉ ngơi ghé dài ngồi xuống dưới, chống cổ chơi di động.

Mở ra bằng hữu vòng, WeChat bạn tốt đều có từng người sống về đêm, Mạnh Vân xoát hai hạ, xoát tới rồi Quý Hiếu Thích 10 phút trước phát bằng hữu vòng.

“Này thành thị khăng khái suốt đêm quang, giống như thiếu niên không sợ năm tháng trường.”

Xứng đồ là một cái đường cái, đường cái thực khoan, đèn đường rất sáng.

Mạnh Vân nhìn nửa ngày cũng không minh bạch nàng tưởng phát có ý tứ gì, chỉ cho là nàng nhìn cái gì canh gà vãn, tùy tay xứng cái đồ.

Nàng do dự trong chốc lát, đã phát một cái tin tức qua đi.

Kết quả đợi đã lâu đều không có hồi phục.

Mạnh Vân cười cười, chỉ đương bạn tốt ngủ, vừa định rời khỏi WeChat, liền thấy được Lục Dĩ tin tức.

Lục Dĩ hình cái đầu là thuần màu đen để, mặt trên một cái viết tay màu trắng từ đơn.

Mạnh Vân không vội vã xem tin tức, lui ra ngoài tra xét tra từ đơn ý tứ.

Thuốc giảm đau —— trách không được không biết.

Nàng nhìn không được nở nụ cười, chỉ cảm thấy Lục Dĩ hơi có chút màu đen hài hước ý tứ, click mở tin tức, liền nhìn đến hẳn đã phát vài cái biểu tình bao, vẫn luôn kéo dài tới cuối cùng mới là mấu chốt.

“Ăn tôm hùm đất đi sao?”

Mạnh Vân trở về câu “Không ăn tôm hùm đất”, kết quả phát ra đi lúc sau lại có điểm hối hận.

Nàng nhấp môi do dự trong chốc lát, lại bổ thưởng tiếp theo câu.

“Nhưng là có thể ăn chút khác.”

20 phút sau, Lục Dĩ xe đã ngừng ở nàng trước mặt đường cái thưởng.

Lục Dĩ tiêu sái mà đóng cửa xuống xe, trên tay còn buồn cười mà cầm cái đầu thơm cái chai, “Mau phun điếm, phải bị muỗi cắn chết.”

Mạnh Vân sững sốt, “Phụt” cười ra tiếng tới, “Lục Dĩ, người như thế nào như vậy đậ a?”

Lục Dĩ xem nàng bất động, trực tiếp khai nắp bình, thế nàng từ trên xuống dưới phun một lần, lúc này mới khép lại cái nắp, đem nàng từ ghế dài thưởng kéo tới, nhét vào trong xe.

Mãi cho đến đóng cửa xe, hăn mới cười đã mở miệng: “Trước kia người đi theo chúng ta đi ăn khuya thời điếm, ta xem người cả đêm trên đui có thể bị dính một loạt bao, còn làm bộ không có việc gì bộ dáng, thật sự đặc biệt có thể nhẫn. Ta lúc ấy liền suy nghĩ, cô nương này lợi hại, nữ trung hào kiệt a!”

Mạnh Vân lại không cười, ngơ ngác mà nhìn hăn một hồi lâu, yên lặng cúi đầu.

Lục Dĩ gãi gãi đầu, “Di? Không buồn cười sao? Như thế nào không vui?”

“Không buồn cười, một chút đều không buồn cười..... Nhàm chán đã chết.....”

Nói, Mạnh Vân trong giọng nói mang lên khóc nước nỡ.

Nàng vốn dĩ không phải ái khóc người, tuy rằng nhát gan kiêu khí, lại nhất kiên cường, chuyện gì đều đặc biệt có thể nhẫn, bởi vì biết không ai sẽ để ý, khóc cũng vô dụng.

Chính là Lục Dã tới, nàng liền cảm thấy, trong lòng ủy khuất đến muốn mệnh.

Lục Dã từ hậu tòa nhảy ra một hộp khăn giấy, nhẹ nhàng mà đặt ở nàng trên đùi.

“Đừng khóc.”

“Vì..... Vì cái gì nha..... Còn không cho người khóc sao?”

“Ta sẽ đau lòng.”

Lời này vừa ra, Mạnh Vân khóc đến càng hăng say, nước mắt không cần tiền mà đi xuống rớt, nhưng là một chút thanh âm đều không phát ra tới, thoát nhìn đáng thương cực kỳ.

Lục Dã thở dài, trừu khăn giấy, nhẹ nhàng mà cho nàng sát nước mắt.

“Mạnh Vân, ta cho người nói chê cười đi?”

“Không cần..... Không cần nghe thổ vị lời âu yếm.....”

Lục Dã bị nàng ghen một chút, tức khắc chỉ cảm thấy cái gì không khí cũng chưa, cong cong môi, “Không phải thổ vị lời âu yếm, là đại học thời điểm phát sinh sự tình, khá buồn cười sự tình.”

“VẬY người nói đi.....”

Mạnh Vân bị hấn nói hấp dẫn lực chú ý, liền khóc đều đã quên, ngơ ngác mà nhìn hấn mặt, ngây ngốc mà nhìn hấn cấp chính mình sát nước mắt.

Lục Dã lau trong chốc lát, nhịn không được duỗi tay thân thân mà nhéo một chút nàng gương mặt, “Chính là, có một lần sao, người không phải gọi điện thoại cấp ba trăm đầu khóc..... Ta không cần thận nghe được.”

Mạnh Vân một mếu máo, “Đây là cái gì chê cười a? Người là cố ý tới xem ta chê cười sao?”

“Không đúng không đúng!” Lục Dã vội vàng xoa tay, soái khí trên mặt khẩn trương hề hề, “Chính là..... Ta ngày đó buổi tối nghĩ đến người khóc đến thảm như vậy, cũng tránh ở trong chăn khóc, kết quả bị bạn cùng phòng trở thành mộng du, buổi sáng lên phát hiện bọn họ đem ta cột vào giường lan thượng.”

Mạnh Vân mở to hai mắt nhìn, “Thiệt hay giả? Người khóc? Vì cái gì khóc? Bởi vì ta sao?”

Kỳ thật chuyện này nàng đều đã sắp có chút không nhớ rõ, vẫn là bị Lục Dã nhắc nhở mới nhớ tới có có chuyện như vậy, nhưng là dù cho qua đi muôn vàn khổ sở, cho tới hôm nay cũng đều quên đến không còn một mảnh, là thật sự không có lại để ở trong lòng.

So với nàng ngay lúc đó tâm tình, nàng vẫn là càng chú ý Lục Dã có phải hay không thật sự ngốc hề hề mà khóc.

Nghĩ đến cái kia hình ảnh, nàng đột nhiên cảm thấy..... Có điểm buồn cười.

Giống như không phải thực phù hợp hệ thảo hình tượng cùng nhân thiết a.

Lục Dã xem nàng đã không khóc, biết cuối cùng đem người hồng đã trở lại, nhường mày, “Đương nhiên là giả, ta là nữ sinh sao còn tránh ở trong chăn khóc?”

“.....”

“Bất quá, ta một người chạy ra đi uống rượu, liền chúng ta trường học cửa sau chỗ đó. Kết quả không cần thận uống say đắm bình rượu thượng, trên đùi trát toái pha lê, đi phùng bảy châm.”

Lục Dã cười cười, phát động xe.

“Cho nên đừng khóc, ta sẽ đau lòng. Nếu không vui liền tới tìm ta, ta tới cấp người giảng thổ vị lời âu yếm đậ người vui vẻ, đã biết không?”

“.....”

Chương 13

Thổ vị lời âu yếm cái này ngạnh thật sự muốn chơi đến địa lão thiên hoang.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 13

Mạnh Vân bị hắt nhìn như thâm tình kỳ thật khôì hài nói làm cho nín khóc mỉm cười, chính mình lung tung mà lau một phen mặt, “Không khí đều bị người phá hủy, trách không được không bạn gái.”

Lục Dã cười cười, không có nói tiếp.

Mắt thấy đều rạng sáng 1 giờ nhiều, lái xe ở trên đường dạo qua một vòng, còn ở buôn bán đều là một ít ven đường tiểu quán.

Lục Dã tuy rằng là nha sĩ, kia cũng làm bác sĩ, có một chút rất nhỏ tiểu thói ở sạch, Mạnh Vân buổi tối ăn Từ Cầm làm đồ ăn, hiện tại không phải rất đói bụng, cũng không muốn ăn dầu mỡ thịt nướng cái lẩu màn đêm buông xuống tiêu.

Cuối cùng thương lượng một chút, hai người liền tìm cái 24 giờ buôn bán cửa hàng tiện lợi, mua đủ loại đồ ăn vặt cùng Quan Đông nấu nướng tràng linh tinh, ngồi ở tận cùng bên trong bàn nhỏ thượng nói chuyện phiếm.

Mạnh Vân khóc một hồi, chỉ cảm thấy toàn thân một chút sức lực cũng chưa, đôi mắt cũng có chút không mở ra được, chỉ có thể một bàn tay chống cổ, một bàn tay vô ý thức mà quấy Quan Đông nấu thè tre.

Lục Dã nhìn nàng hai mắt, lại đi tính tiền mua chi bằng côn, băng băng lương lương dán ở trên mặt nàng.

Mạnh Vân bị băng một chút, nhịn không được thở nhẹ một tiếng.

Lục Dã đem băng côn phóng tới trên tay nàng, “Che một chút đôi mắt, băng không ngày mai sưng lên khó coi.” Nghĩ nghĩ, hắn lại cầm băng côn lùi về tay, “Tính, vẫn là xấu điếm đi, ta thích là đến nơi.”

Mạnh Vân trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, vỗ tay đoạt qua băng côn.

Lục Dã râu rĩ mà cười một tiếng.

Cửa hàng tiện lợi chỉ có một nhân viên cửa hàng ở kệ để hàng chỗ đó điểm số, đối diện pha lê cửa sổ sát đất ngoại cơ hồ không có lui tới người đi đường, toàn bộ thế giới an tĩnh đến phảng phất chỉ còn lại có ngòi đối diện hai người.

Mạnh Vân như vậy sợ xấu hổ một người, nếu là đối đại học thời điểm, như vậy không khí, nàng hẳn là đã chân tay luống cuống.

Chỉ là cùng Lục Dã gặp lại sau, nàng đối Lục Dã lại có không giống nhau cảm xúc, cùng hắn ở chung từ lúc bắt đầu xấu hổ câu nệ, dần dần mà trở nên tự nhiên không ít, liền tính như vậy ngòi ở không nói lời nào, cũng không cảm thấy có cái gì đặc biệt cảm giác.

Cũng có khả năng là bởi vì..... Nàng là thà rằng làm Lục Dã đừng nói chuyện, ít nhất không nói lời nào thời điểm, mặt vẫn là có thể thương thức một chút.

Giống Lục Dã loại này một mở miệng khiến cho người tưởng phun tào người, quả nhiên vẫn là không nói lời nào càng tốt một chút.

Lục Dã lại một chút đều không có tự giác, thấy Mạnh Vân cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ mà ăn xong rồi một ly Quan Đông nấu, thuận tay liền cho nàng hủy đi một bao thạch trái cây, “Ai Mạnh Vân.”

Mạnh Vân ngẩng đầu, “Làm sao vậy?”

“Hôm nay là có bằng hữu tới sao? Cứ nhiên phóng Lục Dã ca ca bồ câu nga?”

Mạnh Vân mím môi, tức khắc liền không nói.

Lục Dã nhìn nàng biểu tình, thở dài, “Người biết ta không phải cố ý muốn cho người nhớ tới không vui sự tình, nhưng là ta muốn hiểu biết người a..... Mặc kệ là người vui vẻ sự tình vẫn là không vui sự tình, ta đều muốn biết.”

“..... Vì cái gì?” Mạnh Vân sửng sốt một chút.

Lục Dã nở nụ cười, “Bởi vì tưởng tiến vào người..... Sinh hoạt a.”

Cái này đại thể dốc vững chắc mà dọa tới rồi Mạnh Vân, nàng mặt trong nháy mắt hồng đến tưởng lấy máu, “Lục Dã!”

Lục Dã ngồi ở ghế trên ôm bụng cười hơn nửa ngày, “Ta để thở đâu, người tưởng chỗ nào vậy?”

Này cũng không phải là hấn cố ý, hấn chỉ là ở tự hỏi có thể đả động Mạnh Vân tìm từ, một không cẩn thận liền tạt trong chốc lát xác mà thôi.

Mạnh Vân người như vậy, lấy Lục Dã loại này da mặt dày là một chút biện pháp đều không có.

Ba năm trước đây nàng đã từng còn lấy hết can đảm hướng về phía lạnh nhạt mặt Ngụy Tống Từ rộng to quá, hỏi hấn vì cái gì không thể giống Lục Dã giống nhau, hỏi hấn vì cái gì muốn như vậy cao lãnh, làm người xuống đài không được, để cho người khác lòng tự trọng ở trước mặt hấn toàn bộ tối quang.

Nếu hấn có thể có như vậy một chút giống Lục Dã..... Nếu.....

Hết thầy chuyện quá khứ phóng tới trước mắt tới nói đều là lãng phí thời gian.

Mạnh Vân mím môi, không có nói cái gì nữa, hủy đi cái thạch trái cây phóng tới Lục Dĩ trong tay.

“Lục Dĩ, hôm nay cảm ơn người.”

Thạch trái cây là cửa hàng tiện lợi nhất thường thấy hỉ chi lang, quả vài khẩu vị cái loại này, chỉ nhìn dáng vẻ liền cảm thấy thực ngọt.

Lục Dĩ còn không có ăn, liền cảm thấy thạch trái cây vị ngọt đã vẫn luôn ngọt tới rồi hẩn trong lòng.

Hẩn không thể nói là cái gì cảm giác, chỉ cảm thấy chính mình nửa đêm từ trên giường nhảy lên thay quần áo, lại đem xe khai thành xe bay đuổi tới Mạnh Vân bên người chuyện này, là hẩn trong cuộc đời làm được chính xác nhất một sự kiện.

Lục Dĩ ngữ khí nghe tới có loại nói không nên lời kích động, thậm chí còn mang theo một tia luống cuống tay chân, “Kia, vậy người liền nhớ rõ cảm tạ ta đi..... Đừng quên a.”

Mạnh Vân buồn bực mà nhìn hẩn một cái, tựa hồ không thể lý giải hẩn ở kích động cái gì, “Nào có người như vậy.....”

Như thế nào nghe, nàng vừa mới nói đều như là bình thường khách sáo a?

Lục Dĩ như thế nào liền thuận cơn bò đâu?

Hai người ở cửa hàng tiện lợi nói chuyện tào lao cả buổi, tuy rằng không có như Lục Dĩ mong muốn như vậy, nói tới Mạnh Vân hôm nay đã xảy ra chuyện gì, nhưng là Mạnh Vân lại mềm mại mà đem nàng lưu học khi một ít việc nói cho Lục Dĩ.

Lục Dã vốn là có chút chú ý, hẳn ba năm trước đây diên rồi giống nhau mà tìm nàng, từ phần nô vôi vàng đến chết tâm tuyệt vọng, hiện tại nghĩ đến đều là trăm mối cảm xúc ngổn ngang sự tình, mà Mạnh Vân lại ở hưởng thụ nàng lưu học kiếp sống.

Chỉ là lại nhiều chú ý, ở Mạnh Vân chân thành chia sẻ trong giọng nói, đều biến thành toan toan trướng trướng cảm xúc.

Lục Dã nhìn chăm chăm nàng mặt, dưới đáy lòng thờ dài.

Cứ như vậy đi, cứ như vậy nghe qua, cũng coi như là chia sẻ nàng thời gian.

Mãi cho đến thiên minh mờ mờ đem lượng thời điểm, Lục Dã mới đem Mạnh Vân đưa về gia đi, nhìn nàng lên lầu, hàng hiên thanh không đèn một trần một trần sáng, lại ở dưới lầu đứng một hồi lâu, Lục Dã mới lái xe rời đi.

So sánh với dưới Mạnh Vân liền tương đối khẩn trương, Từ Cầm giống nhau tình rất sớm, nàng sợ nàng đẩy mở cửa, liền nhìn đến Từ Cầm đang đợi nàng, vậy thật sự giải thích không rõ.

Cũng may Từ Cầm còn không có tỉnh, Mạnh Vân thật cẩn thận mà đem áo khoác đặt ở một bên, ở trong phòng bếp xoay nha, lúc này mới nằm đến trên sofa ngủ.

Một giấc này liền ngủ tới rồi buổi chiều.

Bản thân chính là cuối tuần, Mạnh Vân không cần đi làm, Từ Cầm đối nàng gia giáo thực nghiêm, buổi sáng tưởng đem nàng kêu lên, tưởng tượng đến tiểu cô nương mới vừa về nước không bao lâu, tìm công tác tìm phòng ở khẳng định vội thật lâu, khó được nghỉ ngơi, liền thờ dài, tùy nàng đi.

Mạnh Vân vừa tỉnh tới liền ám đạo muốn tao, luống cuống tay chân mà thu thập một chút chính mình, liếc bên cạnh ở rửa rau Từ Cầm vài lần, tiểu thanh tiểu khí mà mở miệng nói: “Bác gái, thực xin lỗi, ta ngủ quên.....”

Từ Cầm “Ân” một tiếng, ôn nhu nói: “Cuối tuần không quan hệ, ngày thường đi làm phải chú ý định hảo đồng hồ báo thức, không thể đến trễ, cấp tiểu bằng hữu làm tốt gương tốt.....”

Mạnh Vân nhất nhất ứng.

Từ Cầm nói trong chốc lát, đột nhiên hỏi: “Bác gái cũng chưa tới cấp hỏi người, có bạn trai sao?”

Mạnh Vân sững sốt, trong đầu phản xạ có điều kiện mà hiện lên Lục Dĩ kia soái khí mặt, còn có chút bỉ khí biểu tình.

Nàng khiếp sợ, vội vàng lắc lắc đầu, thính tai đều có chút đỏ, “Còn không có đâu.”

Từ Cầm thở dài, “Người cũng tốt nghiệp đã nhiều năm, cùng trước kia đồng học còn có liên hệ sao? Vân vân, người đừng trách bác gái nhiều chuyện, người ba mẹ vội, bác gái liền thay quan tâm người.....”

Lời này liền xa xa.

Mạnh Vân đã thói quen, cúi đầu yên lặng mà nghe.

Chỉ là nàng trong đầu đột nhiên hiện ra cái kia thiếu đánh mặt lại vẫn như cũ không có biến mất —— Từ Cầm muốn nói lão đồng học, kia nàng cùng Lục Dĩ thật là thiên đại duyên phận có thể trùng hợp như vậy mà tương ngộ.

Chính là vừa lúc bệnh viện, vừa lúc thời gian, vừa lúc bác sĩ..... Hết thấy đều như là vừa vặn tốt giống nhau.

Mạnh Vân đột nhiên có chút không biết làm sao, vô ý thức ngừng trên tay động tác, trong đầu một mảnh hỗn loạn.

Là thật sự duyên phận, vẫn là chỉ là trùng hợp đâu?

Nếu là duyên phận nói, vì cái gì cái này duyên phận tới như vậy vẫn?

Không đợi nàng lý ra cái nguyên do tới, trên bàn trà di động đột nhiên vang lên.

Từ Cầm dừng thuyết giáo, “Vân vân, điện thoại.”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, “Đặng đặng đặng” hai ba bước chạy tới tiếp.

“Uy? Người hảo?”

Điện thoại kia đầu truyền đến một cái có điểm quen thuộc thanh âm, “Quấy rầy, là Mạnh lão sư sao?”

Mạnh Vân nhìn thoáng qua điện báo biểu hiện.

Chương 14

Là phía trước trao đổi liên hệ phương thức Ngô Giai Giai mù mù.

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, “Giai giai mù mù người hảo, là có chuyện gì sao?”

Từ Cầm nghe ra tới là ai lúc sau liền tránh đi phòng bếp, đem phòng khách để lại cho Mạnh Vân.

Giai giai mù mù ngữ khí có điểm xấu hổ, tựa hồ là thực không thói quen nói loại này lời nói, “Là cái dạng này Mạnh lão sư, ngày mai ta..... Có chuyện muốn đi ra ngoài, không thể mang theo giai giai cùng nhau, thật sự không có biện pháp mang theo nàng.....” Nàng do dự một chút, “Ngài

xem, có thể phiền toái ngài hỗ trợ buổi chiều mang một chút giai giai sao? Ta, ta có thể đưa tiền.....”

Mạnh Vân sững sốt.

Nàng phía trước là có nghe Trương lão sư nói lên quá, tư nhân trường học lão sư sẽ có gia trưởng lên đi tìm tới đón tư sống, phần lớn là một ít có chút tiểu phú, không yên tâm thác bồi cơ cấu gia đình, đại khái chính là khá giả đến khá giả trở lên điều kiện, nếu thật là đại phú đại quý nhân gia, kia trong nhà tài xế bảo mẫu liền nhiều đi, sẽ không tới tìm lão sư.

Nhưng là Ngô Giai Giai gia đình, hiển nhiên không phải có thể gánh nặng đến khởi thác bồi cơ cấu.....

Mạnh Vân bản thân vừa mới công tác, cũng không phải vì những cái đó lên mang tiểu hài tử tiền, chỉ là đơn thuần mà bởi vì nàng đối hài tử còn rất có nhiệt tình, hơn nữa cũng đau lòng tiểu giai giai gặp gỡ.

Hơn nữa giai giai mụ mụ nói chỉ cần mấy cái giờ liền hảo, do dự trong chốc lát liền đáp ứng rồi xuống dưới.

Từ Cầm chủ nhật sáng sớm liền phải đi trở về, Mạnh Vân sớm mà rời khỏi giường, đem nàng đưa đến ga tàu cao tốc.

Rốt cuộc là chính mình một tay mang đại hài tử, Từ Cầm nắm tay nàng, tinh tế chiếu cố rất nhiều, sau đó lại từ trong bao lấy ra một trương tạp, nhét vào trên tay nàng.

“Vân vân, người một người ở thành phố lớn, cũng không cần quá tiết kiệm, ngày thường cũng muốn mua mua quần áo, đi ra ngoài chơi chơi. Nhà của chúng ta không tính nhà có tiền, nhưng là người cũng không thể bạc đãi chính mình, đặc biệt là tìm bạn trai thời điểm muốn mở to hai mắt, đừng một ít ớn huệ nhỏ đã bị người đã lừa gạt đi.....”

Mạnh Vân quả thực dở khóc dở cười, như thế nào cũng không chịu tiếp.

“Bác gái, ta có tiền, ta hiện tại cũng có công tác, như thế nào còn có thể vẫn luôn lấy trong nhà tiền đâu?”

Nàng trong lòng tính Từ Cầm cho nàng xuất ngoại lưu học hoa bao nhiêu tiền, chuẩn bị chậm rãi tích cóp tiền, một chút một chút còn cấp nhĩ lão, sao có thể còn không có còn thượng, lại lại thu hai người bọn họ tích tụ đâu?

Chống đẩy trong chốc lát, Mạnh Vân vẫn là không lay chuyển được Từ Cầm, chỉ có thể yên lặng mà đem tạp thu lên, chuẩn bị trở về thời điểm cùng nhau còn cho nàng.

Từ Cầm ngữ khí ôn nhu, nhẹ nhàng mà sờ sờ Mạnh Vân đầu tóc.

“Vân vân, không cần quá vất vả, có cái gì ủy khuất liền về nhà tới cùng chúng ta nói, không cần chính mình chịu đựng. Người vẫn luôn là chúng ta bảo bối, đã biết sao?”

***

Tiến đi Từ Cầm lúc sau, Mạnh Vân đổ mấy ban tàu điện ngầm, đi nhà trẻ tiếp Ngô Giai Giai.

Xa xa mà liền nhìn đến giai giai mù mù vẻ mặt nôn nóng, thẳng đến nàng đi qua đi lúc sau, nàng mới nhẹ nhàng thở ra, “Mạnh lão sư!”

Mạnh Vân cười cười, tiếp nhận Ngô Giai Giai tay nhỏ, cúi người sờ sờ nàng mặt, “Giai giai, đi Mạnh lão sư gia làm bài tập được không?”

Ngô Giai Giai thật là thực ngoan tiểu cô nương, mềm mại mà ứng thanh, nãi thanh nãi khí nói: “Mạnh lão sư, ta đã đem tác nghiệp đều đặt ở cặp sách lạp!”

Mạnh Vân nở nụ cười, “Giai giai mù mù, người cứ yên tâm đi.”

Giai giai mù mù gật gật đầu, ngữ khí có điểm nghẹn ngào, “Ta thật sự không biết như thế nào cảm tạ Mạnh lão sư mới hảo.....”

“Không có việc gì, người đi trước vội đi, vội xong rồi tới đón giai giai liền hảo.”

Mang theo Ngô Giai Giai, Mạnh Vân tể tàu điện ngầm thời điểm thật cẩn thận, sợ đem tiểu hài tử đánh mất.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 14

Cũng may cuối tuần cái này điếm, tàu điện ngầm thượng nhân cũng không phải rất nhiều, một lớn một nhỏ song song ngồi ở cùng nhau, đảo như là một đôi hoa tử muội.

Mạnh Vân xem Ngô Giai Giai hứng thú không quá cao, liền cùng nàng nói chuyện đậu nàng, nhưng là nàng vẫn luôn không có gì đặc biệt đại phản ứng.

Mím môi, Mạnh Vân nhẹ giọng hỏi: “Như thế nào lạ? Giai giai vì cái gì không cao hứng nha? Là bởi vì mụ mụ đem giai giai đặt ở Mạnh lão sư nơi này sao?”

Ngô Giai Giai mếu máo, ngoan ngoãn mà trả lời nói: “Không phải, là bởi vì mụ mụ không muốn mang ta đi xem ba ba.”

“A.....”

“Ta nghe được mụ mụ gọi điện thoại nói hôm nay muốn đi gặp ba ba, ta tưởng cùng đi, mụ mụ liền không cao hứng, cũng không cho ta một người ở nhà.”

Nguyên lai là như thế này.

Trách không được hôm nay như vậy khác thường mà tìm nàng hỗ trợ.

“Giai giai ngày thường sẽ một người ở nhà sao?”

“Sẽ, mụ mụ có việc nói, sẽ làm ta một người ở nhà làm bài tập.”

Mạnh Vân gật gật đầu, dù sao cũng là học sinh gia sự, nàng cũng không có lại đối tiểu bằng hữu nói thêm cái gì.

Mang theo Ngô Giai Giai đình đại thái dương thật vất vả trở về nhà, còn không có tiền lâu đầu, Mạnh Vân liền nghe được bên cạnh tiểu bằng hữu hô một tiếng: “Đại ca ca?”

Mạnh Vân bị hoảng sợ, phản xạ có điều kiện mà quay đầu lại.

Lục Dã chính ngồi xổm bên cạnh xe hướng về phía Ngô Giai Giai câu tay đầu, “Nha! Là ta tiểu nữ nhi!”

Mạnh Vân ngỡ ngác mà há to miệng, “Lục Dã, người, sao người lại tới đây.....”

Lục Dã ba lạng chạy bộ lại đây, đem Ngô Giai Giai một phen ôm lên, hướng về phía Mạnh Vân nường mày, “Hôm nay đi ăn gia ăn rất ngon cửa hàng, nghĩ cho người đưa điểm nếm thử, miễn cho người nhớ tới ta thời điểm không phải canh sông cái lâu chính là Quan Đông nấu.....”

Này lý do thật là làm người dở khóc dở cười.

Mạnh Vân nhìn hẩn một cái, thở dài, nhẹ giọng lẩm bẩm: “Lần trước thật không nên làm người biết ta trụ chỗ nào.....”

Lục Dã chỉ làm bộ không nghe thấy, híp mắt cười đụ Ngô Giai Giai, “Tiểu giai giai, người còn nhớ rõ ta nha?”

Ngô Giai Giai gật gật đầu, “Rất tuần tú đại ca ca! Là Mạnh lão sư hảo bằng hữu! Ta nhớ rõ!”

“Thật ngoan ai!”

Lục Dã ôm tiểu bằng hữu quay đầu lại đi rồi hai bước, mở cửa xe, từ trong xe sờ soạng một phen đường ra tới, phóng tới trên tay nàng, “Xem ở người

khen ta soái phân thượng, vốn là cho người Mạnh lão sư chuẩn bị đường, hôm nay liền cho người đi! Ăn ta đường, chính là ta cùng Mạnh lão sư tiểu nữ nhi nga!”

Mạnh Vân rất xa nghe, chỉ cảm thấy người này thật sự là quá không biết xấu hổ, trên mặt bắt đầu nóng lên.

“Lục Dã! Người cùng hài tử nói hươu nói vượn cái gì đâu!”

Lục Dã người đều tới, Mạnh Vân cũng không hảo cầm đồ vật liền đem hăn đuổi đi —— đương nhiên, nếu không phải Ngô Giai Giai vẫn luôn ôm hăn, nàng là khẳng định không chút do dự liền đem người chạy trở về.

Mạnh Vân tâm tư đều bãi ở trên mặt, xem đến Lục Dã trong lòng muốn cười, trên mặt lại là “Điềm đạm đáng yêu” biểu tình, “Vân vân, thỉnh lão đồng học đi trong nhà uống ly trà thì thế nào lạ? Cùng lắm thì, người ngày mai tới nhà của ta, ta thỉnh người uống trở về biết không?”

“.....”

Mạnh Vân không nghĩ nói chuyện, xách theo một đại bao đồ vật cùng Ngô Giai Giai cặp sách, mang theo mặt sau hai cái “Con chồng trước” lên lầu.

Lục Dã chính mình cũng không nghĩ tới, hăn có thể nhanh như vậy liền may mắn đi vào Mạnh Vân gia, này còn may mà Ngô Giai Giai.

Có hay không từng vào gia môn, đó chính là hai cái giai đoạn!

Nghĩ vậy nhi, hăn càng thêm đối tiểu cô nương “Yêu thích không buông tay” lên, giống cái đại hài tử giống nhau bàn chân ngồi ở Ngô Giai Giai bên cạnh, ghé vào cùng nhau không biết đang xem chút cái gì.

Mạnh Vân cấp hai người đổ nước chanh, đi hủy đi Lục Dã mang đến đồ ăn.

Vài đạo đồ ăn đều là hồng toàn bộ nhan sắc, vừa thấy chính là dựa theo nàng khẩu vị tới, nhất phía dưới còn có cái túi chườm nước đá, bên trong là đủ loại kem cùng tiểu bánh kem, thời tiết nóng bức, mắt thấy kem đều phải hóa đến không hình dạng.

Nàng vội vàng đem đồ vật nhét vào tủ lạnh, lúc này mới đi ra ngoài.

Ngô Giai Giai đã thực ngoan mà đem sách bài tập đem ra, nhưng là còn không có viết, cả người ghé vào nhà nàng trên bàn trà cùng Lục Dĩ nói chuyện phiếm.

Lục Dĩ thật sự phi thường có thể làm cho người ta thích, Mạnh Vân chỉ thấy quá Ngô Giai Giai ngoan ngoan ôn nhu cười bộ dáng, lại chưa thấy qua nàng như vậy vui vẻ, lộ ra phù hợp tuổi cười to tới.

Chỉ là Lục Dĩ lời nói làm nàng thật sự là nghe không đi xuống.

“Giai giai, người kêu Mạnh lão sư cái gì nha? Đã kêu Mạnh lão sư sao? Vậy người cũng không thể kêu ta đại ca ca, người phải gọi ta thúc thúc mới được.”

“Vì cái gì nha?”

“Bằng không kém bồi nhi, các người Mạnh lão sư đối mặt ta như vậy soái ‘ đại cháu trai ’, sẽ ngưỡng chừng.”

Mạnh Vân không thể nhịn được nữa, bước nhanh đi qua đi, đem Lục Dĩ đẩy đến một bên.

“Giai giai, làm bài tập, ngày mai còn muốn đi học đâu.”

Ngô Giai Giai cười đến thực vui vẻ, cũng thực mau mà gật đầu.

“Người cũng hảo đi trở về, trà đều uống xong rồi.” Mạnh Vân ngày thường căn bản nói không nên lời đuổi người nói, nhưng là đối mặt chính là Lục

Dã, nàng liền cảm thấy giống như không có gì là không thể nói.

Có điểm như là một loại tâm lý thượng thân cận —— tỷ như nói đối mặt Quý Hiếu Thích thời điểm, nàng liền sẽ tương đối tùy tiện.....

Như vậy tới lời nói, nàng chẳng lẽ là đem Lục Dã đương tỷ muội?

Nghĩ vậy loại khả năng tính, Mạnh Vân chính mình trước cười tràng, ngữ khí cũng nhu hòa xuống dưới, “Cảm ơn người đồ ăn.”

Lục Dã nhưng không để ý tới nàng đuổi đi, “Không được đâu, ta còn muốn bồi chúng ta tiểu giai giai làm bài tập đâu, ta nói với hần hảo. Đúng không giai giai?”

Ngô Giai Giai ở bên cạnh điên cuồng gật đầu.

Mạnh Vân không có biện pháp, liền tùy ý hai người ngồi một khối đi.

Chỉ là rốt cuộc nàng mới là bị phó thác người kia, cũng không hảo làm khác đi, liền hồi phòng ngủ cầm thư, không xa không gần mà ngồi ở thăm thượng, làm giai giai có cái gì vấn đề liền hỏi nàng.

Nhoáng lên mắt liền hai cái giờ đi qua, Ngô Giai Giai buông bút, đem tác nghiệp đều giao cho Mạnh Vân trên tay làm nàng kiểm tra, chính mình còn lại là từ nhỏ cặp sách lấy ra kéo cùng tạp giấy, nị đến Lục Dã bên cạnh.

“Lục Dã ca ca, người nguyện ý cùng ta cùng nhau làm thủ công tác nghiệp sao?”

“Nói muốn gọi là gì?”

“Lục Dã thúc thúc.”

Lục Dã nở nụ cười, ngắm Mạnh Vân liếc mắt một cái, sáng khoái gật gật đầu, “Hảo nha.”

Mạnh Vân cầm tiểu bằng hữu sách bài tập, bên tai nghe hai người tính trẻ con đối thoại, trong khoảng thời gian ngắn chỉ cảm thấy chính mình tâm cũng mềm mại xuống dưới.

Lục Dã..... Hẳn là thật là cái thực ôn nhu người đi?

Chỉ là này ôn nhu thiện cảm cảm xúc một lát liền bay nhanh mà biến mất.

Cũng không biết Ngô Giai Giai nói gì đó, đột nhiên làm Lục Dã cho nàng kể chuyện xưa.

Lục Dã biết nghe lời phải mà chờ nàng từ nàng tiểu cặp sách đào một quyển sách ra tới, phóng tới trên tay hắn, “《lão trang》? Hiện tại nhà trẻ chương trình học đã như vậy khó sao?”

Ngô Giai Giai lắc lắc đầu, “Là mụ mụ cho ta mua, buổi tối ngủ trước nàng sẽ cho ta nói bên trong chuyện xưa.”

Lục Dã cảm khái không thôi, “Giai giai mụ mụ thật đúng là cái có triết học tư tưởng người.” Nói, hắn tùy tay phiên một tờ, “Bắc Minh có cá, tên gọi là Côn..... A cái này, ta biết.”

Ngô Giai Giai đôi mắt lợng lợng.

Mạnh Vân nghe hắn ngữ khí liền cảm giác hắn muốn bắt đầu hồ ngôn loạn ngữ, còn không có tới kịp ra tiếng ngăn cản, liền nghe Lục Dã mãi mang ý cười thanh âm ở nhỏ nhỏ trong phòng vang lên.

“Côn to lớn, một nồi hầm không dưới.”

Chương 15

Lục Dã bị Mạnh Vân không chút khách khí mà đuổi đi ra ngoài.

Hắn đứng ở cửa nhún vai, nhac a một hồi lâu, mới gõ gõ môn, cách môn hướng về phía bên trong kêu: “Kem cùng giai giai phân ăn đi! Ta ở trong xe chờ người ha!”

Đợi trong chốc lát, mắt thấy bên trong không động tĩnh, hắn mới buồn cười đi xuống lầu lưu vòng.

Lục Dã ở trên xe ngồi trong chốc lát, lại lái xe đi bốn thị nổi danh món cay Tứ Xuyên cửa hàng xếp hàng mua mấy cái chiêu bài đồ ăn, sau đó mới trở lại Mạnh Vân gia cái kia tiểu khu.

Xe còn không có đình hảo, liền rất xảo mà nhìn đến một nữ nhân năm Ngô Giai Giai đi ra ngoài —— hắn là chính là Ngô Giai Giai mục mục.

Lục Dã cười cười, chờ một lớn một nhỏ hai người sau khi rời khỏi, mới xách theo mấy túi đồ ăn về tới Mạnh Vân cửa nhà, duỗi tay gõ gõ môn.

Một hồi lâu, Mạnh Vân mới ở bên trong thật cẩn thận hỏi: “Người như thế nào còn chưa đi nha?”

Lục Dã bị nàng chọc cười, “Ta phải cách môn cùng người nói chuyện sao? Ta là như vậy nguy hiểm nhân vật sao?”

Mạnh Vân do dự một chút, cũng cảm thấy có điểm ngượng ngùng, nhẹ nhàng mà giữ cửa kéo ra một cái phùng, lộ ra nàng phúc hậu và vô hại mắt to, không chớp mắt mà nhìn chăm chăm hắn.

Lục Dã cười ha hả, “Mạnh Vân, người cũng quá đáng yêu đi?” Hắn lắc lắc trên tay xách đồ vật, “Cùng nhau ăn cái cơm chiều tổng không có việc gì đi?”

Mạnh Vân biết hôm nay không ăn một bữa cơm là vô pháp đưa thần, bất quá nhân gia cố ý mua đủ loại đồ vật lại đây, nàng cũng làm không ra quá tuyệt tình sự, liền đem Lục Dã thả tiến vào.

Ngô Giai Giai đã đi rồi, Mạnh Vân vừa mới mới đem phòng đơn giản mà thu thập một chút.

Lục Dã cũng không nhàn rỗi, đem đóng gói hộp toàn bộ mở ra, đặt ở tiểu trên bàn trà, chờ Mạnh Vân nhiệt hẩn giữa trưa mang đến ăn sáng, lại nấu cơm lúc sau, hai người liền ngồi đối diện bắt đầu ăn cơm chiều.

Như vậy ngồi không nói lời nào thời điểm, nhưng thật ra rất có âm áp không khí.

Lục Dã chỉ cảm thấy hôm nay Mạnh Vân lại so phía trước đáng yêu một vạn lần, nhin không được buồn cười lên tiếng.

Mạnh Vân ngẩng đầu nhìn hẩn một cái, mím môi.

“Cái này nôi sắt hầm đại côn, ngươi còn rất thích đi?”

Lục Dã sửng sốt một chút, cười to ra tiếng, “Mạnh Vân, ngươi thật đúng là.....”

Quá đáng yêu.

Lời nói còn chưa nói xong, Mạnh Vân gia chuông cửa lại một lần vang lên.

Hai người nhìn nhau liếc mắt một cái.

Mạnh Vân chạy tới, từ mắt mèo ra bên ngoài nhìn thoáng qua, tức khắc sắc mặt liền trắng, “Tiểu thất tới, làm sao bây giờ?”

Lục Dã nhướng mày, “Cái gì làm sao bây giờ? Đương nhiên là mở cửa a!”

“.....”

Mạnh Vân trừng mắt nhìn hẩn liếc mắt một cái, còn không có tới kịp nói chuyện, ngoài cửa Quý Hiểu Thích đã bắt đầu gõ cửa, “Vân vân? Không ở

nhà sao?”

“Ồ!”

Mạnh Vân hạ quyết tâm, đỏ mặt duỗi tay mở cửa.

Quý Hiếu Thích không đợi người thấy rõ nàng mặt đâu, trước một chút bổ nhào vào Mạnh Vân trong lòng ngực, kêu rên: “Ngoan ngoãn, ta thất tình!”

“.....” Mạnh Vân nâng bạn tốt, nhẹ giọng nói, “Người trước lên.....”

“Làm sao bây giờ a? Trong cuộc đời ta lần đầu tiên bị nam nhân cự tuyệt..... Ta không muốn sống lạp.....”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 15

Mạnh Vân chỉ cảm thấy thế Quý Hiếu Thích xấu hổ, dư quang liếc mắt một cái Lục Dã, phát hiện hẳn đã thực thân sĩ mà nhìn phía ngoài cửa sổ, làm bộ không có đang nghe bộ dáng.

Nàng tiến đến Quý Hiếu Thích bên tai, “Tiểu thất, trong nhà có người khác ở.....”

Quý Hiếu Thích lập tức bắn lên, “Nơi nào?! Người ở nơi nào?!”

Lục Dã xoay đầu tới, hướng nàng lắc lắc tay, “Quý học muội, đã lâu không thấy.”

“.....”

Hai người bữa tối tức khắc biến thành ba người bữa tối.

Quý Hiếu Thích ngồi ở trung gian, ánh mắt như là radar giống nhau bắn phá chạm đất đã cùng Mạnh Vân, đã lâu lúc sau rốt cuộc hạ phán đoán, trầm trọng mà mở miệng nói: “Ngoan ngoan, người như thế nào đều không nói cho hai người các người đã làm tới rồi đâu?!”

Một cái “Làm” tự thành công sợ ngây người mọi người.

Mạnh Vân trợn mắt há hốc mồm mà nhìn nàng, mặt một chút một chút đỏ lên, lắp bắp nói: “Không, không..... Không phải, là bởi vì ngoài ý muốn.....”

Quý Hiếu Thích đau kịch liệt mà cau mày, “Trách không được người hiện tại đều không tới tìm ta, quả nhiên là.....”

“Tiểu thất.....”

Lục Dã đã ở bên kia cười đến miệng đều sắp liệt đến nhĩ sau.

Hắn nghiêm túc mà hướng về phía Quý Hiếu Thích nhượng mào, “Hướng học muội những lời này, kết hôn thời điểm không cần người tiền biểu, tới, thêm cái WeChat, bảo trì liên hệ ha.”

“Liên hệ cái gì?”

“Chờ ta đuổi theo Mạnh Vân, lập tức liên hệ người thỉnh người ăn cơm, người chính là chúng ta Hồng Nương!”

“.....”

***

Lục Dã trở về lúc sau, Quý Hiếu Thích quyết định lưu lại cùng Mạnh Vân tế một đêm, nói nói lạng lẽ lời nói.

Chờ hai người thu thập hảo tất đèn nằm xuống tới thời điểm, Quý Hiếu Thích đã nghẹn một bụng vấn đề.

“Người cùng Lục Dã phát triển đến nào một bước? Hắn như thế nào đều về đến nhà tới? Lục Dã là như thế nào truy người? Người hay là ngưỡng ngưỡng cự tuyệt mới làm hắn tới đi?.....”

Mạnh Vân bị nàng hỏi đến dở khóc dở cười, ôn nhu nói: “Người từng bước từng bước hỏi sao.”

Quý Hiếu Thích thở dài, “Kỳ thật ta liền một vấn đề —— người thích Lục Dã sao? Vân vân, người không phải cái loại này sẽ tùy tiện làm nam sinh về đến nhà tới người, người thích thượng Lục Dã?”

Mạnh Vân bị nàng hỏi đến gốc một chút, lập tức nói không ra lời.

Một mảnh trong bóng đêm, chỉ có ngoài cửa sổ truyền đến, độc thuộc về ban đêm thanh âm, tiếng gió, lá cây cọ xát ‘ sần sạt ’ thanh, cách vách trong lầu truyền đến nói nhỏ, còn có hậu phổ tiểu quán thu quán va chạm thanh.

Mạnh Vân ở nước ngoài ngốc cái kia thành thị là không có như vậy thanh âm, vừa đến đêm khuya, an tĩnh đến như là phần mộ.

Đây là độc thuộc về thành phố này thanh âm.

Quý Hiểu Thích thanh âm thực rõ ràng mà từ bên tai truyền đến.

“Vân vân, người thật sự đã quên Ngụy Tống Từ sao? Là bởi vì thích Lục Dĩ người này, mới cho phép hẳn tới gần người sao?”

Mạnh Vân suy nghĩ đã lâu, nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng.

“Ta thật sự hoàn toàn không thích Ngụy Tống Từ..... Đến nỗi có phải hay không thích Lục Dĩ.....” Nàng mím môi, do dự mà, như là ở hỏi lại chính mình giống nhau, “Ta hiện tại còn không biết.”

Mạnh Vân cảm thấy chính mình không phải thực dễ dàng bị người khác đã động người.

Nhưng là nàng cho phép Lục Dĩ một chút một chút tới gần nàng, cho phép hẳn lắng lự, bán ngốc, đậu bì, săn sóc, cho phép hẳn hơi chút ly nàng vết thương gần một ít.

Quý Hiểu Thích còn rất kinh ngạc, bất quá nàng được đến đáp án, cũng không nói thêm gì, chỉ là cảm thán một câu, “Nếu đại học thời điểm là Lục Dĩ nói, thật tốt a.”

Ít nhất Mạnh Vân liền sẽ không vất vả như vậy.

Quý Hiểu Thích không nghĩ đánh giá cái gì đốt cháy giai đoạn nói, trầm mặc một lát liền mang qua đề tài, “Ta thất tình, người mau an ủi ta một chút

đi, người cái này có tâm hoan liên không cần người xưa nhẩn tâm nữ nhân!”

Mạnh Vân trở mình, vẫn trụ cánh tay của nàng, “Làm sao vậy nha? Ta cũng không biết người có bạn trai, này liền đều thất tình? Ly chúng ta lần trước gặp mặt mới qua bao lâu nha, người tốc độ này cũng quá nhanh điếm.....”

Quý Hiếu Thích rậm rì trong chốc lát, cuối cùng vẫn là đem sự tình nói ra.

Nàng vốn dĩ chính là tới tìm Mạnh Vân phun tào, nếu không phải bị Lục Dã đánh gãy ý nghĩ, đã sớm nói một vạn biến.

“..... Cho nên, người đi tìm hẩn? Cái kia người muốn võng luyện đối tượng?”

Mạnh Vân có chút khó có thể tin.

Nàng như vậy nhát gan người, truy Ngụy Tống Từ xem như trong cuộc đời nhất lấy hết can đảm một sự kiện, thật sự là khó có thể tưởng tượng Quý Hiếu Thích cư nhiên sẽ đi tìm trong trò chơi nhận thức một cái bằng hữu, còn đuổi tới hiện thực.

Quý Hiếu Thích khó được ngượng ngùng, “Kia không phải..... Vừa lúc ở cùng thành sao, ta liền tưởng nói, cũng cùng nhau chơi..... Mấy cái tuần trò chơi, gặp một lần cũng không quan hệ.”

“Mấy cái tuần?”

“Ai nha, này không quan trọng lạ! Mới vừa nhận thức hẩn thời điếm, ta kỳ thật liền có loại cảm giác, người này chính là ta mệnh định chi nhân!”

Mạnh Vân quả thực bị nàng chọc cười, nhẹ nhàng mà cười một tiếng, “Sau đó đâu?”

“Sau đó, hẩn mời ta ăn cái cơm, giáp mặt cự tuyệt ta, nói hẩn tạm thời không nghĩ yêu đương.”

“.....”

Quý Hiếu Thích ngử khí trước sau như một mà khoa trương, làm người nghe không ra có phải hay không thật sự thương tâm.

Nhưng là Mạnh Vân cùng nàng cùng nhau sinh sống bốn năm, tự nhiên phi thường rõ ràng, duỗi tay ôm nàng eo, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ nàng phía sau lưng.

Quý Hiếu Thích trong thanh âm mang theo ý cười, “Như vậy ôn nhu vân vân, ta luyện tiệc cấp khác nam nhân thú vị a, nếu không chúng ta vẫn là làm kéo kéo đi?”

Chỉ có âm cuối lộ ra một chút khóc nước nở.

Ôn nhu trong bóng đêm, hai cái nữ hài tử gắt gao mà ôm ở bên nhau.

Chỉ là sinh hoạt vẫn là muốn quá đi xuống.

Quý Hiếu Thích ở Mạnh Vân gia lại cả một đêm, Mạnh Vân buổi sáng đi làm thời điểm, nàng còn ở trên giường ngủ.

Mạnh Vân cười cười, tay chân nhẹ nhàng mà đóng cửa lại, vội vàng sớm ban tàu điện ngầm đi trường học.

Chờ nàng phóng xong bao đi phòng học thời điểm, Ngô Giai Giai mù mù đang ở phòng học cửa chờ nàng.

Mạnh Vân nhìn đến nàng liền cười, “Giai giai mù mù.”

Ngô Giai Giai mù mù một thân màu trắng váy dài, thoạt nhìn tổ nhĩ lại rất có khí chất, nàng đi đến Mạnh Vân trước mặt, nhẹ giọng nói: “Ngày hôm qua thật là cảm ơn Mạnh lão sư. Tiểu bằng hữu ở cũng không có phương tiện nói, cho nên hôm nay riêng lại đây, nghĩ đến hỏi một chút Mạnh lão sư tài khoản hào.....”

Mạnh Vân vẫy vẫy tay, “Không cần khách khí.”

“Muốn muốn, rốt cuộc là chiếm dụng lão sư tư nhân thời gian.” Giai giai mù mù mặt lộ vẻ khó xử, tựa hồ đối nói ra này phiên lời nói cảm thấy có chút xấu hổ, “Ngày hôm qua giai giai cũng không nháo, vẫn là muốn cảm ơn lão sư. Phía trước vài lần, mỗi lần ta về nhà, nàng liền phải khóc nháo cả đêm, sao muốn đi gặp ba ba..... Ai.”

Mạnh Vân mím môi, không nói gì.

Nàng dùng dư quang ngăm liếc mắt một cái lớp, Ngô Giai Giai đang ngồi ở tiểu băng ghế thượng chơi xếp gỗ, trên mặt treo cười.

Mạnh Vân kỳ thật là có điểm hâm mộ Ngô Giai Giai, ít nhất nàng còn có như vậy ái nàng mù mù.

“Thật sự không có quan hệ, ngày hôm qua cũng là ta bằng hữu giúp vội, giai giai mù mù, người thật sự không cần quá khách khí.”

Mạnh Vân cười cười, hướng về phía nàng phất phất tay, xoay người vào lớp.

Ngô Giai Giai mù mù tại chỗ đứng trong chốc lát, lúc này mới chuẩn bị xoay người rời đi.

Chỉ là này nháy mắt công phu, lớp học liền xảy ra chuyện.

Ngô Giai Giai mù mù thậm chí còn không có bước ra đi vài bước, liền nghe được Mạnh Vân một tiếng quát chói tai, ngay sau đó, Ngô Giai Giai tiếng khóc liền truyền ra tới.

“Mù mù!”

Chương 16

Mạnh Vân nháy mắt công phu, Ngô Giai Giai đã từ nhỏ bằng ghế thượng ném tới trên mặt đất.

Thấy nàng như vậy, nàng phía sau mấy cái nam sinh cùng nhau cười vang lên.

Mạnh Vân là lần đầu tiên mặt đối mặt mà nhìn thấy Ngô Giai Giai bị khi dễ, cả người đều có điểm ngây ngẩn cả người, nghe được tiếng cười mới hồi phục tinh thần lại, lập tức chạy đến tiểu cô nương bên người, run rẩy thanh quát chói tai: “Trần Hi! Các người làm gì?!”

Ngô Giai Giai đã mếu máo, bắt đầu khóc rống lên.

Giai giai mù mù bay nhanh mà vọt tiến vào, nhìn đến Ngô Giai Giai ngồi dưới đất khóc, hét lên một tiếng: “Giai giai!”

Còn không có bắt đầu chính thức đi học, Mạnh Vân trước mang theo bốn năm cái nam sinh vào văn phòng.

Trương lão sư hôm nay cũng ở, nhưng là nàng cũng không phải chính mắt nhìn thấy sự tình, cho nên vẫn là làm Mạnh Vân tới giải thích một chút tình huống.

So với Mạnh Vân, kia mấy cái nam sinh vẫn là rất sợ Trương lão sư, nhìn đến nàng liền cúi thấp đầu xuống, chỉ có cái kia kê Trần Hi tiểu nam hài thực khinh thường mà bĩu môi.

Trương lão sư xem tình huống này biểu tình liền thay đổi, đem Mạnh Vân gọi vào một bên nói nhỏ, “Rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

Mạnh Vân đem sự tình nói một chút, dừng một chút, “..... Giai giai lúc ấy ngồi ở ghế nhỏ thượng, không cao lắm, ngã xuống hẳn là không có gì thương, hẳn là tiểu bằng hữu dọa tới rồi, khiến cho nàng mù mù trước mang nàng về nhà.”

Trương lão sư hiểu rõ gật gật đầu, “Không phải lần đầu tiên.”

Mạnh Vân đến bây giờ tay còn ở không tự giác mà run rẩy.

Giáo dục mầm non tuy rằng là nòng chí nguyện biểu tượng nhất mặt lựa chọn, nhưng là từ vào cái này chuyên nghiệp bắt đầu, nòng vẫn luôn đem chính mình tương lai chức nghiệp mặc sức tưởng tượng thật sự tốt đẹp.

Dạy học và giáo dục, bọn họ giáo tiểu bằng hữu còn không thể xem như dạy học, càng có rất nhiều dục người.

Nghe tới chính là phi thường vĩ đại chức nghiệp.

Một cái hài tử sau khi lớn lên sẽ biến thành cái dạng gì người, có lẽ là nhà khoa học, tác gia, chính trị gia, hoặc là chỉ là phổ phổ thông thông bình phàm người, cũng không phải ở trẻ nhỏ thời kỳ liền có thể thấy được nghe quả nhiên, nhưng là đứa nhỏ này là thiện lương vẫn là nghịch ngợm, là hăng hái nỗ lực vẫn là trầm thấp tự ti, lại là từ nhỏ liền ở vẫn luôn bồi dưỡng.

Nàng nghiên cứu sinh đạo sư đã từng nói qua, bọn họ làm không phải giáo dục hài tử làm cho bọn họ thành công, mà là giáo dục hài tử làm cho bọn họ từ lung lay mà làm một người bắt đầu.

Mạnh Vân từ nhỏ đến lớn, đừng nói khi dễ người, liền cùng người khác cãi nhau đều là rất ít phát sinh sự tình, cho nên tiểu bằng hữu làm trò nòng mặt khi dễ người khác —— nòng thật sự là có chút khó có thể tiếp thu.

Này rời bỏ nòng ước nguyện ban đầu, cũng đối chính mình bất lực tự trách không thôi.

Trương lão sư xem nòng cái dạng này, thở dài, vỗ vỗ nòng bả vai, “Việc này không phải chúng ta không nghĩ quản, xác thật chỉ có thể xem như cãi nhau âm ỉ, tiểu bằng hữu chi gian va va đập đập luôn là khó tránh khỏi, mỗi lần

Trần Hi đều nói đúng không tiểu tâm đụng vào, một chút biện pháp đều không có.”

Mạnh Vân cắn chặt răng, “Xem hăn kia biểu tình nhưng không giống đụng vào..... Vì cái gì Trần Hi luôn khi dễ Ngô Giai Giai nha?”

Hiện tại gia đình đơn thân thực thường thấy, nào đến nỗi bị như vậy xa lánh a.

“Trần Hi hăn mụ mụ cùng Ngô Giai Giai mụ mụ là trước đây đồng học, nghe nói phía trước liền không đối phó.” Trương lão sư nhẹ giọng nói, “Ngô Giai Giai là lớp chồi mới chuyển qua tới, lúc ấy Trần Hi mẹ nó đến trong trường học tới bốn phía khoe ra một phen, mỗi ngày tan học liền chờ ở cổng trường khẩu cùng các gia trưởng nói chuyện phiếm, đem chuyện này nháo đến mọi người đều biết. Phỏng chừng tiểu băng hữu cũng là nghe xong trong nhà đại nhân khua môi múa mép, cho nên chạy tới khi dễ người.”

Mạnh Vân mở to hai mắt nhìn.

Trương lão sư bát quái xong, liền đem Trần Hi kêu lại đây, nghiêm túc nói: “Trần Hi, người hôm nay làm cái gì? Hảo hảo nói, ta đã nghe người Mạnh lão sư nói!”

Trần Hi một bộ tiểu bá vương bộ dáng, “Không cần thận đụng phải một chút Ngô Giai Giai.”

“Là nhiều không cần thận? Còn có thể đem người từ ghế trên đâm xuống dưới?”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 16

Trần Hi không nói.

Rốt cuộc là tiểu hài tử, bị lão sư hai ba câu vừa hỏi, liền có chút khẩn trương mà nhấp nổi lên môi.

Trương lão sư nghiêm khắc mà huấn hai câu, lại đem hăn mấy cái tiểu đồng bọn gọi tới huấn hai câu, tiếp theo liền thả người về phòng học đi đi học.

Mạnh Vân nhìn, trong lòng cảm thấy thực ghen ghét, “Như vậy không được a, ít nhất đến làm cho bọn họ hảo hảo cùng Ngô Giai Giai nói lời xin lỗi mới được, muốn cho bọn họ nhận thức đến chính mình sai lầm a.”

Trương lão sư vẫy vẫy tay, “Mạnh lão sư, chuyện này người khả năng không rõ lắm, Trần Hi mẹ nó đi..... Không phải như vậy hảo thu phục gia trưởng, nhà hăn rất có thể lực, từ nhỏ nuông chiều, hiện tại vô pháp vô thiên, người làm hăn xin lỗi, quay đầu mẹ nó liền vọt tới trong trường học tới.”

“Nhưng là cũng không thể như vậy.....”

Mạnh Vân cảm thấy thực ghen ghét.

Bởi vì loại này ghen ghét, nàng liền cơm trưa cũng chưa ăn xong đi.

Ở văn phòng đi rồi vài vòng lúc sau, nàng dưới đáy lòng hạ quyết định.

Mạnh Vân đi lớp học, đem Trần Hi hô ra tới.

Nhìn đến Mạnh Vân, Trần Hi biểu tình cùng đối với Trương lão sư hoàn toàn không giống nhau, hăn tựa hồ một chút đều không sợ hãi cái này lại mềm lại để nói chuyện tân lão sư.

Mạnh Vân cúi người, cùng Trần Hi đối mặt mặt, “Trần Hi, người cùng lão sư nói, người là chán ghét Ngô Giai Giai sao?”

Trần Hi không nói lời nào.

“Sự tình hôm nay, lão sư biết không là lần đầu tiên đã xảy ra,” nàng ngữ khí nghiêm túc lên, “Người có hay không nghĩ tới, vạn nhất Ngô Giai Giai ngã xuống đi thời điểm, ném tới mặt làm sao bây giờ? Về sau nàng liền không xinh đẹp, hoặc là nơi nào bị thương. Trần Hi, người cũng là đại hài tử, lão sư biết người nghe hiểu được, người có thể đối người khác phụ trách sao?”

Trần Hi cúi đầu, “Ta không đẩy nàng, là không cần thận đụng vào.”

“Trần Hi!”

Mạnh Vân vừa giận, đôi mắt đều có chút đỏ, là bị hăn chết không nhận sai bộ dáng khí hồng.

“Mạnh lão sư, không phải ta đẩy, người vu tội ta, ta muốn đi nói cho mẹ mẹ!”

Mạnh Vân trở lại văn phòng, vừa lúc Trương lão sư muốn đi ra ngoài chỉ huy trực ban, nhìn đến nàng tiến vào, hô nàng một tiếng, “Mạnh lão sư, người di động vẫn luôn ở vang.”

“Đã biết, cảm ơn Trương lão sư.”

Nàng thanh âm ở phát run.

Trương lão sư tại chỗ dừng một chút, đã lâu lúc sau mới thật sâu mà thở dài, muốn nói lại thôi, “Mạnh lão sư, người..... Ta đi trước xem bọn họ ngủ trưa.”

Mạnh Vân kỳ thật căn bản không nghe được Trương lão sư nói gì đó, nàng cũng vô tâm tư xem di động.

Buổi chiều nàng còn có một tiết lớp bên cạnh mỹ thuật khóa, mãi cho đến đi học phía trước, nàng mới miễn cưỡng thu thập hảo cảm xúc.

Bên kia, Lục Dĩ vẫn luôn liên hệ không thương Mạnh Vân, chỉ đương nàng lại bắt đầu nháo ùng néo, cũng không sinh khí, đúng giờ đúng giờ thay quần áo tan tầm, lái xe đi các nàng trường học tìm nàng.

Bọn họ nhà trẻ bốn giờ rưỡi tan học, Mạnh Vân phóng ban muốn phóng tới khoảng 5 giờ, nếu gặp gỡ có đồng học gia trường không có tới tiếp, còn muốn đợi đến càng vãn một ít, liền tính 5 giờ có thể kết thúc, nàng cũng sẽ đến 5 giờ 20 tả hữu lại ly giáo.

Lục Dĩ sớm mà liền hỏi thăm hảo, hẳn 5 giờ đúng giờ tan tầm nói, lái xe qua đi cũng liền mười lăm phút, vừa vặn có thể nhận được Mạnh Vân.

Tưởng tượng đến nàng nhìn đến chính mình biểu tình, Lục Dĩ liền muốn cười, lại nghĩ muốn như thế nào mở miệng nói kia sự kiện —— hẳn ngày hôm qua chính là tưởng cùng Mạnh Vân nói, nhưng là bởi vì không khí thật tốt quá, hẳn đáy lòng lại ích kỷ mà nghĩ vẫn là lại kéo kéo đi.

Hẳn cũng là cái người thường, không như vậy hào phóng.

Chỉ là lại kéo muốn mất tiên cơ, nếu Mạnh Vân trước một bước đã biết, Lục Dĩ liền vô pháp khống chế nàng cảm xúc phập phồng, cũng vô pháp làm chút cái gì.

Cho nên hẳn muốn trước tiên nói cho nàng, vì chính mình tranh thủ càng nhiều lời nói cơ hội.

Chỉ là Lục Dã không nghĩ tới chính là, hẳn mới xuống xe, liền nhìn đến cổng trường khâu cài cộ ồn ào một đoàn.

Theo lý mà nói tan học thời gian đã qua, còn vây quanh nhiều người như vậy, hiển nhiên có chút không khoa học.

Lục Dã cũng không phải thích xem náo nhiệt người, hẳn vòng khai đám người, lấy ra di động cấp Mạnh Vân gọi điện thoại.

Điện thoại vang lên đã lâu còn không có người tiếp.

Chẳng lẽ là đã đi rồi?

Lục Dã nhíu nhíu mày, mới vừa tính toán đi bảo an bên kia đăng ký một chút đi vào tìm người, liền nghe được trong đám người truyền đến một tiếng trung khí mưởi phần tiếng la: “Ta mặc kệ người là lão sư vẫn là cái gì, hôm nay người cần thiết cho ta nhi tử xin lỗi!”

“.....”

Lục Dã một đốn, xoay đầu.

Hắn vóc dáng rất cao, thực mau liền tìm tới rồi giữa đám người người kia.

Là Mạnh Vân.

Lục Dã không hề nghĩ ngợi, trực tiếp ba lượng bước đẩy ra vây xem đám người, tể đến Mạnh Vân bên cạnh, đem cúi đầu đáng thương tiểu cô nương chặt chẽ mà hộ vào trong lòng ngực.

Hắn lúc này mới theo thanh âm nhìn về phía phía trước cái kia a di.

Cái kia a di bất quá bốn mươi tới tuổi bộ dáng, trang điểm đến phi thường thời thượng, chỉ là pháp lệnh văn rất sâu, xem tướng mạo liền cảm thấy lệ khí thực trọng.

Nhìn đến đột nhiên chạy ra một người cao to tiểu tử bảo vệ Mạnh Vân, kia a di cũng sửng sốt một chút, “Người ai a người? Ta cùng Mạnh lão sư nói chuyện đâu, người làm gì?”

Lục Dĩ cười lạnh một tiếng, trên cao nhìn xuống mà nhìn về phía nàng, “Người là sẽ không hảo hảo nói chuyện sao?”

“Người!”

Mạnh Vân ở hấn trong lòng ngực phát run.

Lục Dĩ đau lòng đến muốn mệnh, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ nàng bối, không hề cùng kia a di nhiều dây dưa, đao to búa lớn mà dẫn dắt nàng bài trừ đám người.

Mà vẫn luôn không tìm được cơ hội bảo an rốt cuộc bài trừ tới, trực tiếp đem nháo sự các nữ nhân toàn bộ chặn ngoài cổng trường.

Cái này điểm, nhà trẻ cơ hồ đã không ai.

Lục Dĩ mang theo Mạnh Vân đến mặt sau thang trượt chỗ đó ngồi xuống, đem người ôm ở chính mình trong lòng ngực, làm nàng có thể vùi vào hấn ngực.

Thật lâu không có nhìn đến Mạnh Vân này tiểu đáng thương bộ dáng, Lục Dĩ chỉ cảm thấy từ đáy lòng toát ra lệ khí, hận không thể đem khi dễ nàng người toàn bộ giáo huấn một lần.

Chính là bọn họ đều không phải hài tử —— không phải hấn có thể cùng ba trăm đầu đánh một trận, thế Mạnh Vân hết giận tuổi tác.

Vẫn là đến đôi cái phương thức.

Lục Dã ở trong lòng tính toán một vạn loại phương pháp, thậm chí đều không có suy xét rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì.

Mặc kệ là chuyện gì, tóm lại chính là Mạnh Vân chịu ủy khuất.

Lục Dã không nói lời nào, chờ Mạnh Vân chính mình điều tiết hảo cảm xúc, mới ngẩng đầu, mở to hồng hồng đôi mắt nhìn hẳn.

“Lục Dã?”

“Ân, là ta, đừng sợ.”

Mạnh Vân cắn cắn môi, trong thanh âm mang theo khóc nước nở, ngữ khí lại kiên định, “Ta muốn đi ra ngoài.”

“Cái gì.....”

“Đó là ta học sinh gia trưởng, ta muốn đi ra ngoài giải quyết chuyện này.”

Nàng chém đinh chặt sắt nói.

Chương 17

Mạnh Vân nói xong, sắc mặt liền luống cuống, một bộ lung lay sắp đổ đáng thương bộ dáng, ghen một hơi ngạnh chống đi ra ngoài.

Nàng nhát gan lại không am hiểu nói chuyện, đối mặt loại này trường hợp phản ứng đầu tiên chính là luống cuống, hoảng đến lời nói đều nói không nên lời —— nếu nàng cùng Quý Hiểu Thích giống nhau thì tốt rồi, đôi khi thậm chí sẽ như vậy tưởng.

Nhưng là Mạnh Vân không thể lùi bước, nàng không thể trốn tránh, đem sự tình giải thích rõ ràng chính là nàng nghĩa vụ cùng chức trách, bằng không

chuyện này sẽ càng nháo càng lớn.

Lục Dã nhìn đến nàng nắm nắm tay bóng dáng, đau lòng đến sắp nổ tung, ba lượng bước liền đuổi theo nàng.

“Mạnh Vân!”

Mạnh Vân ngẩng đầu nhìn hẩn một cái.

Lục Dã cùng nàng nhìn nhau một chút, lập tức liền xoay phong cách, cũng không ngăn cản nàng, “Hảo đi, vậy người ít nhất đến nói cho ta đã xảy ra chuyện gì, ta mới có thể bảo hộ người a.”

Mạnh Vân sửng sốt, vừa định nói “Không cần người bảo hộ, lại không phải cái gì đại sự”, nhưng là tâm lại trước một bước mềm xuống dưới.

Nàng do dự mà đã mở miệng, đem sự tình đại khái nói một lần, “..... Ta thừa nhận là ta sốt ruột, không nghĩ tới Trần Hi sẽ như vậy.....”

Hiện tại có phải hay không hẩn động thủ đẩy Ngô Giai Giai đã không phải như vậy quan trọng, quan trọng là, Mạnh Vân có phải hay không phải hướng Trần Hi nhận sai —— hẩn nói Mạnh Vân vu hãm hẩn, hẩn mù mù liền bắt đầu không thuận theo không buông tha, kêu một đám gia trưởng tới vây xem, nói trường học lão sư bạo lực áp chế học sinh, còn vu oan hãm hại.

Lục Dã sắc mặt trầm xuống dưới.

Mạnh Vân lại không có phát hiện, cúi đầu, thật sâu mà thở dài, “Ta đi theo Trần Hi mù mù hảo hảo nói chuyện đi.”

Nói xong, nàng xoay người phải rời khỏi.

Lục Dã lại đột nhiên ra tay, trao một cái đã bắt được tay nàng chỉ, dùng sức cầm nàng lòng bàn tay.

“Đừng sợ.”

“Ta không sợ.....”

“Mạnh Vân, người đừng sợ.” Lục Dã thực chấp nhất, “Ta đứng ở người phía sau.”

Mạnh Vân đột nhiên phát hiện, Lục Dã nghiêm túc lên thời điểm, giống như lại có không giống nhau mị lực.

Hắn liếc mắt một cái xem thấu nàng cường trang, nàng mềm yếu, nàng không biết làm sao.

Kỳ thật hiện tại nàng là thật sự thực sợ hãi.

Sợ hãi đến muốn tránh ở hẳn phía sau. Chính là không thể như vậy, đây là nàng cần thiết đối mặt.

Mạnh Vân trong lòng bách chuyển thiên hồi, bị Lục Dã chặt chẽ cầm ngón tay nhịn không được giật giật, há miệng thở dốc, cuối cùng vẫn là cái gì cũng chưa nói, chỉ nhẹ nhàng mà ửng hạ.

“Ân.”

Trần Hi mù mù quả nhiên còn chưa đi.

Nhưng là công trường khâu vây xem đám người nhưng thật ra tan đi không ít, chỉ có Trần Hi mù mù cùng hai ba cái hiểu biết gia trưởng đứng ở một khối nói chuyện phiếm.

Mạnh Vân thậm chí còn chưa đi đến bọn họ bên cạnh, liền nghe được Trần Hi mù mù lớn giọng.

“Nhà ta tiểu hài tử a, hôm nay vừa tan học liền một bộ không ca hứng bộ dáng, thật là..... Hẳn thật là ủy khuất đã chết, bọn họ cái kia lão sư là đem

tiểu hài tử đương phạm nhân đi? Ấc ý khi dễ đồng học mỗ cái xuống dưới, tiểu băng hữu về sau còn như thế nào làm người a? Nhà ta tiểu hài tử ta còn có thể không biết? Da là da điếm, khi dễ tiểu nữ sinh, hải nha, không đến mức!”

Mạnh Vân nhú nhú mày, nhanh hơn bước chân.

“..... Dù sao chuyện này a, không để yên! Nhà của chúng ta ra nhiều như vậy tiền, đem tiểu băng hữu đưa đến tư nhân trường học tới, cũng không phải là làm hãn tới chịu khi dễ!”

Mạnh Vân nắm chặt nắm tay.

Lục Dĩ liền đi theo nàng phía sau hai ba bước địa phương, nghe xong lời này, nhin không được cười nhạo một tiếng, “Này a di thật là lợi hại.”

Tuổi trẻ khi hãn là làm biện luận, phi thường có thể mơ hồ trọng điếm.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 17

Mạnh Vân không để ý đến hẳn, ba lượng chạy bộ đến Trần Hi mù mù trước mặt, “Trần Hi mù mù.”

Kia a di vừa thấy nàng ra tới, lập tức liền tặc, thò tay chỉ chỉ vào nàng cái mũi mắg: “Nha, này không phải Mạnh lão sư sao? Ta nghe nói, Mạnh lão sư vẫn là cao tài sinh đâu, theo ý ta tới a, một người nhân phẩm phương diện, thượng lại nhiều học cũng cứu không được!”

Mạnh Vân dưới đáy lòng nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ là biểu tình vẫn như cũ ôn hòa, “Trần Hi mù mù, ta có thể lý giải ngài tâm tình, chuyện này khẳng định muốn xử lý.....”

“Xử lý? Xử lý như thế nào? Trừ phi người theo chúng ta rộn ràng xin lỗi, nếu không khác đều không bàn nữa! Ta ngày mai liền tới tìm các người hiệu trưởng, ta còn không tin, dưới bầu trời này, còn không có vương pháp?!”

“.....”

Mạnh Vân khuyên can mãi, tùy ý nàng chỉ vào cái mũi mắg một đốn, cuối cùng đem người thỉnh tới rồi vãn phòng.

Trần Hi ở nhà hẳn trên xe, tài xế ở bồi hẳn, Mạnh Vân nghĩ nghĩ, vẫn là làm Trần Hi mù mù đem tiểu bằng hữu cùng nhau mang lại đây.

Trần Hi mù mù cho rằng nàng phải xin lỗi, cọ xát trong chốc lát liền đáp ứng rồi xuống dưới.

Không trong chốc lát, Trần gia tài xế liền đem Trần Hi đưa đến Mạnh Vân văn phòng.

Lúc này trong văn phòng đã một cái lão sư đều không có, nhưng thật ra cách vách văn phòng còn có mấy cái lão sư, hẳn là cũng nghe tới rồi ngoài cổng trường trận trượng, đi ra nhìn vài mắt, trong đó một cái còn lạng lẽ kéo lại Mạnh Vân.

“Mạnh lão sư, không có việc gì đi?”

Mạnh Vân lắc lắc đầu, hướng về phía kia lão sư cười cười, nhẹ giọng nói tạ.

Lục Dã liền đứng ở văn phòng ngoài cửa sổ, nhìn chăm chú Mạnh Vân —— tự nhiên cũng thấy được cái này cười.

Hắn cảm thấy nôn nóng không thôi, duỗi tay sờ biến toàn thân, tưởng sờ một chi yên ra tới trườ, đột nhiên lại nghĩ tới tới, hẳn đã giới yên giới 5 năm.

Lục Dã thật sâu mà thở dài, lấy ra di động, điểm về đến nhà điện thoại thượng, do dự thật lâu, cuối cùng vẫn là không có bá ra đi, yên lặng mà khóa lại màn hình.

Nếu dùng trong nhà quan hệ, hẳn tự nhiên có thể ra mặt thế Mạnh Vân thu phục chuyện này, kỳ thật thật sự chỉ là một kiện tiểu đến không thể càng tiểu nhân sự tình.

Nhưng là nếu Mạnh Vân đã biết, hẳn là sẽ không vui đi.

Lục Dã nghĩ nghĩ, vẫn là cái gì đều không có làm.

Hắn quyết định tin tưởng nàng.

Mạnh Vân chờ Trần Hi mụ mụ lôi kéo Trần Hi ngồi xuống lúc sau, cấp hai người từng người đổ một chén nước, sau đó an vị tới rồi hai người đối diện.

Trần Hi mụ mụ cười lạnh một tiếng, tựa hồ thực chướng mắt nàng bộ dáng.

“Mạnh lão sư, ta nghe nói ngươi là mới tới lão sư đi? Ai nha, tân lão sư càng thêm phải chú ý lời nói việc làm đâu, cũng không thể tùy tiện nói bừa a, bằng không như vậy đi xuống, công tác đều phải không có đâu! Ngươi nhưng đừng không cao hứng, ta đây là người từng trải đề nghị.....”

Mạnh Vân mím môi, không nghĩ cùng nàng rối rắm cái này, mà là xoay đầu đi, nhìn chăm chăm Trần Hi, ôn hòa hỏi: “Trần Hi, lão sư hỏi lại ngươi một lần, hiện tại mụ mụ cũng ở, không thể nói dối biết không?”

“.....”

“Ngươi là không thích Ngô Giai Giai đồng học sao?”

“Ngô Giai Giai” ba chữ vừa ra, Trần Hi còn không có tới kịp nói chuyện, mẹ nó trực tiếp tặc.

“Ai nha, ta nói như thế nào lão sư như vậy quan tâm đâu, nguyên lai là Ngô Giai Giai a! Nhi tử, mụ mụ không phải theo như ngươi nói sao, đừng cùng loại này đồng học chơi! Ngươi như thế nào lại chọc phải loại người này? Ngô Giai Giai nàng má ơi.....”

“Trần Hi mụ mụ!” Mạnh Vân nâng lên thanh âm, “Ngài mỗi tiếng nói cử động đều sẽ ảnh hưởng đến hài tử, hy vọng ngài nói chuyện thời điểm chú ý một chút, không cần cấp hài tử nói một ít.....”

“Thận trọng từ lời nói đến việc làm?!”

Trần Hi mẹ nó một phách cái bàn, trực tiếp đứng lên, “Tiểu cô nương, ngươi làm không làm rõ ràng ngươi ở với ai nói chuyện a? Đừng nói nhiều

lời, ta buổi tối liền cùng các người hiệu trưởng nói, người ngày mai đừng tới! Lão sư đều không có lão sư bộ dáng, hài tử đặt ở các người trường học, làm người như thế nào yên tâm?.....”

Nói xong, Trần Hi mù mù cũng không hề nghe Mạnh Vân nói cái gì, lôi kéo Trần Hi liền rời đi văn phòng.

Mạnh Vân bả vai lập tức suy sụp xuống dưới.

Chờ nàng đi ra khu dạy học thời điểm, thiên đã dần dần mà đen xuống dưới, vụng thành bút máy mặc giống nhau màu lam.

6 giờ nhiều.

Lục Dĩ dựa vào ven tường, nhìn đến nàng đi ra, lập tức đi tới, sờ sờ nàng tóc, thấp giọng hỏi nói: “Đói bụng sao?”

Mạnh Vân đã quên ăn cơm việc này, bị hấn như vậy vừa nhắc nhở, lập tức cảm thấy bụng đói kêu vang, thể xác và tinh thần đều mệt.

“Đói bụng.”

Nàng ngửi khí thực nhẹ, Lục Dĩ lại nghe ra một tia làm nũng hương vị, tâm lập tức mềm đến rồi tinh rồi mù.

“Đi rồi, Lục Dĩ ca ca mang người đi ăn ngon.”

Lục Dĩ mang theo nàng thượng chính mình xe, thế nàng hệ hảo đai an toàn.

Nhìn nàng ngoan ngoãn bộ dáng, hấn nhin không được cười, “Thời tiết rất nhiệt..... Ăn thịt nướng đi sao? Nhiệt một thân hấn, tâm tình nói không chừng sẽ hảo một chút nga.”

“Ân, hảo.”

Mạnh Vân ngẩng đầu hướng về phía hân cười cười.

Xe như là rời cung mũi tên giống nhau bay đi ra ngoài.

Không phải cuối tuần cơm điểm, liền tính là đứng đầu trong tiệm, người cũng sẽ không đặc biệt nhiều.

Lục Dã mang theo nàng đi một nhà than hỏa thịt nướng cửa hàng, vừa vào cửa chính là ập vào trước mặt nhiệt ý, liền điều hòa đều đánh không xuống dưới như vậy độ ẩm.

Ngồi xuống lúc sau, Mạnh Vân duỗi tay muốn mấy nghe bia.

Lục Dã nhìn đến nàng bộ dáng, nhất thời liền cười, “Ta còn nhớ rõ người trước kia tửu lượng thật không tốt, hiện tại có tiến bộ sao?”

“.....”

Mạnh Vân không nói chuyện, trong lòng cũng đã lắc lắc đầu.

Nếu uống rượu không phải vì uống say, kia đem không hề ý nghĩa. Nếu là vì uống say, uống uống nhiều thiếu cũng không gì khác biệt.

Bia cùng thịt là cùng nhau đi lên.

Lục Dã chống đỡ nàng, trước cho nàng nướng một mâm thịt, làm nàng lót lót bụng lúc sau, mới cho phép nàng khai bia.

Quả nhiên mới uống xong vừa nghe, Mạnh Vân gương mặt liền nổi lên không bình thường ửng hồng, ở ánh đèn hạ thoát nhìn vô cùng địa chấn người.

Lục Dã nắm nướng kiềm, nhịn rồi lại nhịn, rốt cuộc nhịn xuống muốn đi thân thân nàng dục vọng.

Mạnh Vân lại không có ý thức được đối diện nam nhân suy nghĩ cái gì, nàng đã có chút mơ hồ, lại cảm thấy trong lòng khó chịu đến muốn mệnh, nhìn không được liền nhẹ giọng mở miệng oán giận lên.

“..... Ta chỉ là thế giai giai ủy khuất, nghe khác lão sư nói, giai giai từ chuyển trường lại đây bắt đầu liền vẫn luôn bị trong tối ngoài sáng mà xa lánh, nhưng là tiêu cô nương nghe lời, biết nàng mụ mụ vì làm nàng tốt nhất trường học, hoa rất lớn sức lực, cho nên không cùng nàng mụ mụ nói trong trường học sự tình.”

“Nghe lời..... Nghe lời phải chịu ủy khuất a.....”

Lục Dã kiên nhẫn mà nghe, trên tay động tác cũng không có đình, cho nàng đem thịt đặt ở mâm thượng, lại điểm món canh, phóng tới nàng trước mặt, làm nàng có thể ăn canh giải khát.

“Vì cái gì trên thế giới này có nhiều như vậy không công bằng sự tình đâu?”

Mạnh Vân mơ mơ màng màng mà, nghĩ tới chính mình khi còn nhỏ, lập tức liền càng thêm ủy khuất.

“Ta đệ đệ..... Ta thật sự quá hâm mộ..... Đệ đệ nhân sinh.”

Lục Dã ngẩng đầu, thật sâu mà nhìn nàng một cái.

Hắn còn có rất nhiều không hiểu biết nàng địa phương.

Mạnh Vân liền tính là phát tiết, kia đều là mang theo ngoan ngoãn ý vị, nhất gan người liền sợ gây chuyện, nói chuyện cũng không dám lớn tiếng nói, ủy ủy khuất khuất bộ dáng, đặc biệt nhận người đau lòng.

Lục Dã chờ nàng nói được không sức lực, cũng ăn được không sai biệt lắm, liền đi tính tiền, đem nàng nửa ôm nửa ôm mà kéo đến chính mình trên xe.

“Đừng..... Ta muốn đi tiêu thất gia..... Ta thất nghiệp, không chỗ ở..... Không có tiền, tiền muốn còn cấp bác gái.....”

Lục Dã nắm tay lái ngón tay giật giật, xoay đầu, cười một tiếng, hướng dẫn từng bước, “Vậy người tới trụ nhà ta được không? Ta có thể không cần tiền thuê nhà tiếp tế người nga. Nhà ta rất lớn, phòng trống rất nhiều.....”

Mạnh Vân không có trả lời, híp mắt đố một hồi lâu, giống như lại thanh tỉnh một ít.

“Lục Dã, người hôm nay tới tìm ta, là..... Muốn cùng ta nói cái gì tới?”

Lục Dã sửng sốt một chút.

Hai việc chiều ngang rất lớn, hoàn toàn không ở cùng điều trực hoành, Lục Dã vốn đang chuẩn bị đậ đậ Mạnh Vân —— rất cuộc nàng như bây giờ hạt ở là đáng yêu.

Chỉ là nàng này vấn đề vừa hỏi, Lục Dã lại cũng cười không nổi.

Lục Dã nghĩ tới hôm nay tới tìm nàng khi, trong lòng hạ quyết tâm.

Hắn hít sâu một hơi, thần sắc ngưng trọng lên, khó được mang theo một ít không tự tin do dự.

Mạnh Vân vẫn là có chút mơ hồ bộ dáng, thoạt nhìn chính là như vậy thuận miệng vừa hỏi.

Lục Dã tâm lại là ở trong chảo dầu quay cuồng mấy lần, cuối cùng thực nghiêm túc mà cho nàng trả lời.

“Ba trăm đầu đã trở lại.”

Chương 18

“.....”

Mạnh Vân ngây ngốc mà nhìn hẳn, cái gì cũng chưa nói.

Lục Dã cùng nàng nhìn nhau một hồi lâu, tâm đều bị nắm lên, “Người..... Muốn đi gặp hẳn sao?”

Hẳn tựa hồ là tưởng ngăn chặn trong lòng lệnh chính mình sợ hãi phập phồng cảm xúc, làm bộ tự nhiên mà cười cười, “Muốn cùng nhau ăn một bữa cơm sao? Rốt cuộc là đồng học một hồi.....”

Lời này nói được nhẹ nhàng, chỉ là nội bộ có bao nhiêu chân tình thật cảm, cũng cũng chỉ có chính hẳn đã biết.

Mạnh Vân vẫn là không nói chuyện.

Lục Dã tức khắc liền có chút chân tay luống cuống, “Xin lỗi, người có phải hay không.....”

Không vui?

Kết quả chờ hẳn ấp ủ một hồi lâu, lại vừa nhắc đầu thời điểm, Mạnh Vân đã dựa vào cửa sổ xe thượng ngủ rồi.

Lục Dã sửng sốt cả buổi, đột nhiên liền không tiếng động mà nở nụ cười.

Làm nửa ngày, nàng là căn bản không nghe thấy —— cũng không biết chính mình ngây ngốc ở đằng kia lo được lo mất cái gì.

Mạnh Vân uống say cũng ngoan, một chút đều không có muốn uống say phát điên ý tứ, chỉ dựa vào ở đằng kia, lo chính mình nặng nề ngủ.

Lục Dã vốn định ngừng ở ven đường làm nàng ngủ một lát, lại sợ nàng không thoải mái cảm lạnh, liền đem trong xe dự phòng khăn lông thảm cái ở trên người nàng, phát động xe.

Hắn xe khai đến vững vàng, mãi cho đến ở Mạnh Vân gia dưới lầu dừng lại, nàng còn không có muốn tỉnh lại xu thế.

Lục Dĩ đem xe tắt hỏa, dựa vào tay lái thượng, nghiêng đầu chăm chú nhìn nàng.

Trong xe chỉ khai nho nhỏ một trần đèn trần, ánh sáng điều tối rồi nhất ám, nhưng là bên ngoài đèn đường lại rộng thoáng.

Mạnh Vân mặt một nửa rõ ràng một nửa tối tăm, như vậy ánh sáng hạ, tựa hồ có thể nhìn đến trên mặt nàng thật nhỏ lông tơ.

Nàng làn da thực hảo, ngũ quan tuy rằng không tính cỡ nào xuất chúng diễm lệ, lại phi thường phối hợp, ôn nhu lại không có công kích tính, thoát nhìn chính là cái kiêu kiêu tiểu nữ hài.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 18

Chỉ là như vậy bề ngoài hạ, ai cũng không biết thân thể của nàng ẩn chứa bao lớn năng lượng.

Lục Dĩ là kiến thức quá cái này tiểu cô nương cố chấp, cũng cảm thấy phi thường đáng yêu.

Tóm lại là mỗi một phân đều làm hẳn thích, một phân không nhiều lắm một phân không ít.

Lục Dĩ nhìn chăm chăm Mạnh Vân nhìn thật lâu, rốt cuộc nhìn không được, cởi bỏ đai an toàn thấu qua đi.

Liên thân một chút mặt nói, xem như chiếm nàng tiện nghi sao?

Lục Dĩ gia giáo thực hảo, thực hiểu đúng mực. Chỉ là ba năm trước đây đêm hôm đó, Mạnh Vân kiều kiều mềm mại mà dựa đến hẳn trong lòng ngực, mơ hồ không rõ mà kêu hẳn “Lục học trưởng” .....

Hắn tự nhận lý trí cùng giáo dưỡng trong nháy mắt liền sụp đổ.

Quý biết hẳn có bao nhiêu thích Mạnh Vân.

Hắn miên man suy nghĩ trong chốc lát, sắp tới đem đụng tới Mạnh Vân gương mặt trong nháy mắt dừng lại động tác.

Vẫn là chờ nàng tỉnh lại đi.

Bằng không nói không chừng nàng không cao hứng đâu.

Lục Dã tự giấu mà cười cười, vừa định thối lui, dư quang lại quét đến Mạnh Vân đã mở mắt.

Hai người bốn mắt nhìn nhau một hồi lâu, Lục Dã mới thật cẩn thận mà đã mở miệng: “Người tình a.....”

Mạnh Vân ánh mắt còn ở đăm đăm, theo Lục Dã thanh âm xoay một chút, đột nhiên liền thật sâu mà thở dài.

“Lục học trưởng, ta làm sao bây giờ nha.....”

Lục Dã lập tức cái gì rối rắm đều đã quên, đau lòng mà đem người kéo vào chính mình trong lòng ngực, vỗ vỗ nàng bối, “Có ta ở đây đâu.”

Mạnh Vân đầu đánh bất tỉnh, đầu óc choáng váng mà đã bị người trao vào trong lòng ngực, liền phản kháng cũng chưa phản kháng một chút.

Trên lưng vỗ nhẹ như là vỗ vào trái tim, ôn nhu xúc cảm bốn phương thông suốt, làm nàng toàn thân đều ấm lên.

Là Lục Dã nha.

Như vậy ngồi ở trong xe cũng không phải biện pháp, Lục Dã buông ra nàng, mở cửa xe, đem nàng từ trong xe bối ra tới, chậm rãi hướng cư dân trong lâu đi đến.

Mạnh Vân kỳ thật uống đến không nhiều lắm, chỉ là tâm tình không tốt, càng dễ dàng say, hiện tại ngủ như vậy một lát, cơ bản đã khôi phục cái sáu bảy phân rõ minh.

Bóng đêm thực mỹ, nàng ghé vào Lục Dã rộng lớn trên lưng, tâm tình đột nhiên liền sáng ngời một ít.

“Lục Dã.”

“Ân?” Lục Dã đem nàng hương lên trên diên diên, làm nàng có thể bò đến càng thoải mái một ít.

“Người vì cái gì thích ta?”

Chuyện này bối rối Mạnh Vân thật lâu —— thậm chí có thể nói từ đại học liền bắt đầu bối rối.

Nàng tuy rằng truy Ngụy Tống Từ truy đến diên cuồng, lại cũng không phải ngu ngốc, Lục Dã đối nàng những cái đó trong tối ngoài sáng chiếu cố, nàng ngay từ đầu có lẽ còn cho là hắn có phong độ, thời gian dài cũng dần dần mà cân nhắc ra hương vị tới.

Lục Dã khả năng..... Hắn là thích nàng đi?

Loại này dự cảm Mạnh Vân ai cũng chưa nói, thậm chí liền Quý Hiếu Thích cũng chưa nói cho.

Lúc ấy Lục Dã là toàn giáo nữ sinh tình nhân trong mộng, gia thế hảo, lớn lên soái, quan trọng nhất chính là người thực hảo, cũng không phải cái loại này cao không thể phàn hình tượng.

Ở đại học, thành tích được không đã không tính là đối với một người thêm thành, Ngụy Tống Từ đó là bởi vì thật sự là quá xông ra, lặp lại bị trong trường học tuyên truyền báo chữ to đề cập, mới có đại học bá biệt danh.

Lục Dã cũng không có như vậy xuất sắc thành tích, nhưng là hắn được hoan nghênh trình độ lại là ai cũng so ra kém, mặc kệ ở cái gì chuyên nghiệp, chỉ cần nói đến tên của hắn, đều sẽ có nữ sinh ái muội cười, “Nga, Lục Dã a.....”

Coi như giáo cấp danh nhân rồi.

Mạnh Vân vẫn luôn không nghĩ ra, như vậy Lục Dã, vì cái gì sẽ thích một cái điên cuồng theo đuổi hẳn bạn cùng phòng điên nữ hài đâu?

Lục Dã bị nàng hỏi cười, “Vậy người vì cái gì thích ba trăm đầu?”

Ách.....

Mạnh Vân mím môi, hàm hồ nói: “Kinh hồng thoáng nhìn?”

“Ta cũng là kinh hồng thoáng nhìn a.”

Mạnh Vân không vui, “Không nghĩ nói liền tính.”

“Uy, kinh hồng thoáng nhìn biệt danh đã kêu nhất kiến chung tình hảo sao! Người cái này khó hiểu phong tình nữ nhân!”

“.....”

***

Thời gian đã không còn sớm, hai người ngày hôm sau đều phải đi làm, nhưng là Lục Dã như thế nào đều không yên tâm Mạnh Vân, cho nên đem nàng đưa về gia lúc sau, liền ước hảo ngày mai buổi sáng lái xe lại đây đưa nàng đi trường học.

Mạnh Vân vốn đang ở dụi mắt, nghe hẳn vừa nói, lập tức trừng lớn mắt, “Không cần a, người lại đây còn muốn vòng một vòng, ta lại không phải không chân dài.....”

Lục Dã nhìn nàng mắt buồn ngủ mông lung bộ dáng, trong lòng ngo ngoe rục rịch, muốn đi néo néo nàng mặt.

Nhưng là ngón tay giật giật, vẫn là không có thật sự thượng thủ, “Không được, vạn nhất cái kia a đi tìm người tới khi dễ người đâu?”

Mạnh Vân thở dài, “Cái gì khi dễ ta nha, hơn phân nửa ngày mai chính là đi lộ cái mặt liền thu thập đồ vật về nhà.”

Trương lão sư đã sớm trộm cho nàng thông qua khí, làm nàng tốt nhất là chớ chọc Trần Hi, làm hấn an an ổn ổn mà tốt nghiệp liền tính, cũng không mấy tháng.

Lớp học trong nhà có quyền có thể học sinh không ít, nhưng là muốn nói thích nhất làm này bộ khẳng định là Trần Hi nhà bọn họ, đột nhiên phú quý, luôn là tưởng trong tối ngoài sáng dùng điểm đặc quyền.

Lục Dã lẳng lẳng mà nhìn nàng trong chốc lát, “VẬY CÀNG KHÔNG ĐƯỢC.”

“Cái gì?”

“Người không nghĩ bảo hộ Ngô Giai Giai sao? Không nghĩ đem Trần Hi ý tưởng vận chính sao? Người nếu là đi rồi, liền cái gì cũng vô pháp làm.”

Mạnh Vân ngây ngẩn cả người.

Nàng kỳ thật không nghĩ tới Lục Dã sẽ nói nói như vậy.

Ăn ngay nói thật, có điểm..... Cảm động.

Mạnh Vân thanh âm rất nhỏ, sắc mặt cũng là bạch bạch, thoạt nhìn có điểm đáng thương, “Chính là ta cũng không có biện pháp.”

“Không, người có biện pháp.” Lục Dã cầm nàng bả vai, “Đi làm người muốn làm sự, đi nói người tưởng lời nói, liền tính thất bại, người còn có ta. Người muốn làm cái gì, ta đều sẽ giúp người hoàn thành.”

Bởi vì Lục Dã nói, Mạnh Vân do dự thật lâu, ném một giường chăn ra tới, cho phép hấn ở nhà nàng trên sô pha tạm chấp nhận cả đêm.

Hiện tại cái này điếm, Lục Dĩ lái xe về nhà, ngủ không được ba bốn giờ lại đến vòng thành nửa vòng lại đây tiếp nàng, thật sự là có chút lẩn lộn. Hơn nữa hẳn bồi nàng cả đêm, phòng chừng cũng rất mệt.....

Nghĩ đến hẳn ngày mai còn phải đi làm khủng bố nha sĩ, Mạnh Vân dưới đáy lòng thuyết phục chính mình, không phải bởi vì đau lòng hẳn bôn ba, chỉ là thế ngày mai người bệnh lo lắng, vạn nhất hẳn ngủ gà ngủ gật, một cái không cẩn thận đem người nha thịt cấp ma phá đâu?

.....

Dù sao tuyệt đối không phải bởi vì đau lòng hẳn!

Nhìn đến Mạnh Vân hành động, Lục Dĩ nở nụ cười, lại biến thành cái kia có điếm da đại nam hài, “Luyện tiếc ta đi a?”

Mạnh Vân mặt đỏ bừng, như là lại uống thượng đầu, “..... Lục Dĩ! Người lại nói hươu nói vượn liền lập tức đi!”

Chỉ là đêm nay đã trải qua quá nhiều sự tình, thay đổi rất nhanh, tắt đèn lúc sau cũng không có gì buồn ngủ.

Lục Dĩ nằm ở trên sô pha, cái con mắt, trong lòng lung tung rối loạn, cũng không biết chính mình suy nghĩ cái gì.

Đợi đã lâu đã lâu, phòng ngủ một chút động tĩnh cũng chưa, tựa hồ Mạnh Vân đã ngủ.

Hắn rút cuộc cầm lấy di động, đã phát một cái WeChat qua đi.

“Ngụy Tống Từ đã trở lại.”

Nào biết Mạnh Vân hồi đến bay nhanh, vừa thấy chính là còn ở chơi di động bộ dáng.

“Đã biết a.”

“Vừa mới liền nghe được.”

Lục Dã sửng sốt một chút, vui vẻ, “Sao mà, sao một chút phản ứng cũng chưa đâu.”

“Phải có cái gì phản ứng?”

“Ách.....”

“Nói không thích, chính là bình thường đồng học mà thôi, người làm gì như vậy khẩn trương?”

Không nghĩ tới Mạnh Vân một câu liền vạch trần tâm tư của hắn.

Lục Dã đã lâu không có hồi phục, Mạnh Vân nhưng thật ra ở trong phòng không tiếng động mà nở nụ cười.

Xem ra Lục Dã là thật sự khẩn trương a.

Nguyên lành mị mấy cái giờ, sáng sớm, Lục Dã liền rời giường đi mua cơm sáng, sau đó bắt đầu gõ phòng ngủ môn, “Mạnh Vân! Mạnh Vân mau rời giường, bị muộn rồi lạp!”

Mạnh Vân ân vài tiếng, mơ mơ màng màng mà thay đổi quần áo, ăn cơm sáng, ngồi Lục Dã xe đi trường học.

Lục Dã 7 giờ năm mươi phân liền phải bắt đầu đi làm, bất quá hẳn thỉnh nửa giờ giả, vừa lúc có thể đưa nàng qua đi.

Hắn nhìn theo Mạnh Vân đi vào trường học, ở cổng trường khẩu đợi một hồi lâu, mới lưu luyến mỗi bước đi mà rời đi.

Mạnh Vân trong lòng cũng là khẩn trương đến muốn mệnh, vẫn luôn gắt gao mà nắm nắm tay, môi đều mau giảo phá.

Mới đến văn phòng buồng bao, Trương lão sư liền đi tới nàng bên cạnh, đem nàng kêu lên không ai phòng học đi.

“Mạnh lão sư, ngày hôm qua tan học lúc sau Trần Hi mù mù tới?”

Xem ra là đã biết.

Mạnh Vân vẫn luôn phi thường tín nhiệm Trương lão sư, cũng có thể cảm nhận được Trương lão sư là người tốt, tuy rằng biểu hiện đến tương đối lạnh nhạt, trên thực tế tâm là thực tốt.

Nàng đem sự tình từ đầu tới đuôi cấp Trương lão sư nói một lần.

Trương lão sư thở dài, “Mạnh lão sư, người vẫn là quá tuổi trẻ, quá xúc động, hỏi trước hỏi ta thì tốt rồi.”

Mạnh Vân cúi đầu.

“Hiện tại bị Trần Hi cái này tiểu ma đầu bắt được nhược điểm, mẹ nó hẳn là sẽ không thiện bãi cam hươu —— người chỉ là nơi trút giận, trên thực tế là phải cho Ngô Giai Giai mù mù nan kham..... Cũng không biết là từ đâu ra thâm cừ đại hận, liền tiểu hài tử đều không buông tha.....”

Trương lão sư oán giận vài câu, vỗ vỗ nàng bả vai, “Đi thôi, đi hiệu trưởng văn phòng. Ta cùng người cùng nhau.”

Chuyện tới hiện giờ, Mạnh Vân cũng không sợ.

Cùng lắm thì cũng chính là thất nghiệp sao, nàng cái này mạ vàng bằng cấp, cùng lắm thì liền đi đến cậy nhờ Quý Hiếu Thích.

Nhưng là chuyện này, nàng thế nào cũng phải hảo hảo nói nói không thể, quyết không thể như vậy ghen khí đi!

Nghĩ đến tối hôm qua Lục Dĩ nói “Người muốn làm cái gì, ta đều sẽ giúp người hoàn thành” loại này lừa tình lại không thực tế nói, Mạnh Vân cư nhiên thật sự nhiều chút dũng khí.

“Ân, đi thôi.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 19

Chương 19

Đến phòng hiệu trưởng này ngăn ngùn vài bước lộ khoảng cách, lẳng là cho Mạnh Vân đi ra lên pháp trường cảm giác.

Nàng đảo không phải sợ hãi bị khai, công tác còn có thể lại tìm, chính là sợ chính mình một sốt ruột, tưởng lời nói liền nói không rõ ràng lắm.

Chờ đi tới phòng hiệu trưởng cửa, Mạnh Vân hít sâu một hơi, giơ tay gõ gõ môn.

“Tiến vào.”

Môn đẩy khai, liền nhìn đến bên trong ngồi Trần Hi mù mù.

Nhìn đến Mạnh Vân đi vào đi, Trần Hi mù mù bĩu môi, hướng về phía hiệu trưởng phát hỏa, “Triệu lão sư, người nói này còn có hay không đạo lý a, tiểu băng hữu đều mau ủy khuất đã chết! Ta xem a, các người nhận người thời điểm vẫn là đến chú ý điếm, quá tuổi trẻ lão sư không được a, không kinh nghiệm.....”

Mạnh Vân không để ý tới nàng, hướng về phía xấu hổ hiệu trưởng gật gật đầu, “Hiệu trưởng, tìm ta là có chuyện gì sao?”

“Mạnh lão sư a,” hiệu trưởng hướng về phía Trương lão sư sử cái ánh mắt, làm nàng đóng cửa sau khi ra ngoài, lúc này mới gãi gãi đầu, tiếp theo mở miệng nói, “Là cái dạng này, đồng học gia trưởng phản ứng người ngôn ngữ không thỏa đáng, làm tiểu băng hữu sinh ra không tốt cảm giác.....”

“Ta xin lỗi.”

Mạnh Vân nhẹ giọng đánh gãy hiệu trưởng.

Lời này vừa ra, ở đây mặt khác hai người đều dừng một chút.

Mạnh Vân nhìn Trần Hi mù mù liếc mắt một cái, lúc này mới không nhanh không chậm mà nói tiếp: “Đối với ta không có chứng cứ liên chất vấn tiểu bằng hữu chuyện này, ta xin lỗi. Nhưng là Trần Hi đồng học ngày thường ở trong trường học hành vi, ta cho rằng nếu không hảo hảo sửa đúng nói, sẽ ảnh hưởng tiểu bằng hữu phán đoán.....”

Trần Hi mù mù khí cái mũi đều oai, run rẩy tay, chỉ vào nàng, “Người ý tứ này chính là ta dạy hư ta nhi tử?”

Mạnh Vân mím môi, lại không có phủ nhận.

Trần Hi mẹ nó cười lạnh một tiếng, không cùng nàng nói chuyện, “Triệu lão sư, các người trường học lúc ấy muốn xây dựng thêm, có phải hay không nhà của chúng ta lão trần trong tối ngoài sáng hỗ trợ bắt lấy tới? Các người làm tư nhân nhà trẻ, nhà của chúng ta giới thiệu nhiều ít sinh nguyên lại đây? Ta cũng không cầu các người cảm kích, chỉ cần ta nhi tử vui sướng trưởng thành, chúng ta làm gia trưởng, chuyện gì đều có thể vội vàng đi làm. Ta liền một câu, hôm nay người nếu không đem này nữ khai, ta làm người trường học đều khai không đi xuống!”

Mạnh Vân nhưng thật ra không nghĩ tới Trần Hi nhà bọn họ như vậy có bối cảnh.

Trương lão sư chỉ cùng nàng nói là làm địa ốc nhà giàu mới nổi..... Đào cũng trách không được có thể đi ngang.

Chỉ là nhà trẻ tốt cuộc là nhà trẻ, Trần Hi tương lai còn có tiểu học, sơ trung, cao trung, đại học, xem mẹ nó này không nói lý tư thế, sợ là muốn

một đường tạt tiền tạt lên rồi.

Mắt thấy liền phải sảo lên, hiệu trưởng vội vàng đi hống hảo Trần Hi mục, đối với Mạnh Vân lắc lắc đầu.

“Mạnh lão sư, người về trước gia đi nghỉ ngơi một chút, hôm nào chúng ta lại liêu.”

Mạnh Vân gật gật đầu.

Chờ nàng đi ra phòng hiệu trưởng thời điểm, bên ngoài Trương lão sư vội vàng đón đi lên, “Không có việc gì đi? Ta nghe bên trong.....”

Mạnh Vân hướng về phía nàng miễn cưỡng cười một chút, “Không có việc gì, cảm ơn Trương lão sư, ta đi trước trong phòng học nhìn xem đồng học, mấy ngày nay liền đều vất vả người.”

Trương lão sư nghe hiểu nàng ý tứ, thật dài mà thở dài, vỗ vỗ nàng bả vai.

“Vất vả người, Mạnh lão sư.”

Mạnh Vân đi tới trong phòng học.

Hiện tại là vận động thời gian, bên ngoài có không ít hài tử ở nhảy dây chụp bóng cao su, dư lại người đều ở phòng học chơi đóng vai gia đình linh tinh trò chơi.

Mạnh Vân ở phòng học dạo qua một vòng không tìm được người, liền đi tới bên ngoài đi.

Trần Hi cùng hẳn mấy cái tiểu đồng bọn đều ở chụp bóng cao su, tiểu hài tử sao, một chút nho nhỏ sự tình là có thể cười đến thực vui vẻ, tựa hồ hoàn toàn đã quên ngày hôm qua không thoải mái.

Mạnh Vân trong lòng đột nhiên cảm xúc rất sâu, trăm mối cảm xúc ngổn ngang một hồi lâu, mới đi đến Trần Hi trước mặt, cúi người cùng hẩn đối diện.

“Trần Hi.”

Trần Hi cũng thấy được Mạnh Vân, “Mạnh lão sư.”

Tiểu bằng hữu còn không có trải qua thời kỳ vỡ giọng, dù cho là tiểu nam hài, cũng là mềm mại thanh tuyến.

Bên cạnh mấy cái tiểu nam sinh cũng chú ý tới bên này động tĩnh, đều dừng trong tay động tác, ánh mắt hướng bên này xoay lại đây.

Còn có mấy người ríu rít mà kêu “Mạnh lão sư”.

Mạnh Vân nhất nhất ứng hạ.

Chờ tất cả mọi người tĩnh, Mạnh Vân mới đứng lên, phi thường phi thường nghiêm túc mà đối Trần Hi nói: “Trần Hi, ngày hôm qua sự tình, lão sư cùng người xin lỗi, không nên không hỏi thanh tình huống liền lung tung suy đoán người.”

Trần Hi dừng một chút, “.....”

Mạnh Vân sờ sờ đầu của hẩn, “Rốt cuộc là thế nào, hẩn là chỉ có chính người biết, rốt cuộc có hay không làm sai, cũng chỉ có chính người biết. Trần Hi, người là đại hài tử, lão sư cảm thấy, hẩn là cho người tôn trọng, cho người chính mình phán đoán quyền lợi. Cho nên lão sư hôm nay cùng người xin lỗi, thực xin lỗi.”

Nói xong, nàng có chút nhẹ nhàng thở ra cảm giác.

Mạnh Vân không cảm thấy chính mình làm lão sư, đi giáo dục hài tử có cái gì vấn đề, nhưng là nàng xác thật nóng nảy một ít, dùng từ cùng ngữ khí

đều không đủ khách quan.

Nàng là cái có thể nhìn thẳng vào chính mình sai lầm người, cho nên liên tính cảm thấy ngượng ngùng, cũng nghiêm túc về phía tiểu bằng hữu xin lỗi.

Bỏ xuống trong lòng đại thạch đầu, Mạnh Vân hồi văn phòng xách bao, cùng các lão sư chào hỏi, thoải mái mà rời đi trường học.

Vừa mới 10 giờ xuất đầu, Mạnh Vân nhìn thời gian, cấp Quý Hiểu Thích gọi điện thoại.

“Tiểu thất, người có rảnh sao? Muốn hay không tới nhà của ta ăn cơm?”

Quý Hiểu Thích còn chưa ngủ tỉnh đâu, nghe được nàng lời nói, mông lung mà “Ân” một tiếng, tiếp theo đột nhiên tỉnh táo lại.

“Cái này điếm? Hôm nay không phải thứ ba sao? Người không đi làm sao?”

Mạnh Vân cười khổ một tiếng, “Ân, về nhà nghỉ ngơi.”

Quý Hiểu Thích biết đã xảy ra chuyện, không chút do dự xoay người xuống giường, “Ta lập tức tới.”

Mạnh Vân về đến nhà không mười phút, Quý Hiểu Thích liền hấp tấp mà tới.

“Nhanh như vậy a, kia bồi ta cùng đi mua đồ ăn đi?”

Hai người thân mật mà tay kéo thủ hạ lâu đi.

Chỉ dùng trên đường vài phút, Mạnh Vân liền đem tiền căn hậu quả đều cấp Quý Hiểu Thích nói một lần.

Quý Hiếu Thích biểu tình thật không tốt, tựa hồ là giãy giụa thật lâu, cuối cùng thật dài mà thở dài, “Vân vân, người chịu ủy khuất.”

Nhưng là nàng lại không có biện pháp thế Mạnh Vân xuất đầu.

Bốn thị giáo dục trẻ em sinh nguyên tổng cộng liền nhiều thế này, không chừng cái kia điên nữ nhân có cái gì bằng hữu hài tử đặt ở các nàng cơ cấu.

“Loại này không nói lý gia trưởng, ta thấy đến nhiều, cho nên..... Ai, người đừng trách ta nhẫn tâm, đồng học chi gian có mâu thuẫn, chúng ta chỉ cần không thấy có đánh nhau động tác, đều coi như nhìn không thấy.”

Quý Hiếu Thích thanh âm khó được hạ xuống, hiển nhiên cũng là đã từng tại đây mặt trên ăn mệt.

Ngược lại là Mạnh Vân vỗ vỗ nàng bả vai, an ủi nói: “Không có việc gì lạ, lần này là ta vấn đề, ta quá sốt ruột, bởi vì vẫn luôn nghe nói tiểu nữ hài bị khi dễ sự tình, cho nên nói chuyện xúc động một ít, lần sau khẳng định sẽ chú ý.”

“Vân vân.....”

“Người đừng loại vẻ mặt này sao, nói không chừng.....” Nàng nghĩ nghĩ, trấn an nàng, “Nói không chừng hiệu trưởng cảm thấy ta là một nhân tài, không có đem ta khai rớt đâu?”

Chỉ là đề tài này thật sự là quá mức với trầm trọng, Mạnh Vân cảm thấy vi phạm chính mình sơ tâm, có loại cảm giác bất lực, cho nên cũng không muốn tiếp tục lại thảo luận đi xuống, thực mau liền xoay đề tài.

“Nghe nói Ngụy Tống Từ đã trở lại.”

Quý Hiếu Thích còn đắm chìm ở rối rắm bên trong đâu, đột nhiên nghe thấy cái này trọng bàng bom, sợ tới mức thiếu chút nữa nhảy dựng lên,

“Hắn liên hệ người?!”

“Không có không có, là Lục Dĩ cùng ta nói.”

Quý Hiểu Thích nhẹ nhàng thở ra, hung tợn địa điểm điểm nàng ót, “Không được đi gặp hắn! Không được tái phạm choáng váng! Đã biết sao?”

Mạnh Vân ngoan ngoãn mà ứng thanh.

Chỉ là Quý Hiểu Thích gần nhất cũng lâm vào tình cảm mâu thuẫn bên trong, trước kia thế Mạnh Vân chỉ điểm bến mê tự tin đều mau không có.

“Ta cũng không tư cách nói người, ai.”

“Người còn ở truy cái kia vôong hữu sao?”

“.....”

Quý Hiểu Thích bị Mạnh Vân hỏi đến ngượng ngùng, ngượng ngùng một hồi lâu, mới “Ân” một tiếng.

“Bất quá hắn hiện tại liên trò chơi đều không chơi, như là sợ ta quần lấy hắn giống nhau, nam nhân không một cái thứ tốt.....”

Mạnh Vân bị nàng nghiêng răng nghiêng lợi ngữ khí chọc cười.

“Tiểu thất, không cần thương tâm.”

Bằng không cùng nàng đi rồi giống nhau đường xưa, thương gân động cốt không nói, còn liên quan chung quanh bạn tốt đều sẽ cùng nhau đau lòng.

“Ân.”

***

Tan tầm sau, Lục Dĩ lại lái xe đi chuẩn bị tiếp Mạnh Vân tan tầm.

Ở bọn họ trường học cửa đợi thật lâu cũng không chờ đến người, Lục Dĩ nhìn nhìn thời gian, có chút sốt ruột, sợ nàng ra cái gì ngoài ý muốn, chạy nhanh gọi điện thoại qua đi.

Không vang hai ba thanh, Mạnh Vân liền tiếp lên, ngữ khí nghe không ra có cái gì dị thường, “Lục Dĩ?”

Lục Dĩ vội vàng hỏi: “Người ở nơi nào?”

“Ta ở nhà nha.”

“.....” Hần trầm mặc một chút, “Người đừng đi ra ngoài, ta lập tức lại đây.”

“Ai.....”

Mạnh Vân còn không có tới kịp nói chuyện cự tuyệt, chỉ nghe được bên kia có ô tô phát động thanh âm.

Lục Dĩ đã treo điện thoại.

Quý Hiểu Thích đã đi làm đi, nàng vốn dĩ tính toán xem sẽ thư liền ngủ, nào biết Lục Dĩ tới cửa đăng thành yêu thích, tan tằm đã trở thế này đều không buông tay này yêu thích.

Mạnh Vân nói thầm vài câu, trong lòng lại có chút ấm áp.

Hần là lo lắng nàng đi?

Hần là lo lắng nàng.

Thực mau, cửa liền vang lên tiếng đập cửa, “Mạnh Vân.”

Mạnh Vân kéo ra môn, còn không có tới kịp nói chuyện, đã bị Lục Dĩ ôm cái đẩy cõi lòng.

“Lục Dã người.....”

Lục Dã chặt chẽ mà đem nàng ẩn ở trong lòng ngực, “Hôm nay chịu ủy khuất? Bằng không như thế nào sớm như vậy liền về nhà đâu?”

Hắn ngón tay giật giật, đã bắt đầu nghĩ muốn như thế nào thế nàng hết giận.

Mạnh Vân dùng sức mà chụp một chút hắn bối, “Người buông ra, môn cũng chưa quan đâu, bị hàng xóm thấy giống bộ dáng gì..... Người còn như vậy, lần sau không cho người mở cửa.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 20

Tuy rằng là chỉ trích ngữ khí, cố tình nghe tới vẫn là mềm mại.

Lục Dã cong cong môi, “Lần sau? Đây là ở mời ta sao?”

“.....”

Sợ nàng không cao hứng, Lục Dã phi thường hiểu chút đến tức giận đạo lý, lập tức đem người hướng trong ôm một bước, trở tay đóng cửa lại.

Mạnh Vân bị hấn động tác khí tới rồi, “Lục Dã người không cần được một tắc lại muốn tiến một thước nga.....”

Chương 20

Lục Dã đã sờ thấu Mạnh Vân tính tình, xem ánh mắt của nàng là có thể phân biệt nàng là thật sinh khí vẫn là giả sinh khí.

Nhưng là mặc kệ thế nào, người vẫn là muốn hống hống, dù sao cũng phải giả dạng làm bị nàng làm bộ tức giận bộ dáng dọa đến bộ dáng, cho nên hấn chỉ dùng lực ôm một chút trong lòng ngực kiều mềm người, liền bay nhanh mà buông lỏng tay.

Mạnh Vân kỳ thật vẫn là có điểm cảm động —— Lục Dã cái này điểm tới, hấn là đợi nàng thật lâu, lại lo lắng nàng mới chạy tới.

Chỉ là Lục Dã này động bất động liền tùy tiện đến nữ nhân trong nhà tới tạt xấu.....

Mạnh Vân cho hấn đổ chén nước, tức mặt, “Lục Dã, người về sau không cần tùy tiện đến nhà ta tới, có việc cho ta gọi điện thoại là được.”

Chỉ là nàng lại không phải đặc biệt không biết xấu hổ đối một cái quan tâm nàng người ta nói thực trọng nói, cho nên ánh mắt cũng có chút phiêu, thoát nhìn không có gì lực sát thương.

Lục Dã nhìn đến Mạnh Vân bất an mà giảo giảo ngón tay, đột nhiên ý thức được, kỳ thật chính mình hành vi là mạo phạm nàng.

Nàng như vậy gánh tiểu nhân người, lại là một người trụ, chính mình xác thật có vẻ có chút không đủ tôn trọng nàng.

Lục Dã trong khoảng thời gian ngắn liền có chút đứng ngồi không yên lên.

Sinh hoạt không phải tiểu thuyết, hai người bọn họ liên tính là từng có một ít..... Thân thể thượng dây dưa, nhưng là này cũng không thể làm hấn công khai mà tùy ý quay lại lý do. Hấn không phải phim truyền hình bá đạo nam chủ, đối với chính mình người yêu tới nói, hấn hy vọng có thể cho đến chính là vui sướng cùng đối nàng cũng đủ tôn trọng cùng với coi trọng.

Lục Dã cầm chìa khóa đứng lên, lui trở lại cạnh cửa, thanh thanh giọng nói.

“Kia, mạo muội tới cửa, ta có thể da mặt dày mà mời Mạnh lão sư cùng ta cùng nhau cộng tiến bữa tối sao?”

Mạnh Vân bị hấn khoa trương động tác chọc cười.

Tuy rằng Lục Dã biểu tình thoát nhìn không quá nghiêm túc, nhưng là nàng mạc danh mà chính là cảm giác được, Lục Dã là đem nàng lời nói nghe lọt được.

“Ân, ta thỉnh người ăn cơm đi, mấy ngày nay đều phiền toái người.”

Lục Dã mang theo Mạnh Vân đi ăn thọ hỉ nội.

Mặt tiền cửa hàng không phải rất lớn, nhỏ trong phòng thiêu thật nhiều lửa nóng nồi đun nước, nhiệt khí hấp hơi người tưởng đổ mồ hôi.

Mạnh Vân khắp nơi quét một vòng, có điểm buồn cười, “Lục bác sĩ còn rất bình dân.”

Lời này cũng không phải lung tung nói nói, đại học thời điểm liền nghe nói nhà hẳn rất có tiền, thường xuyên thỉnh phòng ngủ đi ra ngoài liên hoan gì đó, sau lại nàng về nước ngày đầu tiên, nghe Quý Hiếu Thích nói cũng là hẳn thành công chuyển hình thành cao soái phú.

Nhưng là bị Lục Dĩ kéo cùng nhau ăn nhiều như vậy thứ cơm, cũng không gặp hẳn bày ra hẳn kẻ có tiền kia một mặt, phần lớn đều là tuyển một ít tương đối bình dân cửa hàng.

Tuy rằng Mạnh Vân ở nước ngoài ba năm, so với cơm Tây tới nói vẫn là càng thích đồ ăn Trung Quốc, thích loại này không có gánh nặng cửa hàng, nhưng là Lục Dĩ luôn miệng nói muốn truy nàng, cũng không biểu hiện đến lãng mạn một ít, luôn là làm nàng cảm thấy có điểm không chân thật.

Cảm giác càng như là hòa hảo bằng hữu cùng nhau tìm kiếm các loại ăn ngon, cũng không phải cùng người theo đuổi cùng nhau bầu không khí.

Lục Dĩ đang xem thực đơn, nghe xong lời này, ngẩng đầu nhìn nàng một cái, nở nụ cười, “Uy, người người này thật là..... Ta đó là không nghĩ cho người quá lớn áp lực hảo sao.”

Hắn nhướn mày, khép lại thực đơn, đứng lên, “Kia đi thôi, chúng ta đi ăn bất bình dân.”

Mạnh Vân vội vàng bắt được hắn vạt áo, “Không không không, liền cái này đi, cái này khá tốt.”

Nàng nở nụ cười.

“Quá quý, ta cũng thỉnh không dậy nổi. Ta chính là thất nghiệp đám người.”

Lục Dã nhìn không được duỗi tay, nhẹ nhàng mà nhéo nhéo nàng mặt.

Mạnh Vân có thể nghĩ đến sự tình hẳn đương nhiên là các mặt đều suy xét qua.

Hẳn là nghĩ, hai người quan hệ ngay từ đầu thời điểm liền có chút xấu hổ, chơi lãng mạn cũng không phải không được, nhưng là Mạnh Vân da mặt mỏng, khả năng sẽ càng thêm xấu hổ, cho nên mới đi rồi có thể thực mau quen thuộc lên lộ tuyến, lại là các loại cơm hộp lại là cái lẩu thịt nướng, chỉ xem trong tiệm bầu không khí, liền cảm thấy hai người quan hệ có thể thân cận không ít.

Hơn nữa Mạnh Vân hôm nay hẳn là tâm tình không phải thực hảo, lạnh như băng cơm Tây có cái gì ăn ngon.

Chờ thọ hỉ nôi nóng hầm hập mà bùng lên thời điểm, Mạnh Vân cũng lộ ra thiết tình thực lòng mỉm cười.

Nàng cùng Quý Hiểu Thích hàn huyên một ngày, kỳ thật hiện tại đã bình phục không ít, chỉ là Quý Hiểu Thích vừa đi, nàng một người hồi tưởng lên hai ngày này điểm điểm tích tích, lại cảm thấy có chút tâm lãnh.

Nhưng là Lục Dã tới, còn mang đến lửa nóng nôi.

Lục Dã cho nàng đánh sinh trứng gà, lại ninh mù tạc tương đặt ở một bên, làm bộ tùy ý hỏi: “Có người tới tìm người phiền toái?”

Mạnh Vân gắp một khối nóng bỏng thịt bò, ở nước tương giảo giảo, gật gật đầu, lại lắc lắc đầu.

“Không có, kỳ thật ta hôm nay rất sáng.”

“Nga?” Lục Dã buông chiếc đĩa, “Làm sao vậy? Như thế nào sáng?”

Cùng Quý Hiếu Thích nói cảm giác hoàn toàn không giống nhau, đôi mắt không phải người trong nghề Lục Dã, nàng có thể nói đến càng thêm gần sát chính mình chân thật tình cảm một ít, không cần muốn suy xét đúng hay không, có phải hay không làm sai, có phải hay không kích động, có phải hay không có vẻ không chuyên nghiệp từ từ vấn đề.

“Ta cấp Trần Hi xin lỗi.”

“.....”

Lục Dã trầm mặc một chút, kiên nhẫn mà chờ nàng tiếp theo câu.

“Ta cảm thấy, Trần Hi mù mù là nghĩ như thế nào như thế nào làm cũng không quan trọng, quan trọng là Trần Hi. Ta không phải nhiều để ý công tác, ta chỉ là cảm thấy, Trần Hi nếu có thể không cùng hăn mù mù giống nhau, càng ưu tú mà lớn lên, liền tính là đạt thành chúng ta giáo dục trẻ em này một hàng ước nguyện ban đầu.”

“Ta xác thật không nên cứ thế cấp liền đem Trần Hi kêu lên đi nói chuyện, ít nhất cũng chờ Ngô Giai Giai trở về, hỏi một chút nàng, hỏi một chút bên cạnh đồng học, không nên chủ quan ước đoán, phương diện này, ta cảm thấy có điểm thực xin lỗi Trần Hi, nếu lần này thật sự không phải hăn cố ý đây đâu? Ta làm như vậy, có phải hay không liền thương tổn hăn?”

Mạnh Vân thanh tuyến thực mềm, trong giọng nói đều là ôn nhu hương vị, không nhanh không chậm, nghe tới khiến cho người cảm thấy thoải mái.

Lục Dã trước kia vẫn luôn cảm thấy, nàng như vậy mềm tính tình, kỳ thật cũng không thích hợp làm lão sư, bởi vì lão sư vẫn là đến ngành một ít, học sinh mới có thể sợ người, mới có thể mang hảo lớp.

Giống nàng bạn cùng phòng Quý Hiếu Thích như vậy liền rất không tồi.

Nhưng là hiện tại, Lục Dã lại cảm thấy, không có người so Mạnh Vân càng thích hợp.

Nàng học sinh đến là đòi trước làm cái gì chuyện tốt, mới có thể đụng tới như vậy lão sư a.

“Tiểu hài tử nào có cái gì sức phán đoán a, bọn họ quá nhỏ, còn chỉ là gia trưởng bóng dáng. Ta chỉ là cảm thấy, có thể hướng hẳn biểu đạt ra một ít thiện ý tâm tình, liền không còn gì tốt hơn.”

Mạnh Vân cũng không thể tùy tiện đối với tiểu bằng hữu biểu đạt đối gia trưởng của bọn họ nghi ngờ, nếu không phải nàng biết chính mình sắp rời đi cái này trường học sự tình, nàng cũng sẽ không thật sự đi nói cái gì đó.

Này cũng coi như là lấy hết can đảm mại một đi nhanh.

Liền ở hai người nói chuyện phiếm thời điểm, Mạnh Vân di động vang lên.

Mạnh Vân nhìn thoáng qua điện báo biểu hiện, hướng về phía Lục Dã xin lỗi mà cười cười, đứng dậy đi cửa hàng ngoại tiếp điện thoại.

“Giai giai mù mù, đã trở thế này, có chuyện gì sao?”

Giai giai mù mù thanh âm nghe tới thực khẩn trương, còn có thật sâu xin lỗi, “Mạnh lão sư, ta chiều nay đưa giai giai đi trường học thời điểm nghe nói..... Trần Hi mù mù đi trong trường học náo loạn, ngài mấy ngày nay đều không thể chỉ huy trực ban.....”

Mạnh Vân dừng một chút, nở nụ cười, “Việc này a, không có gì, ngài không cần để ở trong lòng.”

“Là cái dạng này, ta biết chuyện này là giai giai cho ngài thêm phiền toái, chúng ta thật sự thực xin lỗi, ngày mai ta sẽ làm giai giai đi cấp Trần Hi

tiểu bằng hữu xin lỗi, ta..... Cũng sẽ cùng hăn mụ mụ nói một chút..... Ngài là cái hảo lão sư, không thể không thể hiểu được bị chúng ta liên lụy.”

“Nói cái gì liên lụy không liên lụy.....” Mạnh Vân đột nhiên tap xác.

Tuy rằng Trương lão sư nói Ngô Giai Giai mụ mụ cũng không rõ ràng Ngô Giai Giai ở trong trường học tình huống, nhưng là nếu hai vị gia trưởng thật sự có mâu thuẫn nói, nói không chừng.....

Nàng có lẽ không biết Trần Hi sẽ nghe con mẹ nó lời nói đi nhằm vào Ngô Giai Giai, nhưng là nhất định sẽ làm Ngô Giai Giai nhiều né tránh Trần Hi.

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, “Cái kia, phương tiện cùng giai giai nói vài câu sao?”

“Phương tiện phương tiện.”

Thực mau kia đầu liền thay đổi người, truyền đến mềm mại thanh âm, “Mạnh lão sư, ngài hảo.”

“Giai giai buổi tối hảo nha.” Mạnh Vân nở nụ cười, “Ăn cơm sao? Ngày hôm qua sợ, dọa tới rồi sao?”

“Ăn. Không có dọa đến, cảm ơn Mạnh lão sư.”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, “Giai giai ngày thường cùng tiểu hi quan hệ hảo sao?”

Ngô Giai Giai không nói lời nào.

Thật lâu lúc sau, nàng mới ứng thanh, “Ta thực thích tiểu tây. Nhưng là bọn họ đông nam tây bắc đều không phải thực thích giai giai đâu.”

“Đông nam tây bắc” là lớp học quấy rối bốn người tổ nick name, Trần Hi chính là tiểu tây, xem như đại ca.

Dùng Trương lão sư nói tới nói chính là “Trong nhà có tiền bốn cái hùng hài tử, chỉ là hùng trình độ cùng biểu hiện bất đồng thôi”.

Ngô Giai Giai này đồng ngôn đồng ngữ vừa ra, Mạnh Vân trong lòng có để.

Nàng cũng không hề hỏi nhiều cái gì, trấn an giai giai cùng nàng mụ mụ lúc sau, xoay người trở về trong tiệm.

Lục Dã ngồi ở chỗ đó cũng là thẳng bộ dáng, không chơi di động, cũng không cúi đầu, xa xa xem qua đi liền rất chính, dáng vẻ phi thường hảo.

Nhật thức cửa hàng đèn đều là cùng cái bàn đối với, một bàn đỉnh đầu một tiểu trần, còn có chụp đèn, ánh sáng phi thường tập trung.

Mạnh Vân cũng coi như là thể hội một phen dưới đèn xem mỹ nhân cảm giác.

Lục Dã như là có dự cảm giống nhau mà, đột nhiên liền quay đầu cùng nàng bốn mắt nhìn nhau.

Mạnh Vân có chút ngượng ngùng, cúi đầu ngồi trở lại đi.

“Là giai giai mụ mụ.”

Lục Dã “Ân” một tiếng, đem phóng lạnh một ít thịt đồ ăn đẩy đến nàng trước mặt, “Mạnh Vân, ta cảm thấy ngươi vẫn là thực thích cái này trường học cái này lớp, đúng không?”

Mạnh Vân không có lên tiếng.

“Ngươi sẽ không bị khai.”

Lục Dã nghiêm túc mà nói xong câu đó lúc sau, đột nhiên nở nụ cười.

“Vạn nhất người đời công tác đời đến xa, ta còn phải vòng lớn hơn nữa một vòng, mới có thể đi tiếp người tan tầm đâu.”

Mạnh Vân cũng không có để ở trong lòng, chỉ đương hăn là đem tư bản lực lượng nghĩ đến quá đơn giản.

Trần Hi gia không phải bình thường nhà có tiền, là cho trường học trong tối ngoài sáng giúp rất nhiều vợi nhân gia, bọn họ người giàu có khẳng định là một vòng tròn tử, hiệu trưởng vì tư nhân trường học tương lai thanh danh cùng sinh nguyên, cũng sẽ không dễ dàng đi đắc tội Trần Hi mù mù.

Lục Dã cũng không nói thêm nữa cái gì, chỉ cùng nàng nói chuyện phiếm nổi lên chuyện khác.

Cuối cùng cũng không có cấp Mạnh Vân mời khách cơ hội, Lục Dã thừa dịp nàng đi ra ngoài tiếp điện thoại thời điểm, sớm mà liền đem đơn mua.

Hăn thậm chí nghĩ đến thực chu đáo, nhiều cho không ít tiền, miễn cho trong chốc lát muốn thêm đồ ăn, còn phải một lần nữa mua đơn.

Tóm lại chính là tuyệt đối sẽ không cấp Mạnh Vân trả tiền cơ hội.

Chỉ là như vậy không tránh được bị Mạnh Vân oán giận một hồi.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 21

“Người luôn như vậy, về sau đừng tới tìm ta.”

Nàng tuy rằng không có Lục Dĩ có tiền, nhưng là làm nàng cả ngày ăn không uống không, nàng cũng là không muốn —— chẳng sợ thật là nam nữ bằng hữu quan hệ, nàng cũng không thích vẫn luôn làm nam sinh mua đơn.

Lục Dĩ hảo hảo mà ứng thanh, lại hống nửa ngày, chỉ thiên thề lần sau nhất định làm nàng mua đơn.

Chờ hai người đi ra cửa hàng, mới phát hiện bên ngoài hạ vũ, vũ thế còn không nhỏ.

Gần nhất mấy chu thời tiết vốn dĩ liền tương đối hay thay đổi, Mạnh Vân ra cửa đều tùy thân mang dù, chỉ là Lục Dĩ lại khai quán xe, cũng không có lấy dù.

Mạnh Vân cầm dù do dự một hồi lâu, rốt cuộc đỏ mặt, cúi đầu tạo ra dù.

Thanh âm cũng như là muỗi kêu giống nhau, mang theo ngượng ngùng, “Kia cùng nhau căng đi.”

Lục Dĩ nhìn đến nàng như vậy, trong lòng phiếm ngứa, tự nhiên đem câu kia “Có thể đem dù cho ta mượn, ta đem xe khai lại đây tiếp người” nói cấp nuốt trở vào.

Mạnh Vân dù không lớn, hai người căng vốn dĩ liền có chút khó khăn, hơn nữa Lục Dĩ lại cao, nàng căng đến thập phần cố sức, còn đem chính mình

tay áo cấp lộng ước.

Lục Dã xem nàng cái này nỗ lực bộ dáng, nở nụ cười, nhẹ nhàng mà tiếp nhận dù, duỗi ra tay, đem người hướng chính mình trong lòng ngực một câu.

“Như vậy liền đều sẽ không xối a.”

Mạnh Vân mặt đỏ đến sắp nỗ mạnh, “Người mau thả ta ra lạp, đây là ở trên đường, giống bộ dáng gì.....”

Lục Dã nhượng mày, “Liền bình thường bộ dáng a.”

“.....”

“Người như vậy xinh đẹp đáng yêu, ta lại như vậy soái, người khác nhìn chỉ biết cảm thấy ‘ này cũng rất giống bộ dáng ’ đi! Mới sẽ không cảm thấy chúng ta không ra gì đâu!”

Mạnh Vân bị hấn hồ ngôn loạn ngữ biện đến không hề phản bác chi lực.

“Lục Dã, ta trước kia nhưng không phát hiện người như vậy sẽ nói.....”

“Hiện tại phát hiện cũng không muộn sao.”

Chương 21

Bên ngoài vũ càng rơi xuống càng lớn, lại là giờ cao điểm buổi chiều điểm, Lục Dã cùng Mạnh Vân thực không ngoài sở liệu mà bị chặn ở trên đường.

Lục Dã phi thường hưởng thụ loại này an tĩnh chung sống thời gian, một chút đều không nóng nảy, khai đến ổn định vững chắc, hận không thể đem chân ga cấp rút, vẫn luôn phanh xe mới hảo.

Mạnh Vân nhưng thật ra không phát hiện hấn tiểu tâm tư.

Trên mặt nàng độ ẩm còn không có hoàn toàn rút đi, cũng không dám nói cái gì làm gì đó, liền yên lặng mà nhìn bên ngoài.

Màn mưa bóng đêm xác thật là có khác một phen phong vị.

Mạnh Vân trong đầu đang nghĩ sự tình, một không cẩn thận liền vào thần.

Lục Dã ở giao lộ dẫm phanh lại.

Mạnh Vân ánh mắt vô ý thức mà đi theo phía trước hoành đường cái thượng chạy như bay dòng xe cộ, lung lay trong chốc lát, ánh mắt của nàng đọng lại ở một chỗ, đột nhiên cả người đều bừng tỉnh lại đây.

“..... Tiểu thất?”

Vũ càng rơi xuống càng lớn, trên đường tầm nhìn rất thấp, nhưng là Mạnh Vân đối Quý Hiếu Thích phi thường quen thuộc, chỉ bằng một cái sườn mặt là có thể xác định cái kia đứng ở đường cái biên người chính là nàng.

Lục Dã cũng theo nàng tầm mắt phương hướng nhìn qua đi.

Cách đó không xa, Quý Hiếu Thích cầm một phen màu đen đại dù, chính cố sức mà nhón chân, cho nàng bên cạnh cao lớn nam nhân bung dù.

Kia nam nhân ăn mặc giao cảnh chế phục, đứng ở trong màn mưa, hẳn là ở chỉ huy giao thông —— thật lâu không có gặp qua dùng thủ thế chỉ huy giao cảnh, hơn phân nửa là bởi vì mưa to, lại là giờ cao điểm buổi chiều, sợ xảy ra chuyện mới đến người.

Quý Hiếu Thích vóc dáng ở nữ nhân trung đã xem như rất cao, chỉ là kia giao cảnh hiển nhiên càng cao, đại khái muốn 190 hướng lên trên bộ dáng, Quý Hiếu Thích động tác thoạt nhìn liền thập phần cố sức, hơn nữa mưa gió quá lớn, nàng lại không thể cùng kia nam nhân dựa đến thân cận quá, ảnh hưởng hẳn công tác, cho nên hai người quần áo cơ bản đều ướt hết.

Liên ở Lục Dã chờ đèn đỏ trong khoảng thời gian này, Quý Hiếu Thích hiển nhiên là cùng kia nam nhân nói chút cái gì, biểu tình một chút suy sụp xuống dưới, lại vẫn như cũ cố chấp mà giơ dù.

Mạnh Vân xem đến không đành lòng, cầm dù liên tưởng xuống xe.

Lục Dã trao một cái đã bắt được tay nàng cổ tay.

“Đừng đi.”

“Tiểu thất ở gặp mưa a.....”

Lục Dã chặt chẽ mà ấn nàng, ánh mắt thâm trầm, “Không cần đi. Nàng sẽ không muốn cho người nhìn đến nàng như vậy xấu hổ thời điểm.”

“Chính là.....”

Mạnh Vân vành mắt đỏ.

Nàng không ngốc, hình ảnh này nàng rất quen thuộc, Quý Hiếu Thích hiện tại bộ dáng, cùng năm đó lại ngốc lại chấp nhất nàng có từng tương tự.

Cầu mà không được lại không cam lòng buông tay, hận không thể đào tìm đào phổi mà đối hăn..... Hết thủy hết thủy đều như là lịch sử chuyện xưa ở tái diễn.

Mạnh Vân nghĩ đến Quý Hiếu Thích bởi nàng gọi điện thoại cấp Ngụy Tống Từ ngày đó buổi tối, nghe được Ngụy Tống Từ lạnh nhạt “Thực xin lỗi” ba chữ, Quý Hiếu Thích đôi mắt đều đỏ, ôm nàng, giống cái khí phách đại tỷ đại.

“Vân vân, không cần lại lý người kia! Hăn một chút đều không tốt, hăn sẽ chỉ làm người khổ sở! Đừng lại để ý đến hăn, biết không?”

Lúc ấy Mạnh Vân tâm tình chính là xấu hổ lại mất mát, một câu cũng nói không nên lời.

Cho nên nàng rất rõ ràng, Lục Dã nói chính là đối.

Liên tính là tái hảo khuê mật, cũng có không thể chia sẻ sự tình —— cũng không phải bởi vì khoảng cách, mà là đơn thuần chỉ nghĩ đem trong sinh hoạt mỹ lệ một mặt chia sẻ cấp bạn tốt, đơn thuần mà hy vọng cho nhau có thể quá đến cao hứng thôi.

Lục Dã chưa cho nàng do dự cơ hội, đèn xanh đèn đỏ nhảy dựng, liền một chân dẫm hạ chân ga, nhanh chóng cách rời cái này giao lộ.

Mạnh Vân thật vất vả nhắc tới tới tâm tình lại down tới rồi thung lũng.

Ngày mưa thật là quá phiền.

***

Chỉ là Mạnh Vân ngày hôm sau ý đồ đi Quý Hiếu Thích nơi đó thăm thăm khẩu phong, lại cũng không có dò ra cái gì nội dung tới.

Quý Hiếu Thích cùng thường lui tới giống như đúc, hiển nhiên không tính toán đem sự tình nói ra.

Mạnh Vân thở dài, cũng không có lại hỏi nhiều cái gì.

Ở nhà nghỉ ngơi hai ba thiên, một vòng còn không có quá xong đâu, Mạnh Vân liền nhận được trường học điện thoại.

Một tiếp lên, cư nhiên là hiệu trưởng thanh âm.

Hiệu trưởng trong giọng nói mang theo kỳ quái nóng bỏng, “Mạnh lão sư, mấy ngày nay ở nhà nghỉ ngơi đến thế nào? Có rảnh sao?”

Mạnh Vân sững sốt một chút, cho rằng hẳn là muốn tìm nàng đi làm từ chức, liền nghiêm túc mà đáp: “Tùy thời có rảnh.”

“Kia thật tốt quá, cuối tuần trở về đi làm đi! Ta còn sợ Mạnh lão sư đi ra ngoài chơi, quên còn phải về tới công tác đâu!”

“.....”

Này tình hình thật sự là làm người có chút sờ không được đầu óc.

Mạnh Vân vốn dĩ đều tính toán một lần nữa làm lý lịch sơ lược, lại mơ mơ màng màng mà bị hiệu trưởng hai ba câu thu phục, lung tung mà liền đáp ứng rồi cuối tuần một lần nữa trở về đi làm sự.

“Này một vòng coi như là mang tân nghỉ phép! Mạnh lão sư, lúc sau vẫn là muốn vất vả người!”

Mạnh Vân không nghĩ tới là cái dạng này kết quả, ở nhà do dự thật lâu, rốt cuộc vẫn là thật cẩn thận mà hẹn Trương lão sư ra tới cùng nhau ăn cơm.

Không dùng tới ban nhật tử, Trương lão sư ăn mặc phi thường hiện tuổi trẻ.

Mạnh Vân rốt cuộc phát hiện, Trương lão sư xác thật là cái cao nhan giá trị khí chất mỹ nữ, chỉ là ở trong trường học vẫn luôn xụ mặt, không có gì biểu tình nghiêm túc bộ dáng, lại ăn mặc thực chức nghiệp, cho nên có vẻ không như vậy thân hòa.

Trương lão sư nhìn đến nàng, đơn giản mà cười cười, “Mạnh lão sư.”

Mạnh Vân thật cẩn thận mà đem việc này nói.

Trương lão sư cười như không cười mà nhìn nàng, “Mạnh lão sư, ta cũng không biết nói người ngốc hảo vẫn là đơn thuần hảo..... Lời này người như thế nào có thể tùy tiện ra bên ngoài nói đi? Nhân gia có bối cảnh đều đến cất giấu, nào có người như vậy.”

Mạnh Vân “A” một tiếng, mặt có điểm hồng, biểu tình thoát nhìn thực buồn rầu, “Chính là ta thật sự không có gì bối cảnh a..... Ta còn tưởng rằng là trong trường học đã xảy ra chuyện gì, cũng không biết hiệu trưởng là như thế nào cái ý tứ, như thế nào sẽ.....”

Nàng tuy rằng không có gì xã hội kinh nghiệm, nhưng cũng biết nói Trần Hi gia loại này bối cảnh, vô luận ở cái gì đơn vị đều là không thể trêu vào người.

Đào không phải nói trách cứ hiệu trưởng ý tứ, liền tính thật sự đem nàng sa thải, Mạnh Vân cũng cảm thấy không gì đáng trách, rốt cuộc là muốn gánh nặng toàn bộ trường học phí tổn lão đại, là tuyệt đối không thể bởi vì cá nhân yêu thích đắc tội đại kim chủ.

Trương lão sư trầm ngâm trong chốc lát, cũng nghĩ không ra cái nguyên cớ tới.

“Có thể là hiệu trưởng đổi tính đi.....”

Lời này nói ra có điểm buồn cười, bất quá chầu này cơm sự tình cũng không thể cứ như vậy qua đi, Trương lão sư liền trộm mà cấp Mạnh Vân nói một cái bát quái.

Mạnh Vân nghe được nàng lời nói, tức khắc mở to hai mắt nhìn.

“Nghe nói Trần Hi ba ba mụ mụ cùng Ngô Giai Giai mụ mụ đều là một cái đại học, sau đó, Trần Hi ba ba vẫn luôn là thích Ngô Giai Giai mụ mụ, sau lại cũng không biết như thế nào đã bị cạy góc tường, Ngô Giai Giai mụ mụ đại học cũng chưa thượng xong liền gả chồng đi rồi.”

Trương lão sư ngày thường không thể nào hội nghị luận học sinh sự tình trong nhà, nhưng là cũng không đại biểu nàng không biết.

Loại này tư nhân trong trường học, không ít gia trưởng chi gian đều là cho nhau nhận thức, đại bộ phận đều là giai cấp tư sản dân tộc trở lên gia đình, hơn nữa một ít chân chính phú quý nhân gia cùng nhà giàu mới nổi nhân gia, cũng coi như là một cái kỳ quái tiểu xã hội.

Trần Hi gia có thể làm được như bây giờ, bên cạnh đũa mắt người không phải ít, tự nhiên chuyện quá khứ khẳng định cũng là muốn xuất ra tới nghị luận một chút.

“Ta cũng là trước hai ngày mới biết được, vẫn là Ngô Giai Giai mù mù cùng Trần Hi mù mù ở trường học cửa đụng phải, mắt thấy như là muốn sảo lên bộ dáng, mới có khác gia trưởng trộm nói ra.”

Trách không được là hận thấu đâu.

Mạnh Vân nào bố một chút, cảm thấy Trần Hi mù mù có thể là nghĩ đến khác phương hướng đi, cho nên mới như vậy chán ghét.

Bằng không nàng làm người thắng, thật không cần thiết cùng tiểu hài tử nói chút có không, chỉ cần cười đi đến cuối cùng là đến nơi.

Cùng Trương lão sư liêu xong bát quái, Mạnh Vân tâm tình cũng nhẹ nhàng không ít.

Mặc kệ là tình huống như thế nào, ít nhất nàng lại có thể hồi trường học đi —— nàng tính toán lại cùng Trần Hi nói một lần khiếm.

Có lẽ là bởi vì nghe xong Trần Hi mù mù sự tình, Mạnh Vân luôn là cảm thấy, Trần Hi cũng rất đáng thương.

Nàng cảm giác chính mình có điểm thực xin lỗi cái này tiểu nam hài.

Mạnh Vân dọc theo đường đi tính toán thứ hai phải làm sự tình, tiện đường lại đi mua đồ ăn, chuẩn bị về nhà làm cơm chiều.

Mới đi ra chợ bán thức ăn, di động của nàng đột nhiên vang lên.

Mạnh Vân đem trên tay túi đều chuyển tới một cái trên tay, không ra tay tới sờ di động.

Thời gian này..... Là Quý Hiếu Thích? Vẫn là Lục Dĩ?

Nàng sinh hoạt cũng rất nhạt nhẽo, ngày thường trừ bỏ cơm hộp, cơ hồ không ai cho nàng gọi điện thoại, cho nên di động một vang, nàng đều có thể đại khái đoán ra là ai.

Kết quả lần này đều đã đoán sai.

Mạnh Vân lẳng lặng mà nhìn chăm chăm trên màn hình “Mụ mụ” hai chữ nhìn trong chốc lát.

Chờ linh vang lên một hồi lâu, nàng mới đi đến ven đường, tiếp lên, nhẹ nhàng mà hô một tiếng, “Người hảo.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 22

“Mạnh Vân? Như thế nào như vậy muộn mới tiếp điện thoại?”

Mạnh Vân vừa định giải thích, điện thoại kia đầu người lại cũng không có muốn nghe ý tứ, chính là thuận miệng như vậy oán giận một tiếng mà thôi, thực mau liền tiếp theo chính mình nói nói đi xuống, “Người đệ đệ muốn đi người cái kia thành thị mua phòng ở, dùng một chút tên của người cho vay a, hẳn còn không có tốt nghiệp, không công tác không hảo lộng.....”

Thời tiết đã từng ngày nhiệt đi lên.

Mạnh Vân chưa từng có một khắc, so lúc này càng thêm cảm thấy khô nóng.

Nhiệt đến nằng tưởng hung hăng mà xối một trận mưa.

“..... Ta nói người nghe được không?”

Mạnh Vân thanh âm thực nhẹ, nghe tới có điểm suy yếu, “Chính là bác gái gia tiền, ta còn không có trả hết, hiện tại không thể bồi cho vay.....”

“Lại không cần người còn, dùng tên của người mà thôi, ta sẽ còn! Không cần phải người!”

Nhanh lên trời mưa đi.

Mạnh Vân có chút vô lực mà tưởng.

Nàng nghe xong trong chốc lát, một câu cũng chưa nói, nhẹ nhàng mà treo điện thoại.

Mạnh Vân sờ sờ chính mình mặt, một mảnh ướn át.

Ai, vì cái gì không mưa đâu?

Bên kia, Lục Dã rốt cuộc cùng Ngụy Tống Từ ước thấy một mặt.

Ngụy Tống Từ về nước lúc sau, cao lãnh khí chất càng sâu, thoạt nhìn càng thêm không hảo tiếp cận.

Lục Dã khoa trương mà sờ sờ cánh tay, “Lãnh đã chết, ba trăm đầu ở địa phương điều hòa đều không cần khai lạp.”

Ngụy Tống Từ nở nụ cười, “Mấy năm nay quá đến hảo sao?”

“Vốn là không thể nào tốt, gần nhất nhưng thật ra hảo lên.”

“Nga? Thăng chức? Luyện ái?”

Lục Dã nở nụ cười, “Huynh đệ, chuyện này ta hận không thể chia sẻ cấp toàn thế giới, nhưng là đối với người ta liền có điểm nói không nên lời, không biết vì cái gì.”

Ngụy Tống Từ sửng sốt một chút, mày một chút nhíu lại.

Lục Dã những lời này hẳn đã từng nghe qua, ở đại học thời điểm.

“Huynh đệ, có chuyện tương cùng người nói, nhưng là lại cảm thấy có điểm nói không nên lời..... Ách, ta thích Mạnh Vân, nếu các người còn không có thành nói, ta liền phải đuổi theo.”

Chương 22

Ngụy Tống Từ tĩnh một hồi lâu.

Lục Dã cũng không nói chuyện.

“Vây đừng nói nữa..... Ta lúc sau liền sẽ lưu lại nơi này, về sau thường xuyên chạm trán đi.”

Bọn họ ký túc xá bốn người, hiện tại cũng chỉ có hai người bọn họ ở cái này thành thị, lại là đồng hành, luôn là sẽ có rất nhiều gặp mặt cơ hội.

Lục Dã cười cười.

Ngụy Tống Từ mới vừa về nước không bao lâu, gần nhất cũng tương đối vội, còn có luận văn kết thúc không kết thúc, cho nên cũng không có biện pháp nhiều gốc.

Cùng Ngụy Tống Từ phân biệt lúc sau, Lục Dã lái xe, thói quen tính mà liền chạy đến Mạnh Vân gia dưới lầu.

Chờ Lục Dã ý thức được thời điểm, hẳn đã đem xe ngừng ở Mạnh Vân gia trong tiểu khu.

Chỉ là hẳn chậm chạp không nhúc nhích, liền tắt hỏa ngòi ở trên ghế điều khiển phát gốc.

Hôm nay là chủ nhật..... Mạnh Vân hẳn là đã thu được trường học thông tri.

Sẽ thực vui vẻ sao?

Hẳn là sẽ cảm thấy kỳ quái đi? Lúc này nói không chừng đã cùng Quý Hiếu Thích ước đi ra ngoài phun tào?

.....

Thiết tưởng liên tiếp Mạnh Vân có khả năng biểu tình, Lục Dã chính mình bị chính mình chọc cười.

Mặc kệ là khiếp sợ, kinh hãi vẫn là nghi hoặc, đều là phi thường đáng yêu bộ dáng.

Như thế nào sẽ có giống Mạnh Vân như vậy như vậy có thể làm hấn tâm động người đâu?

Lục Dĩ ngồi trong chốc lát, sờ sờ cằm, cười phát động xe chuẩn bị rời đi.

Liền ở hấn khai ra bọn họ tiểu khu, đi ngang qua tiểu khu bên ngoài trạm xe buýt thời điểm, hấn đột nhiên một chân dẫm phanh lại.

Trên đường không có gì xe, chỉ là phanh gấp thanh âm thực vang, trạm xe buýt thượng thừa thốt vài người đều ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua hấn xe.

Lục Dĩ không có thời gian chú ý người khác ánh mắt, bay nhanh mà xuống xe, chạy đến nhà ga hạ ghế nghỉ chân biên, “Mạnh Vân?”

Quả nhiên là Mạnh Vân.

Mạnh Vân vốn đang đang ngăn người đâu, đột nhiên nghe được có người nôn nóng mà kêu nàng tên, tan rã ánh mắt lập tức có thần thái.

“Lục Dĩ?..... Người như thế nào ở chỗ này nha? Là tới tìm ta sao?”

Lục Dĩ thế nàng đem bên cạnh túi cùng bao cùng nhau xách lên, một cái tay khác bắt lấy cánh tay của nàng, đem nàng kéo lên.

“Đi, ta đem xe dịch hàng đơn vị.”

Ngừng ở trạm xe buýt cửa chặn đường không tốt lắm.

Mạnh Vân không có phản đối, thuận theo mà liền đi theo hấn lên xe.

Lục Dĩ mang theo nàng ở chung quanh dạo qua một vòng, ngừng ở sông Hoàng Phố biên.

Bốn thị toàn bộ thành nội bị sông Hoàng Phố từ giữa một phách vì nhị, trung tâm đoạn khai phá thành thành phố nhất nổi danh điểm du lịch, giống Mạnh Vân trụ đến khá xa, tuy rằng vị trí ly bờ sông cũng không xa, nhưng là quanh thân đã không có gì cảnh điểm cùng du khách, đều là bình thường cư dân lâu, còn có một ít trung lão niên đánh quyền tiểu công viên.

Lục Dã thủ sẵn Mạnh Vân thủ đoạn, đem nàng kéo đến đối mặt giang nghi ngơi ghế dài ngồi hạ.

Cái này điểm đúng là mặt trời xuống núi điểm, đại bộ phận người đều về nhà chuẩn bị ăn cơm, nhưng thật ra phi thường an tĩnh.

Lục Dã trộm mà ngắm nàng liếc mắt một cái, “Không vui sao?”

Mạnh Vân một đốn, “Không có a, thực vui vẻ, ta ngày mai liền phải trở về đi làm.”

Tuy rằng nàng ngữ khí đã tận lực nhẹ nhàng, nhưng là Lục Dã vẫn là cảm thấy, nàng có tâm sự.

Mạnh Vân tuy rằng nhát gan ít lời, nhưng cũng không tối tăm, tổng thể tới nói vẫn là một cái tương đối tích cực ánh mặt trời người, không giống như là sẽ ngồi ở trạm xe buýt biên phát góc loại hình.

Hơn nữa Lục Dã lái xe đi ngang qua thời điểm, đệ nhất trang cảm giác nàng là ở khóc, cho nên mới cứ thế cấp mà dừng xe đi xuống.

Chỉ là lúc này Mạnh Vân gương mặt một mảnh khô ráo, biểu tình cũng phi thường tự nhiên, tựa hồ vừa mới kia một màn chỉ là hấn ảo giác mà thôi.

Lục Dã sờ sờ nàng tóc, “Không muốn nói cũng không quan hệ..... Ân, buổi tối cùng nhau ăn cơm?”

Mạnh Vân vừa định cười nói cái gì, di động tiếng chuông rồi lại một lần vang lên.

Đây là hôm nay cái thứ hai điện thoại.

Nàng nhìn Lục Dĩ liếc mắt một cái, cũng không có đứng dậy, trực tiếp tiếp nối lên điện thoại.

“Bác gái.”

Từ Cầm thanh âm vẫn là nhất quán ôn nhu hòa ái, “Vân vân a, mụ mụ cho người đánh quá điện thoại?”

“..... Ân.”

“Như thế nào trực tiếp treo đầu? Như vậy thực không có lễ phép.”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng, rũ đầu không nói.

Lục Dĩ nhìn nàng một cái, nhẹ nhàng mà cầm tay nàng tâm, tựa hồ là tưởng an ủi nàng.

Từ Cầm tựa hồ cũng không có nghe ra giọng nói của nàng suy sút, “Người đệ đệ mua phòng sự tình, người có thể giúp đỡ một chút đi, rốt cuộc là người thân đệ đệ đâu.”

“.....”

Từ Từ Cầm đem Mạnh Vân mang về nhà ngày đó bắt đầu, Mạnh Vân liền không có đối nàng lớn tiếng nói chuyện qua, không có hồng quá mặt, thậm chí không có cự tuyệt quá nàng yêu cầu.

Chỉ là giờ phút này, bên cạnh Lục Dĩ tựa hồ cho nàng vô cùng vô tận lực lượng, làm nàng lấy hết can đảm đi phản kháng loại này lệnh người hồng mất yêu cầu.

“Ta không muốn.”

Từ Cầm tựa hồ không quá vừa lòng, “Vân vân, cũng không phải cái gì đại sự, chỉ là mượn một chút tên của người mà thôi.....”

“Bác gái, ta không muốn.” Mạnh Vân nói được tâm bình khí hòa, “Ta mới hai mươi mấy tuổi, bối không dậy nổi mấy trăm vạn cho vay.”

Giá nhà từng ngày nước lên thì thuyền lên, tùy tiện bọn họ mua cái gì dạng phòng ở, chỉ cần tại đây tòa trong thành thị, phó xong đầu phó ít nhất còn thối trăm vạn trở lên.

Nàng thật vất vả về nước ổn định xuống dưới, công tác cũng là nhấp nhô, vận khí tốt mới giữ được, lại muốn sinh hoạt lại muốn thuê nhà, còn muốn tồn tiền còn tiền, tuyệt đối không thể lại lưng đeo bất luận cái gì những thứ khác.

“Người đưa nhỏ này, lại không phải làm người còn, người ba mẹ sẽ.....”

Mạnh Vân ngón tay cuộn tròn lên, tựa hồ dùng rất lớn sức lực mới đem nàng trong lòng nói ra tới, “Ta ba mẹ? Bác gái cùng đại ba mới là ta ba mẹ, ta cũng không có đệ đệ. Ta thậm chí đều không nhớ rõ bọn họ diện mạo, vì cái gì muốn giúp cái này vợ?”

Nói xong, nàng thở dài, “Bác gái, ta muốn ăn cơm đi, tái kiến.”

Treo điện thoại lúc sau, Mạnh Vân có loại nhẹ nhàng thở ra cảm giác.

Lúc này nàng mới nhớ tới, Lục Dĩ còn vẫn luôn nắm tay nàng chỉ, lập tức đỏ mặt ném ra hẳn tay.

“Người.....”

Lục Dĩ ở một bên cười đến một chút hình tượng cũng chưa, “Mạnh lão sư, người hảo đáng yêu a.”

“.....”

Bờ sông phong vẫn là rất đại, hăn như vậy cười, tóc mái cũng theo hăn động tác bị gió thổi lên.

Lục Dã vội vàng đùa nghịch một chút chính mình tóc mái, “Ai nha, hình tượng không thể hỏng rồi.”

Mạnh Vân: “.....”

Đây là từ đâu ra kẻ dở hơi.

Chỉ là như vậy không khí lại làm nàng cảm thấy rất là nhẹ nhàng, rất nhiều đê ở trong lòng, nặng trĩu đồ vật đều có thể trút xuống mà ra.

“Lục Dã, người vừa mới có hay không cảm thấy rất kỳ quái?”

“Ân?”

“Người không muốn biết ta vừa mới đang nói cái gì sao?”

Lục Dã thu cười, lập tức nghiêm túc lên, nghiêm túc mà nhìn chăm chăm Mạnh Vân đôi mắt.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 23

“Ta rất tò mò.”

“.....”

“Phi thường tò mò, cùng người có quan hệ hết thấy sự tình, ta đều tò mò, tò mò đến trong lòng phát ngứa, hận không thể lập tức cạy ra người đầu óc, nhìn xem người suy nghĩ cái gì, có hay không bị người khác khi dễ. Nhưng là ta sẽ không làm như vậy, bởi vì ta hy vọng có một ngày, người nguyện ý chủ động cùng ta chia sẻ người nhân sinh, mà không phải bị ta buộc hỏi ra tới, hoặc là từ người khác nơi đó nghe tới. Ta không muốn như vậy.”

Mạnh Vân cúi đầu, nắm chính mình di động, không có lên tiếng.

Lục Dĩ nở nụ cười, “Thế nào? Có phải hay không phát hiện ta như vậy nam nhân đặc biệt chân thành đặc biệt đáng tin cậy tới? Ai nha, ta cũng phát hiện, ta thật là quá hoàn mỹ, người muốn hay không suy xét một chút.....”

“Ta từ nhỏ là bác gái gia mang đại.”

Mạnh Vân một mở miệng, Lục Dĩ liền lập tức ngậm miệng, bắt đầu làm chăm chú lắng nghe lắng nghe tư thái.

Nàng thoạt nhìn có chút lo âu, nói chuyện cũng không phải thực lưu sững, tựa hồ ở khắc phục cái gì tâm ma giống nhau.

“Ta ba mẹ ở ta mười mấy tuổi thời điểm liền đem ta ném xuống, mang theo đệ đệ đi khác thành thị công tác mua nhà. Nhiều năm như vậy, ta ăn mặc ngủ nghỉ cùng học phí đều là bác gái trong nhà ra.”

“Bác gái là cái đặc biệt mềm người, đối ai đều sẽ hưởng tốt nhất góc độ suy nghĩ, cho nên thường xuyên bị lừa. Ta từ nhỏ cảm kích nàng, sợ nàng không cao hứng, cho nên nàng nói cái gì lời nói, ta đều sẽ theo nói, sẽ không phản kháng.”

Lục Dĩ do dự một chút, vẫn là nhẹ nhàng mà ôm lấy nàng bả vai.

“Ta cùng thân sinh ba mẹ đã rất nhiều năm không có liên hệ..... Nếu không phải bác gái yêu cầu, ta sẽ không liên hệ bọn họ. Ở bọn họ trong mắt, ta đi tìm bọn họ chính là muốn đi đòi tiền, muốn đi cùng đệ đệ phân gia sản, cho nên đối ta thật không tốt.”

Mạnh Vân thanh âm bắt đầu có điểm nghẹn ngào, “Mười năm, ta mẹ lần đầu tiên chủ động liên hệ ta chính là chiều nay. Nàng tới hỏi ta mượn tên, muốn dùng tên của ta cho vay ở cái này thành thị thế đệ đệ mua phòng ở.”

“Lục Dĩ, người nếu muốn rõ ràng, ta như vậy gia đình, người thật sự muốn truy ta sao?”

Bọn họ đều không phải tiểu hài tử, yêu đương chính là thương gân động cốt, bàn chuyện cưới hỏi.

Nàng cái gì đều không thể cho hắn, thậm chí chỉ có thể trở thành hắn trôi buộc —— ai biết nàng thân mụ lại sẽ nghĩ ra chuyện gì đâu?

Lục Dĩ có càng nhiều càng tốt lựa chọn, hắn như vậy diện mạo công tác gia đình, sẽ không thiếu nữ nhân, tìm một cái môn đăng hộ đối bạn gái một chút bồi dưỡng cảm tình quá cả đời chẳng phải là càng tốt?

Trong nháy mắt, Lục Dĩ đau lòng đập tới đỉnh núi.

Hắn thậm chí cùng Mạnh Vân đồng cảm như bản thân mình cũng bị, có thể cảm giác được cái loại này ngập đầu cô tịch cùng khó chịu.

Giờ khắc này, Lục Dã chỉ nghĩ ôm một cái cái này tiêu cô nương.

Hắn cũng xác thật làm như vậy.

Lục Dã đem người kéo vào chính mình trong lòng ngực, có một chút không một chút mà vỗ nàng bồi, đem nàng cảm xúc trấn an xuống dưới.

Mạnh Vân khó được không có phản kháng, thực ngoan ngoãn mà đem mặt dán ở ngực hắn.

Lục Dã có loại tim đập nhanh cảm giác, tim đập không tự giác mà nhanh hơn không ít.

Hắn thật sự là quá đau lòng —— hắn hận không thể xuyên qua đến mười mấy năm trước, đi ôm một cái cái kia mười mấy tuổi tiểu Mạnh Vân, đi bồi nàng cùng nhau lớn lên, làm nàng không cần sống được như vậy thật cần thận, không cần như vậy khổ sở.

“Uy.”

“A?”

Mạnh Vân nghe được Lục Dã thanh âm, tưởng ngãng đầu đi xem hắn, lại bị hắn chặt chẽ mà đè lại, vẫn duy trì cái này ôm tư thế, không cho nàng nhúc nhích.

“Ta nói, người lỗ tai như vậy mềm, tính tình lại tốt như vậy, nhưng thấy thế nào được tiền a, ta cảm thấy, người yêu cầu một cái giống ta như vậy lão chó săn thế người thủ tài, chạy nhanh đem ta mang về nhà đi, người cảm thấy đâu?”

“Lục Dã,” Mạnh Vân rốt cuộc nín khóc mỉm cười, “Ta thật chưa thấy qua người như vậy da mặt như vậy hậu ‘lão chó săn’.”

Lục Dã có điểm thất bại, “Người như thế nào một chút đều không cảm động a, người nữ nhân này.”

“Ta thực cảm động a.”

Lục Dã đối nàng có lệ rất bất mãn, “Người biểu hiện một chút.”

Mạnh Vân duỗi tay bắt được hăn quần áo, nhẹ giọng nói: “VẬY người cùng ta về nhà đi.”

Chương 23

Lời vừa ra khỏi miệng, hai người đều ngây ngẩn cả người.

Mạnh Vân tựa hồ ý thức được chính mình vừa mới nói gì đó, lắp bắp mà ý đồ giải thích, “Ta ý tứ là..... Ách..... Người hôm nay có thể đi theo ta về nhà ăn cơm..... Ách, ta vừa lúc muốn xuống bếp nấu cơm.”

Lục Dã híp mắt nở nụ cười, đem nàng ôm đến càng lao một ít.

Mạnh Vân có chút khân trương, sợ hăn nói cái gì đó làm nàng tiếp không được lời nói —— nàng mau hối hận đã chết, chính mình nhất định là điên rồi, mới hồ ngôn loạn ngữ nói cái gì muốn đem người mang về nói.....

Kết quả Lục Dã cái gì cũng chưa để, chỉ cười mở miệng nói: “Hảo nha.”

Mạnh Vân nhẹ nhàng thở ra.

Nàng trong lòng có điểm sợ hãi đánh vỡ như bây giờ cân bằng. Mấu chốt nhất chính là, Lục Dã mang cho nàng tâm động đồng thời, hăn tồn tại liền sẽ làm nàng nghĩ đến chuyện quá khứ, Mạnh Vân sợ chính mình không có chuẩn bị sẵn sàng, tùy tiện mà tiếp thu hăn, ngược lại là vũ nhục hăn một mảnh thiệt tình.

Chính mình gia điếm này phá sự muốn trước giải quyết, công tác muốn ổn định xuống dưới, chờ hết thầy đều đi vào quỹ đạo bàn lại tình nói ái..... Có lẽ cũng không muộn đi.

Trên đường trở về, Lục Dã vẫn luôn mang theo kỳ diệu tươi cười, thường thường liền quay đầu liếc nhìn nàng một cái, thẳng đem nàng xem đến đều ngượng ngùng.

“Ta trên mặt có cái gì sao?”

Lục Dã vừa định trả lời, Mạnh Vân đột nhiên tiếp một câu, “Nếu là thổ vị lời âu yếm, đừng nói.”

Nàng ngữ khí tương đương lời lẽ chính đáng, tựa hồ là bị hấn việc xấu loang lỗ hắc lịch sử cấp dọa tới rồi, cho nên mới thời thời khắc khắc làm tốt ngăn cản hấn kỳ ngôn quái ngữ chuẩn bị.

Lục Dã dừng một chút, nhin không được cười to ra tiếng, “Người là vì phòng ngừa ta nói, cho nên đi đem sở hữu thổ vị lời âu yếm kịch bản đều hiểu biết một chút sao? Không có, không phải, người trên mặt không đồ vật, ta chính là muốn nhìn người.”

“.....”

“Quá đáng yêu, xem không đủ a.”

Mạnh Vân gương mặt sắp thiêu cháy, một bàn tay ngăn trở nửa bên mặt, toàn bộ đầu đều vắn đến bên cạnh đi, làm bộ rất có hứng thú mà xem ngoài cửa sổ phong cảnh.

Lục Dã cũng không thềm để ý, nhún vai, tâm tình phi thường hảo.

Thực mau trở về tới rồi Mạnh Vân gia cái kia tiểu khu.

Lục Dã xách theo Mạnh Vân mua đồ ăn, hứng thú bưng bưng mà đi theo nàng lên lầu.

Mạnh Vân lấy ra chìa khóa, quay đầu lại nhìn hẩn một cái, nhin không được lắm bẫm, “Lại không phải lần đầu tiên tới.....”

Đây là ở hưng phần cái gì a.

“Kia không giống nhau sao, lần này là người chủ động mời ta nha, phía trước đều là ta đánh bất ngờ —— Mạnh Vân, phía trước là ta không lễ phép, về sau người nếu là không mời ta, ta liền không được.”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, trái tim nhin không được bay nhanh mà nhảy lên lên.

Nếu nói có chuyện gì nhất có thể làm nhân tâm động, kia nhất định là thể nghiệm bị người quý trọng lại tôn trọng cảm giác.

Lục Dã thật sự thực hảo.

Nàng không ngừng một lần ở trong lòng cảm thán.

Bởi vì này phân cảm động, Mạnh Vân phi thường nghiêm túc ngâm bếp làm một đốn bữa tiệc lớn.

Nàng một người sinh sống rất nhiều năm, còn ra ngoại quốc ngây người ba năm, tuy rằng không tính là rất cao đầu bếp trình độ, ít nhất cũng coi như là có thể nuốt xuống trình độ, cái gì đều có thể làm một ít.

Lục Dã vốn dĩ phải cho nàng trợ thủ, chỉ là phòng bếp quá tiểu, hẩn lớn như vậy cá nhân xử ở nơi đó phi thường vương bận, cho nên còn không có tẩy xong đồ ăn đã bị Mạnh Vân đuổi ra tới.

Lục Dã cũng không tức giận, xa xa mà ngồi ở bàn trà biên thăm thượng, nhìn không chớp mắt mà nhìn Mạnh Vân bận rộn bóng dáng.

Còn không đến một giờ, Mạnh Vân liền bưng bốn đồ ăn một canh ra tới, phóng tới tiểu trên bàn trà.

Một cái cá ngừ đại dương xào trứng, một cái cua thịt con sứa da, xứng với khoai tây cà ri gà cùng xào tam tiên, hơn nữa tiểu bài bí đao canh, chay mặn phối hợp cân đối, sắc thái cũng phong phú, người xem ngón trở đại độ.

Lục Dã nghiêm túc mà nhìn một vòng, một bên đứng dậy thể nàng bái chiếc đĩa thịnh cơm, một bên hướng về phía nàng gật đầu, “Tiểu Vân Vân so trước kia có khả năng không ít.”

Hắn còn nhớ rõ Mạnh Vân đã từng lấy trong phòng ngủ nội cấp Ngụy Tống Từ làm chocolate, kết quả đưa đến thời điểm, Ngụy Tống Từ nhéo một tay màu đen hồ nhảo trạng chất lỏng.

Chuyện này bị bọn họ cười đã lâu.

Đương nhiên, Lục Dã tuy rằng cũng cười, chỉ là trong lòng có bao nhiêu âm mưu ghen tị hận liền nói không rõ.

Mạnh Vân đều không nhớ rõ chuyện này, tự nhiên không biết Lục Dã suy nghĩ cái gì, chỉ trở thành bình thường ca ngợi nghe xong.

“Vốn là làm cấp chính mình ăn, tương đối tùy ý.....”

Lục Dã ngồi vào nàng bên cạnh, nghe xong lời này, cười nhéo nhéo nàng mặt, “Này còn tùy tiện a?”

“Đều là cơm nhà.....”

“Kia cuối tuần thỉnh người đến nhà ta tới chơi được không? Ta cho người làm một bàn hải lục thịnh yến. Đừng như vậy xem ta a, tay nghề của ta

chính là luyện qua, ngày thường đều không triển lãm, chỉ làm cấp tương lai lão bà ăn, tiểu nữ nhi đều không cho.....”

“Ăn đều đồ không thượng người miệng.”

Mạnh Vân trừng mắt nhìn hăn liếc mắt một cái, gương mặt phiếm hồng, cúi đầu không nói.

***

Bị Lục Dã nửa đường một gián đoạn, Mạnh Vân hạ xuống cả ngày tâm tình xác thật là khôi phục hơn phân nửa, buổi tối ngủ thời điểm đã đem cho vay chuyện này cấp quên đến sau đầu.

Thoải mái dễ chịu mà ngủ một giấc, nàng lại muốn một lần nữa bắt đầu đi làm.

Mới đến nhà trẻ, liền ở cửa gặp Ngô Giai Giai mù mù.

Mạnh Vân hướng về phía hai người cười cười, sờ sờ Ngô Giai Giai đầu, “Giai giai, buổi sáng tốt lành a.”

“Mạnh lão sư hảo.”

Giai giai vẫn là ngoan ngoãn bộ dáng, Mạnh Vân lại có loại phảng phất giống như cách một thể hệ cảm giác, sừng sốt một hồi lâu, thẳng đến đối thượng tiểu bằng hữu tò mò ánh mắt, mới khôi phục lại đây, “Ân, đi đi học đi, bị muộn rồi lạp.”

Chờ Ngô Giai Giai tiến phòng học lúc sau, Ngô Giai Giai mù mù mới do dự mà giữ nàng lại, “Mạnh lão sư.....”

“Giai giai mù mù người hảo.”

“Ngài không có việc gì đi? Ta xem.....”

Mạnh Vân lắc lắc đầu, không có làm nàng nói tiếp, “Không có gì, ngài đừng lo lắng. Hiệu trưởng tìm ta còn có việc, lần sau liêu.”

Ngô Giai Giai mụ mụ co quắp gật gật đầu.

Mạnh Vân đi trước phòng học nhìn một vòng học sinh, cùng kính hỉ các bạn nhỏ chào hỏi, lúc này mới đi phòng hiệu trưởng.

Lần này phòng hiệu trưởng không có người khác, chỉ có hiệu trưởng ngồi ở chỗ kia. Nhìn đến Mạnh Vân đi qua đi, hiệu trưởng vội vàng đứng lên, “Mạnh lão sư tới a.”

Ngữ khí có điểm kích động.

Mạnh Vân bước chân dừng một chút, có điểm khó hiểu, nhưng là vẫn như cũ nhẹ giọng chào hỏi: “Hiệu trưởng buổi sáng tốt lành.”

“Ai nha, Mạnh lão sư lại muốn vất vả. Người xem muốn hay không đổi cái lớp a? Ta xem Mạnh lão sư trước kia là học quá trẻ nhỏ tâm lý, ta cảm thấy có thể đi mang mẫu giáo bé sao, nơi đó hài tử đều tương đối nháo, Mạnh lão sư có kinh nghiệm, có thể hảo hảo dạy dạy hẳn nhóm.....”

Mạnh Vân kỳ thật rất sờ không được đầu óc.

Hiệu trưởng này ngữ khí rất giống là..... Nàng là cái gì đại nhân vật? Yêu cầu bị phủng cái loại này?

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 24

Mạnh Vân có điểm sợ hãi.

Chỉ là nàng cũng không biết hẳn là từ đâu hỏi, tổng không thể hỏi hiệu trưởng “Người vì cái gì đột nhiên đối ta như vậy” đi?

Vì thế nàng tiện lợi làm không nghe ra giọng nói của nàng kỳ quái hương vị, vẫn như cũ phi thường nghiêm túc mà đáp: “Không được, ta kinh nghiệm còn chưa đủ, vẫn là tưởng cùng Trương lão sư lại nhiều học một chút, hiệu trưởng ngài xem phương tiện sao? Trần Hi mù mù có thể hay không cảm thấy có cái gì khó khăn đâu? Lúc sau ta sẽ cùng gia trưởng hảo hảo xin lỗi, lần này là ta lỗ mãng.....”

“Nào có sự!” Hiệu trưởng vội vàng đánh gãy nàng, “Phương tiện! Hoàn toàn thực phương tiện! Trần Hi gia trưởng cũng thực hy vọng người như vậy ưu tú lão sư đi dẫn bọn hắn hài tử đâu!”

“.....”

Đến cuối cùng cũng chưa nói ra cái gì tới.

Mạnh Vân không hiểu ra sao trở về văn phòng.

Trong văn phòng lão sư cũng đối nàng có thể trở về chuyện này cảm thấy khó hiểu, biến đổi pháp nhi mà hỏi thăm.

Chỉ là chính nàng cũng không biết nguyên nhân, chỉ có thể cười khổ đem vấn đề đều nhẹ nhàng băng quơ mà đáp, thật sự giải thích không được, liền xin giúp đỡ mà nhìn về phía Trương lão sư.

Trương lão sư thanh thanh giọng nói, “Mạnh lão sư, trong chốc lát người còn có lớp bên cạnh âm nhạc khóa đi? Máy ngày nay đều là ta dạy thay, ta cùng người đổi một chút tiến độ đi?”

“Tốt!”

Mạnh Vân vội vàng đi tới Trương lão sư bên cạnh, cảm kích mà nhìn nàng một cái.

Chờ đến nghỉ trưa trước, Mạnh Vân lại một lần tìm được rồi Trần Hi, đi theo tiêu bằng hữu xin lỗi.

Trần Hi kỳ thật thực thích Mạnh Vân, tiểu hài tử bệnh hay quên đại, hơn nữa trong nhà gia trưởng lại đã dạy, thực sáng khoái mà ứng hạ.

Chỉ là Mạnh Vân muốn dẫn hãnh về phòng học ngủ trưa trên đường, Trần Hi lại mở miệng.

“Mạnh lão sư, người không cần lý Ngô Giai Giai.”

Mạnh Vân mở to hai mắt nhìn, “Vì cái gì nha?”

Trần Hi kỳ thật lớn lên thật xinh đẹp, tiểu nam hài còn không có nảy nở, chỉ xem ngũ quan liền có vẻ thực tinh xảo, có loại không biện sống mái đáng yêu cảm.

Chỉ là hôm nay sử giống nhau khuôn mặt hạ, thanh thúy tiếng nói nói nói ra nói lại làm người từng đợt rét run.

“Ta mù mù nói, Ngô Giai Giai mù mù là cái người xấu, không biết xấu hổ, cho nên Ngô Giai Giai cũng không phải hảo hài tử, Mạnh lão sư, người tốt như vậy, không cần cùng hư hài tử nói chuyện.”

Mạnh Vân chỉ cảm thấy từ trên người nổi lên một cỗ lạnh lẽo.

Nàng cúi người, đỡ Trần Hi bả vai, “Đây là mụ mụ người cùng người nói sao?”

Trần Hi gật gật đầu, “Đúng vậy, nàng mụ mụ trước kia khi dễ quá ta mụ mụ, lại còn có muốn cướp đi ta ba ba, muốn cướp đi nhà của chúng ta tiên, không biết xấu hổ.”

“.....”

Mạnh Vân đem Trần Hi đưa về phòng học lúc sau, thúc giục đại gia chạy nhanh ngủ, chính mình còn lại là cầm ghế dựa ngồi ở phòng học cửa, cau mày phát ngốc.

Nàng không nghĩ tới Trần Hi mụ mụ..... Kỳ thật nàng đi học thời điểm, nghiên cứu đều là một ít trẻ nhỏ dị thường tâm lý, tỷ như phản xã hội nhân cách, nhi đồng hậm hực từ từ, đối với gia trưởng hướng dẫn sở sinh ra nhi đồng tâm lý vấn đề, thật sự đọc qua không nhiều lắm.

Mạnh Vân liền tính là có đoán trước tương lai năng lực, cũng vô pháp nghĩ đến, trên thế giới cư nhiên còn có như vậy gia trưởng.

Ở nhi đồng tính cách hình thành lúc đầu, đối hải tử thay đổi một cách vô tri vô giác mà giáo thụ mấy thứ này.....

Không biết xấu hổ loại này lời nói, ít nhất Từ Cầm là chưa bao giờ sẽ nói —— nàng cũng sẽ không theo Mạnh Vân nghị luận này đó, thậm chí sẽ không như vậy đi ác ý phỏng đoán người khác. Trần Hi mụ mụ như vậy gia trưởng thật sự là quá ít thấy, một chút đều không giống một cái tư nhân quý tộc nhà trẻ học sinh gia trưởng khiết.

Từ Mạnh Vân thị giác, vừa lúc có thể nhìn đến ngủ ở bên cạnh Trần Hi.

Bình tĩnh mà xem xét, thật sự lớn lên thực đáng yêu.

Hơn nữa lớp học không ít hài tử đều thích hẳn, liền Trương lão sư trước kia đều ở văn phòng khai quá vui đùa, nói Trần Hi trường thành khẳng định là cái loại này vạn nhân mê giáo thảo cấp hài tử khiết.

Mạnh Vân yên lặng mà nắm chặt nắm tay.

Mặc kệ thế nào, liền tính Trần Hi bọn họ còn có mấy tháng liền phải tốt nghiệp, nàng nếu làm bọn họ lão sư, phải ngẫm lại biện pháp khiết.

Ít nhất có thể bẻ trở về một chút là một chút.

“Mạnh lão sư?”

Mạnh Vân suy nghĩ bị đánh gãy, ngẩng đầu, nhìn đến người tới lúc sau nở nụ cười, “Trương lão sư, người đã đến rồi a.....”

Lần này nàng đến hảo hảo ngẫm lại, không thể quá xúc động.

Một không cẩn thận khả năng liền phải gây thành đại họa —— đối bọn họ tới nói, hài tử sự tình đều là đại sự.

《 người nhẹ một chút có thể chứ 》 24-27

Chương 24

Bởi vì Mạnh Vân còn không có sờ chuẩn tình huống, cho nên trong khoảng thời gian ngắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Chỉ là Trần Hi mục mục ngày thường căn bản không tới trường học, Trần Hi đều là trong nhà người hầu tài xế mang theo đi, nàng liền thử cơ hội đều không có.

Hết thầy còn phải bàn bạc kỹ hơn.

Nhưng là chuyện này xác thật là trọng tố Mạnh Vân tam quan, nàng do dự mà có phải hay không phải cho đạo sư phát cái bưu kiện tham thảo một chút, lại cảm thấy chính mình hay là nên trước thử xem.

Mạnh Vân đạo sư là cái hiền lành lão thái, cả đời đều tận sức với nghiên cứu nhi đồng tâm lý đa dạng tính.

Lâm về nước trước, nàng cho Mạnh Vân một câu không quan hệ chuyên nghiệp lời khuyên: “Mạnh, người muốn càng dũng cảm mà đi ném thử sự tình các loại. Thượng đế sẽ cho người phạm sai lầm cơ hội, đừng sợ.”

Mạnh Vân nghĩ đến lưu học thời gian, thật sâu mà thở dài.

Lúc trước là ôm trốn tránh ý tưởng rời đi, nào biết trở về lúc sau vẫn là không thể tránh né mà cùng Lục Dĩ nhắc lên quan hệ đâu.

Thứ sáu buổi tối, Quý Hiếu Thích cao hứng phấn chấn mà liên hệ nàng, mời nàng cuối tuần đi các nàng gia ăn cơm.

Mạnh Vân nghĩ chính mình phía trước ở Quý Hiếu Thích gia ở nhờ, còn không có chính thức về phía các nàng người nhà biểu đạt quá cảm tạ, liền một ngụm đáp ứng rồi xuống dưới, mua trái cây cùng bánh kem đi làm khách.

Mạnh Vân đối quý mụ mụ nghiêm túc mà cảm ơn, lại ngoan ngoãn mà trả lời a di quan tâm, lúc này mới bị cho đi, cho phép hai người đi trong phòng nói nhỏ.

Quý Hiếu Thích một quan tới cửa sắc mặt liền suy sụp xuống dưới, túm Mạnh Vân tay, ưu sầu mà nhìn nàng.

“Ngoan ngoãn, ta làm sao bây giờ a?”

Mạnh Vân trong lòng đại khái đã hiểu rõ, hơn phân nửa là cái kia giao cảnh chuyện này, chỉ là nàng không thể biểu hiện ra ngoài, chỉ có thể làm bộ thực kinh ngạc hỏi: “Cái gì làm sao bây giờ nha?”

Quý Hiếu Thích quay đầu bỏ nhào vào trên giường, đem đầu buồn vào trong chăn, rầu rĩ mà nói: “Ta là thật sự không có biện pháp..... Người nhưng không cho giấu cợt ta a.”

Được đến Mạnh Vân khẳng định hồi đáp lúc sau, nàng mới đem sự tình ngọn nguồn cấp nói ra.

Đương nhiên những cái đó mất mặt bộ phận khẳng định là tự nhiên tình lực.

“..... Ta lúc ấy còn cười người ngốc đâu, quay đầu báo ứng liền tới rồi. Ai, người nói ta êm đẹp chơi cái gì trò chơi a! Chơi liền chơi còn bái cái gì sư a!” Quý Hiếu Thích nằm ở trên giường lăm bầm lâu bầu, “Quý muện cái này..... Chày gỗ! Ta thật muốn đem hăn nướng đường gà nướng cánh ăn!”

Mạnh Vân trong lòng kỳ thật thực cảm động.

Quý Hiếu Thích nguyện ý cùng nàng chia sẻ chính mình nhân sinh, chính mình hỉ nộ ai nhạc, ở nàng trước mặt không bố trí phòng vệ, đây là một loại hoàn toàn tín nhiệm cùng ý lại.

Nghĩ đến nàng lúc ấy không từ mà biệt, không có nói trước nói cho Quý Hiếu Thích nghe, thậm chí liền nàng cùng Lục Dĩ ngoài ý muốn cũng là ba năm sau mới nói cho Quý Hiếu Thích, Quý Hiếu Thích lại không có trách cứ nàng dấu diếm.....

Mạnh Vân nằm đến Quý Hiếu Thích bên người, cũng súc vào trong chăn, đặt mình vào hoàn cảnh người khác mà thế nàng tự hỏi lên.

“Ta trước kia truy Ngụy Tống Từ thời điểm, kỳ thật không người như vậy khó. Đi học mua cơm sáng là tiện đường, ta chính mình cũng muốn ăn, tan học đi cách vách viện tìm hãn, cho hãn tặng đồ từ từ, đều là bởi vì chúng ta khoảng cách rất gần. Nếu thật là truy một cái ngàn dặm ở ngoài người, ta khả năng đã sớm từ bỏ, vì cái gì đều làm không được.”

Quý Hiếu Thích xoay đầu, nghiêm túc mà nhìn nàng.

“Người cùng..... Quý muội? Là kêu quý muội sao?”

“Đúng vậy, đã kêu cánh gà a.”

Mạnh Vân bị cái này buồn cười tên chân thật mà chọc cười, “Người cùng quý muội ly đến tuy rằng không xa, ở cùng cái thành thị, nhưng là rất cuộc không phải cùng cái đơn vị, người nói hãn công tác thời gian không như vậy cố định, địa điểm cũng không tính cố định, thường thường liền có tăng ca gì đó, người nếu là đi ngồi xổm, một là không phù hợp người nữ vương khí chất, nhị cũng là khó khăn khá lớn.”

“Cho nên ta cảm thấy..... Vẫn là giải đúng chỗ ngựa tương đối quan trọng đi?”

Hai cái không có gì luyện ái kinh nghiệm người liền tinh tế mà thảo luận lên, chuẩn bị đương một hồi xú thợ giày, tái quá Gia Cát Lượng.

Quý Hiếu Thích như vậy hành động phái, phát tiết một chút liền lại khôi phục tin tưởng, ở trong lòng tính toán một phen, liền chuẩn bị tốt tiếp theo luân thế công.

Nếu hảo khuê mật vì nàng bài ưu giải nạn, kia nàng khẳng định cũng muốn người tới ta đi quan tâm một chút Mạnh Vân tình cảm sinh sống.

“Người cùng Lục Dã có tiến thêm một bước sao?”

Mạnh Vân sớm biết rằng nàng sẽ hỏi cái này vấn đề, chỉ là chưa nghĩ ra như thế nào đáp, liền do dự đã lâu.

“Nói nha.”

Nàng bị Quý Hiếu Thích xem đến có chút ngượng ngùng, lấy chần che lại mặt, nhỏ giọng hỏi: “Nếu ta nói, ta cũng có chút thích Lục Dã, người có thể hay không cảm thấy con người của ta rất kỳ quái nha?”

Bọn họ cùng Lục Dã đã sớm nhận thức rất nhiều năm, cơ hồ là nhận thức Ngụy Tống Từ đồng thời liền nhận thức Lục Dã, nhưng là nàng vẫn luôn truy đuổi Ngụy Tống Từ, hiện tại biết cùng Ngụy Tống Từ không hy vọng, lại quay đầu yêu Lục Dã nói.....

Mạnh Vân cảm thấy chính mình có điểm kỳ quái.

Quý Hiếu Thích hơi có chút hận sắt không thành thép, cách chần hung tợn địa điểm điểm nàng đầu, “Người nói người có phải hay không ngốc? Người cùng Ngụy Tống Từ là khóa cả đời sao? Chỉ là trước kia thích quá người mà thôi, chẳng lẽ thích quá hẳn lúc sau liền không thể đi thích người khác? Kỳ quái? Ta xem người là rất kỳ quái, Lục Dã như vậy tích ưu cố ở trước mặt còn do dự! Đừng nói là Ngụy Tống Từ bạn cùng phòng! Liền tính là Ngụy Tống Từ cha, hai người các người lại không luyện ái lại không kết hôn, người đi thích hẳn cha cũng không có vấn đề gì!”

“.....”

***

Ở Quý Hiếu Thích trước mặt, Mạnh Vân sẽ nói nói chính mình trong lòng lời nói, nhưng là thật đối mặt chạm đất đã thời điểm, nàng lại do dự đi lên.

Lục Dã không biết Mạnh Vân trong đầu suy nghĩ điểm cái gì có không, hẳn nghĩ Mạnh Vân về nước lúc sau, vẫn luôn bận bận rộn rộn, hai người ở bên

nhau trừ bỏ ăn vẫn là ăn, luôn là thiếu chút nữ hài tử thích lãng mạn, liền sớm mà định rồi mật thất chạy thoát tiền giấy, chuẩn bị mang theo Mạnh Vân đi ngoạn nhạc một phen.

“Nhà này mật thất chạy thoát mới vừa khai không bao lâu liền khen ngợi như nước a, thế nào, có phải hay không rất lãng mạn?”

Mạnh Vân quả thực muốn té xỉu.

Nàng kỳ thật trước nay chưa từng chơi mật thất chạy thoát, ở nước ngoài cũng không mấy thứ này, đại học thời điểm lớp học nhưng thật ra có tổ chức qua đi cùng nhau chơi, chỉ là nàng ngày đó vì cấp Ngụy Tống Từ làm sinh nhật bánh kem, chính mình một người chạy tới bánh kem cửa hàng, cũng không đi theo đại gia cùng nhau chơi.

Chỉ là nàng tuy rằng rất chờ mong, nhưng là cái này hoạt động cùng lãng mạn cũng xả không thương cái gì quan hệ a?

Lục Dĩ nhưng thật ra hứng thú rất cao, nghiêm túc mà bắt lấy Mạnh Vân thủ đoạn, dặn dò nói: “Nếu là sợ hãi, vẫn là có thể giống tiểu nữ hài giống nhau bắt lấy tay của ta! Hoặc là nhào vào ta trong ngực tới cũng là không thành vấn đề! Ta khẳng định chặt chẽ mà tiếp được người, hoặc là ta cũng người đi cũng đúng?”

Mạnh Vân: “.....”

Bên cạnh một đôi tình lữ cũng nghe tới rồi Lục Dĩ kỳ quái nói, nhịn không được quay đầu tới, tò mò mà nhìn về phía hai người.

Mạnh Vân chỉ cảm thấy cảm thấy thẹn đến muốn nổ mạnh, hận không thể phủ tay liền đi.

Nhưng là không thể phủ nhận chính là, Lục Dĩ xác thật là vì này “Hẹn hò” dụng tâm làm đủ công khóa, cái này bệnh viện chủ đề mật thất chạy thoát

phi thường có ý tứ, có thiêu não địa phương, cũng có tiểu kinh tủng, tóm lại không khí là phi thường đủ, không hổ đối nó mãi phân khen ngợi.

Mạnh Vân đến cuối cùng ra tới thời điểm còn đắm chìm ở tiết lộ trung, bóp cổ tay nói: “Vừa mới cái kia mật mã, nếu là lại nghĩ nhiều tưởng thì tốt rồi.”

Giữa có cái phòng mật mã manh mối nhìn như phi thường đơn giản, liền ở trong ngăn kéo liền có mật mã điều, trên thực tế quái mấy vòng, nàng thử rất nhiều lần đều không có thí ra tới, dùng đến chỉ còn cuối cùng một lần cơ hội, vẫn là Lục Dã ra ngựa cấp giải.

Nàng nhìn đến mật mã thời điểm, chỉ cảm thấy hối hận không ngừng —— rõ ràng rất gần, như thế nào liền không có cẩn thận ngấm lại đâu? Bằng không chính nàng cũng là có thể giải ra tới.

Lục Dã nhưng thật ra không nghĩ tới Mạnh Vân sẽ như vậy vui vẻ.

Hắn cũng biết đại học khi Mạnh Vân bởi vì Ngụy Tống Từ không đi thành mật thất chạy thoát sự, lúc ấy kia tâm tình..... Thật là không đành lòng hồi ức.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 25

Không nghĩ tới cuối cùng ngược lại là thành hai người đơn độc tới chơi kỳ ngộ.

Nhìn đến Mạnh Vân khó được cười đến vui vẻ, lời nói cũng nhiều không ít, cười rộ lên ôn nhu lại đáng yêu, Lục Dĩ chỉ cảm thấy tâm đều mềm.

“Nếu là người thích nói, về sau chúng ta có thể chơi biến toàn thị sở hữu mật thất chạy thoát a, ta lại đi nhìn xem có này đó hảo ngoạn chủ đề hảo.”

Mạnh Vân “Phụt” một tiếng cười, “Kia đến bao lâu nha!”

Bốn thị mấy năm nay cao tốc phát triển, du lịch văn hóa nghiệp cũng là phát triển không ngừng, Disney ở kiến không nói, loại này lớn lớn bé bé ngoạn nhạc mà cũng kiến không ít, muốn thật từng bước từng bước chơi đùa tới, kia nhưng đến hoa chút thời gian.

“Chơi một trăm năm cũng có thể a.”

Lục Dĩ ngữ khí quá nghiêm túc, Mạnh Vân phản xạ có điều kiện mà rũ xuống mí mắt, không dám nhìn thẳng hẳn.

Nàng đột nhiên nghĩ tới ngày hôm qua ở Quý Hiếu Thích gia cùng nàng nói được lạng lẽ lời nói.

“Kỳ thật ta đã mau đã quên Ngụy Tống Từ bộ dáng, chỉ là hãn tên này dấu vết quá sâu, Lục Dĩ ở hai năm đều là cùng hãn cùng nhau xuất hiện, hiện tại muốn đem hãn trích ra tới..... Ta tổng cảm thấy yêu cầu một ít thời gian.”

Nhưng là hiện tại ngẫm lại, Mạnh Vân cảm thấy kỳ thật cũng không có như vậy khó.

Ngụy Tống Từ chính là Ngụy Tống Từ, là nàng niên thiếu thời gian một khang cô dững, có thể là một cái không như vậy mỹ lệ, lại cũng đủ trân quý hồi ức. Nhưng là Lục Dã lại là Lục Dã, là nàng xúc tua nhưng đến tương lai, là cho nàng càng nhiều vui sướng ngoài ý muốn lẽ vật.

Nàng nghĩ đến hẳn thời điểm, có thể cho hẳn rất nhiều rất nhiều hình dung từ, đậu bỉ, khôi hài, ôn nhu, săn sóc từ từ..... Cũng không chỉ là “Ngụy Tống Từ bạn cùng phòng” mà thôi.

Lục Dã cũng không có cưỡng bách nàng làm cái gì trả lời, chỉ là cười cười, bồi nàng chậm rì rì mà đi ra ngoài.

Nào biết thời gian rất lâu lúc sau, hẳn cho rằng Mạnh Vân sẽ không có trả lời, Mạnh Vân mới nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng.

“Một trăm năm..... Cũng đúng đi.”

Chỉ một câu, liền cũng đủ làm Lục Dã kinh hi.

“Một trăm năm như vậy trường, kia không thể chỉ chơi mật thất đào thoát, còn muốn đi ăn ngon, đi sông Hoàng Phố ngồi thuyền, đi hoà bình công viên xem pháo hoa, Disney sang năm cũng muốn kiến hảo, tốt nhất còn muốn lại cùng nhau chơi Disney.....”

Mạnh Vân quả thực dở khóc dở cười, “Uy, người có thể hay không nói điểm lãng mạn nói a.”

Như thế nào chính đến cùng tiêu hài tử đường như, lời này nói được, một chút đều không có cái loại này ái muội không khí.

Thật là xứng đáng độc thân nhiều năm như vậy.

Lục Dã lại lập tức thâm trầm lên, “Không phải, ta là sợ ta lãng mạn lên, người ăn không tiêu.”

“.....”

“Người biết một cái nha tủy khoa nha sĩ nhất lãng mạn nói là cái gì sao?”

Mạnh Vân ngẩng đầu, tổng cảm thấy hãnh muốn nói gì nghịch thiên nói, nhưng là lại xác thật có chút tò mò.

Quý Hiếu Thích đã từng đánh giá quá Ngụy Tống Từ, nói nha sĩ cũng đều không hiểu lãng mạn, cả ngày nhìn người gương miệng, ngũ quan biến hình bộ dáng, lấy một đồng lớn máy móc chọc a chọc, người đều biến thành máy móc.

Tóm lại chính là thực không thú vị.

Lục Dã nở nụ cười, dắt lấy tay nàng, tựa hồ là sợ nàng nghe xong lúc sau xoay người rời khỏi.

“Ta có thể nghĩ đến nhất lãng mạn sự, chính là người mỗi một viên sâu răng, đều từ ta vì người làm chữa trị bỏ thêm vào.”

“..... Lục Dã! Người bệnh tâm thần a!”

Lục Dã không cho nàng cơ hội, lập tức bắt lấy nàng đem nàng cả người kéo vào trong lòng ngực, “Ta sai rồi, cho người ôm một cái được không?”

“.....”

“Thực xin lỗi, ta nhất định sẽ hảo hảo bảo hộ người hàm răng, tuyệt đối không cho người lại đến thăm ban ta cơ hội!”

Hai người náo loạn nửa ngày, Mạnh Vân thật vất vả đem cái này đại cầu cầu từ trên người nàng vớt ra đi, còn không có tới kịp nói cái gì đâu, di

động của nàng lại lỗi thời mà vang lên.

“Ta phát hiện, mỗi lần người chỉ cần vừa xuất hiện, ta liền sẽ thu được rất nhiều làm người không vui điện thoại.”

Mạnh Vân thở dài, hướng về phía hăn quơ quơ di động.

Mặt trên “Mụ mụ” hai chữ điện báo biểu hiện đặc biệt rõ ràng.

Chương 25

Lục Dĩ không chút do dự đề lại di động của nàng.

“Đừng tiếp.”

Mạnh Vân thở dài, “Không có việc gì.”

Nàng ít nhất muốn nghe nghe nàng mẹ nói cái gì —— tuy rằng đã lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt bác gái, nhưng là nàng cũng sợ nàng mẹ đi nàng bác gái chỗ đó lung tung nói cái gì đó, đem người cấp khí tới rồi.

Tuy rằng bác gái mềm yếu lại thánh mẫu, nhưng là dưỡng dục chi ân suốt đời khó quên, Mạnh Vân không có khả năng bởi vì nàng mẹ làm sự, liền hoàn toàn đem nàng bác gái ném tại một bên.

Điện thoại bị tiếp lên.

Mạnh Vân thậm chí còn không có tới kịp mở miệng, liền nghe được trong điện thoại truyền đến ngữ khí không thể nào tốt phân phó thanh.

“Ta và người đệ đã xuống phi cơ, người lại đây tiếp một chút chúng ta.”

Mạnh Vân không nói chuyện.

Nàng mẹ đợi trong chốc lát không chờ đến hồi phục, thái độ càng kém, “Người câm? Kêu người lấy cái tên ra sức khước từ, tới đón cá nhân cũng

không được? Dường người có ích lợi gì?.....”

Di động truyền đến thanh âm rất lớn, bên cạnh Lục Dã cơ bản cũng có thể nghe rõ.

Hắn trong lòng rối rắm đến muốn mệnh —— nhìn đến Mạnh Vân như vậy khổ sở biểu tình, hắn đều mau đau lòng muốn chết, dùng sức cầm tay nàng, đem tay nàng bao ở chính mình lòng bàn tay, tưởng an ủi nàng, cho nàng lực lượng, cũng muốn cướp quá di động của nàng thế nàng trả lời.

Lục Dã do dự thật lâu, vẫn là quyết định làm chính nàng làm quyết định.

Hắn thực nhẹ thực nhẹ mà ở Mạnh Vân bên tai nói một câu nói: “Đừng sợ.”

Không phải còn có ta sao.

Lục Dã cong cong khóe môi.

Mạnh Vân cảm giác được lòng bàn tay truyền đến độ ấm, lập tức liền bình thường trở lại.

Nàng nhiều năm như vậy vẫn luôn ở làm một cái ngoan ngoãn nữ, ngoan ngoãn nghe lời, nhát gan sợ phiền phức, liền lớn tiếng nói chuyện đều phải suy xét suy xét.

Xuất ngoại kia trận, Mạnh Vân mỗi ngày đều đang hối hận, đầu nóng lên liền tới rồi, hiện tại ở trời xa đất lạ địa phương, nàng liền đi cửa hàng tiện lợi mua bình đồ uống đều yêu cầu lấy hết can đảm mới được.

Sợ bạn cùng phòng không thích nàng, sợ giáo thụ không thích nàng, sợ đồng học đối nàng có ý kiến, làm cái gì đều sợ tay sợ chân.

Loại này nhút nhát là nàng từ nhỏ dường thành tính cách, cơ hồ đã thâm nhập cốt tủy.

Chỉ là trong lúc khắc, Lục Dĩ chặt chẽ mà dặt lẩy nàng, đối nàng nói đừng sợ thời điểm, Mạnh Vân đột nhiên có loại phá tan nhà giam nhẹ nhàng cảm.

Nếu nàng thân mục đều không đem nàng đương thân nữ nhi, nàng cần gì phải tưởng đông tưởng tây, lo lắng này lại lo lắng chỗ đó đâu?

“Chính là, người không có dưỡng quá ta.”

“..... Người nói cái gì?!”

Mạnh Vân thanh âm thực nhẹ, nhưng là lại mang theo kiên định lực lượng, “Ta nói, người từ mười mấy tuổi liền đem ta một người ném ở quê quán, nhiều năm như vậy, chưa từng có cho ta đánh quá một phen sinh hoạt phí, ăn tết về quê, người mang theo đệ đệ thấy thân thích, lại trước nay không có đã cho ta một phen tiền mừng tuổi, nếu không phải bác gái, người thậm chí đều không nghĩ đến xem ta.”

“Ta không có đệ đệ, cũng không có ba mẹ, 4-5 năm chưa thấy qua người, so người xa lạ đều không bằng..... Cho nên không thể giúp người mượn tiền khoản, cũng không thể tới đón các người, ngược ngùng.”

Mạnh Vân một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm nói xong, không chút do dự treo điện thoại.

Chỉ là này một quái, nàng lại có chút khẩn trương lên, cau mày ngẩng đầu nhìn về phía Lục Dĩ, “Có thể hay không cảm thấy ta quá không lương tâm? Ít nhất cũng là cho ta sinh mệnh người.....”

“Sẽ không.” Lục Dĩ nhẹ nhàng thở ra, duỗi tay nhéo nhéo nàng mặt, “Người làm thực hảo.”

“Nơi nào hảo?”

“Trên thế giới chỉ có một loại người yêu cầu người dụng tâm đối đãi, đó chính là dụng tâm đối đãi người người..... Ân, đối, tử như ta.”

Lục Dã phi thường không biết xấu hổ mà nở nụ cười.

Mạnh Vân vô ngữ mà nhìn hẩn một cái, “..... Ăn cái gì?”

Mỗi lần gặp mặt, đến cuối cùng luôn là không tránh được cái này khuôn sáo cũ lại thẳng đánh linh hồn vấn đề.

Lục Dã cười đến đôi mắt cong cong, thoạt nhìn mê người lại không kèm chế được, hơn nữa hẩn ăn mặc lại hừ nhàn, đảo thật sự như là cái bình thường sinh viên.

Mạnh Vân tim đập nhanh mấy chập, yên lặng mà xoay đầu đi không nhìn mặt hẩn.

“Ăn ta được không?”

“Không ăn ta về nhà.”

“Ai đừng đừng đừng, đi đi đi, chúng ta ăn gan ngỗng quái cơm đi.....”

Lục Dã thật là một cái thực tình với ẩm thực chi đạo người, chọn cửa hàng đại bộ phận đều là có danh tiếng lại ăn ngon chủ quán, nhà này gan ngỗng quái cơm là bốn thị mỹ thực tất ăn bảng trước năm tên, bữa tối thời gian còn chưa tới, cửa đã bài lão lớn lên đội.

Cũng không biết Lục Dã là sử cái gì biện pháp, cứ nhiên mang theo Mạnh Vân xuyên qua đội ngũ, trực tiếp đã bị nhân viên cửa hàng mang theo đi vào.

Mạnh Vân cũng không biết nhà này cửa hàng là không thể dính vị, chỉ đương hẩn là trước tiên dính vị, cũng không cảm thấy có cái gì không thích hợp.

Nào biết hai người mới ngồi xuống, liền thấy được cách hai bàn đĩa phương, một trương có một chút quen thuộc mặt.

Mạnh Vân vốn là nhận không ra nữ nhân này, nhưng là không lâu phía trước mới ở thương trường ngẫu nhiên gặp được quá, nàng cũng không lão niên si ngốc, tự nhiên lập tức nghĩ tới đối phương mặt, “Cái kia là Cảnh Lệ sao?”

Lục Dã vừa mới cũng thấy được, hăn mày đã nhíu lại, “Đối một nhà?”

“Không cần, người không phải nói ăn rất ngon sao, vậy ăn nha.”

Mạnh Vân cười cười, vui mừng mà ngồi xuống.

Chỉ là hai người không đi chọc người ta, có thể kháng cự không được Cảnh Lệ triều bọn họ đi tới, thực tự quen thuộc mà ngồi xuống Lục Dã bên cạnh trên sô pha.

“Ta vừa mới liền nhìn đến hai người các người vào, còn đương nhận sai đâu, không nghĩ tới thật như vậy xảo a!”

“.....”

“Này đều lần thứ hai ngẫu nhiên gặp được, ai nha, đây là quá có duyên phận!”

Lục Dã cười cười, chỉ là cười đến tương đối có lệ, “Không phải duyên phận đi, tại đây gia trong tiệm ta đều gặp được quá bảy tám cái đồng học.”

Ngụ ý chính là nhà này cửa hàng thật sự rất có danh, cuối tuần tới ăn cơm gặp được cũng không xem như cái gì hiếm lạ sự.

Cảnh Lệ nhưng nghe không ra hăn đuổi người ngữ khí, chỉ mở to hai mắt nhìn, “Đúng không?! Kia thật sự hảo xảo nga!”

Mạnh Vân thiếu chút nữa cười ra tiếng tới, vội vàng bưng lên cái ly nhấp nước miếng.

Chỉ là Cảnh Lệ ánh mắt đã chuyển tới trên mặt nàng, vẻ mặt hưng phấn hề hề bộ dáng, “Lại nói tiếp, hai người các người là thành sao?”

Lục Dã ánh mắt thoạt nhìn đã muốn đánh người, chỉ là biểu tình vẫn như cũ thân sĩ, “Xin lỗi, đây là chúng ta việc tư.....”

Cảnh Lệ cười cười, “Này có cái gì sao, keo kiệt! Bất quá, Lục Dã, người đoán đoán ta hôm nay hẹn ai ăn cơm?”

“.....”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 26

“Ba trăm đầu a! Hẳn về nước phát triển, các người chưa thấy qua sao? Nga, hẳn một lát liền tới.....”

Lục Dã điều kiện phóng ra mà đi xem Mạnh Vân biểu tình.

Mạnh Vân sắc mặt chưa biến, thoạt nhìn không giống như là có phản ứng gì bộ dáng, trên mặt còn treo nhàn nhạt mỉm cười.

“Ai, học muội ở nói có thể hay không có điểm xấu hổ a.....”

“Cảnh Lệ!” Lục Dã sắc mặt đen, “Ngượng ngùng, chúng ta muốn ăn cơm, có thể lần sau lại liêu sao?”

“Đừng a, dứt khoát đưa cái bàn đi?”

Cảnh Lệ xác thật là phi thường sẽ không xem người sắc mặt người, thậm chí không trải qua hai người đồng ý, trực tiếp hướng về phía đã đi vào cửa hàng Ngụy Tống Từ lắc lắc tay, “Ba trăm đầu!”

Ngụy Tống Từ nghe được thanh âm, không nhanh không chậm mà hướng tới bọn họ này bàn tới gần.

Mạnh Vân là thật sự không có gì cảm giác, chỉ là tình huống như vậy hạ, khó tránh khỏi có chút xấu hổ.

Nàng nắm chặt cái ly, trong lòng đã dùng nàng có thể nghĩ đến từ ngữ mắng Cảnh Lệ một vạn biến.

Như thế nào sẽ có như vậy việc nhiều người đâu?

Hơn nữa, như thế nào sẽ như vậy xảo, liền cùng bọn họ đụng phải đâu?

Ngụy Tống Từ tới, Lục Dĩ cũng không hảo lại đuổi người, dưới đáy lòng thở dài, đứng lên cùng Ngụy Tống Từ chào hỏi.

“Ba trăm đầu, thật là quá xảo.....”

Hàn huyền một phen lúc sau, Lục Dĩ thay đổi vị trí, ngồi xuống Mạnh Vân bên cạnh.

Bọn họ ngồi đến là bốn người bàn, vừa mới Cảnh Lệ một lại đây an vị ở Lục Dĩ bên cạnh, nếu Ngụy Tống Từ tới, vậy không đến tuyển, chỉ có thể ngồi ở Mạnh Vân bên cạnh.

Lục Dĩ lơ đãng mà thay đổi vị trí lúc sau, liền biến thành hẳn cùng Mạnh Vân một bên, Ngụy Tống Từ cùng Cảnh Lệ một bên, nữ sinh đối với nữ sinh, nam sinh đối với nam sinh, cũng giảm bớt này bàn xấu hổ.

Lục Dĩ thật cảm thấy hôm nay vận số năm nay không may mắn —— hẳn ở cái bàn phía dưới cầm Mạnh Vân tay.

Mạnh Vân quăng hai hạ, không ném ra, liền tùy ý hẳn chặt chẽ cầm đi.

Ngụy Tống Từ cùng Cảnh Lệ cũng chào hỏi, lúc này mới nhìn về phía Mạnh Vân.

Mạnh Vân nhấp môi nhẹ giọng nói: “Ngụy học trưởng, đã lâu không thấy.”

“..... Ân, đã lâu không thấy.”

Lục Dĩ nhìn đến hai người nói chuyện, trong lòng có nhàn nhạt, không thể nói tới chua xót, chỉ là thực mau đề ép đi xuống, “Công tác chứng thực sao?”

“Ân, ở tư nhân phòng khám.”

.....

Trên bàn mặt khác ba người đều là cùng chuyên nghiệp đồng học, Mạnh Vân hoàn toàn cảm không thượng miệng, cũng không có muốn gia nhập đề tài ý tứ.

Lục Dã cho nàng đề cử quái cơm thật sự ăn rất ngon, nàng nếm một ngụm liền yêu, một ngụm một ngụm ăn đến vừa lòng.

Chỉ là Lục Dã vẫn luôn bắt lấy nàng một cái tay khác, làm nàng tư thế có điểm khó chịu.

Nghe xong vài câu Lục Dã liền đại khái hiểu biết tình huống.

Cảnh Lị mấy năm nay xoay hành chính, không hề làm y sư, nhưng là nàng lão công còn ở chuẩn một đường, hai người chuẩn bị mua phòng ở, muốn còn thái nói, chết tiền lương khả năng không đủ, cho nên muốn tìm Ngụy Tống Từ giới thiệu, đem nàng lão công giới thiệu tiến tư nhân bệnh viện đi.

“Ai nha, ta lão công người nọ, cùng Ngụy học bá cùng lục đại phú hào vô pháp so, trình độ sao là khá tốt, chính là trong nhà bối cảnh không đủ, cũng sẽ không nói, điểm này điểm thẳng muốn lên tới năm nào tháng nào đi a.....”

Lục Dã thở dài.

Người này thật là quá sẽ không nói.

Nói rất đúng giống hần cùng Ngụy Tống Từ đều là có thể nói, trong nhà có bối cảnh cho nên mới có thể tìm được hảo công tác dường như.

Chỉ là Cảnh Lị nghĩ đến hảo, nói nhiều như vậy lời nói, Ngụy Tống Từ lại liền lông mày đều không có động một chút, “Ta sẽ hỗ trợ lưu ý.”

Tiếp theo mặc kệ Cảnh Lị nói cái gì đều không hề ứng.

Cảnh Lị mắt thấy nói đến mất mặt, tròn mắt vừa chuyển, lại đem ánh mắt đối hướng về phía đang ở ngoan ngoan ngoãn ngoãn ăn cơm Mạnh Vân.

“Lại nói tiếp, tiểu học muội trước kia là truy quá ba trăm đầu đi? Không nghĩ tới cuối cùng cư nhiên cùng Lục Dã ở bên nhau, tạo hóa trêu người a..... Tiểu học muội, người không biết, trước kia chúng ta hệ có bao nhiêu người thích Lục Dã nga.....”

Mạnh Vân dừng một chút, mê mang mà ngẩng đầu, “Chính là, này quan học tử chuyện gì đâu?”

Nàng là thật sự chịu đủ rồi.

Cái này Cảnh Lị, hai người căn bản liền lời nói cũng chưa nói qua vài câu, cố tình kẹp dao giấu kiếm mà làm người xuống đài không được.

Mạnh Vân cảm thấy có thể là vừa mới chính mình oán khí còn không có phát sạch sẽ, cho nên không chịu khống chế mà liền vọt trở về.

Đều do Lục Dã!

Nàng có chút tưởng giải thích một chút, nhìn đến Cảnh Lị biểu tình lúc sau, lại cảm thấy có điểm vi diệu mà sáng, giải thích nói cũng nuốt trở về.

“.....”

Cảnh Lị mở to hai mắt nhìn.

Lục Dã “Phụt” cười lên tiếng.

Bên cạnh Ngụy Tống Từ cũng cong ra nhàn nhạt ý cười.

Chỉ là dư quang nhìn đến Lục Dã cùng Mạnh Vân trong lúc lơ đãng để lộ ra tới, thân mật cảm giác, hẩn cười thực mau liền phai nhạt đi xuống, khôi phục mặt vô biểu tình bộ dáng.

Chương 26

Một bữa cơm ăn đến tan rã trong không vui.

Đương nhiên, nhất không vui tất nhiên là mục đích không có đạt thành Cảnh Lệ, náo nhiệt cũng không thấy thành, xách theo bao, trầm khuôn mặt liền rời đi.

Dư lại ba người đó chính là chân tình thật cảm xấu hổ.

Cũng may Ngụy Tống Từ rất bận, cũng không nói thêm gì, lãnh đạm địa đạo dừng, cũng xoay người rời đi.

Lục Dã nhìn theo bạn tốt sau khi rời khỏi, lại lôi kéo Mạnh Vân ngồi xuống.

“???”

“Vừa mới kia cảnh tượng, ta cơm cũng chưa hảo hảo ăn, cũng không thể đến không một hồi, lại điểm điểm, chúng ta một lần nữa ăn qua.”

Mạnh Vân nở nụ cười, “Ta ăn đến khá tốt a.”

Lục Dã đối nàng đại trái tim tấm tắc bảo lạ, “Cảnh Lệ ngồi người đối diện, người cũng không sợ chịu nổi hóa bất lương.....”

Chỉ là khai xong vui đùa, Lục Dã thở dài, vẫn là nói lên Ngụy Tống Từ, “Thực xin lỗi, ta không sớm chút nói cho người.”

“Cái gì?”

“Kỳ thật ta trước một trận liền cùng ba trăm đầu đã gặp mặt, hẳn là sớm một chút nói cho người.”

Lục Dã trong lòng biết chính mình hành vi là tuyệt đối ích kỷ, hẳn tưởng nhiều cấp chính mình tranh thủ một chút thời gian, tưởng Mạnh Vân càng thích hẳn một chút, cho nên chậm chạp không có đem sự tình nói ra —— kỳ thật ngày đó Mạnh Vân uống say lúc sau đã nói, chỉ là nói Ngụy Tống Từ về nước, càng nhiều lại không có nói cho nàng.

Hắn vốn nên lớn hơn nữa độ một ít, cười hỏi một chút Mạnh Vân, có cần hay không thấy cái mặt, hoặc là hỏi một chút nàng còn thích Ngụy Tống Từ sao linh tinh nói.

Chỉ là Lục Dã làm không được.

Hắn gánh vác không dậy nổi mất đi Mạnh Vân hậu quả, cũng làm không đến vô tư mà trở thành hai người tái tục tiền duyên cầu Hi Thước.

Tưởng tượng đến Mạnh Vân đã từng như vậy thích quá Ngụy Tống Từ, hẳn liền cảm thấy ghen ghét nổi điên.

Hắn không nghĩ lại giẫm lên vết xe đổ.

Nếu không phải hôm nay như vậy xảo mà gặp Ngụy Tống Từ, Lục Dã lòng dạ hẹp hòi địa tâm tưởng, tốt nhất là chờ hắn cùng Mạnh Vân hôn lễ thượng lại làm hai người có cơ hội gặp mặt.

Mạnh Vân nghe ra hắn trong giọng nói khẩn trương, phụt một tiếng cười.

Nàng thanh âm thực ôn nhu, chỉ là trêu chọc ý vị thực trọng, “Lần trước không phải nói sao, liền tính ta uống say cũng muốn điều tình nói cho ta sự, còn không phải là Ngụy Tống Từ trở về sự sao?”

“Vân vân.....”

“Lục Dã, người về sau còn như vậy, ta liền sinh khí.” Nàng thở dài, “Không cần cảm thấy hiện tại Ngụy Tống Từ với ta mà nói là cái gì rất quan trọng

người, hẳn chỉ là một cái đại học khi học trường mà thôi, đã biết sao?”

Nàng đối Cảnh Lệ nói hoàn toàn cảm thấy không thềm để ý, lý do chính là Ngụy Tống Từ đối nàng tới nói, thật sự chỉ là đi qua.

Mạnh Vân cảm thấy tốt nhất cười chính là, nàng đã sớm đem người trở thành qua đi, cố tình người chung quanh đều thật cẩn thận, còn đương nàng cũ tình khó quên, có cái gì vượt bất quá đi khảm đâu.

Lục Dĩ dừng một chút, lý giải nàng ý tứ lúc sau, lập tức lâm vào mừng như điên bên trong.

“Đã biết đã biết —— ta tuyên bố, hiện tại bắt đầu chính là chúng ta hạnh phúc khởi điểm!”

“.....”

Mạnh Vân tuy rằng cấp Lục Dĩ ăn một cái thuốc an thần, nhưng là nàng không nghĩ tới chính là, Ngụy Tống Từ cư nhiên đến nàng trường học đi tìm nàng.

Nàng cùng thường lui tới thời gian giống nhau thả học, chờ lớp học học sinh đều đi được không sai biệt lắm lúc sau, Mạnh Vân mới đi thu thập bao chuẩn bị tan tầm chạy lấy người.

Nào biết vừa đi ra trường học, liền nhìn đến Ngụy Tống Từ mặt vô biểu tình mà ở cùng bảo an đại thúc nói chuyện.

Mạnh Vân đốn một hồi lâu, trong lòng tưởng chính là đi luôn, nhưng là lại cảm thấy người này tất nhiên là tới tìm nàng, nàng hôm nay liền tính đi rồi..... Còn không bằng nghe một chút hẩn ý đồ đâu.

Có cái gì sợ quá.

Nàng mới không sợ đâu.

Mạnh Vân chần chừ trong chốc lát, hít sâu một hơi, chậm rãi đi qua, “Ngụy học trưởng?”

Bảo an đại thúc nhìn đến nàng lúc sau liền cười, “Mạnh lão sư, người bằng hữu ở chỗ này chờ người đã lâu đâu.”

Mạnh Vân nhẹ giọng nói “Cảm ơn”, lúc này mới đi đến một bên, ngẩng đầu nhìn về phía Ngụy Tống Từ.

“Học trưởng tìm ta là có việc sao?”

Ngụy Tống Từ thật sâu mà nhìn nàng một cái, “Đã lâu không thấy..... Ta đưa người trở về.”

Mạnh Vân đứng cách hắn vài bước xa địa phương, xa cách mà nhìn hắn.

Thời gian cũng không có khắc khe Ngụy Tống Từ, lại cũng có thể nhìn ra thành thực dấu vết.

Hắn đã không phải nguyên lai cái kia cao lãnh Ngụy học bá, chỉ là lãnh đạm bộ dáng trước sau như một.

Như vậy trường hợp, Mạnh Vân cư nhiên có điểm muốn cười.

Tất cả mọi người đều thay đổi..... Phòng chừng cũng liền Lục Dĩ cái này đậu bị mấy năm như một ngày đáng yêu.

Thoạt nhìn cũng cùng sinh viên dường như, một chút cũng chưa biến lão.

Mạnh Vân tâm tình đột nhiên hảo lên, cong ra nhàn nhạt ý cười, “Không cần phiền toái lạ, ta trở về thực phương tiện.”

Ngụy Tống Từ ánh mắt trầm trầm, nhẹ giọng thở dài.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 27

“Mạnh Vân, người thay đổi rất nhiều.”

Mạnh Vân gật gật đầu, “Àn, là thay đổi không ít.”

Lời vừa ra khỏi miệng, nàng liền ý thức được cái này làm cho người rất khó nói tiếp, chỉ là nàng cũng không có muốn đền bù một chút ý tứ, chỉ nghĩ làm trận này nói chuyện chạy nhanh kết thúc.

Ngụy Tống Từ là nàng vụng về thanh xuân, lưu tại hồi ức mới là tốt nhất an bài.

Hiện tại nói cái gì nữa đều như là thiếu găm chặt vải thô.

Ngụy Tống Từ cười khổ một tiếng, lấy ra di động, “Kia bảo trì liên hệ.”

Giờ cao điểm buổi chiều tàu điện ngầm thực tế, Mạnh Vân ngồi ở tàu điện ngầm trạm, đợi vài ban mới tể thượng tàu điện ngầm.

Về đến nhà thời điểm đã đã khuya, nàng lười đến nấu cơm, kêu cơm hộp, dựa vào trên sofa xem di động.

Nàng vừa mới cùng Ngụy Tống Từ trao đổi số di động cùng WeChat, lúc này hẳn khung chat đang ở nàng WeChat giao diện cái thứ nhất.

Ngụy Tống Từ hình cái đầu là một trương hắc đế kim bia đồ, ý nghĩa không rõ, nhưng là ở các loại đủ mọi màu sắc hình cái đầu có vẻ đặc biệt điệu thấp.

Chẳng lẽ nha sĩ đều thích như vậy hình cái đầu?

Lục Dã cũng là đồng dạng phong cách.....

Mạnh Vân do dự trong chốc lát, vẫn là yên lặng mà cắt bỏ khung thoại.

Nhắm mắt làm ngơ.

Chỉ ngồi trong chốc lát, chuông cửa liền vang lên.

Mạnh Vân cho là cơm hộp tới, buông di động chạy tới mở cửa.

Nào biết môn vừa mở ra, bên ngoài người nợ thanh âm liền phá tan nàng vô đại não, chỉ đem nàng tư duy đều đánh đến rơi rớt tan tác.

“Mạnh Vân! Nhanh lên mở cửa!”

Mạnh Vân mở to hai mắt nhìn, ngây ngốc mà nhìn nàng thân mù một hồi lâu, một lát sau lại nhíu mày, “Sao người lại tới đây?”

“Nhìn xem! Đây là đối với người thân mù nói chuyện ngữ khí sao?”

Lý một tranh nhiều năm như vậy cũng chưa học được hảo hảo nói chuyện, trắn Mạnh Vân liếc mắt một cái, đem nàng đẩy ra tới rồi một bên, như vào chỗ không người giống nhau nghênh ngang mà đi vào.

Mạnh Vân nhìn nàng bóng dáng, biết hôm nay sẽ không thiện hảo rồi.

Nàng mẹ cùng nàng bác gái chính là hoàn toàn bất đồng hai loại người, nếu nói Từ Cầm ôn ôn nhu nhu thánh mẫu chuyển thế nói, Lý một tranh chính là □□ trọng sinh, ngày thường ích kỷ lạnh nhạt, ai làm nàng không như ý, hai ba câu là có thể chỉ vào người cái mũi mắng cái trời đen kịt.

Mạnh Vân từ nhỏ ở Từ Cầm bên người lớn lên, cùng Lý một tranh cơ hồ xem như người xa lạ, liền tính như vậy, khó được, ăn tết khi lãnh đạm gặp mặt, cũng làm nàng trong lòng đối cái này thân mù càng thêm không có cảm tình.

Mím môi, Mạnh Vân xa xa mà đứng ở cạnh cửa, thanh âm thực nhẹ, “Có chuyện gì sao?”

Lý một tranh ngồi ở trên sô pha, cười lạnh một tiếng, “Ta đến xem nữ nhi còn không được sao?”

“.....”

“Bất quá, lần này nhưng thật ra không đến không —— người bạn trai nhìn nhưng thật ra không tồi, người địa phương đi?”

Mạnh Vân yên lặng mà nhìn nàng một cái.

“Người đi trường học tìm ta?”

Chương 27

Mạnh Vân không thể tưởng được khác khả năng tính, nàng mẹ không có khả năng gặp qua Lục Dĩ, hơn phân nửa là từ bác gái chỗ đó muốn tới nàng trường học địa chỉ, vừa mới qua đi chờ nàng.

Vừa vặn gặp gỡ tới tìm nàng Ngụy Tống Từ.

Lý một tranh cười cười, phóng nhu thanh âm, “Vân vân a, chỉ là mượn cái tên mà thôi, cũng liền một hai năm thì tốt rồi, người đệ đệ đến lúc đó chính mình khảo đến nơi đây nghiên cứu sinh, là có thể chính mình lấy hộ khẩu, có phòng ở người cũng có thể thượng hộ khẩu a.....”

Mạnh Vân tại đây phía trước còn không có nghiên cứu quá bốn thị mua phòng chính sách đâu, bất quá bởi vì chuyện này, nàng riêng cùng Trương lão sư hỏi thăm một chút.

Bốn thị còn không có bắt đầu hạn mua, chỉ cần ra cụ bốn thị chính quy đơn vị công tác chứng minh, người bên ngoài cũng có thể ở bản địa mua phòng, chỉ là công tác chứng minh người cùng mua phòng giả cần thiết là một cái,

hơn nữa muốn còn thái cũng đến có công tác đơn vị, bằng không không thể mượn khoản vay mua nhà.

Mạnh Vân ngay từ đầu còn tưởng không rõ, nếu là mua phòng người viết nàg, phòng ở còn không phải là nàg sao?

Trương lão sư thực kiên nhẫn mà cho nàg giải thích một chút: “Nếu là trực hệ nói, là có thể mượn danh ngạch, hơn nữa mua phòng ở là có thể ngụ lại, một nhà tên toàn viết thượng cũng thực bình thường..... Mấy năm gần đây thành phố vẫn luôn ở một lần nữa lộng mua phòng chính sách, lỗ hồng cũng toàn không được bao lâu, nghe nói sang năm bắt đầu, phi bản địa hộ khẩu liền không thể ở bốn thị mua nhà.”

Trách không được lúc này Lý một tranh cấp rống rống mà tới, rõ ràng là mười mấy năm cũng chưa nghĩ đến sự tình.

Mấy năm nay bốn thị đã sắp tể thân một đường, xem như siêu cao tốc phát triển thành thị, giá nhà thoán đến so cổ phiếu còn nhanh, phía trước cũng nghe Lục Dã nói qua, hãn danh nghĩa căn hộ kia là hãn đại học khi liền mua, bằng không mấy năm nay cũng là mua không nổi.

Mạnh Vân ở trong lòng thở dài, ngữ khí thông thả lại kiên định, “Mặc kệ ngài nói cái gì, ta đều sẽ không đáp ứng, lập tức muốn khảo thí, vẫn là làm đệ đệ chạy nhanh trở về đi.”

Lý một tranh sắc mặt trầm xuống dưới, “Người đây là mềm cứng không ăn a, tiểu cô nương tâm thật tàn nhẫn. Khi còn nhỏ ta liền đã nhìn ra, vô tâm không phối, dưỡng không thân bạch nhãn lang.....”

“Muốn ta ra cũng có thể.” Mạnh Vân đình chỉ nàg câu chuyện.

Lý một tranh sắc mặt sáng ngời, “Người nguyện ý?”

Mua phòng chuyện này nàng cùng hài tử ba đã thương lượng thật lâu, cùng với mua ở đã một đường thành thị, còn không bằng mua ở phát triển thành thị, giá nhà trường đến mau, còn có thể làm đầu tư dùng, đến lúc đó liền tính không chính mình trụ, bán cấp nhi tử cưới vợ mua phòng ở cũng không lo.

Không phải tìm không thấy nhận thức người, chỉ là rốt cuộc là mua phòng, viết người khác tên ở quyền tài sản chứng thượng, luôn là làm người không thể nào yên tâm.

Bọn họ hai vợ chồng thảo luận cả đêm, rốt cuộc nghĩ tới ở cái này thành thị phát triển đại nữ nhi.

Dù sao tỷ tỷ đến lúc đó vẫn là phải cho đệ đệ, mượn cái danh cũng không có gì ghê gớm, năm sau nhi tử nghiên cứu sinh vừa lên, trực tiếp đem quyền tài sản tên từ nhị lão đổi thành nhi tử, cũng không cần nàng chuyện gì nhi.

Hai vợ chồng hàn huyên thật lâu, cuối cùng đồng loạt có tin tưởng.

Trí nghiệp chuyện này, hấp dẫn!

Nào biết xưa nay mềm yếu Mạnh Vân lần này cư nhiên hoàn toàn không đáp ứng, liền tính là làm Từ Cầm nói bóng nói gió cũng không chịu nhả ra.

Lý một tranh nghĩ nghĩ, trực tiếp liền mang theo nhi tử lại đây, muốn cùng Mạnh Vân giáp mặt nói.

Hiện tại Mạnh Vân có nhả ra ý tứ, nàng cảm xúc cũng tăng vọt vài phần, “Cũng là, lại không cần người còn tiền, mượn cái danh mà thôi.....”

“Quyền tài sản chỉ viết ta một người tên, ta liền nguyện ý.”

Lý một tranh sắc mặt lập tức trầm xuống dưới, “Người gì cái ý tứ? Lớn như vậy cá nhân, làm ba mẹ cho người mua phòng ở còn thái?”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà cười một tiếng, hoàn toàn lạnh tâm.

Nàng duỗi tay kéo ra cửa phòng, “Không có gì hảo nói, ngài đi về trước đi, bằng không, trong chốc lát ta muốn kêu 110.”

Lý một tranh sao có thể cam tâm tình nguyện mà cứ như vậy bị đuổi đi, “Người loại này tiểu cô nương, một chút lương tâm đều không có, tìm cái người địa phương bạn trai, thoải mái dễ chịu mà chuẩn bị gả chồng, chính mình đệ đệ cũng không suy xét một chút? Nhiều năm như vậy thư bạch đọc?”

Mạnh Vân thật sự chịu đủ nàng càn quấy, “Gả chồng? Bản địa nơi này gả cưới đều là muốn ra khỏi phòng tử xe, các người chuẩn bị cho ta bồi một chiếc bao nhiêu tiền xe? Nhiều năm như vậy, cũng không gặp trong nhà cho ta ra quá một phân tiền, nếu nói ta còn có cái đệ đệ, kia chứng minh ta còn là người trong nhà đi? Ta cũng không cần cái gì của hồi môn, đem ta ba năm xuất ngoại lưu học hoa rớt tiền còn cấp bác gái, bàn lại chuyện khác đi.”

***

Lục Dã còn không biết Ngụy Tống Từ tới đi tìm Mạnh Vân sự tình, thừa dịp đúng giờ tan tầm cơ hội, sớm mà lái xe đến trường học cửa đi tiếp người.

Ở một đám gia trưởng trung, Lục Dã vận động trang có vẻ tuổi rất nhỏ, hơi có chút không hợp nhau cảm giác.

Hắn lớn lên hảo, lại mở ra hảo xe, cả người đều có vẻ thanh tuyền quý khí, dựa vào tường đợi không vài phút, liền có a di mục mục đi lên đến gần, “Tiểu tử, là tới đón đệ đệ muội muội sao?”

Lục Dã vừa muốn nói gì, đột nhiên nghĩ tới Ngô Giai Giai, nở nụ cười.

“Không phải, ta là tới đón tiểu nữ nhi.”

Này nhưng đem bên cạnh một vòng a di cấp hoảng sợ, “Người như vậy tiểu nhân tuổi..... Đã có nữ nhi a?”

Gián đoạn tính còn có khe khẽ nói nhỏ thanh âm, đại ý là “Hiện tại người trẻ tuổi thật không sai”, “Nhi nữ song toàn mới hảo phần đấu sao”, “Trước thành gia sau lập nghiệp” từ từ thảo luận thanh.

Lục Dã hảo tính tình mà cười cười, vẫn là trốn đến xa chút.

Tới gần tan học thời gian, bảo an đại thúc cũng đi ra bảo vệ cửa thất, một đôi mắt khẩn trương mà nhìn chăm chăm khu dạy học.

Lục Dã lại gần qua đi, hướng về phía bảo an đại thúc nở nụ cười, “Ngài hảo, xin hỏi hai ngày này, Mạnh Vân Mạnh lão sư tan tầm đi được vẫn sao?”

Hắn tuy rằng cùng Mạnh Vân mỗi ngày đều sẽ liên hệ, nhưng là giống nhau đều là cơm chiều sau ngủ trước, hơn nữa nói hai câu Mạnh Vân liền nói một nhọc, hắn là lo lắng Mạnh Vân ở trong trường học quá vất vả.

Tuy rằng Trần Hi sự tình, hắn trộm mà làm hắn ba ba hỗ trợ giải quyết, nhưng là rốt cuộc là đương lão sư, mang theo một đồng lớn hài tử, có thể hay không có đủ loại ngoài ý muốn..... Ở Lục Dã trong lòng, Mạnh Vân chính mình vẫn là yêu cầu hắn chiếu cố tiểu nữ hài đâu, lại kiêu lại mềm, không hắn không được a.

Kia bảo an đại thúc đánh giá hắn hai mắt, vui tươi hơn hờ nói: “Mạnh lão sư đi được không muộn, học sinh đều thích nàng, mỗi lần nàng tan học, lớp học đám kia tiểu hài tử liền đặc biệt ngoan.”

Lục Dã “Nga” một tiếng, yên tâm.

Nói như vậy, Mạnh Vân hẳn là cũng sẽ không quá vất vả.

“Bất quá, tiểu tử, người cũng là Mạnh lão sư đồng học sao?”

“A.....”

Lục Dã còn không có tới kịp trả lời, liền nghe kia bảo an đại thúc bát quái hề hề hỏi: “Người là Mạnh lão sư đối tượng đi? Kia phía trước cái kia nam đâu?”

“.....”

Chiều hôm đêm trầm, Mạnh Vân xách theo bao đi ra trường học, còn không có tới kịp chuyển biến, đã bị một cái bên cạnh chạy ra người cao to ôm chặt.

“Vân vân!”

Nghe ra Lục Dã thanh âm, Mạnh Vân dừng lại giãy giụa chuẩn bị động tác, dở khóc dở cười, “Người làm gì nha, đây là trường học cửa!..... Mau buông ra.”

Lục Dã trực tiếp một phen đem nàng ôm lên, ba lượng bước bế lên xe.

Mạnh Vân gắt gao mà cắn môi, mới đem sắp tràn ra khẩu kinh hô nuốt đi xuống.

Nàng mặt đã hồng đến không thành bộ dáng, tựa hồ là thực không thói quen loại này trước công chúng hạ thân mật dị thường hành động.

Còn hảo sắc trời đã đem hắc, trong trường học học sinh cơ bản cũng phóng xong rồi, trừ bỏ văn thác ban, cửa gia trường tất cả đều đi xong, văn thác

ban gia trưởng còn không có tới, đảo cũng không có gì người nhìn đến hai người bộ dáng.

Mãi cho đến Lục Dã động tác mềm nhẹ mà đem nàng nhét vào ghế phụ, Mạnh Vân mới nhịn không được ở trong xe nâng lên thanh âm.

“Lục Dã! Người lại phát cái gì điên nha!”

Lục Dã trong lòng đè nặng chuyện này, bất quá hẳn sẽ không đem chính mình cảm xúc lây bệnh cấp Mạnh Vân, liền kiên nhẫn mà hống nàng: “Ta là xem người đi được không thoải mái, muốn cho người thiếu đi điểm lộ nha, người nữ nhân này!”

Hắn làm bộ sinh khí mà néo néo nàng cái mũi.

Cái này nhưng thật ra đối Mạnh Vân nói không ra lời.

Nàng hôm nay xuyên song tân giày da, tuy rằng gót giày không cao, rốt cuộc là lần đầu tiên xuyên, giày hình có chút ma chân, nàng còn không có hoàn toàn thích ứng, hơn nữa mang theo các bạn nhỏ đi hoa viên hoạt động, lại là chụp bóng cao su lại là nhảy dây, gót chân da đều ma phá, cho nên đi đường cũng có chút không thoải mái.

Không nghĩ tới Lục Dã đôi mắt như vậy tiêm, này đều có thể phát hiện.

Mạnh Vân hoãn lại thanh, ngữ khí có điểm oán trách, “Kia cũng đừng như vậy nha, bị người thấy được nhiều xấu hổ.....”

Nói không cảm động khẳng định là gạt người.

Chỉ là nàng miệng lưỡi bất lợi, một chốc cũng nghĩ không ra cái gì biểu đạt bổ cứu nói, đành phải mở to thủy nhuận mang theo hơi ẩm đôi mắt yên lặng nhìn Lục Dã, mưu toan hẳn có thể cùng nàng có điểm tâm linh cảm ứng.

Lục Dã quả nhiên không có nói cái gì nữa, chỉ từ trong xe nhảy ra bằng keo cá nhân, đau lòng mà đưa cho nàng nói: “Không thoải mái giày liền không cần xuyên, trong chốc lát mang người đi mua song tân, này song liền ném đi.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 28

Mạnh Vân tiếp nhận, nhin không được nở nụ cười, “Nào có như vậy kiêu khí, tân giày vốn dĩ liền sẽ ma một trận chân lạp.”

Lục Dã néo néo tay nàng, “Như vậy không thể được.”

“Ân?”

“Ma chân giày người nghĩ nhần nhần sẽ hảo, ma chân người người cũng nghĩ nhần nhần sẽ hảo. Chính là ta không thích xem người nhần bộ dáng. Mạnh Vân, người ở lòng ta đáng giá tốt nhất, vì cái gì muốn ủy khuất chính mình đâu? Chỉ là đôi đôi giày mà thôi.”

Mạnh Vân không nói.

Lục Dã nói luôn có loại hai ý nghĩa ý tứ, nàng nghe được ra tới, rồi lại không biết nên nói cái gì, chỉ có thể trầm mặc mà chống đỡ.

Lục Dã không có nói thêm nữa cái gì, chỉ cười cười, phát động xe.

“Muốn hay không đi nhà ta cọ cơm?”

Mạnh Vân sững sốt một chút, “Này.....”

“Cả ngày ở bên ngoài ăn không khỏe mạnh.” Lục Dã đánh cái tay lái, “Ta mua bò bít tết, chiên cho người ăn có được hay không? Không ai hưởng qua, người chính là cái thứ nhất nga!”

Mạnh Vân ở trong lòng giãy giụa một hồi lâu.

Một lát sau lại bình thường trở lại —— liền tính là đi bạn tốt gia ăn một bữa cơm, cũng không cần thiết như vậy rồi rằm.

Huống chi, nàng cùng Lục Dĩ.....

Mạnh Vân đỏ mặt, nhẹ nhàng mà gật gật đầu.

Chỉ là tới rồi Lục Dĩ gia tiểu khu, Mạnh Vân mới có chút giật mình lảng mà phản ứng lại đây hương vị.

Đại học lúc ấy, nàng liền nam tâm cũng chưa gặp qua, đảo mắt đều đến Lục Dĩ trong nhà tới ăn cơm.

Vạn nhất hẳn ba mẹ ở nhà, kia không phải tương đương thấy gia trưởng?

Nghĩ vậy nhi, Mạnh Vân tức khắc cả người không được tự nhiên lên, “Lục Dĩ.....”

Lục Dĩ dặt lẩy tay nàng, phảng phất có thuật đọc tâm giống nhau, “Ta chính mình phòng ở, một người trụ.”

“Này cũng.....”

“Người không thích cái này tiểu khu sao?” Hẳn phảng phất có chút buồn rầu, “Ai, kia xem ra hôn phòng còn phải đổi cái địa phương, đến lúc đó chính người đi chọn đoạn đường tiểu khu?”

Mạnh Vân một hồi lâu mới phản ứng lại đây.

“Ai nói muốn gả cho người!?”

Lục Dĩ cười sờ sờ nàng tóc, “Kia..... Người muốn gả cho ai a?”

“.....”

“Nếu không có những người khác tuyển, có thể cho ta một cơ hội sao?”

Ở hẳn nhìn chăm chú hạ, Mạnh Vân mặt đỏ, mím môi, “Nếu người về sau không khai loại này vui đùa nói.....” Nàng tựa hồ là hạ rất lớn quyết định, “Trước từ bạn trai thí khởi hảo.”

Chương 28

Không tưởng được một khắc, Lục Dã rốt cuộc tấn chức, trở thành bị Mạnh Vân thừa nhận chính cung.

Lục Dã quả thực đều phải nhọc đã chết, hận không thể thông tri khắp thiên hạ. Hẳn chờ đợi ngày này đã đợi ước chừng 5 năm, tâm tình chính là lão thụ đều có thể nở hoa rồi.

Mạnh Vân cũng không phải ngượng ngùng tính tình, nếu đã thừa nhận Lục Dã thân phận, tự nhiên là tận lực muốn giữ gìn hảo đoạn cảm tình này.

Chỉ là nàng rốt cuộc không phải đại học khi thanh xuân niên thiếu, bất khuất kiên cường tiểu cô nương, nói chuyện làm việc đều so trước kia thành thực nội liêm không ít, rất nhiều sự đều ngượng ngùng nói thẳng trực tiếp làm, ngày thường cũng là Lục Dã sủng nàng sủng đến tương đối nhiều một ít.

Hai người đều có công tác, cũng không thể mỗi ngày đều gặp mặt, cũng may hiện tại internet phát đạt, cơ bản chính là một hồi về đến nhà liền treo lên video nói chuyện phiếm.

Ngụy Tống Từ đi tìm Mạnh Vân sự, Lục Dã ấp ủ thật lâu, lại sợ Mạnh Vân ngại hẳn vừa mới bắt đầu yêu đương liền quản đông quản tây không vui, cho nên cũng không dám chỉ nói, chỉ là nói bóng nói gió một chút.

Mạnh Vân chỉ vừa nghe, liền minh bạch xong việc nhi, cười hỏi: “Là muốn hỏi Ngụy học trưởng vì cái gì đi tìm ta sao?”

Lục Dã có điểm ngượng ngùng, “Vân vân, người đừng để ý. Ta chỉ là.....”

Hắn chỉ là có điểm không tự tin mà thôi.

Lục Dã nhất quán là kiêu ngạo người, chính là hắn cũng là nhìn Mạnh Vân đuổi theo Ngụy Tống Từ gần ấy năm, muốn nói không cảm tình, kia khẳng định hai người đều không tin, chỉ là hiện tại tình huống không giống nhau, hắn mới là Mạnh Vân bạn trai.

Mạnh Vân gật gật đầu, “Không có quan hệ, là lần trước hắn tới tìm ta, bất quá cũng chưa nói chuyện gì, thật giống như là đi ngang qua mà thôi, trao đổi một chút liên hệ phương thức liền đi rồi.”

Lục Dã nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ là Lục Dã chính mình lại cảm thấy chính mình loại này lòng dạ hẹp hòi hành vi thập phần không khốc, không phù hợp hắn ở Mạnh Vân trong lòng hình tượng, liền mạnh mẽ bán manh, “Vân, người có thể hay không cảm thấy ta thực phiền?”

Mạnh Vân vẫn luôn là không thể nào ai nói chuyện tính tình, nghe hắn mỗi ngày lái nhái nơi này lái nhái chỗ đó, hắn là sẽ cảm thấy có điểm âm ỉ đi?

Lục Dã chỉ là cảm thấy, nàng giống như mỗi ngày áp lực đều không nhỏ, nghĩ nói chuyện đùa nàng có thể hống hống nàng vui vẻ thôi.

Càng là đến thật thành thời điểm, hắn càng là thật cẩn thận lên, sợ nói sai lời nói chọc đến nàng không vui.

Đến lúc đó chính là thua hết cả bàn cờ cũng vô pháp đền bù trường hợp.

Mạnh Vân lắc lắc đầu, video nói chuyện phẩm có điểm lùi lại, nhưng là lại có thể nhìn đến trên mặt nàng ý cười, cũng không có bị mạo phạm không khoẻ cảm, “Sẽ không a, ta cảm thấy người phi thường..... Năng ngôn thiện biện, đại học thời điểm cũng chưa nhìn ra tới.”

Mạnh Vân khi đó cùng Lục Dã cũng không thân, chỉ biết hãnh lớn lên soái rất nhiều người thích, ngày thường vẫn luôn cười, thoát nhìn chính là phi thường hảo tính tình bộ dáng.

Tóm lại chính là thái dương giống nhau ở sáng lên nam sinh.

Lục Dã nhẹ nhàng thở ra, làm bộ sinh khí mà “Hừ” một tiếng, “Đó là người trước kia không ánh mắt, ta trước kia liền rất lợi hại, vẫn luôn là biện luận đội hảo sao.”

Bọn họ trường học biện luận đội là có kiểm tra đánh giá phân, rất nhiều người đều sẽ vì kiểm tra đánh giá phân đi tham gia, cho nên tuyển người đặc biệt nghiêm khắc, có thể đi vào đều là viện hệ người xuất sắc.

Mạnh Vân dừng một chút, “Ta thường xuyên đi xem thi biện luận a, như thế nào chưa thấy qua người?”

Lục Dã tựa hồ là nhớ lại từ trước, nở nụ cười, “Ta đó là điệu thấp..... Sợ các nữ hài tử yêu ta a, chúng ta viện hệ biện luận đội thật nhiều biện đề phá đề ý nghĩ đều là ta viết.”

Nếu là người khác như vậy khoe khoang, Mạnh Vân chỉ biết cảm thấy xấu hổ, nhưng là Lục Dã ngữ khí thực bình thản, một chút khoe ra cảm giác đều không có, ngược lại là có loại tính trẻ con đáng yêu.

Một chút đều không phù hợp hãnh tuổi tác.

Từ đáp ứng cùng Lục Dã ở bên nhau lúc sau, Mạnh Vân cảm thấy chính mình càng ngày càng yêu cười, liền pháp lệnh vẫn giống như đều thâm không ít.

“Lại nói tiếp, trước kia chúng ta y học viện thi biện luận thật sự phi thường có độ, ta nhớ rõ có cái biện đề là cái gì tới.....” Lục Dã cầm di động, thay đổi cái góc độ, thoải mái dễ chịu mà dựa vào trên sofa, suy nghĩ trong

chốc lát, “Y học phát triển ứng không nên có luân lý giới hạn? Hình như là cái này tới, mời đến giám khảo đều là Học Sinh Hội, nhân gia chuyên nghiệp căn bản nghe không hiểu, còn hảo chúng ta phương tương đối có khí thế, cuối cùng vẫn là thắng.”

Mạnh Vân trong lòng “Lộp bộp” một tiếng.

Nàng phi thường rõ ràng nhớ rõ cái này thi biện luận —— chính là ở cái này thi biện luận thượng, nàng lần đầu tiên gặp được Ngụy Tống Từ.

Ngụy Tống Từ là lúc ấy vuông một biện, khai đề đứng lên nói mấy câu liền đả động mọi người.

Mạnh Vân căn bản nghe không hiểu đang nói cái gì, cũng là Quý Hiểu Thích kéo nàng đi xem y học viện soái ca, chỉ là Ngụy Tống Từ lúc ấy vững vàng bình tĩnh, ngọc thụ lâm phong bộ dáng, làm nàng trong ánh mắt nhìn không thấy người khác.

Thanh âm dễ nghe, logic nghiêm cẩn, lớn lên cũng không kém, tựa hồ còn có học bá quang hoàn, như vậy nam sinh ở trong trường học là phi thường được hoan nghênh.

Mạnh Vân thực xác định, chính là lúc này, nàng đối Ngụy Tống Từ nhất kiến chung tình.

Nàng thật cẩn thận hỏi: “Kia..... Biện luận bản thảo là người viết?”

Lục Dĩ không biết nàng vì cái gì sẽ hỏi cái này, chẳng qua nếu Mạnh Vân hỏi, hẳn khẳng định là muốn nói.

Hắn suy nghĩ một chút, “Hình như là, lúc ấy ba trăm đầu ở chuẩn bị một cái tình cấp thi đua, vốn dĩ nói làm ta thượng, nhưng là thi đấu ngày đó nhà ta có việc, liền đem viết tốt biện luận bản thảo cấp ba trăm đầu, làm hắn hỗ trợ đi tham gia một chút.”

Lục Dã dừng một chút, “Đều năm sáu năm chuyện này.....”

Hắn có thể nhớ như vậy rõ ràng, vẫn là bởi vì lúc ấy Ngụy Tống Từ thế học viện cầm tinh cấp giải thưởng lớn trở về, thỉnh phòng ngủ ăn nhiều một đốn, cho nên mới làm người cảm thấy ấn tượng khắc sâu thôi.

Mạnh Vân mím môi, lại cái gì cũng chưa nói ra.

Nàng đến nay còn có thể nhớ rõ đại học thời điểm sự, đảo không phải bởi vì mấy năm nay vẫn luôn ở lặp lại dư vị, mà là bởi vì quá mất mặt, nghĩ đến liền xấu hổ đến muốn mệnh, cho nên ngược lại là đem chi tiết đều nhớ rõ ràng.

Mạnh Vân nhớ rõ, ngay từ đầu nàng đuổi theo Ngụy Tống Từ thời điểm, Ngụy Tống Từ thái độ còn không xem như đặc biệt kém, chỉ là kiên nhẫn mà đối nàng nói hẳn muốn chuẩn bị lưu học, đại học vẫn là trước không yêu đương, việc học làm trọng.

Chỉ là Mạnh Vân đem lời này trở thành là lý do, lại cảm thấy nếu đều đã mất mặt, như thế nào cũng đến mất mặt đến có điều giá trị, cho nên mới không buông tay.

Đến sau lại Ngụy Tống Từ còn thực thất bại hỏi quá nàng, vì cái gì sẽ thích hẳn.

Mạnh Vân đến nay còn nhớ rõ ngay lúc đó lời nói —— nàng ngượng ngùng nói chính mình là bởi vì cảm thấy hẳn thanh âm dễ nghe, như là róc rách nước chảy, liền giải thích nói: “Phía trước xem người tham gia thi biện luận, cảm thấy người đặc biệt có văn thái.....”

Lời này nói được quá không trình độ, chính nàng đều cảm thấy ngượng ngùng, đỏ mặt ngậm miệng.

Lúc ấy Ngụy Tống Từ sắc mặt liền trầm xuống dưới, từ đây không còn có đã cho nàng sắc mặt tốt xem.

Khi cách 5 năm nhiều, Mạnh Vân mới biết được chính mình sai ở đâu.

Liền sai tại đây phân biện luận bản thảo căn bản chính là Lục Dã viết, nàng khen người không khen đối điểm tử thượng!

Nếu là lúc ấy nói bởi vì thích hẳn nói chuyện thanh âm, ngữ điệu, cảm thấy thực mê người linh tinh, nói không chừng..... Hết thảy đều không giống nhau.

Chỉ là như bây giờ cũng thực hảo, Mạnh Vân cảm thấy nàng là thích Lục Dã, hơn nữa sẽ càng ngày càng thích.

Không có gì đáng giá hối hận sự tình.

Lục Dã xem nàng thay đổi sắc mặt, còn đương nàng nghĩ đến cái gì không vui sự tình, đang định nói điểm cái gì, lại thấy Mạnh Vân mặt tiến đến ly màn hình trung ương, từ hẳn góc độ xem, đều sắp hôn lên hẳn mặt.

Lục Dã nhin không được nở nụ cười, “Nương nương, đây là muốn nhào vào trong ngực tử thế a!”

Gần nhất TV thượng nhiệt bá một cái cổ trang kịch, Mạnh Vân đôi khi cũng sẽ xem, Lục Dã này ngữ khí chính là bắt chước kịch một cái ác độc phi tần, nghe tới thật đúng là rất đậu.

Mạnh Vân cười lên tiếng, “Đừng nháo..... Tiểu thất cho ta gọi điện thoại, ta trước tiếp một chút, trong chốc lát lại nói.”

Nói liền treo video, tiếp lên Quý Hiếu Thích điện thoại.

Chỉ là Mạnh Vân còn chưa nói lời nói, liền nghe được điện thoại kia đầu loáng thoáng khóc nước nở thanh.

“Vân vân, làm sao bây giờ a.....”

Mạnh Vân trắng sắc mặt, “Làm sao vậy? Tiểu thất người bình tĩnh một chút, hảo hảo nói.”

Quý Hiếu Thích khó được có như vậy yếu ớt bất lực thời điểm, trong giọng nói khóc nức nở đều sắp từ điện thoại kia đầu tràn ra tới, “Quý muội khai xe máy về nhà thời điểm bị một cái côm hộp viên đụng phải, hiện tại ở bệnh viện, bác sĩ nói phải làm phẫu.....”

“Người hiện tại ở nơi nào?”

***

Mạnh Vân suốt đêm chạy tới bệnh viện.

Quý Hiếu Thích đã sớm ở phẫu thuật bên ngoài thủ trực, nhìn đến nàng chạy tới, lập tức đứng lên ôm lấy nàng, nhẹ giọng khóc rờn nói: “Hắn sẽ không què đi?”

Mạnh Vân vốn đang rất khẩn trương, vừa nghe lời này, lập tức bị chọc cười, “Bác sĩ không phải nói chỉ là gãy xương sao?”

“Gãy xương nào yêu cầu suốt đêm làm phẫu thuật..... Nói không chừng là cố ý gạt chúng ta đâu?”

Luyện ái trung người là không có đại não.

Mạnh Vân quyết định không cùng nàng xả cái này, nàng đỡ Quý Hiếu Thích ngồi xuống, nghĩ nghĩ, hỏi: “Người là làm sao mà biết được? Nhà hắn thuộc đâu?”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 29

Nói đến nơi này, Quý Hiếu Thích liền đỏ mắt, “Đều do ta không hảo..... Ta xem hần hôm nay đứng một ngày cương quá vất vả, liền hô xe taxi tưởng đưa hần về nhà, hần..... Hần không chịu, phỏng chừng là cố ý, liền cưỡi motor, ta ngồi xe taxi đi theo hần tưởng đưa hần về nhà tới, hần có thể là phân tâm, ở giao lộ cùng một cái khác xe máy đụng phải.....”

Mạnh Vân trấn an mà vỗ vỗ nàng bồi.

“Chờ ta xuống xe thời điểm, kia motor đã sớm chạy.....”

Nguyên lai là như vậy một chuyện.

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, vẫn là trước cấp Lục Dã đi điện thoại, làm hần không cần lo lắng.

Lục Dã nhìn thoáng qua thời gian, nghiêm túc nói: “Không được, đã trễ thế này, liền các người hai nữ sinh, ta lập tức lại đây cùng các người.”

Mạnh Vân trong lòng ấm áp, dư quang liếc mắt một cái đầy mặt khăn trương Quý Hiếu Thích, lại vẫn là thở dài cự tuyệt hần.

“Đừng, tiểu thất hần là không nghĩ có quá nhiều người nhìn đến nàng bộ dáng.”

“.....”

Nàng nghĩ nghĩ, trấn an Lục Dã vài câu, “Đừng lo lắng lạp, nơi này là bệnh viện, người đến người đi nhưng náo nhiệt.”

Chỉ là Mạnh Vân nói như vậy, Lục Dĩ tuy rằng ngoài miệng đáp ứng rồi, nhưng là vẫn là cầm chìa khóa xe, hơn phân nửa đêm mà ra cửa.

Quý muện ra tai nạn xe cộ địa phương ở cách vách khu, ly Lục Dĩ cái kia bệnh viện xa thật sự, Quý Hiếu Thích là gần đây đem hãn đưa đến phụ cận tam giáp bệnh viện.

Chỉ là này bệnh viện cùng Lục Dĩ đảo cũng sâu xa rất sâu, không có gì đặc biệt, viện trưởng là hãn gia gia.

Lục Dĩ không thể hơn phân nửa đêm đi quấy rầy hãn gia gia nghỉ ngơi, liền đi bệnh viện tìm trực ban y sư.

Ai đều biết hãn là viện trưởng bảo bối tôn tử, tự nhiên là một đường thông suốt, kia y sư sáng khoái mà đem tình huống đều nói một lần.

“..... Thương không tính trọng, chỉ là sợ đụng vào địa phương khác, cho nên.....”

Tai nạn xe cộ thương cùng khác ngoài ý muốn gãy xương không giống nhau, tổng thể tới nói càng nguy hiểm một ít, có khả năng sẽ có não chấn động, khí tàng bị hao tổn linh tinh thương, cho nên mới yêu cầu mau chóng cứu trị.

Lục Dĩ gật gật đầu, tỏ vẻ lý giải, “Cảm ơn người, Triệu bác sĩ.”

Triệu bác sĩ cũng là bệnh viện lão nhân, phía trước lục viện trưởng không muốn Lục Dĩ đi học khoang miệng khoa, muốn cho hãn học ngoại khoa, cho nên làm tuổi nhỏ Lục Dĩ ba ngày hai đầu chạy bệnh viện tới, không có việc gì liền đi theo Triệu bác sĩ hãn, tưởng bồi dưỡng một chút hãn hứng thú yêu thích.

Khó được nhìn đến Lục Dĩ như vậy khẩn trương dùng tới trong nhà quan hệ, còn hơn phân nửa đêm thần kinh hề hề mà chạy tới hỏi nhân gia một

người nam nhân thương thế, Triệu bác sĩ cảm thấy sự ra khác thường tất có yêu, liền bát quái hề hề mà ý đồ tìm hiểu một chút hãn khẩu phong.

Lục Dã cũng không có phủ nhận, chỉ cười cười, “Là ta bạn gái bằng hữu, sợ bọn họ quá lo lắng, tiểu cô nương sao, không hiểu phương diện này chuyện này.”

Triệu bác sĩ xem hãn như vậy sáng khoái, chỉ một thoáng kinh rớt cằm.

“Tiểu lục đều có bạn gái, ta thấy người khi người mới như vậy điểm đại.....”

Lục Dã đỡ trán, đây là hãn không muốn đến gia gia bệnh viện tới công tác nguyên nhân, luôn là có không ít nguyên lão đem hãn đương tiểu hài tử đâu!

“Ta lớn như vậy người, đồng học kết hôn sớm hài tử đều thượng nhà trẻ, không bạn gái giống lời nói sao, Triệu thúc!”

Lời này sớm mấy ngày hãn cũng là không tự tin nói, nhưng là hiện tại hãn có Mạnh Vân sao.

Trong tối ngoài sáng luôn là đến đặc ý mà tú tú tài hảo.

Triệu bác sĩ nhìn đến Lục Dã kia biểu tình, tấm tắc cảm thán hảo một phen, lại đau lòng chính mình ba mươi mấy vẫn là độc thân cầu, nội tâm rơi lệ đầy mặt mà đi rồi, tính toán đi cấp lục viện trưởng mật báo đi.

Lục Dã xác định tin tức lúc sau, liền lén lút đi tới phòng giải phẫu kia tầng, bất quá hãn sợ Mạnh Vân sinh khí, không dám tới gần hai cái tiểu cô nương, chỉ ngồi ở hành lang chỗ ngoặt chỗ trộm mà xem.

Nhìn trong chốc lát, hãn lại lo lắng Mạnh Vân có thể hay không lạnh đói bụng, hô bên cạnh tiểu hộ sĩ hỗ trợ, cầm hai giường thảm qua đi, còn đỡ

nước ấm.

Mạnh Vân bắt được nước ấm thời điểm thụ súng nhược kinh, vội vàng nói tạ, đem giấy ly nhét ở Quý Hiếu Thích trong lòng bàn tay, làm nàng ấm áp tay.

Quý Hiếu Thích cũng hồi qua kính nhi tới, tái nhợt mặt, lời kéo miệng cười một tiếng, “Này bệnh viện phục vụ thật không sai.”

Mạnh Vân vui vẻ, sờ sờ tay nàng, “Lại hồ ngôn loạn ngữ.”

Quý Hiếu Thích nhấp nước miếng, thật sâu mà thở dài, dựa vào Mạnh Vân trên vai, hạ xuống nói: “Ta làm sao bây giờ a vân vân.....”

“Cái gì làm sao bây giờ? Vừa mới bác sĩ không phải ra tới nói sao, không đại sự nhi, trong chốc lát giải phẫu xong là có thể chuyển đi bình thường phòng bệnh.”

Cũng là quý muện chính mình rất cuộc là giao cảnh xuất thân, xe máy nhất quán khai đến lại chậm lại ổn, chủ yếu là đâm lại đây cớm hộp viên tốc độ xe quá nhanh, bằng không phỏng chừng liền gãy xương đều sẽ không, nhiều nhất chính là cái trầy da.

Quý Hiếu Thích lại lắc lắc đầu, “Không phải nói cái này..... Ta là nói, ta đã như vậy thích hẳn, vậy phải làm sao bây giờ a?”

Mạnh Vân mím môi, có thể đồng cảm như bản thân mình cũng bị đến khuê mật cảm xúc.

“Ta cũng không biết a.....”

Tác giả có lời muốn nói: Lục Dã: Suất diễn quá ít, ta không vui.

Mạnh Vân: Người?? Suất diễn thiếu???

Lục Dã: Vì cái gì không cho ta một cái chiếm hữu đục nõ mạnh bá đạo tổng tài nhân thiết? Như vậy ta là có thể đem lời nói nói thẳng ra tới, ‘ vân vân, ta không được người đi gặp người khác, người là ta một người ’, có phải hay không thực bá đạo?

Mạnh Vân:.....

Vốn dĩ nghĩ ngày hôm qua buổi chiều muốn đổi mới, kết quả một không cần thận liền nằm ở trên sofa ngủ rồi.....

Suốt đêm viết cái đại trường chương, đoán xem ngày mai cốt truyện là cái gì đâu? Hì hì, chúng ta lục viện trường muốn tới lạ!

Chương 29

Vốn dĩ Quý Hiếu Thích này đây vì muốn ở phẩu thuật cửa phòng chờ một đêm, không nghĩ tới thực mau người đã bị đẩy ra tới, chuyển vào bình thường phòng bệnh.

“Chính là bình thường gãy xương, tu dưỡng mấy tháng liền không có việc gì, người bệnh không cần quá lo lắng.”

Mạnh Vân nghe xong, nói tạ, vỗ vỗ Quý Hiếu Thích bả vai.

Rốt cuộc thị phi thân phi cố quan hệ, Quý Hiếu Thích ở phòng bệnh ngồi trong chốc lát, xoay người rời đi phòng, “Vân vân người đi về trước đi, ta ở chỗ này bồi một đêm, bằng không ngày mai hẳn một người cũng phiền toái.....”

Quý Hiếu Thích nghĩ nghĩ, lại cảm thấy không yên tâm, “Đã trễ thế này, nếu không, người vẫn là.....”

Hiện tại cái này điếm, tàu điện ngầm cũng chưa, nữ sinh một người đánh xe cũng không an toàn.

Quý Hiếu Thích do dự trong chốc lát, cầm lấy quần áo, “Đi thôi, ta trước đưa người trở về.”

Mạnh Vân nở nụ cười, “Thật đem chính mình đương nam nhân lập? Không có việc gì, ta chính mình trở về liền hảo.”

“Này không thể được.” Quý Hiếu Thích lôi kéo nàng không cho nàng đi, “Nữ sinh như thế nào có thể một người đi đêm lộ đâu? Quá không an toàn, người cùng ta cùng nhau lưu lại đi, ngày mai buổi sáng trời đã sáng lại đi.”

Nói, Quý Hiếu Thích xoay người liền đi ra ngoài hỏi hộ sĩ, có thể hay không phòng bệnh, chuẩn bị ra cái giường ngủ phí cùng nhau nghỉ ngơi một đêm.

Có Lục Dã âm thầm dặn dò, liền tính không có cũng đến có a.

Hộ sĩ thực mau cấp hai người an bài, chẳng qua cũng không phải đơn độc phòng, mà là hỗn hợp phòng bệnh, bên cạnh có khoa chính hình người bệnh, nhất dựa vô trong hai trương giường không ra tới, để lại cho hai người tống cổ một đêm.

Mạnh Vân ngày hôm sau còn muốn đi làm, sáng sớm phải về nhà đi thay quần áo, chỉ là xem Quý Hiếu Thích một người đáng thương hề hề mà cuộn tròn ở trên giường bệnh, nàng lại có chút không yên tâm, cuối cùng vẫn là thỉnh hai cái giờ giả, tốt xấu chờ quý muện tỉnh lại lại đi.

7 giờ nhiều chung thời điểm, Mạnh Vân bồi Quý Hiếu Thích đi quý muện phòng bệnh.

Quý muện đã tỉnh, nhìn đến Quý Hiếu Thích lại đây, mặt mày tựa hồ là giật giật, tưởng nhúu mày lại nhện xuống, “Người như thế nào còn chưa đi?”

Quý Hiếu Thích: “.....”

Mạnh Vân xem hai người muốn nói lặng lẽ lời nói, liền nhỏ giọng rời khỏi phòng bệnh.

Chỉ là không ngồi vài phút, liền nhìn đến một đám ăn mặc áo blouse trắng y thuật đi tới, tựa hồ là ở kiểm tra phòng.

Cầm đầu chính là một cái hai tấn hoa râu lão giả, có chút tuổi, chỉ là thoát nhìn vẫn là phi thường tinh thần, trong ánh mắt lệ quang thực gì, như là thời gian dài thân ở địa vị cao kia loại người.

Mạnh Vân do dự một chút, vẫn là gõ gõ phòng bệnh môn, trước một bước đi vào, “Bác sĩ tới kiểm tra phòng.”

Một lát sau, kia một đám bác sĩ liền đi đến.

Theo thường lệ hỏi vài câu lúc sau, kia cầm đầu lão nhân tầm mắt vừa chuyển, ở Quý Hiếu Thích cùng Mạnh Vân trung chuyển một chút, rơi xuống Mạnh Vân trên người.

Mạnh Vân: “???”

Chỉ đánh giá một cái chớp mắt, kia lão nhân liền nở nụ cười, “Không có trở ngại, người nhà cũng có thể đi nghỉ ngơi một chút, vất vả.”

Thái độ thực hảo, thanh âm to lớn vang dội, nghe tới khiến cho người cảm thấy rất có tin cậy cảm.

Chờ kiểm tra phòng bác sĩ đi rồi, Mạnh Vân mới cùng Quý Hiếu Thích nói xong lời từ biệt, xách theo bao về nhà thay quần áo đi trường học.

Nhưng thật ra Quý Hiếu Thích ra cửa mức nước thời điểm cùng hộ sĩ đài tiểu hộ sĩ tìm hiểu một phen, “Vừa mới tới kiểm tra phòng, là cho chúng ta phẫu thuật bác sĩ sao?”

Nàng ngày hôm qua trạng thái không tốt, không chú ý xem, cuối cùng đều là Mạnh Vân hỗ trợ, nàng nghĩ như thế nào cũng đến cấp nói cái tạ, lúc sau phục kiện còn phải bác sĩ chỉ điểm đâu.

Kia hộ sĩ một đống, “Không phải ai, đó là chúng ta lục viện trưởng, cũng không biết hôm nay như thế nào đột nhiên tới kiểm tra phòng.....”

“..... Các người viện trưởng là khoa chính hình bác sĩ sao?”

“Không phải, hẳn là não ngoại khoa giới chuyên gia a, không nghiên cứu khoa chính hình, hẳn là chỉ là tùy cơ kiểm tra thí điểm một chút.”

“.....”

Bên kia, Mạnh Vân ở trên đường nhận được Lục Dã điện thoại.

Nàng tiếp lên phía trước trước nhìn thoáng qua thời gian, “Còn không có khai khám sao?”

Lục Dã rầu rĩ mà cười một tiếng, “Ở trong WC đâu, vô pháp nhiều liêu, người đi làm sao? Vẫn là ở bệnh viện?”

Kỳ thật hẳn đã sớm biết, Mạnh Vân đi ra bệnh viện trong nháy mắt, hẳn đã nhận được tin tức, chỉ là thế nào cũng phải nghe một chút nàng thanh âm mới được.

Mạnh Vân thanh âm mềm mại, nghe tới thực ôn nhu, “Lập tức đến trường học.”

“Đêm qua vất vả, trong chốc lát ta tới đón người tan tầm.”

Mạnh Vân nở nụ cười, nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng, “Hảo nha.”

Bởi vì này thanh âm mềm như bông trả lời, Lục Dã cả ngày tâm tình đều phi thường hảo, liền tính tối hôm qua thức đêm hồi lâu, chờ đến Mạnh Vân ngủ

mới đi, cũng không cảm thấy có cái gì mệt.

Giữa trưa nghỉ trưa thời điểm, hắn còn cười cùng bên cạnh bác sĩ trên ghẹo vài câu.

Kia bác sĩ cũng là Lục Dĩ lão bằng hữu, từ Lục Dĩ tiến bệnh viện bắt đầu liền nhận thức, ánh mắt tương đương sắc bén, “Lục bác sĩ gần nhất tâm tình đặc biệt hảo a, ta muốn đại biểu chúng ta bệnh viện quảng đại độc thân nữ tính đồng bào hỏi một câu, là có tin tức tốt sao?”

Lục Dĩ nhướng mày.

“Quảng đại nữ tính đồng bào liền chờ uống rượu mừng đi.”

Kia bác sĩ kinh ngạc, “Nhanh như vậy?.....”

Lục Dĩ còn không có tới kịp trả lời, trong túi di động đột nhiên vang lên, phía trên hai chữ to làm hắn không dám trì hoãn, lập tức đi hành lang tiếp điện thoại.

“Gia gia?”

“Lục Dĩ, ta đã thấy người tức phụ nhi, gì thời điểm đưa tới trong nhà tới cấp người trong nhà trông thấy a?”

“.....”

Triệu bác sĩ cái này miệng rộng.....

Lục Dĩ quả thực dở khóc dở cười, hắn gia gia cũng không phải là đồng sự, không thể tùy tiện nói giỡn, muốn hắn nói gì đó lời nói, hắn gia gia đều là sẽ lập tức thật sự.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 30

“Bát tự còn không có một phiết đâu.”

Hắn là gấp không chờ nổi liền muốn mang Mạnh Vân đi đăng ký, đợi nhiều năm như vậy, chuyện tới trước mắt lâm môn một chân ngược lại làm người không chịu nổi.

Lục Dã là sợ Mạnh Vân một cái không vui, gì đều lạnh lạnh.

Còn không bằng nhân lúc còn sớm cầm chứng bó tại bên người.

Chỉ là hắn lại sợ..... Lúc này mới chính thức yêu đương mấy ngày a, nhanh như vậy liền cầu hôn thấy gia trưởng, không chừng dọa đến nàng.

Nàng lá gan lại như vậy tiểu, khẳng định ngược ngùng.

Vẫn là đến nhiều hống hống lại nói.

Lục gia gia ha hả cười, “Vẫn là nắm chặt tốc độ đi, đều già đầu rồi người, ta kia mấy cái học sinh hài tử đều sinh.....”

Lục Dã nở nụ cười, “Được a lão gia tử —— người không đi dọa đến người cô nương đi?”

“Như thế nào sẽ đâu! Ta đi theo kiểm tra phòng bác sĩ trà trộn vào đi..... Là cái kia bình tóc mái đi? Gia gia xem người thực chuẩn, là cái hảo cô nương, người chạy nhanh! Động tác muốn mau, tư thế muốn soái!”

“.....”

Lục gia gia tuổi càng đi lên, tính tình lại là càng ngày càng phản lão hoàn đồng, cũng liền hẳn kia giúp học sinh sợ hãi, Lục Dĩ là một chút đều không sợ.

Gia tôn hai hàn huyền vài câu, Lục Dĩ liền phải trở về ngồi khám.

Bất quá lục gia gia nhưng thật ra thuận miệng hỏi một câu: “Phía trước người làm tiểu trưởng đi làm chuyện này, là vì cái này cô nương đi? Trần lão bản đều mau bị người hù chết, tới trong nhà đánh vài lần tiếp đón, bất quá đều bị người ba đuổi đi.”

Lục Dĩ nghĩ nghĩ, ngoan ngoãn mà cùng gia gia nói tạ, “Vẫn là phiền toái gia gia, ta hôm nào mang lễ vật đi xem ngài.”

“Một người cũng đừng tới!”

“.....”

Lục Dĩ gia thế đại từ y, từ thái gia gia kia đại bắt đầu chính là nông thôn bác sĩ, phát triển đến bây giờ, cơ hồ cả nhà đều là chữa bệnh hệ thống nhân vật.

Đều nói nhất không thể đắc tội chính là bác sĩ, càng không thể đắc tội chính là loại này bác sĩ thế gia, không chừng gì thời điểm phải cầu đến bọn họ trên người đi.

Lục Dĩ lúc ấy vì giúp Mạnh Vân thu phục Trần Hi nhà hắc, đi tìm hẳn ba trước kia mang quá một cái nghiên cứu sinh, hiện tại ở tư nhân bệnh viện, là tâm xuất huyết não phương diện chuyên gia, Trần Hi mục nội nó chính là tại đây gia bệnh viện, là nàng chủ trị bác sĩ.

Bảy cong tám vòng mà thông quan hệ, Lục Dĩ hơi chút gỡ một chút, làm cho bọn họ biết Mạnh Vân cũng là có bối cảnh người, tốt nhất vẫn là chớ

chọc, lúc này mới làm Trần Hi mù mù đi trường học từng khâu, hảo hảo mà cầu Mạnh Vân trở về tiếp tục công tác.

Chỉ là chuyện này còn không có làm Mạnh Vân biết.

Lục Dĩ cũng không dám nói cho nàng, chỉ làm nàng một người đi đoán, miễn cho nàng lòng tự trọng bị nhục không cao hứng.

Hắn cũng không hy vọng chính mình ở Mạnh Vân trong lòng hình tượng là cái dạng này.

Lục Dĩ đúng giờ hạ ban, lái xe đi trường học tìm Mạnh Vân.

Hôm nay không phải Mạnh Vân tan học, nàng sớm liền thu thập hảo đồ vật, Lục Dĩ đi thời điểm, nàng đang ngồi ở trong phòng học giáo văn về đồng học châu tính nhẩm.

Lục Dĩ không thể tiến trường học, liền cấp Mạnh Vân đã phát tin tức.

Một lát sau, Mạnh Vân liền xách theo bao bước nhanh đi ra, xa xa mà hướng tới Lục Dĩ vẫy tay.

Lục Dĩ cười lên tiếng, ở cổng trường khâu hướng về phía nàng mở ra hai tay.

Mạnh Vân: “Làm sao vậy?”

“Lúc này ngươi không phải hẳn là chạy ra vọt vào ta trong lòng ngực sao? Trong TV đều là như vậy diễn.”

“.....”

Mạnh Vân cũng không tưởng phản ứng phát bệnh Lục Dĩ, yên lặng mà nhìn hẳn một cái, cự tuyệt để ý tới cái này đề tài, “Trong chốc lát chúng ta đi trước một chuyến bệnh viện có thể chứ?”

Lục Dã ngượng ngùng mà thu tay, duỗi tay ôm nàng bả vai, chậm rì rì mà đi tới, “Đi xem Quý Hiếu Thích kia bằng hữu sao?”

Mạnh Vân gật gật đầu, “Tiểu thất vừa mới gọi điện thoại làm ta đừng đi, bất quá ta còn là nghĩ đi xem một chút.....”

Không chừng về sau chính là Quý Hiếu Thích bạn trai, mặt mũi thượng vẫn là đến không có trở ngại mới được.

Lục Dã “Ân” một tiếng, “Kia trong chốc lát mua chút trái cây gì đó.....”

Mạnh Vân cùng Lục Dã đến phòng bệnh thời điểm, Quý Hiếu Thích đang ở cùng quý muện nói chuyện.

Cũng không phải nói chuyện phiếm, chính là Quý Hiếu Thích đơn phương đang nói chuyện, quý muện mặt vô biểu tình, mườì câu mới ứng một tiếng.

Cứ như vậy, Quý Hiếu Thích đều thật cao hứng.

Mạnh Vân xem đến chua xót không thôi, đem quả rổ giao cho Quý Hiếu Thích lúc sau, khách khí mà đánh vài câu tiếp đón, liền mang theo Lục Dã rời đi.

Lục Dã cũng xem đến thốn thức, chỉ là hăn sợ chọc đến Mạnh Vân khó chịu, liền không nói thêm gì, mà là lôi kéo tay nàng, nhẹ giọng hỏi: “Trong chốc lát ăn cái gì?”

Vừa nghe đến Lục Dã cái này hằng ngày tất hỏi vấn đề, Mạnh Vân tâm tình liền sẽ hảo lên.

Nàng cong cong môi, “Ta ngẫm lại.”

Lục Dã “Ân” một tiếng, “Vậy người ở chỗ này chờ ta, ta đi đem xe khai lại đây, người chậm rãi tưởng.”

Lục Dĩ xoay người đi gara, Mạnh Vân liền một người đứng ở khu nằm viện đại lâu hạ, nghiêm túc mà tự hỏi trong chốc lát ăn cái gì.

Chỉ là.....

“Mạnh Vân?”

Đột nhiên nghe được tên của mình, Mạnh Vân sửng sốt một chút, xoay đầu xem qua đi.

Nàng phía trước cách đó không xa địa phương đứng một người tuổi trẻ nam hài tử, thoạt nhìn vẫn là học sinh bộ dáng, có điểm hắc, mặt mày lại sinh không tồi, thoạt nhìn cũng coi như thanh tú tinh xảo.

Nam hài cầm trên tay không hủy đi phong plastic bồn, còn xách một ít rau trộn, tựa hồ là tới bồi giường người nhà.

Mạnh Vân chỉ cảm thấy gương mặt này quen thuộc lại xa lạ, tên của hắn lại tạp ở trong cổ họng, như thế nào đều nói không nên lời.

Nam hài đi lên tới vài bước, nhíu nhíu mày, “Là Mạnh Vân đi.”

“Người hảo.”

Nam hài xả ra một cái cười, chẳng qua mắt thường có thể thấy được không gì ý cười, bất quá có lệ một chút mà thôi, “Sẽ không liên tên của ta đều đã quên đi.”

Mạnh Vân thở dài, “Người hảo, Mạnh văn kiệt.”

Mạnh văn kiệt đúng là nàng đệ đệ.

Kỳ thật ở lúc còn rất nhỏ, tỷ đệ hai quan hệ là thực tốt, Mạnh Vân không thể nào nghịch ngợm, Mạnh văn kiệt đôi khi đi ra ngoài đã, còn sẽ trộm mảnh đất đường trở về cho nàng ăn. Làm bài tập hè thời điểm, Mạnh văn

kiệt đến cuối cùng mấy ngày làm không xong, Mạnh Vân liền sẽ hỗ trợ giúp lẫn cùng nhau làm.

Chỉ là sau lại bọn họ ba mẹ đem Mạnh Văn Kiệt mang đi, Mạnh Vân đi Từ Cầm gia, hai người liền hoàn toàn mới lạ mở ra, thành người lạ người.

Tuy rằng Lý một tranh phía trước là nói đem Mạnh Văn Kiệt mang lại đây, Mạnh Vân lại không có muốn cùng cái này quan hệ huyết thống đê đê gặp nhau ý tứ.

Đã là người ngoài, không cần thiết gặp mặt.

Mạnh Văn Kiệt đợi trong chốc lát, còn tưởng rằng nàng sẽ hỏi chút cái gì, nào biết Mạnh Vân chỉ lẳng lẳng mà đứng ở nơi đó, không có bên dưới.

Thoạt nhìn ngoan ngoãn lại lạnh nhạt.

Hắn cười một tiếng, “Vẫn là người tâm tàn nhẫn, lão mẹ nào ngạnh người đều không thềm để ý.”

Mạnh Vân dừng một chút, nhịn không được nở nụ cười, “Là người lão mẹ. Muốn nói tâm tàn nhẫn, ai so được với nhà các người người?”

Mạnh Văn Kiệt bị nàng vọt một chút, sắc mặt lệ lên, “Người!.....”

Lời nói còn chưa nói ra tới, bên cạnh đột nhiên đi tới một người nam nhân, cao to, đôi mắt thoạt nhìn có chút phong lưu, lúc này lại đầy cõi lòng cảnh giác mà nhìn hắn.

Lục Dĩ đi tới ôm Mạnh Vân bả vai, nhẹ giọng hỏi: “Vị này chính là?”

Mạnh Vân nhéo nhéo hắn tay, “Không phải cái gì quan trọng người. Chúng ta đi thôi.”

Mạnh vẫn kiệt nhưng không ăn qua như vậy bàn tay —— hẳn bị Lý một tranh súng hư, tính tình cũng càng thêm không hảo lên, giơ tay liền đem trên tay hộp cơm hương Mạnh Vân dưới chân ném qua đi.

“Người đứng lại đó cho ta!”

Lục Dĩ dư quang chú ý tới hẳn động tác, giơ tay liền đem Mạnh Vân ôm lên, ba lạng bước thối lui đến dưới bậc thang, cau mày nhìn hẳn.

Kia plastic hộp cơm bị đánh hỏng rồi, bên trong đồ ăn tất cả đều ngã xuống trên mặt đất.

Mạnh vẫn kiệt khó thở, “Mạnh Vân, người chính là ba mẹ thân nữ nhi, mẹ bị bệnh, người đều không tỏ vẻ một chút?”

Mạnh Vân còn không có tới kịp nói chuyện, Lục Dĩ liền tức mặt chắn nàng trước mặt.

“Vị tiên sinh này, vệ sinh công cộng hiểu biết một chút? Phiền toái ngài đem này thu thập, bằng không ta muốn gọi người tới phạt tiền.”

Mạnh vẫn kiệt mắng câu thô tục, “Người tính cọng hành nào?”

Lục Dĩ ngoài cười nhưng trong không cười mà kéo kéo khóe miệng, “Ta không tính cọng hành nào, đây là nhà ta bệnh viện, nếu người không nghĩ hiện tại đã bị đuổi ra đi nói, phiền toái đem trên mặt đất thu thập.”

Tác giả có lời muốn nói: Lục Dĩ: Ta soái sao?

Mạnh Vân: Người không soái, soái chính là tiền tài lực lượng.

Lục Dĩ:.....

Chương 30

Kỳ thật đây là công lập tam giáp bệnh viện, cũng không phải nhà người nhà ta, mà là quốc gia khai.

Lục Dã nói như vậy cũng chính là hù dọa hù dọa người mà thôi.

Nhưng là Mạnh Văn Kiệt cứ nhiên thật sự bị dọa tới rồi, đôi mắt cổ đến lão đại, trong miệng nhắc mãi vài câu không sạch sẽ nói, cuối cùng ngoan ngoãn mà đem hộp cơm thu thập ném tới bên cạnh thùng rác đi.

Trang X thành công, Lục Dã trăm cay ngàn đắng mà nhấp ý cười, ôm Mạnh Văn vai, xoay người liền tính toán rời đi.

Nào biết Mạnh Văn Kiệt cứ nhiên từ phía sau đuổi theo, trao một cái đã bắt được Mạnh Văn thủ đoạn.

Mạnh Văn nhăn lại mi, bị bắt dừng lại bước chân, “..... Người làm gì a!?”

Lục Dã dư quang quét tới rồi Mạnh Văn Kiệt động tác, lập tức nắm hãn tay, “Buông ra.”

Nha sĩ sức lực há là một cái bình thường học sinh có thể so sánh, Mạnh Văn Kiệt còn không có tới kịp phản ứng, chỉ cảm thấy trên tay một trận đau nhức, “A” một tiếng liền không chịu khống chế mà buông lỏng tay.

“Nói chuyện phải hảo hảo nói chuyện, đừng động thủ động cước, đã biết sao?”

Lục Dã cười một tiếng, chỉ là trong ánh mắt lại không có gì ý cười.

Hắn đã nghe ra cái này nam sinh là ai —— hắn là chính là Mạnh Văn trong miệng cái kia bị mang đi đệ đệ. Hắn đối Mạnh Văn nguyên sinh gia đình một chút hảo cảm đều không có, tự nhiên đối Mạnh Văn Kiệt cũng không có gì sắc mặt tốt.

Làm tiểu Mạnh Vân như vậy khỗ sở người, hẳn chỉ cảm thấy đánh một đống đều không đủ làm nàng hết giận.

Lục Dã ánh mắt tràn ngập đề phòng, nhưng thật ra đem Mạnh Vân chọc cười.

Nàng duỗi tay nhẹ nhàng mà cầm Lục Dã ngón tay, ý bảo chính hẳn không có việc gì, lúc này mới xoay đầu đi, nhàn nhạt mà mở miệng nói: “Người tốt cuộc có chuyện gì đâu?”

Mạnh văn kiệt tốt cuộc vẫn là cái tiểu hài tử, bị hai người như vậy nhìn chăm chú vào, một chốc cũng nói không ra lời.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 31

Một hồi lâu, hấn mới do dự nói: “Mẹ khẳng định muốn ở đại bệnh viện xem bệnh, người đối nơi này thực, có hay không nhận thức bác sĩ?”

“.....”

Mạnh Vân cảm giác sâu sắc chính mình hôm nay đến nhầm.

Sớm biết rằng trực tiếp đi ăn cơm, cũng sẽ không gặp gỡ này xui xẻo chuyện này.

Mạnh vẫn kiệt hoàn toàn sẽ không xem người sắc mặt, chỉ lo chính mình làm ơn nói: “Người này..... Là người bạn trai đi? Hấn không phải nói bệnh viện là nhà hấn sao? Kia hấn nhất định nhận thức rất nhiều bác sĩ đi?.....”

Mạnh Vân không nghĩ cùng hấn lại dây dưa đi xuống, “Có chuyện gì người làm đại nhân nói đi, chúng ta còn có việc, tái kiến.”

Không màng Mạnh vẫn kiệt ở sau lưng tức muốn hộc máu rống giận, Mạnh Vân lôi kéo Lục Dĩ liền xoay người rời đi.

Chỉ là dọc theo đường đi, Mạnh Vân đều tương đương trầm mặc.

Mà Lục Dĩ cũng thái độ khác thường mà không nói gì.

Mãi cho đến tiệm cơm, Mạnh Vân mới cảm thấy không thích hợp, quay đầu đi xem hấn, “Người như thế nào không nói?”

Lại không phải hẳn gặp gỡ chuyện này..... Như thế nào không khí như vậy không thích hợp đâu?

Nói thật, không Lục Dã nói những cái đó nhằm chán chê cười đậu nành, Mạnh Vân còn cảm thấy rất không thói quen.

Lục Dã tà nàng liếc mắt một cái, “Ta suy nghĩ, như thế nào mới có thể làm người vui vẻ lên đâu?”

Mạnh Vân mím môi, không nói chuyện, yên lặng mà giải khai đai an toàn.

“Ăn cơm đi thôi.”

Lục Dã trong lòng cũng đã có suy tính.

Hắn nhẹ nhàng mà sờ sờ Mạnh Vân đầu tóc, nở nụ cười, “Đương nhiên là muốn người lên trời xuống đất sét đánh vô địch bạn trai ra ngựa mới được lập!”

Mạnh Vân vô ngữ mà chụp bay hắn tay.

“Lại phát bệnh?”

“.....”

Lục Dã nói ra mã liền thật sự ra ngựa, một giây đồng hồ đều sẽ không do dự.

Ngày hôm sau là cuối tuần, hẳn khó được không có ước Mạnh Vân đi ra ngoài, mà là xách theo lễ vật lung lay mà trở về nhà.

Ở bị lục gia gia đôn hiểm một đốn lúc sau, hẳn thành công bắt được hẳn gia gia danh thiếp, cảm thấy mỹ mãn mà lái xe đi bệnh viện.

Mạnh Vân còn ở cân nhắc muốn như thế nào tổng cổ rớt nàng thân mục hòa thân đệ, bên kia Lục Dã đã tìm được rồi Lý một tranh phòng bệnh.

Chỉ là hăn cũng không có gõ cửa đi vào, mà là ở cửa phòng bệnh đợi trong chốc lát, chờ tới rồi Mạnh văn kiệt xuất tới.

“Người hảo.”

Mạnh văn kiệt nhìn đến Lục Dã, sững sốt một chút, “Người.....”

Lục Dã cười tủm tỉm, “Ta kêu Lục Dã, là Mạnh Vân bạn trai.”

“Người có chuyện gì sao?”

“.....”

***

Mạnh Vân ở nhà phiền lòng hai ngày, nào biết Lý một tranh cùng Mạnh văn kiệt đều không còn có xuất hiện.

Nàng ngay từ đầu còn lo lắng, bọn họ có phải hay không ở ghen cái gì đại chiêu linh tinh, đợi mấy ngày phát hiện không tin tức lúc sau, cũng chậm rãi từng khí.

Có đôi khi Mạnh Vân sẽ cảm thấy chính mình rất tâm tàn nhẫn, rốt cuộc là chính mình thân mục tới, chính là nàng chỉ cần một do dự, là có thể nghĩ đến nàng một người bị ném ở quê quán, ba mẹ mang theo đệ đệ rời đi quá khứ.

Lại nhiều do dự đều hóa thành lãnh đạm.

Mắt thấy thời tiết từng ngày nhiệt lên, lập tức liền phải chuẩn bị nghỉ hè.

Mạnh Vân mang lớp lá lập tức liền phải tốt nghiệp rời đi, nàng lại còn không có tìm được thích hợp cơ hội cùng Trần Hi nói cái gì đó.

Nhưng là tựa hồ là bị dận dò quá cái gì, Trần Hi ở trong trường học, ít nhất ở Mạnh Vân dưới mí mắt, cơ bản sẽ không đi chọc Ngô Giai Giai, cũng sẽ không theo nàng nói chuyện, coi như thành người xa lạ bộ dáng.

Thật vất vả chờ đã có một ngày, Trần Hi trong nhà tài xế đến chậm một ít, Mạnh Vân bắt được Trần Hi đơn độc nói chuyện cơ hội.

Chạng vạng trong phòng học, tiểu nam hài một người ngồi ở bàn học trước, đùa nghịch trước mặt áo tái đề.

Mặc kệ thế nào, Trần Hi thành tích xác thật là thực tốt.

Mạnh Vân nhìn đến hẳn liền cảm thấy tâm tình phức tạp —— nàng kỳ thật toàn bộ người nghiên cứu thật lâu, tổng cảm thấy như thế nào xuống tay đều không thích hợp, lúc này mới một lượng lượng tới rồi hiện tại.

Bọn họ đều sắp tốt nghiệp.

Vẫn là Trần Hi trước thấy được biểu tình phức tạp Mạnh Vân.

“Mạnh lão sư?”

Mạnh Vân bị hẳn đánh thức, xấu hổ mà cười một chút, “Àn.”

“Người là đang đợi ta sao? Không quan hệ, tài xế lập tức liền tới tiếp ta, người lại chờ một chút liền hảo.”

Mạnh Vân trong khoảng thời gian ngắn liền có chút không mở miệng được.

Chờ Trần Hi lại một lần cúi đầu thời điểm, nàng mới hít sâu một hơi, nhẹ giọng hỏi: “Gần nhất, mù mù có hay không đối Trần Hi nói cái gì lời nói nha?”

Trần Hi ngẩng đầu, xả ra một cái có một chút ác ý cười, ngữ khí nhưng thật ra nhất phái thiên chân, “Lão sư, người là hỏi phương diện kia đâu?”

“Mặc kệ phương diện kia, đều có thể cùng lão sư nói nói nha.”

“Chính là ta mù mù lời nói, vì cái gì muốn cùng lão sư nói đi?”

Mạnh Vân một chút liền tạp xác.

Trần Hi chính là cái loại này khó đối phó hài tử, khi còn nhỏ còn bị giáo oai, càng thêm khó đối phó lên.

Mạnh Vân biết chính mình có thể làm hữu hạn, nhưng là lại không hy vọng nhìn đứa nhỏ này một đường sai rốt cuộc.

“Mặc kệ là lão sư nói cũng hảo, mù mù nói cũng hảo, đại nhân cũng là sẽ phạm sai lầm, cho nên chúng ta Trần Hi nhanh lên lớn lên đi, lớn lên lúc sau một chút liền sẽ hiểu chuyện, liền sẽ phán đoán đúng sai đâu.”

Nàng thở dài, sờ sờ Trần Hi đầu.

La Mã không phải một ngày kiến thành.

Mạnh Vân nàng không thể châm ngòi Trần Hi cùng hãn mù mù quan hệ, nói chuyện lại muốn thận trọng từ lời nói đến việc làm, đôi khi có thể làm thật sự là quá ít.

Có thể một chút dao động hãn ý tưởng liền không còn gì tốt hơn.

Chẳng qua thật tới rồi trên người mình, Mạnh Vân lại cảm thấy, đổi vị tự hỏi một chút, có lẽ chính mình cũng không thể làm được càng tốt.

Rốt cuộc đều còn chỉ là hài tử a.

Lục Dã ngẫu nhiên cũng sẽ nghe được Mạnh Vân cùng hãn phun tào chuyện này.

Mạnh Vân thoát nhìn là vô thanh vô tức tiểu cô nương, trên thực tế cho chính mình rất lớn áp lực, trong lòng ghen rất nhiều lời nói, Lục Dã cũng là một chút một chút mở ra nàng nội tâm, làm nàng đối chính mình thành lập khởi tin cậy cảm, lúc này mới có thể nghe được nàng chia sẻ chính mình sinh hoạt.

Lục Dã rốt cuộc là thường dân, đề không ra cái gì có tính kiến thiết kiến nghị, chỉ có thể yên lặng mà nghe.

“..... Ta có phải hay không phụ năng lượng quá nặng?”

Mạnh Vân nhìn đến Lục Dã mặt mang mỉm cười không nói lời nào, đột nhiên ý thức được chính mình nói quá nhiều, ngượng ngùng mà cười một chút.

Lục Dã cho nàng gấp một chiếc đĩa thịt, “Không có quan hệ, vân vân, ta là người bạn trai a, không đối ta nói người còn tưởng đối ai nói đi? Người đừng áp lực cảm như vậy trọng.”

Mạnh Vân thở dài, “Đôi khi cảm thấy chính mình thật sự là quá nhỏ bé, nghĩ đến quá nhiều, có thể làm quá ít. Khả năng ta lúc ấy liền chọn sai chuyên nghiệp.”

Lục Dã nhìn không được nở nụ cười, “Uy.”

“?”

“Người cũng không biết ta có bao nhiêu vui vẻ..... Về sau con của chúng ta có người như vậy lão sư, ta năm mơ đều phải cười tỉnh!”

Mạnh Vân sửng sốt một hồi lâu, mặt một chút đỏ lên, đầu lưỡi đều thắt.

“Cái gì, cái gì lung tung rối loạn nha, người cả ngày suy nghĩ chuyện gì!”

Lục Dã cười tủm tỉm mà nhìn nàng.

“Vân vân, người muốn hay không suy xét nghỉ hè lui phòng ở, dọn lại đây cùng ta cùng nhau trụ nha? Nhà ta có vài cái phòng trống nga, hơn nữa không cần tiền thuê nhà, có phải hay không thực hảo?”

Vốn dĩ Lục Dã chỉ là ôm thử nàng mục đích hỏi, cũng không trông cậy vào nàng đáp ứng xuống dưới.

Nào biết Mạnh Vân do dự trong chốc lát, cư nhiên đỏ mặt ứng.

“Hảo.”

Lục Dã mở to hai mắt nhìn, “Vân vân.....”

Mạnh Vân bị hấn xem đến thẹn thùng, đầu cơ hồ muốn vùi vào trong chén đi.

“..... Người nói có phòng trống.”

Tác giả có lời muốn nói: Mạnh Vân: Cái này bá tổng thật là soái bất quá ba giây!

30 chương lạp! Đây chương quá độ chương có điểm đoản, đại gia không cần để ý ha ha ha, trước 20 cái 2 phân bình luận phát bao lì xì, moah moah
~~

Ngày mai cũng muốn không gặp không về nga ~~~

Chương 31

Thiên ngôn vạn ngữ đều biểu đạt không được Lục Dã tâm tình.

Hắn chỉ có thể gặt gao mà ôm nhỏ xinh Mạnh Vân, đem nàng ấn ở chính mình ngực vị trí.

“Vân vân..... Chúng ta kết hôn đi?”

Mạnh Vân sửng sốt một chút, duỗi tay đẩy đẩy hẳn.

“Ta chỉ là thuê một gian người chỗ đó phòng trống, người cũng không nên được một tắc lại muốn tiến một thước a.....”

Chỉ là chuyện này còn phải bàn bạc kỹ hơn, Mạnh Vân cũng chỉ là đầu nóng lên, thuận miệng đáp ứng rồi xuống dưới, trên thực tế cũng không có làm tốt cùng bạn trai hợp trụ chuẩn bị.

Nàng tính tình có ngượng ngùng thành phần, nhưng là cũng có không khí trong lành địa phương, Lục Dã biểu hiện rõ ràng có thể thấy được, nói không cảm động là gạt người.

Nói không thích cũng là gạt người.

Mạnh Vân ngồi ở phiêu cửa sổ thượng, yên lặng mà dư vị trong chốc lát ý nghĩ của chính mình.

Nàng thích Lục Dã sao?

Thích.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 32

Ái Lục Dã sao?

Ái..... Đi.

Này cũng không phải thực xác định, hẳn là cùng người khác không giống nhau.

Mạnh Vân không nói qua chân chính luyện ái, truy Ngụy Tống Từ lúc ấy cũng không phải nói ái đến chết đi sống lại, càng có rất nhiều có hảo cảm, hơn nữa ghen một hơi, đuổi theo cũng liền đuổi theo xuống dưới.

Tâm động khẳng định là có, nhưng là muốn nói ái đến không thể tự kèm chế..... Kia nàng cũng sẽ không như vậy sáng khoái mà xuất ngoại đi, thậm chí này ba năm cũng chưa nghĩ như thế nào khởi quá người này. Thậm chí xuất ngoại nguyên nhân chủ yếu cũng là vì Lục Dã..... Tới.

Kỳ thật chính nàng phân tích một chút, hẳn là có rất lớn thành phần là trẻ người non dạ.

Rốt cuộc sinh hoạt lại không phải tiểu thuyết, nào có như vậy nhiều oanh oanh liệt liệt tình yêu a.

Nhưng là Mạnh Vân có thể xác định chính là, nàng cùng Lục Dã ở bên nhau mỗi thời mỗi khắc đều cảm thấy thực vui vẻ, thích hẳn tận hết sức lực đập chính mình bộ dáng, thích hẳn thể nàng lo lắng, thích cùng hẳn chia sẻ chính mình sinh hoạt.

Gặp nhau khi ghét bỏ, không thấy khi tưởng niệm.

Tiểu thuyết không phải nói tình yêu đều là mâu thuẫn sao?

Đại khái chính là loại này mâu thuẫn cảm giác đi.

Nếu á, kia tưởng nhiều ở chung trong chốc lát cũng là thực bình thường ý tưởng đi?

Mạnh Vân chính mình nắm chắc không chuẩn, vẫn là cấp Quý Hiếu Thích gọi điện thoại.

Quý Hiếu Thích từ quý muện xuất viện lúc sau, người liên vẫn luôn rất bận, mỗi lần liên hệ đều là vội vội vàng vàng, Mạnh Vân cũng có chút ngượng ngùng quấy rầy nàng.

Cũng may Quý Hiếu Thích vẫn là thực mau tiếp nối lên điện thoại, mở miệng câu đầu tiên chính là: “Vân vân, ta muốn đổi công tác.”

Mạnh Vân sửng sốt một chút, “Làm sao vậy? Phát sinh chuyện gì sao?”

“Ta muốn tìm cái có nghỉ đông và nghỉ hè công tác, bằng không cũng chưa thời gian cùng quý muện cùng nhau.”

“.....” Mạnh Vân tức sắc mặt, “Tiểu thất, ta cảm thấy như vậy không tốt.”

“Ân?”

Mạnh Vân có điểm ngượng ngùng nói nói như vậy đề, bất quá cùng khuê mật vẫn là không có gì không thể nói, “Nếu người thật sự thích hẳn nói, không nên mất đi tự mình..... Ách.....” Nàng có điểm mắc kẹt, nhin không được thở dài, “Tựa như ta trước kia như vậy. Hiện tại hồi tưởng lên, cảm thấy lúc ấy ta hành vi vẫn là có điểm dị dạng, không tốt lắm.....”

Quý Hiếu Thích nở nụ cười, “Yên tâm, cái này ta hiểu rõ, người liên chờ khi ta phù dâu đi!”

Chỉ là Quý Hiếu Thích còn ở cảm tình nguy cơ trung, Mạnh Vân cũng ngưỡng ngùng nhiều lời nàng cùng Lục Dĩ ngọt ngào hằng ngày, liền hàn huyên một phen, coi như đã làm đi.

Ở nghỉ hè phía trước, các tiểu học chiêu sinh hành động đã hừng hực khí thế mà bắt đầu rồi.

Thời đại xác thật là thay đổi, hiện tại gia trưởng tựa hồ hoàn toàn quán triệt “Hài tử muốn thắng ở vạch xuất phát” thượng tư duy, liền tính là tiểu học đều đến chọn lựa kỹ càng.

Giống bọn họ loại này tư nhân nhà trẻ, đều là trực tiếp bổn trú danh giáo đi.

Cho nên không ít trường học, ấu thắng tiểu cũng khai khảo thí, có thi viết có phỏng vấn, nhập học khó khăn trình độ đều mau có thể so với thi đại học.

Mạnh Vân trên tay đè ép thật dày một chồng xin nghỉ đơn, không ít đều là gia trưởng mang theo hài tử đi tiểu học phỏng vấn tới xin nghỉ.

Trương lão sư nhìn đến, cười nhạt một tiếng, “Tổng cảm thấy hiện tại là lẫn lộn đầu đuôi, còn tuổi nhỏ phẩm đức còn không có giáo hảo, trước giáo huấn một đồng dự thi giáo dục tư duy.” Nàng bắt chước vài câu gia trưởng ngữ khí, ““ bảo bố a, nếu vào không được một cái tốt tiểu học, người liền vào không được một cái tốt sơ trung, vào không được tốt sơ trung, trung khảo liền xong rồi, thi đại học cũng xong rồi, lên không được tốt đại học, chỉ có thể đi nhặt rác rưởi! Cho nên người phải hảo hảo biểu hiện a! ””

Mạnh Vân cũng cười một tiếng.

Chẳng qua cơ hồ là lập tức, nàng liền nhăn lại mày.

Như vậy tình hình đã là hiện trạng, cũng không phải dựa bọn họ mấy cái nho nhỏ giáo dục trẻ em lão sư có thể thay đổi.

Xã hội hoàn cảnh chung chính là như vậy.

Mạnh Vân thậm chí còn nhớ rõ nàng cao trung khi, bọn họ trường học Trạng Nguyên ở lễ tốt nghiệp thượng lời nói.

“Ta hảo hảo học tập, chính là vì thay đổi cái này dùng đại học bằng cấp tới phán đoán một người xã hội.....”

Lúc ấy nàng nghe xong còn cảm thấy có chút buồn cười, hiện tại nghĩ đến, này chưa chắc không phải một cái bình thường, bình phàm học sinh, trong lòng rộng lớn mục tiêu đâu.

Vì có thể nho nhỏ mà lay động một chút thế giới, Mạnh Vân lại tìm cơ hội cùng Trần Hi hàn huyên một lần.

Lần này Trần Hi không lần trước ngoan, lại là nói một câu đĩnh một câu, làm người nghe xong liền bực bội.

Mạnh Vân ghen khẫu khí, thở dài nói: “Trần Hi, đối đãi một nữ hài tử, mặc kệ là bao lớn nữ hài tử, đều phải có phong độ, người là nam sinh nha.”

Nàng đã vô pháp nói —— bọn họ làm lão sư, giáo dục đệ nhất chuẩn tắc chính là không thể châm ngòi học sinh cùng gia trưởng quan hệ.

Liên tính gia trưởng thật sự sai rồi, có chút lời nói cũng không phải lão sư có thể nói.

Trần Hi cái hiểu cái không mà nhìn nàng một cái, “Chính là, ta mụ mụ nói, nữ sinh khi dễ nữ sinh thời điểm, nam sinh phải vì người nhà hết giận.”

“.....”

“Mụ mụ còn nói, Mạnh lão sư trong nhà có bối cảnh, là khai bệnh viện, không thể đắc tội. Cho nên Mạnh lão sư, người liên tính khi dễ người khác, ta cũng sẽ không khi dễ người.”

Mạnh Vân sửng sốt một chút, phản ứng lại đây lúc sau, tức giận đến mặt đều nghẹn đỏ, chặt chẽ mà nắm chặt nắm tay.

Trần Hi nói có tin tức lượng, nàng về nhà ở trên giường nằm trong chốc lát, rồi cuộc nghĩ thông suốt chính mình có thể phục chức nguyên nhân.

Nàng sờ qua di động, biên tập một hàng tự, do dự trong chốc lát, lại quyết tâm phát ra.

“Lục Dã, nhà ngươi là khai bệnh viện sao?”

Lời này không phải lần đầu tiên nghe nói, phía trước cùng Mạnh Văn kiệt ở khu nằm viện cửa nói chuyện thời điểm, nàng cũng nghe đến Lục Dã nói như vậy.

Lúc ấy tưởng vui đùa, nhưng là kết hợp Trần Hi lời nói, nàng đột nhiên cảm thấy, có lẽ này cũng không phải vui đùa.

Trần Hi mục mục là tốt như vậy người nói chuyện sao? Sẽ làm nàng đơn giản như vậy liền trở về đi học sao?

Hiệu trưởng thái độ cũng phi thường kỳ quái.....

Cho nên, thật là Lục Dã giúp nàng thu phục?

Lục Dã hồi thật sự mau, “Như thế nào lạ?”

“Có phải hay không?”

“Người có phải hay không nghe nói cái gì lạ?”

Lục Dã có điểm hoảng hốt.

Hắn tưởng Mạnh Văn đã biết hắn ra tay giải quyết Lý một tranh sự tình, còn sợ Mạnh Văn không vui đâu.

Đang lo lắng muốn như thế nào giải thích mới tương đối hảo, Mạnh Vân liền tin tức trở về.

“Người đi cùng Trần Hi mù mù nói cái gì sao?”

Chuyện này a.

Lục Dĩ nhẹ nhàng thở ra, nằm đến ở trên sofa, bắt cái giọng nói qua đi, cười đem tiền căn hậu quả cùng nàng nói một lần.

“..... Cho nên, ta ba ba mù mù gia gia nãi nãi đều nhận thức người, còn thỉnh người đến nhà ta tới chơi, người nguyện ý tới sao?”

Mạnh Vân vốn đang tưởng lời lẽ chính đáng mà làm hấn không cần như vậy, đột nhiên đã bị hấn cuối cùng một câu đổ đến nói không ra lời.

Lục Dĩ tiếng hít thở thực rõ ràng, cho dù là cách điện thoại, nàng đều có thể đoán được, vẻ mặt của hấn, hấn động tác, hấn mãi mang ý cười cùng ôn nhu ánh mắt.....

Mạnh Vân mặt đỏ.

Nàng ngượng ngùng xoắn xít mà kéo kéo chần, “Đừng nha, như vậy làm ta hình tượng nhiều không hảo.....”

Cùng học sinh gia trưởng nháo mâu thuẫn, còn muốn bạn trai trong nhà quan hệ ra mặt giải quyết.

Nghe tới nàng giống như là cái thực vô dụng người a.

Lục Dĩ lại nghiêm túc lên, “Không cần nói như vậy.”

“.....”

“Mạnh Vân, người thực hảo, thực hảo thực hảo thực hảo, người một chút sai đều không có, chuyện này là bởi vì người tưởng như vậy sao? Không phải, là bởi vì tiểu bằng hữu mù mù cấp tiểu bằng hữu giáo huấn sai lầm tư tưởng, mà người nghiêm túc mà vì chính mình không đủ suy nghĩ cặn kẽ hành vi xin lỗi, bọn họ lại không có vì bọn họ hành vi xin lỗi, thậm chí còn muốn dùng bỉ ối thủ đoạn đối phó người.....”

“Người hiểu chưa? Ta không phải ở vì người hết giận, ta chỉ là ở đem đối phương tạo thành sai lầm sửa lại, làm quỹ đạo trở về vị trí cũ.”

Không thể không nói, Lục Dã xác thật có vài phần quý biện tài hoa.

Mạnh Vân nghe được cả người sáng khoái, căn căn môi, nhin không được vẫn là nở nụ cười.

“Lục Dã.”

“Ân?”

“Ta rất thích người a.”

Mạnh Vân treo điện thoại liền cảm thấy thẹn thùng đến muốn mệnh.

Trên thực tế nàng rất khó đem nói như vậy nói ra tới, nào biết cách điện thoại cứ nhiên liền buột miệng thốt ra.

Này thật là.....

Mà bên kia, đều sắp ba mươi Lục Dã, đồng dạng bởi vì một câu mà mất ngủ.

Hắn một đại nam nhân, đem Mạnh Vân nhẹ nhàng mềm mại thanh âm ở trong đầu lật đi lật lại tưởng, kết quả càng nghĩ càng có rơi lệ xúc động.

Khổ tận cam lai a.

Hận không thể hiện tại lập tức liền đem người quai về nhà đi lãnh chứng, sau đó như vậy như vậy.....

***

Tháng sáu hạ tuần, tiến vào bốn thành nhất nóng bức một đoạn thời gian, Mạnh Vân nhà trẻ cũng chính thức bắt đầu nghỉ hè.

Tiến đi tốt nghiệp ban, Mạnh Vân liền phải chuẩn bị đi tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường sự.

Bọn họ đại học ở năm nay nghênh đón trăm năm kỷ niệm ngày thành lập trường, tuyên truyền khiến cho tương đương long trọng không nói, còn cấp các giới các viện phụ đạo viên đã phát thông tri, làm có thể tới học sinh đều tới tham gia.

Mạnh Vân vốn là không định đi, chỉ là Quý Hiếu Thích rất có hứng thú bộ dáng, hơn nữa lớp trong đàn cũng nói tìm một cơ hội tụ tụ, nàng ngượng ngùng cự tuyệt, liền vẫn là cam chịu tham gia.

Thời gian liền định ở tháng sáu cuối cùng một ngày.

Lục Dã làm ưu tú tốt nghiệp, vẫn là trong nhà có bối cảnh ưu tú tốt nghiệp, là trực tiếp thu được giáo phương thư mời.

“Kỷ niệm ngày thành lập trường a, vân vân người đi sao?”

“Đi.”

Lục Dã nở nụ cười, “Thật sự đi sao?”

Mạnh Vân biết hẳn là ám chỉ cái gì, tức giận mà trừng mắt nhìn hẳn liếc mắt một cái.

“Ta sai rồi ta sai rồi.....” Hấn hôn hôn Mạnh Vân lòng bàn tay, “Kia cùng đi đi.”

“Lại không phải một cái chuyên nghiệp, còn không phải một bậc, có cái gì hảo cùng nhau nha.....”

Cuối cùng còn không phải đạt được khởi hành động.

“Có thể cùng nhau tú ân ái a.” Lục Dĩ lắc lắc trên tay thư mời, “Đợi chút chúng ta liền đi mua tình lữ sam, tình lữ bao, tình lữ giày, tình lữ biểu, hai chúng ta như vậy tuần nam mỹ nhân cần thiết đến lập chí tú hạt toàn giáo!”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 33

“Lục Dã! Bệnh tâm thần a người!”

Tác giả có lời muốn nói: Lục Dã: Nghe nói đồng học tụ hội chính là châm lại tình xưa thánh địa.....

Mạnh Vân: Không tệ xấu, muốn sinh hoạt không có trở ngại, trên đầu còn phải có điểm lục.

Lục Dã: Ta xem người là muốn chết, còn phải là chết ở trên giường cái loại này

Ta muốn vạn tự lập!!! Yêu ta sao!!!!

Cuối tháng các bằng hữu! Dinh dưỡng dịch mau tới cho ta an bài thượng!!!! Ta yêu các người!!!!

Chương 32

Dựa theo tiểu thuyết cốt truyện, lúc này lục · bá đạo tổng tài · dã hãn là đã trộm liên hệ hảo thẩm mỹ viện, đại bài cao định trang phục cửa hàng, vì hai người thiết kế hoàn mỹ xa xỉ tình lữ trang, hơn nữa sắp mang Mạnh Vân tiêu phí 5 tiếng đồng hồ đi làm tóc mỹ dung, cần phải đạt tới vừa ra tràng liền khiếp sợ toàn giáo hiệu quả.

Sau đó này Lục Dã cũng không phải một cái đi tìm thường kịch bản người.

Mạnh Vân trợn mắt há hốc mồm mà nhìn hãn từ hộp lay ra hai kiện quảng cáo sam, “Này..... Đây là cái gì?”

“Tình lữ trang a!”

Lục Dã thoát nhìn chính là đặc ý dào dạt bộ dáng, đem quảng cáo sam mở ra tới cấp nàng xem, “Đều là ta chính mình thiết kế đi dính làm! Đẹp sao?”

Mạnh Vân run rẩy tay tiếp nhận tới, mở ra nhìn thoáng qua, thiếu chút nữa không học máu.

Trên tay nàng kia kiện sau lưng ẩn thật lớn mấy chữ.

“Lục Dã bạn gái”!

Đồng dạng, Lục Dã kia kiện cũng ứng cùng chi đối ứng “Mạnh Vân bạn trai”.

Đặt ở cùng nhau, thoát nhìn rất giống là học sinh trung học lãng mạn.

Lục Dã bị nàng biểu tình đậm đến sắp cười ra tiếng, nhưng là lại sợ nàng then quá thành giận, vẫn là gắt gao mà nghẹn lại.

“Còn có quần cũng là cùng khoản màu đen quần jean, bao là tam điệp thảo tình lữ vận động khoản, giày là AJ nam nữ cùng sắc khoản..... Có phải hay không rất xứng đôi?”

“.....”

Lục Dã cọ qua đi, bay nhanh mà hôn một cái Mạnh Vân gương mặt.

“Ta cho phép người dẫm lên ta AJ hôn ta nga!”

Mạnh Vân tưởng đem giày hộp tạt trên mặt hẳn.

Chỉ là Lục Dã rối tinh rối mù mà hướng trên người một bộ, Mạnh Vân cũng nói không nên lời cái gì cự tuyệt nói tới.

Này một thân thoát nhìn làm cho người ta không nói được lời nào tình lữ trang, cố tình thể hiện Lục Dã phẩm vị, mỗi một cái bộ vị đều là đáp đến vừa vặn tốt, rất giống là từ hựu nhàn vận động tạp chí đi ra người mẫu giống nhau.

Nhìn đến Mạnh Vân ánh mắt, Lục Dã hướng về phía nàng nhướng mày, “Bị ta mê đảo sao?”

“.....” Mạnh Vân mím môi, “Đúng vậy.”

Không thể phủ nhận, Lục Dã xác thật là phi thường soái, giá áo tử đều không đủ để miêu tả, dáng người hảo, nhan giá trị cũng là không lời gì để nói, nguyên bản là thoát nhìn có chút phong lưu không kèm chế được khí chất, hấn nhấp cái cười ra tới, cũng chỉ thừa tinh xảo dương quang.

Y học viện hệ thảo liên tính là qua ba năm, khí chất nhan giá trị cũng vẫn như cũ có thể đánh, một chút đều không thấy hoa tàn ít bướm.

Thật là so nữ sinh còn xinh đẹp.

Phi thường mê người.

Mạnh Vân không nghĩ thừa nhận chính mình ghen ghét, liền khẽ hừ một tiếng, cũng đi vào phòng ngủ thay đổi quần áo.

Này một bộ vừa lên thân, cư nhiên cũng sẵn đến nàng nhỏ xinh đáng yêu, đứng ở Lục Dã bên cạnh, đặng đối lại đẹp mắt.

Chính là trên quần áo ẩn tự quá phi chủ lưu.....

Lục Dã nhìn chăm chăm nàng nhìn một hồi lâu, rốt cuộc không nhin xuống, ẩn người mặt nặng nề mà hôn đi xuống.

Mạnh Vân phản xạ có điều kiện mà mở to hai mắt nhìn.

Hai người tự chính thức kết giao tới nay, cũng cũng chỉ giới hạn trong ôm dặt tay, thân mật nhất động tác đại khái chính là thân gương mặt, không nghĩ tới Lục Dĩ đột nhiên tới như vậy một chút, làm nàng cũng chưa phản ứng lại đây.

Cũng đã quên giã giũa.

Mạnh Vân còn không có chính thức dọn đến Lục Dĩ gia, cuối tuần hai người cứ điếm vẫn là nàng kia bộ tiểu phòng xếp.

Lúc này Lục Dĩ đang ngồi ở nàng phiêu cửa sổ thượng, dựa vào bức màn, đem nguyên bản đứng Mạnh Vân chặt chẽ mà hôn lấy, nhẹ nhàng mà đi xuống áp.

Mạnh Vân bị hấn dùng sức vùng, người liền bổ nhào vào hấn trên người.

Phiêu cửa sổ nguyên bản là cái ban công, phía trước chủ nhân đem ban công phong, làm phiêu cửa sổ, lại ở mặt trên loại hoa hoa thảo thảo.

Nhưng là Mạnh Vân cũng không thích trong nhà có thực vật, sợ có trùng, dọn lại đây lúc sau liền đem hoa hoa thảo thảo thu thập, quét tước một lần, mặt trên phô thượng màu trắng lông xù xù trường cái đệm, không có việc gì thời điếm có thể ngồi ở mặt trên đọc sách chơi di động, phi thường có tiểu tư tình thú.

Liên quan chạm đất đã ôm nàng hôn môi thời điếm, cũng thoạt nhìn tương đương văn nghệ.

Sai mất tốt nhất đẩy ra cơ hội, Mạnh Vân liền không còn có thể cự tuyệt đường sống, chỉ có thể bị động mà tiếp thu hấn hôn.

Lục Dĩ trừ bỏ đệ nhất hạ khắc chế không được thời điếm hơi chút hạ điếm sức lực bên ngoài, lúc sau liền phi thường phi thường ôn nhu.

Đến này một hôn kết thúc, Mạnh Vân chớp mũi đều phiếm hồng, trong ánh mắt không tự giác liền mang lên e lệ hơi nước.

Nàng ngơ ngác mà nhìn Lục Dã.

Bởi vì bốn mươi lăm độ giác quan hệ, từ Mạnh Vân góc độ xem đi xuống, Lục Dã mặt thật sự là đẹp đến kỳ cục, làn da ngũ quan, cơ bản chọn không ra sai tới.

Mạnh Vân nghĩ thầm, hôn kỹ cũng chọn không ra sai.

.....

Nhìn đến nàng bộ dáng này, Lục Dã nhin không được nở nụ cười, lại ngẩng đầu hôn hôn nàng đôi mắt.

“Bạn gái, ta quá thích người.”

Cái gì bộ dáng đều làm nhân ái không buông tay.

Làm cái gì đều có thể làm hấn tâm động.

Lục Dã chỉ cảm thấy chính mình về tới mười năm trước, hận không thể cùng nàng tới một hồi oanh oanh liệt liệt luyến ái, sau đó bên nhau lâu dài bạch đầu giai lão.

Già rồi lúc sau còn có thể bản sao cảm động sâu vô cùng ngôn tình tiểu thuyết, ngẫm lại liền cảm thấy rất có ý nghĩa.

***

Mắt thấy kỷ niệm ngày thành lập trường càng thêm mà gần, Mạnh Vân nhiều lần ý đồ cự tuyệt này bộ tình lữ trang, chỉ là đều bị Lục Dã trấn áp xuống dưới.

Lục Dã hiện tại nghĩ tới tân phương pháp, đó chính là bắt lấy người chính là một đốn thân, như vậy Mạnh Vân liền không thể nói chuyện.

Chỉ là vài lần lúc sau, Mạnh Vân liền quyết định không phát ra kháng nghị.

Ngẫm lại còn có điểm đáng tiếc.

Đến kỷ niệm ngày thành lập trường ngày đó, Quý Hiếu Thích nhảy nhót tới Mạnh Vân gia tìm nàng thời điểm, một mở cửa liền thấy được đại gia giống nhau ngồi ở phiêu cửa sổ thượng Lục Dã.

Quý Hiếu Thích mở to hai mắt nhìn, nói chuyện đều nói lắp, “Người, người người người, người như thế nào, như thế nào ở Mạnh Vân gia a?”

Lục Dã hướng về phía nàng nhướng mày, nở nụ cười, “Người hảo a, cô em vợ ~”

“.....” Cái quỷ gì?!

Lục Dã chỉ chỉ quần áo của mình, xoay người cấp Quý Hiếu Thích xem.

Quý Hiếu Thích miệng đều sắp tắc hạ trứng gà, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại.

“Đây là..... Vân vân ác thú vị sao?”

Chẳng lẽ là vì tuyên thệ chủ quyền?

Vẫn là kỷ niệm ngày thành lập trường không đến mức có người nói nói bậy xấu hổ? Rốt cuộc nghe nói Ngụy Tống Từ cũng sẽ đi, đến lúc đó vạn nhất có Lục Dã bọn họ ban vô nghĩa, cũng dễ dàng xuống đài không được.....

Cho nên dứt khoát liền trực tiếp mặc vào loại này làm người câm miệng quảng cáo sam sao?

Trong nháy mắt trong vòng, Quý Hiếu Thích tư duy bay nhanh mà phát tán mở ra, thẳng đến ngoài không gian mà đi.

Cuối cùng, nàng ở Lục Dã mỉm cười biểu tình trung đến ra kết luận.

Luyện ái trung nữ nhân dễ dàng biến thái.

Liên tính là nàng trong lòng tiểu khả ái Mạnh Vân cũng giống nhau.

Chờ Mạnh Vân từ phòng ngủ cau mày ra tới thời điểm, Quý Hiếu Thích mới ý thức được, nguyên lai có bệnh cũng không phải nhà bọn họ vân vân, mà là lục đại soái ca.

Chỉ là nhìn Mạnh Vân tuy rằng bĩu môi không vui, lại áp không được mặt mày sinh xuân, mà Lục Dã lại là kiên nhẫn mà thấp giọng hống nàng bộ dáng, Quý Hiếu Thích lại có chút hâm mộ đi lên.

Này một đôi cũng quá ngọt đi.

Quý Hiếu Thích yên lặng mà ở trong đầu đem Ngụy Tống Từ vẽ cái đại đại xoa, lại cấp Lục Dã tên đánh thượng câu.

Vẫn là như vậy hảo, cao lãnh, không thích hợp nàng.

Lục Dã cũng không biết nói chính mình đã được đến trên thế giới nhất có lực sát thương nhân vật —— bạn gái nữ khuê mật tán thành.

Hắn hống hảo Mạnh Vân, lại thừa dịp Quý Hiếu Thích không chú ý, trộm mà hôn hôn Mạnh Vân môi, đem nàng son môi cấp ăn luôn một tiểu khối.

Thẳng đến Mạnh Vân ánh mắt một chút hung ác lên, hắn mới buông lỏng tay, xuống lầu lái xe, chở hai tiểu cô nương, thẳng đến trường học cũ mà đi.

Mạnh Vân về nước lúc sau liền không có hồi trường học xem qua, dọc theo đường đi đều cảm thấy xa lạ không thôi, thẳng đến trường học cũ kia nguy

nga đồ sộ đại môn xuất hiện ở tầm nhìn lúc sau, nàng mới tìm về một tia quen thuộc cảm giác.

Trăm năm kỷ niệm ngày thành lập trường, trường học làm cho tương đương long trọng, cũng thịnh rất nhiều tốt nghiệp trở về, Lục Dã xe từ nghiêng góc đối đầu phố liền khai không đi vào, ba người liền xuống xe đi bộ qua đi.

Này dọc theo đường đi người cơ bản đều là tới tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường, tốp năm tốp ba mà đi cùng một chỗ, phần lớn ăn mặc trường học ẩn thấp kém quảng cáo sam, cũng là màu trắng, nhưng thật ra có vẻ Mạnh Vân cùng Lục Dã quảng cáo sam không như vậy thấy được.

Mạnh Vân có loại nhẹ nhàng thờ ra cảm giác.

Nàng xưa nay điệu thấp nhất gan, thật sự không thói quen bị người chú ý cảm giác, chỉ cảm thấy ngượng ngùng.

Mãi cho đến đi tới cổng trường khẩu, Lục Dã mới cùng hai người phân biệt.

“Trong chốc lát người cho ta gọi điện thoại.”

Mạnh Vân gật gật đầu, “Người đi đi người đi đi.”

“Nếu các người ban có liên hoan nói, cũng muốn gọi điện thoại cùng ta nói nga.”

“Biết rồi.”

Thẳng đến Lục Dã hướng y học viện phương hướng đi được không ảnh, Quý Hiểu Thích mới khoa trương mà run lên cánh tay thượng nổi da gà.

“Hai người các người thật là lão thụ khai tân mầm, nhân sinh đầu một hồi a, làm ra vẻ!”

Mạnh Vân đỏ mặt, kéo Quý Hiếu Thích cánh tay, nhẹ giọng nói: “Đi rồi
nha.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 34

“.....”

Lục Dã một người đi thời điểm, dọc theo đường đi nhưng thật ra đã chịu không ít trong tối ngoài sáng chú mục.

Hắn lớn lên hảo, khí chất giai, vóc dáng cũng cao, dẫn tới trên đường nữ sinh liên tiếp quay đầu lại, một nửa là đánh giá người khác, một nửa kia là đánh giá hắn kia kiện buồn cười quảng cáo sam.

Lục Dã lại không cảm thấy để ý, ngược lại là rất nhạc a, luôn có loại chính mình ở tuyên thệ chủ quyền vui sướng cảm.

Nhìn đến không?

Ta là Mạnh Vân người.

Mãi cho đến bước vào y học viện thực tiễn lâu đại phòng khách, Lục Dã mới hoàn toàn thành tầm mắt trung tâm.

“Lục Dã? Oa, người..... Người này quần áo.....”

Lục Dã cười cười, hướng về phía kia lão đồng học phất phất tay, “Đã lâu không thấy.”

Lão đồng học giơ lên ngón tay cái, “Yêu thích rất độc đáo..... Ba trăm đầu đầu? Vừa mới còn ở đâu, đảo mắt như thế nào liền không ai?”

Lục Dã đi theo lão đồng học tầm mắt cùng nhau dạo qua một vòng, tìm được rồi trong đám người Ngụy Tống Từ.

Ngụy Tống Từ cũng nhìn bọn họ bên này, sắc mặt nhàn nhạt, nhìn không ra biểu tình.

Chờ chú ý tới Lục Dĩ tầm mắt lúc sau, hần mới chậm rãi đi tới, “Lục Dĩ.”

“Ba trăm đầu, lại gặp mặt. Gần nhất công tác thuận lợi sao?”

Ngụy Tống Từ không nói chuyện, ánh mắt lại chuyển tới hần trên quần áo.

Trong khoảng thời gian ngắn, không ai nói chuyện.

Thật lâu sau lúc sau, Ngụy Tống Từ mới xả ra một cái nhàn nhạt ý cười tới, “Là ta bỏ lỡ.”

“Đúng vậy, bỏ lỡ liền vĩnh viễn bỏ lỡ.”

Lục Dĩ nheo nheo mắt, cũng cùng hần cùng nhau đánh đố.

Năm đó sự, cũng liền Mạnh Vân ngây ngốc ngốc ngốc làm không rõ ràng lắm tình huống, trên thực tế hần cùng Ngụy Tống Từ trong lòng đều là môn Thanh Nhi.

Hôm nay Lục Dĩ có thể trở thành đứng ở bên người nàng người, trách chỉ trách Ngụy Tống Từ chính mình không nắm chắc trụ cơ hội.

Rõ ràng hần mới là khởi điểm càng cao cái kia.

Đã lâu lúc sau, Ngụy Tống Từ mới thở dài, vỗ vỗ Lục Dĩ bả vai, “Hôm nào cùng nhau ăn cơm.”

Tác giả có lời muốn nói: Chúc mừng Trung Quốc LOL đội Á Vận Hội thi đấu biểu diễn đoạt quá! Ta thật sự rất vui mừng lạ!

Hôm nay buổi tối cùng vài vị đại đại ở định đi ra ngoài du lịch phiêu cùng phòng, cho nên đổi mới đến thiếu một chút ~

50 cái tùy cơ bao lì xì, các người còn muốn tiếp tục yêu ta, đã biết mì QAQ

Chương 33

Lục Dã ánh mắt ở Ngụy Tổng Từ trên mặt dạo qua một vòng, cũng xả ra ý cười.

“Hảo, chờ người điện thoại.”

Ngụy Tổng Từ không có nói thêm nữa cái gì.

Hắn làm y học viện ưu tú tốt nghiệp đại biểu, sắp lên đài lên tiếng, cho nên cùng Lục Dã chào hỏi, xoay người đi phụ trách lão sư nơi đó chuẩn bị.

Lục Dã nhưng thật ra các nơi dạo qua một vòng —— hắn tính tình hảo, lại lớn lên soái, đại học khi không ít người liền biết nhà hắn có điểm bối cảnh, cứ như vậy người, đi chỗ nào đều có người đi lên đến gần.

Chỉ là liêu hai câu liền không tránh được xả đến hắn cái này buồn cười quảng cáo sam thương.

Kỳ thật Lục Dã bọn họ trong viện không ít người đều biết Mạnh Vân đại danh, nguyên nhân vô hắn, chính là Mạnh Vân đã từng đi theo Ngụy Tổng Từ cùng nhau tới thưởng quá một tiết y học viện giảng bài, kết quả tan học đứng lên thời điểm ba lô dây lưng kéo lấy ghế dựa, nàng vừa đứng đứng dậy, lôi kéo, trực tiếp đem một loạt bàn ghế đều cấp mang đổ.

“Phanh ——”

Một tiếng vang lớn, toàn bộ đại phòng học gần một trăm hai mươi cái học sinh tất cả đều nhìn lại đây.

Mạnh Vân mặt đỏ đến muốn lấy máu.

Chỉ là bởi vì nàng bộ dáng đẹp, y học viện đại danh nhân Lục Dĩ còn từ phòng học cửa chạy như bay qua đi, cong lưng thể nàng bay nhanh mà thu thập cặp sách, phục hồi như cũ bàn ghế..... Mạnh Vân tên thực mau bị hỏi thăm ra tới, lại lấy vận tốc ánh sáng ở hệ truyền mở ra.

Lúc ấy tất cả mọi người đều cho rằng Lục Dĩ ở truy nàng, thời gian lâu rồi mới phát hiện nguyên lai là Mạnh Vân ở cường nhiệt mà theo đuổi cao lãnh học bá Ngụy Tống Từ.

.....

“Lục Dĩ, người bạn gái tên này giống như có điểm quen tai a.....”

Mấy cái đại nam nhân liền tính là công tác, cũng không tránh được bát quái, ôm cánh tay vây ở một chỗ tự hỏi này “Mạnh Vân” lại là thần thánh phương nào.

Cư nhiên có thể làm đại soái ca mặc vào như vậy thần kỳ quần áo, hẳn là rất lợi hại nữ nhân.

So sánh với dưới, bọn họ ban mấy nữ sinh trí nhớ liền tương đương hảo.

Tuy rằng hôm nay Cảnh Lệ này miệng rộng không có tới, nhưng là Lục Dĩ đã từng người theo đuổi không ít, thực mau liền nghĩ tới tên này là ai.

“Cái này Mạnh Vân, có phải hay không phía trước truy ba trăm đầu cái kia? Di.....”

Tựa hồ là có chút khó có thể tin, vài người ánh mắt không tự chủ được mà hướng Lục Dĩ trên mặt chuyển.

Lục Dĩ thực thản nhiên mà tùy ý bọn họ nhìn.

Chờ đến hỏi đến người nhiều, hẳn mới cười tủm tỉm mà hàm hồ nói: “Đều là vận mệnh, đều là vận mệnh.”

Đây là không có biện giải.

Không ít người nghe ra Lục Dã trong giọng nói khoe ra chi tình, đều bị hắt chọc cười.

“Lục bác sĩ, người đây là tìm được rồi chân ái a! Trước kia nếu là nắm chặt điểm, hiện tại oa đều ôm hai!”

Bọn họ học nha khoa bốn thạc liền đọc, không thể so bình thường bốn năm chế sinh viên chưa tốt nghiệp, tốt nghiệp đều già đầu rồi, lớp học không ít người một tay tốt nghiệp chứng một tay giấy hôn thú.

Liền tính là tiếp theo đọc đi xuống, cũng có sớm mà đi trước lãnh chứng định ra.

Nếu là sớm một chút nói đi học giáo đồng học, tốt nghiệp không bằng nói, không chừng thật là có hài tử.

Liền tính như vậy trêu chọc, Lục Dã cũng không tức giận, vẫn là kia hai câu lời nói.

“Vận mệnh, vận mệnh lạ.”

So sánh với Lục Dã, Mạnh Vân da mặt liền có vẻ mỏng không ít.

Y học viện cùng bọn họ giáo dục mầm non ly thật sự xa, một cái là trường học phía đông, một cái là trường học nhất phía tây, kỳ cái xe đều đến 20 phút mới có thể kỳ đến, ngày thường hai bên cơ bản không có gì giao thoa.

Chỉ là Mạnh Vân lúc ấy truy Ngụy Tống Từ truy đến oanh động, nữ tử cũng không có bí mật, như vậy một truyền mười mười truyền trăm, cơ hồ toàn ban đều biết chuyện này.

Hơn nữa nàng sau lại xuất ngoại, Lục Dã còn nơi nơi hỏi thăm tin tức, càng là làm cho tất cả mọi người đều cho là Ngụy Tống Từ tìm bạn cùng phòng

tới hỗ trợ.

Quá khứ đồng học nhìn thấy Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích tay kéo tay lại đây, hàn huyên vài câu liền sẽ xả đến Ngụy Tống Từ trên người đi.

“Ai, Ngụy Tống Từ thật không phải cái đồ vật, đều đem chúng ta vân vân bức cho xuất ngoại đi..... Lục Dã bạn gái? Là Ngụy Tống Từ cái kia bạn cùng phòng đại soái ca sao? Các người như thế nào..... Sách, còn hảo người không ở một thân cây thắt cổ chết, bằng không thật đến đem tiểu thất tức chết không thể!”

Mạnh Vân xuất ngoại kia trận, Quý Hiếu Thích chính là đã phát lửa lớn, nói là cùng Ngụy Tống Từ không đội trời chung.

Bị như vậy trêu chọc vài câu, Mạnh Vân chỉ cảm thấy trên mặt đều có thể chiêm trứng gà, cúi đầu nói không ra lời.

Còn hảo Quý Hiếu Thích giúp nàng giải vây, “Đừng nói chuyện quá khứ lạp, đều nhiều năm như vậy, người như vậy vừa nói, có vẻ chúng ta vân vân nhớ mãi không quên, kỳ thật nàng sớm đem cái gì Đường thơ Tống từ quên đến trao oa quốc đi!”

Kia đồng học bị đình trở về, có chút xấu hổ, vỗ vỗ Mạnh Vân bả vai, liền chuyển khai đề tài.

Lúc ấy Mạnh Vân lớp học đồng học quan hệ đều hảo, nàng cũng biết tất cả mọi người đều không có ác ý.

Chỉ là nhiều năm trôi qua, lại bị lôi ra đảm đương đề tài câu chuyện, luôn là làm người có điểm.....

Đều do Lục Dã!

Nếu là không làm này cái gì nhà quê muốn chết tiểu học sinh tình lữ trang, nàng là có thể điệu thấp điếm!

Mạnh Vân trong lòng oán hận, móc di động ra bùm bùm mà ấn một hồi.

Lục Dĩ thực mau liền thu được nàng WeChat: “Trở về ta liền đem này quần áo ném!”

Hắn nào bỏ một chút Mạnh Vân biểu tình, nhin không được đối với màn hình di động cười lên tiếng.

“Ngu ngốc.”

Mạnh Vân vô pháp lý giải hắn bất an, liền tính là mặc vào như vậy khô hài tình lữ trang, một lần nữa trở lại quá khứ thất bại quá địa phương, hắn đều cảm thấy không có cảm giác an toàn, sợ dẫm vào mấy năm trước vết xe đổ.

Lục Dĩ thua sợ —— hắn gánh vác không dậy nổi mất đi Mạnh Vân nguy hiểm.

Thoạt nhìn là chẳng hề để ý yên vui bộ dáng, trên thực tế ở thích người trước mặt vẫn luôn là thật cẩn thận.

Nếu như vậy là có thể cùng Mạnh Vân vẫn luôn đi xuống đi nói.....

Hắn nguyện ý vĩnh viễn hèn mọn.

***

Kỷ niệm ngày thành lập trường kỷ niệm ngày thành lập trường, tuy rằng khiến cho thanh thế to lớn, nhưng là đối tham gia học trường các học tử tới nói, lại nhiều hoạt động đều không bằng lão các bạn học tụ cùng nhau uống một chén, cũng coi như là mở rộng nhân mạch thủ đoạn.

Kỷ niệm ngày thành lập trường tiệc tối mới làm đến một nửa, Mạnh Vân bọn họ ban liền ở lớp trong đàn thương lượng hảo chỗ ngồi, ở cách vách đại tửu lâu định rồi đại phòng tụ hội.

Mạnh Vân nhìn hạ thời gian địa điểm, cấp Lục Dã đã phát qua đi.

Lục Dã hồi thực mau, “Đã biết, trong chốc lát ta đi tiếp người.”

Mạnh Vân nhúu nhúu mày, vừa định nói không có việc gì không cần chờ nàng, đột nhiên đã bị bên cạnh Quý Hiếu Thích đánh gãy ý nghĩ.

Quý Hiếu Thích túm túm nàng tay áo, thừa dịp chung quanh không có gì người, trộm mà cùng nàng bát quái lên.

“Trong chốc lát nghe nói cừ ý phải làm đông mua đơn.”

Mạnh Vân sửng sốt một chút, “Cừ ý?”

Bọn họ giáo dục mầm non ban tuy rằng nam nữ sinh tử lệ sắp không cân bằng đến bầu trời đi, nhưng là lớp học tốt xấu vẫn là có như vậy hai ba cái nam sinh, hơn nữa nhân gia công tác cũng là tương đương không tồi, liên tính không ai mời khách, AA cũng là OK, như thế nào cũng luân không thượng cừ ý.

Cừ ý trong nhà là nông thôn, điều kiện phi thường không tốt, vẫn là vay tiền thượng phải học, phía trước đại học dừng chân thời điểm Mạnh Vân sẽ biết.

Quý Hiếu Thích gật gật đầu, “Đúng vậy, nghe nói chính là nàng trước nói ra liên hoan, bãi cũng là nàng bao.”

“Như thế nào sẽ.....”

Bọn họ cái này chuyên nghiệp vào nghề tình thế thực hảo, nhưng là nếu muốn một đêm phát nhanh là không có khả năng, không nói cừ ý lẫn lộn ba

năm có phải hay không phát tài, liền tính đi làm mẫu giáo bé, cách vách tửu lầu như vậy năm mươi tới cá nhân ăn uống một đốn, cũng đến hoa rớt một tháng tiền lương đi?

“Bọn họ vừa mới có người cùng ta nói, cừ ý lão công đặc biệt đặc biệt có tiền, nàng hôm nay mở ra xe chính là Porsche đâu.” Quý Hiểu Thích cũng không có gì ác ý, chính là đơn thuần mà bát quái, nói xong còn thờ dài, tương đương thốn thức, “Nghe nói nàng lão công vợ trước hài tử ở cừ ý lớp học, hai người liền như vậy nhận thức, kết hôn lúc sau nàng liền từ công tác làm toàn chức thái thái đi.”

Mạnh Vân nhú nhú mày, “Tiểu thất, như vậy nghị luận người khác không tốt.”

Người lựa chọn đều là chính mình, không cần thiết khinh thường ai.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 35

Cừ ý nếu cảm thấy như vậy không thành vấn đề, cũng không tới phiên người khác bình luận cái gì.

Quý Hiếu Thích “Ân” một tiếng, “Ta cũng chính là cảm thán một chút..... Chính là cừ ý hôm nay này thỉnh một vòng khách, đánh giá phải bị bọn họ nghị luận một năm, còn không bằng cái gì đều đừng làm đâu.”

Hai người dọc theo đường đi nói chuyện phiếm trong chốc lát, cũng không cộ lớp học đồng học xe, trực tiếp đi đến trường học cửa đi đánh xe.

Từ lâu cách bọn họ trường học lái xe mười lăm phút, xem như phụ cận nhất có bộ dáng từ lâu.

Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích đến thời điểm, đại đường đã chen đầy, không chỉ có có bọn họ ban, còn có rất nhiều xa lạ gương mặt, thoạt nhìn như là tất cả mọi người ra tới liên hoan.

Cừ ý bọn họ còn ở trên đường, Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích cũng không vội, liền cùng nhau ngồi ở đại đường trên sô pha nói chuyện phiếm đàm người.

Kết quả không chờ đến cừ ý, nhưng thật ra trước chờ tới rồi lão người quen.

“Mạnh học muội!”

Mạnh Vân nghe được thanh âm, phản xạ có điều kiện mà sau này vừa thấy.

Cảnh Lệ liền ở nàng phía sau ba năm bước vị trí thượng, kinh ngạc mà hướng về phía nàng phất tay.

“Các người ban cũng tới liên hoan a? Hảo xảo nga!”

Quý Hiếu Thích ngó nàng liếc mắt một cái, cùng Mạnh Vân kề tai nói nhỏ, “Người này ai a?”

“Lục Dã trước kia lớp học đồng học.”

“..... Ngụy Tống Từ bọn họ ban?”

“Ân.”

Cảnh Lệ thấy Mạnh Vân tính chất không thể nào cao, cũng không tức giận, trực tiếp vòng tới rồi hai người phía trước, cùng nàng đáp lời, “Lại nói tiếp, người nhìn thấy Lục Dã sao? Hai người các người này quần áo, hôm nay chính là đại làm nổi bật a!”

Liền y học viện viện trưởng đều lôi kéo Lục Dã hỏi một hồi, cũng không phải là ra nổi bật sao.

Mạnh Vân mặt có điểm hồng, lại cũng không có biện giải, “Chưa thấy được.”

“A? Hẳn không cùng người nói a? Ai da, ta nói cũng là, ta vừa tới phía trước còn nhìn đến cách vách tinh thần khoa ban hoa cùng hẳn thấu một khối nói chuyện đâu, phỏng chừng là có chuyện gì, một lát liền tới tìm người.”

Lời này nói được liền có chút chọn sự, Mạnh Vân không nghĩ phản ứng, nhưng là Quý Hiếu Thích nhưng nhìn không được.

Nàng Mạnh Vân bảo bối đầu tiên là ở bọn họ ban Ngụy Tống Từ trên người té ngã, lại bị Lục Dã cấp bắt lấy, hiện tại bọn họ ban còn làm cá nhân

tới làm ly gián?

Quý Hiếu Thích cười lạnh một tiếng, “Tinh thần khoa? Ta xem có chút người nhưng thật ra mau chân đến xem thần kinh khoa, cũng không biết ở tự quen thuộc điểm gì, thật đương chính mình là một nhân vật..... Ngượng ngùng a học tử, ta chưa nói người, ta cùng Mạnh Vân nói chuyện phiếm đầu.”

Cảnh Lệ mở to hai mắt nhìn, chỉ vào Quý Hiếu Thích, “Người, người người người.....”

“Ta làm sao vậy? Học tử, ngài có phải hay không mang vào a? Không phải, ta thật không phải đang nói ngài.”

Quý Hiếu Thích nhấp môi, ngọt ngào cười.

Mạnh Vân tím tím nàng tay áo.

Liền ở ba người giảng co thời điểm, Lục Dĩ vừa lúc từ ngoài cửa lớn mặt đi đến —— bên cạnh quả nhiên theo cái đại mỹ nhân, eo thon chân dài, tóc dài phiêu phiêu, đặng song tế cao cùng, thoạt nhìn cùng Lục Dĩ nhưng thật ra phi thường đặng đối.

Xa xa mà nhìn đến Mạnh Vân, Lục Dĩ cũng mặc kệ bên cạnh đại mỹ nhân, vội vàng mà đã đi tới, “Vân vân?”

Mạnh Vân sắc mặt có điểm xấu hổ.

Lục Dĩ thu cười, lạnh lùng mà nhìn thoáng qua đối diện Cảnh Lệ.

Cảnh Lệ ngạnh cổ, “Trùng ta làm gì?”

Tác giả có lời muốn nói: Ở Weibo làm cái rút thăm trúng thưởng, hồi quỹ các vị truy văn tiểu khả ái, chuyển phát chú ý ta Weibo, kết thúc sau sẽ trừu chi Armani hồng quần ~

Thích tiểu khả ái không cần bỏ qua lạ! Weibo: Trường cánh mọc ngọt!

Điều thứ nhất chính là! Kết thúc sau mở thưởng ~~

Chương 34

Lục Dĩ vẫn luôn là cười bộ dáng, đột nhiên mặt trầm xuống sắc, phảng phất chung quanh không khí đều tĩnh không ít.

Mạnh Vân cầm hãn tay, trấn an hãn một chút.

Nàng nhưng thật ra rất tưởng không rõ, vì cái gì cái này Cảnh Lệ luôn muốn liêu mạng thêm diễn, thoát nhìn thân mặt trầm đáp như là thực sẽ làm người bộ dáng, trên thực tế nói ra nói khiến cho người cảm thấy vô ngữ lại ghét bỏ.

Đây là đến sinh hoạt nhiều không hạnh phúc mới có thể như vậy a?

Lục Dĩ phản cầm tay nàng, lại ra tiếng ngăn trở Quý Hiếu Thích bạo nộ.

“Cảnh Lệ, ta nhưng thật ra không nghĩ tới, người đối ba trăm đầu thật là nhớ mãi không quên.”

Lời này vừa ra, Quý Hiếu Thích cùng Mạnh Vân đều kinh ngạc.

Cảnh Lệ mặt trướng đến đỏ bừng, “Lục Dĩ! Người nhưng đừng hồ ngôn loạn ngữ! Ta lão công hôm nay cũng tới, tiểu tâm hãn.....”

“Tiểu tâm hãn thế nào? Tấu ta sao?”

Lục Dĩ một chút không để bụng bên cạnh người ánh mắt —— trên thực tế, trong đại sảnh không ít nhận thức Lục Dĩ người, rốt cuộc là nhân vật phong vân, học trưởng học tử cùng phía dưới mấy giới đều biết hãn.

Không ít người đều nghỉ chân vây xem lên.

“Lục Dã người!”

“Cảnh Lị, người về điểm này tiểu tâm tư, toàn ban đều đã biết. Ta cùng người không oán không thù, nhiều lắm chính là ba trăm đầu bạn cùng phòng mà thôi. Nếu là không nghĩ xấu mặt nói, phiền toái lúc sau nhìn thấy lão bà của ta đường vòng đi.”

Lục Dã kinh thiên ngôn luận vừa ra, đột nhiên có người bên cạnh kêu một tiếng háo.

Lập tức, toàn bộ môn đại sảnh vang lên nhiệt liệt vỗ tay, kỳ thật trừ bỏ đương sự, không ai biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng là tuấn nam mỹ nữ lại xúng với khí phách lên tiếng, dẫn tới người nhịn không được reo hò.

Lục Dã một chút cũng chưa cảm thấy ngượng ngùng, còn thực không biết xấu hổ mà độc thân sờ tâm, được rồi cái thân sĩ lễ, “Cảm ơn, cảm ơn.”

Mạnh Vân trong khoảng thời gian ngắn cũng đã quên thẹn thùng xấu hổ.

Lục Dã lòng bàn tay ấm áp, nắm tay nàng khi dùng rất lớn lực, thẳng đem nàng mê mang thất thổ đều cấp nắm vào phong.

Nếu không thể toàn tâm toàn ý mà dựa vào, có lẽ là thực xin lỗi hẳn như vậy toàn lực trả giá.

Lục Dã cũng thấy được Mạnh Vân ánh mắt, nhịn không được liền đi đậu nàng, “Oa, tiểu đáng thương nhi, bị người khi dễ như thế nào đều không cho ta gọi điện thoại đâu?”

“..... Gọi điện thoại hữu dụng sao, người lại không thể bay qua tới.”

“Người như thế nào biết ta không thể phi?” Lục Dã néo néo nàng lỗ tai, “Ta này không phải bay qua tới sao?”

Dừng một chút, hẳn đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhẹ giọng cười một chút.

“Cái này, tất cả mọi người biết người là lão bà của ta.”

Hai người đầu mỡ đến không coi ai ra gì, thẳng đem bên cạnh không thể không nghe Quý Hiếu Thích nị đến rút một thân nổi da gà.

Cảnh Lệ không biết khi nào đã rời khỏi, chỉ còn nàng một người ở ăn này đối trung niên tình lữ cầu lương.

Quý Hiếu Thích nhìn không được đánh gãy, “Uy, hai người các người, đừng trạm nơi này bị người vây xem, về nhà lại đi ngọt ngọt ngào ngào không được sao?”

Lục Dã xoay đầu, hướng về phía nàng nhướng mày, “Cô em vợ, người hâm mộ sao?”

Mạnh Vân đỏ mặt chụp một chút cánh tay hấn.

“Đừng nói bậy.”

Quý Hiếu Thích vốn đang tưởng cùng hấn biện một biện, cái kia bị Lục Dã quên đi thật lâu đại mỹ nhân đột nhiên đi bên ngoài đã đi tới.

Nàng giày cao gót đặng đặng rung động, khí thể mười phần, nhưng là thanh âm lại ôn nhu mềm mại.

“Lục học trưởng, đây là.....?”

Mạnh Vân ngẩng đầu nhìn nàng một cái.

Này đại mỹ nhân đối Lục Dã ý tưởng, chỉ cần là trường đôi mắt người đều có thể liếc mắt một cái nhìn ra tới.

Hôm nay nàng cùng Lục Dã tình lữ AJ, hoàn toàn bị này tế cao cùng cấp nghiền áp, hai người thân cao chênh lệch làm nàng thoát nhìn một chút khí thế đều không có.

Mạnh Vân mím môi, có điểm tưởng tránh ra Lục Dã tay.

Lục Dã còn không có tới kịp trả lời, trước năm nàng lộn xộn tay nhỏ, “Đừng nhúc nhích.”

“.....”

Kia đại mỹ nữ thấy được hai người hỗ động chi tiết nhỏ, biểu tình cứng lại, lại thực mau khôi phục mím cười, “Học trưởng đã kết hôn?”

Bên cạnh vây xem Quý Hiếu Thích xuy mà cười lên tiếng, “Không phải nghe được sao? Vừa mới ở trang cái gì nha.”

Mạnh Vân lôi kéo Quý Hiếu Thích tay áo, “Tiểu thất.”

Quý Hiếu Thích cười lạnh một tiếng, không nói.

Đại mỹ nữ sắc mặt tức khắc ngũ thải ban lan, nhấp môi đáng thương hề hề mà nhìn Lục Dã, tựa hồ có chút xuống đài không được.

Chỉ tiếc này thu ba Lục Dã hoàn toàn không có muốn tiếp thu ý tứ, ngữ khí nhưng thật ra kiên nhẫn, “Ta đưa ta bạn gái đi trên lầu, Việt Lan, ca ca người sự tình, chờ hẳn vào bệnh viện, ta sẽ làm gia phụ chiếu cố một chút.”

Việt Lan “Ân” một tiếng.

Chỉ là nàng trong giọng nói có loại nhẹ nhàng thờ ra cảm giác, đại để là nghe được “Bạn gái” ba chữ.

Cử ý đã đem thuê phòng hào phát ở lớp trong đàn, Quý Hiếu Thích nhìn thoáng qua, ẩn bấy lâu cái nút.

Mạnh Vân lại có chút thất thần, tâm thần không yên bộ dáng, cúi đầu vẫn luôn ở trầm tư.

Quý Hiếu Thích ngó nàng liếc mắt một cái liền biết nàng suy nghĩ cái gì.

“Lục Dã, vừa mới cái kia mỹ nữ là ai nha?”

“Ân?” Lục Dã dừng một chút, nở nụ cười, néo néo Mạnh Vân hồ khẩu thượng tiểu thịt thịt, “Nguyên lai tiểu bảo bối của ta là suy nghĩ chuyện này a.”

“.....”

“Việt Lan nàng ba mẹ là ông nội của ta học sinh, nàng cũng là chúng ta trường học, bất quá ta cuối cùng một năm nàng mới nhập học, cũng không phải rất quen thuộc. Nàng ca ca sinh bệnh, muốn cho ta ba làm chủ trị.”

Lục Dã nói được lời ít mà ý nhiều, chẳng qua hai nữ sinh trong lòng đều các có cân nhắc.

Mạnh Vân biết chính mình hiện tại thực hạnh phúc, Lục Dã thực sủng nàng, thực thích nàng, nàng không nên có cái gì hoài nghi, hoặc là mặt trái cảm xúc.

Kỳ thật nàng cũng không phải người như vậy.

Chỉ là thật sự có một cái rất có lực sát thương người xuất hiện lúc sau, có lẽ là nữ nhân thiên tính, bất an cảm xâm nhập thân thể của nàng, làm nàng rối rắm lại buồn rầu.

Việt Lan nhan giá trị khí chất đều đem nàng treo lên đánh, thậm chí vẫn là Lục Dã nhà bọn họ người cũ thức.....

Mạnh Vân từ lúc bắt đầu liền cảm thấy chính mình có chút không xứng với Lục Dã.

Nàng có cái gì tốt đâu? Nhút nhát lại nhát gan, gia đình cũng không tốt, tính cách cũng không tốt, chỉ có thể chọc một đồng lớn phiền toái, cho hẳn

bằng thêm bối rối thôi.

Việt Lan mới xuất hiện mười phút, nàng liền chính mình đầu hàng.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 36

Lục Dã giải thích xong mới cảm giác được tiểu nữ bằng hữu trạng thái không thích hợp.

Hắn nghĩ lại một chút, có điểm lo lắng, lại cũng có chút mừng thầm —— Mạnh Vân nên không phải là vì hắn ghen tị đi?

Chỉ là lời này vẫn là phải về nhà lúc sau tinh tế mà liêu, nhĩ tấn tư ma thời điểm hỏi ra tới mới có tình thú, trước công chúng, hắn sợ Mạnh Vân thật sự thẹn quá thành giận.

Lục Dã đưa hai người đi thuê phòng, chờ Quý Hiếu Thích đi vào lúc sau, mới kéo lại Mạnh Vân tay.

Mạnh Vân từ vừa mới bắt đầu liền vẫn luôn cúi đầu, thẳng đến bị bắt một chút, nàng mới ngẩng đầu lên, mở to tròn tròn đôi mắt nhìn về phía hắn.

“Như thế nào lạ?”

Lục Dã mím môi, thu ý cười, “Người không cao hứng?”

Mạnh Vân nhin không được dừng một chút, lắc lắc đầu, “Không có.”

“Ta xem này tiểu bảo bối nhi sắc mặt, là thật sự không vui nha.” Lục Dã néo một chút tay nàng tâm, “Vì cái gì? Bởi vì Cảnh Lệ? Vẫn là Việt Lan?”

Mạnh Vân không nói lời nào, đẩy đẩy hắn, “Không thể nào. Ta muốn vào đi lạ, các người ban cũng tới rồi đi? Mau đi đi.”

Lục Dã bất động, nhìn chăm chăm nàng nhìn một hồi lâu, lúc này mới thở dài.

“Vân vân, ta có đôi khi hy vọng người ở tình yêu thương thiếu một chút tự tin, nhiều nhìn ta, có đôi khi lại hy vọng người cũng đủ tự tin.”

Hắn có thể hèn mọn một chút, lại không hy vọng Mạnh Vân quá hèn mọn.

Đối mặt thích người, Lục Dã có thể vô hạn ủy khuất chính mình, lại không hy vọng nàng trong lòng ghen ủy khuất.

***

Tiểu nhạc đệm quá xong, khó được đồng học sẽ vẫn là oanh oanh liệt liệt mà khai.

Mạnh Vân các nàng lớp học nguyên bản mấy cái rất là cao điệu nữ sinh, lần này tái kiến lại có vẻ trầm ổn rất nhiều, như là bị xã hội ma bình góc cạnh, cũng có chút đã vì người mẫu, nhưng thật ra dịu dàng rất nhiều.

So sánh với dưới, chủ nhà cừ ý lại là quang mang vạn trượng bộ dáng, so với cái kia đại học khi nông thôn tới tiểu thổ nữ, thật sự không giống như là một người.

Quý Hiếu Thích lời trong lời ngoài đều có chút thôn thức, Mạnh Vân nhưng thật ra không cảm thấy có cái gì.

Mãi cho đến cừ ý bưng chén rượu đến hai người bọn họ bên người kính rượu thời điểm, Mạnh Vân mới khó khăn lắm nhấp ra ý cười, “Cừ ý, đã lâu không thấy.”

Cừ ý họa tinh xảo trang dung, mắt đuôi kéo thật sự trường, có vẻ có chút sắc bén, bất quá ngữ khí nhưng thật ra phi thường ôn hòa, “Thật là đã lâu không gặp, khi nào về nước? Người xuất ngoại gần ấy năm cũng không

cùng chúng ta liên hệ, ta thiệp mời cũng chưa chỗ phát đi, cuối cùng bỏ được đã về rồi?”

Mạnh Vân có điểm ngưỡng ngùng, “Chúc người kết hôn vui sướng.”

Cừ ý kỳ thật cũng chính là như vậy vừa nói, trở về thanh “Cảm ơn”, cùng nàng chạm vào ly, nhấp một ngụm rượu vang đỏ, lúc này mới chỉ chỉ nàng quần áo, “Người cùng Lục Dĩ cặp với nhau?”

Mạnh Vân “A” một tiếng, theo nàng chỉ phương hướng cúi đầu nhìn thoáng qua, lúc này mới ửng đỏ mặt gật đầu.

“Ân.”

Cừ ý thờ dãi, “Kỳ thật ta sớm biết rằng Lục Dĩ thích người, liền người cái gốc bạch ngọt, suốt ngày nhìn chăm chăm Ngụy Tống Từ.....”

“A.....”

“Lúc ấy ta lòng dạ hẹp hòi, cho nên mới xem người vẫn luôn ngây ngốc, hiện tại ngẫm lại, ta khi đó sớm một chút lời nói, không chừng hai người các người hài tử đều có.”

Cừ ý biểu tình thoát nhìn là thật sự có chút hối hận.

“Mạnh Vân, người không biết đi, trước kia ở lớp học, ta nhất ghen ghét người. Rõ ràng hai chúng ta nhất giống, đều là tiểu địa phương tới, nhưng là người có tốt như vậy gia đình, đem người sủng đến cùng cái tiểu công chúa giống nhau, như vậy kiêu khí. Chỉ có tiểu công chúa mới có dũng khí chủ động theo đuổi người khác.”

“Người lớn lên cũng không tính siêu cấp đại mỹ nữ, cỡ tình lớp học tất cả mọi người đều thích người, kia mấy cái nam sinh cũng thích người, liền y học viện hệ thảo cũng thích người, dựa vào cái gì đâu?”

Mạnh Vân nói không ra lời.

Cử ý đột nhiên bộc bạch cõi lòng, làm nàng cùng bên cạnh Quý Hiếu Thích đều dừng lại, một chốc cũng phản ứng không kịp.

Cử ý nhìn Mạnh Vân ngỡ ngác bộ dáng, cong cong môi.

Đại tam năm ấy, nàng đi phụ đạo viên chỗ đó lãnh học bổng thời điểm, tại hành chính lâu gặp Ngụy Tống Từ cùng Lục Dĩ.

May Mạnh Vân cuồng nhiệt theo đuổi, bọn họ ban tất cả mọi người nhận thức Ngụy Tống Từ, chỉ là lúc ấy cử ý còn không biết Ngụy Tống Từ bên cạnh đại soái ca chính là Lục Dĩ.

Lục Dĩ cùng Ngụy Tống Từ tựa hồ cũng không có nhìn đến nàng, hai người ở lo chính mình nói chuyện phiếm.

“Mạnh Vân vân lại cho người đưa ăn?”

Nghe được Mạnh Vân tên, cử ý bước chân dừng một chút, lực chú ý bị hai người đối thoại hấp dẫn qua đi.

Ngụy Tống Từ “Ân” một tiếng.

Lục Dĩ cười một tiếng, “Thật tốt a, hâm mộ người.”

“Có cái gì hảo hâm mộ.” Ngụy Tống Từ tựa hồ cũng cười một chút, “Trước hai ngày lão Triệu giúp người thu chocolate, đều mau đem hẳn ăn ra sâu răng tới.”

Trước hai ngày là Lễ Tình Nhân đâu.

Lục Dĩ lắc lắc đầu, “Ta đây dùng chocolate cùng người đối chỉ có một Mạnh Vân vân hảo, nhiều như vậy ta cũng tiêu thụ không dậy nổi a.”

Hoàn toàn là nói giỡn ngữ khí, Ngụy Tống Từ tựa hồ cũng không có để ở trong lòng.

Cử ý lại quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Lúc ấy còn không quen biết đại soái ca trong ánh mắt có loại nói không nên lời cô đơn.

Nghĩ đến chuyện quá khứ, cử ý hiện tại còn cảm thấy có chút cảm thán.

“Thật sự thực hâm mộ người, Mạnh Vân. Cho nên ta cũng thực hối hận, cảm thấy ta lúc ấy nên làm chút gì đó. Nhưng là mặc kệ thế nào các người vẫn là đi đến cùng nhau, cũng coi như là hiểu rõ ta một cộc tâm sự.”

Cử ý lại nhấp một ngụm rượu vang đỏ, liêu một chút chính mình trường cuốn đuôi tóc, “Người thực hảo, bảo trì liên hệ đi. Kết hôn cũng muốn nhớ rõ mời ta.”

Tác giả có lời muốn nói: Mạnh Vân: Nếu siêu nhân sẽ phi.....

Lục Dã: Chỉ cần người yêu cầu, ta chính là siêu nhân.

Mạnh Vân: Lần này giống như không như vậy thối.

Đêm qua quá mệt mỏi, không cẩn thận liền ngủ đi qua, xin lỗi đại gia QAQ

Ngày mai vẫn là buổi sáng 8 giờ, moah moah

Chương 35

Cử ý một phen lời nói quấy rầy Mạnh Vân suy nghĩ.

Nàng hoàn toàn đem Việt Lan vứt tới rồi sau đầu, bắt đầu hồi ức, chính mình ở đại học khi rớt cuộc bỏ lỡ cái gì?

Vì cái gì liền xưa nay trăm mặc ít lời lại điệu thấp cừ ý đều biết đến sự tình, chính mình làm đương sự, lại một chút cảm giác đều không có đâu?

Nàng tưởng không rõ.

Bất quá hiện tại tưởng quá nhiều cũng vô dụng.

Hiện tại thực hảo như vậy đủ rồi.

Ăn cơm, cừ ý lại tổ chức tiếp theo quán, mời đại gia cùng đi ca hát.

Chờ tới rồi tuổi này, cùng lão đồng học giao tế cũng không hề chỉ là bình thường tụ hội, không ít người kết hôn, có gia đình, có chính mình công tác, giao tế mặt mở rộng mở ra, này cũng coi như là một loại tích lũy nhân mạch hoạt động.

Mạnh Vân ngày thường liền tương đối điệu thấp then thùng, cũng không phải bát diện linh lung nhân vật, Quý Hiếu Thích phải đi về tiếp quý muện, trước một bước phải đi, Mạnh Vân cũng không có hứng thú tham gia, liền cùng nàng cùng nhau song song cáo từ.

Lục Dĩ bọn họ còn không có tán quán, Mạnh Vân tin tức đã qua tới.

Ngụy Tống Từ an vị ở hăn bên cạnh, nhìn đến hăn cầm di động, vừa định nói cái gì đó, lại lập tức ngậm miệng.

Lục Dĩ nhìn đến Mạnh Vân WeChat, đôi mắt liền cười đến mị lên, cùng bên cạnh nói với hăn lời nói người ta nói thanh “Xin lỗi”, toàn tâm toàn ý mà đánh chữ hồi phục.

“Sớm như vậy kết thúc sao?”

Mạnh Vân ngoan ngoan ngoãn ngoãn, “Ân, ta cùng Quý Hiếu Thích trước ra tới, nàng có việc phải đi trước.”

Ngay sau đó lại theo một câu, “Người còn không có hảo đi? Ta ở đại đường chờ người?”

Lục Dã bị nàng chọc cười.

Bạn gái quá hiểu chuyện thật là làm nhân tâm tình phức tạp.

“Ta hơi chút ăn một chút liền xuống dưới.”

“..... Ta không vội.”

Lục Dã trái chần nửa ngày, rốt cuộc đem mục đích của chính mình nói ra, “Nếu không người đi lên tìm ta đi, cho người thêm vị trí.”

“.....”

Mạnh Vân đã lâu đã lâu đều không có hồi phục.

Lục Dã cũng rất có kiên nhẫn, nắm di động, đã phát một đồng lớn đậu bi biểu tình qua đi.

“Ta liền không đi đi.”

“Ân, cũng đúng, ta lập tức xuống dưới.”

Lục Dã cũng không miễn cưỡng.

Hắn dù cho có chính mình tiểu tâm tư, rồi lại không nghĩ làm Mạnh Vân khó xử không vui.

Là hắn năm mơ đều muốn phủng ở lòng bàn tay đầu tiểu cô nương, không đạo lý làm nàng khó chịu.

Lục Dã thu di động, cùng lớp học đồng học chào hỏi, dứt khoát lưu loát mà rời đi.

Chỉ còn lại có Ngụy Tống Từ biểu tình phức tạp mà nhìn hẩn bóng dáng.

Trên bàn cảm kích người không ít, cũng có mấy cái bát quái nữ sinh, chiếm lão đồng học thân phận, thật cẩn thận mà cùng Ngụy Tống Từ hỏi thăm, lấy thỏa mãn chính mình bát quái chi tâm.

“Ba trăm đầu, Lục Dã kia bạn gái, có phải hay không trước kia lão tới tìm người cái kia học muội a? Ta xem tên còn rất quen thuộc.....”

Lục Dã này quảng cáo sam kinh ngạc mọi người, cũng khiến cho không nhỏ chú ý.

Ngụy Tống Từ cầm lấy ly nước uống một ngụm, ngữ khí lãnh lãnh đậm đậm.

“Không biết.”

“Lục Dã không phải người bạn cùng phòng sao, sao có thể không biết đâu.....”

“Không biết.”

Ngụy Tống Từ thanh âm càng ngày càng lạnh, làm cho kia mấy cái đồng học cũng xuống đài không được, ngượng ngùng mà đi rồi.

Hẩn nặng nề mà buông ly nước, ninh cổ, ánh mắt bắt đầu phóng không.

Nhiều năm qua đi, chốn cũ trọng du, Ngụy Tống Từ đột nhiên nghĩ đến Mạnh Vân sắp tốt nghiệp kia trận cho hẩn gọi điện thoại.

Lúc ấy hẩn đã không ở trong trường học đi học, mà là đi công lập phòng khám làm tốt nghiệp thực tập, Mạnh Vân đột nhiên đánh tới điện thoại, làm hẩn bận rộn động tác dừng một chút.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 37

Ngụy Tống Từ cau mày có chút không kiên nhẫn.

Chỉ là hần vốn dĩ đều phải ấn rút, đột nhiên lại thay đổi tâm ý, đi WC trộm mà tiếp điện thoại.

Mạnh Vân thanh âm mềm mại, cách microphone đều có thể cảm nhận được cái loại này kiểu mềm thẹn thùng hơi thở.

“Ngụy học trưởng, ta muốn tốt nghiệp lập.”

Ngụy Tống Từ cho rằng nàng gọi điện thoại chính là nói câu này không có gì ý tứ nói, có chút hối hận tiếp điện thoại, liền nhấp môi “Ân” một tiếng, tỏ vẻ chính mình đã biết.

Mạnh Vân tựa hồ thật cao hứng hần cho đáp lại, hít sâu một hơi, cố lấy dũng khí, “Ta lập tức liền phải rời đi trường học, cũng không biết có thể hay không lưu tại bốn thị..... Người nói, ta phải về nhà đi sao?”

Ngụy Tống Từ không nói.

Mạnh Vân thanh âm thấp xuống, “Ngụy học trưởng, người hy vọng ta lưu lại nơi này sao?”

“.....” Vẫn là trầm mặc.

Mạnh Vân cũng tĩnh trong chốc lát, thật sâu mà thở dài, nhiễm khóc nước nở, “Ta đã biết.”

Thằng đến điện thoại bị quai rút, Ngụy Tống Từ mới nắm chặt di động.

“Hy vọng.”

Chỉ là yêu cầu nghe được người đã vô pháp nghe được.

“Cái gì hy vọng?” Trong WC vào được một cái bác sĩ, xem hẩn ngơ ngốc bộ dáng, còn lằm bằm lâu bầu, nhịn không được hỏi một câu.

Ngụy Tống Từ thu hồi di động, “Không có gì.”

Nếu Mạnh Vân ở biện luận sẽ nhìn đến chính là người khác ở niệm Lục Dã kia phân biện luận bản thảo, có lẽ liền không nhiều như vậy chuyện xưa.

Ngụy Tống Từ tâm cao khí ngạo, tưởng tượng đến Mạnh Vân cư nhiên là bởi vì Lục Dã bản thảo đối hẩn ghé mắt, trong lòng giống như là đổ cây châm giống nhau không thoải mái.

Huống hồ, hẩn lại như thế nào xứng đôi Mạnh Vân đâu?

Giống hẩn như vậy gia đình, trừ bỏ nỗ lực liền không có đường ra, căn bản vô pháp cho nàng cái gì hạnh phúc tương lai.

Dứt khoát liền không cần bắt đầu hảo.

Chỉ là nhiều năm trôi qua, đương Ngụy Tống Từ thật sự băng vào chính mình nỗ lực, đi lên một cái khác giai cấp thời điểm, hẩn lại cảm thấy vô biên tịch mịch xâm nhập hẩn.

Tới rồi xã hội thượng, không bao giờ sẽ có Mạnh Vân ngu như vậy nữ nhân.

Ngụy Tống Từ nghĩ đến Lục Dã như vậy ngọt ngào ý cười, chỉ cảm thấy trong lòng nhấp cái gì điều hòa tề, chua ngọt đắng cay cái gì tư vị đều có.

Là hẩn bỏ lỡ.

Bỏ lỡ chính là bỏ lỡ.

***

Mạnh Vân ở đại đường ngồi không đến mười phút, Lục Dã liền tới lui xuống dưới.

Thật xa nàng liền thấy được hẳn.

Lục Dã cặp mắt kia là thật sự xinh đẹp, xa xa mà xem qua đi, giống như là rơi xuống ngôi sao giống nhau.

Hơn nữa kia ngôi sao là chỉ đối với nàng một người.

Nghĩ vậy nhi, Mạnh Vân liền nhin không được mang ra ý cười, “Lục Dã.”

Hắn gần nhất, toàn bộ thế giới hoa đều khai.

Lục Dã cũng không biết Mạnh Vân suy nghĩ cái gì, nhìn đến nàng cười, hẳn liền nhanh hơn bước chân, đi tới cầm tay nàng.

“Chờ thật lâu sao?”

Mạnh Vân lắc lắc đầu.

“Vậy là tốt rồi.” Hắn nắm nàng, không coi ai ra gì mà đi ra từ lâu, “Xe đình học giáo, chúng ta đi qua đi thôi?”

“Hảo nha.”

Đã buổi tối 9 giờ nhiều, ngoài cổng trường tiểu quán đều khai, đèn đuốc sáng trưng, thật náo nhiệt.

Đại khái là bởi vì kỷ niệm ngày thành lập trường duyên cố, mọi nhà tiểu quán đều là chật ních bộ dáng, trừ bỏ bốn giáo học sinh bộ dáng người, còn

có một ít ăn mặc tinh anh người trưởng thành, cũng cởi áo khoác, không hề hình tượng mà ở quầy hàng thượng loát xuyên.

Hai người dọc theo đường đi đi qua đi, nơi nơi đều là quen thuộc mùi hương, dẫn tới người thềm ăn.

Lục Dã cấp Mạnh Vân mua một chuỗi nướng tràng, lấy giấy ăn bao xiên tre phóng tới trên tay nàng, “Người lục bác sĩ có thói ở sạch, cho nên chỉ có thể ăn một lần nga, không có lần sau.”

Mạnh Vân dạng ra cười, thật cẩn thận mà cắn một ngụm.

Thật là quen thuộc hương vị, như là về tới đại học khi, buổi tối bị Quý Hiếu Thích lôi ra tới kiếm ăn nhật tử.

Mạnh Vân ở ăn nướng tràng, Lục Dã miệng cũng không nhàn rồi, dọc theo đường đi đều ở cùng nàng nói chuyện.

Lập tức muốn dọn đến cùng nhau ở, Lục Dã các mặt đều nghĩ đến tốt đẹp, thậm chí đề nghị muốn hay không mua một con mèo đặt ở trong nhà.

Mạnh Vân dừng một chút, “Lục bác sĩ, người không phải thói ở sạch sao?”

Lục Dã cười đến giao hoạt, “Ta là sợ người một người ở nhà nhàm chán sao.”

Mạnh Vân nghĩ hèn, Lục Dã lại còn muốn công tác, nàng một người đãi ở nhà, hẳn sợ nàng cảm thấy không thú vị.

Quan trọng nhất chính là, nếu là có cái gì ràng buộc không bỏ xuống được nói, không chừng có thể lâu lâu dài dài ở đất đi xuống.

Mạnh Vân đã sớm nói kia bộ tiểu phòng ở nàng không lười, chuyện này cho Lục Dã nhất định áp lực tâm lý —— Mạnh Vân nói là vì cãi nhau để lại

đường lui, tình lữ chi gian khó tránh khỏi có cọ xát, lưu cái chỗ ở, cũng là miễn cho đến lúc đó không chỗ để đi.

Dưỡng chỉ miêu còn khá tốt.

Lục Dã nghĩ đến tốt đẹp, chờ hai người kết hôn, hẳn liền đi đổi một bộ phục thức phòng lớn, một tầng dưỡng chỉ miêu lại dưỡng điều cầu, lầu hai hai người bọn họ trụ, chờ có hài tử..... Một cái liền theo chân bọn họ cùng nhau trụ lầu hai, hai cái nói liền lại đổi một bộ.

Nếu là Mạnh Vân đã biết hẳn nào nội hoạt động, khả năng sẽ tán thưởng một câu, Lục Dã thật đúng là não bổ để a!

Này bát tự cũng chưa bắt đầu viết đâu, liền hai đứa nhỏ đều nghĩ kỹ rồi.

Chỉ là Lục Dã nói như vậy, Mạnh Vân cũng nhịn không được mặc sức tưởng tượng một chút, cảm thấy thật sự rất ngọt ngào.

Cầm xe, Mạnh Vân cầm trong xe khăn ướt giấy xoa xoa tay, sau đó liền lôi kéo Lục Dã tay áo.

Lục Dã đang ở phát động, cảm nhận được nàng động tác, dừng tay, “Làm sao vậy?”

Mạnh Vân có điểm ngưng ngưng, “Hôm nay ta đồng học cùng ta nói, nàng đại học thời điểm liền biết người thích ta.”

Lục Dã quả thực không biết nên khóc hay cười.

Một hẳn còn tưởng rằng Mạnh Vân chỉ là ở giả ngu đâu, không nghĩ tới là thật sự hậu tri hậu giác.

“Ta còn tưởng rằng người đã sớm cảm giác được, không nghĩ tới người cùng Quý Hiếu Thích đều là ngọc bạch ngọt, cư nhiên nhiều năm như vậy đều phát hiện không được.”

Mạnh Vân bản thân liền không thể nào tự tin, cũng tương đối nhát gan, nhưng là Quý Hiếu Thích sớm chút phát hiện nói, hai người hẳn là cũng có thể cùng nhau nghĩ tới.

Chỉ là Quý Hiếu Thích cùng nàng là hai cái cực đoan, nàng quá lớn đỉnh đạc, cũng là cái cảm tình ngu ngốc.

Mạnh Vân bị hẳn nói được thẹn quá thành giận, hung hăng mà chụp hẳn một chút, “Vậy người làm gì không nói sớm.”

“Ta nói, người không cảm thấy xấu hổ sao?”

Nàng ở truy Ngụy Tống Từ thời điểm suy sụp không ít, rất nhiều lần đều là Lục Dĩ vì nàng giải vây, nếu là Lục Dĩ lại thổ lộ nói, dựa theo Mạnh Vân tính cách, khả năng thật sự liền Ngụy Tống Từ đều nương ngừng tiếp tục đuổi theo.

Lục Dĩ xem nàng bắt đầu rồi rậm chuyện cũ, đuổi tay quát quát nàng mặt, “Trước kia sự đều đi qua.”

Nói xong, hẳn lại nở nụ cười, “Ta hiện tại chỉ may mắn, tuy rằng người không phát hiện ta thích sự, ngày đó cũng không ngủ sai người.....”

Mạnh Vân sững sốt một chút, mặt trướng đến đỏ bừng.

Chỉ là lần này nàng lại không có nói cái gì nữa giấu đầu lòi đuôi nói —— Lục Dĩ chủ động nhiều năm như vậy, cũng nên đổi nàng càng chủ động một ít.

Bằng không thật sự, nàng đều cảm thấy chính mình không bằng Việt Lan, trương lan, Lý lan quá nhiều.

Mạnh Vân đỏ mặt, thật cẩn thận mà đuổi tay câu lấy Lục Dĩ cổ.

Lục Dã cả người cứng đờ, tựa hồ là dự cảm tới rồi nàng muốn làm cái gì, đôi mắt một chút trừng lớn, một bộ sắp hi cực mà khóc biểu tình, “Vân vân.....”

Mạnh Vân cả người để đi lên, nhẹ nhàng mà hôn lên hăn môi.

Lục Dã chỉ cương trong chốc lát, lập tức ôm nàng, đảo khách thành chủ.

Nam nhân xâm lược tính là trời sinh, Mạnh Vân chỉ giãy giụa trong chốc lát, liền bị hăn thuận lợi mà công thành đoạt đất, khắp nơi đốt lửa, làm cho nàng hai mắt mê mang.

Trong xe nhỏ không gian, trong nháy mắt đã bị ái muội không khí bực lửa.

Lục Dã khó được cảm nhận được Mạnh Vân chủ động, lần này liền sát không được xe, chờ hăn buông ra miệng thời điểm, Mạnh Vân đã đôi môi đỏ bừng, thoạt nhìn có chút sưng to.

Hăn duỗi tay sờ soạng một chút, lại đau lòng lên, “Làm đau người sao?”

Mạnh Vân lắc lắc đầu.

Xác thật không thể nào đau, vừa mới nàng cũng sa vào đi vào, không có gì cảm giác, lúc này bị Lục Dã hỏi tới, nhưng thật ra cảm giác có một chút nóng rất đau đớn.

“Còn hảo, so người cho ta trám răng thời điểm nhẹ nhiều.”

Nàng mặt đỏ toàn bộ, thoạt nhìn ôn nhu lại đáng yêu, xem đến Lục Dã đôi mắt đều đỏ lên.

“Kia lại thân một lần.”

Tác giả có lời muốn nói: Lục Dã: Đều hôn sâu, lái xe còn sẽ xa sao!

Mạnh Vân: Bốn trạm không được lái xe, thỉnh đem người tư tưởng vùi vào trong đất.

Lục Dã: Ta liền không thể đi Weibo khai sao?

Mộc ngọt suy nghĩ sâu xa một phen, cảm thấy không OK.

Chương 36

Mãi cho đến nhà nàng tiểu khu, Mạnh Vân trên mặt độ ấm vẫn như cũ không có rút đi.

Nàng cũng ngượng ngùng nói cái gì nữa, chỉ nhẹ giọng nói “Ngủ ngon” liền vội vàng xuống xe rời đi.

Lục Dã một người ngồi ở trên ghế điều khiển cười một hồi lâu.

Hắn duỗi tay nhẹ nhàng mà vuốt ve một chút chính mình môi, dư vị một phen vừa rồi phệ hồn tận xương tư vị, lúc này mới phát động xe.

Cũng không có gì hảo cấp, lại quá ba ngày, Mạnh Vân liền phải dọn lại đây cùng nhau ở.

“Tiểu Vân Vân, chúng ta tương lai còn dài.”

Nghỉ hè đã bắt đầu rồi, Mạnh Vân không cần đi làm, ở nhà liền lười nhác lên.

Cùng Lục Dã ước hảo dọn quá khứ thời gian còn có ba ngày, nàng thu thập một rương mùa hạ quần áo giày mũ cùng đồ dùng sinh hoạt liền không sai biệt lắm —— này căn hộ nàng tạm thời sẽ không thoái tô, một là bởi vì chủ nhà không ở quốc nội, nàng thêm hiệp ước còn chưa tới kỳ, tùy tiện thoái tô có điểm không thích hợp, nhị cũng là thật sự, vạn nhất cùng Lục Dã cãi nhau, cũng không đến mức không chỗ để đi.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 38

Tại đây tràng cảm tình trung, Mạnh Vân không nghĩ đem chính mình đặt ở bị động địa phương.

Tất cả mọi người đều là người trưởng thành rồi, lại thích lại ái cảm tình, rốt cuộc cũng không phải học sinh thời đại, luôn là khó tránh khỏi có chút từng người suy tính, có thể hay không có mâu thuẫn, không có cùng nhau nếm thử quá, cũng là hãy còn cũng chưa biết.

Mạnh Vân biết Lục Dĩ cho tới nay đều ở nhân nhượng nàng, nàng cũng sẽ dùng ngang nhau cảm tình đi đáp lại.

Tình yêu không nên là bất luận cái gì một phương đơn phương trả giá.

Nếu Lục Dĩ không thích nàng..... Kia nàng liền đi bái.

Cũng..... Không có gì ghê gớm.

Mạnh Vân nghĩ nếu muốn thu thập đồ vật, dứt khoát thuận tiện cấp nhà ở làm cái tổng vệ sinh, hảo tẩu thời điểm cái chống bụi bố.

Liền ở nàng lấy ra tay bộ chuẩn bị sát phòng bếp thời điểm, một cái đã lâu người cho nàng gọi điện thoại.

Ngô Giai Giai mục mục thanh âm vẫn là ôn nhu, chột vừa nghe, nhưng thật ra có điểm giống Từ Cầm.

“Mạnh lão sư, cái kia..... Ngài hảo, không quấy rầy đến ngài đi?”

Mạnh Vân nguyên bản là dùng bả vai cùng lỗ tai kẹp lấy di động, nghe được đối phương nói lúc sau, nàng hái được bao tay, cầm di động, phi thường lễ phép mà trả lời: “Không có quan hệ, là giai giai có chuyện gì sao?”

Ngô Giai Giai mù mù vội vàng nói: “Không có không có, giai giai không có việc gì, ở ngủ trưa đâu. Ta là tướng, lão sư không biết có thể hay không, tướng thỉnh lão sư ăn một bữa cơm, cảm tạ ngài này một năm trợ giúp.....”

Mạnh Vân vốn định uyển cự, nhưng là nàng trong lòng cũng vẫn luôn có điểm nhớ Ngô Giai Giai.

Trần Hi sự tình thành nàng trong lòng không qua được chém, rất nhiều khi còn nhỏ chịu quá thương tổn tiểu băng hữu, sau khi lớn lên đều sẽ trở thành bọn họ không thể xóa nhòa vết thương. Ở nhà trường thoát nhìn chỉ là đùa giỡn việc nhỏ, nói không chừng khiến cho thay đổi tiểu băng hữu tính cách.

Nàng năng lực hữu hạn, vô pháp thay đổi Trần Hi quan niệm, nhưng là ít nhất, nàng tưởng hơi chút vì Ngô Giai Giai làm chút cái gì.

Mạnh Vân cười cười, “Kia cùng nhau ăn cái giản cơm đi, ta cũng có chút tưởng giai giai đâu.”

Ngô Giai Giai mù mù tựa hồ thực lo lắng nàng cự tuyệt, nghe nàng nói như vậy, nhẹ nhàng thở ra, vội vàng cùng nàng ước hảo thời gian địa điểm.

Vừa lúc ước ở nàng muốn chuyển nhà ngày đó giữa trưa.

Mạnh Vân tính một chút, ăn cơm hoa không được bao lâu, vốn dĩ cũng là phải đợi Lục Dã tan tầm mới hảo dọn, vừa lúc ăn xong lúc sau về nhà thu thập một chút liền không sai biệt lắm.

Chỉ là non nửa tháng không gặp, Ngô Giai Giai đã so trong ấn tượng trường cao không ít, thoát nhìn càng thêm ngoan ngoãn, nhìn đến Mạnh Vân liền cười rộ lên, ngọt ngào mà kêu người, “Mạnh lão sư!”

Tuổi này tiểu băng hữu một ngày một cái dạng, Mạnh Vân cũng không keo kiệt khích lệ, sờ sờ nàng đầu, “Giai giai như thế nào so lần trước gặp mặt càng xinh đẹp lạ? Là bởi vì đã là học sinh tiểu học sao?”

Ngô Giai Giai nghe xong thật cao hứng, ôm nàng cánh tay liền không buông tay.

Mạnh Vân liền đem nàng bế lên tới, hướng tới nàng mụ mụ cười cười, mang theo tiểu băng hữu đi lên đi.

Tuy rằng nói giản cơ, nhưng là Ngô Giai Giai mụ mụ vẫn là khăng khăng muốn thỉnh quý, Mạnh Vân không muốn, cũng ngượng ngùng nói thẳng, liền đạ Ngô Giai Giai: “Chúng ta đi ăn MacDonald được không?”

Tiểu băng hữu vừa nghe, lập tức liền vang dội mà ứng thanh: “Hảo!”

Mạnh Vân cười cười, “Vẫn là nghe tiểu băng hữu đi.”

Giai giai mụ mụ thở dài, “Mạnh lão sư, ngươi là người tốt.....”

“Không có việc gì, có nói cái gì chúng ta ngồi xuống lại nói.”

Thời gian làm việc MacDonald cũng không có gì người, ba người chọn cái dựa cửa sổ chỗ ngồi, điểm tam phân phần ăn, ngồi xuống có một câu không một câu mà nói chuyện phiếm lên.

Mạnh Vân đã sớm biết Ngô Giai Giai vào cái gì trường học, chính là bọn họ gia hộ khẩu sở tại đối khẩu trường tiểu học phụ thuộc, cũng không có hoa quan hệ tiến địa phương khác đi.

Bất quá cái kia trường tiểu học phụ thuộc cũng không kém, còn có nghệ thuật đặc sắc ban, Ngô Giai Giai ở nhà trẻ liền biểu hiện ra đối vẽ tranh cực đại lạc thú, cũng có thể hưởng cái này phương hướng phát triển một chút.

Trần Hi còn lại là bị mẹ nó hoa nhân mạch lộng vào tư nhân danh giáo, nghe Trương lão sư nói, là trực tiếp vào tốt nhất lớp, cái kia lớp chủ nhiệm lớp là bốn thị có danh tiếng giáo viên già, dạy học chất lượng tương đương quá quan, tiến cái này ban vẫn là muốn khảo thí, không chỉ có muốn khảo tiếng Anh, tính toán, còn muốn khảo tiểu học Olympic Toán gì đó, yêu cầu phi thường cao.

Chỉ là như vậy tiểu nhân tuổi liền bốn dạy học chất lượng gì đó..... Mạnh Vân tổng cảm thấy, Trần Hi này tính tình, hơn phân nửa là muốn nháo xảy ra chuyện nhi tới.

Nghĩ vậy nhi, Mạnh Vân cầm một cây khoai điều cấp Ngô Giai Giai, kiên nhẫn mà nói: “Giai giai, tiến tiểu học cũng muốn đối đồng học thân thiện. Nhưng là nếu có người khi dễ người nói, nhất định phải nói cho lão sư cùng gia trưởng, không cần chính mình một người buồn, đã biết sao?”

“Mạnh lão sư.....” Ngô Giai Giai mụ mụ ngữ khí có chút phức tạp.

Mạnh Vân cười cười, hướng về phía nàng gật gật đầu, lại sờ sờ Ngô Giai Giai đầu, “Giai giai là cái hảo hài tử, nhưng là hảo hài tử càng dễ dàng tưởng quá nhiều, gia trưởng cũng muốn chú ý chú ý một chút tiểu bằng hữu trong lòng trạng huống.”

Nói xong, nàng có loại cả người đều lơ lửng xuống dưới cảm giác, tựa hồ là hoàn thành một kiện quan trọng tâm sự.

“Giai giai thực hảo, đối bằng hữu hảo, đối đồng học hảo, đối lão sư gia trưởng cũng thực hảo, nhưng là cũng muốn chú ý bảo hộ chính mình. Người là nữ hài tử, trên thế giới này có lẽ là nhược thế một phương, nhưng

là càng nhược thế càng phải cường đại..... Trương thành cũng muốn nhớ rõ lão sư lời nói.”

Mạnh Vân đôi khi sẽ thiết tình mà cảm thấy, sinh mà làm nữ sinh, bản thân chính là một kiện vật và sự tình.

Trần Hi khi dễ Ngô Giai Giai, nàng liền tính tương phản kháng, cũng hoàn toàn không có đánh trả chi lực, thậm chí vì không cho mụ mụ lo lắng, đều yên lặng mà chịu đựng xuống dưới.

Chính là rõ ràng là thượng một thế hệ ân oán, tiểu hài tử lại hiểu chút cái gì đâu?

Nếu Ngô Giai Giai là nam sinh nói, Mạnh Vân nhưng thật ra hy vọng, hẳn có thể hung hăng mà tấu Trần Hi một đốn.

Đáng tiếc nàng không phải.

“Phải hảo hảo bảo hộ chính mình a. Nhưng là cũng không cần oán hận thế giới này, vẫn luôn đều có thể thiện lương hài tử, sẽ có phúc báo đâu.”

.....

Cùng Ngô Giai Giai mẹ con cáo biệt lúc sau, Mạnh Vân trở về nhà.

Buổi sáng nàng đã đem cái rương thu hảo đặt ở cạnh cửa, sô pha giường từ từ đại gia cụ đều cẩn thận mà đắp lên chống bụi tráo.

Thảm cũng thu hồi tới, nàng liền trực tiếp trên mặt đất ngồi xuống, từ trong bao lấy ra thư tới tổng cổ thời gian.

Đến chạng vạng thời điểm, Mạnh Vân thu được Lục Dã điện thoại.

Lục Dã ngữ khí có điểm cấp, còn có xin lỗi, “Vân vân, ta bên này muốn thêm cái ban, khả năng muốn thêm hai ba tiếng đồng hồ, người chờ ta một

chút có thể chứ?”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, an ủi hẳn, “Người trước vội, đừng nóng vội, ta chờ người.”

Lục Dĩ cũng là không nghĩ tới vận khí kém như vậy, đều sắp tan tằm thời gian, một cái người bệnh đột nhiên hôn mê bất tỉnh.

Nói như vậy, nhờ rằng tương đối dễ dàng khiến cho xuất huyết nhiều, cho nên thường xuyên có nhờ rằng người bệnh đưa khám gấp đi tình huống, nhưng là một cái trăm rằng có thể té xỉu đưa khám gấp, này vẫn là hẳn lần đầu tiên gặp được tình huống.

Tuy nói hẳn trị liệu lưu trình, dùng được đều hoàn toàn phù hợp quy định, nhưng là xuất phát từ đối người bệnh phụ trách góc độ, hẳn vẫn là bồi cùng đi cấp cứu.

Nhưng là nói như vậy, Lục Dĩ liền phải lờ hện —— hẳn nguyên bản còn tính toán ở nhà cùng Mạnh Vân cùng nhau nấu cái lẩu ăn, đêm qua cũng đã kích động mà lấy lòng nguyên liệu nấu ăn.

Nói như vậy chỉ có thể chậm lại đến ngày mai lại ăn.

Mạnh Vân cũng không nghĩ tới như vậy xảo, bất quá nàng cũng không phải thực sốt ruột, lại nhìn sẽ thư.

Mắt thấy đều 7 giờ nhiều, Lục Dĩ còn không có tới tin tức, hơn phân nửa là còn ở vội, Mạnh Vân suy xét một phen, vẫn là cầm di động chìa khóa đi xuống lầu kiểm ăn.

Dọn lại đây như vậy mấy tháng qua, nàng đối phụ cận còn không phải rất quen thuộc, đại bộ phận thời gian đều là ngồi xe điện ngầm hai điểm một đường, nếu không chính là Lục Dĩ lái xe đưa nàng, tiểu khu chung quanh có cái gì, nàng đều không có hảo hảo chú ý quá.

Ngày thường cũng không thể nào ra tới ăn cơm chiều, hoặc là chính là chính mình làm, hoặc là chính là kêu cơm hộp, hoặc là cùng Lục Dĩ cùng nhau ăn.

Tiểu khu là khu chung cư cũ, nhưng là buổi tối vẫn như cũ náo nhiệt, người đến người đi, không ít trong tiểu khu cư dân ra tới mua ăn chín.

Mạnh Vân ở bên cạnh nhìn đến có nước ăn sủi cỏ cửa hàng, liền đi vào điểm phân sủi cỏ lột lột đói.

Hương vị cũng không tệ lắm.

Chỉ là ra tới thời điểm, bên ngoài đèn đường hồng rồi một cái, chợt lóe chợt lóe, nàng không chú ý, một không cẩn thận liền đụng vào người.

Người nọ liền ngồi xổm sủi cỏ cửa hàng ngoại bậc thang, Mạnh Vân chỉ chạm vào hần một chút, liền cảm giác không thích hợp, hần là đụng phải người, vội vàng liền thanh xin lỗi.

“Thực xin lỗi thực xin lỗi, ta không chú ý, ngài không có việc gì đi?.....”

Người nọ ngẩng đầu lên.

Mạnh Vân nường nhảy lên mỏng manh ánh đèn chú ý tới, người nam nhân này hần là uống say, đầy mặt đỏ bừng bộ dáng.

“..... Đụng vào người như thế nào có thể cứ như vậy đơn giản xin lỗi đâu?”

Thanh âm nhưng thật ra thực nổi liền.

Mạnh Vân cảnh giác lên, “Kia..... Kêu xe cứu thương mang ngài đi bệnh viện nhìn xem có thể chứ?”

Nam nhân đáng khinh mà cười cười, lớn tiếng nói: “Các huynh đệ, tới xem mỹ nữ lạ!”

Mạnh Vân cả kinh, lại nhìn đến cách đó không xa đi tới hai ba cái nam nhân, trên mặt mang theo không có hảo ý nhan sắc.

Mà sau lưng kia sủi cáo cửa hàng đã đóng cửa, một bộ “Không nghĩ quản” bộ dáng.

Mạnh Vân đột nhiên nghĩ đến mới vừa dọn tiến vào thời điểm, chủ nhà tiểu cô nương đối nàng nói qua nói.

“Bên này tiểu khu an bảo vẫn là thực tốt, nhưng là nếu các người hai nữ sinh cùng nhau trụ nói, buổi tối không cần đi rồi phố con đường kia, bên kia đèn đường hỏng rồi đã nhiều năm, thiên tối sầm liền thấy không rõ lộ, có an toàn vấn đề.”

Nàng nhìn thoáng qua, sủi cáo cửa hàng vị trí liền ở phía sau phố xuất khẩu —— liếc mắt một cái vọng qua đi, cái kia phố đều là đen nhánh, thấy không rõ đồ vật.

Mà bên kia chính là náo nhiệt ăn vặt phố, chỉ là ăn vặt phố người đều sẽ không đi đến nơi này tới bộ dáng.

Mạnh Vân biết hôm nay là xui xẻo, cũng bất chấp tất cả, đột nhiên một chân sẩy cái kia say khướt nam nhân, quay đầu liền hướng ăn vặt phố chạy đi.

“Cứu mạng a!”

Nam nhân kia bị sẩy lúc sau, mặt lộ vẻ hung quang, “Bắt lấy cái kia nữ!”

Mạnh Vân liền đầu cũng không dám hồi.

Chỉ là một người nữ sinh như thế nào chạy trốn quá mấy nam nhân, không chạy ra vài bước, đã bị người bắt được tóc, “Kỹ nữ người lại chạy!”

Thật mạnh một cái bàn tay rơi xuống, Mạnh Vân trên mặt truyền đến xuyên tim đau đớn.

Kia mấy nam nhân tựa hồ tưởng đem nàng kéo vào sau phố đi, Mạnh Vân liều mạng không từ, liều mạng mà giãy giụa lên.

Đúng lúc này, di động của nàng đột nhiên vang lên.

Thừa dịp kia mấy cái nam bắt lấy cánh tay của nàng cùng tóc, Mạnh Vân gắt gao mà nắm di động, bay nhanh mà dùng ngón tay chuyển được điện thoại.

“Lục Dã cứu ta! Ta ở phía sau phố!”

Giọng nói mới lạc, di động của nàng đã bị một cái tát đánh bay đi ra ngoài.

“Tiện nhân!”

Tác giả có lời muốn nói: Mạnh Vân: Siêu nhân, nên người lên sân khấu.

Lục Dã: Hào liệt!

Nhìn đến thượng chương tất cả mọi người đều đổi xe thực chờ mong bộ dáng, chúng ta đây kết thúc lúc sau đi Weibo khai hào. Còn tiếp kỳ không có thời gian nha, ta mỗi ngày đều phải ngày càng, không có thời gian viết xe QAQ kết thúc sau đi khai! Có thể chú ý một chút ta Weibo!

Mặt khác, về có phải hay không thật sự có người trăm rãng thời điểm hôn mê đưa khám gấp sự, ta phải nói, thật sự có..... Kỳ thật ta cũng khó có thể tin, bổ cái nha còn có thể đưa cấp cứu.....

Nhưng là lần trước ta đi trám răng thời điễm, vừa lúc cùng 120 cấp cứu xe gặp thoáng qua, đi lên lúc sau kia bảo an cùng ta mẹ nói, có người trám răng thời điễm hôn mê!

Ta khiếp sợ.....

Chương 37

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 39

“Kêu người rệu mời không uống lại thích uống rượu phạt!”

Bên cạnh nam nhân đem Mạnh Vân di động đá phi, một cái tát tựa như hướng trên mặt nàng phiến.

Nàng đầu dùng sức lệch về một bên, người nọ bàn tay liền dừng ở nàng trên lỗ tai, đánh đến nàng lập tức bên tai ầm ầm vang lên.

Mạnh Vân tuy rằng là cái nhỏ xinh gầy yếu nữ nhân, nhưng là rất cuộc là một người ra ngoại quốc lưu quá học, không thật sự gặp được quá khủng bố sự kiện, cơ bản phòng thân thuật vẫn là có học một ít da lông.

Nàng không biết Lục Dã hiện tại ở nơi nào, hơn phân nửa là vừa tan tâm ở bệnh viện, liền tính hăn xe bay bay qua tới, cũng đến muộn cái 20 tới phút.

Trong khoảng thời gian này, nàng chỉ cần bị kéo đi, rất nhiều chuyện lại không thể khống chế.

Hoặc là, vạn nhất cái kia điện thoại căn bản không phải Lục Dã.....

Mạnh Vân phát ngoan, liều mạng mà dặng chân, dư quang quét đến nghiêng phía trước có cái đèn đường, lập tức cả người đều hướng cái kia phương hướng nghiêng, dùng chính mình chân hướng đèn đường thượng cạ, ý đồ tạp trụ đèn đường, không cho bọn họ đem nàng kéo vào đi.

Nàng như vậy không muốn sống mà giãy giụa, mấy nam nhân đều là uống đến say chuẩn choáng, cứ nhiên có chút trảo không được nàng.

“Cứu mạng a ——”

Nơi này vẫn là ăn vặt phố cái đuôi, nàng như vậy la to, quả nhiên ở phía trước có người đi đường dừng bước chân, liên tiếp hướng nơi này nhìn xung quanh lại đây.

Chỉ là phụ cận người phần lớn biết sau phố tình huống, do dự mà nhất thời cũng không ai dám đi tới.

Cái kia trao Mạnh Vân tóc nam nhân lập tức duỗi tay bưng kín Mạnh Vân miệng.

Bọn họ là uống cao lần đầu tiên làm loại sự tình này, ngày thường bọn họ lá gan cũng chính là ở phía sau phố đổ mấy cái lạc đơn đi làm tộc đòi chút tiền, trực tiếp ra tới bắt người kia vẫn là lần đầu tiên, không kinh nghiệm.

“..... Làm sao bây giờ?”

“Không có biện pháp, vốn đang tưởng cấp ca mấy cái ném cái việc vui, lộng điểm sinh hoạt phí tới..... Trực tiếp đem cái này nữ lột sạch ném trên đường đi!”

Đèn đường ở bên cạnh nhảy dựng nhảy dựng, rốt cuộc hoàn toàn dập tắt.

Nơi này cùng sau phố cùng nhau rơi vào hoàn toàn trong bóng tối.

Mạnh Vân bị bưng kín miệng, phát không ra thanh âm tới, chỉ có thể dùng hết toàn lực làm kia mấy nam nhân vô pháp đắc thủ —— hoặc là nói, đắc thủ đến chậm một chút, lại chậm một chút.

Mấy cái hán tử say bởi vì không thể thực hiện được mà phát ngoan, cũng mặc kệ đây là trên đường cái, trực tiếp liền duỗi tay bắt lấy Mạnh Vân đầu tóc đi xả nàng quần áo cùng tiền bao.

Mạnh Vân đem tiền bao ném đến thật xa, gắt gao mà bảo vệ quần áo.

Này đó du côn lưu manh uống say nhưng không nói đạo lý.....

Nàng trong lòng hiện lên một vọn cái ý niệm, lại biết chính mình hiện tại làm cái gì đều không có dùng.

Nếu vừa mới bên kia có người thuận tay báo nguy.....

Nếu Lục Dã tới.....

Mạnh Vân nhắm hai mắt, còn đang suy nghĩ chạm đất đã đến chỗ nào rồi, đột nhiên cảm giác chế trụ tay nàng từng sức lực.

Trong không khí có nắm tay đụng tới thân thể thanh âm, còn có lực lượng phá không mà đến tiếng gió.

Nàng mở to mắt.

Lục Dã liền ở vài bước xa địa phương, đem kia mấy cái hán tử say từng bước từng bước lược ngã xuống đất, một quyền thẳng tấp mà hướng bụng nhỏ tấu đi!

“Lục Dã! Cẩn thận!”

Mạnh Vân nhìn đến có người bò dậy tựa hồ muốn đi trả đầu của hắn, lập tức ra tiếng nhắc nhở một câu.

Lục Dã phảng phất sau đầu dài quá đôi mắt giống nhau, xem cũng không thấy, một cái quá vai quăng ngã liền đem cái kia loạn choạng đứng lên nam nhân tạt tới rồi trên mặt đất.

Nam nhân phát ra kêu rên.

Dưới ánh trăng, Lục Dã mắt đục đỏ ngầu, tựa hồ có thể nhìn đến lệ quang.

Mạnh Vân ngồi dưới đất, đôi tay vô ý thức mà bắt được quần áo của mình, rốt cuộc nhin không được lên tiếng khóc lớn lên.

“Lục Dã, người như thế nào mới đến nha.....”

***

Chuyển nhà không dọn thành, vài người trước cùng nhau vào cục cảnh sát.

Tất cả mọi người là mặt xám mày tro bộ dáng, trên mặt có các loại trình độ bị thương, phần lớn ủ rũ cụp đuôi.

Mạnh Vân đôi mắt đều khóc sưng lên, Lục Dã còn lại là cho nàng từ trên xe cầm thảm phủ thêm, một đường chỉ yên lặng mà ôm nàng bả vai, nhấp miệng không nói lời nào.

Cảnh sát cấp hai người ghi lại khẩu cung, hơi chút hù dọa một chút, kia mấy cái hán tử say liền tỉnh rượu.

Chỉ là rượu vừa tỉnh, lưu manh vô lại liền bắt đầu chơi miệng pháo, phi nói Mạnh Vân đó là ăn vạ, bọn họ chỉ là tưởng cùng nàng nhận thức một chút, căn bản không cùng nàng động thủ.

Mạnh Vân tức giận đến mặt đều đỏ, tổ chức một phen phản bác nói, lại bị Lục Dã chặn đứng câu chuyện.

Lục Dã thanh âm thực lãnh, cùng hăn ngày thường bộ dáng hoàn toàn không giống nhau.

“Ta hiện tại muốn mang bạn gái của ta đi nghiệm thương, còn có, ta vừa mới đã đem bọn họ nói đều lục xuống dưới.”

Nói, hăn mở ra di động máy chiếu, phóng tới trên bàn.

“..... Trục tiếp đem cái này nữ lột sạch ném trên đường đi!”

Chờ một đoạn ghi âm nghe xong, Lục Dã sắc mặt càng đáng sợ.

Phụ cận cảnh sát cũng biết đây là tình huống như thế nào, chính là một đám lưu manh, cũng không phải lần đầu tiên tiến cục cảnh sát, muốn nói tình huống này, nhiều nhất quan cái mấy ngày giáo dục giáo dục, sau đó bồi điểm tiền.

Chỉ là tiểu cô nương có điểm đáng thương..... Cảnh sát nhìn thoáng qua cúi đầu Mạnh Vân, lạnh giọng quát: “Còn có cái gì lời muốn nói?”

“Hắn cũng đánh chúng ta a! Cảnh sát thúc thúc, người nhìn xem chúng ta này mặt.....”

“.....”

Lục Dĩ cũng đã mang theo Mạnh Vân ra cảnh sát cục, lên xe thang đến bệnh viện.

Dọc theo đường đi, Lục Dĩ một câu cũng chưa nói.

Mạnh Vân nhưng thật ra đã hoãn lại đây, nhìn đến hắn như vậy, nhịn không được nhẹ giọng nói: “Ta không có việc gì nha, người đừng như vậy.”

Lục Dĩ gắt gao mà nhấp môi, không nói lời nào.

Mạnh Vân còn cầm cảnh sát cho nàng túi chườm nước đá đắp sườn mặt, một cái tay khác túm túm hắn ống tay áo, “Lục Dĩ.....”

Lục Dĩ đột nhiên một chút liền tiết khí.

Một đại nam nhân, xuất khẩu lại mang lên khóc nước nỡ, “Thực xin lỗi, ta đã tới chậm.”

Mạnh Vân tĩnh trong chốc lát.

Lục Dĩ ở lái xe, nàng muốn đi ôm một cái hắn đều không thể.

Cuối cùng, nàng chỉ là nhẹ nhàng mà cười một tiếng, “Thật sự không muộn. Ta siêu nhân tiên sinh.”

Vừa lúc gặp đèn đỏ, Lục Dĩ buông ra đổi chẵn, chặt chẽ mà dắt lấy tay nàng.

Mạnh Vân đột nhiên ý thức được, nếu loại này tim đập đến muốn rơi lệ cảm giác là chân thật nói, như vậy nàng nhất định đã yêu Lục Dĩ.

Cái này vì nàng bác mệnh vì nàng khóc, vì nàng chạy như điên mà đến nam nhân.

Mạnh Vân đi nghiệm xong rồi thương, nhưng thật ra không thực nghiệm trọng.

Lục Dĩ cầm đơn tử cau mày, cũng không biết ở suy xét chút cái gì.

Mạnh Vân thở dài, ôm cánh tay hắn, an ủi nói: “Thật sự không có việc gì, người nhưng đừng làm chuyện xấu a.”

“..... Cái gì chuyện xấu?”

Nàng nghĩ nghĩ, “Tỷ như..... Bá đạo tổng tài giận dữ vì hồng nhan, □□?”

Lục Dĩ rốt cuộc lộ ra đêm nay cái thứ nhất tươi cười.

Hắn hung hăng mà xoa xoa Mạnh Vân đầu tóc, thu hồi nghiệm thương đơn, “Ta chỉ là suy nghĩ, có phải hay không muốn thỉnh cái luật sư, mới có thể làm này đàn lưu manh ngồi ngồi tù phát triển trí nhớ..... Người đừng động, ta trước đưa người về nhà, sau đó lại đi tranh cục cảnh sát.”

Mạnh Vân vừa định mở miệng, lại bị hắn đè lại bả vai.

“Nghe lời, người không nghĩ làm ta cả đêm đều lo lắng người đi.”

“.....”

Mạnh Vân tiết khí, dừng miệng.

Chỉ là như vậy lại có chút phiền phức, Mạnh Vân liền đem nhà nàng chìa khóa cho hắn, làm hắn đi xong cục cảnh sát lúc sau tiện đường đem nàng cái rương đều dọn lại đây.

Lục Dã cười ứng, thu chìa khóa, lái xe bay đưa nàng trở về nhà.

Chỉ là thấy Mạnh Vân vào nhà hắn đại môn, hắn mới thu cười, lấy ra di động cấp bằng hữu gọi điện thoại.

“Lão Tần, cho ta tìm cái luật sư, phiền toái..... Đối, liền hiện tại.”

Lục Dã này vừa đi, hơn ba giờ đã không thấy tăm hơi bóng người.

Mạnh Vân di động đã ngã ở trên đường, cũng không đi nhặt, hơn phân nửa đã bị người nhặt đi rồi..... Nàng lúc này mới có chút bóp cổ tay, hắn là đem điện thoại nhặt về tới, vừa mới Lục Dã ghi âm chính là bởi vì hai người vẫn luôn vẫn duy trì trò chuyện trạng thái, mới có thể bị hắn lục xuống dưới.

Vậy chứng minh di động còn không có hư đâu.

Lục Dã gia nàng cũng không phải lần đầu tiên tới, cùng lần trước giống nhau vẫn như cũ không nhiễm một hạt bụi bộ dáng. Lăn lộn như vậy nửa ngày, Mạnh Vân cũng có chút đói bụng, nghĩ Lục Dã khẳng định là tan tầm liền tới đây tìm nàng, phòng chừng cũng không ăn cái gì, liền đi phòng bếp phiên chút nguyên liệu nấu ăn ra tới, chuẩn bị cấp hai người làm bữa ăn khuya.

Lục Dã vừa mở ra môn, đã nghe tới rồi ập vào trước mặt hương khí.

Hắn giật mình, nở nụ cười, “Ta ốc đồng cô nương đang làm cái gì đâu?”

Là cái kia quen thuộc Lục Dã đã trở lại.

Mạnh Vân nghe được hân thanh âm, cũng cười, “Ai là ốc đồng a, người còn trông cậy vào ta cho người miễn phí giặt quần áo nấu cơm sao? Tưởng rất mỹ.”

Lục Dã đi qua đi, khom lưng, nhẹ nhàng mà chạm vào một chút nang môi.

“Vậy ta công chúa Bạch Tuyết hảo, cùng ta rất xứng đôi, ta là người siêu nhân tiên sinh, người là của ta công chúa Bạch Tuyết, thế nào?”

Mạnh Vân híp mắt nghĩ nghĩ, “Vẫn là thực thố.”

Chuyện này liền như vậy không nhẹ không đậm mà bị bóc qua, hai người đều thực ăn ý mà không có nhắc lại.

Chỉ là đến buổi tối, Lục Dã ôm gối đầu một hai phải cùng nang ngủ một khối thời điểm, Mạnh Vân mới xem như hoàn toàn thể hội ra hân cảm xúc.

Lục Dã nhất định là hối hận lại thống khổ, mới có thể trần trọc mấy cái giờ không có ngủ ý.

Mạnh Vân cũng ngủ không được, nằm ở hân trong lòng ngực, rầu rĩ mà mở miệng: “Người suy nghĩ cái gì?”

Lục Dã không chút nào ngoài ý muốn nang tình, “Ta suy nghĩ, nếu ta hôm nay..... Nào có cái gì nếu, ta suy nghĩ, ta phải đối với người càng tốt một chút, ta công chúa bị lớn như vậy khổ.....” Hân ngữ khí có chút ghen ngào, nhất thời mất thanh.

Trong bóng đêm, hết thảy cảm xúc đều bị vô hạn phóng đại.

Mạnh Vân duỗi tay ôm lấy hân gầy nhưng rắn chắc eo, đem mặt dán ở hân ngực, “Uy.”

“..... Ân?”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 40

“Người lại khóc, ta về sau muốn vẫn luôn cười người.”

Cái này Lục Dã nhưng tặc mao, “Ai khóc? Người không cần vu hãm a, nam tử hán đại trượng phu, ta nhưng mười mấy năm không đã khóc.”

Mạnh Vân mừng rỡ nhin không được cười lên tiếng, “Được a người.”

Lục Dã rầu rĩ, giận dữ ngăn chặn nàng miệng.

Dư lại thiên ngôn vạn ngữ đều hòa tan ở hôn môi.

“Nhanh lên quên chuyện này!”

“Chuyện gì? Người khóc chuyện này sao?”

Lục Dã hừ lạnh một tiếng, “Mạnh Vân, người tưởng hiện tại liền cho ta sinh cái hài tử sao?”

Tác giả có lời muốn nói: Đây chương có điểm đoạn, nhưng là phi thường ngọt.....

Lục Dã: Ô ô ô ta hình tượng đâu!

Mạnh Vân: Không có việc gì, liền tính người không hình tượng ta cũng ái người, rất cuộc người lớn lên soái a

Chương 38

Đối với Lục Dã loại này tùy thời tùy chỗ phát bệnh hành vi, Mạnh Vân đã tương đương tập mãi thành thói quen.

Nàng đẩy đẩy Lục Dã ngực, “Lại nói bậy liền ngủ sà nhà đi.”

Lục Dã cũng không thật sự muốn làm cái gì ý tứ, cũng chính là đậ đậ nàng.

Hắn cười cười, buộc chặt cánh tay, đem người ôm càng chặt hơn một ít, “Ngủ đi, đã khuya.”

“Ân..... Ngủ ngon.”

Mở to mắt lại sẽ là sáng lạn một ngày.

Mạnh Vân lần đầu tiên ở nam nhân trong lòng ngực tỉnh lại —— trên thực tế cũng không phải lần đầu tiên, ba năm trước đây cũng có như vậy một ngày. Chỉ là lúc ấy nàng sợ tới mức hoang mang lo sợ, chỉ cảm thấy cả người đều ở phát run, cơ hồ mất đi tự hồi năng lực, máy móc mà đối hảo quần áo liền chạy như bay rời đi khách sạn, mã bất đình đề mà trở về quê quán.

Rất giống là bị người ở mộng mặt sau truy giống nhau.

Nào có hôm nay như vậy nhàn nhã đâu.

Chỉ là cảm nhận được Lục Dã gần trong gang tấc hô hấp, Mạnh Vân vẫn là nhịn không được đỏ mặt, tưởng sau này lui lui, do dự một chút, vẫn là ngoan ngoãn mà không nhúc nhích.

Từ nàng góc độ này ngẩng đầu xem qua đi, Lục Dã làn da thật sự phi thường hảo, giống nữ hài tử giống nhau tinh tế, môi hình xinh đẹp, mũi thực kiều, lông mi cũng lại cuốn lại trường.....

Tóm lại là chỗ nào chỗ nào thoát nhìn đều thuận mắt đẹp.

Mạnh Vân bị chính mình trong lòng ý tưởng chọc cười, nhịn không được cong khóe môi.

“Cười cái gì?”

Không biết khi nào, Lục Dã đã mở mắt, híp mắt nhìn nàng.

Mạnh Vân có điểm ngưng ngưng, chuyển qua đầu, “Xem người như thế nào còn không dậy nổi giường, không đi làm sao?”

Lục Dã néo néo nàng vành tai, “Hôm nay thứ bảy.”

“.....”

Mạnh Vân nghĩ ngợi một vòng, nhưng thật ra đã có điểm làm không rõ nhạt tử.

Nếu là thứ bảy nói ngủ nhiều trong chốc lát cũng không có gì ghê gớm, chỉ là bị Lục Dã như vậy nhìn chăm chăm, nàng lại cảm thấy ngưng ngưng tiếp tục ngủ, đem cánh tay hấn đẩy đến một bên, nhẹ giọng nói: “Ta rời giường, người ngủ tiếp một lát đi.”

Lục Dã cười một tiếng, cũng theo nàng động tác xốc lên chân, “Rời giường, mang người ăn cơm sáng đi.”

“.....”

“Ăn xong thuận tiện mua gọi món ăn trở về đi, ta cho người triển lãm một chút trù nghệ của ta ~”

Lần trước Lục Dã đã triển lãm qua, Mạnh Vân nhưng thật ra không nghĩ tới hẳn còn sẽ nấu ăn.

Chỉ là chính mình ở tại nhân gia, cũng ngưng ngưng hỗn ăn hỗn uống, liền tính toán vẫn là từ nàng tới thao đao.

Hai người thuận miệng hàn huyên vài câu, liền từng người đi rửa mặt.

Đủ loại hành động thoát nhìn đều phi thường lão phu lão thê.

Mạnh Vân dưới đáy lòng cân nhắc một phen loại này ngọt ngào, tâm tình đều nhịn không được hảo lên.

Chỉ là nàng ngày hôm qua bị phiến kia một chút vẫn là nghiêm trọng, rửa mặt khi đối với gương mới phát hiện mặt bên đã sưng lên, hai bên mặt lớn nhỏ đều có chút không giống nhau.

Mạnh Vân sợ Lục Dĩ nhìn tự trách, liền tay chân nhẹ nhàng mà đi phòng khách, từ chính mình trong bao sờ soạng được, trộm mà lau, tốt xấu tiêu sưng có thể thoát nhìn không như vậy nghiêm trọng.

Chỉ là một mảnh hồng hồng nhưng thật ra càng đáng sợ.....

Nàng do dự một hồi lâu, vẫn là ủ rũ cụp đuôi mà quyết định không lau.

Nào biết Lục Dĩ liền dựa vào buồng vệ sinh bên ngoài trên tường, không nhanh không chậm mà chờ nàng.

“Ăn cái gì.....” Nói còn chưa dứt lời, Lục Dĩ ánh mắt ngưng ở, sau đó một chút một chút trầm xuống dưới.

Mạnh Vân thật cẩn thận mà liếc hẩn liếc mắt một cái, kéo kéo hẩn tay áo, “Ăn bánh bao nhỏ đi.”

Nói xong, nàng lại nghĩ nghĩ, “Chỉ là đồ điểm được, người còn như vậy ta sinh khí. Đậu bí Lục Dĩ đâu? Tàng chỗ nào vậy? Mau trả lại cho ta!”

Lục Dĩ thở dài, cũng không nói thêm nữa cái gì, chỉ là vồ vồ nàng đầu.

“Thay quần áo đi.”

Nhưng mà Mạnh Vân biết chuyện này ở Lục Dĩ nơi này cũng không có qua đi —— nàng nghe được Lục Dĩ ở trên xe gọi điện thoại, tuy rằng hẩn nói

được hàm hồ, nhưng là hơi chút một liên tưởng, cũng đoán được hẳn muốn làm cái gì.

Nghĩ đến phía trước Trần Hi sự tình, Mạnh Vân mím môi, “Lục Dã, người đừng.....”

Nàng không nghĩ làm Lục Dã như vậy vì nàng lo lắng cố sức, bởi vì trừ bỏ dùng sức yêu hẳn, nàng có thể vì hẳn làm được quá ít.

Này vốn dĩ chính là không bình đẳng.

Mạnh Vân thực sợ hãi cảm tình thiên bình bởi vì một phương trả giá không chiếm được đồng giá hồi báo mà nghiêng, thẳng đến hoàn toàn sụp đổ, nàng không phải khinh thường chính mình, chỉ là xác thật năng lực hữu hạn.

Nếu lấy ái chi danh, đánh tình yêu nguy trang liều mạng mà đạt được, này cũng không xem như thật sự tình yêu.

Lục Dã tựa hồ biết nàng muốn nói cái gì.

Hắn do dự một chút, vẫn là quyết định đem ý nghĩ của chính mình nói cho tiểu cô nương.

“Mạnh Vân, có thể vì người làm chuyện gì, chỉ là chuyện này bản thân đã có thể làm ta hạnh phúc, người hiểu không? Nghĩ đến ta có thể vì người làm chút cái gì, ta liền cảm thấy phi thường phi thường may mắn, ít nhất ta còn có tư cách.....”

Hắn cầm Mạnh Vân tay.

“Người đừng cảm thấy có áp lực, bảo hộ người là ta thiên kinh địa nghĩa chức trách.”

Sau lại đã xảy ra cái gì, Mạnh Vân liền không lớn rõ ràng.

Đây là nàng lần đầu tiên lấy lão sư thân phận nghỉ hè, so với học sinh thời đại cư nhiên còn muốn càng thêm kích động một chút, hận không thể mã bất đình đề mà an bài du lịch kế hoạch, hảo hảo lợi dụng một chút cái này khó được nghỉ hè.

Nhưng là nghĩ đến còn muốn còn bác gái tiền, giao tiền thuê nhà, Mạnh Vân lại không có động lực, đành phải mỗi ngày nhìn xem thư, nghiên cứu một ít TV thượng sáng ý đồ ăn.

Lục Dĩ không ở nhà, nàng cũng không ai nói chuyện, rất nhàm chán.

Mà Quý Hiếu Thích lại so với ngày thường càng vội, bọn họ trường học vừa đến nghỉ đông và nghỉ hè liền sẽ khai toàn thiên uỷ trị ban, nàng cũng đến dậy sớm đi chỉ huy trực ban.

Liền ở Mạnh Vân ở Lục Dĩ trong nhà sắp nhàn đến trường mao thời điểm, cừ ý lại không tưởng được mà liên hệ nàng.

“Vân vân, gần nhất có thời gian sao? Tưởng cùng người gặp mặt tâm sự thiên.”

Mạnh Vân thu được tin tức thời điểm đang ở cùng Lục Dĩ cùng nhau ăn cơm chiều, nàng tâm huyết dâng trào nghiên cứu một buổi trưa hương cay thịt bò nạm, kết quả gia vị không điều hảo, ăn lên hương vị quái quái.

Cũng may Lục Dĩ cũng không ghét bỏ, một người tiêu diệt hơn phân nửa nồi, “Về sau không vội cái này vội cái kia lạ, cảm giác tưởng là tự cấp ta làm tiểu bảo mẫu giống nhau, làm ta tiểu công chúa liền được rồi.”

Mạnh Vân quả thực đều mặc kệ hăn —— Lục Dĩ là hận không thể làm nàng mỗi ngày nằm ở trên sofa mập lên, như vậy ôm một cái thân thân thời điểm hăn mới có thể cao hứng.

“Vậy người đừng ăn, ta trong chốc lát cầm đi đồ.”

Lục Dã không nói.

Di động của nàng vào lúc này nhẹ nhàng mà chấn động một chút.

Mạnh Vân vừa định cầm lấy tới xem, đã bị Lục Dã chặn tay, “Trước hảo hảo ăn cơm.”

Hắn nghĩ nghĩ, lại nhin không được nở nụ cười, “Lời này nói có điểm giống người đại gia trưởng.”

Chỉ là Lục Dã cũng biết nàng gia đình quan hệ, nói lại có chút cảm thấy không quá thích hợp, muốn nói lại thôi một hồi lâu, chỉ có thể thật cẩn thận mà nhìn nàng.

Mạnh Vân nhưng thật ra không chú ý hắn nói, ngăn hắn tay, “Ta xem một chút là chuyện gì.”

Sau đó liền thấy được cừ ý mời.

Mạnh Vân ăn cơm, ngồi ở trên sofa nghỉ ngơi một hồi lâu, mới suy xét hảo, lấy qua di động tin tức trở về.

“Có thời gian, người xem người chừng nào thì phương tiện?”

Nàng tưởng hỏi nhiều hỏi về đại học khi Lục Dã sự tình.

Liền tính là đã bỏ lỡ, biết được càng nhiều..... Có lẽ sẽ hối hận, nhưng là cũng có thể càng quý trọng tương lai.

Cừ ý hiện tại ở nhà làm toàn chức thái thái, Mạnh Vân cũng ở nghỉ hè, hai người liền hẹn cái thời gian làm việc giữa trưa cùng nhau ăn một bữa cơm.

Lần này Mạnh Vân lén nhìn thấy cừ ý, phát hiện nàng cùng đồng học sẽ khi cái kia xinh đẹp tinh xảo hình tượng xuất nhập rất lớn, tuy rằng mặc đều xa xỉ, bất quá không như thế nào hoá trang, phối hợp thoạt nhìn cũng điệu thấp

rất nhiều, cười rộ lên còn có thể nhìn đến đại học khi một chút then thùng hương vị.

Mạnh Vân kỳ thật cùng cừ ý cũng không phải rất quen thuộc, nàng đại học khi một lòng theo đuổi Ngụy Tống Từ, làm người làm việc lại tương đối điệu thấp, cừ ý cũng là trầm mặc ít lời không nói lời nào người, trừ bỏ ngẫu nhiên làm đại tổ tác nghiệp thời điểm giao lưu tương đối nhiều bên ngoài, ngày thường cũng chính là hai mươi câu nội kết thúc đối thoại bằng hữu bình thường quan hệ.

Giống như vậy tốt nghiệp vài năm sau còn thân mật mà ước ra tới ăn cơm, thật là không chút suy nghĩ đến sự tình.

Cừ ý nhưng thật ra rất hào phóng, chủ động điểm vài món thức ăn, sau đó đem thực đơn đưa cho Mạnh Vân.

Giơ tay nhắc chân đều là hào phóng, một chút cũng không ban đầu sợ hãi nọ nọ bộ dáng.

“Ta còn đương người sẽ không tới đâu.”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà cười cười, “Ta cũng không có việc gì, nghỉ hè đâu.”

Cừ ý một liêu chính mình tóc quăn, “Người hiện tại ở đâu công tác nha? Ở nhà trẻ sao?”

Mạnh Vân báo cái bọn họ trường học tên.

Cừ ý gật gật đầu, “Thực không tời ai.”

Dừng một chút, “Chỉ là loại này trường học quá phức tạp, lão sư học sinh gia trưởng, đều là chuyện phiền toái nhi..... Cũng đúng, người bằng cấp kim quang lấp lánh, người lại xinh đẹp.”

Mạnh Vân chỉ cảm thấy nàng lời nói có ẩn ý, một chốc cũng tiếp không đi xuống.

“Ta khi đó a, cũng đi cái tư nhân nhà trẻ, thiếu chút nữa đã bị xa lánh đến hỗn không nổi nữa.” Cừ ý câu môi cười cười, “Hiện tại, ta là này trường học chủ tịch.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 41

“.....”

Cừ ý tựa hồ cũng ý thức được chính mình có điểm chạy đề, vội vàng xá trở về, trở lại chính mình ban đầu bốn ý thượng, “Người cùng Lục Dã..... Chuyện tốt gần sao?”

“Không có lạ.....”

“Là như thế này, đồng học sẽ lúc sau, ta nghe được một ít không tốt lắm tin đồn nhảm nhí, cho nên muốn nhắc nhở người một chút.” Cừ ý nhấp một ngụm nước trái cây, “Ta cũng trải qua quá sự, nghĩ đại gia đồng học một hồi, vẫn là nhắc nhở người một chút. Rốt cuộc vân vân như vậy đáng yêu.”

Mạnh Vân sửng sốt một chút.

Nàng là nghĩ đến kỷ niệm ngày thành lập trường lúc sau khẳng định sẽ bị nghị luận, rốt cuộc nàng cùng Lục Dã như vậy cao điệu một phen, còn ở tửu lầu đại đường cùng Cảnh Lệ cãi nhau, sự tình bị phát tán mở ra là thực bình thường sự.

Nhưng là bất quá là người chi thiên tính, nàng cũng không cảm thấy có cái gì cùng lắm thì.

Cừ ý nhìn nhìn nàng sắc mặt, liền biết nàng vẫn là hoàn toàn không biết gì cả trạng thái, “Người biết Lục Dã gia là đang làm gì sao?”

Mạnh Vân chớp chớp mắt, “Nghe nói đều là bác sĩ.”

“Y học thế gia, không phải bác sĩ như vậy đơn giản nói nói. Lại nói tiếp, người biết Việt Lan là ai sao?”

Tác giả có lời muốn nói: Hai ngày này bởi vì một ít..... Sự, đổi mới đến độ tương đối chậm

Ngày mai vẫn là lão thời gian buổi sáng 8 giờ, ta sẽ tận lực nhiều viết điếm.

Bởi vì văn chương sắp đến kết thúc cốt truyện, viết lên cũng tương đối lao lực nhi, rất nhiều địa phương ta cũng đến nghĩ nhiều tương, đại gia thứ lỗi lạp QAA

Chương 39

Việt Lan tên này tại đây hai chu cũng không phải là lần đầu tiên xuất hiện.

Chỉ là Mạnh Vân bởi vì gặp lưu manh chuyện này, cho nên đem người này cấp quên tới rồi sau đầu.

Hiện tại cử ý đột nhiên nhắc tới, nàng phản xạ có điều kiện mà nhú nhú mày.

“Biết đến, là Lục Dã học muội.”

Cử ý nhẹ nhàng cười cười, “Nàng gia gia càng tú hà chính là bốn thị nhất nổi danh mắt khoa chuyên gia, về hưu phía trước vẫn luôn là một thế hệ danh y nga.”

“.....”

Chính là này quan nàng gì sự?

Mạnh Vân ngẩng đầu, khó hiểu mà nhìn qua đi.

“Việt gia cùng Lục gia giống nhau, đều là bốn thị liền đình cấp phú hào đều phải nắm lấy chữa bệnh thế gia, hai nhà cũng là nhận thức. Việt Lan thương chu quanh co lòng vòng mà nghe được ta lão công chỗ đó, muốn ước ta đi ra ngoài ăn cơm.”

“Hai chúng ta chính là liền mặt cũng chưa gặp qua quan hệ, nàng nhập học thời điểm ta sớm tốt nghiệp, có thể có chuyện gì nhi tìm ta ăn cơm?”

Mạnh Vân một chút cân nhắc ra vị.

Cừ ý cong cong đôi mắt, “Ta không đi.”

Lại dừng một chút, “Bất quá, đại khái là bởi vì người đi. Nghe nói trước hai năm càng tú hà tưởng đem Việt Lan chỉ cấp Lục Dĩ, chẳng qua Lục Dĩ gia không tiếp tra. Lần này người ra tới, Việt Lan liền bắt đầu nơi nơi hỏi thăm chuyện của người nhi.....”

Mạnh Vân nghĩ đến kia trương tinh xảo mặt, còn có mảnh khánh lại có hứng thú đáng người.

Việt Lan a.

Chỉ là cừ hiếu ngầm riêng tới cùng nàng nói chuyện này, nàng là trăm triệu không nghĩ tới.

“Ta nghĩ, ta như thế nào cũng là nhìn hai người đi một khối đồng học, khẳng định là bất công người a.” Cừ ý thực không khí trong lành mà cười cười, “Cũng cảm ơn người đối ta không có thành kiến, đồng học sẽ ngày đó, ta đều nghe được.”

Mạnh Vân cắn cắn môi, “Xin lỗi.....”

Nói nhỏ bị đương sự nghe thế loại sự, thật sự là quá xấu hổ, liền tính nói chính là Quý Hiếu Thích, kia Quý Hiếu Thích cũng là nàng khuê mật, hiện

tại bị cừ ý trực tiếp điếm ra tới, nàng cũng là phi thường ngượng ngùng.

“Không có việc gì, ta đều nghe thói quen.” Cừ ý cầm lấy chiếc đĩa, “Ăn cơm trước đi, ta cũng đói bụng.”

.....

Bảy tháng thời tiết lại nhiệt lại táo, trên cây ve minh thanh ồn ào đến đầu người đau.

Cừ ý vốn dĩ nói muốn đưa Mạnh Vân trở về, bất quá bị nàng cự tuyệt.

Mạnh Vân một người ăn không ngồi rồi mà đi ở đường cái thượng, đi chưa được mấy bước liền nhiệt ra một thân hãn.

Nàng từ trong bao nháy ra giấy ăn, trong đầu còn đang suy nghĩ Việt Lan sự tình.

Việt Lan..... Cùng Lục Dã môn đăng hộ đối, lại thích Lục Dã, trong nhà còn tưởng thấu đối.

Thật là chỗ nào chỗ nào đều phi thường thích hợp.

Chỉ là Lục Dã mỗi ngày lời ngon tiếng ngọt đều phi thường đúng chỗ, làm cho Mạnh Vân hiện tại đối hai người cảm tình cũng càng ngày càng tự tin.

Nàng xuất ngoại ba năm cũng chưa thành nhi sự, nàng đã trở lại liền càng thành không được.

Làm người ta nói vài câu liền nói vài câu bá.

Mãi cho đến tới rồi gia, Mạnh Vân mới phát hiện chính mình son môi ném.

Nàng đem trong bao đồ vật toàn bộ ngã vào trên bàn trà, phiên vài biển đều tìm không thấy, lúc này mới xác định, hẳn là lấy giấy ăn thời điếm ném ở

trên đường.

Mạnh Vân có điểm đau lòng, bĩu môi cấp Quý Hiếu Thích phát WeChat phun tào.

Quý Hiếu Thích hồi đến siêu cấp mau, cơ hồ là giây trở về, “Mua tân a! Vừa lúc! Cũ không đi mua tân còn đau lòng đâu!”

“.....”

Quý Hiếu Thích vẫn là như vậy nhiệt liệt, Mạnh Vân vốn đang có điểm trầm thấp đâu, nhìn đến nàng lời nói, nhất thời liền cười.

Nàng nghĩ nghĩ, click mở Quý Hiếu Thích bằng hữu vòng.

Quý Hiếu Thích vẫn luôn là cái làm nhảm, có việc thời điểm có thể một ngày phát hơn mười điều bằng hữu vòng spam. Chẳng qua từ nàng cùng quý muện dây dưa thượng lúc sau, phát bằng hữu vòng tần suất đại đại rơi chậm lại, cũng không biết là cái gì nguyên nhân.

Có lẽ là, tưởng cùng trầm mặc ít lời không thích nói chuyện quý muện gần sát một chút?

Mạnh Vân phiên phiên, thực mau liền phiên tới rồi Quý Hiếu Thích phía trước vọng lại tân tiến triển.

“Nếu người không có quang, ta đó là ánh sáng đom đóm, chiếu sáng lên người đêm hành lộ.”

Lần này xứng đồ không hề là rất xa đường cái viễn cảnh, mà là giao cảnh đài biên một cái cắt hình, hẳn là ở đèn đường quang hạ chụp, trên mặt đất còn có thể nhìn đến hai người đứng chung một chỗ bóng dáng.

Mạnh Vân phóng đại nhìn một chút, cũng không phải đứng chung một chỗ, hai người một cái đứng ở giao cảnh trên đài, một cái đứng ở dưới đài, chỉ là

bởi vì ánh sáng là nghiêng, cho nên xem không rõ ràng thôi.

Mà bóng dáng, tóc dài nữ nhân duỗi tay túm chặt nam nhân tay áo.

Mạnh Vân chỉ cảm thấy chua xót không thôi, thở dài, đánh chửi nói: “Tiểu thất, người gần nhất đều không cùng ta nói nói tin tức của người.”

Quý Hiếu Thích lập tức trở về mấy cái nghịch ngợm biểu tình, cách một hồi lâu mới trả lời: “Không có không tốt tin tức, người liền chờ uống rượu mừng đi.”

“Thật vậy chẳng?”

“Băng sơn ta đều đến cho hãn hòa tan. Lại nói, này võ trai đều đã mở ra, ta còn có thể làm hãn lùì về đi không thành?”

Nhìn đến Quý Hiếu Thích này tin tưởng tràn đầy bộ dáng, Mạnh Vân cũng coi như là nhẹ nhàng thở ra.

Buổi tối Lục Dã về nhà thời điểm, tay phải xách một đồng lớn đồ ăn, tay trái xách cái hàng xa xỉ nhân hiệu quà tặng túi.

Mạnh Vân giữa trưa đi ra ngoài, buổi tối không sức lực nghiên cứu nấu ăn, liền vẫn luôn nửa dựa vào trên sofa đọc sách, nhìn đến Lục Dã xách nhiều như vậy đồ vật, vừa định nói ăn thừa đồ ăn liền hảo, đã bị Lục Dã cười đánh gãy câu chuyện.

“Nhìn xem đây là cái gì.”

Lục Dã đem quà tặng túi phóng tới trên bàn trà, liền xoay người đi phòng bếp.

Mạnh Vân tò mò mà nhìn hai mắt thẻ bài, lúc này mới duỗi tay mở ra túi.

Bên trong là một chi son môi, sắc hào là Mạnh Vân mấy ngày hôm trước mới ở tạp chí thượng nhìn đến quá đứng đầu sắc hào.

Nàng cầm son môi liền “Đặng đặng đặng” chạy vào phòng bếp, “Lục Dã, đây là đưa ta sao?”

Lục Dã cười một tiếng, “Chẳng lẽ ta chính mình dùng?..... Cũng không phải không được lạ.”

“.....” Mạnh Vân trực tiếp xem nhẹ hẳn vui đùa, hơi có chút khó có thể tin, “Là vừa lúc mua? Ta hôm nay rút chi son môi, như vậy xảo sao?”

Sẽ có như vậy xảo sự tình sao?

Lục Dã mỉm cười không nói.

Hắn tan tầm phía trước mới nhìn đến Quý Hiếu Thích bằng hữu vòng, nói một cái bạn tốt ném son môi —— Quý Hiếu Thích bạn tốt, còn không phải là Mạnh Vân sao?

Lục Dã không chút do dự quay đầu chạy đến thương trường đi.

Mạnh Vân cao hứng trong chốc lát, tiếp theo lại thu cười, “Chính là quá quý đi, cái này.”

Một chi son môi sáu trăm nhiều khối, thật sự là không phù hợp nàng cái này nợ ngập đầu người thân phận a.

Liền tính là Lục Dã đưa, nàng cũng cảm thấy áp lực rất lớn.

Lục Dã đang ở liệu lý thịt bò, nghe được nàng lời nói, tức khắc liền vui vẻ, “Ta còn không thể thân thân quý một chút son môi sao? Không được, về sau người son môi ta bao, các nhãn hiệu các sắc hào hương vị ta đều đến nếm thử.”

“.....”

Mạnh Vân đốn một hồi lâu, mặt đỏ đến không ra gì.

Nàng cùng Lục Dã chờ lâu rồi, nói chuyện cũng có hấn làn điệu, nói gì đều có loại chọc cười tử cảm giác, làm nhân tâm tình sáng khoái.

Chỉ là này một bộ lời cợt nhả nàng vẫn là học không tới, da mặt quá mỏng.

Mạnh Vân không nói lời nào, néo son môi trở về chính mình phòng.

Lập tức liền phải Thất Tịch, nàng mới vừa cấp bác gái đánh tiền, trên tay không nhiều ít tiền mặt, còn phải hảo hảo cân nhắc cân nhắc cấp Lục Dã đưa cái gì đâu.

Mạnh Vân di động vẫn luôn đặt ở trong phòng nạp điện, thẳng đến nàng đi vào đi phóng son môi thời điểm, mới nghĩ đến đi nhớ.

Màn hình vừa mở ra chính là ba cái chưa kể đó điện, đều là đến từ nàng bác gái.

Từ nàng thân mục kia sự kiện lúc sau, nàng cùng Từ Cầm liền rất cuộc không liên hệ qua.

Mạnh Vân còn đương có cái gì việc gấp, vội vàng hồi bát trở về.

“Bác gái? Là có chuyện gì sao?”

Cùng Mạnh Vân so sánh với, Từ Cầm thanh âm không nhanh không chậm, ôn nhu đến cùng thường lui tới giống nhau như đúc, tựa hồ phía trước những cái đó cọ xát tranh chấp căn bản không tồn tại giống nhau.

“Vân vân, nghỉ hè, khi nào về nhà nha?”

Mạnh Vân trầm mặc xuống dưới.

Nàng vốn là tính toán nghĩ hè về quê, chỉ là Lý một tranh đã tới lúc sau, nàng lại thay đổi ý tưởng.

Lại nói nàng còn thiếu Từ Cầm không ít tiền, lại trở về cộ ăn cộ trụ cũng không tốt.

Còn có Lục Dã.....

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 42

Mạnh Vân mím môi, phóng thấp thanh âm, “Trường học có hoạt động, liền không quay về, nghỉ đông lại trở về xem ngài cùng đại ba.”

Nghe xong lời này, Từ Cầm trong giọng nói mang lên không tán thành, “Hai tháng giả như thế nào có thể không trở về nhà đâu? Lại không phải ở nước ngoài.”

“Không có hai tháng, chúng ta trường học rất sớm liền phải trở về bố trí phòng học.....”

“Kia cũng không được, vẫn là đến về nhà a.”

Không nghĩ tới Từ Cầm như vậy kiên trì, Mạnh Vân trầm mặc xuống dưới.

Nàng từ nhỏ toàn tâm toàn ý mà tin tưởng, phục tùng nàng bác gái, chỉ là bởi vì một cái mượn danh mua phòng chuyện này, liền đối tình nhân rét lạnh tâm.

Mạnh Vân chính mình ngẫm lại cũng cảm thấy chính mình không có gì đạo lý.

Nhưng là Lục Dĩ cũng đối nàng nói qua, muốn dừng cảm về phía bất luận kẻ nào nói không, chẳng sợ trời sập, còn có hãn khiêng đâu.

Mạnh Vân hoãn ngữ khí, chậm rãi đã mở miệng: “Bác gái, là cái dạng này, ta bạn trai còn ở đi làm.....”

Từ Cầm sững sốt, “Vân vân, người có bạn trai? Như thế nào không cùng bác gái nói nha?”

Mạnh Vân cũng ngậy ngấn cả người.

Ngày đó Lý một tranh tới thời điểm, đem Nguyệt Tống Từ nhận thành nàng bạn trai, nàng cũng không giải thích, còn đương Lý một tranh đã cùng Từ Cầm thông qua khí.

Nào biết Từ Cầm nghe tới hoàn toàn không biết gì cả bộ dáng.

Nghĩ như vậy tới lời nói, Lý một tranh xác thật..... Không thể hiểu được mà đã không thấy tăm hơi, cũng không hề quấy rầy nàng.

Liên tính là Lý một tranh nào ngạnh, kia không phải còn có Mạnh văn kiệt ở sao? Đột nhiên liền không có tin tức.

Mạnh Vân để lại cái tâm nhân, “Phía trước..... Mẹ tới thời điểm thấy được, ta còn đương nàng đã cùng ngài nói.”

Từ Cầm trong giọng nói có chút bất mãn, “Mẹ người cũng là cái không đáng tin cậy, gọi điện thoại tới nói không có việc gì liền không tin tức, cũng không nói cái gì không có việc gì, bạch bạch làm người lo lắng.” Nàng thờ dài, “Bất quá tốt xấu cũng là người thân mụ mụ, người vẫn là muốn nhiều quan tâm quan tâm nàng.”

Mỗi lần Từ Cầm vừa nói cái này luận điệu, Mạnh Vân liền phi thường vô ngữ.

Chỉ là nàng cũng biết nói thêm gì nữa Từ Cầm liền phải không vui, hôm nay nàng phản kháng số lần thật sự là quá nhiều, liền trầm mặc xuống dưới.

Từ Cầm cũng không nhiều lời, thực mau thu thanh, “Kia thỉnh người bạn trai tới trong nhà ăn một bữa cơm đi, cuối tuần là được, bằng không bác gái đại ba đều không yên tâm a!”

“.....”

Lục Dã thật vất vả làm ra vài món thức ăn, giặt sạch tay thay đổi quần áo, lại thấy Mạnh Vân còn không có ra tới.

Hắn còn đương ra chuyện gì, bước nhanh đi qua đi gõ cửa, “Vân vân, làm gì đâu? Ăn cơm.”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà ứng thanh, cầm di động đi ra.

Nàng há miệng thở dốc, cuối cùng vẫn là chưa nói cái gì, “Ăn cơm trước đi.”

Như thế nào lại đột nhiên muốn gặp gia trưởng đâu?

Mạnh Vân có chút rối rắm..... Nếu là nàng chủ động nói, Lục Dã có thể hay không, có thể hay không cảm thấy.....

Có thể hay không cảm thấy nàng là ở thúc giục hôn a?

Làm ơn, nhưng ngàn vạn đừng như vậy tưởng a!

“Vân vân? Người làm sao vậy? Mặt như thế nào như vậy hồng? Sinh bệnh?”

Lục Dã duỗi tay sờ sờ cái trán của nàng, lại so đo chính mình nhiệt độ cơ thể, lẩm bẩm lên, “Không có việc gì a..... Chẳng lẽ là son môi lau mặt thương?”

Hắn nhin không được dùng ngón tay cái cọ cọ Mạnh Vân gương mặt.

Vào tay chính là một mảnh mềm mại tinh tế, làm người có chút thoát không khai tay đi.

Mạnh Vân một phen vỡ rớt hẳn tay, đỏ mặt nói: “Người hảo hảo ăn cơm a.”

Tác giả có lời muốn nói: Vẫn là không có tiểu kịch trường một ngày QAQ

Ngẩng đầu phát hiện đã 39 chương, một chút cảm giác cũng chưa ai.....

Dựa theo ta nhất quán phong cách, hàm muối bánh ngọt nhỏ chính văn đại khái chính là năm mươi tới chương tả hữu, bất quá áng văn này sẽ hơi chút trường một chút, đại khái ở 55 đến 60 chương tả hữu

Bất quá lần này, ta sẽ viết thật nhiều thật nhiều phiên ngoại! Cảm giác tưởng viết phiên ngoại một đống lớn!!!!

Chương 40

Chỉ là chuyện này vẫn là không tiện mở miệng.

Mạnh Vân đếm trên đầu ngón tay tính tính, nàng cùng Lục Dã luyện ái đều không đến nửa năm, để tay lên ngực tự hỏi, cũng xác thật còn không có suy xét quá tiến thêm một bước chuyện này, như vậy liền thấy gia trưởng, nhưng thật ra có vẻ có chút quá tùy tiện.

Nhưng là từ thanh tựa hồ là sợ nàng đổi ý, lại đánh hai lần điện thoại lại đây, trong giọng nói đều là “Không mang theo cấp đại nhân nhìn xem, vạn nhất bị lừa làm sao bây giờ” ý tứ.

Lục Dã cũng nhìn ra Mạnh Vân gần nhất tâm sự nặng nề.

Hắn còn đương có chuyện gì, dùng các loại phương pháp dụ Mạnh Vân đã lâu, muốn cho nàng nói ra.

Mạnh Vân nhấp miệng, dời đi đề tài, “Ngày hôm qua thu cái người chuyển phát nhanh, ta phóng sô pha bên cạnh, người thấy được sao?”

Lục Dã tương đương bất mãn, chỉ là hỏi lại cái gì, Mạnh Vân đều như là vô trai giống nhau không buông khẩu.

Hắn néo néo Mạnh Vân gương mặt, thở phì phì mà đi hủy đi chuyển phát nhanh.

“Đây là cái gì nha.....”

Theo một trận hủy đi đóng gói thanh âm truyền đến, Lục Dã đột nhiên liền không nói.

Mạnh Vân bị hấn phản ứng hấp dẫn lực chú ý, múc dép lê đi qua đi, “Làm sao vậy?”

Lục Dã biểu tình thoạt nhìn có điểm xấu hổ.

Mạnh Vân duỗi đầu nhìn thoáng qua, là một hộp chocolate, bên cạnh còn có cái cái hộp nhỏ, bên trong cà vạt kẹp.

Lục Dã buông cũng không hảo cảm cũng không tốt, khóc không ra nước mắt mà nhìn Mạnh Vân, xem nàng biểu tình không đúng, yên lặng mà đem trang cà vạt kẹp cái hộp nhỏ phóng tới một bên, “Ta tìm cái chuyển phát nhanh trong chốc lát lui về.....”

Mạnh Vân trong lòng phiên thiên.

Chocolate.....

Nga đúng rồi, Thất Tịch muốn tới a.

Nàng trong lòng có điểm hụt hẫng, chỉ là trên mặt vẫn là mạnh mẽ nghẹn ra một cái cười, ngữ khí vẫn như cũ ôn nhu.

“Chúng ta lục bác sĩ tương đương có mị lực sao.”

Lục Dã cư nhiên từ những lời này phẩm ra toan vị —— luyến ái khi đi tâm nam nhân đều không phải là sắt thép thẳng nam, bọn họ sẽ nghiêm túc mà đi phẩm đọc bạn gái mỗi một câu.

Bởi vì để ý.

Hắn trong lòng nhọc nỡ hoa, cũng mặc kệ kia một hộp lễ vật, tùy tay liền đẩy đến bên cạnh, đem Mạnh Vân kéo qua tới, kéo vào trong lòng ngực, hôn hôn cái trán của nàng.

“Còn chưa đủ có mị lực, cũng chưa có thể làm tiểu bảo bối của ta vì ta ghen đâu.”

Mạnh Vân không nói lời nào, trong lòng nhẹ nhàng mà “Hừ” một tiếng.

Không biết xấu hổ.

Xú thí tự đại.

Nam nhân đều là đại móng heo.

Lục Dã xem nàng biểu tình liền biết nàng suy nghĩ cái gì.

Hắn đại học thời điểm xã đoàn có cái huynh đệ, mỗi ngày theo chân bọn họ oán giận nữ hài tử đều là phiền toái tinh, bạn gái cả ngày tra cương không nói, người được khác nữ sinh hương vị giống như là ăn □□, lập tức bắt đầu nổ mạnh.

“Bạn gái vẫn là muốn chọn đại khí mới hảo!”

Lục Dã lúc ấy liền không ủng hộ quan điểm của hắn.

Nam nữ bằng hữu chi gian, đương nhiên là muốn làm vừa làm mới hảo, đây là tình thú a.

Chỉ là Mạnh Vân thẹn thùng, có thể nói ra loại này có điểm toan vị nói, đã là rất lớn thỏa mãn tâm tình của hắn.

Lục Dã cười, thò lại gần hôn nàng môi, hàm hàm hồ hồ nói: “Bảo bối.....”

Mạnh Vân duỗi tay tưởng đẩy ra hẳn, lại bị cầm tay, toàn bộ mà bao ở hẳn đại chưởng trung.

Mạnh Vân tùy ý hẳn hôn trong chốc lát.

Mãi cho đến nàng hai má đỏ bừng sau, Lục Dã mới miễn miễn cưỡng cưỡng buông ra nàng.

Mạnh Vân rũ mắt, nhẹ giọng hỏi: “Là ai đưa nha.....”

Cuối cùng là đem những lời này nghẹn ra tới.

Lục Dã trong ánh mắt dạng ý cười, có vẻ càng thêm thanh tuyến bức người.

Hắn duỗi tay nhẹ nhàng mà túm túm nàng tóc, “Là Việt Lan..... Người đừng nóng giận, ta biết nàng ý tưởng, trong chốc lát ta liền cấp gửi trở về.”

“Người biết?”

Lục Dã gật gật đầu, “Phía trước trong nhà có ám chỉ quá, ta cùng Việt Lan cũng không quen thuộc, nhưng là nhà ta trưởng bối cùng nhà nàng trưởng bối dù sao cũng là rất quen thuộc. Chỉ là ta đương trường liền cự tuyệt.”

Hắn nở nụ cười, “Nếu không phải người đã trở lại, lại quá hai năm, không chừng thật đúng là liền phải bị bức hôn.”

Nhà bọn họ là khai sáng gia đình, từ gia gia nãi nãi đến ba mẹ đều sẽ không can thiệp quyết định của hẳn, cho nên lúc ấy Việt Lan nhà bọn họ ám chỉ, lục viện trưởng cũng liền thuận miệng như vậy nhắc tới, đánh cái ha ha liền đi qua.

Lục Dã cũng không nghĩ tới còn có thể có cùng Mạnh Vân đi đến cùng nhau cơ hội.

Mạnh Vân sau khi rời khỏi kia một trận, hấn không chịu khống chế mà phát điên, phát xong điên lúc sau liền yên lặng xuống dưới, chỉ đương hai người không có duyên phận —— bất quá mấy năm nay hấn xác xác thật thật cũng không có động quá yêu đương ý niệm.

Nào biết còn có thể chờ đến Mạnh Vân trở về, còn đụng vào hấn trên người cơ hội đâu.

Nói cái gì không biết Việt Lan ý tưởng —— Lục Dã lại không phải cái gì gốc bạch ngọt, cũng không phải đối với bạn gái giả ngu tra nam, trên thực tế hấn sớm liền đã hiểu Việt Lan ý tứ, bởi vì không cái kia ý tứ, hấn liền sớm mà phân rõ giới hạn.

Liền tính không phải Mạnh Vân..... Nếu thật sự không phải Mạnh Vân, hấn cũng không biết tương lai sẽ là ai, dù sao tóm lại không phải là Việt Lan là được rồi.

Không nghĩ ra vì cái gì Việt Lan biết hấn có Mạnh Vân lúc sau, còn muốn riêng đưa như vậy ái muội lẽ vật, liền tính là vì biểu đạt cảm tạ, nói như vậy cũng nên hướng hấn ba chỗ đó đưa mới đúng vậy.....

Lục Dã trong lòng gương sáng nhi dường như, đã đem Việt Lan tiểu tâm tư xem đến rõ ràng, chỉ là không sau lưng nói người thôi.

Nhưng là lúc này khẳng định không thể làm bạn gái hiểu lầm.

Lục Dã nửa dụ nửa hống mà đem đề tài dẫn tới nơi khác, “..... Cho nên, vì chạy nhanh cấp soái khí mê người lục bác sĩ đánh thượng chọc, Mạnh lão sư muốn hay không cùng ta về nhà ăn cơm nha?”

Được, Mạnh Vân rối rắm vài thiên đề tài, trước bị Lục Dã giành trước một bước đã mở miệng.

Nàng không dám đi cùng Lục Dã đối diện, chỉ cúi đầu không nói.

Hai người tuy rằng đã dọn đến cùng nhau ở, trên thực tế vẫn là phân hai cái phòng ngủ, cùng ái muội kỳ không gì đặc biệt đại khác nhau, trừ bỏ ôm ấp hôn hít nhiều chút.

Mạnh Vân bây giờ còn có chút không có thật cảm.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 43

Lục Dã nhìn ra nàng do dự, lại đi niết nàng mặt, “Chỉ là cùng nhau ăn một bữa cơm mà thôi, người đừng áp lực quá lớn lạp, hơn nữa lần trước ông nội của ta đã gặp qua người.....”

Lời này nhưng thật ra đem Mạnh Vân hoảng sợ.

Nàng từ Lục Dã trên đùi bắn lên tới, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn hẳn, “Khi nào?”

Lục Dã cười cười, “Bảo mật.”

***

Này thấy gia trưởng chuyện này đột nhiên không kịp phòng ngừa, Mạnh Vân tức khắc liền có chút vô chủ, thu thập đồ vật chuẩn bị đi Quý Hiếu Thích gia ở một đêm, cùng nàng tâm sự.

Mà Lục Dã cũng đã xảy ra phi thường đột nhiên không kịp phòng ngừa sự.

Việt Lan tìm được hẳn bệnh viện tới.

Lục Dã thay đổi quần áo, còn ở tính toán buổi tối phải làm điểm cái gì đồ ăn cấp Mạnh Vân ăn thời điểm, Việt Lan đã dựa vào văn phòng ngoại trên tường, vẽ mặt trấn định mà chờ hẳn.

“Lục học trưởng, có thời gian tâm sự sao?”

Lục Dã nhìn nàng một cái, cười cười, đột nhiên nghĩ đến hôm nay Mạnh Vân muốn ở tại Quý Hiếu Thích chỗ đó, nhưng thật ra thật không có gì sự.

Ngắm lại còn có điểm mất mát.

Chỉ là hăn vẫn như cũ vẫn là không chút do dự cự tuyệt Việt Lan mời, “Xin lỗi, hôm nay không có thời gian.”

Việt Lan biểu tình thoạt nhìn cố chấp lại quật cường, “Thực mau, không dùng được mười phút.”

Lục Dã nhìn thoáng qua đồng hồ, gật gật đầu.

Nếu là mười phút nói, cũng không có gì địa phương khác hảo đi, hai người liền ở bên ngoài người bệnh chờ vị ghế nghỉ chân ngồi xuống.

Đã sớm qua nha khoa tan tầm thời gian, dọn dẹp a di đã kéo rác rưởi túi đi vào quét tước phòng khám, dự khám đài hộ sĩ cũng sớm mà đều hạ ban, chỉ có khác phòng đi ngang qua người bệnh, thừa thớt mà trải qua nơi này.

Lục Dã kỳ thật cũng sờ không chuẩn Việt Lan muốn nói gì.

Đối một cái nam tính tới nói, có Việt Lan như vậy ưu tú nữ tính thích hăn, kỳ thật dưới đáy lòng hăn là một kiện thập phần tự hào sự. Nhưng là Lục Dã lại không phải cho là như vậy, nếu hăn đã nhận định Mạnh Vân, liền không thể cấp Mạnh Vân không an toàn cảm giác.

Việt Lan như vậy xuất hiện, ngược lại sẽ dao động Mạnh Vân kia sợ hãi thừa dạ quyết tâm, vạn nhất một không cẩn thận, người lại súc mai rùa đi, đó chính là kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Lục Dã là hận không thể chính mình lập tức hủy dung thất nghiệp đi nhật mót, làm Mạnh Vân có thể phóng yên tâm tâm địa yêu hăn thì tốt rồi.

Cho nên hăn đối Việt Lan xác thật có loại tránh còn không kịp tâm thái ở.

Việt Lan kỳ thật cũng là thông thấu người, trước kia liền đã nhìn ra, gửi lễ vật đi nhà hăn, cũng không có tuyên chiến ý tứ.

Nàng thậm chí không biết Lục Dĩ đã cùng Mạnh Vân ở chung.

Chỉ là nàng không nghĩ tới, Lục Dĩ thật sự như vậy không cho mặt mũi mà đem lễ vật lui trở về.

Việt Lan cắn cắn môi, nhẹ giọng nói: “Nghe nói người đem lục viện trưởng danh thiệp cho người khác.”

Lục Dĩ một đống, “Người làm sao mà biết được?”

“Lục viện trưởng danh thiệp ở chữa bệnh giới chính là giấy thông hành, dùng một lần liền sẽ bị người lấy ra tới đàm luận, là ta ba ba nghe hẳn đồng học nói.”

Lục Dĩ gật gật đầu.

“Người kia..... Là người bằng hữu sao?”

Lục Dĩ cười cười, “Là ta bạn gái mẫu thân, nàng thân thể không tốt lắm, lại không ở bản địa, ta cũng là muốn cho nàng chạy chữa phương tiện một ít, không nghĩ tới đều truyền xa như vậy.”

Chỉ một câu, Việt Lan sắc mặt liền không nhìn được, thoát nhìn cơ hồ lung lay sắp đổ.

Nàng chỉ là tùy tiện dùng một cái đề tài muốn đánh vỡ loại này xấu hổ, không nghĩ tới liền đã chịu đòn nghiêm trọng.

“Người cùng..... Vị kia học tử, đã gặp qua lục viện trưởng sao.....”

Lục Dĩ cong cong môi, không có phủ nhận.

Việt Lan biểu tình thoát nhìn tựa hồ muốn khóc, chỉ là từ nhỏ đến lớn liền ưu việt quán, vẫn như cũ chống trên mặt tư thái.

Nàng từ ghế trên đứng lên, trong giọng nói mang theo khóc nước nỡ.

“Xin lỗi, là ta không biết xấu hổ.”

“Ta chỉ là tưởng không rõ, ta cùng Mạnh học tỷ so..... Ta nơi nào không bằng nàng? Rõ ràng là ta trước nhận thức học trưởng, là ta trước tới, vì cái gì sẽ là cái dạng này kết quả đâu?”

Việt Lan thoát nhìn tựa hồ là thật sự không thể lý giải.

Mặc kệ từ cái gì góc độ tới xem, nàng đều so vâng vâng dạ dạ Mạnh Vân càng thích hợp Lục Dĩ mới đúng.

Hai người gia thế tương đương, lại là gia trưởng đều nhận thức, Lục Dĩ tuy rằng công tác cũng không cần bất luận kẻ nào trợ lực, nhưng là cường cường liên thủ mới là vương đạo a.

Mạnh Vân liền người trong nhà xem bệnh đều phải dùng Lục Dĩ gia quan hệ, thấy thế nào đều là trùng hút máu giống nhau tồn tại.

Lục Dĩ vì cái gì ngu như vậy đâu?

Nàng không thể lý giải.

Tác giả có lời muốn nói: Xin lỗi, mấy ngày nay trọng cảm mạo diêm báo, yết hầu đau đến nói không ra lời, cũng không có gì gỡ chữ trạng thái.

Ngày mai vẫn là buổi tối đổi mới, tận khả năng nhiều càng một chút, nếu ngã bệnh vậy..... Không có biện pháp.....

Đảo mắt 40 chương, tấu chương 50 cái bao lì xì đi, cảm tạ đại gia không rời không bỏ, lần lượt từng cái thân thân =3=

Chương 41

Lục Dã sắc mặt trầm xuống dưới.

Việt Lan có chút khẩn trương, hồi tưởng một chút chính mình lời nói, lại cảm thấy không có gì vấn đề.

Chỉ là Lục Dã biểu tình thật là đáng sợ, nàng có chút khẩn trương, chống ngón tay thật cẩn thận mà nhìn hẩn một cái.

Lục Dã tĩnh một hồi lâu, lúc này mới hít sâu một hơi.

Hẩn thanh âm thuần thuần, chỉ là bình tĩnh ngữ khí, nghe tới đều có động lòng người hương vị.

“Càng nhỏ tử.”

Việt Lan sắc mặt một chút liền trắng.

Lục Dã sửa sang lại tay áo, ngữ khí càng thêm mà lãnh đạm xuống dưới, “Ta không thích nghe người khác nói cái gì ta cùng ta bạn gái không thích hợp nói, về sau ngài không cần nói nữa.”

“Lục học trưởng.....”

Lục Dã cong cong môi, “Không dám nhận, chúng ta vốn dĩ không phải một cái chuyên nghiệp, cũng không có như vậy quen thuộc.”

Việt Lan trong ánh mắt súc nổi lên nước mắt.

Nàng vốn là tinh xảo diện mạo, không nói lời nào thời điểm khí chất tận hiện, nhưng là thật khóc lên, lại rất có điềm đạm đáng yêu hương vị.

Bình tĩnh mà xem xét, nhan giá trị này khối, Mạnh Vân hoàn toàn không phải Việt Lan đối thủ, Việt Lan mặt giống như là chính dung bệnh viện tiêu bản giống nhau, mỗi một cái bộ vị đều hình như là tiêu xích lượng ra tới, hoàn mỹ lại không có nhân tình vị.

So sánh với dưới Mạnh Vân liền có vẻ càng thêm ấm áp bình dân một chút, là làm người nhìn liền tâm sinh hảo cảm diện mạo.

Có lẽ chính là loại này tinh xảo cho Việt Lan kỳ diệu tự tin.

Nàng từ nhỏ đến lớn chính là trưởng thành ở kích lệ trung, mặc kệ nàng ở khác phương hướng có bao nhiêu xuất sắc, thường thường cái thứ nhất bị khen ngợi điểm vĩnh viễn là xuất chúng bên ngoài.

Lục Dĩ tựa hồ hoàn toàn không có bởi vì nàng diễm đạm đáng yêu mà cảm thấy cái gì thương tiếc, hẳn chỉ cảm thấy tương đương phần nộ rồi.

Hẳn ghét nhất người khác nói cái gì hẳn cùng Mạnh Vân không đáp!

Nơi nào không đáp? Vì cái gì không đáp? Ở hẳn xem ra, hai người bọn họ quả thực là trời sinh một đôi được không!

Tưởng tượng đến trước mặt người cùng hẳn quả thực không phải một đường người, Lục Dĩ cũng không có cùng Việt Lan tiếp tục tranh luận tâm tư, di động ở lòng bàn tay dạo qua một vòng, mặt vô biểu tình mà chuyển qua thân.

“Không có gì sự nói liền trước cáo từ, muốn cảm tạ nói có thể hướng gia phụ biểu đạt.”

Lục Dĩ mím môi, không chút do dự rời đi.

“Lục học trưởng! Lục học trưởng!.....”

Việt Lan hô vài tiếng, Lục Dĩ liền đầu cũng chưa hồi một chút.

Nàng tức giận đến tại chỗ dậm dậm chân, phát giận đem bao hướng ghế trên một ném, che lại lỗ tai ngồi xồm xuống dưới.

Nha khoa cái này điếm, liền hộ sĩ đều không có một cái, trải qua người cũng càng ngày càng ít, nàg này kỳ quái động tác cũng không có khiến cho người nào chú ý.

Việt Lan gắt gao mà cắn răng, thoát nhìn hung ác vô cùng.

Nàng nhưng không có chịu quá khuất nhục như vậy —— muốn nói Lục Dã xem như học thuật phái con trai độc nhất, nàng vẫn là nhà cao cửa rộng lòng bàn tay kiêu đâu, học thức nhan giá trị gia cảnh lại nơi nào không xứng với hẳn?

Mạnh Vân..... Một cái học cái lao tử giáo dục mầm non, hai người nói chuyện lại có thể nói được đến một khối đi sao?

Muốn nói mặt, loại này không phóng khoáng mặt, có thể lấy được với mặt bàn, mang ra cửa sao?

Lục Dã hẳn là đôi mắt mù sao?

Việt Lan trên mặt đất ngồi xồm hơn mười phút, rốt cuộc nhịn không được hét lên một tiếng.

***

“Các người này đều thấy gia trưởng?!”

Mạnh Vân bị Quý Hiếu Thích kêu kêu quát quát hoảng sợ, sợ nàng mẹ đột nhiên tiến vào, lập tức bưng kín Quý Hiếu Thích miệng, “Hừ, nhỏ giọng điếm.”

Này đều hơn phân nửa muộn rồi, không chừng hàng xóm còn tưởng rằng bọn họ khai party đâu.

Quý Hiếu Thích đôi mắt chớp đến bay nhanh, dùng sức vỗ vỗ Mạnh Vân mu bàn tay, chờ nàng buông lỏng tay, lúc này mới một lăn long lóc ngồi

dậy, hai tay chặt chẽ mà cầm Mạnh Vân bả vai, “Người hảo hảo nói nói, Lục Dã nói như thế nào?”

Mạnh Vân bị nàng xem đến ngượng ngùng, rũ xuống mí mắt, “Liền..... Liền nói muốn cùng hã về nhà trông thấy người trong nhà a, còn nói hã gia gia đã gặp qua ta..... Ta cũng không biết là ở nơi nào gặp qua.....”

“Vậy các người đây là trực tiếp bôn kết hôn đi?”

Mạnh Vân bị hoảng sợ, lập tức xua tay, “Không đâu không đâu, còn chưa nói đến này một bước đâu, lúc này mới bao lâu nha.....”

Quý Hiểu Thích điểm điểm nàng đầu, hơi có chút hận sắt không thành thép, “Cái gì bao lâu a, nhân gia đều mơ ước người đã nhiều năm, người cũng chưa điểm cảm động gì đó sao? Còn không chạy nhanh lấy thân báo đáp?!”

“.....”

Mạnh Vân cúi đầu, không nói.

Cảm động sao khẳng định là có.

Chỉ là nàng cảm thấy, nếu gần này đây cảm động qua lại tặng một mảnh thiệt tình Lục Dã, không khỏi có chút thật xin lỗi hã.

Cần thiết là từ thân đến tâm đều làm tốt hoàn toàn chuẩn bị mới được.

Mạnh Vân ở trong lòng tính toán một chút, nàng phải dùng so Lục Dã đại một trăm lần sức lực đi yêu hã, mới có thể bỏ được với nàng này đơn phương thiếu hụt ba năm. Sau đó còn muốn đem bác gái tiền còn, còn phải cho chính mình tích góp điểm của hồi môn.....

Linh tinh vụn vặt đều yêu cầu thời gian cùng chuẩn bị.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 44

Nàng hy vọng Lục Dã được đến chính là một cái hoàn hoàn chinh chinh, nhẹ nhàng nàng, mà không phải một đống lớn chuyện phiền toái.

Đến lúc đó, nàng tâm bị nàng phủng ở trên tay, trăm phần trăm mà giao cho hắn.....

“Oa, người như thế nào mặt đỏ? Vân vân, người tưởng chỗ nào vậy?”

Mạnh Vân ngưỡng ngừng cùng Quý Hiếu Thích nói chính mình suy nghĩ cái gì ngây thơ cốt truyện, dứt khoát dùng chân che lại đầu, rầu rĩ nói: “Người nhìn lầm rồi!”

Quý Hiếu Thích hừ cười một tiếng, cũng không chọc phá nàng, tắt đèn, cùng nàng cùng nhau buồn tiến trong chăn.

Bọn họ trước kia trụ túc xá thời điểm liền thường xuyên ngủ một cái giường nói nhỏ, chỉ là ngay lúc đó lặng lẽ lời nói đối tượng chủ yếu là Ngụy Tống Từ cùng với mặt khác các kiểu vào Quý Hiếu Thích mắt soái ca, mà hiện tại có thể nói đến đã có thể nhiều.

Có thể liêu công tác, sinh hoạt, còn có đối tượng.....

Mạnh Vân kỳ thật thực may mắn, liền tính nàng rời đi lâu như vậy, cũng không có mất đi như vậy một cái bạn tốt.

Nàng trước kia vẫn luôn cảm thấy chính mình thực đáng thương, khác đồng học gia trưởng sẽ đều là ba ba mẹ mẹ tới tham gia, nàng lại là đại ba bác

gái tới, người khác hỏi tới, nàng đều cảm thấy xấu hổ đến xuống đài không được, hận không thể rời đi đào đất động chạy trốn.

Tới rồi đại học lúc sau, khó được thích một người, người nọ còn chướng mắt nàng, làm nàng thành không ít người trong mắt trò cười.

Càng lớn về sau, Mạnh Vân càng ý thức được nàng thật sự là quá lòng tham.

Đại ba bác gái đối nàng tốt như vậy, cũng không so người khác thân ba thân mẹ kém. Nàng cùng Ngụy Tống Từ có duyên không phận, lại bị một cái khác ưu tú nam nhân vẫn luôn yên lặng thích, hai người bỏ lỡ lâu như vậy, rồi lại có tái tục tiền duyên cơ hội.

Nàng còn có Quý Hiếu Thích.

Thế giới này đối nàng thật sự quá ôn nhu.

Trong bóng đêm, Mạnh Vân lộ ra tươi cười, xoay người hợp với chân ôm chặt Quý Hiếu Thích, “Tính, tiểu thất, chúng ta vẫn là xuất quỷ đi, dù sao mẹ mẹ ngươi cũng thích ta.....”

Quý Hiếu Thích cũng ôm nàng, “Có thể như vậy thì tốt rồi.”

“Làm sao vậy?”

Mạnh Vân cảm giác được nàng lời nói không thích hợp.

Quý Hiếu Thích thật dài mà thở dài, “Ta mấy ngày hôm trước cho ta mẹ thấu cái khẩu phong, liền quý muện chuyện đó nhi..... Nàng..... Không quá vừa lòng.”

“Vì cái gì?”

Nàng cười khở một tiếng, “Nơi khác tới, bản địa không phòng không xe, kết hôn làm sao bây giờ? Ta cùng hẳn về quê sao? Vẫn là giao cảnh, giao cảnh có thể có mấy cái tiền? Ngày phơi gió thổi, nghe tới liền thật mất mặt..... Người hiểu, lão nhất phái người đều là như thế này.”

Quý Hiếu Thích là người địa phương, trong nhà không tính là rất có tiền trình độ, nhưng là bởi vì là sinh trưởng ở địa phương quan hệ, này vài thập niên trụ một khối a di mục mục nhóm cho nhau giao lưu tới giao lưu đi, liền giao lưu ra một đồng lớn người địa phương độc hữu “Tính bài ngoại” tâm lý.

Bản địa tập tục chính là nữ hài không xa gả, kết hôn yêu cầu là nhà trai ở bản địa có một bộ phòng ở, chẳng sợ ở còn thái cũng không quan hệ, nhà gái trong nhà ra một chiếc xe, sau đó chính là linh tinh vụn vặt của hồi môn cùng sinh lễ, không cần phải nhiều, chỉ cần ở hàng xóm láng giềng có mặt mũi liền hảo.

Chính là quý muộn tình huống này..... Những cái đó việc vụn vặt tiền trình đều không thấy được lấy đến ra tới, một bộ phòng đầu phó là khẳng định ra không được.

Lúc ấy quý muộn ra tai nạn xe cộ, Quý Hiếu Thích trộm mà trợ cấp không ít tiền, cũng chưa dám để cho hẳn biết.

Mạnh Vân nghe đều cảm thấy chua xót, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Quý Hiếu Thích đầu.

“Đừng lo lắng, xe đến trước núi ắt có đường, các người cũng có thể cùng nhau phấn đấu a, chỉ cần hẳn đủ ái người thì tốt rồi.”

Quý Hiếu Thích nhẹ nhàng mà, không đi tâm địa cười một tiếng, “Ta mẹ còn nói, trên mạng nhận thức người sao có thể đáng tin cậy đâu, không chừng chơi chơi ta liền kết thúc, còn nói cái gì chân ái..... Muốn thật

muốn phấn đấu, còn sẽ chơi game sao? Người không biết, quý muện này cầu đồ vật, nếu là nguyện ý chơi chơi ta, ta đều cười bất động.”

Nàng thật dài mà thở dài, “Thật là, nếu là nguyện ý chơi chơi ta, cũng không cần ta đảo trụ lâu như vậy. Vân vân, người nói, ta nếu mệt, cũng sẽ tái ngộ đến một cái thuộc về ta ‘Lục Dã’ sao?”

Mạnh Vân nói không ra lời.

Này vốn chính là một cái vô giải đề, ở nàng thích Ngụy Tống Từ thời điểm, cũng cảm thấy nàng cùng Ngụy Tống Từ là trời sinh một đôi, là bỏ qua liền sẽ không lại có cảm giác.

Chính là trên thực tế, nàng chưa từng có vì Ngụy Tống Từ bên người bất luận kẻ nào ăn qua dấm, thậm chí không thèm để ý có ai cùng hẳn đi được gần. Nhưng là Lục Dã chỉ là cùng Việt Lan nói nói mấy câu, nàng liền cảm thấy có chút ngủ không được.

Cũng không phải lúc ấy không đủ chân thành, chỉ là tình huống không giống nhau.

Thời gian đi rồi, người cũng thay đổi.

Bởi vì tâm thái thay đổi, giờ này khắc này nàng, hiển nhiên càng ái cái kia có thể làm nàng trần trọc, rối rắm khó miên Lục Dã.

Nhưng là ngay lúc đó nàng rõ ràng cảm động với chính mình kia một tia không thăm tạt chất tâm động.

Quý Hiểu Thích cũng không nói.

Mạnh Vân cắn cắn môi, thật lâu lúc sau mới đáp: “Mặc kệ tương lai sẽ thế nào, đầu tiên, đừng cho hiện tại chính mình hối hận.”

Lập tức.

Lập tức liền đến sở ái nhân thân biên đi thôi.

“Nếu giờ phút này người thích quý muện, vậy cái gì đều không cần tưởng, không cần đi chờ cái kia vẫn không tồn tại ‘ tương lai ’. Có lẽ, quý muện chính là người ‘ Lục Dã ’ đâu.”

Cái này đêm rất dài, đối Lục Dã tới nói cũng là không thành miên một đêm.

Hắn biết Mạnh Vân đi Quý Hiếu Thích gia làm cái gì, còn còn không phải là chính mình do dự rồi rã, tìm bạn tốt ra chủ ý đi.

Quá đáng yêu.

Lá gan như vậy tiểu nhân người, làm sao dám đối với hắn làm bộ hung đâu.

Lục Dã ở trong đầu câu họa một đám Mạnh Vân dạng tiểu nhân, hồi tưởng hai người ở chung tới nay từng giọt từng giọt, nhin không được cười lên tiếng.

Này hơn phân nửa đêm, hắn là hoàn toàn ngủ không được, dứt khoát lấy ra di động tới, cấp Mạnh Vân phát tin tức.

“Ngày mai khi nào về nhà?”

Mạnh Vân hồi thật sự mau, hiển nhiên cũng là không có ngủ, “Hậu thiên lại trở về, ngày mai ta muốn cùng tiểu thất cùng đi leo núi.”

“Leo núi?”

“Ân, nàng tâm tình không tốt, ta bồi nàng thả lỏng thả lỏng.”

Lục Dã nhin không được “Hắc” một tiếng, trong miệng lải nhải, “Nha đầu này.....”

Hắn đang muốn đánh chữ, Mạnh Vân thực mau lại đã phát một cái tân tới,
“Cuối tuần chúng ta cũng đi du lịch đi?”

“.....”

“Cuối tuần đi nhà người.”

“Không thành vấn đề!”

“Kia.....”

Mạnh Vân cắn môi do dự một hồi lâu, chờ di động bình sáng lại ám, lúc này mới thật cẩn thận mà nói ra khẩu.

“Người nguyện ý cùng ta cùng nhau về quê đi chơi sao? Nhà của chúng ta chỗ đó còn đỉnh hảo ngoạn, cái này mùa còn có thể trích trên núi cuối cùng một đợt dương mai đâu..... Người nguyện ý sao?”

Tác giả có lời muốn nói: Ta này miệng quạ đen, quả nhiên phát sốt..... Ở trên giường nằm một vòng mặt..... Quá thảm QAQ

Đổi mùa, đại gia cũng muốn chú ý thân thể ha, ngàn vạn đừng giống ta giống nhau, chỉ là cảm mạo phát sốt trả thù, phát sốt thời điểm đau đầu thật sự rất thống khổ rất thống khổ, hơn nữa chậm trễ sự.

Ai, trong chốc lát còn có canh một, mấy ngày nay muốn điên cuồng đuổi rơi xuống bảng một chữ độc nhất đếm QAQ

Kết thúc ánh rạng đông gần ở phía trước!!! Ta đã mua tân vở, chuẩn bị viết tân văn đại cương ha ha ha ha ha ha ha ha

Chương 42

Lục Dã một chút từ trên giường nhảy lên.

Này quả thực là ngoài ý muốn chi hi..... Hẳn quả thực không chế không được chính mình biểu tình, buồn cười đã lâu, lúc này mới nhanh nhẹn mà trở về qua đi.

“Đương nhiên nguyện ý!”

Kết quả Mạnh Vân đã bởi vì không muốn đối mặt cái này kết cục, tự sa ngã mà ném xuống di động ngủ.

Chỉ còn lại có Lục Dã một người ở đằng kia cười ngây ngô cả đêm, liên năm mơ đều là cái gì thiên mã hành không lãng mạn phần tử, ước chế không được mà từ đáy lòng phiếm ra vui sướng tới.

Hẳn không nghĩ giống cái nữ hài tử giống nhau ngớ ngẩn.....

Nhưng là, đây chính là mong đợi rất nhiều năm sự tình a.

Lục Dã đã bắt đầu cân nhắc, cầu hôn hẳn là định nhà ai cơm Tây, mua cái gì chủng loại hoa, dùng cái gì thẻ bài nhẫn kim cương.

Có phải hay không hẳn là dùng cả đời chỉ có thể mua một lần cái kia thẻ bài?

Hôn phòng đâu? Hiện tại có phải hay không đến trang hoàng đi lên? Bằng không dọn đi vào thời điểm sẽ có hương vị đi?

.....

Mạnh Vân sáng sớm liền bồi Quý Hiếu Thích đi trường học.

Quý Hiếu Thích bọn họ thác bồi là toàn thiên tính, cũng không phải cái gì chính quy trường học, bản thân liền quản được không nghiêm, một cái ban 20 tới cá nhân, từ nhỏ ban đến lớp lá học sinh đều có, hai cái lão sư nhìn là được.

Mạnh Vân đi theo Quý Hiếu Thích đi vào thời điểm, một cái khác lão sư chỉ đánh thanh tiếp đón, liền cùng bọn nhỏ tiếp tục làm thủ công, cũng không có hỏi nhiều cái gì.

Nhưng thật ra Mạnh Vân có điểm ngượng ngùng, “Có phải hay không quấy rầy các người công tác a?”

Quý Hiếu Thích đem bao một phóng, trực tiếp an vị tới rồi trung ương đại bàn dài biên, chờ các bạn nhỏ lại đây phê chữa tác nghiệp, “Quấy rầy cái gì a, ta cùng Bùi lão sư đều mau phiến đã chết, người có thể tới hỗ trợ nhìn điểm, chúng ta đều mau cười bất động. Không có việc gì, ngày thường cũng sẽ có gia trưởng a hoặc là trong nhà bảo mẫu tài xế linh tinh lại đây bồi, không các người như vậy nghiêm khắc.”

Mạnh Vân cười cười.

Nàng lớn lên rất có lực tương tác, thực mau chung quanh liền vây quanh không ít hài tử.

“Tỷ tỷ người là lão sư sao?”

“Tỷ tỷ người có thể giúp ta cùng nhau vẽ tranh sao?”

“Tỷ tỷ.....”

Mạnh Vân bị triển một buổi trưa, thật vất vả giữa trưa chờ tới tiếp nhận lão sư, lúc này mới cùng Quý Hiếu Thích giải phóng ra tới, ngồi xe điện ngầm thẳng đến vùng ngoại thành.

Nói là leo núi, trên thực tế kia sơn quả thực là trung lão niên đạp thanh thánh địa, còn không có cái tiểu sườn núi cao đâu.

Bốn thị là vùng duyên hải thành thị, thành thị quanh thân bản thân liền không có gì sơn, nhưng thật ra ba mặt vùng duyên hải, cho nên tiểu sườn

núi cũng đương sơn dùng.

Hai cái nữ hài tử gặm bánh mì cùng nước sôi để nguội, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, 30 phút liền bò lên trên đỉnh núi.

Đỉnh núi còn làm bộ làm tịch mà tu miếu, cửa còn có bán hương địa phương.

Quý Hiếu Thích tựa hồ là không nghĩ làm này 30 phút cước trình uổng phí, thành kính mà mua hương, đi vào đã bái bái, còn cấp công đức rương quyền 20 đồng tiền.

Mạnh Vân quả thực bị nàng chọc cười, “Người trước kia không có tới quá sao?”

Quý Hiếu Thích bĩu môi, “Ai không có việc gì tới bò sườn núi a, người còn đừng nói, này thật là ta nhiều năm như vậy lần đầu tiên đi lên, ta trong chốc lát đi ra ngoài chụp điểm chiếu mang về, ta mẹ cũng chưa đã tới.”

Mạnh Vân nhịn không được cười lên tiếng.

Quý Hiếu Thích không để ý tới nàng, chờ đi ra chùa miếu, lại đi rồi một đoạn đường, hai người mới ở giữa sườn núi trong đình ngồi xuống, hơi làm nghỉ ngơi.

“Ta vừa mới kỳ thật cũng giúp người cầu, cầu người cùng Lục Dã có thể bình an kết hôn đi..... Tất cả mọi người đều có thể an an ổn ổn đi xuống đi thì tốt rồi.”

Mạnh Vân sững sốt một chút, vẫn trụ Quý Hiếu Thích cánh tay, “Tiểu thất.....”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 45

“Hải nha,” Quý Hiếu Thích đẩy nàng một chút, “Người nhưng đến chờ ta trước kết hôn, còn phải cho ta làm bạn nương đâu.”

“.....”

Kết hôn a.

Cái này từ cũng thật xa xôi.

Trên thực tế nàng cùng Quý Hiếu Thích đều đã sắp 26 tuổi, mà Lục Dã đều mau đến chạy về phía ba mươi.

Nhưng mà ở Lục Dã phía trước, Mạnh Vân chân chính luyện ái sử cư nhiên là trống rỗng, lại nói tiếp còn có chút không thể tưởng tượng.

Nàng tổng cảm thấy, chính mình tình huống như vậy, là không thể nào khả năng kết hôn, nhiều lắm tìm cái người trong lòng nói chuyện luyện ái —— thấy gia trưởng thời điểm nên nhiều xấu hổ a, ngẫm lại đều cảm thấy sợ hãi, sợ bạn trai đối nàng gia đình, trưởng thành trải qua đầu tới khác thường ánh mắt.

Nào biết này quá trình quả thực như là ngồi hỏa tiễn, còn không có yêu đương thời điểm Lục Dã sẽ biết nhà nàng tình huống, đảo mắt liền thúc giục thấy gia trưởng.

Như là cười một con ngựa, Lục Dã ở phía sau dùng sức mà trừu một chút mộng ngựa.

Mạnh Vân theo nàng lời nói mặc sức tưởng tượng một chút, nhin không được nở nụ cười.

“Khó mà làm được, ta không thể phóng thủy a.”

“Uy! Mạnh Vân, người nhưng đừng gian lận làm lớn bụng a!”

Mạnh Vân mặt một chút đỏ lên, hung hăng mà chụp một chút Quý Hiếu Thích bả vai, “Nói bậy gì đó đâu người!”

Quý Hiếu Thích nhin không được cười ngã vào trên người nàng, một hồi lâu mới bò dậy, “Hôm nay liền trở về đi.”

“..... A? Vì cái gì?”

Nàng hướng về phía Mạnh Vân phất phất tay cơ, “Nhà người vị kia tới thúc giục nga, nói hẳn một đêm không thấy như cách tam thu, nhớ người muốn chết, một lát liền tự mình tới đón người về nhà.” Nàng tăng thêm “Tự mình” hai chữ âm, trong giọng nói mang theo trêu chọc ý cười.

Mạnh Vân ghen khí, không một lát liền ghen đỏ mặt.

“Người đừng lý Lục Dã cái kia bệnh tâm thần!”

***

Bệnh tâm thần tới thực mau.

Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích mới trở lại nhà nàng dưới lầu, liền phát hiện Lục Dã xe đã ngừng ở trong tiểu khu.

Quý Hiếu Thích hừ một tiếng, “Nị oai!”

Mạnh Vân bị nàng cười đến mặt đỏ, lại cảm thấy có một tia ngọt ngào, cũng không có phản bác, “Ta đây đi về trước.”

“Đi thôi đi thôi, con gái gả chồng như nước đổ đi a!” Quý Hiếu Thích ai thán vài câu, đột nhiên lại tức mặt, “Nhưng ngàn vạn đừng nháo xảy ra chuyện a, bằng không xuyên áo cưới khó coi.”

Mạnh Vân chụp nàng một chút, “Đừng nói bậy..... Đi lạp.”

Lục Dĩ đã sớm thấy được nàng, cũng không nói lời nào, liền mang theo cười yên lặng mà nhìn nàng mở cửa xe lên xe.

Chờ nàng cột kỹ đai an toàn, Lục Dĩ mới thò lại gần, bay nhanh mà hôn hôn nàng môi, “Leo núi mệt mỏi sao?”

“Không mệt a.”

Này sơn là cái gì sơn a, trên dưới bò xong đều không dùng được một tiếng rưỡi, hơn nữa mặt trên thả hương bái Phật cũng liền hoa 2 cái nhiều giờ, nào xứng được với nhiều mệt hoạt động đâu.

Lục Dĩ nhéo nhéo nàng cái mũi, “Lúc này liền phải ngoan ngoãn nói mệt, ta tiếp theo câu mới có thể tiếp được đi a!”

“..... Không cần nghe thổ vị lời âu yếm.”

Mạnh Vân không cố động, Lục Dĩ cũng không có biện pháp, lái xe mang nàng trở về nhà.

Hắn sớm mà đã kêu tiệm cơm đưa tới mới mẻ hải sản, có chút có thể trực tiếp ăn sống, không thể ăn sống chính mình lấy phồng một nắng vớt ra tới, xứng với mấy cái rau trộn, hải sản bữa tiệc lớn liền thành.

Lục Dĩ nhanh nhẹn mà chuẩn bị hảo cơm chiều, lúc này mới hưng phấn mà từ bàn phía dưới lấy ra bản đồ, cấp Mạnh Vân lật cái sinh hào, phóng tới nàng mâm, sau đó mới chỉ vào bản đồ cho nàng xem.

“Ta ngày hôm qua suy nghĩ cả đêm, hôm nay giữa trưa lại thừa dịp nghỉ ngơi làm công lược, rốt cuộc nghĩ tới khoảng cách gần du địa điểm.”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, “Nơi nào a?”

“Đi tiểu đảo đi? Đông cực đảo, cái kia điện ảnh, người xem qua sao?” Lục Dĩ hừ vài câu.

Mạnh Vân lắc lắc đầu.

Nàng phía trước ở nước ngoài, đối quốc nội điện ảnh không có gì chú ý.

Lục Dĩ một chút đều không ngoài ý muốn, thoạt nhìn chính là sớm có chuẩn bị, lập tức móc ra di động, “Không biết cũng không có việc gì, cái này mùa đi còn có ánh huỳnh quang bờ cát đâu.”

Hắn đem điện thoại đưa cho Mạnh Vân xem.

“Thích sao?”

Ánh huỳnh quang bờ cát thật sự là quá mỹ, mặc cho bất luận cái gì một cái ý chí sắt đá nữ nhân đều vô pháp nói không.

Mạnh Vân cười lên tiếng, “Thích.”

Lục Dĩ lập tức nhảy nhót lên, “Ta đây lập tức đi định vé tàu, ngày mai chúng ta lái xe qua đi, đến bên kia lại ngồi thuyền đi trên đảo?”

“Hảo nha.”

Hải sản bữa tiệc lớn cũng vô tâm tư ăn, dù sao trên đảo hải sản càng tiên càng mỹ vị, không bằng lưu trữ bụng đi chỗ nào.

Quan trọng nhất chính là, Lục Dĩ tưởng tượng đến có thể cùng Mạnh Vân ngồi ở cùng nhau, nhìn ngôi sao, thổi gió biển, nghe sóng biển thanh

âm..... Quả thực như là mộng giống nhau cảnh tượng a.

Hắn toàn thân tế bào đều nhịn không được hoạt động đi lên đâu.

Dù sao liền đi hai ngày, cũng không có gì hảo chuẩn bị, ngày hôm sau thứ bảy sáng sớm, hai người liền lái xe, hự hự mà xuất phát.

Chờ đỗ trên thuyền đảo, Mạnh Vân mới nhịn không được kinh hô ra tiếng, “Oa.....”

Đông cực đảo thật sự là quá mỹ, tuy rằng trên đảo đã có khai phá dấu vết, nhưng là kia nước biển lam đến làm nhân tâm động, quả thực vô pháp không thích.

Hai người đứng ở quốc lộ thượng, đều cảm thấy đá ngầm giờ tay có thể với tới, là phi thường có nghệ thuật cảm hình ảnh.

Lục Dã lấy ra di động, cấp Mạnh Vân liên tiếp chiếu thật nhiều ảnh chụp, lúc này mới bắt được nàng cánh tay, “Cùng nhau chụp một trương.”

Mạnh Vân có điểm ngượng ngùng, tổng cảm thấy Lục Dã nhan giá trị quá cao.....

Thật cũng không phải tự ti, chính là cùng một cái cao nhan giá trị người chụp ảnh chung khi cái loại này không tự giác áp lực.

Nhưng là nàng vẫn là ngoan ngoãn mà thấu qua đi, để sát vào màn ảnh.

“1, 2,.....”

Nào biết liền ở Lục Dã muốn chụp thời điểm, hắn đột nhiên duỗi tay đè lại Mạnh Vân mặt, đem nàng đầu xoay qua tới, xuất kỳ bất ý mà hôn lên đi.

“.....3!”

“Lục Dã! Người làm gì đâu!”

Mạnh Vân thật là thật nhiều năm không như vậy điên chơi đùa.

Bọn họ quê quán là núi vây quanh thành thị, chung quanh căn bản không hải, tới rồi đại học cũng không đi ra ngoài du lịch quá, ra quốc càn đừng nói nữa, ăn mặc cần kiệm hảo hảo học tập đều không kịp đâu, nào có thời gian kia đi du lịch đâu.

Lục Dã thật là từ các mặt đều có thể hoàn mỹ đánh trúng nữ sinh tâm tư, mặc kệ là địa điểm lựa chọn, vẫn là hành trình an bài, trụ dân túc.....

Hắn định cư nhiên là sao trời pha lê phòng, nóc nhà là toàn pha lê, nhìn ra đi chính là xanh thẳm không trung.

Mạnh Vân bị hắn cường ôm năm tới rồi trên cái giường lớn kia.

“Lục Dã.....”

“Đừng nói chuyện, nói nữa ta thân người a.”

“.....”

Lục Dã bị nàng khẩn trương bộ dáng chọc cười, “Người đoán đoán, ta là khi nào bắt đầu thích người?”

“.....”

“Là năm nhất thời điểm nga.”

Mạnh Vân xoay đầu nhìn hắn một cái.

“Hắn là các người năm nhất thời điểm, người khi đó vừa mới nhập học, ở tìm lãnh giáo phục địa phương, kết quả lạc đường, mê tới rồi y học viện tới, người còn nhớ rõ sao?”

“.....” Thật sự không nhớ rõ.

“Lúc ấy chúng ta đã khai giảng, ta một người ra tới mua cơm, liền nhìn đến người một bộ sắp khóc biểu tình.” Lục Dã hồi ức một chút nàng bộ dáng, nặng nề mà nở nụ cười.

“Ta lúc ấy liền tưởng, người nên không phải tới tìm ta thông báo đi? Kết quả người đi lên chính là một câu, ‘ đồng học, đại lễ đường đi như thế nào?’”

“Ta má ơi, lúc ấy ta thiếu chút nữa cười tràng, đại lễ đường ly chúng ta nơi này ít nhất đến kéo dài qua hơn phân nửa cái giáo khu..... Ta còn đương người tìm cái lấy cố lại đây cùng ta đến gần, kết quả người vẫn là thật lạc đường, hơn nữa hoàn toàn không chú ý tới trước mặt đứng đại soái ca. Lúc ấy thật là không đem ta cấp tức chết rồi.”

Lục Dã chính mình bị chính mình chọc cười, duỗi tay nhẹ nhàng mà nhéo nhéo Mạnh Vân mặt.

Mạnh Vân kỳ thật đối chuyện này cơ bản không ấn tượng, bất quá nghe Lục Dã như vậy vừa nói, nàng phi thường khẳng định ngầm phán đoán.

“Người đây là tự mình ý thức quá thừa, cảm ơn.”

“Hành đi..... Kia như vậy tự mình ý thức quá thừa đại soái ca, tiểu muội muội muốn hay không xin thương xót, chạy nhanh nhận lấy nha?”

Tác giả có lời muốn nói: Quá mệt nhọc không tiểu kịch trường.....

Ngày mai cũng là buổi tối đổi mới, moah moah

Chương 43

Hai người ở kia hình tròn lộ thiên trên giường lớn nị oai trong chốc lát, vẫn là quyết định thừa dịp bóng đêm bò dậy đi ăn hải sản.

Khó được tới thứ hải đảo, hải sản nướng BBQ quán ven đường dù sao cũng phải nếm thử.

Trên đảo hải sản cùng trong thành bán đến không giống nhau, sinh hào đều có bàn tay lớn như vậy.

Mạnh Vân không yêu ăn cái này, liền điếm vô sò loại, lão bản nướng đến thơm ngào ngọt, chính mình xối thượng ớt cay tử, tiên đến người hận không thể đem đầu lưỡi nuốt vào.

Không ăn quán ven đường Lục Dã cũng không đến tuyến, cũng may lão bản mang theo bao tay, nguyên liệu nấu ăn gì đó đều là mới mẻ từ trong biển vớt đi lên, không khai hỏa thời điếm còn ở chất dẻo xốp tung tăng nhảy nhót đầu, không có lần thứ hai gia công ô nhiễm.

Hắn cũng đi theo Mạnh Vân nhập gia tùy tục lên, lung tung rối loạn mà mua không ít hải sản, tính toán đem hương vị từng bước từng bước thử qua tới.

Cái này điếm vẫn là chợ đêm nhất náo nhiệt thời điếm, hai người nhặt cái góc vị trí ngồi, một bên ăn một bên có một câu không một câu mà liêu.

“Ánh huỳnh quang bờ cát nơi này không gặp a.”

“Ta mới vừa hỏi dân túc lão bản, hắn nói đông cực không thường thấy, muốn đi hoa điều đảo mới có thể xem đến rõ ràng. Lần này quá nóng nảy, hoa điều vé tàu mua không được, cuối tuần lại đến một lần?”

Lục Dã kỳ thật có điếm ngược ngùng, hắn cũng không có tới quá nơi này, xem công lược thời điếm không chú ý tới người khác đem này mấy cái đảo công lược quây với nhau viết.

Rõ ràng là dùng ánh huỳnh quang bờ cát câu nàng tới.....

“Cũng không vội, dù sao mùa hè đều có sao? Nơi này đã rất đẹp.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 46

Mạnh Vân hoàn toàn không thèm để ý, mang theo dùng một lần bao tay, thuận tay hướng Lục Dĩ trong miệng tắc cái con trai.

Lục Dĩ cay đến môi đều đỏ, liền uống lên vài khẩu bia, lúc này mới thò lại gần thân nàng.

“Người muốn cay chết người đối tượng.....”

“Người làm gì đâu này trước công chúng! Uy..... Lục Dĩ!”

Mạnh Vân một cái tát đem hẳn chụp tới rồi một bên đi.

Mắt thấy Mạnh Vân thẹn thùng đến muốn sinh khí, Lục Dĩ lúc này mới ngừng nghỉ xuống dưới, ngoan ngoãn cúi đầu ăn que nướng.

Chỉ là hai người không nói lời nào thời điểm, cách vách bàn thanh âm liên rất rõ ràng.

“Ba ba, vì cái gì tới nơi này chơi a? Không phải nói xem mù mù sao?”

Nghe được tiểu băng hữu thanh âm, Mạnh Vân thói quen tính mà xoay đầu đi liếc mắt một cái.

Cách vách bàn ngồi một lớn một nhỏ hai người, tiểu băng hữu ngồi ở ba ba bên cạnh, mặt mày phi thường đẹp, ba ba mặt ở bóng ma, thấy không rõ bộ dáng, bất quá chỉ xem hài tử đều biết đại nhân nhất định lớn lên thực tuấn tú.

Quả nhiên, đại nhân ngay sau đó nói một câu rất nhiều người đều rất quen thuộc lời kịch.

“Nhìn đến không trung sao? Mụ mụ biến thành bầu trời ngôi sao, đang ở cùng ưu ưu chớp mắt đâu.”

“Thật vậy chẳng?”

“Thật sự.”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà cười một tiếng.

Lục Dã ngẩng đầu, “Làm sao vậy?”

“Không có gì, nghĩ tới có ý tứ sự tình.”

Nàng ra ngoại quốc học tập thời điểm, người nước ngoài không thể lý giải vì cái gì người Trung Quốc thích dùng “Biến thành ngôi sao”, “Biến thành con bướm” này đó ngành, bọn họ cho rằng như vậy lừa gạt hài tử là không đúng.

Mạnh Vân về nhà suy nghĩ cả đêm, hồi trường học đi hỏi lại giáo thụ.

“Kia vì cái gì, các người phải đối hài tử nói, những cái đó qua đời người là ‘đi gặp thượng đế’ đâu?”

.....

Mạnh Vân vẫn luôn cảm thấy, bên ngoài phiêu linh là một kiện có điểm bi thôi sự tình, trời xa đất lạ, nàng lá gan lại tiểu, làm cái gì đều khó.

Hiện tại lại hồi tưởng lên, trên thực tế cũng không phải phẩm không ra lạc thú.

Bóng đêm, sao trời, biển rộng, mỹ thực.

Còn có bên cạnh ngôi sở ái người.

Hết thảy lập tức đều có thể điếm tô cho đẹp hết thảy không khoái hoạt quá khứ.

Lục Dã xem nàng thất thần, nhẹ nhàng mà nhéo nhéo nàng cái mũi, “Tưởng cái gì đâu.”

“Không có gì.”

Mạnh Vân nở nụ cười.

Bên cạnh ngôi hai cha con còn không có rời đi, tiểu băng hữu đồng ngôn đồng ngữ từ trong gió bay tới, “Chính là vẫn vẫn nói, đại nhân nói cái gì biến thành ngôi sao, đi bầu trời nói như vậy, đều là lừa gạt chúng ta, đại biểu người đã chết. Ba ba, cái gì kêu đã chết?”

“Đã chết..... Chính là đi bầu trời lạ, biến thành ngôi sao.....”

Hiển nhiên Lục Dã cũng nghe tới rồi bên cạnh đối thoại.

Hắn nhin không được cười khẽ một tiếng, tiến đến Mạnh Vân bên tai, lén lút cùng nàng thì thầm.

“Không được, ta thích ngôi sao, phải chộp vào trong lòng bàn tay.”

“.....”

“Người là của ta ngôi sao, ta bắt được đã có thể không bao giờ sẽ buông tay nga.”

***

Từ đông cực trở về lúc sau, đi Lục Dã gia báỉ phỏng chuyện này liền khẩn cấp đề thượng hành trình.

Lục Dã vui vẻ đến không thành dạng, liền Mạnh Vân một người ở nhà khăn trương, cân nhắc muốn đưa chút cái gì mới sẽ không thất lễ.

“Lá trà? Lá trà có thể chứ? Người nhà người đều uống cái gì trà a?”

Lục Dã ấn nàng bả vai, đem nàng ấn ở sô pha, bằng không nàng lên giống chỉ không đầu ruồi bọ giống nhau hạt chuyển động.

“Trong nhà cái gì đều có, lá trà cũng một đồng lớn. Tùy tiện mua điểm quả rổ gì đó là được a, ta đến lúc đó đi mua.”

Mạnh Vân xoay đầu cảm tức nhìn hăn, “Kia cũng quá không hảo đi!”

Tuy rằng chỉ là bình thường mà liền thấy cái mặt, rốt cuộc là lần đầu tiên báỉ phỏng, như vậy có lệ, có vẻ cũng quá không đi tâm.

Lục Dã đơn thuần cũng chính là đậu đậu nàng, chính mình lão bà tuy rằng nhất định sẽ thảo mọi người thích, nhưng là hăn cũng không thể làm nàng trong lúc vô tình rơi xuống nói cái gì bính.

“Được rồi, người đừng nhọc lòng.”

Lục Dã cùng Mạnh Vân đều là người trẻ tuổi, trên thực tế cũng không rõ ràng bản địa báỉ phỏng đặc sắc.

Bất quá Lục Dã đã sớm tìm người hỏi thăm một phen, đại khái cũng biết một ít quy củ.

Thuốc lá cùng rượu vang đỏ là cần thiết phải có, bất quá nhà bọn họ không ai hút thuốc, cho nên liền đổi thành khác, gần nhất lá trà không tính tân thị, đưa trần trà lại không thích hợp, Lục Dã phí thật lớn công phu, mới tìm tới có thị trường nhưng vô giá trà bánh, lão gia tử nhà hăn hăn là sẽ thích.

Mạnh Vân phương diện này chính là hoàn toàn thường dân, cơ bản cũng vô pháp phán đoán cái gì kêu trà bánh, chỉ đương đi lá trà cửa hàng chọn quý

đến chính là hảo trà.

Lục Dã giúp nàng toàn diện mà chuẩn bị lễ vật, nhét vào xe cốp xe.

Mạnh Vân nhìn sốt ruột, nhỏ giọng nói: “Lục Dã, ta đem tiền cho người a.”

Rõ ràng là nàng đi bãi phóng muốn mang lễ vật, cuối cùng đều biến thành Lục Dã chuẩn bị, thật sự là quá không thích hợp.

Lục Dã “Hắc nha” một tiếng, sờ sờ nàng đầu, “Người còn cùng ta cái gì người tiền tiền của ta, người người đều là ta có được không.....”

“Nói chính sự đâu, có thể hay không đứng đắn điếm.....”

“Đã biết đã biết, vậy người lấy thân gán nợ đi.”

Lục Dã nói được nhẹ nhàng, lại đem Mạnh Vân vững chắc mà hoảng sợ.

Nàng ngơ ngốc mà nhìn Lục Dã, mặt một chút một chút đỏ lên, liền vành tai đều phấm dị thường màu hồng phấn.

“Cái gì lấy thân gán nợ a, Lục Dã, người tư tưởng xấu xa.....”

Lục Dã thường thức trong chốc lát nàng thẹn thùng thần sắc.

“Lấy thân gán nợ chính là làm người ngày mai động động tay làm thịt bò nạm ăn, người tưởng chỗ nào vậy?”

Hắn trầm giọng nở nụ cười.

“.....”

Mạnh Vân có điếm tưởng phẫn hận một cái tát, lại cảm thấy trong chốc lát muốn gặp người khó mà nói, tốt xấu là trăm cay ngàn đắng mà nhịn xuống.

Lục Dã nhìn nàng biểu tình, cười hơn nửa ngày, rốt cuộc phát động xe.

Lục viện trưởng thích náo nhiệt, cho nên vì cả gia đình có thể thường xuyên vô cùng náo nhiệt trụ một khối, liền ở ngoại ô khu biệt thự mua phòng ở, trên dưới tổng cộng bốn tầng, rộng mở lại thoải mái, liền chính mình mua phòng ở Lục Dã đều có một gian rất lớn phòng lưu trữ.

Mạnh Vân quê quán chỗ đó cũng không xem như đặc biệt ở nông thôn địa phương, nhị điểm năm tuyển thành thị, nhà bọn họ cũng không phải nông thôn hộ khẩu, từ nhỏ đến lớn trụ ít nhất đều là bình thường dân trạch, còn trước nay không trụ quá biệt thự đâu.

Lục Dã xe mới khai tiến khu biệt thự, nàng liền có chút đứng ngời không yên lên.

Mạnh Vân trong lòng rất rõ ràng, chính mình cùng Lục Dã chênh lệch rất lớn, loại này chênh lệch không chỉ là bên ngoài thượng, còn có gia đình xuất thân cùng quá khứ trải qua.

Lục Dã ở nàng trước mặt vẫn luôn biểu hiện đậu bỉ lại bình dân, nhưng là trụ đến một khối lúc sau, nàng rốt cuộc cũng là phát hiện một ít, hơn nữa một ít khẩu phong, ngẫm lại liền biết Lục Dã không xem như người thường gia.

Nàng..... Sẽ bị nhà bọn họ thích sao?

Lục Dã chú ý tới Mạnh Vân thủ túc vô thố, có điểm buồn cười, lại có loại nói không nên lời chua xót.

Hắn không hy vọng Mạnh Vân ở trước mặt hắn tự ti, hắn Mạnh Vân, hắn là hoàn hoàn toàn toàn yêu hắn, không cần khác cái gì phức tạp cảm tình.

Hắn cũng luyện tiếc Mạnh Vân khổ sở.

Lục Dã đem xe dựa đến ven đường ngừng.

Mạnh Vân tay phản xạ có điều kiện mà run lên, “Tới rồi?”

“Không đâu.” Lục Dã nở nụ cười, cầm tay nàng, “Thực khẩn trương sao?”

“Ân..... Ân.”

Mạnh Vân cúi đầu, nhẹ nhàng mà lên tiếng.

Lục Dã cười khẽ lên, lắc lắc tay nàng chỉ, lại đem nàng toàn bộ tay bao vào chính mình lòng bàn tay.

“Vì cái gì khẩn trương?”

“.....”

“Nhà của chúng ta người đều thực hảo ở chung, ông nội của ta cũng thực thích người, người hẳn là sẽ thích hẳn, hẳn thực đáng yêu.”

“Không phải vấn đề này.....”

Lục Dã xem nàng bộ dáng này, thật là lại tức lại đau lòng, ghen một hồi lâu, đột nhiên lại đã mở miệng, “Này tiểu khu không tồi đi?”

“Đương nhiên không tồi.....”

Này đều không thể nói đúng không sai rồi đi?

Coi như là xa hoa.

“Sẽ bởi vì này tiểu khu có áp lực sao?”

Mạnh Vân không nói.

Lục Dã xác thật là phi thường miễn cảm người, ở trước mặt hẳn, nàng giống như là một cái tiểu bằng hữu giống nhau hảo hiểu, tựa hồ không cần nói cái gì, cũng đã bị hẳn nhìn thấu.

“Có áp lực cũng vô dụng, người chỉ có thể bồi ta trụ nhà ta, trừ bỏ ngày lễ ngày tết, không cơ hội trụ biệt thự. Khổ sở sao?”

Lục Dĩ nhẹ nhàng mà néo néo nàng mặt, “Người vẫn là phải đợi lão công phấn đấu ra một bộ biệt thự mới được a, người lão công tuy rằng hiện tại không có tiền, lại chờ mấy năm, chờ người lão công hoa tàn ít bướm, có thể thăng cái trưởng khoa gì đó, vẫn là có hi vọng phấn đấu ra tới.”

Mạnh Vân đốn một hồi lâu, rốt cuộc vẫn là nhịn không được nở nụ cười.

“Ta lão công là ai?”

“Không phải ta sao?”

Lục Dĩ xem nàng khôi phục nguyên khí, lúc này mới một lần nữa phát động ô tô.

“..... Không biết xấu hổ.” Mạnh Vân bĩu môi hừ một câu.

Chỉ là chờ tới rồi Lục Dĩ cửa nhà, Mạnh Vân mới phát hiện tới cửa bãi phóng chuyện này, căn bản không giống như là Lục Dĩ nói được đơn giản như vậy.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 47

Cũng không biết là Lục Dã nói gì đó, hoặc là hấn như vậy già đầu rồi rớt cuộc mang theo nữ sinh về nhà, bị nhà bọn họ trở thành thiên đại sự, xe mới dừng lại, phần phật liền đi ra vài cá nhân.

Lục Dã còn không có đẩy ra cửa xe, một cái mười bảy tám tuổi tiểu cô nương đã vọt lại đây, thế hấn một phen kéo ra.

“Biểu ca người nhưng tính ra, lục viện trưởng bọn họ nhưng đợi các người đã lâu!”

Tác giả có lời muốn nói: Thấy gia trưởng lạp ~

Tiếp theo càng có thể là sáng mai cũng có khả năng là đêm mai trực tiếp canh hai hợp nhất, không nhất định, xem ta gõ chữ tốc độ.....

Quá mấy ngày liền khôi phục ổn định buổi sáng 8 giờ đổi mới ha

Chương 44

Tiểu cô nương ăn mặc màu trắng váy hai dây, thanh âm uyển chuyển, bộ dáng cũng là khó được đẹp.

Mạnh Vân nghịch quang vọng qua đi, phảng phất minh bạch Lục Dã gia tốt đẹp gien.

Lục Dã cười một tiếng, hướng tiểu cô nương trong lòng ngực ném cái bao lì xì, “Cảm ơn người lạp.”

Tiểu cô nương thu tiền tiêu vặt, cười chạy đi rồi, một bên chạy một bên còn không quên kêu: “Cảm ơn lão ca, tẩu tẩu thật là lão xinh đẹp!”

Lục Dã “Hắc” một chút, đẩy cửa xuống xe, vòng qua đi thế Mạnh Vân cũng mở ra cửa xe, cho nàng giới thiệu nói: “Vừa mới cái kia là ta biểu muội, tên gọi từ trần, năm nay cao nhĩ..... Điên điên khùng khùng, người đừng lý nàng.”

Mạnh Vân dừng một chút, “Người biểu muội..... Hôm nay cũng tới a.”

“Phỏng chừng là ông nội của ta sợ người một nữ hài tử khẩn trương, tìm nàng tới bồi bồi người. Không có việc gì, trong chốc lát người nô dịch nàng là đến nơi.” Lục Dã đem nàng bao bồi đến trên người mình, lúc này mới đi khai cốp xe lấy lễ vật, “Thu tiền dù sao cũng phải hảo hảo làm việc đi, nếu là làm nàng tẩu tử không vui, ta phi tẩu chết nàng không thành.”

Nghe tới quan hệ liền rất tốt bộ dáng.

Mạnh Vân có điểm nói không nên lời hâm mộ, bất quá bởi vì Lục Dã như vậy vừa nói, nàng cư nhiên thật sự cảm thấy nhẹ nhàng một ít.

Lục Dã đem xe ngừng ở bên cạnh dừng xe vị thượng, đi đến nhà hãn còn có mấy chục tới bước lộ, cơ bản có thể nhìn đến nhà hãn có người đứng ở đại cửa sắt chờ thân ảnh.

Mạnh Vân đứng ở bên cạnh xe, hít sâu một hơi, yên lặng mà đuổi kịp phía trước Lục Dã.

Lục Dã đi rồi hai ba bước liền ngừng lại, xoay đầu đi.

Mạnh Vân: “Làm sao vậy?”

Lục Dã đem trên tay quà tặng túi đều cũng đến một bàn tay thượng, một cái tay khác đuổi ra tới, dắt lấy nàng, yên lặng mà nắm.

“Đừng đi lạc.”

“..... Lại không phải tiểu băng hữu.....”

Mạnh Vân đỏ mặt.

Lục Dã nắm nàng, không nhanh không chậm mà ấn chuông cửa.

Cửa sắt “Ca tháp” một tiếng khai, bộ đàm truyền đến lão nhân trung khí mười phần thanh âm, “Nhà mình chìa khóa đều không mang theo?!”

Lục Dã hắc hắc cười một tiếng, “Các người trốn cạnh cửa lâu như vậy, như thế nào đi vào phía trước cũng không thuận tay cho chúng ta mở cửa nha?”

“.....”

Bộ đàm bị cúp.

Lục Dã nhún vai, nắm chặt Mạnh Vân tay, một bên lôi kéo nàng đi vào đi, một bên nói: “Người xem, lão gia tử có phải hay không thực đáng yêu?”

Mạnh Vân thanh âm thực nhẹ, nhưng là có một chút run.

“Ân..... Ân, rất đáng yêu.....”

Lục Dã néo tay nàng cười một hồi lâu, đột nhiên không biết từ chỗ nào sờ soạng cái vòng tay ra tới, bộ tới rồi tay nàng trên cổ tay.

Mạnh Vân: “?”

“Xem người thủ đoạn có điểm không, từ cho ta lão mẹ nó lẽ vật trộm cầm một cái ra tới, người đừng ghét bỏ ha.”

Mạnh Vân bị hoảng sợ, vừa định lập tức rời ra tới, nhìn đến Lục Dã kia tươi cười, lập tức minh bạch hẳn là ở điệu chính mình.

“Lục! Dã!”

“Ở đâu, làm sao vậy?”

Mạnh Vân tức giận đến mặt đỏ, đều không muốn cùng hắn nói chuyện, dứt khoát trước một bước đi vào.

Dùng hành động biểu đạt muốn ly đến hắn rất xa ý đồ.

Lục Dã ở phía sau phủng bụng cười một hồi lâu, lúc này mới bước nhanh theo đi lên, cánh tay dài một ôm, đem Mạnh Vân ôm vào chính mình trong lòng ngực.

“Lục viện trưởng, chúng ta tới rồi!”

“Tới a.” Một cái nữ năm phụ nữ vây quanh tạp dễ mở cửa, là theo Lục gia hai mươi năm bảo mẫu a di, cùng người một nhà đều đã thực thân. Nàng cười tủm tỉm mà nhìn Lục Dã, “Tiểu lục đã về rồi.”

“A di người hảo, vất vả người.”

A di cấp hai người tránh ra lộ, Lục Dã liền ôm Mạnh Vân vào huyền quan, chờ nàng đổi xong giày lúc sau mới nắm nàng vào lầu một phòng khách lớn.

Toàn bộ phòng khách lấy một cái thật lớn gỗ đỏ bát bảo các làm cách trở, vòng qua bát bảo các là có thể nhìn đến phòng khách toàn cảnh.

Mạnh Vân ánh mắt đầu tiên nhìn đến chính là trên tường treo trên diện rộng bút lông tự, “Hành y tế thế”, treo ở gỗ đỏ sô pha trên đỉnh, thoạt nhìn phi thường có khí khái bộ dáng.

Mà lúc này, trên sô pha đã ngồi bốn năm người, xem tuổi đều là trưởng bối, hai vị lão nhân còn lại là ngồi ở đơn người trên sô pha, hướng về phía Lục Dã vẫy tay.

“Lục Dã mau tới đây, cấp lục viện trưởng nhìn xem người bạn gái.”

Lục Dã cười tủm tỉm, thoạt nhìn rất có điểm không kèm chế được khí chất, cũng không biết là như thế nào tại đây loại gia đình trưởng thành như vậy.

Hắn nắm Mạnh Vân đi đến một vị lão nhân trước mặt, “Lục viện trưởng, đã lâu không thấy a!”

“Tiểu tử thúì, như thế nào cùng người gia gia nói chuyện đâu!”

Lục viện trưởng một cái tát chụp ở cánh tay hắn thượng, mắng một câu, lại chạy nhanh làm a di dọn ghế dựa, làm cho bọn họ hai ngồi xuống, hướng về phía Mạnh Vân cười cười, “Mạnh Vân đi? Vất vả người chịu đựng nhà ta tiểu tử này, hẳn là thực vất vả đi.”

“Lục viện trưởng, người làm gì nói ta nói bậy còn ngay trước mặt ta a.....”

Lục Dã tương đương bất mãn.

Mạnh Vân nhìn chăm chăm lục viện trưởng nhìn một hồi lâu, rốt cuộc nghĩ tới.

“A.....”

Này còn không phải là phía trước quý muện năm viện thời điểm, tới kiểm tra phòng khi cái kia dẫn đầu lão giả sao, mang theo một đồng lớn tuổi trẻ bác sĩ, thoạt nhìn liền rất có khí thế bộ dáng. Mạnh Vân một chút liền nghĩ tới.

Cư nhiên là Lục Dã gia gia.....

Nàng đột nhiên có chút xấu hổ, trong khoảng thời gian ngắn đã quên ngày đó ở bệnh viện nàng có hay không làm cái gì kỳ quái sự tình.

Lục viện trưởng cười tủm tỉm, “Nhớ tới lạ?”

“Ngài hảo.....”

“Không cần khách khí, coi như chính mình gia giống nhau hảo, làm Lục Dã cho người giới thiệu giới thiệu, sau đó các người liền đi lên nghỉ ngơi đi, ăn cơm lại xuống dưới.”

Lục Dã vừa lòng, “Cảm ơn lục viện trưởng đại ân đại đức liệt!”

Nói, hẳn đem ngồi vài vị nhất nhất giới thiệu cho Mạnh Vân.

Cả nhà lớn nhất chính là lục viện trưởng, sau đó là Lục Dã mẹ nội nó.

Lục viện trưởng tổng cộng có hai đứa nhỏ, hôm nay đều tới, đều là đến xem Lục Dã bạn gái.

Lục Dã ba ba là lão đại, cô cô là muội muội, Lục Dã mẹ mẹ, còn có dưỡng đều là chữa bệnh hệ thống người, cũng không đều là bác sĩ, cũng có hành chính quản lý cương, tóm lại đều xem như sự nghiệp thành công.

Hẳn cô cô chỉ có một nữ nhi, đó chính là từ trần, tuy rằng vẫn là cao trung sinh, giống nhau cũng là học hóa học, về sau hơn phân nửa cũng là muốn hướng y học phương hướng đi đi.

Mạnh Vân ngoan ngoan ngoan ngoan mà từng bước từng bước chào hỏi, tặng lễ, trong lòng lại tương đương cảm thán.

Lúc này mới kê toàn gia học bá a, nội tình thật không phải người thường gia so được với, mẫu chốt còn không có cái giá, Lục Dã ba mẹ quả thực liền tính là hiền lành vô cùng, cũng trách không được Lục Dã tính cách như vậy hảo.

Hơn nữa này người một nhà cũng tương đương xứng đôi “Hành y tế thế” này bốn chữ.

Mạnh Vân chỉ cảm thấy kính nể đến vô pháp nói, liên quan xem Lục Dã hình tượng cũng có chút cao lớn đi lên.

Như vậy bầu không khí..... Thật sự thật tốt quá.

Nàng kỳ thật có điểm hâm mộ.

Trong nhà đều là tri thư đạt lý người, người hảo ở chung, đều có học thức tầm mắt —— xem từ trần này nuông chiều bộ dáng, cũng sẽ không trọng nam khinh nữ, trưởng bối vẫn bối quan hệ cũng hòa thuận.

Như vậy địa phương lớn lên hài tử, đều sẽ giống Lục Dã như vậy làm người thích đi?

Thật sự quá hâm mộ.

Lục Dã cũng không nghĩ Mạnh Vân bị hỏi đông hỏi tây, cho nàng quá lớn áp lực, liền mang theo nàng lên lầu đi chính mình phòng.

“Người trước nghỉ ngơi một chút, ta làm từ trần tới bồi người chơi.”

Thấy hẳn phải đi, Mạnh Vân phản xạ có điều kiện mà bắt được hẳn vạt áo.

Lục Dã quay đầu lại, nhẹ nhàng mà nở nụ cười, “Luyện tiệc ta a?”

Mạnh Vân đỏ mặt, lại không có buông tay, “Người đi đâu a.”

Lục Dã nhìn thoáng qua, xác định phòng môn đã quan hảo, lúc này mới xoay người lại thân nàng lông mi, liền tiếp hôn vài hạ.

Mạnh Vân trên người có một cỗ mùi hương, cả người đều là mềm mại, làm hẳn xúc tua liền vô pháp thoát khỏi đi.

Lục Dã thở dài, “Lão gia tử khẳng định muốn hỏi chuyện nha, ta sợ người trong chốc lát ăn cơm thời điểm bị hỏi xấu hổ, trước thế người giải đáp đi.”

“..... Nga.” Mạnh Vân cắn cắn môi, lúc này mới một chút buông lỏng tay.

Lục Dã nhìn không được cười ha hả.

Chỉ là cũng không có biện pháp, hăn đau lòng Mạnh Vân da mặt mỏng, sợ nàng trong chốc lát bị truy vấn ăn cơm không ngon, dứt khoát trước tiên đi xuống vì các vị gia trưởng “Giải đáp nghi vấn giải thích nghi hoặc” đi.

Hăn cũng sợ người trong nhà không cẩn thận hỏi đến nói cái gì, làm Mạnh Vân nghĩ đến qua đi không vui mấy năm.

Mạnh Vân nhưng thật ra không tưởng nhiều như vậy, chỉ đương Lục Dã muốn cùng người trong nhà lên nói điểm lời nói, “Ân” một tiếng khiến cho hăn đi xuống lầu.

Không trong chốc lát, từ trần liền ăn mặc dép lê “Lạch cạch lạch cạch” đi lên tới gõ cửa.

“Tẩu tử? Ở sao?”

Mạnh Vân bị nàng cái này tùy tiện “Tẩu tử” kêu đến sững sốt một chút, lúc này mới nâng thanh ứng “Ồ”.

Từ trần đẩy ra môn, thực không khách khí mà đi đến, quán tiến bên cạnh tiểu sô pha.

Chỉ là nàng giống như cũng không có gì bất quái tâm tư, một chút cũng chưa hỏi thăm tới nói cái gì ý tứ, trực tiếp móc ra di động, “Tẩu tử, muốn hay không cùng nhau chơi game a?”

Mạnh Vân có điểm ngượng ngùng, “Ta sẽ không ai.....”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 48

“Không có việc gì, người khẳng định sẽ.” Từ trần đem chính mình di động cho nàng nhìn thoáng qua, “2048, con số trò chơi.”

“.....”

Mạnh Vân nhất thời không biết nên nói cái gì hảo.

Quả nhiên cùng Lục Dĩ là huynh muội —— giống nhau không đi tìm thường lộ.

Nhìn đến nàng sắc mặt, từ trần yên tâm, “Sẽ đi? Chúng ta đến xem ai điểm cao đi.”

Nàng cấp Mạnh Vân báo một chuỗi chữ cái, “WIFI mật mã, người cái tiếp theo, chúng ta cùng nhau bắt đầu.”

Mạnh Vân trăm triệu không nghĩ tới, lần đầu tiên tới cửa thấy gia trưởng, cư nhiên còn cùng cao trung sinh ngồi ở một khối chơi nổi lên 2048.

Tâm tình có điểm vi diệu.

Nói không rõ là vui vẻ vẫn là cái gì, nhưng là cảm giác này không xấu.

Nàng trộm mà nhìn từ trần sườn mặt liếc mắt một cái, tự mình cũng không ý thức được chính mình đã nở nụ cười.

Cùng lúc đó, Lục Dĩ cũng ngồi xuống phòng khách trên sofa, thoạt nhìn tương đương tiêu sái bộ dáng, “Hỏi đi.”

Lục viện trưởng phía trước đã cùng Mạnh Vân gặp qua một lần, đối nàng tương đương vừa lòng, “Ta không có gì hảo hảo, là cái hảo cô nương, nói chuyện cũng rất có lễ phép, lớn lên cũng có thể ái, xứng người tiêu tử này vậy là đủ rồi, người hảo hảo đối nhân gia, a?”

Lời này Lục Dĩ thích nghe, hắc “Hắc” một tiếng, “Kia cần thiết đến bảo bối a, lục viện trưởng người cứ yên tâm đi.”

So sánh với dưới, Lục Dĩ ba mẹ liền hỏi đến nhiều một ít, tỷ như thường quy “Là làm gì đó a”, “Trong nhà thế nào a”, “Cái gì trường học” linh tinh.

Lục Dĩ cũng không gạt bọn họ, nhất nhất làm giải đáp, cuối cùng mới nói một câu, “Mẹ, vân vân nàng vẫn luôn đối nhà nàng tình huống có điểm miễn cảm, cho nên ta trước thế nàng đáp, các người đừng làm trò nàng mặt hỏi, ta sợ nàng trong lòng khó chịu.”

Lục Dĩ mẹ nó nghe xong, một chút cũng chưa không vui, ngược lại là phi thường vừa lòng nhi tử đào tim đào phổi, “Nhi tử trưởng thành, biết đau tức phụ, nhiều năm như vậy, ta còn sợ người là đồng tính luyện ái không dám cùng trong nhà nói đi..... Yên tâm đi, mẹ mẹ cảm thấy thực tốt, như vậy gia đình hài tử dễ dàng miễn cảm, nhưng là Mạnh Vân là cái hảo hài tử, nhìn ra được tới, ta thực vừa lòng.”

Lục Dĩ nở nụ cười, ôm con mẹ nó cánh tay, “Kia cần thiết vừa lòng, đây chính là người nhi tử nhớ thương thật nhiều năm người a.”

“Lục Dĩ, nhìn không ra tới, người vẫn là cái tình thánh a?”

“Đó là, cần thiết là cùng ta ba giống nhau a, cha nào con này.”

Lời này rất lớn lấy lòng xưa nay ân ái hắc ba mẹ, trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều nở nụ cười.

Lục Dã thấy hỏi đến không sai biệt lắm, cũng không có ở lâu, đứng lên, chuẩn bị lên lầu đi bồi Mạnh Vân.

Lâm lên cầu thang thời điểm, hẳn mới giống như nhớ lại cái gì giống nhau, xoay đầu, “Lão mẹ, ta đem người cái kia lão hồ pha lê loại vòng tay đưa ta tức phụ nhi a.”

Mẹ nó dừng một chút, “Liên xác định là nàng?”

Lục Dã không chút do dự gật gật đầu, “Xác định.”

Mẹ nó nở nụ cười, làm bộ không kiên nhẫn mà phát phát tay, “Được rồi người, đi thôi đi thôi.”

Lục Dã về tới phòng, liền nhìn đến hai cái tiểu nữ hài một cái ngồi một cái nằm liệt, đều đối với di động không biết làm điểm gì đâu.

Hắn đi vào thời điểm còn nghe được hai người báo ra kỳ quái con số.

Lục Dã nhắm mắt một cái, tức khắc cũng vô ngữ, “Hai người..... Đây là ở PK2048 đâu?”

Mạnh Vân mặt đều có điểm đỏ, nàng điểm không cao, lớn nhất con số cũng chỉ đập đến 1024, từ trăm đều đã đánh đến 4096, điểm cũng là nàng vài lần.

Nàng vốn dĩ chính là văn khoa sinh, cũng không am hiểu này đó con số loại trò chơi, liền tính từ trăm dạy nàng bí quyết, cũng không thể nào có thể nắm giữ.

Lục Dã nhắm mắt một cái liền nhìn ra tới từ trăm này tiểu nha đầu lại ở khi dễ người, đi qua đi thường nàng một cái bạo lật, “Cầm người ca tiền còn dám khi dễ tâu tử.”

Từ trăm “Nha” một tiếng, “Lục Dã! Người làm gì!”

“Không lớn không nhỏ.”

Lục Dã tiếp nhận Mạnh Vân trên tay di động, thuận tay liền thế nàng chơi tiếp.

Chỉ không trong chốc lát, Lục Dã đã hoàn thành 2048, bắt đầu tổ cái thứ hai 2048.

Mạnh Vân xem đến nhập thần, chỉ cảm thấy Lục Dã phi thường lợi hại bộ dáng.

Lục Dã đánh đến 4096 liền không vui liều mạng, buông di động, hướng về phía muốn cùng hẳn nhất quyết cao thấp từ trần lắc lắc tay, “Từ trần, mau đi ra mau đi ra.”

“Làm gì? Không phải ở thi đấu đâu sao?”

“Mau đi ra, người muốn ở chỗ này ăn cầu lương nói liền tiếp tục ngồi.”

“.....”

Từ trần trò chơi cũng không chơi, nhanh nhẹn mà đóng cửa chạy đi ra ngoài.

Lục Dã đem điện thoại ném trên giường, ấn Mạnh Vân bả vai, nhẹ nhàng mà hôn lên đi.

“Người làm gì nha Lục Dã, như vậy đột nhiên.....”

“Người ngồi ta bên cạnh như thế nào kêu đột nhiên đâu.”

Lục Dã muộn thanh nở nụ cười, ấn nàng đầu, một chút một chút ăn luôn nàng son môi.

Chỉ cần Mạnh Vân ngồi ở chỗ đó, đối hẵn mà nói chính là tuyệt đối dụ hoặc.

Càng đừng nói hôm nay như vậy nhật tử..... Ý nghĩa phi phạm, hẵn liền càng muốn làm điếm cái gì.

Đối nàng làm điếm cái gì.

.....

Ở Lục gia một ngày so Mạnh Vân trong tưởng tượng nhẹ nhàng không ít, liền tính là giữa trưa cả gia đình vây ở một chỗ náo nhiệt thời điếm, nhà bọn họ người cũng không hỏi cái gì xấu hổ vấn đề, hàn huyên một ít bệnh viện chuyện này, cũng không vắng vẻ nàng, thường thường là có thể thu được đến từ khắp nơi chiếu cố.

Lục Dã cô cô, cũng chính là từ trần mù mù lớn lên thực Lục Dã phi thường giống, là khó gặp mỹ nhân, nàng nói chuyện ngữ khí cùng Từ Cầm có điếm giống, đều là tương đối ôn nhu kia một khoản, “Vân vân a, người không biết, chúng ta đều nhưng chờ mong chạm đất đã chạy nhanh kết hôn, hảo có người quản mặc kệ nó!”

Mạnh Vân sững sốt một chút, “A.....”

“Các người có suy xét quá khi nào kết hôn sao? Khi nào muốn hài tử nói, có thể tới tìm ta.”

Hẳn cô cô là thị nội tốt nhất tư nhân khoa phụ sản bệnh viện bác sĩ.

Mạnh Vân đỏ mặt.

Lục Dã nhướng mày, “Cô, người có thể so lục viện trưởng còn cấp đâu. Đây là chuẩn bị tế người trong nhà một đao?”

“Lục Dã, ta xem người là tưởng bị đánh.”

Hai người trêu chọc vài câu, hóa giải Mạnh Vân xấu hổ.

Nhưng thật ra Lục Dã ba ba đột nhiên nghĩ ra được một sự kiện, nhắc nhở một tiếng, “Trong chốc lát Việt Lan muốn tới chơi, Lục Dã, buổi chiều người mang theo mấy cái tiểu cô nương đi đi dạo đi? Bên cạnh không phải khai công viên giải trí cùng đường đi bộ sao, người lái xe dẫn bọn hãnh đi. Buổi tối chúng ta liền đi cách vách Tự Hiền Các ăn một đốn.”

Lục Dã nhú nhú mày, “Việt Lan? Nàng tới làm gì?”

“Người này nói cái gì, Việt Lan còn không thể tới chơi a?”

Lục Dã không nói.

Tuy rằng hãnh cùng Việt Lan không thân, nhưng là Việt Lan nàng ba rất cuộc vẫn là lục viện trưởng học sinh, hai nhà nhận thức cũng không phải một ngày hai ngày, Việt Lan từ trước là cơ bản không có tới quá nhà hãnh, nhưng là hôm nay đột nhiên muốn tới..... Tuy rằng hãnh biết không thích hợp, cũng vô pháp ở nhà trường trước mặt nói không tốt.

Việt Lan.

Nghe thấy cái này tên, Mạnh Vân liền dừng một chút, chỉ là nàng cái gì cũng chưa nói.

Lục Dã thực miễn cảm phát hiện không thích hợp, có điểm hối hận không sớm một chút đem sự tình cấp lục viện trưởng nói —— ai có thể nghĩ đến Việt Lan chọn cái thời gian này thượng nhà bọn họ tới chơi a?

Chờ cơm trưa ăn xong, từ trần liền trộm mà cấp Mạnh Vân oán giận lên, “Thật không biết Việt Lan tới làm gì, ta thật phục nàng.”

Mạnh Vân có điểm xấu hổ, cười cười, “Như thế nào lạ? Các người quan hệ không hảo sao?”

Từ trần tương đương khiếp sợ, “Việt Lan a! Người không biết Việt Lan sao! Chính là cái kia điên cuồng đảo truy Lục Dã nữ, trước kia đôi mắt trường trên đỉnh đầu, cùng ta nói chuyện thời điểm đều là vẻ mặt hàng trí đả kích biểu tình, sau lại cũng không biết như thế nào nhận thức Lục Dã, lập tức liền thay đổi mặt, đặc biệt lợi hại, cư nhiên hiện tại còn chưa có chết tâm, ta phục.”

Lời này từ trần có thể nói, Mạnh Vân cũng không dám nói bừa.

Chỉ là nàng trong lòng lại cũng đánh nổi lên chuyển nghi tới.

Việt Lan..... Cư nhiên còn có như vậy quá khứ sao? Điên cuồng đảo truy Lục Dã?

Nàng có chút khân trương.

Từ trần lôi kéo Mạnh Vân trở về phòng, tiến đến nàng bên tai lặng lẽ nói: “Bất quá tẩu tử, người nhưng đừng đem người này đương hồi sự, nàng bị ta ca cự tuyệt lúc sau, còn làm nàng ba chạy đi tìm ông ngoại hoà giải, dù sao có điểm.....”

Nàng nghĩ nghĩ, tìm không thấy hình dung từ, “Dù sao ta không thích nàng. Lục Dã khẳng định cũng không thích nàng.”

Mạnh Vân cười một tiếng, “Ta biết rồi, cảm ơn người, từ trần.”

Nàng nói được chân thành, từ trần ngược lại có chút ngượng ngùng, “..... Ta dạy cho người chơi số độc đi?”

“.....”

Hai người nói một lát lời nói, Việt Lan liền tới rồi, cùng lục viện trưởng bọn họ chào hỏi, mấy cái tuổi trẻ tiểu bối đã bị đuổi đi ra ngoài.

“Trong nhà quá nhỏ, cũng sợ các người câu thúc, đi ra ngoài chơi đi, buổi tối lại cùng nhau ăn cơm.”

Ra đại môn, Lục Dã cũng không quản từ trần cùng Việt Lan, một phen ôm Mạnh Vân, khai xe khóa, “Đi thôi, đi công viên giải trí.”

Từ trần đô khởi miệng, “Ta nhưng không nghĩ đi, lại không phải vườn trẻ.”

“Vậy người nói làm gì đi?”

“Đi mật thất chạy thoát đi, vừa lúc bốn người sao.”

Lục Dã nghĩ nghĩ, cũng gật gật đầu, “Hành a, vân vân cũng thích chơi, đi bãi.”

Lời này nói được quá buồn nôn, Mạnh Vân có điểm ngượng ngùng mà lời kéo hẳn vạt áo.

Bên cạnh đã lâu không nói lời nào Việt Lan nở nụ cười, “Ta cũng thích đâu, chính là có điểm sợ hãi, các người nhưng đừng ghét bỏ ta nha.”

“.....”

“.....”

“.....”

Không ai ứng nàng.

Tức khắc trường hợp liền có điểm xấu hổ.

Cuối cùng vẫn là Lục Dã đánh vỡ loại này xấu hổ, “Lên xe đi.”

Hắn cấp Mạnh Vân kéo ra ghế điều khiển phụ cửa xe, sau đó chính mình ngồi vào ghế điều khiển, mặt khác hai nữ sinh an vị ở phía sau bài.

Có thể là hình ảnh quá xấu hổ, Việt Lan cười cùng ở chơi di động từ trần đáp lời, “Trần trần, ngươi cũng là tới tìm ngươi biểu ca chơi sao? Hôm nay thật đúng là xảo đâu, ta ba để cho ta tới thăm một chút lục viện trưởng, cứ nhiên các ngươi đều ở.....”

Từ trần lãnh lãnh đạ đạ lên tiếng: “Không phải.”

“A?”

“Không phải tới chơi, ta là đi theo ta ba mẹ tới xem tẩu tử.”

“.....”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 49

Lục Dã “Phụt” cười lên tiếng, quay đầu hướng về phía từ trần nhường mày.

Từ trần cho hấn so cái “Người hiểu” ánh mắt.

Việt Lan biểu tình có điểm dữ tợn lên, “Như vậy a, kia thật đúng là không khéo.....”

“Như thế nào không khéo a, người không nghĩ nhìn đến ta tẩu tử sao?”

Đây là muốn giúp Mạnh Vân hết giận ý tứ.

Từ trần quý linh tinh quái, ý đồ xấu so Lục Dã chỉ nhiều không ít, lại là tiểu hài tử, đồ người một đồ một cái chuẩn, có thể làm người nháy mắt nói không ra lời.

Mạnh Vân nhẹ giọng hô thanh “Trần trần”, thực xin lỗi mà hướng về phía Việt Lan cười cười.

Chỉ là trong lòng lại có loại nói không nên lời ấm áp —— từ trần hấn là..... Là thích nàng đi?

Nàng cũng có thể cùng này đáng yêu toàn gia trở thành người nhà sao?

Chỉ là Việt Lan hốc mắt trong nháy mắt liền đỏ lên.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai không đổi mới, hậu thiên khôi phục buổi sáng 8 giờ

Kết thúc đếm ngược, ta tính tính, đại khái còn có cái 10 chương đi, cũng có khả năng chỉ có bảy tám chương, bởi vì này mấy chương mỗi chương số lượng từ quá nhiều, áp súc chương số.

Dù sao hơn nữa phiên ngoại, ta tận lực viết đến 60 chương đi.

Chương 45

“Trần trần, ta rõ ràng không phải ý tứ này.....”

Việt Lan trong giọng nói đã mang lên một tia không thể khống chế khóc nước nở.

Từ trần bĩu môi, “Ta cũng không phải cái kia ý tứ a, người nhưng đừng vu hãm ta.”

Nàng vốn không phải như vậy hùng hổ dọa người người, cũng không thể nào sẽ làm người xuống đài không được, chỉ là ở Việt Lan nơi này, nàng đã bị ghê tởm rất nhiều năm, thấy nàng luôn là không gì sắc mặt tốt.

Việt Lan cùng nàng vậy không phải một đường người.

Ở từ trần trong mắt, Việt Lan đó chính là đóa cực đại bạch liên hoa, vẫn là không thêm ngụy trang cái loại này, phía trước phía sau giống như là hai người, tùy thời tùy chỗ tản ra muốn huân người chết hương khí, lớn lên lại đẹp cũng làm người khó chịu.

Trong xe nhất thời chỉ có Việt Lan hút cái mũi thanh âm.

Mạnh Vân tổng cảm thấy hiện tại chính mình hẳn là biểu hiện một chút, rốt cuộc nàng là tới cửa báỉ phỏng, cũng coi như là lần đầu tiên thấy gia trưởng, mà Việt Lan lại là các trưởng bối khách nhân, lý nên nàng nên làm chút cái gì làm trường hợp đẹp một ít.

Nhưng là nàng chính là không nghĩ.

Nàng không thích Việt Lan, vô luận là xuất phát từ loại nào góc độ tới nói, đều không thích.

Cũng may này xấu hổ hít thở không thông trầm mặc cũng không có liên tục bao lâu, bọn họ đã tới rồi mục đích địa.

Lục Dã đem xe ngừng, thế Mạnh Vân kéo ra cửa xe, “Đều xuống xe đi.”

Từ trần nhún vai liền nhảy xuống xe.

Việt Lan cũng không hảo lại hút cái mũi, hồng hốc mắt, sợ hãi mà đi theo vài người mặt sau.

Chỉ là Lục Dã ôm Mạnh Vân bả vai, hai người thân thiết đến không coi ai ra gì, từ trần liền đành phải cùng Việt Lan đi cùng một chỗ.

Việt Lan cũng nhìn ra tới không ai tưởng phản ứng nàng.

Lần trước nàng đi xong bệnh viện lúc sau, Lục Dã liền không lại phản ứng quá nàng, hôm nay cũng là liền lời nói đều không có cùng nàng nói qua một câu.

Nàng cùng này ba người đi cùng một chỗ, chính là cái hoàn toàn người ngoài.

Việt Lan không nghĩ như vậy ngồi chờ chết, liền đánh lên tinh thần, nhấp ra một cái cười tới, cùng bên cạnh nằm di động từ trần đáp lời, “Trần trần, người cũng thích chơi mật thất sao?”

Từ trần không nghĩ lý nàng, lại không hảo không nói lời nào, liền thuận miệng “Ân” một tiếng.

“Ta cũng là, bất quá ta có điểm bổn, vẫn là muốn dựa các người.....”

“Tỷ tỷ, người lớn như vậy, như thế nào chuyện gì đều có thể dựa vào người khác đâu?”

Việt Lan bị từ trần đổ cái á khẩu không trả lời được.

Chỉ là Lục Dã hoàn toàn không đem mặt sau hai cái cô nương nói nghe vào lỗ tai, hẳn là đem này trở thành đơn thuần hẹn hò.

“Cái này phía trước chưa từng chơi.”

Mạnh Vân sửng sốt một chút, đột nhiên nở nụ cười, “Không phải nói chơi một trăm năm sao, lúc này mới bao lâu, sao có thể tất cả đều chơi biến đâu.”

Lục Dã không nghĩ tới nàng thật đúng là nhớ rõ, cười đến thực vui vẻ, cúi đầu hôn hôn cái trán của nàng, “Nhưng là lần này không tính, có bóng đèn ở đâu.”

“.....”

Việt Lan cùng từ trần vừa vặn đuổi kịp, nghe được hẳn tùy tiện nói, trong khoảng thời gian ngắn đều hết chỗ nói rồi.

Mạnh Vân có điểm ngượng ngùng, kéo kéo hẳn ngón tay.

“Đừng nói bậy, mau đi mua phiếu.”

Lần này mặt thất so phía trước hai người bọn họ đi chơi càng thêm khó một chút, cảnh tượng không khủng bố, nhưng là manh mối rất nhiều, phá giải khó khăn cũng so phía trước muốn cao một ít.

Chỉ là từ trần hiển nhiên là trong đó cao thủ, phân tích chính hợp năng lực nhất lưu, cơ bản chưa cho người khác biểu hiện cơ hội, dùng ngăn nhất thời gian liền mang theo bọn họ đào thoát đi ra ngoài.

Hai cái giờ chạy thoát thời gian, ba cái phòng mật mã, bọn họ bốn cái dùng 50 phút liền ra tới.

Từ trần nhìn đến xuất khẩu thẻ bài còn tiếc hận mà thở dài, đi bên cạnh trong tiệm mua đồ ngọt tìm địa phương ngồi xuống, một bên ăn một bên cảm thán, “Quá đơn giản, còn không có 2048 khó đâu.”

Lục Dã chụp một chút nàng đầu, “Lại thôi?”

“Lục Dã! Người làm gì!!”

Mạnh Vân nhìn hai người đùa giỡn cũng cảm thấy rất có ý tứ, nhin không được nở nụ cười.

Hai người quấy vài câu miệng, Lục Dã lại khiêng không được từ trần yêu cầu, mang theo nàng lại đi mua đồ uống lạnh.

Thừa dịp lúc này, Việt Lan đi tới nàng bên cạnh ngồi xuống, “Học muội.”

Mạnh Vân dừng một chút, ngẩng đầu, “..... Học tử.”

Việt Lan thực xấu hổ mà cười cười, “Ta hôm nay quấy rầy đến các người đi?”

“.....”

Lời này thật sự là làm người không hảo trả lời, chính là như vậy lớn lên thời gian đều cùng xuống dưới, chính mình trong lòng cũng nên hiểu rõ đi?

Mạnh Vân sờ không chuẩn nàng ý tưởng, chỉ có thể mím môi, nhẹ giọng nói: “Không có nha, chơi thật sự vui vẻ.”

Việt Lan nhìn nàng một cái, tự giễu mà cười cười, “Kỳ thật..... Ta phía trước cũng thích quá Lục Dã học trưởng.”

Mạnh Vân càng thêm hết chỗ nói rồi, quả thực có thể dùng không biết làm sao tới hình dung.

Miệng trương lại hớp, nàng vẫn là vô pháp trả lời ra cái gì có dinh dưỡng nội dung tới, chỉ có thể ấp úng mà “Ân” một tiếng, chạy nhanh cúi đầu đào một muống bánh kem phóng trong miệng.

“Ta không phải cái kia ý tứ, ta chính là có điểm..... Hối hận đi, không nắm chặt cơ hội, rốt cuộc ta bồi lục học trưởng nhiều năm như vậy..... Ai, vẫn là không bằng học tử dũng cảm.”

Lời này liền khó nghe, Mạnh Vân buông cái muống, nhẹ giọng đáp: “Là Lục Dã truy ta.”

Việt Lan thoát nhìn tựa hồ bị hoảng sợ, “A! Phải không..... Ngượng ngùng ngượng ngùng, ta không nghĩ tới.....”

“.....”

“Bất quá, ta phía trước nghe nói, học tử trong nhà tựa hồ có điểm khó khăn, lục học trưởng trộm mà hỗ trợ, chuyện này, học tử biết không?”

Việt Lan tựa hồ đổi chuyện này phi thường tự tin, khóe miệng nhấp ra ý cười, cầm ống hút ở đồ uống xoay chuyển.

“Học trưởng tốt như vậy người, chuyện gì đều yên lặng mà giúp, ta cũng là lo lắng hẳn công tác như vậy vội, còn muốn nhọc lòng chuyện khác, có điểm đau lòng đâu.....”

Mạnh Vân quả thực muốn chọc giận cười.

Nàng bạn trai, còn dùng đến Việt Lan tới đau lòng?

Chỉ là Lục Dã giúp nàng gấp cái gì? Cái gì trong nhà sự? Trong nhà xảy ra chuyện gì?

Mạnh Vân suy nghĩ trong chốc lát, quyết định vẫn là trở về trực tiếp hỏi Lục Dã, không thể ở Việt Lan trước mặt biểu hiện ra ngoài, dứt khoát lược quá cái này đề tài.

“Ta đã biết.”

“Học tử.....”

“Bất quá, học muội vẫn là nhiều nhọc lòng nhọc lòng chính mình bạn trai đi, không cần luôn nhìn địa phương khác, sẽ bị lạc phương hướng.”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà cười một tiếng, trong giọng nói mang theo khó lòng giải thích khinh miệt.

Nàng thật sự chịu đủ Việt Lan khiêu khích.

Lời trong lời ngoài chính là nàng không xứng với Lục Dã, làm Lục Dã giúp nàng làm cái gì, nghe khiến cho nhân sinh khí.

Mạnh Vân tuy rằng cũng cảm thấy Lục Dã thích nàng là một kiện không có đạo lý sự tình, nhưng là nàng đã sớm đã quyết định hảo hảo kinh doanh đoạn cảm tình này, đầu nhập 100% thiệt tình đi.

Lục Dã tốt như vậy, chỉ là nàng ái cũng không kém.

Đều là giống nhau tình yêu, nào có cái gì xứng cùng không xứng đâu?

***

Chờ cùng Lục Dã người trong nhà ăn xong cơm chiều, hai người cũng không có lưu lại, Lục Dã uống xong rượu không hảo lái xe, liền cộ trong nhà tài xế xe về nhà.

Mạnh Vân ở trên đường liền nhịn không được hỏi: “Lục Dã, người thay ta mẹ cùng ta đệ làm gì?”

Nàng suy nghĩ thật lâu, cảm thấy “Trong nhà sự” hiển nhiên hẳn là cùng Lý một tranh cùng Mạnh văn kiệt có quan hệ, nàng bác gái mấy ngày hôm trước còn liên hệ nàng làm nàng chạy nhanh mang bạn trai về nhà đâu, như thế nào cũng không thể là bác gái cùng đại ba có chuyện gì —— huống chi, bọn họ căn bản không quen biết Lục Dĩ a.

Cũng liền phía trước cùng Lục Dĩ ở bệnh viện cửa đặng phải Mạnh văn kiệt, kia còn có chút khả năng.

Mạnh Văn ăn cơm thời điểm tâm đều bị nằm ở một khối, trong đầu hiện lên đủ loại hình ảnh.

Lý một tranh như thế nào sẽ đột nhiên liền không liên hệ nàng, như thế nào sẽ đột nhiên liền từ bỏ, thậm chí Mạnh văn kiệt đều không có hỏi nàng đòi tiền.

Này toàn gia giống như là trong một đê mê mất giống nhau, mà biến mất phía trước duy nhất gặp qua người chính là Lục Dĩ.

Là Lục Dĩ trộm đi hứa hẹn bọn họ cái gì sao?

Chẳng lẽ..... Giúp các nàng thu phục hộ khẩu cùng cho vay sao?

Mạnh Văn quả thực bị hù chết, kéo lấy Lục Dĩ tay áo, lạnh lùng nói: “Lục Dĩ, ngươi làm gì nha?!”

Lục Dĩ không nghĩ tới nàng đột nhiên hỏi chuyện này, thật đúng là bị nàng hỏi sửng sốt.

Một hồi lâu, hẳn mới nở nụ cười, đem người ôm vào chính mình trong lòng ngực, tiến đến nàng bên tai, cười khẽ đáp: “Ngươi đừng sợ, vân vân, ngươi đừng sợ.”

Hắn vỗ vỗ Mạnh Văn bối.

Mạnh Vân một chút tiết khí, trong giọng nói tựa hồ có khóc nước nỡ, “Lục Dã, người nhưng đừng..... Ta không nghĩ người như vậy. Người biết ý nghĩ của ta, ngàn vạn không cần.....”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 50

“Không có lạ, lúc ấy ta còn không có thành người bạn trai đâu, cũng sẽ không đương coi tiền như rác đưa tiền.”

Lục Dĩ biết nàng đang lo lắng cái gì.

Hắn vốn định đem chuyện này giấu xuống dưới, nhưng là Mạnh Vân nếu đã biết, hắn cũng không nghĩ lừa nàng, “Chính là giúp cái tiểu vôi mà thôi. Người biết đến, lục viện trưởng không phải nhân mạch thực quảng sao, ta xem mù mù người thân thể cũng không tốt, chạy chữa tựa hồ cũng không có phương tiện, liền hơi chút..... Ân..... Cho nàng cung cấp một chút tiện lợi.”

“Thật sự, chính là chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi, người đừng lo lắng.”

Lục Dĩ nhẹ nhàng mà néo néo nàng mặt, đem nàng ôm càng chặt hơn một ít.

“..... Là Việt Lan cùng người nói cái gì sao?”

Tác giả có lời muốn nói: Buổi tối muốn tặng ca, thứ bảy đổi mới thời gian không nhất định

Nhưng là thứ bảy khả năng sẽ song càng hoặc là đổi mới rất dài rất dài một chương..... Kính thỉnh chờ mong ~

Chương 46

Lục Dã nói là chuyện nhỏ không tốn sức gì, Mạnh Vân khẳng định là không tin.

Nhưng là việc này hỏi nhiều tất cả mọi người đều xấu hổ, nàng vẫn là tính toán chậm rãi nói bóng nói gió —— rốt cuộc là giúp cái dạng gì tiểu vợi, sẽ làm Lý một tranh từ bỏ giúp Mạnh vẫn kiệt ở bốn thị mua phòng đâu?

Mạnh Vân nhưng không cảm thấy Lý một tranh sẽ dễ dàng như vậy mà liền từ bỏ trở về, ban đầu còn có chút tưởng không rõ, tưởng nàng thân thể không hảo mới rời đi.

Như bây giờ vừa nói, nàng xem như minh bạch, nhất định là Lục Dã hứa hẹn cái gì.

Mạnh Vân trong lòng có loại nói không nên lời hương vị tới, trở tay gặt gao mà ôm lấy Lục Dã, cũng mặc kệ có tài xế ở phía trước, dúi đầu vào hăn trong lòng ngực.

“Người muốn nói cho ta a.”

Lục Dã thói quen tính mà đem tiểu cô nương ôm, lúc này mới hỏi ngược lại: “Ân? Cái gì?”

Mạnh Vân thanh âm lại mềm lại ngọt, ở Lục Dã nghe tới, nàng nói cái gì đều như là ở làm nũng, “Người không cần như vậy yên lặng trả giá, người muốn nói cho ta nha.”

Lục Dã bị nàng chọc cười, “Như thế nào liền yên lặng trả giá?”

Mạnh Vân không nói lời nào.

Lục Dã tính cách thoát nhìn là đậu bí khô hài, nhưng là hăn thận trọng lại là sẽ không biểu hiện ra ngoài.

Giống như là một khối nguyên thạch, chờ Mạnh Vân đi tinh tế mà khai quật, một chút một chút ma khai hẳn bọc hòn đá bề ngoài.

Một chút càng ngày càng yêu hẳn điểm tích —— từ hòn đá đến nội bộ tốt nhất thủy ngọc.

Bởi vì thiệt tình đối thiệt tình.

Lục Dã vốn định cười giải thích vài câu, nhưng là nhìn đến Mạnh Vân trong mắt mãi hàm cảm động, hẳn lại cảm thấy tâm tình trở nên..... Không giống nhau.

Hẳn không ngại vì Mạnh Vân làm bất luận cái gì sự, thậm chí không cần làm nàng biết, không cần nàng cảm kích, chỉ cần nàng quá đến hảo, Lục Dã liền cảm thấy thực vui vẻ.

Nhưng là tưởng tuy rằng là như thế này tưởng, đương hẳn tâm ý thật sự bị người quý trọng đến thời điểm, cái loại này vui sướng chính là gấp bội.

Lục Dã trầm mặc một hồi lâu, nhẹ nhàng mà hôn hôn Mạnh Vân đầu tóc.

“Người là ta nhận định thê tử, chúng ta vốn là nhất thể, cho nên chúng ta cho nhau bảo hộ, cho nhau chiếu cố, này vốn dĩ chính là thiên kinh địa nghĩa, người nói đi?”

***

Bởi vì Việt Lan một câu châm ngòi, Mạnh Vân vài vẫn không có ngủ hảo, nghĩ muốn hay không gọi điện thoại đi nàng thân mục nơi đó nói rõ ràng hỏi rõ, bằng không cứ như vậy không minh bạch, nhân gia còn đương Lục Dã là coi tiền như rác đâu.

Chỉ là muốn như thế nào tìm từ, nói xong lúc sau sẽ thế nào, Mạnh Vân còn không có tưởng hảo.

Nàng sẽ không nói, liền tính đi theo Lục Dã lăn lộn lâu như vậy, thời khắc mấu chốt vẫn là không thể có siêu mau phản ứng, không chừng đã bị bắt được đầu đề câu chuyện yêu cầu càng nhiều, hoặc là lúc sau Lý một tranh đi theo Từ Cầm nói cái gì, Từ Cầm lại đến yêu cầu nàng, nàng liền càng thêm xấu hổ.

Mạnh Vân tuy rằng đối thân sinh cha mẹ bọn họ không có cảm tình, nhưng là đối Từ Cầm vẫn là thực cảm kích, cũng là trở thành thân sinh ba mẹ tới đối đãi.

Bởi vì để ý, nàng mới có thể lập lại chần chừ, chỉ cần là Từ Cầm yêu cầu, đều sẽ thật cẩn thận mà đáp ứng xuống dưới.

.....

Mạnh Vân thật sâu mà thở dài, yên lặng nhắm mắt lại.

Vẫn là chờ nàng mang theo Lục Dã về quê lúc sau, lại đi một bước xem một bước đi.

Lục Dã cũng phát hiện nàng mất hồn mất vía.

Chỉ là nam nhân mạch não cùng nữ hài tử không giống nhau, Lục Dã là cảm thấy, Mạnh Vân nhất định là bị Việt Lan châm ngòi, cho nên trong lòng áy náy.

Nghĩ đến lập tức liền phải bồi Mạnh Vân về quê, hẳn nghĩ tuyệt đối không thể làm nàng trong lòng có cái gì ngật đáp, liền thừa dịp nghỉ trưa thời gian, lái xe đi lục viện trưởng bệnh viện.

Lục viện trưởng nhìn đến tiểu tôn tử đại giữa trưa chạy tới, nhạ a một hồi lâu, “Chúng ta không có việc gì không đăng tam bảo điện Lục Dã như thế nào tới? Là có yêu cầu lão nhân hỗ trợ địa phương sao?”

Lục Dã dâng lên gia gia yêu nhất ăn tiểu lung, “Lục viện trưởng, hạnh hoa lâu thịt cua tiểu lung, người bảo bồi tôn tử vừa mới chạy như điên đi mua, hiện tại còn nhiệt đâu.”

Lục viện trưởng cười nhận lấy, hủy đi chiếc đũa, nghiêng về một phía dấm một bên hỏi: “Này giữa trưa lại đây, khẳng định có sự a, lại không nói trong chốc lát đi làm không còn kịp rồi đừng trách ta nga.”

Lục Dã sờ sờ cái mũi.

Lục viện trưởng xưa nay thông thấu, cái gì đều không thể gạt được hẳn.

Lục Dã kéo cái ghế dựa lại đây đối mặt chạm đất viện trưởng ngồi xuống, đem Việt Lan phía trước đến bệnh viện tới tìm chuyện của hẳn đại khái mà nói.

“..... Chính là đi, ta cảm thấy cũng không thể chậm trễ nhân gia tiểu cô nương, đừng cho nhân gia cái gì hy vọng thì tốt rồi. Cho nên liền phiền toái gia gia lạp.”

Lục viện trưởng đôi mắt chợt lóe, thẳng thiết yếu hại, “Tiểu nữ bằng hữu không vui?”

“Hắc nha, người nhưng đừng đem Mạnh Vân tưởng thành cái loại này nữ nhân.....”

Lục Dã sợ lục viện trưởng không thích Mạnh Vân, vội vàng vò đầu bứt tai mà ý đồ giải thích.

Lục viện trưởng nhưng thật ra thực bình tĩnh, “Chúng ta tiểu tử trưởng thành, cũng hiểu đau bạn gái.” Dừng một chút, “Như vậy thực hảo, làm một cái nam tử hán đại trượng phu, chính là phải hiểu được thông cảm săn sóc chính mình ái nhân, tiểu sảo di tình, sảo nhiều cũng thương cảm tình. Nữ hài tử sao, vẫn là phải hảo hảo yêu thương.”

“.....”

“Đã biết, Việt gia bên kia, ta sẽ đi gõ gõ. Như thế nào đều không thể làm chúng ta ‘ tề thiên đại thừa ’ đem bạn gái đánh mất.”

“Gia gia!”

Nói cái gì “Tề thiên đại thừa”, này cũng thật quá đáng đi.

Lục Dĩ nhưng không cảm thấy chính mình là tìm không thấy đối tượng, hẳn đó là toàn tâm toàn ý, chuyên tình lại không dễ dàng thay lòng đổi dạ, không đâm nam tường không quay đầu lại, đụng phải nam tường cũng đến chậm rãi mới có thể quay đầu lại người.

Hắn nhướng mày.

Lục viện trưởng nhin không được cười lên tiếng.

Lục viện trưởng nói ra nói liền nhất định sẽ làm được, huống hồ hẳn cũng xác thật thích Mạnh Vân, vừa thấy chính là ngoan ngoãn nữ, thực có thể thảo trường bối thích cái loại này.

Thật không biết là như thế nào bị Lục Dĩ cái này hỗn tiểu tử lừa thượng thủ.

“Nếu là cảm tình phát triển đến còn thuận lợi nói, liền nhân lúc còn sớm an bài một chút hai bên gia trưởng trông thấy mặt đi, xem phòng ở mua phòng ở, trang hoàng, đều phải phí thời gian, nhanh chóng chuẩn bị lên, đã biết sao?”

Lời này Lục Dĩ thích nghe, hắc hắc cười trong chốc lát, dứt khoát mà ứng hạ.

“Ngài cứ yên tâm đi.”

Yên tâm là không có khả năng yên tâm.

Đây là Lục Dã lần đầu tiên đi gặp bạn gái gia trưởng, tuy rằng là tay mới lên đường, lại hận không thể các mặt toàn bộ chu đáo.

Hắn thứ sáu dùng một ngày điều hưu, lái xe mang theo Mạnh Vân đi thương trường chọn lễ vật.

“Kỳ thật không cần đưa gì đó, đến bên kia lúc sau mua một ít trái cây cùng thuốc lá và rượu liền hảo, ta đại ba bác gái đều là thực hảo ở chung người, người tới là được, không có gì lễ nghĩa.”

Lục Dã điểm điểm nàng đầu, “Người này đồ ngọc.”

Tuy rằng Mạnh Vân nói bản địa tập tục cơ bản chính là trái cây linh tinh, muốn quý trọng tiền biểu, đều là kết hôn trước bái phỏng mới cho, nhưng là Lục Dã cũng không thể thật sự giống nàng nói làm như vậy.

Kia khối đưa cho lục viện trưởng trà bánh nhưng không tiện nghi, đưa cho Mạnh Vân gia, ít nhất cũng đến là chờ giá trị lễ vật.

Mạnh Vân không biết nên khóc hay cười mà nhìn Lục Dã cầm cái tương đối thành thực kiểu dáng hàng xa xỉ bài bao lên, vội vàng ngăn cản hắn, “Ta bác gái căn bản không quen biết này đó thẻ bài, tặng cũng chỉ có thể cho nàng cầm đi mua đồ ăn.”

Lục Dã cười cười, “Đây là tính toán mua cho người.”

“.....” Mạnh Vân đối thẳng nam thẩm mỹ tỏ vẻ nghi ngờ, “Người hôm nay là tới mua sắm sao?”

Lục Dã thở dài, đem bao thả trở về, “Kỳ thật ta đã lấy lòng muốn tặng cho người bác gái lễ vật, hôm nay chính là mang người tới bắt.”

Mạnh Vân cũng không biết hẳn chuẩn bị tốt, nghe hẳn nói như vậy, liền không hề dạo cái gì, mà là yên lặng mà đi theo hẳn đi.

Lục Dĩ gãi gãi đầu, mang theo Mạnh Vân vào ngọc thạch cửa hàng.

“Mua khối ngọc bài, rất thích hợp bác gái như vậy tuổi nữ nhân, cấp đại ba chuẩn bị chính là lá con tử đàn Phật châu, nghe nói hẳn tin phật, lá con tử đàn mang theo đối thân thể hảo.....”

Mạnh Vân nhìn hẳn từ người phục vụ trong tay tiếp nhận hộp, nhất thời nói không ra lời.

Đại ba tin phật chuyện này, nàng thật sự chỉ là thuận miệng nhắc tới, không nghĩ tới cư nhiên cũng bị Lục Dĩ nhớ kỹ.

Này lễ vật đi tâm trình độ, so trà bánh nhưng nhiều hơn, tuy rằng giá cả không sai biệt lắm, nhưng là tặng lễ có thể đưa đến người khác tâm khảm thương, này vốn chính là một kiện yêu cầu tổn tâm tư sự tình.

Lục Dĩ làm được thật tốt quá, liền lễ vật đều có thể cảm nhận được hẳn dụng tâm, làm Mạnh Vân cảm động lại cảm thấy thua thiệt.

“Ai nha, xem chúng ta vân vân này tiêu biểu tình.....” Lục Dĩ cười xoa xoa nàng đầu, “Cảm động nói, vẫn là về nhà lại qua đây hôn ta hảo, trước công chúng, không thích hợp.”

“.....”

Mạnh Vân thu hốc mắt nước mắt, yên lặng mà móc ra tạp, “Cần thiết ta mua đơn.”

“Mạnh Vân.....”

“Đừng nói nữa, phía trước lý nên ta ra, người nói cho người ba mẹ lễ vật làm người ra. Lần này cho ta đại ba bác gái lễ vật, cần thiết ta ra.”

Lục Dã đối nàng cố chấp quả thực không biết nên khóc hay cười, bất quá hẳn cũng không ở trong tiệm cùng Mạnh Vân cãi cọ, yên lặng mà nhìn nàng lấy tạp thanh toán tiền, sau đó chính mình tránh ở bên cạnh, trộm mà cho nàng tạp thượng cắt một tuyệt bút tiền qua đi.

Mạnh Vân mới thu được ngân hàng khấu khoản tin tức, còn không có tới kịp thịt đau, Lục Dã đánh lại đây tiền liền đến trước.

“..... Lục Dã? Người đây là làm gì?”

Nàng nhìn hạ con số, có chút khiếp sợ mà ngẩng đầu.

Lục Dã thu di động, đem đóng gói tốt ngọc bài cùng tay xuyên đều xách lên, một bàn tay ôm lấy nàng bả vai, đem nàng mang ra ngọc thạch cửa hàng.

“Đây là cấp nữ nhi tiền tiêu vật.”

“Lục Dã!”

Mạnh Vân tức giận đến mặt đều nghẹn đỏ, “Người đây là có ý tứ gì nha?”

Lục Dã không nghĩ tới nàng sẽ như vậy sinh khí, đầu tiên là sửng sốt một chút, tiếp theo liền suy nghĩ cẩn thận.

Hắn đây là không cẩn thận đụng tới Mạnh Vân lòng tự trọng.

Lục Dã do dự một chút, nhẹ giọng cho nàng giải thích nói: “Vân vân, người đừng nóng giận, đây là cho người đại ba bác gái tiền, ta không tiện mở miệng, người lên đưa cho bọn họ. Bọn họ cùng người lúc sau sinh hoạt hẳn là cũng không thoải mái, người không phải còn phải trả tiền sao? Lần này đi, người đem trên tay tiền đều xài hết đi? Vốn dĩ chính là ta chọn quý trọng lễ vật, lý nên từ ta tới trả tiền, bất quá chúng ta cũng không cần phân người ta. Nay tiền coi như làm trước cho người mượn, người trước còn cho

người đại ba bác gái một ít, đến lúc đó..... Người liền chậm rãi trả ta, còn đến chúng ta kết hôn hảo.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 51

Lục Dĩ néo néo Mạnh Vân gương mặt, nhẹ nhàng mà cười một tiếng, “Kết hôn lúc sau, ta còn là muốn nộp lên tiền lương tạp, người nhưng đừng ghét bỏ ta tiền tiết kiệm nhiều a, đây đều là vì cưới người chuẩn bị lão bà bốn đầu.”

Liền này một trương miệng, hắc cũng có thể nói thành bạch, Mạnh Vân là nói bất quá hẳn.

Chỉ là Lục Dĩ nói cũng không phải không có đạo lý, nàng vốn là tồn một tuyệt bút tiền chuẩn bị dùng một lần còn cấp đại ba bác gái, này lẽ vật một mua, cơ bản đi hơn phân nửa, nàng cũng lo lắng đại ba bác gái sinh hoạt quá mức với thanh bần, quái làm người bắn khoăn.

Mạnh Vân cắn cắn môi, nhẹ giọng nói tạ.

“Lục Dĩ, cảm ơn người..... Nhưng là ta còn là không nghĩ như vậy.”

“Vì cái gì đâu?”

Lục Dĩ có chút không rõ.

Đây là đem hẳn đương người ngoài ý tứ sao? Bạn trai cấp bạn gái hoa chút tiền, còn không phải là thiên kinh địa nghĩa sự tình sao?

“Bởi vì ta đối với người ái, không hy vọng có bất luận cái gì trộn lẫn tạp tiền tài hơi nước. Cũng không hy vọng về sau chúng ta cảm tình phai nhạt, cãi nhau thời điểm, người hồi tưởng khởi hiện tại, bắt đầu hoài nghi ta yêu người động cơ.....”

Nguyên lai là cái dạng này lý do.

Lục Dã bị nàng chọc cười, nheo lại đôi mắt.

“Đầu tiên, vấn đề này căn bản không có khả năng tồn tại.”

Mạnh Vân ngẩng đầu nhìn hẳn.

“..... Về sau cũng sẽ không cảm tình phai nhạt, càng sẽ không cãi nhau. Đây là cái nguy mệnh đề.”

Mạnh Vân “A” một tiếng, mặt có điểm hồng, “Về sau sự tình.....”

Lục Dã lại rất cường ngạnh, “Không tồn tại.”

“.....”

“Ta trăm cay ngàn đắng đuổi theo lão bà, liền tính ta đã chết, cũng sẽ mang người đối với người ái nhắm mắt lại. Người không tin ta sao?”

Mạnh Vân trợn mắt há hốc mồm.

Này lời âu yếm..... Quả thực có thể nói thõ vị lời âu yếm đỉnh.

Không chỉ có thõ, hơn nữa lời, ngụ ý còn không tốt, quả thực lệnh người hít thở không thông —— hít thở không thông còn mang theo vi diệu cảm động.

Ái đến địa lão thiên hoang, đối sở hữu nữ hài tới nói, đều là lãng mạn lời thề đi?

Lục Dã nói xong, chính mình trước cười tràng, “Người không cảm động sao?”

“Không dám không động dậy dám động.....” Mạnh Vân thở dài, “Nhưng là ý tứ ta lĩnh hội.”

Lục Dã hôn hôn nàng lông mi, “Lĩnh hội liền hảo. Ta chính là tưởng nói ta yêu người tới, khác không có gì. Ta yêu người, đã biết sao?”

Tác giả có lời muốn nói: Trời ạ, ta thật sự bạo khóc, vốn dĩ cho rằng hôm nay có thể nhiều càng điếm, kết quả đêm qua 9 giờ rưỡi cho chúng ta biết hôm nay đi công ty tăng ca, cho nên ta cùng nhau giường liền đi tăng ca, đến ăn xong cơm chiều mới trở về QAQ

Đại gia đánh ta đi QAQ ta sai rồi ta sai rồi

Ngày mai hảo cơ hữu nhóm muốn tới chơi, muốn đi bồi bọn họ, cho nên khẳng định lại muốn đã khuya đổi mới QAQ đừng chờ, thứ hai tới xem đi.....

Chương 47

Mạnh Vân bị hấn ngữ khí đạu đến muốn cười, chỉ là lại cảm thấy chính mình đột nhiên bật cười, có điếm ảnh hưởng không khí, liền trăm cay ngàn đắng mà dừng.

Rốt cuộc là thời gian làm việc, thương trường cũng không có gì khách nhân, nàng bay nhanh mà quay đầu, nhẹ nhàng mà chạm chạm Lục Dã môi, một xúc tức ly.

“Đã biết. Ta cũng yêu người.”

Hai người mua đồ xong, cũng không lại trì hoãn, buổi chiều liền xuất phát đi ga tàu cao tốc.

Lục Dã vốn dĩ nói lái xe đi, bất quá Mạnh Vân dứt khoát mà cự tuyệt.

“Khai cao tốc quá mệt mỏi, hơn nữa chủ nhật buổi tối trở về cũng thực vất vả, ta cũng sẽ không lái xe..... Cao thiết thực phương tiện.”

Chỉ là như thế làm Mạnh Vân nổi lên đi học xe ý tưởng.

Đôi khi nàng xem Lục Dã tan tằm lúc sau còn muốn lái xe tới đón nàng, cũng cảm thấy phi thường đau lòng, rốt cuộc nha sĩ vẫn là tinh tế sống, một ngày cao cường độ công tác xuống dưới.....

Mạnh Vân cũng muốn cho hắn có thể nhẹ nhàng một chút, cho dù có một hai phải buổi tối ra cửa thời điểm, cũng có thể hỗ trợ lái xe.

Nghỉ hè là không cơ hội, bất quá nghỉ đông thời điểm có thể trừu thời gian an bài một chút.

Mạnh Vân vừa nghĩ, một bên dựa vào Lục Dã trên vai, nặng nề mà ngủ.

Lục Dã đắm người ngủ say lúc sau, lúc này mới thật cẩn thận mà quay đầu, nghiêm túc mà nhìn chăm chú nàng sườn mặt.

Thật là trăm xem không nề mặt —— rõ ràng cũng không phải tuyệt thế mỹ nữ, như thế nào liền vào tâm, vào hồn, vô pháp tự kiềm chế đâu?

Lục Dã không tiếng động mà nở nụ cười, hôn hôn Mạnh Vân cái trán.

“Con người của ta thực chú ý trình tự..... Nếu đều đi xong thấy gia trưởng trình tự, kia lúc sau người chính là của ta.”

Mạnh Vân tuy rằng nghe không được hắn thanh âm, nhưng hiển nhiên tâm tình thực không tồi, liền trong lúc ngủ mơ đều cong lên khóe môi.

Bởi vì sớm mà liền cùng Từ Cầm nói phải đi về sự tình, Mạnh Vân cùng Lục Dã mới hạ cao thiết, liền nhìn đến nàng đại ba đã ở bên ngoài chờ.

Đại ba vóc dáng không cao, ở dòng người trung lót chân nhìn xung quanh, tựa hồ phi thường chờ mong bộ dáng.

Mạnh Vân xa xa mà nhìn đến nàng đại ba, lập tức đã bị chọc trúng trái tim.

Tuy rằng nàng vẫn luôn bởi vì gia đình nguyên nhân mà cảm thấy khổ sở, nhưng là mặc kệ nói như thế nào, nàng đại ba cùng bác gái đối nàng quan tâm cùng yêu quý đều không thể so thân sinh cha mẹ tới thiếu.

Có thể nói, hai người bọn họ là đem có thể cho, tốt nhất hết thấy đều cung cấp Mạnh Vân.

Mạnh Vân đôi mắt có điểm hồng, lại sợ nàng đại ba nhìn đến nàng bộ dáng, liền thả chậm bước chân, cả người đều hướng cao to Lục Dĩ phía sau dấu đi.

Lục Dĩ không rõ nguyên do, quay đầu nhìn nàng một cái, “Làm sao vậy?”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà xoa xoa nước mắt, “Nhìn đến ta đại ba..... Tưởng hãn.”

Là nàng đi vào kỳ quái ngõ cụt.

Đều là nàng không tốt.

Mặc kệ nói như thế nào, nàng từ nước ngoài trở về, hay là nên về trước gia đi xem đại ba cùng bác gái —— Mạnh Vân tổng cảm thấy chính mình thua thiệt hai người quá nhiều, lại tùy hứng mà mượn bọn họ tích tụ đi xuất ngoại lưu học, làm không được bác gái muốn như vậy, nàng liền cảm thấy khó có thể đối mặt bọn họ.

Bác gái đã tới xem qua nàng, chính là nàng kia trầm mặc ít lời, lại xưa nay đối nàng thực tốt đại ba đâu?

Liền bởi vì hãn nói được thiếu, chính mình liền bỏ qua hãn sao?

Mạnh Vân càng lau nước mắt càng nhịn không được, dứt khoát đem đầu dựa tới rồi Lục Dĩ trên lưng, mặt dán tới rồi hãn quần áo, trong giọng nói có điểm nghẹn ngào, “..... Đem người quần áo làm dơ, thực xin lỗi.”

Lục Dĩ ý thức được nàng khác thường, há miệng thở dốc, vốn muốn hỏi chút cái gì, rồi lại chậm chạp không nói gì, chỉ bảo trì hai người gian này phân tâm mặc.

Ga tàu cao tốc người đến người đi, âm ỉ đến làm người cảm giác được một tia khó có thể hình dung ấm áp.

Lục Dĩ trạm tư đỉnh bật như tùng, lưng dày rộng, như là không gì phá nổi tường vây, cho Mạnh Vân nặng trĩu cảm giác an toàn.

Mạnh Vân lại gần trong chốc lát, trộm mà lau khô mặt, sờ soạng giấy ăn ra tới xoa xoa tay.

Lục Dĩ mẫn cảm mà cảm giác được nàng hô hấp biến hóa, còn có phía sau những cái đó tất tất tác tác động tác nhỏ, nhin không được nở nụ cười, “Như thế nào giống chỉ hamster nhỏ giống nhau đáng yêu a.”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà vỗ vỗ hăn bối, nhẹ giọng nói: “Ta đại ba ở người phía trước hai mươi bước khoảng cách xa địa phương.”

Lục Dĩ phản xạ có điều kiện mà trạm chính sống lưng, dẫn tới phía sau người một tiếng cười khẽ.

“Đại ba ——”

Mạnh Vân từ Lục Dĩ phía sau đi ra, đi phía trước đi rồi hai bước, hướng về phía phía trước trung niên nam nhân lắc lắc tay.

Trung niên nam nhân ăn mặc thực chính thức, nhưng là có thể thấy được điều kiện giống nhau, quần áo quần đều không phải cái gì đại thể bài, cũng có chút năm đầu, chỉ là sạch sẽ lại thẳng, xứng với hăn vẻ mặt túc sắc cùng đỉnh bật trạm tư, làm người vô cố liên sinh kính ý.

Nam nhân tầm mắt chuyển qua Mạnh Vân trên mặt lúc sau, sắc mặt liền lỏng rời ròi ra, lộ ra một tia ý mừng.

“Vân vân đã trở lại.”

Đại ba bước nhanh đi đến nàng trước mặt, ngừng ở vừa vặn khoảng cách, nhìn từ trên xuống dưới nàng, lại bởi vì Mạnh Vân đã trưởng thành, cũng không có làm cái gì càn rỡ thân mật động tác.

“Gầy, một người ở nước ngoài rất mệt đi?”

Trong giọng nói có thể nghe ra quan tâm —— này đối một cái trầm mặc ít lời trung niên nam nhân tới nói, đã là phi thường lộ ra ngoài cảm xúc.

Mạnh Vân vừa muốn khóc, lại bóp chính mình lòng bàn tay gắt gao mà nghẹn lại.

Nàng hít sâu một hơi, nghẹn ra một cái cười tới, lắc lắc đầu, “Không mệt.”

Nàng đại ba gật gật đầu, yên tâm, thói quen tính mà muốn đi giúp nàng lấy hành lý, lại phát hiện nàng hai tay trống trơn, lúc này mới nhớ tới Mạnh Vân không phải một người trở về.

“Người bác gái nói muốn mang bạn trai trở về, người đâu?”

Mạnh Vân có điểm ngượng ngùng, thật cẩn thận mà quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái.

Lục Dã liền đứng cách nàng ba bốn bước xa địa phương, nghe được nàng đại ba hỏi, lúc này mới lôi kéo cái rương, đi lên tới, hướng về phía đại ba khom lưng, “Thúc thúc ngài hảo, ta là Mạnh Vân bạn trai.”

Nàng đại ba trên dưới đánh giá Lục Dã một phen, tức mặt gật gật đầu.

“Người hảo người hảo. Tiểu tử rất tuấn tú a, vân vân ánh mắt không tồi..... Về trước gia đi?”

“Phiền toái.”

Đại ba mang theo hai cái tiểu hài tử trở về nhà.

Từ Cầm đã chuẩn bị tốt bữa tối, liền chờ người tới đâu, nghe được mở cửa thanh, vội vàng đi ra nhìn xung quanh, khinh thanh tế ngữ hỏi: “Là vân vân đã trở lại sao?”

Mạnh Vân nở nụ cười, nhẹ giọng đáp: “Bác gái, ta đã trở về.” Nàng chỉ vào cửa Lục Dã giới thiệu một chút, “Đây là ta bạn trai, Lục Dã.”

“A di, ngài hảo, ta là Lục Dã.”

Lục Dã nên hồn thời điểm hồn, đứng đắn lên cũng tuyệt không hàm hồ, dài quá trương làm người không cảm giác an toàn phong lưu lang thang mặt, cổ tình còn có thể trang đến ngoan ngoãn, thảo trường bối thích.

Từ Cầm xem hai người trạm đến đặng đối, gật gật đầu, “Đã trẻ thế này, đói bụng đi? Ăn cơm trước đi, đừng ở bên ngoài gốc đứng a.”

Lục Dã ngoan ngoãn mà đi theo người một nhà đổi giày rửa tay, ngồi trên bàn ăn.

Mạnh Vân gia cũng không phải rất lớn, ở tiểu huyện thành cũng không xem như điều kiện người rất tốt gia, chính là bình thường giữa dòng trình độ, chỉ là tiểu huyện thành phòng còn không có tiêu lên, nếu là dùng tích tụ đổi phòng ở, cũng là có thể đổi đến càng tốt điều kiện đi.

Cho nên Mạnh Vân vì thế vẫn luôn thực tự trách, lúc ấy nàng quá tuổi trẻ, nghĩ hoa không được cái gì tiền, chính mình vừa học vừa làm cũng có thể, nào biết linh tinh vụn vặt hoa không ít tiền, lại quay đầu lại cũng hồi không

được, chỉ có thể nhìn đại ba bác gái vì nàng đào không của cái, vẫn luôn ở tại này bộ hai thất hai thính cũ trong phòng.

Mạnh Vân rốt cuộc không phải thân nữ nhi, thiếu tự tin, lại càng hiểu được quý trọng người khác cấp ái, cho nên cũng vẫn luôn nghĩ phải hảo hảo báo đáp đại ba bác gái.

Chỉ là nàng cũng không có gì dùng, cũng không có trở nên nổi bật bản lĩnh.....

Bạch niệm nhiều năm như vậy, nếu không phải Lục Dĩ hỗ trợ, nàng không chừng hiện tại còn ở thất nghiệp.

Lục Dĩ xem nàng biểu tình liền biết nàng nhất định nghĩ tới chuyện gì, thoát nhìn có chút hạ xuống bộ dáng, vội vàng cười đem lễ vật đem ra, ý đồ hấp dẫn nàng lực chú ý, “Thúc thúc a di, lần đầu bái phỏng, đây là ta cùng Mạnh Vân cùng đi chọn một chút nho nhỏ tâm ý.....”

Nàng đại ba cùng bác gái sửng sốt một chút, nhìn nhau liếc mắt một cái.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 52

Vẫn là Từ Cầm trước một bước nhận lấy, “Tới liền tới rồi, còn tiêu pha cái gì nha.”

Lời tuy nhiên nói như vậy, nhưng là vẫn là thật cẩn thận mà hủy đi đóng gói.

Lục Dã nhấp cười, ở bàn phía dưới cầm Mạnh Vân tay.

Mạnh Vân nhìn hẩn một cái, nhẹ giọng nói: “Không biết đại ba cùng bác gái có thích hay không.....”

Này còn có thể không thích sao.

Từ Cầm cầm kia khối ngọc bài, khó được lộ ra một ít chân tay luống cuống bộ dáng, “Này thực quý đi.....”

Liền tính không phải chuyên nghiệp nhân sĩ, thường dân chỉ xem kia ngọc tính chất, cũng biết không phải hàng rẻ tiền.

Hơn nữa kia xuyên lá con tử đàn Phật châu, quả thực là đưa đến hẩn đại ba tâm khảm đi —— lá con tử đàn giá cả, hẩn trong lòng vẫn là nắm chắc, tuy rằng không tiện nghi, nhưng cũng không phải chịu không dậy nổi lẽ vật.

Hai người đối Mạnh Vân bạn trai mong đợi cũng không phải rất cao, chỉ hy vọng là thành thật kiên định nam nhân, đối Mạnh Vân hảo, sẽ chiếu cố người, có tiến tới tâm thì tốt rồi, khác đều có thể cùng nhau phấn đấu.

Nhưng là Lục Dã hiển nhiên quá soái, thoạt nhìn liền không thể nào bình thường..... Hơn nữa hẩn này một thân, cũng như là gia cảnh thực ưu việt

hài tử.

Từ Cầm là nữ nhân, nghĩ đến càng nhiều một ít.

Mạnh Vân là bọn họ mang đại hài tử, bọn họ so với ai khác đều thương tiếc nàng gặp gỡ, cũng biết nàng đáy lòng là có chút tự ti, bọn họ có thể cho trợ giúp cũng rất có hạn, nếu nàng thật sự tìm cái nhà có tiền..... Nam hài trong nhà có thể hay không khi dễ nàng?

Nghĩ vậy nhi, Từ Cầm liền có chút lo lắng sốt ruột, tưởng đem lễ vật lui về.

Nàng mới vừa nhắc mắt, liền nhìn đến hai cái người trẻ tuổi ở đối diện.

Lục Dã trong mắt tình tứ cơ hồ muốn tràn ra tới, làm người nhìn liền cảm thấy an tâm..... Từ Cầm nhìn thoáng qua, liền thay đổi ý tưởng, vỗ vỗ nàng đại ba, ý bảo hẩn đem lễ vật thu hồi tới, sau đó đi cấp Lục Dã cùng Mạnh Vân thêm canh, phóng tới hai người trước mặt.

“Lục Dã lần đầu tiên tới nhà của chúng ta, ăn nhiều một chút a.”

Lục Dã lơ đãng mà nhẹ nhàng thở ra, trộm mà néo néo Mạnh Vân ngón tay, ngẩng đầu cười nói: “Đương nhiên, nhất định sẽ hảo hảo ăn, a di đừng chê ta ăn đến nhiều liền hảo.”

Từ Cầm lộ ra ôn nhu ý cười, nhìn Lục Dã ăn canh, lại giơ tay cho hẩn gấp đồ ăn, “Lục Dã hiện tại đang làm cái gì nha? Là vân vân đồng sự sao?”

Lục Dã nhìn Mạnh Vân liếc mắt một cái.

Mạnh Vân buông cái muỗng, tưởng thế hẩn trả lời, lại bị hẩn trước một bước đoạt đáp, “Không phải a di, ta là Mạnh Vân đại học đồng học, ta hiện tại ở làm nha sĩ.”

Từ Cầm dừng một chút, “Nha sĩ hảo a, hảo công tác.” Nàng nở nụ cười, “Vân vân khi còn nhỏ sợ nhất nha sĩ, còn bị nàng đại ba mắng quá đâu.”

Lục Dã nghĩ tới Mạnh Vân lần đầu tiên đi bệnh viện, nằm đến trị liệu trên giường cái kia biểu tình, nhin không được cười khẽ một tiếng.

“Là nha, lĩnh giáo qua.”

Còn hỏi hãn nhẹ một chút có thể chứ.

Chẳng lẽ giống nhau nha sĩ sẽ nói không được sao?

Thật là quá đáng yêu.

Mạnh Vân đại khái cũng là nghĩ tới chuyện quá khứ, yên lặng mà trừng mắt nhìn hãn liếc mắt một cái.

Từ Cầm xem xem như xem minh bạch, “Là xem nha thời điểm gặp lại sao? Vân vân, lại đau răng?”

“Ân, đã xem trọng.”

Nói như vậy xuống dưới, nàng đại ba cùng bác gái đều cảm thấy phi thường vừa lòng.

Lục Dã công tác cũng hảo, thể diện, tiền lương cũng cao, cũng không phải cái gì không đứng đắn người, đại học đồng học, nghe tới chính là hiếu tận gốc rễ.

Mạnh Vân tuy rằng đọc cái không phải đặc biệt cao lớn thượng chuyên nghiệp, nhưng là trường học cũng là đứng đầu 985 trường học, Lục Dã ở bọn họ trường học y học viện, nhất định là lại thông minh lại nỗ lực người.

“Lục Dã là người ở nơi nào nha? Cha mẹ là làm gì đó đâu?”

Đây là đương tương lai con rể tới hỏi.

“Bác gái.....”

Mạnh Vân có chút khấn trương, sợ Từ Cầm quá quan tâm nàng, mạo phạm người.

Lục Dĩ nhưng thật ra một chút đều không có cảm thấy mạo phạm, ngược lại là buông chiếc đũa, thực nghiêm túc mà ngẩng đầu, triệt để giống nhau đem chính mình tình huống toàn diện mà giới thiệu một phen.

“Ta là bốn thành người địa phương, trong nhà ba mẹ, gia gia nãi nãi đều là bác sĩ.”

“Bác sĩ? Bác sĩ thực hảo a, có tiền đồ, ba mẹ công tác cũng hảo.” Từ Cầm ôn nhu gật gật đầu, “Nghe vân vân nói, nàng đã đi báỉ phỏng quá người cha mẹ, người hẳn là cũng biết nhà của chúng ta tình huống.....”

“Ân, nhà ta người cũng cảm thấy Mạnh Vân thực hảo. Ta thực cảm tạ thúc thúc a di đem Mạnh Vân dưỡng đến tốt như vậy, ta sẽ hảo hảo quý trọng nàng.”

Lời này xem như thề.

Mạnh Vân một chút liền đỏ mặt, nhẹ giọng nói: “Lục Dĩ.....”

Từ Cầm yên tâm.

Tác giả có lời muốn nói: Ta thật sự không bao giờ lập FLAG.....

Các người đánh chết ta đi QAQ

Du lịch trong lúc đổi mới tùy duyên, chỉ có thể tận lực, bắt quá quốc khánh phía trước nhất định sẽ kết thúc chính văn, khai luân phiên ngoại!

Cảm tạ đại gia không rời không bỏ 【quỳ】

Chương 48

Mãi cho đến cơm nước xong, Mạnh Vân trên mặt độ ẩm còn không có cời ra đi.

Những lời này đó, lén nói nói liền tính, nghe Lục Dã nghiêm trang mà ở nhà trường trước mặt nói ra..... Nàng vẫn là có điểm khiêng không được.

Nhưng là hiển nhiên, nàng đại ba cùng bác gái đều bị lấy lòng, vừa lòng cảm giác liếc mắt một cái liền biết.

“Tới tới tới, ăn nhiều một chút, đừng khách khí a, coi như chính mình gia giống nhau.”

“Cảm ơn thúc thúc a di.”

Từ Cầm nhìn hai người trẻ tuổi tình ý miên man mà ngồi ở một khối, vẫn cứ dâng lên một loại tự hào cảm.

Bọn họ Mạnh Vân..... Đã lớn như vậy a.

Trở mã đến duyên dáng yêu kiều, tính tình lại hảo lại hiếu chuyện, bây giờ còn có như vậy ưu tú bạn trai.

Từ Cầm hốc mắt có điểm ướt át, lại vẫn như cũ chống dũa dàng khéo léo mỉm cười, “Các người đi gặp quá vân vân ba mẹ sao?”

Lời này vừa ra, trên bàn cơm không khí trong khoảng thời gian ngừng đọng lại.

Mạnh Vân tay dừng một chút, thu ý cười, cùng Lục Dã nhìn nhau liếc mắt một cái.

Lục Dã cười một tiếng, “Còn không có tới kịp đâu, vân vân nói muốn thúc thúc a di, chúng ta liền trước lại đây.”

Từ Cầm đôi mắt lập tức sáng lên, gật gật đầu, “Vân vân từ nhỏ liền rất hiểu chuyện, cũng thực hiểu thuận.....”

Nàng còn tính toán nói cái gì nữa, bên cạnh vẫn luôn không nói chuyện đại ba lại đột nhiên đánh gãy nàng.

“Hào hào nhật tử, đừng nói người khác.”

Từ Cầm nghe xong liền có chút không vui, “Vân vân ba mẹ, như thế nào là người khác đâu?”

“Không phải người khác, chẳng lẽ còn là người trong nhà sao?”

“Lão Ngô! Người đang nói cái gì đâu! Hài tử trước mặt.....”

Nàng đại ba đột nhiên liền bạo phát, đem chiếc đĩa hướng trên bàn một phách, “Hài tử trước mặt, người còn ngại nói được không đủ nhiều? Người làm vân vân nghĩ như thế nào? Liền tính người không nói, vân vân cũng sẽ hiểu thuận người, không cần thiết luôn cùng có không những người đó đối lập!”

Từ Cầm ấp úng mà há to miệng, mặt đều bị khí đỏ, rốt cuộc không hề ôn nhu, “Ở người trong mắt, ta chính là loại người này?!”

“Vậy người vì cái gì muốn nói như vậy? Phía trước nhân gia gọi điện thoại tới làm vân vân hỗ trợ, vì cái gì còn giúp đi thuyết phục vân vân? Người không biết nàng tình huống hiện tại sao? Người biết bọn họ an cái gì tâm?.....”

“Nhân gia? Kia chính là ta đệ đệ!”

Không nghĩ tới nháo thành như vậy.

Mạnh Vân vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Từ Cầm phát lớn như vậy hỏa, tức khắc có chút chân tay luống cuống lên, “Bác gái.....”

Nàng vừa ra thanh, Từ Cầm liền bình tĩnh xuống dưới, miễn cưỡng xả ra một cái cười, hướng về phía Lục Dã, cũng hướng về phía Mạnh Vân.

“Dọa đến các người đi?”

“Bác gái.....”

“Không có việc gì.” Từ Cầm đứng lên, “Lục Dã hôm nay cũng mệt mỏi đi? Trong chốc lát ta đem phòng thu thập ra tới, người cùng nàng đại ba tể tể có thể chứ?”

Lục Dã vội vàng cũng đứng lên, “Không cần phiền toái không cần phiền toái, ta đi bên cạnh khai cái khách sạn liền hảo.”

“Như vậy sao được đâu, thật vất vả tới một lần, không chê nói liền tể tể đi, ngày mai làm vân vân mang người đi ra ngoài đi dạo.”

Từ Cầm đều nói như vậy, Lục Dã cũng không hảo lại làm cự tuyệt, vội vàng ứng hạ.

Chỉ là Mạnh Vân nàng đại ba còn ở nổi nóng, hiển nhiên còn có chuyện phải đối bác gái nói, liền hống hai người đi xuống đi hai vòng tiêu tiêu thực.

“Phụ cận chợ đêm cũng không tồi, làm vân vân dẫn đường đi xem đi.”

Mạnh Vân cùng Lục Dã nhìn nhau liếc mắt một cái, “Đại ba, ta giúp bác gái rửa chén đi.....”

“Không có việc gì, đi ra ngoài đi, ở nhà cũng câu thúc. Chờ người bác gái thu thập hảo, các người đi lên là có thể tẩy tẩy ngủ.”

Hai người bị đẩy ra gia môn.

Mạnh Vân không đi vội vã, dựa môn đợi trong chốc lát, quả nhiên, bên trong lại truyền đến tranh chấp thanh âm.

Chỉ là Từ Cầm tính cách liền ở đằng kia, liền tính là kích động lên, cũng không có khả năng như là người đàn bà đánh đá chửi đổng như vậy, nàng liền thanh điều đều bất biến, nghe tới chính là chậm rãi chậm rãi cường điệu, chỉ là làm quen thuộc người một chút là có thể nghe ra nàng tức giận.

Lục Dã cũng không nghĩ tới sẽ phát sinh loại sự tình này.

Hắn nhìn Mạnh Vân liếc mắt một cái, Mạnh Vân đã căn môi, sắc mặt trở nên không tốt lắm lên.

Lục Dã thở dài, ôm nàng bả vai, cường ngạnh mà nửa ôm nàng đem nàng kéo đi ra ngoài.

Mạnh Vân tùy ý hắn ôm, ngây người một hồi lâu, lúc này mới từ từ mà đã mở miệng: “Ta..... Đều là ta không hảo.....”

Nàng kỳ thật cũng nói không nên lời chính mình làm sai chỗ nào, nhưng là đại ba cùng bác gái xác thật là bởi vì nàng sảo lên.

Nhiều năm như vậy tới, nàng cơ hồ chưa thấy qua hai người mặt đỏ, càng đừng nói bùng nổ như vậy tranh chấp —— nếu không phải bởi vì nàng, chuyện này liền sẽ không đã xảy ra đi.

Mạnh Vân không cảm thấy chính mình cự tuyệt Lý một tranh có chỗ nào sai rồi, chỉ là làm như vậy quan tâm yêu quý nàng đại ba cùng bác gái không vui, nàng.....

Lục Dã biết này gốc cô nương lại đi vào ngõ cụt đi, duỗi tay nhẹ nhàng mà túm túm nàng tóc, “Bối nời hiệp?”

“Cái gì?” Mạnh Vân ngẩng đầu lên.

“Ta nói, chúng ta tiêu cô nương lại phải làm bồi nôi hiệp,” Lục Dĩ cười một chút, lấy chính mình mặt đi cọ cọ nàng gương mặt, “Có phải hay không cảm thấy chính mình không tốt? Thẹn với đại ba bác gái?”

“.....”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 53

“Ngốc cô nương. Người tốt như vậy, người đại ba đó là đau lòng người đâu, người bác gái là luyện tiếc người..... Nữ nhân sao, đều là như thế này khẩu thị tâm phi, không chừng người nói đã quên thân ba mẹ, nàng trong lòng càng cao hứng đâu.”

Mạnh Vân không vui, “Người như thế nào có thể nói như vậy bác gái đâu.....”

Ở nàng trong lòng, Từ Cầm lại ôn nhu lại thiện lương, có thể xem như thánh mẫu giáng thế trình độ. Lục Dĩ suy đoán quả thực không có khả năng hảo sao, nàng bác gái mới sẽ không như vậy lòng dạ hẹp hòi đâu.

Lục Dĩ sờ sờ cái mũi, nói câu “Xin lỗi”, “Bất quá, người bác gái cùng người ba mẹ là cái gì quan hệ nha? Phía trước nghe người nói là người..... Ba ba tỷ tỷ? Vì cái gì nàng không họ Mạnh đâu?”

“A..... Nga, cái này a, ta kỳ thật cũng không phải rất rõ ràng, bất quá nghe bác gái nói, giống như gia gia nãi nãi kia bồi, gia gia là tới cửa con rể, cái thứ nhất nữ nhi chính là bác gái, theo gia gia họ, cái thứ hai nữ tử liền cùng mẹ mẹ họ.”

Nghe đi lên như là kỳ quái tập tục xấu.

Lục Dĩ nhưng thật ra lần đầu tiên nghe nói loại này cách nói, bất quá hẳn cũng không có cái gì khinh thường kinh ngạc linh tinh cảm tình, nhưng thật ra bình tĩnh đại ngộ gật gật đầu, “Trách không được đâu.”

“Cho nên nhà của chúng ta bối phận thực loạn, đại cô dì cả, còn có khác trường bối..... Dù sao xưng hô đều có điểm hỗn loạn, vẫn là kêu đại ba bác gái càng thân thiết đơn giản một ít.”

Mạnh Vân giải thích vài câu, tâm tình cũng khôi phục một chút, căng chặt thân thể một chút từng xuống dưới.

Đúng lúc này, nàng đột nhiên nghĩ đến một sự kiện.

“Lục Dã, người có phải hay không đi gặp quá..... Ta mẹ?”

Nếu không, hẳn là như thế nào làm Lý một tranh về nhà đi? Chỉ dựa vào Mạnh văn kiệt sao? Nàng khả năng sao?

Lục Dã sờ sờ cái mũi, nói gần nói xa, “Không phải nói muốn đi chợ đêm sao?”

“Lục Dã.”

“Được rồi,” Lục Dã suy sụp xuống dưới, “Là gặp qua.”

Mạnh Vân tâm gặt gao mà nắm lên.

Nàng muốn biết Lục Dã nói gì đó, lại không muốn biết như vậy mất mặt sự tình.

Nhân gia yêu đương thời điểm đều là đem tốt nhất một mặt bày ra cấp người yêu xem, chỉ có hai người bọn họ, kỳ kỳ quái quái, còn không có xác định luyện ái quan hệ, nàng này bực mủ giống nhau nguyên sinh gia đình trước hoàn hoàn toàn toàn mà giải phẫu ở hẳn trước mặt.

Mạnh Vân không biết Lục Dã là nghĩ như thế nào, nhưng là nàng cũng không hỏi dững khí.

Muốn biết Lục Dã vì nàng làm cái gì, lại không muốn nghe Lý một tranh đối Lục Dã nói gì đó quá phận nói.

Lục Dã chặt chẽ mà cầm tay nàng, “Ta nói ta là người bạn trai.”

“..... Sau đó đâu?”

“Sau đó a, không sau đó, người Lục Dã ca ca cần thiết là người gặp người thích a, người gặp qua cái nào a di mục mục không thích ta?”

Mạnh Vân bị hấn khoa trương ngữ khí đậu đến cười một tiếng, cảm thấy lỗi thời, lại lập tức thu cười.

“Rốt cuộc nói cái gì nha?”

“Thật sự không có gì, không có nói ra cái gì quá phận yêu cầu lạ, người đừng lo lắng.”

Lục Dã ngữ khí phi thường trịnh trọng, làm người vô cơ mà liền tín nhiệm hẳn nói.

Mạnh Vân hơi hơi mà nhẹ nhàng thở ra, “..... Ai lo lắng người.”

Chờ hai người dạo xong về đến nhà, cũng là buồn ngủ thời gian, đơn giản rửa mặt một phen lúc sau, Mạnh Vân nằm tới rồi trên giường.

Chẳng được bao lâu, thu thập xong Từ Cầm cũng tay chân nhẹ nhàng mà nằm đi lên.

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà hô một tiếng: “Bác gái.”

Từ Cầm động tác một đốn, “Còn chưa ngủ a.”

“Ân.”

Từ Cầm ở nàg bên cạnh nằm xuống, nươg ngoài cửa sổ ánh trắng nhìn chăm chú Mạnh Vân mặt.

“Vân vân, cùng bác gái trò chuyện đi, đã lâu không có nói như vậy lời nói.”

Lời này nói được Mạnh Vân cảm khái vạn ngàn.

Mạnh Vân vừa đến Từ Cầm gia thời điểm, cả người phi thường tối tăm —— lúc ấy nàg tuổi còn nhỏ, không thể tiếp thu bị thân sinh cha mẹ vứt bỏ chuyện này, tổng cảm thấy chính mình là bị thế giới vứt bỏ.

Từ Cầm bồi nàg liên tiếp ngủ một tháng, mỗi ngày buổi tối nhìn chăm chăm nàg làm bài tập, cho nàg làm bữa ăn khuya phao sữa bò, nằm ở trên giường giám sát nàg bồi từ đơn.

Mạnh Vân đến nay vẫn nhớ rõ Từ Cầm nói gì đó, làm nàg sửa miệng hô “Đại ba bác gái”.

Nàg nói: “Vân vân, người chính là ta nữ nhi. Không cần cảm thấy trên thế giới này không ai ở ái người, như vậy sẽ làm người yêu thương người thương tâm.”

Rõ ràng là có điểm lừa tình nói, cố tình bị Từ Cầm như vậy ôn nhu mà nói ra, một chút đều không xấu hổ, mà là tràn ngập làm người động dung ôn nhu.

“Giống như vậy nói nhỏ, giống như đã là mười mấy năm trước sự tình đâu.”

“Bác gái.....”

Từ Cầm nhẹ nhàng mà cười một tiếng, “Còn đang trách bác gái sao?”

Mạnh Vân hơi hơi mở to hai mắt nhìn, “Không có a, ta như thế nào sẽ quái bác gái.....”

“Quái bác gái luôn cùng người nhắc tới người ba mẹ sao?”

Mạnh Vân trầm mặc trong chốc lát, gian nan mà đã mở miệng, “Không có, ta biết bác gái là vì ta hảo.”

Trong bóng đêm, Từ Cầm duỗi tay sờ sờ nàng tóc, tựa như khi còn nhỏ, ôn nhu mà vuốt ve cái kia nho nhỏ Mạnh Vân giống nhau.

“Bác gái không hy vọng vân vân đem ba mẹ đã quên, không phải vì cái gì tư tâm, cũng không phải bởi vì người ba là ta đệ đệ.” Liền tính là không muốn thừa nhận, Từ Cầm cũng không thể không thừa nhận, nàng đã dần dần mà già rồi, nguyên bản cái kia có thể cho tiểu Mạnh Vân dựa vào ôm ấp, cũng đã vô pháp hoàn chỉnh mà đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

“Bởi vì vân vân thật tốt quá, bác gái không hy vọng vân vân biến thành một cái lạnh nhạt người, cũng không hy vọng vân vân cả ngày lâm vào ở cừu hận trung.”

“.....”

“So với như vậy, ta thà rằng chúng ta ngoan vân vân trở thành một cái thiện lương người.”

Mạnh Vân hít hít cái mũi, “Bác gái.....”

“Nhưng là người đại ba sợ như vậy thiện lương vân vân bị người khi dễ đi, cho nên mới sẽ trách ta. Đây là ta không tốt, không suy xét đến vân vân ý tưởng.” Từ Cầm thở dài, “Chúng ta cũng chưa nghĩ đến, vân vân đã trưởng thành, có chính mình phán đoán, không cần ta như vậy lặp lại nhắc nhở.”

“Hơn nữa, hiện tại vân vân còn có tri kỷ ôn nhu bạn trai. Lục Dĩ thực hảo, đại ba cùng bác gái đều thực vừa lòng.”

Mạnh Vân không nói lời nào.

“Chúng ta đều già rồi..... Sau này quãng đời còn lại, chúng ta vân vân sẽ có càng tốt người tới bảo hộ, sẽ có người chiếu cố vân vân, làm vân vân mỗi ngày đều vui vẻ vui sướng.” Từ Cầm ôn nhu mà sờ sờ nàng tóc, “Về sau cũng ngàn vạn chớ quên bác gái cùng đại ba a, chúng ta ngoan vân vân.”

Tác giả có lời muốn nói: Cư nhiên viết khóc.....

Từ Cầm, một cái thánh mẫu lại ôn nhu nữ nhân, càng là người như vậy, càng là ôn nhu lại tàn nhẫn.

Bất quá vân vân có thể có như vậy tốt bác gái, kỳ thật đã thực hạnh phúc.

Chương 49

Mạnh Vân nước mắt lập tức liền xuống dưới.

“Bác gái.....”

Từ Cầm nở nụ cười, “Ngoan ngoãn, mau ngủ đi.”

Mạnh Vân gật gật đầu, đem mặt vùi vào trong chăn, nhắm hai mắt lại.

Thật lâu không có về quê, tuy rằng giường vẫn là nguyên lai giường, phòng cũng là nguyên lai phòng, nhưng là Mạnh Vân vẫn là lăn qua lộn lại không ngủ hảo.

Cách thiên sáng sớm, nàng liền xoay người rời khỏi giường.

Từ Cầm sớm liền đi ra ngoài chuẩn bị bữa sáng, Mạnh Vân cũng ngượng ngùng lười biếng, nhanh nhẹn mà rửa mặt xong, đi phòng bếp hỗ trợ.

Từ Cầm nhìn đến nàng, cười cười, “Ngủ ngon sao?”

Mạnh Vân rửa rửa tay, đi lấy mâm trang đồ ăn, đáp: “Ân.”

“Không vội, đi ngồi đi.”

Mạnh Vân thân thể không nhúc nhích, mím môi, nói sang chuyện khác, “Đại ba đâu?”

“Dậy sớm, cùng Lục Dã đi ra ngoài mua bánh quẩy sữa đậu nành.”

Mạnh Vân hơi hơi mà nhẹ nhàng thở ra.

Nàng còn sợ Lục Dã không cẩn thận ngủ quên, cấp đại ba cùng bác gái không tốt ấn tượng, nào biết nàng mới là cả nhà nhất vẫn rời giường cái kia.

“Lục Dã đưa nhỏ này..... Xác thật thực không tời, các người phải hảo hảo a.”

Mạnh Vân nhin không được đỏ mặt, hàm hàm hồ hồ nói: “Ân..... Ân, sẽ.”

Từ Cầm ánh mắt phảng phất có thể nhìn thấu nhân tâm, nàng ngậm ra một cái cười, lau khô trên tay thủy, “Đi thôi, bọn họ hẳn là phải về tới.”

.....

Ăn cơm sáng lúc sau, Mạnh Vân liền ở đại ba bác gái yêu cầu hạ, mang theo Lục Dã đi ra ngoài đi dạo.

Tiểu huyện thành cũng không có gì đặc biệt cảnh điểm, Mạnh Vân có điểm do dự, rồi rằm trong chốc lát, lúc này mới thật cẩn thận mà thử nói: “Nếu không, đi chúng ta sơ trung nhìn xem? Từ chúng ta chỗ đó có xe có thể trực tiếp lên núi, buổi chiều chúng ta liền đi trích dương mai.”

Ở trường bối trước mặt không hảo làm ra cái gì thân mật hành động, Lục Dã đều nheo hồng rôi, lúc này đã chặt chẽ mà đem Mạnh Vân tay cầm ở chính mình lòng bàn tay.

“Hảo nha, người nói cái gì đều hảo.”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, tùy ý hấn bắt lấy, mang theo hấn đi giao thông công cộng trạm.

“Trước kia nhà ta còn không ngừng nơi này thời điểm..... Ân, khi đó, ta ngay từ đầu cũng không ngồi xe đi học, sau lại bên kia phòng ở bán, liền mỗi ngày ngồi xe đi.”

Mạnh Vân có điểm ngược ngùng, “Ta khi còn nhỏ thành tích không tính đặc biệt hảo, sơ trung cũng không phải một trung, chỉ là bình thường trung học, đến cao trung mới dần dần hảo lên.”

Khi còn nhỏ không ai quản, lại vừa lúc gặp trung nhị kỳ, nàng có thể vẫn duy trì thành tích, không có rớt rớt cuộc, đã xem như thực không dễ dàng.

Sau lại có Từ Cầm quản trứ, nàng thành tích mới một chút hướng 985 trình độ thượng vọt.

“Người này tính cái gì, ta trước kia.....” Lục Dĩ hơi hơi mỉm cười, “Trước kia trốn học đi tiệm net, kết quả đã quên ngày đó là kỳ trung khảo thí, sau đó kia một cái học kỳ đều mỗi ngày đi học tan học đều bị bách đón đưa, cái gì đều làm không được.”

Hấn thở dài, “Còn bỏ lỡ rất nhiều cùng đồng học hẹn hò cơ hội đâu.”

Mạnh Vân làm bộ sinh khí mà trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, “Cái gì đồng học a? Là nữ đồng học sao?”

Lúc này giao thông công cộng vừa lúc chậm rãi sử tới, hai người một trước một sau mà lên xe, ngồi xuống đếm ngược đệ nhị bài đi.

Lục Dĩ đôi mắt sáng lấp lánh, giống một con đại hùng giống nhau dựa tới rồi Mạnh Vân trên người, lại thật cẩn thận mà khống chế được sức lực,

không cho nàng cảm thấy mệt.

“Người ghen tị sao?”

Mạnh Vân vốn định cười —— đều tám trăm năm trước sự tình, có cái gì ăn ngon dấm dêu, cũng chính là bởi vì nói đến, thuận miệng hỏi một tiếng mà thôi.

Chỉ là Lục Dã thích nàng nói loại này để ý hẳn nói, Mạnh Vân cũng không giội nước lã, tự nhiên gật gật đầu, “Thành thật công đạo.”

“Từ đâu ra nữ đồng học a, lúc ấy phi chủ lưu mới là chủ lưu, ta như vậy dương quang thiếu niên, cứ nhiên liền cái tuệ nhãn thức châu người đều không có.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 54

Lục Dã ngữ khí nghe tới bóp cổ tay vô cùng, chỉ là trong ánh mắt mang theo ý cười, soái khí bộ dáng thoạt nhìn nhất định đều không giống như là không ai khí bộ dáng.

Mạnh Vân xì một tiếng cười lên tiếng.

Lục Dã duỗi tay ôm lấy nàng bả vai, càng như là một bàn tay chân dài lớn lên đại hùng, treo ở một cái nhỏ xinh đáng yêu nữ sinh trên người, nhẹ giọng cười nói: “Cùng ta nói một chút đi, người thượng sơ trung thời điểm sự tình.”

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, “Kỳ thật cũng không có gì đặc biệt đáng giá nói sự tình.....”

“Có nam sinh truy người sao?”

“Giống như..... Có đi.” Nàng cười một tiếng, “Bất quá lúc ấy ta tâm thái không tốt lắm, cũng không phải thực để ý người khác ý tưởng, cho nên.....”

Xe buýt thực mau tới rồi trạm, hai người tay tới dưới tay xe.

Mạnh Vân sơ trung trường học không phải rất lớn, nhưng là công trường trang thật sự không tồi, xuống xe đi rồi vài bước, là có thể xa xa mà nhìn đến cực đại “Thứ tám trung học” giáo bài.

Tuy rằng là cuối tuần, nhưng là trường học cuối tuần cũng sẽ khai, làm học sinh đi vào chơi bóng linh tinh.

Lục Dã lôi kéo nàng chậm rãi vào trong trường học, dọc theo sân thể dục không nhanh không chậm mà đi tới.

Lúc này vẫn là đại buổi sáng, chỉ có hai ba cái tinh lực dư thừa tiểu nam sinh ở ném rổ, an tĩnh đến có thể rõ ràng mà nghe được bên cạnh điều tiếng kêu.

Tuy rằng là không thích hợp địa điểm cảnh tượng, cố tình có loại lãng mạn không khí ở hai người gian lan tràn.

Có lẽ là cảm xúc cho phép, Mạnh Vân cứ nhiên mở miệng nói lên Mạnh văn kiệt.

“Khi còn nhỏ..... Ta kỳ thật thực thích đệ đệ. Mạnh văn kiệt người này vẫn luôn thực da, nhưng là cùng ta quan hệ thực hảo, trong nhà không ai ở thời điểm, hai chúng ta liền dãi ở bên nhau, hoặc là cùng nhau đi ra ngoài chơi, ta nhìn nàng điên, cũng sẽ cảm thấy đệ đệ thực đáng yêu.”

“Khi đó ta cũng có chút da, đi theo đệ đệ cùng nhau leo cây đi trộm dương mai ăn, sau lại không cẩn thận từ dương mai trên cây té xuống, cũng không dám nói cho gia trưởng, Mạnh văn kiệt liền đi bọn họ trường học phòng y tế muốn thuốc đỏ cùng băng gạc, lấy lại dây thay ta tiêu độc. Bọn họ những cái đó nam sinh thường xuyên có chút quăng ngã đập đánh, phòng y tế bên kia đều thấy nhiều không trách.”

Thời gian giống như là nước chảy, ở Mạnh Vân nhẹ nhàng mềm mại thanh tuyến, một chút chảy nói chuyện người trong nhân sinh.

Lục Dã phảng phất có thể nhìn đến cái kia nho nhỏ Mạnh Vân, dạng sáng lạn tươi cười, xuyên qua dãy núi, xuyên qua dài lâu kỳ nghỉ cùng buồn tẻ học tập sinh hoạt, sau đó..... Đệ đệ cùng ba mẹ bỏ xuống cái kia hoạt bát đáng yêu Mạnh Vân, làm nàng đột nhiên trưởng thành.

Lớn lên ngoan ngoãn hiểu chuyện, lại tiểu tâm cẩn thận, lệnh người thích lại vô cùng đau lòng.

Mạnh Vân thở dài, cũng không nói chuyện nữa, mang theo Lục Dã trộm mà lưu vào trong phòng học.

“Trước kia ta an vị nơi này.....” Nàng duỗi tay chỉ chỉ một cái chỗ ngồi, sau đó liền ngồi đi lên, “Phía trước cầm đi làm trường thi thời điểm, còn có người ở ta trên mặt bàn đánh tiểu sao, ta trở về lau đã lâu đâu.”

Nàng cẩn thận mà nhìn quét toàn bộ mặt bàn, cười nói: “Xem ra nó đòi kế tiếp chủ nhân không bằng ta, cứ nhiên ở mặt trên loạn đồ loạn họa.”

Lục Dã cũng tự nhiên mà ngồi ở nàng phía trước vị trí thượng, xoay người sang chỗ khác, hướng về phía Mạnh Vân nhướng mày, “Đồng học, bài thi có thể cho ta mượn sao sao sao?”

Mạnh Vân giương mắt nhìn hẩn một cái, “Lục Dã đồng học, lão sư nói không thể chép bài tập nga.”

Lục Dã ngả ngón mà ngoéo một cái tay nàng tâm, “Cấp lão công sao cũng không được sao?”

“.....”

Giữa trưa hai người tùy tiện ở cổng trường cà lăm điểm giản cơm, thừa dịp ngày hảo, liền ngồi trên xe sơn đi.

Ly dương mai hạ thị đã không mấy ngày rồi, hai người xem như đuổi kịp chuyến xe cuối, chỉ là trên núi vườn trái cây đã không bằng một tháng trước như vậy phồn thịnh, cũng không thể nào có thể nhìn đến dương mai bóng dáng.

Mạnh Vân xuống xe đi rồi hai bước, có chút khấn trương, “Sẽ không đã không dương mai đi.....”

Lục Dã ôm nàng bả vai, mang theo nàng đi ra phía trước, gõ gõ lâm viên quản lý thất đại môn, “Ngài hảo, xin hỏi hiện tại còn có thể trích dương mai sao?”

Đội trong chốc lát, bên trong đi ra một cái 60 tới tuổi lão nhân, cầm hai cái hàng tre trúc rỗ ra tới, đưa cho Lục Dã, “Trích xong xuống dưới cân nặng, bằng không không thể mang đi.”

Lục Dã gật gật đầu, nói thanh “Cảm ơn”, đem trong đó một cái rỗ cho Mạnh Vân.

Mạnh Vân xách theo rỗ đi ở phía trước dẫn đường, một bên cùng Lục Dã phun tào, “Trước kia ta khi còn nhỏ, nơi này dương mai căn bản không có người quản lý, chúng ta tan học liền sẽ trộm đi lên trích. Vẫn là gần hai năm giống như mới đem dương mai sơn khai thành cảnh khu, vừa đến thành thực mùa, sẽ có địa phương khác người lại đây trích dương mai, thể nghiệm Nông Gia Nhạc.”

Nàng nói xong, dừng một chút, “Nhưng là, chúng ta muốn như thế nào trích đâu?”

Lục Dã nhấp cười nhìn nàng.

Một cái là trước nay không trích quá dương mai thành thị lớn lên hài tử, một cái là mười hai tuổi lúc sau không lại bò quá thụ thực nữ, trừ bỏ hai cái giỏ tre cái gì công cụ đều không có, trừ bỏ hai mặt nhìn nhau, một chốc không thể tưởng được nên từ nơi nào xuống tay.

Mạnh Vân nhìn hẳn một cái, “Trước kia chúng ta đều là trực tiếp bò lên trên đi trích..... Hoặc là lấy cột đánh hạ tới, nhưng là đánh hạ tới dương

mai tương đối dễ dàng lặn, khả năng muốn hôm nay liền ăn xong mới được.....”

Lục Dã xem nàng khẩn trương, nhin không được nở nụ cười, duỗi tay nhéo nhéo nàng gương mặt.

“Liền tháo xuống mặt hảo, không quan hệ.”

Chỉ là trải qua một quý, tới gần phía dưới tán cây thượng dương mai đều bị trích đến không sai biệt lắm, hai người ở lâm viên đi dạo hơn một giờ, mới khó khăn lắm hái được một rổ nhiều.

Này đó cũng đủ ăn một trận, hai người thương lượng một chút, liền không có lại động thủ, mà là xách theo rổ tiếp tục hướng lên trên đi đến.

Đi rồi 20 tới phút liền đến đỉnh núi.

Tiểu huyện thành không có gì cỡ nào mỹ lệ cảnh đẹp, cũng không có gì vừa xem mọi núi nhỏ khí phách, chỉ là trên núi không khí phi thường tươi mát, làm người cảm giác cả người đều thoải mái lên.

Lục Dã ở đỉnh núi hít sâu một hơi, “Vân vân.”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng.

“Ta muốn hôn ngươi.”

Mạnh Vân sững sốt một chút, gương mặt ửng đỏ, “Lục Dã ngươi.....”

Chỉ là Lục Dã chưa cho nàng do dự cự tuyệt cơ hội, một bàn tay xách theo trang dương mai giỏ tre, một bàn tay ôm lấy nàng eo, đem nàng cả người kéo hướng về phía chính mình trong lòng ngực, gắt gao mà ôm nàng.

“Uy ngươi.....”

Lục Dã cúi đầu, chuẩn xác mà phong bế nàng môi, đem nàng chưa hết chi ngôn toàn bộ chặn ở môi răng gian.

Toàn quanh thân tối cao sơn, chung quanh không có một bóng người, liền ve mình điều kêu thanh âm đều có vẻ vụn phần xa xôi, tựa hồ trong thiên địa, chỉ còn lại có hai người môi răng dây dưa.

Lục Dã tựa hồ cũng là bị như vậy không khí kích ra trong xương cốt tình dục, trên tay cùng trên môi sức lực đều không khỏi dùng đến lớn chút.

“Ngô ——”

Chờ hai người tách ra thời điểm, Mạnh Vân môi đã có một chút phiếm sưng đỏ trướng dấu hiệu.

Lục Dã tựa hồ cũng ý thức được chính mình xuống tay quá nặng, đau lòng mà xoa xoa nàng môi, “Xin lỗi.....”

Mạnh Vân xoay đầu, không cho hấn như vậy chuyên chú mà nhìn thẳng chính mình.

Lục Dã nở nụ cười, cúi đầu ở nàng bên tai nhẹ giọng nói một câu nói.

Hấn nói: “Đêm nay ánh trăng thực mỹ.”

Mạnh Vân sững sốt một hồi lâu, đột nhiên ý thức được hấn lời nói hàm nghĩa, cả khuôn mặt toàn bộ hồng, ấp úng mà nói không ra lời.

Một hồi lâu lúc sau, nàng mới nhẹ giọng nói: “Ta cũng thích hạ mục súc thạch.”

Lục Dã nhướng mày.

“..... Cũng thích người.”

Nàng đem mặt vùi vào Lục Dã ngực, “Trở về lúc sau, ta liền đem cái kia thuê nhà lui đi?”

Chương 50

Bái phỏng Từ Cầm lúc sau, Lục Dã mang theo Mạnh Vân cùng nhau về tới thành phố.

Cách nhật, Lục Dã đi làm, Mạnh Vân đang ở trên giường lười biếng mà khôi phục thể lực, đột nhiên nhận được Quý Hiếu Thích điện thoại.

Thứ bảy bờ sơn, chủ nhật lại xóc nảy ban ngày, Mạnh Vân liền nói chuyện sức lực đều nhắc không nổi kính tới.

“Tiểu thất?”

Quý Hiếu Thích trong giọng nói mang lên khó gặp khóc nước nỡ, “Vân vân..... Ta chia tay.”

Mạnh Vân vốn đang mơ mơ màng màng, nghe xong lời này, lập tức liền tỉnh táo lại, một lần long lóc từ trên giường ngồi dậy.

“Cùng quý muện sao? Sao lại thế này?”

Phía trước không phải còn hảo hảo, như thế nào đột nhiên liền chia tay?

Mạnh Vân có điểm ảo não, này một trận xác thật có chút sơ sẩy Quý Hiếu Thích.

Quý Hiếu Thích đốn thật lâu thật lâu, rốt cuộc nhịn không được ở trong điện thoại khóc lên, vừa kéo một nghẹn, nghe tới đáng thương cực kỳ.

“Chính là..... Chia tay a.”

“Tiểu thất người đừng khóc,” Mạnh Vân một bàn tay nắm di động, một cái tay khác luống cuống tay chân mà cầm quần áo, chuẩn bị thay quần áo ra cửa, “Người ở nơi nào? Hôm nay nghỉ ngơi sao? Ta tới tìm người?”

Quý Hiếu Thích không nói lời nào.

Mạnh Vân kiên nhẫn mà hồng đã lâu, rốt cuộc làm Quý Hiếu Thích tùng khẫu.

“Ta ở quý muện trong nhà.”

Mạnh Vân hỏi thanh địa chỉ, cũng mặc kệ thích hợp không thích hợp, mà bất đình đề mà đi ra cửa tìm Quý Hiếu Thích.

Quý muện ở tại ly Mạnh Vân thuê phòng ở không xa trong tiểu khu, cũng là nhà cũ, bên ngoài thoát nhìn cổ xưa vô cùng, vệ sinh điều kiện cũng giống nhau.

Mạnh Vân ở hàng hiên cửa dừng bước chân, gọi điện thoại cấp Quý Hiếu Thích, “Ta tới rồi, người xuống dưới đi.”

Không hai phút, Quý Hiếu Thích liền chậm rãi đi ra.

Nàng đôi mắt sưng đến không thể xem, sắc mặt cũng tái nhợt vô cùng, không còn nữa ngày thường giỏi giang sáng khoái.

Mạnh Vân đau lòng vô cùng, vội vàng đi lên ôm lấy nàng, “Tiểu thất.....”

Nghe được Mạnh Vân thanh âm, Quý Hiếu Thích lại khống chế không được khóc rống lên.

“Vân vân, ta không bao giờ tưởng yêu đương.”

An ủi nàng đã lâu, Mạnh Vân mới đem nàng mang ra tiểu khu, kêu taxi đi Mạnh Vân còn không có thoái tở trong căn nhà nhỏ.

Mạnh Vân từ rời giường bắt đầu liền cái gì cũng chưa ăn cái gì cũng chưa uống, lẫn lộn này trong chốc lát đã bụng đói kêu vang, trong phòng nơi nơi đều là chõng bụi bõ, cũng không có gì ăn ngon, nàng liền lấy giấy ăn lau phiêu cửa sổ, lại kêu cơm hộp, lôi kéo Quý Hiếu Thích ngồi ở phiêu cửa sổ thưởng.

“Đừng khóc, chậm rãi nói, sao lại thế này a?”

Mạnh Vân thanh âm thực mềm, nghe tới khiến cho người cảm thấy thoải mái, cùng thiết thân thực lòng quan tâm, hoàn toàn sẽ không có mạo phạm cảm giác.

Quý Hiếu Thích đem đầu để ở trên người nàng, rầu rĩ mà đã mở miệng: “Là ta không hảo..... Ta bị ta mẹ lừa đi thân cận, phải đi thời điểm bị quý muện thấy được, ngày đó hẩn ở kia khu vực trực ban.”

Mạnh Vân hít sâu một hơi, “Người cho hẩn giải thích sao?”

“Giải thích, chính là hẩn nói hẩn không xứng với ta, cho nên nhất định phải chia tay.”

“.....”

“Vừa mới ta đi nhà hẩn tìm hẩn thời điểm, phát hiện hẩn đã chuyển nhà.”

Đây là quyết tâm phải chia tay, hoàn toàn không cho giải thích cơ hội.

Mạnh Vân cũng là luyến ái tay mới, cùng Lục Dĩ xem như mối tình đầu, đến nay không sinh ra quá mâu thuẫn, cũng không phát sinh quá cái gì hiểu lầm.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 55

Giống nghiêm trọng đến Quý Hiếu Thích loại này chia tay trình độ, nàng là xác thật cấp không ra cái gì tốt kiến nghị.

Quý Hiếu Thích thoát nhìn phi thường khổ sở, mờ mịt vô thố bộ dáng, “Quý muện..... Hãn còn sẽ lý ta sao?”

“Tiểu thất.....” Mạnh Vân mím môi, “Nếu người thật sự thích hãn nói, vẫn là muốn nghĩ nhiều một ít, không thể cứ như vậy tùy tiện quá đi xuống. Ngày đối quý muện cũng là không công bằng.”

.....

Mạnh Vân an ủi Quý Hiếu Thích một buổi trưa, lúc này mới trở lại Lục Dã gia.

Lục Dã đã sớm thu được nàng tin tức, cũng không lo lắng, sớm mà liền chuẩn bị tốt cơm chiều.

Hãn hiện tại trù nghệ càng thêm tinh tiến, vốn là hai cái không thể nào am hiểu nấu cơm người, trụ một khối lúc sau, cư nhiên đều dần dần mà luyện ra tay nghề.

Nhìn đến Mạnh Vân biểu tình, Lục Dã thở dài, xoa xoa tay, đi qua đi đem nàng một phen ôm lên.

Mạnh Vân “Nha” một tiếng, bị khiếp sợ, “Lục Dã người làm gì nha.....”

Lục Dã cười một tiếng, “Xem người mệt mỏi, ôm người đi rửa tay ăn cơm a.”

Nói, Lục Dã hoành ôm Mạnh Vân, đem nàng ôm vào buồng vệ sinh, kiên nhẫn mà thế nàng giặt sạch tay, lại đem nàng ôm đến trên bàn cơm ngồi xong.

Mạnh Vân ngẩng đầu nhìn Lục Dã, chờ hăn ngồi xuống lúc sau, lúc này mới nhẹ giọng đã mở miệng, “Cảm ơn.”

Lục Dã néo néo nàng mặt, “Như thế nào lạ? Thoạt nhìn như vậy hạ xuống..... Là Quý Hiếu Thích phát sinh chuyện gì sao?”

Mạnh Vân thở dài, “Ân, nàng chia tay.”

Lục Dã không nói, chỉ là cấp Mạnh Vân gấp đồ ăn,.

Mạnh Vân lại thở dài một hơi, “Lục Dã, thích một người, thật sự sẽ như vậy thống khổ sao?”

Nghe xong lời này, Lục Dã buông xuống chiếc đũa.

“Vân vân, người không cần bởi vì người khác trải qua mà đại nhập chính mình.....” Hăn sờ sờ cằm, tựa hồ ở tự hỏi nói như thế nào đi xuống, “Ta ái một người thời điểm, tuyệt đối sẽ không làm nàng khổ sở bi thương.”

“Người chỉ cần toàn tâm toàn ý hạnh phúc vui sướng liền hảo, chuyện khác đều giao cho ta —— cũng không cần nghĩ cái gì cãi nhau, cái gì chia tay, ở ta nơi này là không có khả năng phát sinh.”

Mạnh Vân cười một tiếng.

“Vậy người cũng đừng quên hôm nay lời nói.”

“Ta không bao giờ muốn khóc.”

***

Đảo mắt nghĩ hè đã vượt qua hơn phân nửa.

Mạnh Vân bọn họ ở ly trường học còn có hai chu khai giảng thời điểm, liền phải trở về đi làm.

Các lão sư muốn giúp đỡ trường học bố trí phòng học, bài thời khoá biểu, làm hỗ trợ nhập học đăng ký từ từ việc vật vãn.

Mạnh Vân cùng Lục Dã thương lượng một chút, chuẩn bị đến chín tháng cùng chủ nhà liên hệ thoái tô, vừa lúc nửa năm, tiền thế chấp cũng không cần, thừa dịp chín tháng thuê nhà mùa thịnh vượng, làm chủ nhà có thể phương tiện điểm tìm nhà dưới.

Nói như vậy, Mạnh Vân liền phải dùng nhiều chút thời gian đi trường học.

Lục Dã muốn đưa nàng, nàng lại không bằng lòng.

“Cấp học sinh gia trường nhìn đến không tốt.”

Lục Dã không lay chuyển được nàng, thật sâu mà thở dài, “Người nhanh lên đi học xe đi, đến lúc đó cho người mua chiếc thay đi bộ.”

Mạnh Vân nở nụ cười, “Phía trước cho ta bác gái đại ba tiền còn không có còn cho người đâu, người lại muốn gia tăng ta còn thái gánh nặng sao?”

“Vân vân.....”

Lục Dã còn muốn nói nữa, lại bị Mạnh Vân giơ tay ngăn trở.

“Hảo hảo, ta đi làm muốn đã muộn, đi trước.”

Lục Dã đành phải ngậm miệng, lái xe đem nàng đưa đến tàu điện ngầm trạm, nhìn theo nàng rời đi.

Mạnh Vân vừa đến văn phòng, buồng đồ vật liền bắt đầu bận rộn.

Nàng tân học kỳ vẫn là làm phó chủ nhiệm lớp, mang một cái lớp chồi, mà Trương lão sư còn lại là đi xuống mang tân tiến mẫu giáo bé.

Mạnh Vân tân cộng sự chủ nhiệm lớp là một cái rất có kinh nghiệm giáo viên già, bốn mươi tới tuổi bộ dáng, họ Thẩm.

Tuy rằng là giáo viên già, nhưng là Thẩm lão sư thân thể không tốt lắm, cho nên Mạnh Vân gánh nặng liền phải càng trọng một ít.

Mạnh Vân cùng mấy cái tân lớp lão sư nhận thức một chút, lại cắt trong chốc lát dán giấy, lúc này mới đi theo Thẩm lão sư đi chờ đợi gia trưởng.

Thẩm lão sư thoạt nhìn liền gương mặt hiền từ hòa ái dễ gần bộ dáng, đối Mạnh Vân như vậy tân lão sư cũng phi thường có kiên nhẫn.

“Chúng ta nơi này có thật nhiều học sinh đều là lớp chồi mới đến đi học, mẫu giáo bé quá nhỏ, gia trưởng không yên tâm lão sư, cho nên đều lưu tại trong nhà chiếu cố.”

Mạnh Vân gật gật đầu, Thẩm lão sư liền cười đem trên tay hồ sơ đưa cho nàng, làm nàng xem.

“Chúng ta tuy rằng là mang lớp chồi, nhưng là khó khăn không thể so mẫu giáo bé tiểu. Mới tới tiểu bằng hữu có mười mấy, lớp đồng học chi gian quan hệ muốn xử lý tốt, tiểu bằng hữu quy củ cùng thói quen cũng muốn giáo hảo.”

“Trong chốc lát này đó gia trưởng sẽ mang theo hài tử lại đây đăng ký chức phí, người trước quan sát quan sát, cùng các gia trưởng nhiều tâm sự, miễn cho khai giảng luống cuống tay chân.”

Mạnh Vân phi thường cảm kích Thẩm lão sư dạy dỗ, nghiêm túc mà cảm ơn, cầm hồ sơ giấy đến bên cạnh đi nhìn.

Buổi chiều 1 giờ rưỡi, lục tục bắt đầu có gia trưởng đến trường học tới.

Mạnh Vân lần đầu tiên tiếp đãi gia trưởng cùng tiểu bằng hữu, không một lát liền bắt đầu luống cuống tay chân lên.

Trái lại Thẩm lão sư, liền phi thường có lý có tự người, coi trọng trong lòng nắm chắc.

Mạnh Vân ở trong lòng cảm thán vài câu, một quay đầu, hảo hảo bất hảo mà đụng vào phía trước người.

“Ngượng ngùng ngượng ngùng.....”

Nàng ngẩng đầu, phía trước đứng một đám tử rất cao nam nhân, trong tay dắt một cái tiểu nam hài.

Nam nhân tựa hồ cũng không để ý, hướng về phía Mạnh Vân cười cười, “Không có quan hệ..... Xin hỏi trung 2 ban đi như thế nào?”

Mạnh Vân sửng sốt một chút, “A, ta chính là trung 2 ban lão sư, ngài là mang theo hài tử tới báo danh sao?..... Cùng ta vào đi thôi.”

Chỉ là Mạnh Vân xoay người, lại đột nhiên cảm thấy người nam nhân này cùng hài tử đều phi thường quen thuộc.

Giống như ở nơi nào gặp qua.....

Nàng cau mày suy nghĩ một hồi lâu, rốt cuộc ở văn phòng cửa linh quang chợt lóe, nhớ lên.

Đông cực đảo cái kia mù mù biến thành ngôi sao tiểu nam hài! Cái này sườn mặt, thanh âm này..... Chính là này hai cha con.

Này cũng quá trùng hợp đi.

Mạnh Vân nhin không được cười một tiếng, đem đăng ký biểu đưa cho nam nhân, lại khom lưng cấp tiểu bằng hữu đổ nước, ngồi xồm thân nói với hẳn lời nói.

“Tiểu bằng hữu, người tên là gì nha?”

Tiểu nam hài bộ dáng ngoan ngoãn, nói chuyện cũng rõ ràng, “Lão sư người hảo, ta kêu cù sơ.”

Mạnh Vân gật gật đầu, “Người hảo, ta là Mạnh lão sư, về sau chính là các người phó chủ nhiệm lớp lạp!”

.....

Có lẽ là bởi vì phía trước ngoài ý muốn tương ngộ, Mạnh Vân đối cù sơ liền nhiều một ít chú ý.

Cù sơ tiểu học sơ cấp bằng hữu so hài tử khác đều phải phản ứng mau một ít, cũng không phải đặc biệt sợ người lạ, lớn lên lại đáng yêu, không một lát liền cùng khác chờ đợi tiểu bằng hữu chơi tới rồi một khối.

Mạnh Vân là thiệt tình thích tiểu bằng hữu, nhìn đến cù sơ như vậy tiểu hài tử, liền cảm thấy vui vẻ.

Nàng ở một bên quan sát trong chốc lát, cù sơ ba ba đột nhiên đã đi tới.

“Mạnh lão sư.”

“Cù sơ ba ba.”

Mạnh Vân chào hỏi.

Cù sơ ba ba cho nàng ấn tượng thực hảo, bởi vì ở bãi biển thượng kia một phen lời nói, có thể thấy được hẳn là thiệt tình quan ái tiểu bằng hữu ——

chỉ là hăn ba ba lớn lên quá tuổi trẻ, bộ dạng cũng sinh đến hảo, nàng cũng không hảo quá mức với thân thiết.

Cù sơ ba ba móc di động ra, hướng về phía Mạnh Vân cười cười, “Mạnh lão sư, vừa mới Thẩm lão sư nói, cù sơ về sau lớp học một ít việc đều sẽ từ Mạnh lão sư phụ trách..... Ngài xem, phương tiện thêm cái WeChat sao? Tiểu bằng hữu có việc cũng có thể kịp thời bảo trì liên hệ.”

Mạnh Vân tự nhiên dứt khoát mà đáp ứng rồi xuống dưới, cùng hăn ba ba trao đổi WeChat.

Vội hai tuần, trường học ở lão sư cùng giáo công bận rộn hạ rục rỡ hăn lên, cũng chính thức nghênh đón tân học kỳ khai giảng.

Mạnh Vân kể đó một cái tân lớp, trừ bỏ những cái đó báo danh khi gặp qua tiểu bằng hữu, ban đầu lớp học sinh cũng muốn một đám nhận thức lại đây.

Đệ nhất chu thời gian liền ở binh hoang mã loạn trung đi qua.

Thứ sáu buổi chiều thời điểm, Quý Hiếu Thích đến trường học tới đón nàng tan tầm.

Mạnh Vân có điểm kinh ngạc, lại không có chối từ, lập tức cùng Lục Dã nói một tiếng, quay đầu liền đi theo Quý Hiếu Thích đi rồi.

Quý Hiếu Thích cũng không có tưởng hảo muốn đi đâu, nàng chỉ là quá khổ sở, cho nên muốn tìm Mạnh Vân trò chuyện thôi.

Hai người thương lượng trong chốc lát, liền quyết định dọc theo lối đi bộ chậm rãi đi, đi đến đi không đặng, lại đi ăn cơm.

Quý Hiếu Thích so phía trước lần đó thoát nhìn, trạng thái muốn tốt hơn không ít.

“Ta đem quý muện thêm đã trở lại.”

Mạnh Vân một đốn, “Hắn nói cái gì?”

Quý Hiếu Thích tự giễu mà cười cười, “Lại khôi phục ngay từ đầu dáng vẻ lạnh như băng bái..... Bất quá ta đã đem lời nói thật cùng ta mẹ công đạo, hiện tại trong nhà đã rùng mình mười ngày qua.”

Mạnh Vân nói không ra lời.

Hết thảy ngôn ngữ thượng an ủi đều có vẻ thiếu thốn, rốt cuộc không phải đương sự, vô luận nói cái gì, đều phảng phất lỗi thời.

Nàng do dự một hồi lâu, lúc này mới thật cẩn thận hỏi: “Tiểu thất, người thích quý muện cái gì đâu?”

Mạnh Vân còn rõ ràng mà nhớ rõ, nàng năm đó theo đuổi Ngụy Tống Từ thời điểm, Quý Hiếu Thích đã từng nói qua, tuyệt đối sẽ không thích khối băng, bởi vì như vậy lạnh nhạt nam nhân cấp không được nữ sinh cũng đủ tôn trọng, sẽ làm người cảm thấy uế oải lại phần nộ.

Sau lại Mạnh Vân nghĩ nghĩ, thâm chấp nhận.

Nào biết Quý Hiếu Thích chính mình coi trọng người, lại là càng khó công lược quý muện đâu.

Mạnh Vân tuy rằng vẫn luôn không hỏi quá vấn đề này, lại là thật sự phi thường tò mò.

Hai người vẫn là trong trò chơi nhận thức, xem như võng luyện, cảm tình nào đến nỗi sâu như vậy..... Chẳng lẽ thật là đặc biệt duyên phận?

Quý Hiếu Thích bước chân một đốn, phi thường nghiêm túc mà nghĩ nghĩ.

“Trên mạng không phải nói, luôn có người sẽ xuyên thấu qua 98K đối với người nhất kiến chung tình sao. Ta chính là như vậy, xuyên thấu qua 8 lần kính đối cái khối băng nhất kiến chung tình.”

Lúc này còn có tâm tình nói giỡn, kia xem ra là khôi phục không ít.

Mạnh Vân nở nụ cười, “VẬY người này 98K, thật đúng là muốn mệnh 98K a.”

Này không phải muốn nàng phương tâm, còn muốn mệnh tiết tấu sao.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 56

Quý Hiếu Thích chụp nàng một chút, “Vân vân, người cùng Lục Dã học hư.”

“Nào có.....”

Hai người ở trên đường cười nói nháo thành một đoàn.

“Mạnh lão sư?”

Mạnh Vân cười còn không có thu, nghe được có người kêu nàng, cả người đều dừng một chút, lập tức xoay đầu đi.

Cù sơ ba ba đang đứng ở hai người mười bước ở ngoài địa phương, hơi có chút xin lỗi biểu tình.

“Mạnh lão sư, quấy rầy đến ngài sao?”

“Không có không có. Người hảo, cù sơ ba ba, có chuyện gì sao?”

Cù sơ ba ba nhìn Quý Hiếu Thích liếc mắt một cái, tựa hồ bởi vì có người khác ở mà có chút ngưng ngùn, nhưng vẫn như cũ không nhanh không chậm mà hướng về phía Mạnh Vân đã mở miệng.

“Là cái dạng này, cù sơ nói Mạnh lão sư phi thường chiếu cố hẳn, tưởng thỉnh lão sư ăn một bữa cơm biểu đạt một chút cảm tạ.” Hắn chỉ chỉ đường phố bên phải nhà ăn, xuyên thấu qua cửa kính, có thể nhìn đến cù sơ đang ngồi ở dựa cửa sổ chỗ ngồi hướng về phía hai người vẫy tay.

“Bởi vì cù sơ vừa lúc thấy được Mạnh lão sư đi qua, liền nháo suy nghĩ cùng Mạnh lão sư cùng nhau ăn cơm, cho nên liền rất xin lỗi mà tới quấy rầy hai vị.”

Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích nhìn nhau liếc mắt một cái.

Này cũng quá xáo một ít.

Bất quá Mạnh Vân cảm thấy xấu hổ, cũng không tính toán đáp ứng xuống dưới, chỉ xin lỗi mà cười cười.

“Ngượng ngùng, hôm nay không quá phương tiện..... Cù sơ là cái hảo hài tử, không cần khách khí như vậy.”

Cù sơ ba ba cũng thực thiện giải nhân ý, không có khó xử dự tính của nàng, chào hỏi liền về tới trong tiệm.

Chờ hẳn đi xa sau, Mạnh Vân còn không có tới kịp nói cái gì, Quý Hiếu Thích liền có chút kích động hỏi: “Đây là học sinh gia trưởng?! Như vậy tuổi trẻ như vậy soái???”

Mạnh Vân đẩy nàng một chút.

“Oa, tư nhân trường học quả nhiên đều là cao soái phú hài tử, bồi dưỡng tương lai cao soái phú.....”

Quý Hiếu Thích tấm tắc cảm thán một phen, cư nhiên cũng thật sự đã quên quý muện sự tình.

Mạnh Vân nhịn không được nở nụ cười, bởi vì nàng thô thần kinh.

“Đừng nói bậy người..... Từ đâu ra cao soái phú oa!”

“Nhà người Lục Dĩ còn không phải là? Lại nói tiếp, các người đều gặp qua gia trưởng, chuẩn bị khi nào thảo luận kết hôn sự tình a?”

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, “Hắn là nhanh đi.”

Đây là nàng lần đầu tiên chính diện cấp ra đáp án.

Quý Hiếu Thích cả người kích động lên, định ở tại chỗ, “Thật sự?!”

Mạnh Vân nhấp môi, hơi có chút ngượng ngùng bộ dáng, “..... Ân.”

“Nhưng là lần này, ta chuẩn bị ta trước tới cầu hôn.”

“Mỗi lần đều là Lục Dã chủ động, chủ động liên hệ ta, chủ động tới tìm ta, chủ động theo đuổi ta, chủ động cùng ta thông báo, chủ động làm hết thay sự..... Lần này ta cũng tưởng chủ động một hồi.”

Chuyện này, Mạnh Vân cũng không phải nói nói mà thôi.

Tuy rằng nàng tình huống hiện tại cũng không thích hợp kết hôn, còn có tuyệt bút tiền không còn, cũng không có tích tụ, nhưng là nàng muốn trước hướng Lục Dã biểu đạt nàng ý tứ.

Nàng cũng thực yêu hắn, ái đến tưởng cùng hắn kết hôn trình độ.

Ái đến tưởng cùng hắn sinh tử gắn bó.

Quý Hiếu Thích nhìn Mạnh Vân ửng đỏ bên tai, cũng có chút rối rắm biểu tình, nhin không được thật dài mà thở dài một hơi.

“Chúng ta vân vân..... Thật sự càng ngày càng tốt.”

“Xem ra, chỉ có thể ta cho người làm phù dâu đi.”

Mạnh Vân còn không có tới kịp nói cái gì, di động của nàng lại đột nhiên vang lên.

Mạnh Vân sửng sốt, nhìn đến điện báo biểu hiện là Lục Dã, lập tức tiếp lên, “Lục Dã?”

“Vân vân..... Lục viện trưởng bị bệnh, người phương tiện lập tức lại đây sao?”

Lục Dĩ trong giọng nói có khó có thể che dấu sốt ruột, đem Mạnh Vân khiếp sợ.

Nàng không chút nào do dự mà ứng hạ, hướng về phía Quý Hiểu Thích giải thích một chút.

“VẬY NGƯỜI MAU ĐI ĐI!”

Mạnh Vân vọt tới trên đường, giơ tay gọi taxi xe.

“Đi trung tâm bệnh viện!”

Nàng vừa mới nói xong lẳng mạn lời ngon tiếng ngọt..... Mạnh Vân không dám nghĩ tiếp, gắt gao nhắm mắt lại.

Lục viện trưởng, hiền lành gia gia, nhưng ngàn vạn không thể xảy ra chuyện a!

“Lục Dĩ.....”

Chương 51

Mạnh Vân mã bất đình đề mà đánh xe chạy tới bệnh viện.

Lục Dĩ liền đứng ở khám gấp cửa chờ nàng, nhìn đến nàng vội vội vàng vàng mà nhảy xuống xe, lập tức đi lên tiếp ứng, “Vân vân.”

Mạnh Vân khí còn không có suyễn thuận, liền liếc tới rồi Lục Dĩ có chút bạch sắc mặt, lập tức khẩn trương lên.

“Lục viện trưởng không có việc gì đi?”

Lục Dã cho nàng thuận thuận khí, nắm tay nàng mang nàng ngồi thang máy lên lầu.

Trên đường hần mới nhẹ giọng nói: “Huyết áp đột nhiên tiêu cao, trên đường đột nhiên ngắt đi rồi..... Hiện tại đã không có việc gì. Xin lỗi a vân vân, làm người lo lắng đi?”

Lúc này hai người đã muốn chạy tới cửa phòng bệnh, Mạnh Vân lại đột nhiên dừng bước chân, yên lặng mà nhìn Lục Dã.

Lục Dã có chút khẩn trương, “Là dọa tới rồi đi?” Hần dừng một chút, chuyển qua mắt, ngữ khí có chút khó nén suy sút, “Xin lỗi, là ta quá khẩn trương, ta cũng.....”

Lục Dã có chút không dám đem hần sợ hãi câu này nói ra tới.

Đều nói cách đại thân, hần từ nhỏ cùng lục viện trưởng liền rất thân, so với chính mình ba mẹ còn muốn thân thiết hơn một ít, gia tôn hai ở chung lên giống như là hảo huynh đệ giống nhau.

Lục Dã cũng là vừa rồi mới đuổi tới, dọc theo đường đi hần đều suy nghĩ một ít đáng sợ sự tình, nghĩ đến tay đều run lên, lúc này mới không thể khống chế mà cấp Mạnh Vân gọi điện thoại.

Nếu Mạnh Vân ở nói..... Ít nhất có chuyện gì phát sinh thời điểm, đối hần tâm lý thượng là một loại an ủi.

Lục Dã nhìn nàng còn muốn nói cái gì, lại bị Mạnh Vân động tác đánh gãy.

Mạnh Vân nhón chân, duỗi tay chặt chẽ mà khoanh lại Lục Dã bả vai.

Hai người thân cao kém rút nhỏ một ít.

Mạnh Vân có chút ngượng ngùng, lỗ tai hồng hồng, thanh âm cũng thực nhẹ, nhưng là lại tương đương trịnh trọng.

“Nếu người cảm thấy không dễ chịu nói, liền đem đầu dựa vào ta trên vai.”

Ta cũng có thể cho người dùng khí.

Lời này có điểm làm ra vẻ, Mạnh Vân tuy rằng trong lòng là như vậy tưởng, lại há miệng thở dốc, vẫn là không có nói ra.

Lục Dã lại phảng phất nghe hiểu nàng trong lòng thanh âm, nở nụ cười, nghiêm túc mà trở tay ôm lấy nàng, “Ta đã biết.”

Hai người trầm mặc trong chốc lát, liền song song thả tay.

Lục Dã cúi lấy Mạnh Vân lòng bàn tay, mang theo nàng vào phòng bệnh.

Phòng bệnh trừ bỏ lục viện trưởng còn có người khác ở, nhìn đến bọn họ tiến vào, cái kia ngồi ở ghế trên nam nhân lập tức đứng lên.

Mạnh Vân sửng sốt một chút, “..... Quý muện?”

Quý muện hướng tới nàng gật gật đầu, không nói gì.

Lục viện trưởng nằm ở trên giường, thoạt nhìn tinh thần đầu cũng không tệ lắm, “Vân vân tới? Lục Dã, người có phải hay không lại đại kinh tiểu quái?”

Mạnh Vân thực ngoan ngoãn, “Lục gia gia, ngài không có việc gì đi?”

Lục viện trưởng vừa nghe “Gia gia” hai tự, lập tức liền cao hứng lên, “Không có việc gì không có việc gì, vân vân, trong chốc lát buổi tối cùng chúng ta cùng nhau trở về ăn cơm a.”

Lục Dã quả thực dở khóc dở cười, “Này đều qua ăn cơm điểm.....”

Như vậy vừa nói, Lục Dã liền nghĩ đến Mạnh Vân hẳn là còn không có ăn cơm, nàng nói hôm nay muốn cùng Quý Hiểu Thích cùng nhau ăn bữa

cơm, phòng chừng nửa đường bị hấn đánh gãy, đến bây giờ còn bị đói.

Lục Dã mím môi, ở một bên trộm mà cầm di động điểm cơm hộp.

Mạnh Vân cùng lục viện trưởng hàn huyền trong chốc lát, đại khái liền nghe minh bạch tình huống.

Hấn là lục viện trưởng tan tầm thời điểm có điểm choáng váng đầu, nhưng là hôm nay trong nhà tài xế có việc xin nghỉ, hấn liền nghĩ chính mình đi đánh xe, kết quả đi ra bệnh viện liền hoa cả mắt hôn mê.

Vừa vặn quý muện hôm nay ở bên cạnh đường cái thượng trực ban, nhìn đến người đổ, lập tức lại đây kêu xe cứu thương.

“Thật sự chính là cao huyết áp mà thôi, xem Lục Dã đứa nhỏ này, đại kinh tiểu quái, còn làm người đi một chuyến.”

Mạnh Vân đều mau bị lục viện trưởng nói được ngượng ngùng, “Không phải lục gia gia, ta cũng thực lo lắng ngài.....”

“Kia về sau thường tới trong nhà nhìn xem gia gia được không nha?”

Mạnh Vân nhìn lục viện trưởng mím cười biểu tình, lại dùng dư quang nhìn lướt qua “Sự không liên quan mình”, “Vui sướng khi người gặp họa”, “Mỹ tư tư” Lục Dã, cắn cắn môi, nhẹ giọng đáp ứng rồi xuống dưới.

“Không thành vấn đề, ta sẽ thường xuyên tới thăm ngài.”

Cáo già dăm ba câu liền đem tiểu cô nương lừa tới.

Lục viện trưởng tương đương vừa lòng, vui tươi hơn hở mà hướng về phía một bên Lục Dã chọn cái mi.

Một bên quý muện nhìn đến lục viện trưởng người nhà tới, cũng không có lại ở lâu, nhẹ giọng chào hỏi, liền tính toán đi trước rời đi.

Mạnh Vân không nghĩ tới trên thế giới này thực sự có như vậy xảo sự tình, còn ở suy xét muốn hay không đem chuyện này nói cho Quý Hiếu Thích, làm Quý Hiếu Thích đi cho nàng mụ mụ thêm thêm phân đầu, bên kia lục viện trưởng lại đột nhiên đã mở miệng.

“Tiểu quý, hôm nay thật sự quá cảm tạ người. Nói tiền gì đó quá tục khí, nếu có cái gì có thể hỗ trợ..... Lục Dã.”

Lục Dã dừng một chút, nhìn nhìn lục viện trưởng, lại nhìn nhìn quý muện, “Ân.”

Quý muện cũng kinh ngạc, biểu tình rõ ràng nổi lên biến hóa, “Ngài không cần như vậy, đây là ta thuộc bốn phận sự.....”

Lục viện trưởng cười cười, “Mặc kệ có phải hay không thuộc bốn phận sự đều xem như ta ân nhân cứu mạng. Đúng rồi, người là cái nào khoa? Là giao thông trật tự khoa sao?”

“.....”

Quý muện biểu tình thoạt nhìn có điểm không tốt.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 57

Lục viện trưởng không có nói thêm nữa cái gì, làm Lục Dã tặng quý muện đi ra ngoài.

Mạnh Vân hơi hơi hé miệng, vốn định nói cái gì đó, lại cảm thấy nói cái gì tựa hồ đều không quá thích hợp, liền ngoan ngoãn mà đứng ở một bên trầm mặc.

Lục viện trưởng chỉ là huyết áp đột nhiên tiêu cao, hơn nữa mệt nhọc khiến cho thân thể không khoẻ, Lục Dã đến phía trước liền làm xong toàn thân kiểm tra, không có gì vấn đề lúc sau liền làm hẳn xuất viện.

Lục Dã mù mù cũng chạy tới bệnh viện, nhìn đến Lục Dã thế Mạnh Vân cầm cơm hộp, lập tức liền cấp trong nhà gọi điện thoại, làm người hầu chuẩn bị cơm canh, mang theo một xe người cùng nhau trở về biệt thự.

Như vậy lẩn lộn, thời gian đã đã khuya, lục viện trưởng yêu cầu Lục Dã cùng Mạnh Vân ngủ lại biệt thự cũng chính là thuận lợi hẳn là sự tình.

Mạnh Vân kỳ thật có điểm do dự, kéo kéo Lục Dã tay áo, biểu tình thoạt nhìn có điểm lo lắng.

“Này như thế nào hảo ngủ lại a.....”

Tuy rằng hai người đã trụ tới rồi cùng nhau, nhưng là kia cũng là tình lữ quan hệ ở chung, trên thực tế căn bản không phát sinh cái gì. Nhưng là ngủ lại ở Lục Dã trong nhà, kia tính chất liền hoàn toàn thay đổi.

Mạnh Vân nghĩ thầm, nàng còn không có tới nhớ rõ kế hoạch như thế nào cấp Lục Dã cầu hôn đâu, như thế nào đột nhiên tới rồi này một bước?

Lục Dã để sát vào nàng bên tai, nhẹ giọng cười nói: “Lục viện trưởng yêu cầu, như thế nào không biết xấu hổ cự tuyệt đâu.”

Ngụ ý nhân gia mới ra viện đâu, như thế nào có thể không cho mặt mũi.

Mạnh Vân không nói lời nào, cam chịu xuống dưới.

Chỉ là vì phòng ngừa Mạnh Vân ngượng ngùng, Lục Dã trước tiên liền đi tinh tế công đạo một phen.

“Vẫn là phân hai gian đi, bằng không nàng sẽ ngượng ngùng. Theo ta cách vách kia gian liền hảo, buổi tối còn có thể phương tiện chúng ta trò chuyện. Ngày mai buổi sáng nàng khẳng định muốn lên hỗ trợ, làm a di không cần cự tuyệt, tùy tiện cho nàng làm điểm nhẹ nhàng sự tình, ăn xong cơm sáng chúng ta liền đi trở về.”

Lục Dã mẹ nhìn chính mình cao lớn soái khí nhi tử không nề này phiền mà đối với a di lái nhái, toàn tâm toàn ý mà thế bạn gái nghĩ đến mọi mặt chu đáo, tức khắc nhạc nở hoa.

“Thật là cây vạn tuế ra hoa đầu một chuyển, ta đều mười mấy năm không thấy được người như vậy ấu trĩ bộ dáng. Nhi tử a, quả nhiên là trưởng thành, lưu không được.”

Lục Dã bị mẹ nó nói được vô ngữ, “Hắc” một tiếng, “Lão mẹ người đây là nói ta ngày thường không tri kỷ đâu!”

“Kia thật không có.....” Lục Dã mẹ vỗ vỗ cánh tay hắc, “Sớm một chút định ra đến đây đi, định ra tới hảo, miễn cho người cả ngày thần kinh hề hề.”

***

Về nhà lúc sau, Mạnh Vân nhân lúc rảnh rỗi đem cái này ngoài ý muốn sự tình cấp Quý Hiếu Thích nói.

Quý Hiếu Thích nghe xong, trầm mặc một hồi lâu, tự giễu mà nở nụ cười, “Hắn chính là đối ai đều ôn nhu, trừ bỏ ta.”

Mạnh Vân thở dài, “Tiểu thất.....”

“Kỳ thật lời nói cũng không phải nói như vậy, ta cùng quý muội không thành nguyên nhân chủ yếu vẫn là ta, chỉ là nếu nghĩ như vậy lời nói, lòng ta sẽ dễ chịu một chút.”

Người luôn là thích đem một ít sai lầm nguyên nhân đẩy đến người khác trên người, như vậy mới có thể làm trong lòng thoải mái.

Quý Hiếu Thích kỳ thật cũng không sai, nàng muội cũng là vì nàng suy xét, sai liền sai tại đây một hồi nghiệt duyên —— nói cái gì xuyên thấu qua tám lần kính ái thượng nhân, không có tám lần kính, vẫn như cũ là thiên nhai chi cách.

Đại nhân đều nói võng luyện không đáng tin, Quý Hiếu Thích kia một đầu trát đi xuống tư thế, làm người nhìn trong lòng run sợ.

Nào biết cuối cùng vẫn là đụng phải nam tường.

“Ta đôi khi liền sẽ tưởng, nếu quý muội hơi chút có điểm tiền..... Chẳng sợ chỉ là một chút, có thể làm ta mẹ yên tâm một chút tiền thì tốt rồi. Kỳ thật ta không có như vậy hám làm giàu, chỉ là..... Ai.”

Quý Hiếu Thích thật sâu mà thở dài.

“Vân vân, có đôi khi ta nghĩ đến quý muội, liền thật sự hâm mộ người. Lục Dã thật sự thật tốt quá, ta nói rất đúng không chỉ có chỉ là nói hắn đối với

người cảm tình cùng tính cách, là khắp nơi các mặt hảo, có thể làm người sinh hoạt vô ưu. Nhìn đến người quá đến hảo, ta cũng có thể yên tâm, người phải hảo hảo quý trọng a.”

Mạnh Vân trầm mặc thật lâu thật lâu.

Mặc kệ đã xảy ra cái gì, sinh hoạt luôn là muốn tiếp tục.

Mạnh Vân mang theo tâm lớp không mấy chu, dần dần phát hiện, cù sơ ba ba tới càng thêm cần, cơ bản mỗi ngày tan học đều sẽ tới đón cù sơ.

So sánh với lớp học những cái đó trong nhà tài xế bảo mẫu tới đón người học sinh tới nói, tan học khi cù mừng một thanh to lớn vang dội “Ba ba” luôn là có thể hấp dẫn đến các bạn học cực kỳ hâm mộ ánh mắt.

Tiểu hài tử đều tương đối ấu trĩ, nhưng cũng chân thành, Mạnh Vân có đôi khi dẫn bọn hãnh quá mọi nhà, liền sẽ nghe được các bạn nhỏ vây quanh cù sơ hỏi đông hỏi tây.

“Cù sơ cù sơ, người ba ba là làm gì đó nha? Hảo hạnh phúc nga, ta chỉ có cuối tuần mới có thể nhìn thấy ba ba.”

Cù sơ nghĩ nghĩ, “Ta ba ba nói hãnh là bán xe. Trước kia hãnh cũng rất bận, thường xuyên tặng ca.”

Tiểu hài tử cũng không biết cái gì rao hàng xe, thảo luận một trận lúc sau liền xoay đề tài.

Buổi tối cù sơ ba ba tới sớm chút, Mạnh Vân hôm nay không cần tan học, muốn đi mang văn thác châu tính nhắm phụ đạo ban, đi qua cổng trường khẩu thời điểm liền gặp hãnh.

Cù sơ ba ba nhìn đến nàng liền cười, “Mạnh lão sư, người hảo.”

Mạnh Vân dừng lại bước chân, “Người hảo, tới đón cù sơ sao?”

Cù sơ ba ba “Ân” một tiếng, “Gần nhất cù sơ ở trong trường học ngoan sao?”

Mạnh Vân nở nụ cười, “Cù mừng một thằng thực ngoan.”

Hàn huyền trong chốc lát, Mạnh Vân muốn đi giảng bài, hai người liền dứt khoát địa đạo dừng.

Chỉ là xoay người còn chưa đi tiến phòng học, Mạnh Vân di động liền chấn một chút, nàng lấy ra tới nhìn thoáng qua, thấy được Lục Dĩ vừa mới phát một cái giọng nói.

Thời gian còn có vài phần chung, đi học tiếng chuông còn không có đánh, lớp học đồng học còn ở riu rít.

Mạnh Vân liền tìm cái góc, nghe xong một chút Lục Dĩ giọng nói.

“Vân vân anh anh anh vừa mới ở trường học của cùng người nói chuyện cái kia học sinh gia trưởng không có hảo ý! Không cần để ý đến hần ô ô!”

Mạnh Vân: “.....”

Ngay sau đó lại tới nữa một cái tân.

“Ta khẳng định so với hần soái! Người nói! Có phải hay không ta càng soái một chút?”

Mạnh Vân không thể nhịn được nữa, “Người làm gì đâu! Lại phát bệnh sao!”

Lục Dĩ trầm mặc một hồi lâu, mắt thấy tiếng chuông đánh, Mạnh Vân vừa mới chuẩn bị thu di động, liền nhìn đến hần phát tới một cái văn tự WeChat.

“Đêm nay ăn cái gì?”

Chương 52

Mạnh Vân gần nhất có điểm kén ăn, cũng có khả năng là thời tiết dần dần mà lạnh xuống dưới, ăn uống so với mùa hè cũng khai một ít.

Nàng suy nghĩ một chút, điểm danh muốn ăn gần nhất thực hỏa tiểu long khám cái lâu, Lục Dã liền sớm mà lái xe qua đi xếp hàng.

Chờ Mạnh Vân kết thúc châu tính nhâm khóa, đi ra trường học thời điểm, Lục Dã đã về tới cổng trường khẩu, đứng ở ven đường hướng về phía nàng lắc lắc tay.

“Ta lại đây thời điểm đến 68 bàn, phía trước còn có 20 bàn, hiện tại qua đi vừa lúc.”

Mạnh Vân nhẹ giọng nói tạ.

Lục Dã nhún vai, thế nàng khai cửa xe, sau đó vòng đến trên ghế điều khiển phát động xe.

Mạnh Vân nói một chỉnh tiết khóa nói, xác thật cũng có chút mệt mỏi, uống lên non nửa bình thủy mới hoãn quá mức nhi tới.

Chờ nàng buông bình nước, Lục Dã mới từ từ mà mở miệng nói: “Ta ghen tị.”

“..... Ách?”

Mạnh Vân quay đầu nhìn hắn một cái.

Lục Dã thanh âm có điểm ủy khuất, nghe tới có điểm khô hài, “Người vì cái gì đối người khác cười lạt!”

“.....” Mạnh Vân quả thực hết chỗ nói rồi, vốn dĩ đều không nghĩ nói chuyện, chính là Lục Dã phi thường chấp nhất, nàng đành phải hít sâu một

hơi, “Là học sinh gia trưởng, người có thể hay không đừng vô cớ gây rối.”

Vô cớ gây rối.

Lời này vừa ra theo lý mà nói chính là cãi nhau tiết tấu, chính là nam nữ vị trí giống như điên đảo.

Nghĩ đến trên mạng truyền lưu những cái đó thẳng nam truyện cười, Mạnh Vân đột nhiên liền có điểm muốn cười, tổng cảm thấy như vậy cũng rất đáng yêu.

Thật là độc nhất vô nhị luyện ái.

Lục Dã lại không có tức giận ý tứ, chỉ là ủy ủy khuất khuất nói: “Chính là cái kia nam có điểm soái.....”

Mạnh Vân “Phụt” cười lên tiếng, “Người không phải nói người nhất soái sao?”

Lục Dã mếu máo, “Ta này không phải sợ người buổi tối tắt đèn chơi di động, cận thị nghiêm trọng sao.....”

Mạnh Vân buồn đầu cười một hồi lâu, rốt cuộc làm Lục Dã cũng đi theo nàng cùng nhau cười lên tiếng.

“Người nhất soái, thật sự.”

Lục Dã rốt cuộc cảm thấy mỹ mãn.

Chỉ là ở Lục Dã lần này nhắc nhở hạ, trì độ như Mạnh Vân cũng phát hiện cù sơ ba ba không thích hợp.

Hiện tại internet phát đạt, lớp đàn từ vừa vào học liền kiến, đôi khi sợ tiểu bằng hữu tuổi quá tiểu chuyển đạt không rõ, chủ nhiệm lớp lão sư đều sẽ ở WeChat trong đàn phát một ít thông tri.

Đôi khi gia trưởng cũng sẽ ở WeChat đàn hỏi một chút lão sư học sinh trạng huống.

Cù sơ ba ba chưa bao giờ ở WeChat đàn nói chuyện, nhưng là lại thường xuyên sẽ trò chuyện riêng Mạnh Vân.

“Mạnh lão sư, cù sơ nói cuối tuần muốn thu bơi, xin hỏi đi nơi nào đâu?”

“Mạnh lão sư, cơm phí đã đánh tới trong thẻ, phiền toái lão sư.”

“Mạnh lão sư.....”

Tuy rằng đều là một ít việc vụn vặt việc nhỏ, nhưng là này liên hệ tần suất vẫn là cao một ít.

Mạnh Vân bản thân cũng không phải cái gì tự luyện tự tin người, chỉ là liên tưởng đến cừ ý trái qua, vẫn là không tránh được nghĩ đến nhiều chút.

Chỉ là trừ bỏ này đó bên ngoài, cù sơ ba ba cũng không có biểu hiện ra cái gì dị thường, nàng liền lo lắng một lát, liền yên tâm.

Có lẽ thật sự chỉ là không thích ở WeChat đàn nói chuyện đâu.

Rốt cuộc nàng bản thân cũng không phải thực thích ở chính mình đồng học trong đàn nói chuyện, có thể lý giải loại này điệu thấp tâm tình.

Bên kia, Lục Dã giống như đột nhiên liền vội lên.

Mạnh Vân rất nhiều lần về nhà đều phát hiện hần còn chưa tới gia, nhện không được nổi lên lòng nghi ngờ.

Lục Dã nhưng thật ra trước tiên giải thích một chút: “Gần nhất chúng ta muốn khảo cái chức danh, phòng ở huấn luyện, cho nên sẽ lưu đến tương đối trễ, cuối tuần ngẫu nhiên cũng phải đi huấn luyện. Bất quá ta sẽ trước tiên cùng người nói, nếu là ta quá muộn, người cũng đừng chờ ta.”

Mạnh Vân làm không rõ hẳn công tác, cũng không hiểu nha sĩ có cái gì chức danh huấn luyện linh tinh.

Chỉ là Lục Dã nói như vậy, nàng tự nhiên liền tin.

Lục Dã xem nàng gật đầu, nhin không được vui vẻ, duỗi tay đem người ôm vào trong ngực, “Ngốc cô nương.”

Hắn một bên hy vọng Mạnh Vân có thể hoà nghi hẳn, vì hắn ăn chút dấm, một bên lại tâm động với Mạnh Vân không gì sánh kịp tín nhiệm.

Lục Dã đôi khi cảm thấy chính mình tâm tư so nữ hài tử còn muốn nhiều, bởi vì quý trọng, lo được lo mất, làm hắn sẽ đi tưởng rất nhiều sự tình, sẽ suy xét đối phương mỗi một cái biểu tình, mỗi một động tác.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 58

Nhưng là Mạnh Vân mỗi một cái biểu tình động tác, với hắn mà nói đều là tâm động.

Lục Dĩ đem đầu dựa vào Mạnh Vân trên vai, rầu rĩ mà cười một hồi lâu, đột nhiên hỏi: “Vân vân, ta nói dương cầm soái sao?”

“.....”

Mạnh Vân không biết vì cái gì hắn đột nhiên hỏi cái như vậy thần kỳ vấn đề, một chốc cư nhiên thật sự bị hắn hỏi ngốc.

Nàng kỳ thật chỉ nghe Lục Dĩ đạn quá một lần dương cầm, chính là xem xong điện ảnh ngày đó, nàng khen một câu Vương Lực Hoàn rất tuần tú, đã bị hắn lôi kéo đi nghe xong hắn đàn dương cầm, còn gặp kỳ quái sự.

Sau lại bởi vì không có gì cơ hội, liền rút cuộc chưa từng nghe qua.

Nhưng là ngày đó Mạnh Vân ở tại Lục Dĩ gia biệt thự, nhưng thật ra phát hiện nhà hắn thật sự có cái cầm phòng, bên trong thả một trận màu trắng tam giác dương cầm.

Theo Lục Dĩ nói, nhà bọn họ tất cả mọi người sẽ đàn dương cầm, nếu không chính là khác nhạc cụ, từ nhỏ liền sẽ bị yêu cầu luyện cầm, cũng không cần luyện được thật tốt, chủ yếu là bồi dưỡng kiên nhẫn dùng.

Làm bác sĩ, nhất yêu cầu chính là kiên nhẫn.

Chỉ là Mạnh Vân còn không có tới kịp trả lời, Lục Dĩ liền tự hỏi tự đáp thượng.

“Không được, lại đạ liên không tâm ý, vẫn là đổi cái đi.....”

“Cái gì tâm ý?”

Lục Dã dừng một chút, nở nụ cười, “Người đoán.”

“.....”

Mạnh Vân còn không có đoán được, kia Lục Dã liền mắt thường có thể thấy được mà bận rộn lên.

Vài thiên buổi tối nàng đều ngủ rồi, đột nhiên liền có người băng băng lương lương mà ôm lên tới, đem người đông lạnh đến một run run.

Tiếp theo chính là trong bóng đêm, Lục Dã mang theo ý cười thanh âm.

“Bảo bối, ta đã trở về.”

***

Mười tháng, Mạnh Vân bọn họ trường học tổ chức mỗi năm một lần thu du.

Kỳ thật nhà trẻ có thể thu du địa điểm là rất ít, bởi vì hài tử tuổi quá nhỏ, mang đi nơi nào đều sợ có nguy hiểm, chỉ có thể đi cái loại này hệ số an toàn cao địa phương, lại là tập thể hoạt động, lựa chọn tương đối liền ít đi.

Năm trước đã xảy ra Ngô Giai Giai sự kiện, năm nay Mạnh Vân liền đặc biệt lo lắng lên.

Lần này trường học là an bài mang đi vườn cây, sáng sớm, mấy chiếc xe buýt liền ngừng ở cổng trường khẩu.

Mạnh Vân đếm đầu người, chỉ huy các bạn nhỏ xếp hàng lên xe.

Bọn họ ban cuối cùng một cái là cù sơ —— Mạnh Vân mắt thấy tất cả mọi người đều lên xe, cũng nhẹ nhàng thở ra, nhìn đến cù mới nhìn nàng, liền

cúi người, kiên nhẫn hỏi: “Như thế nào không lên xe nha?”

Cù sơ nháy mắt to, chột lóe chột lóe, tính trẻ con mà mở miệng nói: “Mạnh lão sư, hôm nay buổi tối người có thời gian sao?”

“.....”

Mạnh Vân bị khiếp sợ, vấn đề này rất giống là..... Ân, dù sao chính là có chút không phù hợp hẳn tuổi tác tăng, tổng cảm thấy nghe đi lên kỳ kỳ quái quái.

Nàng do dự một chút, “Cù sơ là có chuyện gì sao?”

Cù sơ mạnh mẽ gật gật đầu, “Tuồng cùng lão sư cùng nhau ăn cơm chiều, có thể chứ?”

Mạnh Vân có điểm xấu hổ, không có nói cái gì nữa, chỉ là nắm cù mới lên xe, làm hẳn đi mặt sau ngòai xong.

Phía trước Ngô Giai Giai mù mù cũng thỉnh nàng ăn cơm xong, cảm tạ nàng đối Ngô Giai Giai chiếu cố.

Kỳ thật ở tư nhân trường học, không ít học sinh gia trưởng đều sẽ cấp lão sư đưa tiền đưa tạ, thỉnh ăn cơm từ từ, đại gia tâm thái đều không sai biệt lắm, chính là lấy lòng lão sư, làm lão sư nhiều hơn chiếu cố hài tử thôi.

Chỉ là Mạnh Vân rốt cuộc vẫn là mới ra đời tân lão sư, cũng không thói quen này đó diễn xuất.

Nếu nói được văn nghệ một chút, đó chính là còn không có bị thế tục ô nhiễm, tổng cảm thấy còn mang theo chút thanh cao khí nhĩ.

Bởi vì Mạnh Vân hiện tại ở mang lớp chồi, lớp học mấy cái tân nhập học gia trưởng đều mịt mờ về phía nàng biểu đạt quá phương diện này ý tứ, đều bị nàng không dấu vết mà từ chối.

Nào biết cù canh đầu tàn nhẵn, trực tiếp làm tiểu bằng hữu tới nói.

Cù sơ ba ba vẫn là độc thân, đột nhiên mời một người tuổi trẻ nữ lão sư..... Mạnh Vân sợ hãi hẳn thật sự có cái gì ý tưởng, cũng không nghĩ bị người nhìn đến khởi cái gì đồn đãi vớ vẩn, rốt cuộc chiếu cố học sinh chỉ là nàng công tác thôi.

Nghĩ như vậy, nàng liền chuẩn bị trong chốc lát tìm cái lấy cơ trộm cự tuyệt.

Cái này mùa vườn cây chính là xem cúc hoa đi, tiểu hài tử nhìn không ra cái gì, trừ bỏ “Đẹp” vẫn là “Đẹp”, không trong chốc lát liền không có kiên nhẫn.

Mạnh Vân đi theo đội ngũ mặt sau cùng, ngẫu nhiên còn muốn bắt mấy cái tọt lại phía sau tiểu hài tử, thời thời khắc khắc chú ý bọn họ, tránh cho bọn họ bị những thứ khác hấp dẫn lực chú ý, sau đó người chạy không có.

Như vậy một ngày xuống dưới, nàng cũng mệt mỏi đến không được, quả nhiên là giống như ác mộng hoạt động.

Cũng may năm nay bọn họ ban chuyện gì cũng chưa ra, hảo hảo mà đem người toàn bộ mang về trường học, nhìn gia trưởng từng bước từng bước tiếp đi rồi.

Mạnh Vân nhẹ nhàng thở ra, cũng dọn dẹp một chút chuẩn bị về nhà đi.

Lục Dĩ hôm nay không biết có hay không sự đâu.....

Cũng không biết muốn vội tới khi nào mới hảo, nàng còn có quan trọng nói chưa nói đâu.

Phóng chừng như thế nào cũng muốn kéo dài tới sang năm đi.

Mạnh Vân trên mặt mặt vô biểu tình, trong lòng cũng đã bách chuyển thiên hồi.

Nàng còn chưa đi ra cổng trường, đột nhiên nghe được có người hô nàng tên, “Mạnh lão sư!”

Mạnh Vân bị đánh gãy ý nghĩ, cả người dừng một chút, phản xạ có điều kiện mà ngẩng đầu khắp nơi sưu tầm, tiếp theo liền nhìn đến cù sơ ba ba nắm cù sơ, đứng ở ngoài cổng trường trên đường hướng về phía nàng vẫy tay.

“Mạnh lão sư, người hảo.”

Mạnh Vân hít sâu một hơi, xả ra một cái cười, bước nhanh đi đến cù sơ bên cạnh, cùng tiểu băng hữu chào hỏi, tiếp theo mới cùng cù sơ ba ba hàn huyên lên, “Tới đón tiểu băng hữu lạ? Vất vả.”

Cù sơ ba ba cười rộ lên càng có vẻ tuổi trẻ, đảo cũng không giống như là ba ba, như là ca ca.

Hắn ăn mặc cũng không thể nào thành thực, rất có nhà giàu cậu ấm lang thang hương vị.

“Không vất vả, vẫn là lão sư càng vất vả một ít.”

Mạnh Vân cười cười, không nói gì.

Không khí lập tức tẻ ngắt xuống dưới.

Chỉ là ở cù sơ ba ba trong mắt, này trầm mặc nhưng thật ra mang lên áy muội không khí. Hắn đặc chí ý đầy đất cười nói: “Bởi vì cù mừng một thẳng sảo muốn thỉnh lão sư ăn cơm, cho nên hôm nay thực mạo muội mà mời lão sư, Mạnh lão sư không biết hôm nay có thời gian sao?”

Mạnh Vân vốn định cự tuyệt, đột nhiên lại cảm thấy như vậy cũng không phải biện pháp, liền cười đáp: “Chờ một lát, ta hỏi một chút ta ái nhân.”

Tiếp theo, nàng ở cù sơ ba ba kỳ diệu ánh mắt hạ, một chiếc điện thoại đánh cho Lục Dã.

Lục Dã thực mau tiếp điện thoại, chỉ là bối cảnh có chút âm ỉ, hẳn trước nói câu “Chờ một chút”, sau đó tìm cái an tĩnh địa phương, mới mở miệng: “Vân vân?”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, nghiêng đầu, tránh đi cù sơ ba ba ánh mắt.

“Hôm nay buổi tối người trở về sao? Ta muốn cùng lớp học tiểu bằng hữu cùng nhau ăn cái cơm chiều.”

“Ta đại khái 9 giờ về đến nhà.”

Lục Dã sáng khoái mà ứng hạ, đột nhiên lại nhú mi, miễn cưỡng hỏi: “Là cái nào học sinh? Cái kia ba ba rất tuần tú học sinh sao?”

“.....”

“Vân vân ô ô ô.....”

Mạnh Vân hít sâu một hơi, nhanh chóng quyết định nói: “Treo, buổi tối nói.”

Tiếp theo, nàng liền thu di động, hướng về phía cù sơ cười cười, xoa xoa tóc của hắn, “Cù sơ buổi tối muốn ăn cái gì nha?”

Chương 53

Mạnh Vân mang theo cù sơ đi ăn Pizza Hut.

Trên thực tế cũng không phải cù sơ muốn ăn cái gì, chỉ là nàng chọn cái giới vị tương đối thích hợp cửa hàng thức ăn nhanh, hài tử khả năng sẽ tương đối thích một ít, lại có thể chạy nhanh ăn xong nói xong.

Cù sơ ba ba toàn bộ hành trình mỉm cười mặt, nhìn Mạnh Vân nghiêm túc mà hồng tiểu băng hữu, tươi cười cũng càng lúc càng lớn.

Mạnh Vân dư quang quét đến vẻ mặt của hắn, đáy lòng “Lộ bộ” một tiếng, ám đạo không xong.

Nàng cũng không phải cái gì có luyện ái kinh nghiệm người, chỉ là Lục Dã phía trước chỉ là ở cổng trường khẩu nhìn lướt qua, liền lời thề son sắt mà cho rằng cù sơ ba ba đối nàng có ý tưởng, loại này biểu hiện vào trước là chủ, làm Mạnh Vân cũng không khỏi nghĩ đến nhiều chút.

Ba người cũng không có đi xa, liền ở phụ cận thương trường tìm được rồi Pizza Hut.

Thời gian làm việc buổi tối, Pizza Hut người cũng không nhiều lắm, không cần phải xếp hàng, ba người liền từng người điếm thích ăn đồ vật, sau đó cù sơ ba ba liền mang theo cù sơ đi rửa tay.

Mạnh Vân ngồi ở trên sô pha, nhấp môi, do dự mà muốn như thế nào mở miệng.

Chờ đến cù sơ bọn họ trở về lúc sau, nàng nhấp một cái cười, vừa muốn nói gì, cù sơ ba ba lại giành trước đã mở miệng.

“Mạnh lão sư, là cái dạng này, bởi vì chúng ta gia tình huống lão sư hắn là cũng rõ ràng, cù sơ không có mục mục, ngày thường ta công tác cũng vội, làm người hầu a di mang theo luôn là cũng không yên tâm, không biết lão sư có nguyện ý hay không..... Đương nhiên là có thù lao.”

Mạnh Vân ngây ngẩn cả người.

Cù sơ ba ba hơi hơi mỉm cười, “Lão sư ngài không cần quá khẩn trương, ta không phải..... Cái loại này người, bởi vì cù sơ thích ngài, cho nên mới sẽ mạo muội mời. Đương nhiên, ta tuy rằng đối lão sư có chút hảo cảm, cũng sẽ không làm phá hư nguyên tắc sự tình, thỉnh ngài yên tâm.”

Mạnh Vân tức khắc chân tay luống cuống lên, đành phải nhấp nước miếng, ngăn chặn trên mặt biểu tình.

Cù sơ ba ba lời nói hàm nghĩa dù cho là lại hậu tri hậu giác người đều có thể nghe minh bạch, nếu là Mạnh Vân hôm nay chưa nói bạn trai tương quan sự, không chừng muốn phát sinh cái gì.

Cử ý phía trước cũng nói qua, ở nhà trẻ nhà giữ trẻ linh tinh địa phương, loại chuyện này cũng không tính hiếm thấy, hiện tại xã hội ly hôn suất cao, không ít tuổi trẻ ba ba mang hài tử.

Không quan hệ sự đức vấn đề, chính là tiếp xúc đến nhiều, cũng dễ dàng xem đôi mắt.

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, vẫn là uyển chuyển từ chối cù sơ ba ba mời.

“Xin lỗi, ta cũng có chút việc tư không quá phương tiện. Bất quá ta có thể đề cử một cái uỷ trị ban cho người, bên trong lão sư là ta hảo bằng hữu, đối học sinh phi thường phụ trách, có thể yên tâm.”

Cù sơ ba ba cũng không có cưỡng cầu, mà là thực nghiêm túc mà nhớ kỹ Mạnh Vân cấp liên hệ phương thức.

Mạnh Vân nghĩ thầm, cũng không biết đề cử học sinh có thể hay không cấp Quý Hiếu Thích kiểm điểm trích phần trăm.

Liền tính không có nam nhân, tiền vẫn là đến muốn kiếm a.

Cù sơ ba ba nhìn Mạnh Vân trong mắt ý cười, cũng nhin không được nở nụ cười.

“Mạnh lão sư..... Vất vả người.”

***

Mạnh Vân một thân thoải mái mà về đến nhà, Lục Dĩ đã ở trên sô pha híp mắt nghỉ ngơi.

Nghe được nàng mở cửa động tĩnh, hấn giống chỉ nghênh đón chủ nhân về nhà tiểu cầu cầu giống nhau lập tức mở mắt, “Lộc cộc” mà chạy đến cạnh cửa.

“Người đã về rồi!”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 59

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, còn không có tới kịp nói chuyện, liền trước bị tiểu cầu ôm cái đầy cõi lòng.

“Người kia có hay không đối với người làm cái gì!”

Mạnh Vân cười một tiếng, vỗ vỗ hăn bối, “Không có. Kêu người đừng suy nghĩ vớ vẩn lạp.”

Liền tính đối phương thật sự có cái gì ý tưởng, nhưng là không có phát sinh, tương lai cũng sẽ không phát sinh.

Những việc này liền không cần thiết làm Lục Dã đã biết, vô cớ tăng phiền não.

Lục Dã “Ân” một tiếng, người cao to ăn vạ nhỏ xinh Mạnh Vân trên người rải trong chốc lát kiêu, lúc này mới đem người buông ra.

Mạnh Vân thu thập một chút, đang định đi sờ điếm bữa ăn khuya ăn, ra khỏi phòng, lại phát hiện Lục Dã đã ở trên sofa ngủ rồi.

Nàng bước chân dừng một chút, xoay cái hướng, đi tới Lục Dã bên người.

Có lẽ là bởi vì mỗi ngày đều ở cùng một chỗ duyên cớ, Mạnh Vân đã có một trận không có tí mĩ mà xem qua Lục Dã mặt.

Như vậy chợt một chăm chú nhìn, vẫn là Lục Dã vẫn là cùng đại học khi nổi lên không ít biến hóa.

Nếu nói vào đại học kia trợn, Lục Dĩ là thanh xuân vô địch soái khí diện mạo nói, hiện tại hẳn là chính là trải qua năm tháng lắng đọng lại, trên mặt tương đối sắc bén có công kích tính góc cạnh đều dần dần bình thản xuống dưới.

Có lẽ là làm bác sĩ chuyên cơ, so với ban đầu cái kia thịnh hành toàn giáo hệ thảo, hiện giờ hẳn tuy rằng dung mạo vẫn cứ xuất chúng, nhưng là lại phảng phất có thể mang cho người khác tín nhiệm cảm.

Mà kia quầng thâm mắt..... Lại cũng không tổn hại hẳn bộ dạng.

Mạnh Vân nhìn chăm chăm hẳn nhìn trong chốc lát, nhin không được duỗi tay, tinh tế mà cách không miêu tả hẳn mặt mày.

Như vậy đẹp người, sao có thể cùng nàng đi đến hôm nay đâu?

Chỉ là còn không có nghĩ ra cái nguyên cơ tới, vốn nên ngủ say Lục Dĩ lại đột nhiên mở mắt.

Mạnh Vân hoảng sợ, còn không có tới kịp thu tay lại, đã bị Lục Dĩ tay mắt lạnh lẽ mà túm chặt thủ đoạn.

Lục Dĩ trong thanh âm còn có chút đem tình chưa tình mê mang, chỉ là ngữ khí vẫn như cũ mang theo trêu đùa, “Làm ta nhìn xem, đây là nơi nào tiên nữ hạ phàm? Trường đẹp như vậy, xem ra ta phải muốn trộm quần áo lưu lại nàng đâu.”

“.....”

Mạnh Vân vô ngữ mà tà hẳn liếc mắt một cái.

Lục Dĩ bắt lấy nàng cười trong chốc lát, đột nhiên thủ đoạn phát lực, đem Mạnh Vân cả người kéo lại đây!

Mạnh Vân “Nha” một tiếng, người đã bị bắt được hẳn trên người.

Lục Dã ôm nàng eo, bay nhanh mà trở mình, đem người đè ở trên sô pha.

Lục Dã gia sô pha là trang hoàng thời điểm tùy tiện chọn, khi đó Lục Dã không chú ý, không giống Mạnh Vân như vậy, thích không có việc gì liên oa ở sô pha, cũng không có như vậy mềm.

Hai người thể trọng hưởng sô pha lót một áp, hoàn toàn không có hãm đi xuống, mà là vững vàng mà chống đỡ.

Bởi vì như vậy, Mạnh Vân cùng Lục Dã mặt lập tức liên ly thật sự gần, chỉ còn lại có một lóng tay khoảng cách.

Bốn mắt đối diện chi gian, Mạnh Vân dẫn đầu chịu đựng không nổi mặt đỏ.

Nàng duỗi tay đẩy đẩy Lục Dã, nhẹ giọng nói: “Người làm gì nha.....”

Lục Dã cười một tiếng, tay lại ôm lấy nàng eo, hoàn toàn không có muốn buông ra tính toán.

“Đây chính là chính người lại đây nhào vào trong ngực, ta không giữ chặt người, ta đây vẫn là nam nhân sao?”

Mạnh Vân bị hấn nói được thẹn quá thành giận, “Vậy người làm gì giả bộ ngủ?”

Lục Dã cảm thấy oan đến không được, “Ta thật sự ngủ rồi a, nhưng là người một tới gần ta, ta toàn thân radar đều động đi lên, có thể không tỉnh sao.”

Này thổ vị lời âu yếm quả thực không tai nghe.

Mạnh Vân xoay đầu, không nghĩ đi xem hấn.

Cố tình Lục Dã không cho nàng như nguyện, không ra một bàn tay tới, nhẹ nhàng mà bẻ chính nàng mặt.

Mạnh Vân lại chuyển, hấn lại bẻ.

Hai người có điểm như là nhà trẻ tiểu bằng hữu giống nhau, đồng thời mà ở trên sô pha chơi đùa lên.

Chơi đùa trong chốc lát, lục · đại bằng hữu cùng Mạnh · tiểu bằng hữu đều khắc sâu mà ý thức được, hai người đã không phải hài tử, làm bậy một lát liền có điểm mệt mỏi.

Mạnh Vân bắt được Lục Dã tay, cười đã mở miệng: “Đừng đùa, ăn bữa ăn khuya sao?”

Chỉ là Lục Dã ánh mắt đã bất tri bất giác mà thâm xuống dưới.

Hấn yên lặng mà nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, đột nhiên đè lại nàng bả vai, cúi đầu hôn đi xuống.

Mạnh Vân còn không có tới kịp nhắm mắt lại, kia mang theo bạc hà vị hôn liền hạ xuống.

Từ ôn nhu cẩn thận, dần dần mà, một chút công thành đoạt đất.

Chỉ trong chốc lát, Mạnh Vân liền ý thức mê mang lên, không hề trở tay chi lực mà tùy ý hấn tùy ý điểm quá.

Lục Dã đôi mắt đỏ bừng.

Ba năm trước đây, uống say Mạnh Vân cũng là cái dạng này, mặc hấn thân, oai cố, vô ý thức mà phát ra đáng yêu rên rí.

Chỉ là lúc ấy hấn lòng tràn đầy thống khổ, một bên hạ quyết tâm muốn vĩnh viễn bảo hộ cái này nữ hài, một bên lại tiểu tâm cẩn thận, sợ nàng cự tuyệt hấn cảm tình.

Lục Dã khinh thường với như vậy ti tiện chính mình, chặt chẽ mà ẩn nàng bả vai, trong giọng nói có không dễ phát hiện thống khổ.

“Mạnh Vân, người nhìn xem ta là ai?”

“Ngô.....”

“Là ai ở hôn người?”

Mạnh Vân mơ mơ màng màng mà mở mắt ra, liếc liếc mắt một cái trước mặt ngũ quan rõ ràng lại soái khí nam nhân —— lúc này tóc của hắn toàn rối loạn, hỗn độn mà cái ở trên đầu, một chút cũng chưa có vẻ nghèo túng, ngược lại là nhiều chút suy sụp tinh thần dụ hoặc cảm.

Là ai đâu?

Nga đúng rồi, là Ngụy Tống Từ bạn cùng phòng, cái kia lại soái lại ôn nhu bạn cùng phòng a.....

Nàng giật mình, trong ánh mắt dạng hơi nước.

“Lục Dã.....”

Lục Dã bị nàng kiêu kiêu mềm mại một tiếng kêu đến hỏa từ đáy lòng khởi, phảng phất bị kíp nổ kíp nổ, toàn thân bùm bùm loạn tưởng.

Hắn biết, chính mình là hoàn toàn tài.

Liên tính bị oán hận, bị chán ghét, bị làm lơ..... Đều không sao cả.

Hắn vĩnh viễn không có khả năng chạy ra tên là “Mạnh Vân” nhà giam.

.....

Chỉ là so sánh với khi đó, giờ phút này Lục Dã đó là bầu trời cùng ngậm tương phản cảm thụ.

“Khi đó..... Người hận ta sao?”

Mạnh Vân nghe được Lục Dã nỉ non, nhất thời không có phản ứng lại đây hẳn đang nói cái gì.

Chờ Lục Dã buông ra nàng môi, cùng nàng bốn mắt nhìn nhau thời điểm, Mạnh Vân lại lập tức suy nghĩ cẩn thận.

Nàng nhẹ nhàng mà cười một tiếng.

“Vì cái gì hận người?”

Lục Dã gãi gãi chính mình đầu tóc, rốt cuộc đem đáy lòng nhiều năm thống khổ nói ra.

“Ta cho rằng người là bởi vì ta..... Mới rời đi, lúc ấy người hẳn là hận chết ta đi?”

Mạnh Vân chớp chớp mắt, “Vì cái gì đâu?”

Dừng một chút, nàng trở tay ôm lấy Lục Dã eo, “Kỳ thật không có, ta lúc ấy là ngượng ngùng tới —— cũng không phải thần chí không rõ trạng thái, đêm đó..... Ta là tưởng phóng túng một chút.....”

Phóng túng xong lúc sau, nàng vừa mở mắt ra liền muốn đi nhảy lầu.

Quả nhiên xúc động là ma quỷ.

Hơn nữa Mạnh Vân kỳ thật biết người kia là Lục Dã, nàng đối chính mình hành vi cảm thấy thống khổ, cảm thấy chính mình chính là cái không biết xấu hổ nữ nhân, không mặt mũi nào đối mặt mọi người.....

Lúc này mới vội vàng rời đi.

Nàng đối Lục Dã nào có cái gì oán hận, oán hận chính mình qua loa còn kém không nhiều lắm.

Chỉ là đơn thuần ngưỡng ngừng cùng rồi rãm thôi.

Lục Dã cười một tiếng, lại không đứng đả lên, “Kia có thể hay không thường xuyên hồi ức..... Sách, rốt cuộc ta.....”

Hắn ngữ khí ái muội, vốn định đậ đậ Mạnh Vân, thường thức một chút má nàng phiếm hồng đáng yêu bộ dáng.

Nào biết Mạnh Vân hiện tại cũng học đối phó hãn kỹ xảo, cư nhiên thật sự thực nghiêm túc mà nghĩ nghĩ.

“Không có gì đáng giá hồi ức a, chính là rất đau.”

“..... Không khác?”

“Phi thường đau.” Mạnh Vân ngữ khí khẳng định, “Không khác.”

Lục Dã kia viên yếu ớt thiếu nam tâm đã chịu một vạn điểm bạo kích, cả người biểu tình chính là một bộ muốn học máu bộ dáng.

Hắn nhìn chăm chú Mạnh Vân một hồi lâu, rốt cuộc động thủ.

“Ta đây nhưng đến chạy nhanh rửa sạch cho người lưu lại không xong ấn tượng.”

Lời nói còn chưa nói xong, Mạnh Vân ngấn tay áo trên đã bị phiến tới rồi trên ngực, lộ ra hình dạng giảo hảo ngực.

Lục Dã đôi mắt phiếm hồng, trên tay động tác lại linh hoạt, nơi đi đến, vén lên một mảnh hỏa.

Mạnh Vân không tự giác mà ừm một tiếng, duỗi tay chặn hãn động tác.

“Lục Dã.....”

Chính là đã dừng không được tới.

Lục Dã hôn hôn nàng đôi mắt, đem nàng cả người bế lên tới, hướng phòng ngủ đi đến.

“Ngoan một chút.”

Chương 54

Một đêm vũ sơ phong sậu.

Đãi Lục Dã phát tiết xong rồi đầy người trải qua, ôm Mạnh Vân đi tắm rửa thời điểm, Mạnh Vân đã mệt đến liền lời nói đều cũng không nói ra được.

Nàng thật sự hảo đối.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 60

Lục Dã còn lại là vẻ mặt thoả mãn.

Nhiều năm tâm nguyện một sớm thực hiện được, thân thể thượng cùng tâm linh thượng song trọng hạnh phúc cảm, thật là vô pháp dùng ngôn ngữ tới miêu tả.

Hắn có thể khẳng định chính là, liền tính giờ phút này Mạnh Vân lập tức làm hắn đi tìm chết, hắn cũng cam tâm tình nguyện.

Mạnh Vân thật là phục Lục Dã kia dính nhớp tính tình, liền cùng nhau tắm rửa một cái đều nhào nhào dính dính, “Bé ngoan”, “Tiểu cục cưng” kêu cái không để yên.

Chỉ là này tình lữ cùng nhau tắm rửa luôn là dễ dàng tẩy ra hỏa tới, Lục Dã thương tiếc nàng thân kiều thể nhược, tuy rằng không có lại đến một lần, chỉ là trên tay cùng trên môi động tác luôn là không tránh được.

Thật vất vả chờ hai người đều đổi hảo áo ngủ đi ra ngoài, Mạnh Vân rốt cuộc có hết giận kình nhi nói chuyện.

Nàng tiếng nói có điểm ách, nghe đi lên phi thường mê người bộ dáng, “Đói bụng.”

Lục Dã nở nụ cười, hôn hôn nàng môi, cầm nàng đầu ngón tay.

“Muốn ăn cái gì?”

Mạnh Vân liếc hắn liếc mắt một cái.

“Ta đã biết..... Tiểu hoành thánh có thể chứ?”

Trong nhà không có gì có thể lấy ra tới đương ăn khuya ăn nguyên liệu nấu ăn, Lục Dã liền từ tủ đông cầm tốc đông lạnh tiểu hoành thánh, giải đông lạnh lúc sau nấu nước nấu một chĩnh bao, chờ tinh oánh dịch thấu tiểu hoành thánh một con một con trôi nổi đi lên lúc sau, hấn đổ gia vị bao cùng canh để đi vào, lửa lớn một lẩn, múc ra tới chia làm hai chén, đoan tới rồi trên bàn cơm.

Mạnh Vân ở phòng ngủ, mơ hồ có thể nghe được hấn động tĩnh.

Chỉ là nàng trong lúc nhất thời suy nghĩ muôn vàn, cũng không có gì buồn ngủ, liền dựa vào đầu giường chơi di động.

Từ trần an lợi cái kia trò chơi xác thật không tồi, thực thích hợp điều tiết tâm tình tống cổ thời gian.

Lục Dã tiến vào thời điểm nhìn đến chính là như vậy một màn.

Tiểu cô nương..... Không đúng, phải nói là tiểu nữ nhân, hấn nữ nhân, an an tĩnh tĩnh mà dựa vào đầu giường, mặc không lên tiếng mà chơi 2048, biểu tình thoạt nhìn như là đang làm cái gì trọng đại nghiên cứu khoa học hoạt động.

Lục Dã nhịn không được cong khóe môi, nhẹ giọng đi qua đi, nhẹ nhàng mà trừu rớt di động của nàng.

“Ăn bữa ăn khuya nga.”

Nói, hấn duỗi tay, nhẹ nhàng mà lại đem người ôm tới rồi bàn ăn biên, đem nàng đặt ở trên ghế.

Mạnh Vân là thật sự đói bụng, cũng không khách khí, trực tiếp cầm cái muống bắt đầu ăn.

Lục Dã nhưng thật ra vẫn luôn không nhúc nhích, chỉ mang theo ý cười, nghiêng đầu nhìn Mạnh Vân.

Mạnh Vân cảm giác được có người ánh mắt vẫn luôn nhìn chăm chú vào nàng, ăn một lát liền có chút xấu hổ, “Người xem ta làm cái gì?”

Lục Dã “Hắc hắc” mà cười ngây ngô một hồi lâu, lúc này mới thanh thanh giọng nói, “Người đều là người của ta.....”

Bị Mạnh Vân trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, hăn mới ngoan ngoãn mà thu hoa si ngây ngô cười, làm bộ nghiêm túc lên.

“Cuối tuần buổi tối đi xem ma thuật sao? Ta mua vé vào cửa.”

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, “Người cuối tuần không đi tiến tu sao?”

Lục Dã một đốn, gãi gãi tóc, “Đến thứ sáu liền kết thúc.”

Mạnh Vân gật đầu, “Hảo a.”

Tuy rằng không biết Lục Dã vì cái gì đột nhiên nói lên xem ma thuật, nhưng là này xác thật vẫn có thể xem là một cái hảo thời cơ.

“Xem xong đi ăn kia gia bò bít tết đi?”

Bò bít tết cửa hàng là Mạnh Vân chọn đã lâu, không lâu phía trước vừa mới bình thưởng Michelin, tiếp theo chính là mỗi ngày chật ních, định vị trí đều phải định đến một tháng về sau.

Mạnh Vân chính là chín tháng để tả hữu định, tính tính thời gian, vừa lúc cũng đuổi kịp.

Hết thấy đều là vừa rồi hảo.

Lục Dã xoa xoa nàng ướt đầm dề đầu tóc, gật đầu ứng hạ.

Chờ Mạnh Vân cúi đầu tiếp tục ăn tiểu hoành thánh thời điểm, hẳn mới đi bên cạnh cầm máy sấy, cầm ổ điện, canh chừng lực độ ẩm điều đến thấp nhất, tinh tế mà thế nàng thối tóc.

“Ăn đi, tham ăn tiểu ngu ngốc.”

Người muốn ăn cái gì, ta đều bồi người đi ăn.

***

Bởi vì có chờ đợi sự, thời gian liền quá đến bay nhanh.

Mạnh Vân một chỉnh chu đều ở cân nhắc phải cho Lục Dã mua cái gì —— nàng còn không có nghe nói qua nữ sinh hướng nam sinh cầu hôn hẳn là cái dạng gì, muốn hỏi Quý Hiếu Thích, Quý Hiếu Thích cũng chưa thử qua, tự nhiên cấp không ra nàng cái gì tương đối tốt kiến nghị.

“Ta cảm thấy đi..... Đại khái chính là nam sĩ nhẫn? Linh tinh đồ vật đi.....” Quý Hiếu Thích cảm thấy thực xin lỗi, “Xin lỗi vân vân, phương diện này cấp không được người cái gì kiến nghị. Rốt cuộc cả đời chỉ có một lần trải qua, ta sợ ta nói hỏng rồi.....”

Quý Hiếu Thích vẫn là như vậy sẵn sóc, Mạnh Vân một chút cũng chưa cảm thấy không vui, ngược lại là phi thường cảm động.

“Tiểu thất, ta yêu người a.”

Nghe xong lời này, Quý Hiếu Thích ở điện thoại kia đầu cười đã lâu, “Ta đây là người đệ nhất nhậm sao?”

“Đúng vậy a.”

“Ha ha ha.....”

Chỉ là cười quá cảm động qua sau, vấn đề vẫn là tồn tại.

Hai ngày này buổi tối, Lục Dã cuốn lấy khăn, nàng mệt đến muốn mệnh, chỉ cảm thấy đầu óc đều chuyển không mau, cũng nghĩ không ra cái gì hảo điểm tử.

Cuối cùng vẫn là quyết định dùng già nhất thổ mạo phương pháp.

Mạnh Vân thừa dịp thứ sáu, đi bên cạnh tiệm vàng mua một đôi bạch kim đối giới —— dùng hết trên người nàng sở hữu tiền.

Nàng tiền mỗi tháng đều đúng giờ còn cấp Lục Dã, này đối giới một mua, là thật sự không xu dính túi.

Mạnh Vân cầm đóng gói tinh mỹ cái hộp nhỏ, trong lòng bách chuyển thiên hồi.

Nên như thế nào mở miệng đâu?

Nói thẳng “Lục Dã chúng ta kết hôn đi”, vẫn là hỏi hẩn “Có nguyện ý hay không cho ta mang lên nhẫn” đâu?

Trước một loại giống như quá bình thường, sau một loại..... Nàng lại cảm thấy có điểm then thừng.

Hoặc là có thể hay không có càng tốt một chút?

Mạnh Vân đột nhiên nghĩ đến Lục Dã đã từng dùng quá thổ lộ “Tối nay ánh trăng thực mỹ”, loại này có hương vị lại tương đối hàm súc nói, có lẽ cũng có thể sao?

.....

Liên ở hai người từng người bay tán loạn suy nghĩ trung, cuối tuần vẫn là đúng hạn tới.

Mạnh Vân chưa từng có xem qua ma thuật, cho nên tuy rằng lúc sau cơchiều thượng còn có chuyện quan trọng phải làm, bị Lục Dĩ mang theo đi vào kịch trường trong nháy mắt, vẫn là không tự chủ được mà bị hấp dẫn chú ý.

Gần nhất thành phố cũng không có cái gì nổi danh ma thuật đoàn tới biểu diễn, Lục Dĩ mua chính là bình thường nhất cái loại này phiếu, xem như thực thường quy biểu diễn.

Hai người vị trí ở đệ tam bài, xem gần cảnh ma thuật thời điểm, kia ảo thuật gia cầm mũ đi tới thính phòng phía trước, đem không mũ hướng mọi người ý bảo.

Mạnh Vân cũng vươn đầu nhìn một chút, ngồi xuống cùng Lục Dĩ kề tai nói nhỏ, “Là muốn biến một con bồ câu ra tới sao?”

Lục Dĩ bị nàng chọc cười, “Có phải hay không cảm thấy không đủ kinh hi?”

“Không có.” Mạnh Vân lắc đầu, “Ở TV thượng nhìn không ra cái gì, đến hiện trường mới cảm thấy thật sự rất lợi hại.”

Cơ hồ không có sơ hở, phi thường có ý tứ biểu diễn.

“Mặt sau còn có lợi hại hơn đâu.”

Lục Dĩ nói xong liền không hề mở miệng, chỉ là yên lặng mà nắm chặt Mạnh Vân tay.

Mạnh Vân xoay đầu, nhìn đến ảo thuật gia từ không mũ biến ra mười tới chỉ bồ câu, nhin không được đi theo người xem cùng nhau kinh ngạc cảm thán một tiếng.

Ma thuật biểu diễn tổng cộng có hai cái giờ, từ cơ bản gần cảnh ma thuật, mãi cho đến cuối cùng mấy cái đại hình ma thuật, một đợt tiếp theo một đợt, cũng coi như là cao trào thay nhau nổi lên vui sướng tràn trề, thẳng đem kịch trường không khí gây xích mích lên.

Chờ đến ảo thuật gia chào bế mạc thật lâu, kịch trường vỗ tay vẫn như cũ không có dừng lại.

Mạnh Vân lòng bàn tay đều chụp đỏ, quay đầu đi xem Lục Dã, Lục Dã cũng đã không ở vị trí thượng.

Nàng hoảng sợ, khắp nơi tìm tìm, cũng chưa tìm được người.

Đây là chạy đi đâu a.

Mạnh Vân nhắc mãi vài câu, thở dài, móc ra di động.

Lục Dã tin tức đã sớm đã phát tới rồi, chỉ là nàng vừa mới đem điện thoại nhét ở trong bao, không có cảm giác được chấn động.

“Ta đi một chút toilet ~ người đừng đi nha, tại vị trí thượng đẳng ta trong chốc lát, lập tức liền trở về!”

Mạnh Vân nhin không được cười một tiếng, trở về cái “Hào”.

Kịch trường người dần dần mà đều rời đi, Mạnh Vân đã phát một lát ngốc, ngẩng đầu thời điểm, toàn bộ kịch trường đã không có một bóng người.

Nàng sợ kịch trường muốn đóng cửa, vội vàng cầm lấy bao tính toán đi ra ngoài, đột nhiên lại nghĩ đến Lục Dã làm nàng tại chỗ chờ hẩn dạn dò, bước chân dừng một chút, do dự lên.

Liền ở Mạnh Vân do dự thời điểm, toàn bộ kịch trường đèn đột nhiên lập tức tối sầm xuống dưới.

“!!!”

Nàng hoảng sợ, còn không có tới kịp làm cái gì, sân khấu thượng lại có đèn lạnh lên, đèn tụ quang toàn bộ đánh tới trung ương vị trí.

Cái kia ảo thuật gia lại một lần đi ra, ăn mặc cùng vừa mới giống nhau quần áo, chỉ là lần này hẳn mang lên hoa lệ mặt nạ, cùng có chút khoa trương mũ.

Ảo thuật gia ánh mắt thẳng tắp mà nhìn về phía Mạnh Vân, cười đã mở miệng, “Vị này cuối cùng rời đi nữ sĩ, là luyện tiết ta biểu diễn sao ~”

Hẳn thanh âm từ kịch trường bốn phía âm hưởng truyền ra tới, có loại khoa trương khô hài.

Mạnh Vân nghe xong lại cảm thấy có chút quen tai, “..... Lục Dã?”

Chỉ là nói xong, chính nàng trước phủ nhận chính mình.

Này quần áo, rõ ràng chính là vừa rời cái kia ảo thuật gia a —— Lục Dã cái này đậu bỉ liền tính phát bệnh, cũng không đến mức đi giả thành ảo thuật gia bộ dáng đi.

Nhưng là thanh âm này thật sự là có chút vi diệu quen tai, Mạnh Vân không nói, dứt khoát tĩnh xem này biến.

Ảo thuật gia cười một hồi lâu, đột nhiên đi xuống đài tới, đi tới Mạnh Vân bên người, triều nàng vươn tay.

“Nếu nữ sĩ chậm chạp không muốn rời đi, như vậy, khiến cho ta vì vị này nữ sĩ làm một cái đặc biệt biểu diễn đi ~ là chỉ vì nữ sĩ một người biểu diễn tiết mục nga!”

Mạnh Vân dừng một chút, gật gật đầu.

“Hảo.”

Kia ảo thuật gia phi thường thân sĩ mà cong lưng, đập tay nàng đầu ngón tay, đem nàng lãnh thượng sân khấu.

Sân khấu thượng đã phóng hảo cái bàn, còn có các loại kỳ kỳ quái quái tiêu đạo cụ.

Mạnh Vân ở bên cạnh bàn đứng yên, yên lặng nhìn kia ảo thuật gia động tác.

Ảo thuật gia cong môi nở nụ cười.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 61

Cái này Mạnh Vân xác định, người này chính là Lục Dã.

Trách không được còn mang cái mặt nạ..... Chỉ là này cười, lập tức lậu hãm.

Nàng cảm tức nhìn chằm chằm đã, “Lục Dã ngươi làm gì đâu.....”

Lục · ảo thuật gia · đã lại chưa cho nàng tiếp tục nói chuyện cơ hội.

Hắn thanh âm xuyên thấu qua tai nghe từ hoàn thanh âm vang trung truyền ra tới, nghe tới có loại kỳ diệu ma lực.

“May mắn nữ sĩ, thỉnh xem tay của ta nga ~”

Ảo thuật gia Lục Dã vươn đôi tay.

Mạnh Vân nhìn hắn đôi tay phiến tới đảo đi, một hồi lâu lúc sau, nàng mới néo hắn ngón tay, từ thủ đoạn đến đầu ngón tay, từ trong ra ngoài mà sờ soạng một lần.

“Hảo.”

Lục Dã buồn cười một hồi lâu, lại từ trên bàn cầm một khối màu đen bỏ ra tới, phóng tới Mạnh Vân trên tay.

“Lại kiểm tra một chút này miếng vải ~”

Mạnh Vân cũng cẩn thận mà sờ sờ, “Ân” một tiếng, “Không thành vấn đề.”

Lục Dã điều chỉnh một chút mạch vị trí, lại đem cái bàn đẩy đến bên cạnh đi, làm hai người có thể không hề cách trở mà đối diện mặt đứng.

“Cái này ma thuật..... Chỉ cần này một cái đạo cụ nga, cho nên ta trước đem cái bàn đẩy đi..... Hào, kế tiếp, nhìn kỹ ta nga!”

Lục Dã đem màu đen bố phóng tới chính mình lòng bàn tay.

Mạnh Vân đột nhiên phảng phất có cái gì dự cảm giống nhau, tay chặt chẽ mà cầm bao mang, “Người.....”

Nàng tưởng nói, người không cần đoạt ở ta phía trước.

Chỉ là tựa hồ đã có chút đã muộn.

Lục Dã rõ ràng chuẩn bị thật lâu thật lâu, trên tay hấn bố thuần thực mà đảo lộn một hồi lâu, lại chặt chẽ mà ngừng ở chính mình bàn tay thượng.

Chờ Mạnh Vân ngẩng đầu, nhìn chăm chú hấn mang theo mặt nạ mặt khi, ảo thuật gia Lục Dã mới nhẹ nhàng mà cười một tiếng.

“Kế tiếp, liền phải chứng kiến kỳ tích nga.”

Hấn hướng tới miếng vải đen thối khẩu khí, cái tay kia chưa động, một cái tay khác thật cẩn thận mà đem miếng vải đen từ chính mình lòng bàn tay chậm rãi vạch trần.

Chờ chỉnh miếng vải bị kéo ra, ném đến một bên lúc sau, một quả lấp lánh lượng nhẫn kim cương đang nằm ở hấn trong lòng bàn tay, đèn tụ quang chiếu xuống dưới, phảng phất một cái ở phát ra quang tiểu thái dương.

Lục Dã xả một chút quần áo vạt áo, ở Mạnh Vân trước mặt chậm rãi quỳ một gối xuống đất, một bàn tay kéo xuống đặt tại trên lỗ tai mặt nạ, một cái tay khác giơ lên nhẫn kim cương.

“Ta tiểu công chúa, gả cho ta hảo sao?”

Mạnh Vân ngơ ngác mà nhìn hắn.

Phấn toản ở ánh đèn hạ lóe khác thường quang huy, thẳng chiếu đảc nhân tâm không động đậy đả.

Nàng thanh thanh giọng nói, vốn đĩnh hảo hảo nói chuyện, không nghĩ tới vừa ra khỏi miệng lại mang lên khóc nước nở, “Lục Dã.....”

Lục Dã nắm tay nàng chỉ, cười nói: “Ngốc cô nương.”

Mạnh Vân che miệng lại, liền vành tai đều ở phiếm hồng, “..... Vừa mới người đem nhẫn đả ở nơi nào?”

Cái này ma thuật xác thật không tời, nàng vốn dĩ đả có dự cảm, chỉ là như vậy gần khoảng cách, lặ lại kiểm tra lại cũng không tìm đợc thứ gì.

Chỉ nháy mắt, nhẫn liền xuất hiện.

Lục Dã “Hử” một tiếng, “Tàng lòng ta.”

“.....”

“Mau trả lời ứng lặ.”

Hắn lại từ bên chân nhặ lên kia khối nhỏ nhỏ miếng vải đen, nhẹ nhàng run lên, trong lòng ngực đột nhiên xuất hiện một đặ phủng màu đỏ hoa hồng, kiều diễm ước át bộ đảng.

Lục Dã một bàn tay phủng hoa, một bàn tay giơ nhẫn kim cương, ngửa đầ nhìn Mạnh Vân, lại hỏi một lần.

“Gả cho ta đợc không?”

Đã bỏ lỡ rất nhiều năm —— hẳn không nghĩ lại bỏ qua, không nghĩ lại lãng phí một phân một giây thời gian.

Chỉ nghĩ từ giờ phút này bắt đầu liền cùng cái này thâm ái nữ nhân bên nhau lâu dài.

Lục Dã đôi khi đều sẽ hối hận, nếu ở đại học thời điểm, hẳn cứ như vậy trực tiếp hưởng nàng thổ lộ, có lẽ hết thủy quá trình đều sẽ không giống nhau.

Ngay lúc đó Mạnh Vân chung tình với Ngụy Tổng Từ, lại cũng không đại biểu hẳn không có cơ hội.

Ít nhất, nàng vẫn là đối hẳn..... Có một ít tốt hơn cảm không phải sao?

Chỉ là hiện tại tưởng quá nhiều cũng không có gì ý tứ, đều là chuyện quá khứ.

Bất luận quá trình thế nào, chỉ cần kết cục là tốt, liền đã đủ rồi.

Lục Dã nhấp cười, đôi mắt như là ở lấp lánh sáng lên, dùng cả người dụ dỗ Mạnh Vân.

Mạnh Vân nhìn chăm chăm hẳn nhìn một hồi lâu, rốt cuộc chậm rãi vươn tay đi.

“Hảo.”

Chương 55

Phấn toàn bị Lục Dã thật cẩn thận, trân chi lại trọng địa bộ tới rồi Mạnh Vân trên ngón áp út.

Mạnh Vân tay thật xinh đẹp, tinh tế lại trắng nõn, ngón tay cốt cũng đẹp, như là tốt nhất tác phẩm nghệ thuật. Nhấn tròn lên đi lúc sau, có vẻ tay

nàng càng trắng, làm người không đành lòng buông ra.

Chỉ là nhìn trên tay nhẫn, Mạnh Vân rốt cuộc vẫn là ý khó thuận, chậm chạp không tiếp hoa hồng, mà là từ trong bao sờ soạng một hồi lâu, lấy ra một cái đóng gói tinh xảo hộp.

Nàng ngữ khí có điểm ủy khuất, “Vốn định ta trước.....”

Lục Dã còn quỳ một gối đầu, chỉ là nhìn đến nàng động tác, lập tức nghĩ tới cái gì, cười lên tiếng.

“Vân vân, người.....”

Mạnh Vân quả thực bất chấp tất cả, từ nhẫn hộp đào ra đối giới trung kiểu nam cái kia, đỏ mặt hướng Lục Dã ngón tay thượng bộ.

Lớn nhỏ là vừa rồi tốt.

Lục Dã cười một hồi lâu, bắt tay cử qua đỉnh đầu, đối với đèn tụ quang nghiêm túc mà chăm chú nhìn đã lâu đã lâu, lâu đến Mạnh Vân đã tiếp nhận trên tay hãnh hoa hồng.

Thật lớn một phùng, màu đỏ sậm cánh hoa, ánh đến Mạnh Vân gương mặt cũng phiếm thành màu đỏ.

Lục Dã đứng lên, liền người mang hoa cùng nhau ôm vào trong ngực.

“Ta thực thích.”

“Ân?” Mạnh Vân nghiêng nghiêng đầu.

“Thích nhẫn, cũng thích người..... Càng thích người dũng cảm mà muốn bước ra một bước khi cảm tình. Vân vân, ta yêu người.”

.....

Tuy rằng cầu hôn đã từ Lục Dã trước một bước giành trước hoàn thành, nhưng là cơm vẫn là muốn ăn, dù sao cũng là bài thật lâu Michelin bò bít tết cửa hàng.

Mạnh Vân thế mới biết, Lục Dã nơi nào là cái gì đi huấn luyện, căn bản chính là gạt nàng lén lút đi học ma thuật.

Nàng cũng không biết nói cái gì cho phải, “Làm gì làm như vậy phiền toái lạp.....”

Lục Dã “Hừ” một tiếng, “Người không thích sao?”

“..... Thích.”

“Ta là tướng, liền tính là chờ chúng ta già rồi, lão đến đi không nổi, trí nhớ cũng không được thời điểm, không cần lại lao lực mà hồi ức cầu hôn khi chúng ta đi đâu gia nhà ăn, này nhà ăn có thể hay không đã đóng cửa, chủ bếp có thể hay không thay đổi, có thể hay không quên điểm cái gì đồ ăn..... Có thể không cần bởi vì thời gian trôi đi mà thương cảm.” Lục Dã dừng một chút, “Chỉ cần nhớ lại hôm nay, liền sẽ vĩnh viễn nhớ rõ ta, người Lục Dã ca ca, cho người thay đổi cái toàn thế giới độc nhất vô nhị ma thuật, làm người nguyện ý gả cho ta. Chỉ cần nhớ rõ ta thì tốt rồi.”

Mạnh Vân không nói chuyện, cùng hẩn nhìn nhau một hồi lâu, hốc mắt một chút đỏ lên.

“Lục Dã..... Cảm ơn người.”

Cảm ơn người suy xét các mặt, cảm ơn người tri kỷ, cảm ơn người chấp nhất, cảm ơn người..... Dài lâu tương lai bảo hộ.

***

Cầu thành hôn, Lục Dã mã bất đình đề về phía lục viện trưởng báo cáo chuyện này, sau đó Lục gia liền bắt đầu bay nhanh mà hành động đi lên.

Lục Dã ngay từ đầu là chuẩn bị đem chính mình căn hộ kia treo biển hành nghề bán ra, sau đó đổi một bộ Mạnh Vân thích, kết quả còn không có tới kịp liên hệ người môi giới, lục viện trưởng vừa ra tay, trực tiếp làm người tới cửa đi, mang theo Lục Dã cùng Mạnh Vân chọn đoạn đường cùng hộ hình đi.

Mạnh Vân mở cửa thời điểm khiếp sợ, vẫn là Lục Dã xuống dưới mới đem tình huống hỏi rõ ràng.

Nghe xong nhân viên công tác nói, hẳn quả thực không biết nói cái gì cho phải, vội vàng gọi điện thoại cấp trong nhà.

Là lục viện trưởng tiếp điện thoại, câu đầu tiên lời nói chính là vui tươi hơn hờ vấn đề, “Chọn hảo sao? Vân vân thích đang ở nơi nào? Nếu không ly chúng ta biệt thự nơi này gần một chút đi, có thể thường xuyên trở về nhìn xem lão nhân.....”

Lục Dã thở dài, “Lục viện trưởng, ta có tiền a.”

“Nói cái gì mê sáng đâu, người chút tiền ấy, lưu trữ cấp vân vân lấy lòng xem quần áo đi thôi. Chạy nhanh tuyền, bằng không không đuổi kịp hôn phòng trang hoàng.”

Nói, lục viện trưởng hào sảng mà trực tiếp treo điện thoại, không cho Lục Dã cự tuyệt cơ hội.

Nếu như vậy cũng không có biện pháp, Lục Dã nghĩ lúc sau vẫn là đem tiền còn cấp trong nhà, nhưng là hẳn này bộ nếu là trước bán cũng không quá phương tiện, vẫn là chờ nhà mới trang hoàng hảo, dùng để còn tiền tương đối hảo.

Bởi vì đã gấp không chờ nổi, cho nên hắn cũng cảm thấy vô pháp chịu đựng điểm này thời gian kém.

Tốt nhất là mùa xuân là có thể cử hành hôn lễ.

Không thể lại sau này kéo.

Mạnh Vân còn ở đần độn đâu, đã bị Lục Dĩ ôm, đè nặng đầu chọn hộ hình, lại chọn trang hoàng phong cách, tiếp theo đi trả tiền sang tên, mã bất đình đề mà bắt đầu trang hoàng đi lên.

Lục gia phi thường hào sảng, không chút do dự liền đem phòng ở ghi tạc vợ chồng son danh nghĩa.

Nhưng là càng là như vậy, Mạnh Vân lại càng là ngượng ngùng.

Nhà bọn họ điều kiện không thể so Lục Dĩ gia, thật muốn kết hôn, của hồi môn khẳng định cấp không được đồng giá, nàng cũng không nghĩ lại làm bác gái đại ba vì nàng sinh hoạt, ủy khuất chính mình tống quẫn.

Chỉ là không đợi Mạnh Vân tưởng hảo giải quyết phương án, lục viện trưởng khiến cho Lục Dĩ hẹn nàng đại ba bác gái, đem người mời tới bốn thị, hai nhà người trực tiếp tìm thời gian gặp mặt.

Mạnh Vân bị này mau tiết tấu dọa tới rồi.

Từ Cầm lại tương đương cao hứng, khó được lấy ra áp đáy hòm tơ tằm sườn xám, cả người thoát nhìn dịu dàng lại tú khí.

Nàng ở ăn cơm trước, trước lôi kéo Mạnh Vân đi hàn huyên liêu.

Mạnh Vân có chút chân tay luống cuống, “Bác gái, kỳ thật.....”

“Bác gái đều biết.”

Từ Cầm cười cười, cùng nàng đại ba nhìn nhau liếc mắt một cái, “Đảo mắt, chúng ta tiểu nữ nhi đều lớn như vậy, có thể gả chồng.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 62

Mạnh Vân cắn cắn môi, nhẹ nhàng mà hô một tiếng, “Bác gái.”

Từ Cầm thật sâu mà nhìn chăm chú nàng, từ tay trong bao lấy ra một cái bao lì xì, đẩy đến nàng trước mặt, “Chuyện khác vân vân đều không cần lo lắng, cầm đi lấy lòng xem quần áo đi, mặt sau còn muốn vội thật lâu đâu.”

Mạnh Vân nước mắt trong nháy mắt liền tiêu ra tới, “Bác gái, không cần, ta có tiền.”

Từ Cầm vẫn như cũ ôn nhu, “Đây là ta và người đại ba, làm người ba ba mù mù cho người thêm trang. Chúng ta kết hôn khi đó, ta ba ba mù mù sợ hãi ta quá đến không tốt, trộm mà cho ta tắc hồng bao, làm ta đừng nói cho người đại ba, trộm mà dùng.”

Từ Cầm cùng nàng đại ba nhìn nhau liếc mắt một cái, cùng nhau nở nụ cười.

“Ta khi đó liền tưởng, nếu ta có cái nữ nhi, ta cũng muốn như vậy đối nàng dặn dò. Liền tính là gả chồng, cũng muốn quá đến hảo, không thể chịu ủy khuất. Hiện tại, chúng ta nữ nhi rất cuộc gả chồng.”

“Vân vân, đại ba cùng bác gái đều thực ái người, cho nên, người không cần cảm thấy chính mình có cái gì không xứng với Lục Dã. Hãn thực hảo, nhưng là người càng tốt.”

“Người là chúng ta trong lòng, trên thế giới kho báu quý giá nhất.”

Mặc kệ Mạnh Vân như thế nào cự tuyệt, ái nữ sốt ruột Từ Cầm vẫn là sáng khoái mà lấy ra vốn ban đầu, thế nàng của hồi môn một chiếc 40 tới vạn xe.

Lục Dã biết Mạnh Vân tâm tư, trên tay tiền biểu liền càng quý trọng một ít, sợ nàng lo lắng.

Gặp mặt, ăn cơm, thương lượng hảo các hạng công việc, là có thể trực tiếp đính hôn kỳ.

Lục gia có sáng khoái lục viện trưởng đánh nhịp, cơ hồ không có bất luận cái gì điều kiện, chỉ đem Lục Dã ưu thế linh tinh vụn vặt mà liệt ra tới, ở thông gia trước mặt đảm bảo Mạnh Vân áo cơm vô ưu.

“Ta này ngốc tôn tử, cũng không có gì khác ưu điểm, chính là người thành thật, tử tâm nhân, một cái đường đi đến hắc. Cho nên thông gia yên tâm đi, chỉ cần hãn còn có tay có chân, nhất định sẽ đem hết toàn lực đối vãn vãn tốt.”

Nghe xong lời này, Từ Cầm đối Lục gia hảo cảm đốn sinh, lập tức cũng sáng khoái mà tùng khẩu.

Ở hai nhà đồng loạt nỗ lực hạ, Mạnh Vân cùng Lục Dã thực mau liền đi lãnh chứng, đính hảo tiệc rượu tiệc cưới.

Chỉ là đến cuối cùng, Mạnh Vân cũng không có cấp Lý một tranh bọn họ một nhà phát thiệp mời, nhưng là lại đem Từ Cầm hai vợ chồng bên này sở hữu thân thích đều thỉnh tới rồi.

Lục Dã một chút dị nghị đều không có, hoàn toàn theo nàng cao hứng.

Mà liền ở Lục Dã bên này thỉnh người thời điểm, lại tránh không khỏi một cái miễn cảm đề tài.

Lục Dã ngồi bút ở thiếp mời thượng đốn thật lâu, chậm rãi buông xuống bút.

“Vân vân, ba trăm đầu.....”

Mạnh Vân còn ở sửa sang lại thiếp mời, nghe được hấn thanh âm, ngược mắt nhìn lại, “Làm sao vậy?”

Lục Dã mím môi, tựa hồ là có chút ngượng ngùng, “Muốn hay không thỉnh ba trăm đầu đâu.....”

Hai người thỉnh không ít đại học đồng học, tất cả mọi người đều biết Mạnh Vân đã từng sự, nếu Ngụy Tống Từ xuất hiện, luôn là không tránh được một hồi xấu hổ.

Lục Dã sợ nàng trong lòng hụt hẫng, cho nên mới sẽ như vậy do dự.

Mạnh Vân lại tương đương thản nhiên, “Không phải người bạn cùng phòng sao, thỉnh đi.”

“Chính là.....”

“Nào có cái gì chính là.” Nàng nở nụ cười, “Chỉ là cái lão đồng học thôi.”

Lục Dã tức khắc liền vui vẻ, đem người kéo qua tới ôm sát, thanh âm rầu rĩ, lại mang theo rõ ràng sung sướng.

“Đúng vậy, lão đồng học.”

Mạnh Vân quả thực bị hấn khí cười, “Này đều lâu như vậy, như thế nào còn nhớ thương đâu.”

Lục Dã “Hắc” một tiếng, một chút cũng chưa cảm thấy ngượng ngùng.

“Bởi vì ta là bình dấm chua Lục Dã ca ca, người về sau muốn vẫn luôn chỉ nhìn ta một người, bằng không mỗi ngày làm người uống dấm.”

“.....”

Bệnh tâm thần!

Mạnh Vân chùy bờ vai của hắn một chút, đẩy ra hắn, đến một bên đi vội chính mình.

Xuân phong khê vượt ba tháng, Mạnh Vân cùng Lục Dã làm hôn lễ.

Phù dâu không hề đáng nghi, tất nhiên là Mạnh Vân “Đệ nhất tận tình người” Quý Hiếu Thích, bạn lang bên này, Lục Dã thỉnh cùng hắn cộng sự hai năm đồng sự, cách vách nha ngoại khoa chúc bác sĩ tới đảm nhiệm.

Chúc bác sĩ thoát nhìn so Lục Dã tuần tú lịch sự nhiều, mang theo cái tơ vàng biên mắt kính, hào hoa phong nhã bộ dáng.

Nàng nhìn trong chốc lát, nhin không được trộm hỏi Lục Dã: “Chúc bác sĩ có đối tượng sao?”

Lục Dã sững sốt một chút, cười cái ngưỡng đảo.

“Vân, người này còn không có kết hôn đâu, cũng đã yêu trung niên bác gái thích nhất hoạt động giải trí, làm mai mối sao?”

Mạnh Vân then quá thành giận, hung hăng mà đạp hắn một chân.

Lục Dã vui vẻ cả buổi, lúc này mới đem tức phụ nhi ôm trở về.

“Vừa mới lão chúc còn cùng ta hỏi thăm Quý Hiếu Thích đâu, người có thời gian cùng nàng thông cái khí nhi, nhìn xem có thể hay không xem đôi mắt.”

Đại gia trong lòng đều rõ ràng, Quý Hiếu Thích cùng quý muện đã không hy vọng.

Mạnh Vân kết hôn phía trước không bao lâu, Quý Hiếu Thích cùng quý muện đại sảo một trận, hiện tại đã hoàn toàn chặt đứt liên lạc.

Mắt thấy chính mình đều kết hôn, tốt nhất bằng hữu còn cô đơn đi không ra trước một hồi tình yêu bóng ma, liền tính là không yêu xen vào việc người khác Mạnh Vân cũng lo lắng lên trạch.

Mặc kệ chúc bác sĩ có phải hay không thiệt tình, tóm lại là nhiều gặp gỡ sao.

Mạnh Vân đem chuyện này thấu cho Quý Hiếu Thích.

Nàng kết hôn ngày lành, Quý Hiếu Thích ngược ngùng làm nàng lo lắng, liền không khí trong lành mà cùng chúc bác sĩ trao đổi liên hệ phương thức ngọc.

Mạnh Vân thở dài, cùng nàng đầu chạm trán dựa vào cùng nhau.

“Tiểu thất, liền tính chúng ta từng người thành gia, cũng muốn thường xuyên liên hệ a.”

Quý Hiếu Thích bị nàng nói được nước mắt đều phải ra tới, “Bảo bối hôm nay như thế nào như vậy lừa tình..... Sẽ, khẳng định sẽ a, ta còn muốn mỗi tuần đi nhà người cọ côm đâu. Nghe cừ ý nói, Lục Dã gia cho các người ở trung tâm thành phố lộng bộ nhảy tầng, ta nhưng nhìn thấy hiểu biết thức tắc đất tắc vàng phòng ở a ngọc!”

Mạnh Vân bị nàng chọc cười.

Hạ hôn xe liền phải tiến hôn lễ hiện trường, Mạnh Vân đều sắp chết đói, rốt cuộc đi xong rồi lưu trình, tới rồi tiệc cưới bắt đầu trước cuối cùng một

bước, vấn đề tân lang tân nương.

Ti nghi đem đề tài đưa cho Lục Dã, “Tân lang, đối với người tân nương nói nói mấy câu đi trạch?”

Mạnh Vân ăn mặc thật dài phết đất áo cưới, đầy người thủy toàn —— nghe nói là Lục Dã ra ngoại quốc tìm thiết kế sư làm theo yêu cầu, đi một bước đều như là muốn đem toàn đập vỡ giống nhau.

Nàng đều không thể nào dám động, chỉ có thể xoay đầu, lao lực nhi mà đi xem Lục Dã biểu tình.

Lục Dã cầm microphone, suy nghĩ một hồi lâu, cười đã mở miệng.

“Đôi khi, ta cảm thấy lão bà của ta thật sự là thật tốt quá, không có tiểu tính tình, ngoan đến làm người đau lòng. Ta tưởng đối lão bà nói, kết hôn về sau, hy vọng ta có thể đem người sủng ra công chúa bệnh, người nói hướng đông, ta tuyệt không hướng tây. Người nói dọn gạch, ta tuyệt không xoát tường ngọc.”

Phía dưới truyền đến một tảng lớn tiếng cười.

Liên ti nghi đều nhịn không được nở nụ cười.

“Người nói người không muốn nghe ta thổ lộ lời âu yếm, ta liền đối với người nói một ngàn biến ta yêu người. Ta cái gì đều có thể vì người làm —— có thể vì người trích ngôi sao trích ánh trăng, có thể làm người ký sĩ, vì người đánh quái thú. Mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, trong lòng ta, người chính là ta công chúa.”

“Mạnh Vân, ta yêu người.”

Hắn dừng một chút, buông microphone, hôn lên Mạnh Vân môi.

“Ta yêu người, người nghe được sao?”

【 chính văn kết thúc 】

Tác giả có lời muốn nói: Chính văn kết thúc lạ! Rải hoa!!

Chương 56 phiên ngoại · cuộc sống đại học

Phiên ngoại · giống thiếu niên chạy như bay (1)

Mạnh Vân tiến đại học năm thứ nhất, lớp học nam sinh tính cả lớp bên cạnh nam sinh cùng nhau lén lút làm cái hệ hoa bình chọn.

Giáo dục mầm non chuyên nghiệp mỹ nữ như mây, so với phụ thuộc trường học những cái đó khách sạn quản lý chuyên nghiệp cũng không thua kém chút nào.

Nghe nói bình chọn quá trình rối rắm không thôi, còn khiến cho nam tâm lâu oanh động, tiến tới trở thành một cái mặt hướng toàn lâu tập thể hoạt động.

Cuối cùng kia kết quả vẫn là truyền lưu ra tới.

Mạnh Vân đối những việc này cũng không chú ý, chỉ là Quý Hiếu Thích bát diện linh lung, từ địa phương khác nghe được kết quả, hưng phấn mà chạy tới cùng nàng nói.

“Nghe nói đệ nhất danh là lớp bên cạnh cái kia nữ thần.....”

Nữ thần là toàn chuyên nghiệp nữ thần, đây là không hề đáng nghi.

Chỉ là làm người không nghĩ tới chính là, tiểu bạch hoa giống nhau Mạnh Vân cư nhiên cũng trên bảng có tên, xếp hạng còn không thấp.

Bởi vì chuyện này, Quý Hiếu Thích vẫn luôn khuyến khích Mạnh Vân chạy nhanh tìm cái bạn trai, thể nghiệm một chút vườn trường luyện ái cảm giác.

“Xem người như vậy ngoan ngoãn, trước kia nhất định không yêu sớm quá đi? Chạy nhanh bắt lấy yêu sớm cái đuôi a! Có hay không cái gì thích? Tỷ cho người trấn cửa ải, bảo đảm sẽ không nhìn lầm!”

So với sau lại Quý Hiếu Thích, lúc ấy Quý Hiếu Thích muốn càng không đành lòng một ít.

Mạnh Vân vô ngữ mà nhìn nàng hứng thú bưng bưng mà phiến bằng hữu vòng chuẩn bị cho nàng giới thiệu bạn trai, thật sâu mà thở dài.

“Nếu muốn yêu sớm nói, cho ta tìm cái soái a!”

Quý Hiếu Thích phương pháp thực quảng, tin tức tinh thông, nghe nói cách vách viện có biện luận sẽ, biện luận trong đội có cái hệ thảo cấp đại soái ca, liền hấp tấp mà lôi kéo Mạnh Vân đi vậy xem.

“Y học viện biện luận đội chính là chuyên nghiệp cấp, coi như đi học tập học tập sao!”

Mạnh Vân không lay chuyển được nàng, thở dài, dọn dẹp một chút đi theo nàng ra cửa.

Hai người đến biện luận sẽ cái kia đại phòng học thời điểm, thi biện luận còn không có bắt đầu, Học Sinh Hội người ở phía trước bận rộn bận rộn.

Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích chọn đếm ngược đệ tam bài vị trí ngồi xuống, cúi đầu bắt đầu khe khẽ nói nhỏ.

“Này biện đề là có ý tứ gì? Y học phát triển có nên hay không có luân lý giới hạn? Cái gì kêu luân lý giới hạn?”

Y học viện này biện đề ra, vậy xem quần chúng cơ bản là liền biện đề đều lý giải không được.

Hai người thảo luận trong chốc lát, cảm thấy đánh giá giám khảo cũng nghe không hiểu, liền xem bên kia có khí thế.

Ngồi không vài phút, đại phòng học dần dần mà có người cuộn cuộn không ngừng mà đi vào tới, đều tự tìm vị trí ngồi xong, thoạt nhìn đều là tới vây xem.

Cùng lúc đó, dự thi biện tay cũng ngồi xuống đằng trước, dùng bàn học đáp ra tới biện luận trên đài.

Quý Hiếu Thích liên tiếp đuổi cổ, tựa hồ lại cảm thấy thấy không rõ tích, dứt khoát đứng lên, hướng phía trước nhìn xung quanh.

Mạnh Vân nhìn đến bên cạnh đã có người ở chú ý bọn họ bên này, vội vàng túm túm Quý Hiếu Thích quần áo vạt áo, đem nàng lôi kéo ngồi xuống.

“Tiểu thất người đang làm gì nha.....”

Quý Hiếu Thích nhướng mày, “Tìm hệ thảo đầu! Sao nhìn nửa ngày đều là dưa vẹo táo nứt, liền một cái lớn lên còn rất thanh tú, nhưng cũng không thể nói hệ thảo đi.....”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 63

Mạnh Vân bị nàng chọc cười.

Quả nhiên chỉ có Quý Hiếu Thích mới có thể nói ra như vậy không đàng hoàng nói.

Quý Hiếu Thích xem nàng cười, tổng cảm thấy bị cười nhạo, phi thường căm giận, dùng ngón tay chỉ cái phương hướng, nhẹ giọng biện giải nói: “Chính người xem a, thật sự không có lớn lên phù hợp ‘ hệ thảo ’ điều kiện.....”

Mạnh Vân theo nàng ngón tay phương hướng xem qua đi, ánh mắt đầu tiên đó là Ngụy Tống Từ.

Nàng sửng sốt một chút, chớp chớp mắt, ngữ khí có chút ngượng ngùng, “Còn có thể a.”

Quý Hiếu Thích mở to hai mắt nhìn, tựa hồ đối nàng thâm mỹ không dám gật bừa, “Cũng liền thanh tú đi, ly soái còn kém điểm hương vị đâu.....”

Cùng lúc đó, trên đài Ngụy Tống Từ sửa sửa trên tay biện luận bản thảo, mặt vô biểu tình mà điều chỉnh một chút microphone.

Hắn mang theo một con bình thường đồng hồ điện tử, ngoài cửa sổ dương quang từ pha lê thấu tiến vào, vừa vắn tốt chiếu đến hắn mặt đồng hồ thượng, lại từ mặt đồng hồ thượng phản xạ đến hắn trên mặt, để lại một chút đại quang điểm.

Mạnh Vân dư quang dừng ở hần ngón tay thon dài thượng, đáy lòng mềm mại một góc phẳng phát đột nhiên bị đánh trúng.

Cũng không phải cái gì kinh người diện mạo, như thế nào liền..... Sách, như vậy có hương vị đâu?

Quý Hiếu Thích lăm nhăm lăm nhăm trong chốc lát, không có thu được Mạnh Vân đáp lại, nghi hoặc mà quay đầu xem qua đi.

“Ngoan ngoãn, người như thế nào mặt đỏ?”

Mạnh Vân hoảng sợ, phản xạ có điều kiện mà bưng kín mặt, “Không có a!”

Quý Hiếu Thích càng xem càng cảm thấy không thích hợp, còn tính toán truy vấn, đại phòng học lại dần dần mà an tĩnh lại.

Thi biện luận bắt đầu rồi.

Nàng vô pháp hỏi lại cái gì, đành phải ngồi trở về.

Mạnh Vân ánh mắt không tự chủ được mà bị Ngụy Tống Từ hấp dẫn qua đi.

Hắn là vương một biện, toàn trường cái thứ nhất nói chuyện.

Mạnh Vân nhìn hắn thản nhiên mà đứng lên, nghiêng đầu, đem microphone bát đến một bên, thanh thanh giọng nói, không nhanh không chậm mà mở miệng nói: “Chào mọi người, ta là vương một biện, chúng ta quan điểm là —— y học phát triển hẳn là có luân lý giới hạn.”

Tiếp theo, Ngụy Tống Từ dùng lãnh đạm lại rõ ràng thanh âm, tự nhiên mà trình bày một chút bọn họ trung tâm luận điểm.

Trên thực tế Mạnh Vân căn bản nghe không hiểu hắn đang nói cái gì, hoặc là nói ở đây đại bộ phận người đều nghe không hiểu, chỉ là đại gia vỗ tay

thời điểm liền đi theo vỗ tay thôi.

Xếp sau có không ít nữ sinh là hướng về phía hệ thảo tới, không gặp người liền lưu hơn phân nửa, duy độc Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích ở trên chỗ ngồi lù lù bất động.

Mạnh Vân thị giác bởi vậy cũng càng thêm rõ ràng.

Ngụy Tống Từ thanh âm là thiên hướng thanh lãnh khoáng, chỉ là ở người có tâm nghe tới, pha như là tốt nhất cầm huyền, đàn tấu ra chảy nhỏ giọt nước chảy thanh.

Một hồi biện luận sẽ xuống dưới, Mạnh Vân cơ hồ không nghe được biện chút cái gì.

Nàng chỉ là thực thiết thực mà nhận thức đến một sự kiện.

Nàng khả năng, đối cái này cao lãnh bình tĩnh một biện nhất kiến chung tình.

***

Mạnh Vân chưa từng có giống như giờ phút này như vậy có hành động lực.

Tình yêu ngọn lửa đem nàng ngũ tạng lục phủ thiêu cái nát như, giống như không có cách nào lại kiên trì một giây đồng hồ.

Mạnh Vân ở trong phòng ngủ, hơi có chút ngưng ngưng mà nói chuyện này.

Bọn họ phòng ngủ quan hệ thực hảo, có chút tình cùng tỷ muội ý tứ, Mạnh Vân lại là hảo ở chung loại hình, tất cả mọi người đều thích nàng, nghe nàng nói như vậy, tuy rằng kinh ngạc một chút, tiếp thu xuống dưới lúc sau, vẫn là bắt đầu tận hết sức lực mà vì nàng bày mưu tính kế.

“Ta cảm thấy nếu không liền đi trực tiếp thổ lộ đi, nữ truy nam cách tầng sa, ta đều đi hỏi thăm qua, cái này Ngụy Tống Từ từ nhập giáo bắt đầu chính là siêu cấp đại học bá, ngày thường đều không thèm nhìn nữ sinh, vân vân nếu là đi chủ động, khẳng định một lần là bắt được này thư ngọc tử.”

“Ta cảm thấy vẫn là tuân tự tiệm tiến hảo, đừng quá đột nhiên, dọa đến người khác.....”

Tóm lại chính là các loại phương pháp các loại cách nói đều có.

Duy độc Quý Hiếu Thích có vẻ không rất cao hứng, “Không phải nói tốt đi xem hệ thảo sao, người như thế nào nửa đường đã bị bên ngoài tiểu binh bắt lấy.....”

Mạnh Vân mặt đỏ đến muốn lấy máu, chỉ là trên mặt mang theo ý cười, “Đừng nói bậy, cái gì tiểu binh không nhỏ binh.....”

Tìm bạn trai lại không phải đánh giặc.

Quý Hiếu Thích dứt khoát phiên tới rồi nàng trên giường, bóp nàng bả vai hỏi nàng: “Cái này Ngụy Tống Từ rốt cuộc nơi nào hảo a? Ta thấy thế nào đều cảm thấy không xứng với người đâu!”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà chùy nàng một chút, “Nhân gia là đại học bá đâu, nơi nào không hảo.”

Học bá xác thật là học bá.

Ngụy Tống Từ mới vừa thế trường học y học viện cầm cái tình cấp giải thưởng lớn trở về, giấy khen đều dán đến nhà ăn ngoại mục thông báo thưởng.

Quý Hiếu Thích nói không ra lời, chỉ có thể hậm hực.

“Người đều đại học, còn thích học bá nhân thiết a.....”

Mạnh Vân cười “Ân” một tiếng.

Nếu nàng đều nói như vậy, người khác cũng không có gì hảo thuyết. Quý Hiếu Thích quay đầu liền đi hỏi thăm Ngụy Tống Từ thời khoá biểu, làm Mạnh Vân có thể đi cọ khóa.

Mạnh Vân chưa từng đã làm như vậy chuyện khác người nhi, lần đầu tiên đi thời điểm, cơ hồ muốn giả dạng làm đà điểu oa ở trên giường không bao giờ ra tới.

Quý Hiếu Thích điên cuồng cười nhạo nàng một đống, xem nàng ủy ủy khuất khuất biểu tình, vẫn là thở dài, đem người bắt được tới, đơn giản trang điểm một chút, kéo dài tới y học viện.

Ngụy Tống Từ so với bọn hắn lớn hai giới, lúc sau liền phải đi quy bồi, cần thiết đến năm chặt thời gian mới được.

Chỉ là y học viện đến đại bốn đã không có gì cùng loại mã triết linh tinh giảng bài, Quý Hiếu Thích hỏi thăm thật lâu, mới tìm được một tiết trà trộn vào đi không như vậy thấy được giảng bài.

“Dù sao chính là cái gì y học lý luận linh tinh khái niệm khóa, ta cũng nghe không hiểu, bất quá thư đã mượn hảo, chúng ta cũng không phải đi nghe giảng bài, trang trang bộ dáng liền hảo.”

Bởi vì đoán không chuẩn Ngụy Tống Từ khi nào sẽ tiến vào, Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích cũng không vội vã tiến phòng học, trước tiên ở cách vách không phòng học làm bộ nói chuyện phiếm, dư quang còn lại là thủ ngoài cửa, tính toán chờ Ngụy Tống Từ đi vào, lại đi vào ngồi hẳn phụ cận.

Ly đi học còn có năm sáu phút thời điểm, hành lang truyền đến một trận ồn ào nhốn nháo thanh âm, tựa hồ là mấy cái nam sinh đang nói chuyện vừa

rồi trợn bóng.

“Lục Dã, vừa rồi cái kia ba phần thật là quá xinh đẹp!”

“Kia cần thiết!.....”

Quý Hiếu Thích đã mắt sắc mà thấy được thân cao không lùn Ngụy Tống Từ, vội vàng ở cạnh cửa triều Mạnh Vân phất tay.

Hai người liền có chút lén lút mà đi theo kia một đám nam sinh cùng nhau vào phòng học.

Ngụy học bá cũng không có lựa chọn học bá chuyên chúc đệ nhất bài, mà là cùng mấy cái nam sinh cùng nhau ngồi ở phòng học tương đối trung gian địa phương.

Quý Hiếu Thích nhìn lướt qua, tuyển định phía sau bọn họ một loạt vị trí.

Hai người tay chân nhẹ nhàng mà đi qua đi, buông thư, phát hiện không có người chú ý tới hai người bọn họ, rất là nhẹ nhàng thở ra.

Quý Hiếu Thích hướng tới Ngụy Tống Từ phương hướng bĩu môi, còn không có tới kịp nói cái gì, hàng phía trước đột nhiên truyền đến một tiếng “Hắc”!

Mạnh Vân cũng bị này đột nhiên một chút hoảng sợ, mặt hơi có chút xấu hổ.

Nàng theo thanh âm vọng qua đi, liền nhìn đến một cái nhan giá trị kinh người nam sinh, chính cười chỉ nàng một chút.

Kia nam sinh an vị ở Ngụy Tống Từ chính đằng trước, hẳn là vì phương tiện nói chuyện phiếm, cả người đều xoay 180 độ, lúc này mới thấy được mặt sau Mạnh Vân.

“Tiểu học muội!”

Mạnh Vân hơi hơi há to miệng, “..... Kêu ta sao?”

Nam sinh nhướng mày, “Bằng không đâu?..... Không nhớ rõ ta?”

Có lẽ là bởi vì hăn lớn lên thật sự là quá xuất chúng, thoát nhìn lại có chút bĩ, liền Quý Hiếu Thích đều có chút bị dọa đến, lòng nghi ngờ Mạnh Vân có phải hay không chọc phải cái gì tra nam, vội vàng bắt được cánh tay của nàng.

“Vân vân? Các người nhận thức?”

Mạnh Vân suy nghĩ một hồi lâu, lắc lắc đầu.

Kia nam sinh rõ ràng thực thất vọng, ánh mắt thấp xuống, lại vẫn cứ chưa từ bỏ ý định.

“Đại lễ đường..... Khai giảng khi cái kia, còn nhớ rõ sao?”

Mạnh Vân đau khổ suy tư trong chốc lát, vẫn là nghĩ không ra.

Theo lý mà nói, giống như vậy diện mạo người, nếu thật sự có gặp qua, nói chuyện qua nói, hăn là sẽ không quên.

Kia nam sinh thở dài.

Bên cạnh mấy cái nam sinh đều nở nụ cười, “Lục Dã a, không thể tưởng được người cũng có bị người qua đường Giáp thời điểm!”

Liền Ngụy Tống Từ đều nhin không được cong một chút khóe môi.

Mạnh Vân cảm thấy phi thường ngượng ngùng, mặt đều sắp vùi vào bàn học đi, “Xin lỗi.....”

“Ai nha, có cái gì hảo xin lỗi,” kia nam sinh vội vàng xoa tay, “Ta kêu Lục Dã..... Người đâu? Di? Người cũng là y học viện sao?”

Mạnh Vân nhĩ tiêm hồng hồng, ngữ khí lại nhẹ lại mềm.

“Ta kêu Mạnh Vân.....”

Quý Hiếu Thích xem nàng ở Ngụy Tống Từ trước mặt sắp xấu hổ đến tự sát bộ dáng, vội vàng ra tiếng cứu tràng, “Không phải Lục Dã học trưởng, chúng ta chỉ là tới cọ khóa, không phải y học viện.”

Lục Dã tựa hồ có chút kinh ngạc, nhưng lại sẵn sóc mà không có lại hỏi nhiều, chỉ là gật gật đầu.

Vừa lúc đi học linh cũng đánh, Lục Dã liền xoay người sang chỗ khác, mở ra sách giáo khoa.

Quý Hiếu Thích xác định chung quanh không ai lại chú ý bọn họ, vội vàng từ trong bao móc ra ghi chú giấy, cấp Mạnh Vân viết tờ giấy nhỏ.

“Cái này Lục Dã học trưởng hảo soái! >

Mạnh Vân trên mặt đỏ ửng chưa cười, một hồi lâu mới bình tĩnh trở lại, cúi đầu múa bút thành văn cho nàng hồi tờ giấy.

“Ân, rất soái.....”

“So người Ngụy học bá soái nhiều!”

Mạnh Vân ngồi bút dừng một chút, nhợc nhợc nói: “Kia giống như cũng không có đi.....”

Quý Hiếu Thích quả thực hận sắt không thành thép, bi phẫn nói: “Ngoan ngoan, không nghĩ tới người còn tuổi nhỏ liền mù!”

“.....”

“Cũng đúng, tình nhân trong mắt ra Tây Thi, người hiện tại phán đoán là có thiên hướng, ta có thể tha thứ người cường từ đoạt lí.”

Mạnh Vân rất muốn nói, cường từ đoạt lí giống như không phải như vậy dùn.....

Chỉ là như vậy cạ khóa cạ nhiều, nhiều lần bị Lục Dã nhìn đến, chào hỏi, đại gia cũng phẩm ra không thích hợp tới.

Buổi tối tắt đèn lúc sau, bạn cùng phòng cùng Lục Dã trêu đùa: “Lục Dã, cái kia muội tử có phải hay không coi trọng người a? Liên mỗi ngày tới cái kia, gọi là gì tới? Mạnh Vân? Ta đồng hương nói, nàng phía trước còn thượng bọn họ chuyên nghiệp hệ hoa đứng hàng đầu!”

“Hệ hoa tính cái gì, đối chúng ta lục ca tới nói, hoa hậu giảng đường đều là đuổi theo hăn chạy được chứ!”

Hai cái đại nam sinh tựa hồ là nghĩ tới cái gì, đáng khinh mà “Hắc hắc hắc” lên.

Lục Dã sờ soạng ném cái gối đầu qua đi.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 64

“Hai người đừng phát. Xuân a!”

Chờ bạn cùng phòng ngậm miệng, Lục Dã tâm tư vẫn sống lên.

Mạnh Vân là..... Thích hẳn sao?

Sẽ có loại này khả năng tính sao?

Lục Dã nghĩ đến năm trước khai giảng khi, Mạnh Vân đại thật xa từ đại lễ đường lạc đường đến y học viện sự, nhin không được cười lên tiếng.

Thật là ngu si.

Cổ tình hẳn còn cảm thấy rất mạnh.

Có điểm đáng yêu.

Nếu thật là nghĩ đến truy hẳn nói..... Lục Dã nghĩ nghĩ, dựa theo Mạnh Vân này nói hai câu lời nói liền mặt đỏ tính cách, hơn phân nửa vẫn là đến hẳn chủ động một chút.

Một đêm trần trọc.

Ngày hôm sau, Mạnh Vân một người chạy tới bọn họ ban cộ khóa, chỉ là vận khí không tốt, này tiết khóa bọn họ giáo thụ cư nhiên không có nói sách giáo khoa thượng khái niệm, hơn nữa khác thường mà dẫn dắt toàn ban đi làm thực nghiệm.

Cái này, Mạnh Vân lập tức xấu hổ lên, đi cũng không được ở lại cũng không xong.

Tổng không thể ở giáo thụ dưới mí mắt mở cửa trốn đi.

Lục Dã an vị ở Mạnh Vân nghiêng phía trước, dư quang quét đến nàng một bộ sắp khóc ra tới biểu tình, thiếu chút nữa cười tràng, vội vàng bưng kín miệng, đem cười nghẹn trở về.

Hắn bên cạnh Ngụy Tổng Từ nhìn hắn một cái, “Làm sao vậy?”

“Không có việc gì.”

Lục Dã mang theo ý cười, giơ lên tay, “Lão sư.”

Giáo thụ dừng lại đùa nghịch thiết bị động tác, ngẩng đầu xem hắn, “Làm sao vậy?”

“Ta có cái bằng hữu đi nhằm phòng học, lão sư có thể cho nàng trở về sao? Nàng ở B trên lầu khóa.”

A lâu B lâu là song tử lâu, hai bên kiến giống nhau như đúc, buổi sáng không ngủ tỉnh đệ nhất tiết khóa thường xuyên sẽ có người đi nhằm phòng học.

Giáo thụ gật đầu, Lục Dã liền xoay đầu đi, hướng tới Mạnh Vân cười tủm tỉm, “Đi nha.”

Tác giả có lời muốn nói: Buổi tối còn có canh một

Chương 57 phiên ngoại · cuộc sống đại học

Phiên ngoại · giống thiếu niên chạy như bay (2)

Mạnh Vân sửng sốt một chút, cũng không có thời gian nghĩ nhiều, lấy bao chống đỡ mặt bay nhanh mà chạy đi ra ngoài.

Chỉ là chờ chạy đến phòng học bên ngoài lúc sau, nàng đột nhiên nhớ tới, nàng hôm nay là tính toán cỡ đủ dưng khí thổ lộ.

Mạnh Vân ở hành lang xoay vài vòng, vẫn là quyết định chờ bọn họ ban tan học.

Đều nói một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm lại mà suy tam mà kiệt, nàng hiện tại nếu là đi trở về, kia không chừng cả đời đều nói không nên lời.

Nàng ở thực nghiệm lâu cuối phòng học ngồi thật lâu.

Kỳ thật đối Mạnh Vân tới nói, này một tiết giảng bài thật là trong chớp mắt liền đi qua, nàng đều không có chơi di động hoặc là đọc sách gì đó, chỉ là ở tự hỏi trong chốc lát phải dùng biểu tình động tác, thời gian liền phi giống nhau mà đi qua.

Chuông tan học một tá, Mạnh Vân từ ghế trên nhảy lên.

Ngụy Tống Từ bọn họ ban đã tốp năm tốp ba mà đi ra, nàng ba lượng chạy bộ ra phòng học, tránh ở cửa chỗ ngoặt địa phương.

Bởi vì hôm nay trước công chúng mà đi ra phòng học, Mạnh Vân cũng không dám bị bọn họ ban đồng học nhìn đến, miễn cho người khác sinh ra nghi ngờ nghị luận, chỉ dám thật cẩn thận mà ngồi xồm.

Nàng ở chỗ ngoặt đợi trong chốc lát, trong lòng bàn tay dần dần nổi lên hãn ý.

Ngụy học trưởng hạ tiết là cái gì khóa?

Hãn có thể hay không triệu cửa sau đi rồi? Hoặc là trực tiếp lên lầu đi?

Nếu hần làm lơ ta làm sao bây giờ?

.....

Linh tinh vụn vặt, Mạnh Vân tựa như cái hoài xuân thiếu nữ giống nhau, chân tay luống cuống, sắc mặt đỏ bừng.

Liên ở một số lớn người đều đi xong thời điểm, nàng nghe được có người kêu Lục Dã tên.

Mạnh Vân kỳ thật cũng không nghĩ tới, cái này đại soái ca Lục Dã học trường cư nhiên là Ngụy Tống Từ bạn cùng phòng, hai người vẫn luôn cùng tiến cùng ra cùng liên thể anh dường như, bởi vì Lục Dã nhiệt tình, nàng cũng thuận tiện ở Ngụy Tống Từ chỗ đó xoát cái mặt thực.

“Lục Dã! Trong chốc lát chơi bóng đi sao?”

“Không được không được, ta đợi chút cùng ba trăm đầu đi thư viện, các người đi thôi.....”

Lục Dã nói âm chưa lặc, Mạnh Vân liền hít sâu một hơi, từ chỗ ngoặt vòng ra tới.

Nhìn đến nàng co quắp mà đứng ở cách đó không xa, Lục Dã ý cười còn ở trên mặt đâu, lại sừng sốt một chút, trong lòng đột nhiên phảng phất có cái gì dự cảm.

Chẳng lẽ.....

Lục Dã biểu tình cũng thay đổi, trở nên thật cẩn thận lên.

Hần vốn dĩ cho rằng Mạnh Vân là cái loại này mềm như bông, có chuyện cũng nói không nên lời nhát gan nữ sinh, không thể tưởng được vẫn là rất dũng cảm.

Dù sao mặc kệ thế nào, hần..... Đều rất thích.

Lục Dã “A” một tiếng, cơ hồ muốn áp không được trong lòng mừng như điên, muốn nói cái gì, rồi lại tìm không thấy thích hợp mở đầu.

Liên ở hần lặp lại chần chừ thời điểm, Mạnh Vân trước một bước đã mở miệng.

“Ngụy học trưởng, ta thích người, có thể thỉnh người làm ta bạn trai sao?”

“A..... Ai?!”

Lục Dã cả người sửng sốt, không chịu khống chế mà mở to hai mắt nhìn, điều kiện phóng ra mà hướng Ngụy Tống Từ chỗ đó xem qua đi.

Ngụy Tống Từ tựa hồ cũng dừng một chút.

Thực mau, Lục Dã liền tỉnh lại, vỗ vỗ Ngụy Tống Từ bả vai, ôm lấy bên cạnh xem kịch vui hai cái bạn cùng phòng rời đi khu dạy học.

“Ba trăm đầu, có việc nói..... Ta chính mình đi thư viện cũng đúng, không cần sốt ruột.”

Lục Dã còn rất bội phục chính mình.

Liên tính là lúc này, hần đều có thể vẫn duy trì ôn hòa sáng lạn ý cười, ngữ khí cũng nghe không ra bất luận cái gì manh mối.

Phảng phất hết thấy cảm xúc mênh mông, hết thấy tâm động, hết thấy hết thấy.

Đều là không tồn tại giống nhau.

Hần liền bóng dáng đều là soái khí, chỉ là kia đỏ mặt nữ hài toàn thân tâm chú ý đều đặt ở lạnh nhạt nam hài trên người, liền một cái dư quang đều

không có phân cho hẳn.

***

Mạnh Vân thổ lộ cơ hồ là không hề trì hoãn mà thất bại.

Nàng dẫn độn mà về tới phòng ngủ, tang tang hàng via hè tới rồi trên giường, đem cả người đều súc vào trong chăn.

Chỉ xem nàng bộ dáng này, mọi người cũng đoán được cái thất thất bát bát.

Quý Hiếu Thích cùng khác hai người bạn cùng phòng nhìn nhau liếc mắt một cái, cởi áo khoác, cùng chui vào Mạnh Vân trong chăn.

“Vân vân.”

Mạnh Vân thanh âm không có gì sức lực, “Ân, tiểu thất.”

Quý Hiếu Thích thở dài, “Ngụy Tống Từ nói cái gì?”

“..... Ngụy học trưởng nói, hẳn tạm thời không suy xét yêu đương, phải hảo hảo học tập.”

“.....”

Quý Hiếu Thích thiếu chút nữa liền đem thô tục tuôn ra khẩu.

Đều là sinh viên, còn nói loại này học sinh tiểu học cự tuyệt người lời kịch, thật là lệnh người cực độ khó chịu!

Nàng tức khắc có loại Mạnh Vân coi trọng Ngụy Tống Từ, đó chính là đóa hoa nhài cắm bãi cứt trâu thượng cảm giác.

Chỉ là người chính mình thích, Quý Hiếu Thích cũng không có gì biện pháp, đành phải túm túm nàng cánh tay, “VẬY NGƯỜI CỨ NHƯ VẬY TỪ BỎ?”

Từ bỏ đi từ bỏ đi.

Từ bỏ không còn gì tốt hơn — Ngụy Tống Từ chỉ nhìn một cách đơn thuần vẫn là cái thanh tú nam hài, muốn cùng Lục Dã đãi ở bên nhau tương đối, vậy kém cỏi quá nhiều, hơn nữa Quý Hiểu Thích bồi Mạnh Vân đi cọ nhiều như vậy khóa, cũng coi như là đem bọn họ toàn bộ phòng ngủ người tính cách sờ soạng cái thất thất bát bát.

Lục Dã tuy rằng khí chất có điểm bỉ hự bỉ hự, nhưng là bản chất tuyệt đối là gia giáo hảo, ôn nhu sẵn sóc thiện giải nhân ý loại hình.

Ngụy Tống Từ hiển nhiên chính là cái kia cao lãnh xú thí lại không yêu phản ứng người, muốn gác khác phòng ngủ, vậy cần thiết là toàn phòng ngủ xa lánh loại hình.

Cũng may có Lục Dã.

Mạnh Vân tốt như vậy, lớn lên hảo, tính cách lại hảo, thật là xứng Lục Dã càng thích hợp.

Chỉ là Mạnh Vân nghe xong Quý Hiểu Thích nói, đột nhiên phảng phất bị điểm thông cái gì thần kinh giống nhau, “Bang” một chút từ trên giường ngồi dậy.

“Người nói đúng, ta không thể từ bỏ.”

“.....”

“Ta muốn truy hấn!”

Mạnh Vân đỏ mặt, nắm quyền hạ quyết tâm, lập hạ dũng cảm lời thề.

Quý Hiểu Thích cơ hồ hộc máu: “.....”

Mạnh Vân là hành động phái —— ít nhất lúc ấy vẫn là, kỳ thật nàng vẫn luôn là, từ nhỏ đến lớn chính là như vậy, xác định chuyện gì liền sẽ không lại quay đầu, chính là nhân gia nói cái loại này, đụng phải nam tường đều không quay đầu lại người.

Nếu xác định muốn truy Ngụy Tống Từ, nàng liền lấy ra cả đời sở hữu lớn mật cùng dũng khí, một đường đi phía trước chạy như điên mà đi.

Ngụy Tống Từ cũng không nghĩ tới, hăn cự tuyệt lúc sau, Mạnh Vân thế công càng mãnh liệt.

Buổi sáng bọn họ đệ nhất tiết khóa thường xuyên sẽ có thật thao khóa, thật thao khóa đều là một cái ban một cái ban cùng nhau thượng, bởi vì thật thao thể nghiệm phòng học không đủ đại, đi học thời điểm là không có gương mặt lạ, đều là chính mình ban người.

Mạnh Vân trở thành trong đó duy nhất một cái sinh gương mặt.

Nàng sáng sớm liền cầm bữa sáng đi tới bọn họ thật thao thất, chờ Ngụy Tống Từ tới, liền đem bữa sáng phóng tới hăn trên bàn, sau đó lại bay nhanh mà chạy đi.

Mạnh Vân ý tưởng cũng rất đơn giản, nàng nếu muốn truy hăn, kia khẳng định là muốn toàn phương diện mà đối hăn hảo.

Bọn họ buổi sáng thực nghiệm khóa rất sớm, hơn nữa trước tiên liền phải đi thật thao thất chuẩn bị dụng cụ, rửa sạch linh tinh, muốn nhắc lại trước vòng qua nửa cái trường học đi nhà ăn mua cơm sáng, xác thật có chút quá vất vả.

Nàng liền không có gì vất vả, các nàng ký túc xá đến y học viện bên này, thẳng tắp khoảng cách nội vừa lúc muốn đi ngang qua nhà ăn, tiện đường mua một chút liền hảo.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 65

Ngụy Tống Từ như vậy nỗ lực học bá, đối bụng tự hỏi nhất định sẽ thực vất vả đi.

Mạnh Vân liền như vậy kiên trì tặng xuống dưới.

Trước hai lần còn có người phản ứng tương đối chậm, số lần nhiều, lớp học đồng học cũng phẫn ra hương vị.

“Ba trăm đầu, người đây là..... Oa, hảo phúc khí a, này học muội lớn lên cũng thật không tồi!”

Ngụy Tống Từ mím môi, biểu tình có chút không kiên nhẫn, duỗi tay muốn đem kia một đồng bữa sáng cấp ném, giật giật tay lại rốt cuộc là không bỏ được lãng phí lương thực, vẫn là nhú lại mi ăn.

Như thế vài lần xuống dưới, lớp học nói giỡn thanh âm cũng càng thêm không kiêng nể gì lên.

“Nói thật, người như vậy treo muội tử nhưng không tốt lắm, muốn ta nói, dứt khoát liền đáp ứng rồi bái!”

“Như vậy xinh đẹp học muội, chúng ta ba trăm đầu nhưng không có hại!”

“Cái này Ngụy học bá có thể vì khoang miệng học viện chính danh, miễn cho những cái đó nội khoa luôn cười chúng ta một đám quang côn tìm không thấy bạn gái ha!”

“Chính là a, chạy nhanh đáp ứng rồi bái, xem học muội ôn ôn nhu nhu, nói chuyện nghe được nhân tâm đều tô —— không chừng còn có thể chữa khỏi

người kia diện than.....”

Người bên cạnh cười thành một đoàn.

Duy độc Ngụy Tống Từ, cùng hẳn bên cạnh Lục Dã biểu tình chưa biến.

Chờ tất cả mọi người cười xong, Ngụy Tống Từ mới nhàn nhạt mà ghen ra một câu trả lời.

“Không có hứng thú.”

“Bang ——”

Lục Dã trên tay dụng cụ đột nhiên rớt tới rồi trên mặt đất, mặt trên pha lê vỡ thành từng mảnh.

Ngụy Tống Từ quay đầu nhìn qua đi.

Lục Dã xả cái cười ra tới, ngữ khí nghe không ra hỉ nộ, “Trượt tay..... Ta đi quét một chút.”

“..... Ân.”

Lục Dã nhẹ nhàng mà vỗ vỗ tay, lại phúi phúi áo blouse trắng thượng không tồn tại mảnh nhỏ, xoay người đi tìm cái chổi quét rác.

Không ai biết hẳn cú đầu thời điểm suy nghĩ cái gì.

Chỉ trừ bỏ..... Hèn mọn lại chua xót chính mình.

***

Mạnh Vân ở Ngụy Tống Từ nơi này ăn bữa mơn canh, lại cũng không có từ bỏ tính toán.

Nếu đưa bữa sáng vô dụng, nàng liền đi xoát tồn tại cảm.

Y học viện ly trường học Bắc môn rất gần, cạnh cửa bên ngoài ăn vặt không ít, y học viện học sinh thường xuyên sẽ hạ buổi tối thực nghiệm khóa lúc sau đi ra ngoài ăn khuya, từ 5 giờ đến buổi tối 11 giờ, nơi đó đều là tương đương não nhiệt.

Mạnh Vân tính bọn họ thời khoá biểu thời gian, thủ Ngụy Tống Từ bọn họ ban tan học, sau đó lẳng lặng mà đi theo bọn họ phòng ngủ cùng đi ăn cơm.

Trên thực tế này đều không tính là ngẫu nhiên gặp được, tất cả mọi người biết mặt sau theo một cái cái đuôi nhỏ.

Ngụy Tống Từ bọn họ phòng ngủ bốn người ngồi một bàn, Mạnh Vân liền một người đáng thương hề hề mà ngồi ở bên cạnh —— ngẫu nhiên Quý Hiểu Thích tới bồi nàng thời điểm mới hảo điểm, thoạt nhìn không như vậy đáng thương.

Hai ba lần lúc sau, Lục Dã nhìn không được.

“Lão bản nương!”

Điểm xong đồ ăn lúc sau, Lục Dã giơ tay kêu tới lão bản nương, làm cho bọn họ ở cái bàn bên cạnh bỏ thêm vị trí.

Ngụy Tống Từ nhìn hăn này liên tiếp động tác, nhượng mày.

Lục Dã làm bộ khoa trương mà thở dài, “Ta mẹ trước kia dạy ta, làm ta nhất định phải đối nữ hài tử thân sĩ một chút, bằng không sẽ thảo không đến lão bà. Người xem, ta như thế nào có thể làm đáng yêu tiểu học muội một người ở bên cạnh ăn cơm đâu.”

Nói, hăn đứng dậy đi đến Mạnh Vân bên cạnh.

Mạnh Vân trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái đại cao vóc, thực sự đem nàng hoảng sợ.

“Lục, lục lục lục học trường?”

Lục Dã cười một tiếng, “Học muội, hôm nay học trường mời khách, tới tới tới.”

Hắn xách lên Mạnh Vân đặt lên bàn cặp sách, túm nàng áo khoác, đem nàng kéo đến chính mình kia bàn, ấn nàng bả vai làm nàng ngồi xuống.

Mạnh Vân không nghĩ tới sẽ phát sinh loại tình huống này, cả khuôn mặt đều là toàn bộ hồng, nói chuyện thanh âm như là muỗi kêu, “..... Các vị học trường hảo.”

Không chờ bọn họ phòng ngủ có người trả lời, Lục Dã liền phát phát tay, đánh gãy này vài người.

“Đừng theo chân bọn họ chào hỏi, cùng ta nói chuyện là đến nơi.”

“Hắc lão lục ngươi này bệnh tâm thần.....”

Lục Dã trừng mắt nhìn bạn cùng phòng nhóm liếc mắt một cái, “Ai mời khách ai nói tính, hiểu không?”

“.....”

Bị Lục Dã như vậy một gián đoạn, Mạnh Vân cũng cảm thấy không như vậy xấu hổ, đánh bạo thật cẩn thận mà liếc Ngụy Tống Từ liếc mắt một cái.

Ngụy Tống Từ vẫn là không có gì biểu tình, bất quá cũng không có lộ ra rõ ràng không mừng tới.

Lục Dã sợ bọn họ trò chuyện lên xem nhẹ Mạnh Vân, làm nàng khó chịu, liền dẫn đầu đem đề tài dẫn hướng nàng chỗ đó.

“Học muội, lại nói tiếp, các ngươi năm nay cũng có thể tiến Học Sinh Hội đi? Có cái gì ý đồ sao?”

Mạnh Vân mới vừa gắp một chiếc đũa đồ ăn bỏ vào trong miệng, nghe được Lục Dã vấn đề, vội vàng bay nhanh mà đem đồ ăn nhai nuốt đi xuống, nhẹ giọng đáp: “Không có gì đặc biệt.....”

Kỳ thật ở trong phòng ngủ cũng liêu quá cái này đề tài, Học Sinh Hội là cái bồi dưỡng nhân mạch hảo địa phương, lớp học đại bộ phận đồng học đều đi tranh cử.

Chỉ là, nàng lại không phải Quý Hiếu Thích, này tính cách cũng không thích hợp làm cái gì Học Sinh Hội a.

Lục Dã gật gật đầu, “Xác thật, sinh viên nhai hay là nên hảo hảo chơi chơi.”

Mạnh Vân không biết đáp cái gì, đành phải “Ân” một tiếng.

Chỉ là khai cái này đầu, lúc sau Lục Dã nhìn đến nàng đương cái đuôi nhỏ, liền sẽ mời nàng cùng nhau tới ăn cơm.

Ngụy Tống Từ cũng không có gì dị ý, dù sao hẳn có dị ý từ biểu tình thượng cũng nhìn không ra tới, chỉ cho là không có dị ý.

Mạnh Vân cạo vài lần cơm, cuối cùng là bắt được Ngụy Tống Từ liên hệ phương thức.

Lúc ấy WeChat còn không có đặc biệt phát đạt, đại bộ phận học sinh đều là sử dụng Q.Q, nhưng là Ngụy Tống Từ ngại nói chuyện phiếm phần mềm sẽ quấy rầy hẳn, giống nhau đều không thượng tuyến.

Hẳn còn ở sử dụng nhất chất phác liên hệ phương thức, đó chính là tin nhắn cùng điện thoại.

Mạnh Vân lần đầu tiên cấp Ngụy Tống Từ gọi điện thoại thời điểm, Quý Hiếu Thích cho nàng uống lên non nửa nghe bia thêm can đảm.

Đây là nàng trong cuộc đời lần đầu tiên uống rượu, uống xong không hai phút, gương mặt đều hồng đến có thể lấy máu.

Thừa dịp loại này phấn khởi cảm giác, Mạnh Vân bát thông cái kia nhớ cho kỹ dây số.

Điện thoại vang lên vài tiếng, bên kia thực mau tiếp lên, một cái lưỡi biếng thanh âm từ ống nghe truyền ra tới, “Người hảo, Ngụy Tống Từ không ở, ta là bạn cùng phòng của hắn, xin hỏi ngài là vị nào?”

Mạnh Vân sửng sốt một chút.

Nàng ấp úng rất nhiều lời nói, trăm triệu không nghĩ tới sẽ là cái dạng này kết quả.

“..... Uy? Nghe được đến sao?”

Bên kia ở thúc giục, Mạnh Vân khẩn trương đến thanh âm đều có điểm trượt, “Ngài ngài ngài ngài hảo.....”

Cái kia lưỡi biếng thanh âm dừng một chút.

“Mạnh Vân?”

“..... Lục học trưởng?”

Lục Dĩ cách một hồi lâu, mới nhin không được cười một tiếng, “Tìm ba trăm đầu a? Người khác không ở, đi thư viện, di động quên phòng ngủ. Người có chuyện gì sao? Nếu có việc nói, ta có thể qua đi giúp người tiện thể hẳn.”

“Không có không có!” Mạnh Vân vội vàng lắc đầu, “Không có việc gì, không cần phiền tới học trưởng.....”

Nghe được nàng khẩn trương ngữ khí, Lục Dã buồn thanh cười một hồi lâu, lúc này mới chậm rì rì mà đáp: “Không có việc gì a, kia treo?”

“Ân..... Ân, học trường tái kiến.”

“Tái kiến, tiểu học muội.”

Quả xong điện thoại lúc sau, Mạnh Vân thẳng ngơ ngác mà ngã xuống trên giường.

Nàng có điểm say.

Bên kia, Lục Dã cũng nắm Ngụy Tống Từ di động, chậm chạp không có nhúc nhích.

Bạn cùng phòng từ bên ngoài trở về, nhìn đến hẩn động tác, “Lục Dã? Người làm gì đâu? Chơi người gỗ a?”

Lục Dã bị hẩn bừng tỉnh, cũng không cảm thấy xấu hổ, đem Ngụy Tống Từ di động thả lại đi, cầm lấy chính mình ghế trên treo áo khoác.

“Đi, bồi ca uống rượu đi.”

Bạn cùng phòng có chút sờ không được đầu óc, “Làm gì? Người thất tình?”

Lời này vốn là một câu vui đùa, chính hẩn nói xong đều nhin không được cười tràng, “Không đúng không đúng, hẩn là người lại làm cái nào hảo muội muội thất tình đi?”

Lục Dã lại không có cười, đã lâu đều không có nói chuyện.

Thẳng đến bạn cùng phòng đổi hảo quần áo, hẩn mới từ từ mà thở dài, “Ân.”

Ân.

Đối, hản thất tình.

Chỉ là loại cảm giác này, Lục Dã vô pháp nói cho bất luận kẻ nào nghe.

Chương 58 phiên ngoại · cuộc sống đại học

Phiên ngoại · giống thiếu niên chạy như bay (3)

Tuy rằng Mạnh Vân trận này đảo truy bắt đầu đến tương đối gian nan, nhưng là chờ nàng thật sự kéo xuống da mặt thời điểm, phảng phất cũng không như vậy khó khăn.

Có lẽ là Mạnh Vân ngoan ngoan ngoan ngoãn bộ dáng quá có lực tương tác, Ngụy Tống Từ lớp học đồng học nhìn một hồi não nhiệt lúc sau, cư nhiên cũng dần dần thói quen nàng thật cẩn thận mà xuất hiện, ở Ngụy Tống Từ chỗ đó ăn chút lãnh không khí, sau đó lại rầu rĩ không vui mà trở về.

Ngụy Tống Từ rất cuộc không phải Lục Dã, lại cao lãnh đến không được, ở bọn họ ban, bọn họ chuyên nghiệp nhân khí đều thường thường, cùng Lục Dã quả thực không thể so, cũng sẽ không có người đi âm dương quái khí Mạnh Vân hành vi, ngược lại là thấy nhiều, còn sẽ cùng cái này tiểu học muội chào hỏi một cái.

“Lại tới tìm ba trăm đầu a? Hản ở thật thao thất đâu!”

Mạnh Vân liền đỏ mặt nói lời cảm tạ, “Cảm ơn học tỷ.”

“Không cần khách khí, chúng ta còn trông cậy vào người chạy nhanh đem ba trăm đầu đuổi tới tay đâu! Ha ha, ta hạ chú 200 khối đánh cuộc người có thể thành công nga! Cố lên!”

“.....”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 66

Bởi vì có Lục Dã từ giữa hóa giải xấu hổ, hơn nữa lớp học đồng học các loại trợ công, Mạnh Vân cũng không phải không có tiến triển.

Ít nhất Ngụy Tống Từ sẽ hảo hảo mà phản ứng nàng, nàng nói điếm nói cái gì, Ngụy Tống Từ tuy rằng lãnh đạm, lại cũng sẽ cho đáp lại —— nàng ngẫu nhiên làm cái đuôi nhỏ thời điếm, Ngụy Tống Từ cũng sẽ chủ động tính thượng nàng này hào người.

Chỉ là Mạnh Vân lại lần nữa thỗ lộ, vẫn như cũ bị Ngụy Tống Từ vô tình cự tuyệt.

Mạnh Vân có điếm thất bại, lại cũng không có muốn từ bỏ ý tứ.

“Không có việc gì, người tốt nghiệp thời điếm vừa lúc ta cũng tốt nghiệp, đại học không nghĩ yêu đương, tốt nghiệp tổng có thể đi.” Nàng gương mặt hồng đến tựa hồ muốn lấy máu, trong giọng nói là nhão dính dính ngọt ngào hương vị, “Đến lúc đó, ưu tiên suy xét ta có thể chứ?”

Lục Dã gần nhất vội vàng ở làm một cái hạng mục, không có Lục Dã ở, Ngụy Tống Từ liền có vẻ có chút độc, mỗi lần Mạnh Vân lại đây hẳn đều là một người tại hành động.

Cho nên lúc này, hai người cũng là đơn độc đi ở đi hướng nhà ăn trên đường.

Mạnh Vân bọn họ trường học rất lớn, rời đi khu dạy học khu vực lúc sau liền rất hiếm thấy đến dày đặc học sinh, đại bộ phận đều là tốp năm tốp ba

đi cùng một chỗ, hoặc là một đoạn đường cơ hồ không có người ở, chỉ có thể nhìn đến có người đi ở rất xa địa phương.

Có lẽ là bởi vì không có vây xem người, Mạnh Vân tuy rằng có điểm ngưỡng ngừng, nhưng là rõ ràng nói chuyện đi đường đều thân nhiên không ít, không tính là phi thường tự nhiên hào phóng, ít nhất cũng không đến mức lấp bắp.

“Có thể chứ?”

Nàng truy vấn hai lần.

Ngụy Tống Từ dừng lại bước chân, trên cao nhìn xuống nhìn nàng.

Ánh mặt trời xuyên qua bóng cây, ở Mạnh Vân trên mặt rơi xuống loang lổ điểm điểm vàng sáng, nhu hòa nàng ngũ quan hình dáng.

Lý nên là phi thường lãng mạn cảnh tượng.

Ngụy Tống Từ gần như không thể nghe thấy mà thở dài, “Người vì cái gì thích ta?”

Vấn đề này vững chắc mà làm khó Mạnh Vân.

Nàng tổng không thể nói, là bởi vì vừa lúc thời gian, nàng bị hấn bộ dáng đánh trúng, một niệm tâm khởi liền coi trọng hấn đi? Cũng không thể nói, bởi vì hấn biện luận khi thanh âm đặc biệt dễ nghe, như là róc rách nước chảy, chảy vào nàng trong lòng đi?

Nghe tới tổng cảm thấy có điểm kỳ quái.

Mạnh Vân nghiêm túc mà suy nghĩ một chút, nhẹ giọng đáp: “Phía trước xem người tham gia thi biện luận, cảm thấy người đặc biệt có văn thái.....”

Lời này nói được cũng không thể so nàng chân thật ý tưởng có trình độ nhiều ít, Mạnh Vân chính mình đều cảm thấy ngượng ngùng, không lại tiếp tục nói không đàng hoàng lời âu yếm, đỏ mặt ngậm miệng.

Ngụy Tống Từ ánh mắt trầm xuống dưới, “Liên bởi vì cái này sao?”

“..... A?” Mạnh Vân có chút sờ không được đầu óc.

Ngụy Tống Từ câu môi cười lạnh một tiếng, thoát nhìn có một tia trào phúng, “VẬY người còn rất tùy tiện.”

Nói xong lúc sau, hắn liền không hề nói càng nhiều, xoay người bước nhanh hướng nhà ăn đi đến.

Mạnh Vân tuy rằng không biết hắn vì cái gì sinh khí, nhưng là lại có thể cảm giác được tâm tình của hắn thực không xong.

Vừa mới rõ ràng đã là có điểm ái muội không khí, nàng là..... Nói sai rồi cái gì sao?

Mạnh Vân ảo não mà vỗ vỗ chính mình đầu, nhìn Ngụy Tống Từ bay nhanh mà đi xa, nhịn không được thở dài.

Đều nói nữ truy nam cách tầng sa, đến nàng nơi này, hình như là cách tầng Âu căn sa.

Không đúng, nói Âu căn sa đều là cất nhắc chính mình, hắn là cách sơn hải mới đúng.

Chờ Lục Dã trở về lúc sau, thực mau liền phát hiện Ngụy Tống Từ cùng Mạnh Vân không thích hợp.

Ngụy Tống Từ lại không phản ứng Mạnh Vân —— rõ ràng phía trước đã ôn hòa không ít, hắn thậm chí thực ử rũ chuẩn bị từ bỏ, tính toán yên lặng mà chúc phúc chính mình hảo huynh đệ cùng tâm động nữ hài.

Nhưng là giống như đột nhiên lại lui về nguyên điểm đi.

Lục Dã nói không nên lời trong lòng là cái gì cảm giác —— chua xót vẫn là nhẹ nhàng thở ra —— tóm lại các loại tư vị đều có, ngày thường xưa nay treo ở trên mặt ý cười đều phai nhạt chút, hiếm thấy mà nhiều vài phần mê mang do dự.

Mạnh Vân có một chĩnh chu không có tới tìm Ngụy Tống Từ.

Ngụy Tống Từ bản thân còn không có biểu hiện ra cái gì phản ứng, lớp học đồng học trước phát ra tò mò thanh âm.

“Ba trăm đầu, chúng ta vân vân học muội gần nhất như thế nào không có tới a?”

Ngụy Tống Từ nâng nâng mắt, ngữ khí bất phong bất động, “Hỏi ta làm cái gì.”

“Ai nha, không hỏi người, chẳng lẽ hỏi người khác nha! Chúng ta ban cũng liền người cùng lục đại soái ca có như vậy mị lực đi.....”

Lục Dã cả người dừng một chút, một hồi lâu mới cười hì hì khôi phục trạng thái.

“Nhưng đừng nhắc lên ta a.”

Hắn nhìn Ngụy Tống Từ liếc mắt một cái.

“..... Ta nào có tốt như vậy vận khí đâu.”

Rồi sau đó một câu thanh âm quá nhẹ, trừ bỏ chính hắn, không ai nghe được.

Lục Dã vẫn luôn cảm thấy, chính mình chính là cái vô dụng nam nhân, lo trước lo sau, trái lo phải nghĩ.

Hắn từ nhỏ đến lớn thu được thổ lộ vô số, dùng bạn cùng phòng nói tới nói, chính là nghiền nát phương tâm có thể vòng địa cầu ba vòng.

Cũng thật đến phiên chính mình trên người.....

Hắn thậm chí không mở miệng được, nói một câu ta thích người.

Hướng cái kia ánh mắt đầu tiên liền động tâm cô nương.

***

Mạnh Vân ở trong phòng ngủ tang đã lâu.

Hơn nữa còn thu được Quý Hiếu Thích điên cuồng cười nhạo.

“Tiểu tử tử, ta chưa thấy qua người như vậy đậ thổ lộ, cái gì kêu ‘ cảm thấy người rất có văn thái ’ a! Lúc này, người liền tính nói ‘ nhất kiến chung tình tìm không thấy lý do ’ cũng càng tốt a!”

Mạnh Vân yên lặng mà thở dài, “.....”

Nàng nào không biết xấu hổ nói loại này lời nói a.

“Người như vậy, thật sự rất giống là vì bảo nghiên phao cái học bá bạn trai người ha ha ha ha ha.....”

Bị Quý Hiếu Thích vừa nói, Mạnh Vân cũng cảm thấy chính mình có điểm kỳ quái.

Có lẽ ở Ngụy Tống Từ trong lòng, lúc này nàng hình tượng đã là một cái đầu óc không bình thường nữ sinh.

Không vài ngày sau liền vào mưa dầm quý.

Mạnh Vân bọn họ trường học ở thành thị tương đối xa xôi địa phương, bên cạnh cũng không phải phần hoa đoạn đường, còn có tân lâu bàn ở kiến.

Vừa đến mùa mưa, đó chính là gió cát xi măng đầy trời, bị diễn xưng “Hàng năm hạ cát vàng vũ”.

Có thể là bởi vì trời mưa duyên cớ, Mạnh Vân bọn họ một tiết khóa lão sư chậm chạp không có tới, chờ trong phòng học đều bắt đầu bạo động, khóa đại biểu mới tuyên bố vừa mới được đến tin tức.

“Lão sư nói ở trên đường, này tiết khóa lên không được, đại gia đi về trước đi, sửa thời gian bổ khuyết thêm.”

Tức khắc, trong phòng học vang lên một mảnh oán giận thanh âm.

Mạnh Vân đi theo chung quanh người cùng nhau thu thập sách giáo khoa cặp sách, lại cầm bên cạnh dù.

“Vân vân bảo bối, đi sao?”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, tay lại ở dù thượng dừng một chút.

Do dự trong chốc lát..... Khả năng chỉ là vài giây, hoặc là ở nàng trong lòng đã thật lâu thời gian lúc sau, Mạnh Vân ngẩng đầu, nhẹ giọng nói: “Ta đi một chút địa phương khác.”

Dựa theo nàng đối Ngụy Tống Từ quan sát, thời gian này bọn họ không có khóa, lại là buổi sáng, hẩn hẩn là sẽ ở thư viện, mãi cho đến giữa trưa ăn cơm lại rời đi.

Mạnh Vân liếc một chút sắc trời.

Tuy rằng buổi sáng liền bắt đầu trời mưa, nhưng là vẫn luôn không lớn, không lâu trước đây mới dần dần hạ lớn.

Vạn nhất đâu.....

Có lẽ là một khang thiếu nữ ý thơ, Mạnh Vân nào bỏ một đồng lớn tình tiết, xét đến cùng hóa thành một ý niệm.

Không thể làm Ngụy học trưởng gặp mưa, bằng không sẽ sinh bệnh.

Hoặc là..... Hoặc là còn có thể cùng hăn cộng căng một phen dù đầu.

Còn có thể trò chuyện.

Ôm ý tưởng này, Mạnh Vân cũng bao cầm ô, dầm mưa đi đến thư viện.

Ngụy Tống Từ cư nhiên thật sự không có mang dù.

Hăn buổi sáng ra cửa thời điểm vẫn là mưa bụi, cầm trên tay rất nhiều đồ vật, liền nghĩ vẫn là dầm mưa đi thôi, nào biết đến giữa trưa, cư nhiên càng rơi xuống càng lớn.

Này trong mưa còn kèm theo cát vàng, thoạt nhìn liền có chút dơ dơ, làm người cảm giác phi thường không thoải mái.

Ngụy Tống Từ cau mày nhìn mắt chính mình xuyên y phục, còn có trong bao máy tính, vẫn là cấp Lục Dĩ gọi điện thoại.

Lục Dĩ thanh âm vẫn là mơ mơ màng màng, một bộ không có ngữ tình bộ dáng, “..... Bắt đầu đi học?”

Ngụy Tống Từ trầm mặc một chút, “Trời mưa.”

Lục Dĩ hiểu ý đến cực nhanh, “Ân” một tiếng, “Trong chốc lát lại đây tìm người, cùng đi đi học.”

“Cảm ơn.”

“Nói cái gì ngốc lời nói đầu, đây là một cái đương ba ba nên làm sự ~”

Lục Dã bọn họ phòng ngủ lâu đến trong chốc lát đi học thật thao lâu chính là phải trải qua thư viện, không cần phải vòng vòng, phi thường tiện đường.

Nếu không Ngụy Tống Từ cũng sẽ không tìm hăn hỗ trợ.

Chỉ là Lục Dã ở trong phòng ngủ tìm nửa ngày, phát hiện trừ bỏ hăn dù, người khác dù đều biến mất không thấy, liền Ngụy Tống Từ dù cũng không biết để chỗ nào nhi đi.

Hăn nhìn nhìn thời gian, thở dài, lẩm bẩm nói: “Cùng nam căng một phen dù, hăn là sẽ không ảnh hưởng đến ta giá thị trường đi.....”

Bên ngoài không khí chất lượng không tốt, hăn lay một cái khẩu trang ra tới, trông lên lúc sau xoay người đi ra ngoài.

Chỉ là chờ Lục Dã tới rồi thư viện cửa, mới phát hiện Ngụy Tống Từ cũng không phải một người.

Nhỏ xinh Mạnh Vân đứng ở hăn bên cạnh, chính giữa đầu nói với hăn lời nói.

“Đi thôi ta đưa người đi nha.”

“Không cần.”

“Thật sự không quan hệ.....” Mạnh Vân căn cứ môi, “Ta đây đem dù cho người đi, trong chốc lát ta bạn cùng phòng lại đây tiếp ta.....”

Lục Dã chớp chớp mắt, mạnh mẽ xả ra một cái cười tới.

“Ba trăm đầu!..... Y, tiểu học muội cũng ở a? Ta có phải hay không tới không phải lúc?”

Ngụy Tống Từ đi đến hăn bên cạnh, quét Mạnh Vân liếc mắt một cái, “Người trở về đi, cảm ơn.”

Mạnh Vân trầm mặc đã lâu, hạ xuống mà “Ân” một tiếng, xoay người rời đi.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 67

Lục Dã nhìn nàng nho nhỏ bóng dáng xâm nhập trong màn mưa, không biết vì cái gì, đôi mắt đột nhiên toan một chút.

Có lẽ vĩnh viễn không mở miệng được.

Rốt cuộc cái này cô nương, như vậy thích nam nhân khác.

Ngụy Tống Từ không phát hiện Lục Dã dị thường, quay đầu nhìn hẳn một cái, “Đi sao?”

Lục Dã cười một chút, “Ân..... Buổi tối mời khách a, ta như vậy không xa ngàn dặm tới cấp người đưa dù.....”

Có lẽ Mạnh Vân cùng Ngụy Tống Từ đều đã không nhớ rõ cái này nho nhỏ nhạc đệm.

Nhưng là Lục Dã nhưng vẫn vẫn luôn nhớ rõ.

Một hồi hỗn loạn gió cát mưa to.

Một câu vĩnh viễn vô pháp mở miệng chua xót.

“Ba trăm đầu, người.....”

Người thật sự không thích Mạnh Vân sao?

“Cái gì?”

Lục Dã cầm nắm tay, “..... Không, không có việc gì.”

Tính.

Thôi bỏ đi.

Trong cuộc đời sao có thể không cái thất bại yêu thầm đâu.

Chương 59 phiên ngoại · cuộc sống đại học

Phiên ngoại · giống thiếu niên chạy như bay (bốn)

Đôi mắt nhoáng lên, đã hơn một năm thời gian liền đi qua.

Mạnh Vân cùng Quý Hiếu Thích ở đại học đều không có yêu đương, người trước là đi theo Ngụy Tống Từ chạy đã hơn một năm, người sau thuần túy là nhìn đến nàng thắm như vậy, đánh mất luyện ái tin tưởng.

Quý Hiếu Thích đã từng ở trong phòng ngủ phát biểu quá một cái kinh điển ngôn luận: “Yêu đương tuyệt đối không thể tìm lạnh nhạt, liền Ngụy học bá loại này, một vân vân tính cách hảo, muốn đến lượt ta, lời nói đều không nghĩ đối hãn nói đệ nhị câu!”

Quý Hiếu Thích đã từng ở trong phòng ngủ nói qua rất nhiều lời nói, có tình yêu xem thế giới quan nhân sinh quan đủ loại, liền những lời này và mặt tới nhanh nhất.

Đáng tiếc lúc ấy Mạnh Vân thâm chấp nhận, chỉ cảm thấy chính mình mắt bị mù, thích dao không thể truy người, mới có thể cả ngày khổ sở đến có miệng khó trả lời.

Nàng tự tôn cùng thể diện bị chính mình dẫm tới rồi lòng bàn chân, người nọ lại làm như không thấy.

Tới gần tốt nghiệp, mắt thấy tất cả mọi người đều xác định công tác, mà nàng lại bởi vì đàn độn, cũng không có cùng thực tập đơn vị ký hợp đồng,

lúc sau vẫn là muốn một lần nữa tìm công tác, Mạnh Vân liền thật sâu mà thở dài.

“Vân vân, trong chốc lát chúng ta muốn đi ăn tan vỡ cơm —— người lần trước liên hoan liền không đi, này đều cuối cùng cơ hội, nhất định phải tới ha!”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, đối bọn họ lớp trưởng nhẹ giọng cười cười, “Trong chốc lát ta cùng tiểu thất cùng đi.”

Chờ lớp trưởng sau khi rời khỏi, Quý Hiếu Thích đi tới, sờ sờ Mạnh Vân đầu.

“Tiểu bảo bối, còn không chạy nhanh dọn dẹp một chút? Nghe nói hôm nay vài cái ban đều làm tan vỡ cơm, chúng ta phải làm tiểu quán thượng nhất lượng tinh a! Không thể cấp giáo dục học viện mất mặt!”

Đều vẫn là không có gì thu vào học sinh, cũng không có khả năng danh tác mà đi bao tử lâu..... Dù sao cũng là AA chế, lớp trưởng vẫn là suy xét lớp học một ít kinh tế tình huống không tốt đồng học, liền đem liên hoan địa điểm định ở ngoài cổng trường tiệm lẩu.

Tuy rằng vị trí là cùng tiểu năm xoài trên một khối, rốt cuộc vẫn là mặt tiền cửa hàng, vệ sinh trạng huống cũng so quán ven đường tốt hơn nhiều, xem như bọn họ trường học cửa nhất chịu tụ hội hoan nghênh cửa hàng.

Từ Mạnh Vân bọn họ phòng ngủ lâu đi đến bên ngoài ăn vặt phố, vẫn là phải trải qua y học viện ký túc xá.

Tưởng tượng đến mỗi lần từ nơi này đi ra ngoài, đều là đương tiểu tùy tùng, Mạnh Vân tâm tình liền phi thường vi diệu.

Nói không nên lời là khổ sở vẫn là nhẹ nhàng thở ra..... Tóm lại chính là tê tê nhức nhức.

Chờ các nàng phòng ngủ đi đến liên hoan địa điểm lời nói thật, mới phát hiện Ngụy Tống Từ bọn họ phòng ngủ bốn người ở cách vách quán nướng thượng ăn nướng BBQ.

Quý Hiếu Thích đôi mắt thực tiêm, nhìn đến Mạnh Vân ánh mắt ngưng ở, lập tức liền phát hiện nguy hiểm phần tử.

Nàng nhin không được bữu môi, ôm Mạnh Vân bả vai, “Muốn bắt đầu rồi, chúng ta vào đi thôi?”

Hôm nay giáo dục học viện đem phụ cận tiểu điểm đặt bao hết, nơi nơi đều là người quen, nhìn đến bọn họ lại đây, đã có không ít người ra tới chào hỏi.

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, không nói cái gì nữa, quay đầu vào tiệm lẩu.

Tan vỡ cơm ăn đến cuối cùng, luôn là không tránh được uống vài chén.

Chờ Quý Hiếu Thích lấy lại tinh thần thời điểm, Mạnh Vân đã không cần thận uống nhiều quá.

Cái này uống nhiều cũng không có trong tưởng tượng nhiều như vậy, chính là nàng tử lượng không thể nào hảo, hơn nữa có điểm tâm sự, thoạt nhìn rầu rĩ không vui bộ dáng.

Rượu không say người người tự say.

Quý Hiếu Thích nhìn Mạnh Vân bắt đầu mê mang ánh mắt, nhin không được thật sâu mà thở dài.

“Người nha người.”

Chỉ là như vậy cũng không có biện pháp đi đệ nhị quán, Quý Hiếu Thích tự nhận chính mình xem như ngũ âm không được đầy đủ giọng hát, cũng lười

đến đi thường thức lớp học đồng học quý khóc sói gào, liền tùy tùng trường đánh thanh tiếp đón, chuẩn bị mang theo Mạnh Vân về trước phòng ngủ đi.

Mạnh Vân lại không muốn, “Tiểu thất..... Bả, người tiếp tục a, ta chính mình trở về liền hảo.”

Quý Hiếu Thích cũng không dám làm chính nàng đi, “Đừng nói mê sáng, chúng ta đi thôi.”

Mạnh Vân đôi mắt sương mù mênh mênh, thoạt nhìn càng thêm vô tội, “Thật sự không có việc gì.”

“Không được.....”

“Tiểu thất.” Mạnh Vân như là muốn khóc, gương mặt hồng hồng, cũng không biết là thẹn thùng vẫn là uống say ửng hồng, nàng mếu máo, ủy khuất nói, “Ta..... Ta muốn đi cùng Ngụy học trưởng nói nói mấy câu.”

Quý Hiếu Thích sửng sốt, phục mà hận sắt không thành thép nói: “Mạnh Vân! Người nhìn xem người!.....”

Mạnh Vân cắn môi không nói.

Nàng cái dạng này, Quý Hiếu Thích cũng nói không nên lời cái gì chỉ trích nói.

Muốn nói ai nhất hiểu biết Mạnh Vân cảm tình, Quý Hiếu Thích làm khuê mật cùng bạn cùng phòng, nhất định là đứng mũi chịu sào đệ nhất nhân.

Liền tính vừa mới bắt đầu dùng tình không thâm, như vậy tâm tâm niệm niệm hai năm, cũng thành bạch nguyệt quang nốt chu sa.

Tưởng tượng đến này thứ sáu, bọn họ liền phải ai đi đường nấy, như phi cố tình, Mạnh Vân khả năng rốt cuộc không cơ hội gặp được Ngụy Tống Từ, Quý Hiếu Thích liền nói không ra cái gì chỉ trích nói.

“Nhưng là người uống say, ta không yên tâm.....”

“Ta thật sự không có say.....”

“Vân vân!”

Mạnh Vân nhìn Quý Hiếu Thích biểu tình, đô đô miệng, lấy ra di động đem Ngụy Tống Từ số di động sao cho nàng.

“Như vậy tổng được rồi đi! Trong chốc lát ta đi theo bọn họ cùng nhau hồi trường học.”

Cư nhiên còn như vậy có sách lược tính —— chẳng lẽ thật sự không có say?

Quý Hiếu Thích hoài nghi mà nhìn nhìn nàng mặt.

Như vậy một dây dưa, bọn họ ban cũng chuẩn bị thu quán đi KTV, Mạnh Vân vỗ vỗ Quý Hiếu Thích bả vai, “Yên tâm đi.”

Tiếp theo liền cầm bao dẫn đầu rời đi cửa hàng.

Đã là tháng sáu phân, bốn thành buổi tối oi bức đến người khó chịu.

Mạnh Vân bị bên ngoài gió nhẹ một thổi, càng thêm choáng váng đầu khó chịu, còn nhiệt đến có điểm tương phun.

Ngụy Tống Từ bọn họ thoát nhìn cũng như là phải đi người bộ dáng, đều đã đứng lên.

Mạnh Vân thật xa liền thấy được cao to bốn cái nam sinh, nghiêng ngả lão đảo mà vọt qua đi.

Lục Dĩ chính ăn không ngồi rồi mà cùng Ngụy Tống Từ nói chuyện phiếm đầu, liền nhìn đến một cái vóc dáng nhỏ bước nhanh đã đi tới.

Hắn dừng một chút, vốn định đi lên đỡ lấy nàng, nhưng là ngón tay giật giật, lại thu tay, chỉ xa xa hỏi: “Mạnh Vân?”

Ngụy Tống Từ cũng thiên qua đầu.

Mạnh Vân không phản ứng Lục Dã, xông thẳng hướng mà hướng Ngụy Tống Từ trước mặt đi, vẫn luôn đi đến cách hắn chỉ có một tay xa địa phương, mới đứng yên thân thể, ủy ủy khuất khuất hỏi: “Người vì cái gì không thích ta?”

“.....”

“Ngụy Tống Từ, người vì cái gì không thích ta đâu?”

Ngụy Tống Từ mặt không đổi sắc mà nhìn nàng, “Người say.”

“Ta không có say. Người vì cái gì không trả lời đâu? Ta lập tức phải đi, người đều không muốn trả lời ta một câu sao?”

Có lẽ là khó thở duyên cớ, Mạnh Vân cảm giác say lại phiên đi lên, lung lay mà đi phía trước ngã một chút.

Ngụy Tống Từ phản xạ có điều kiện mà duỗi tay đỡ nàng một phen, thực mau lại buông ra tay, xoay đầu, “Người say, người bằng hữu đâu?”

Mạnh Vân nắm chặt nắm tay.

Đã lâu lúc sau, nàng mới thở dài mà đã mở miệng, “Ta đã biết.”

Ngụy Tống Từ nhìn bên cạnh vậy xem Lục Dã liếc mắt một cái, hướng về phía hắn giơ giơ lên mi, “Ta đi trước. Lục Dã, phiền toái người.”

Lục Dã: “..... Hành đi.”

Mạnh Vân trơ mắt mà nhìn Ngụy Tống Từ xoay người, càng lúc càng xa, chỉ cho nàng để lại một cái lạnh nhạt bóng dáng.

Nàng bị khí trứ, hàm chứa nước mắt, nhìn đến trên bàn có bia, cầm lấy tới chính là đối bình thổi hơn phân nửa bình, lúc này mới lấy hết can đảm, hướng về phía tấm lưng kia hô to ra tiếng: “Ngụy Tống Từ! Người hỗn đản! Ta muốn đi thích người khác!”

Chỉ là kêu xong, nàng lập tức liền có chút hôn mê, phịch hai hạ, trực tiếp nhào vào bên cạnh Lục Dĩ trong lòng ngực.

Lục Dĩ hoảng sợ, vội vàng ôm lấy nàng eo, hướng về phía bên cạnh bạn cùng phòng gật gật đầu, “Các người trước cùng ba trăm đầu đi thôi, ta đưa tiểu học muội trở về.”

Hai cái bạn cùng phòng ửng hạ, “Hành, người để ý a.”

Lục Dĩ chờ hai người sau khi rời khỏi, nhìn trong lòng ngực tiểu cô nương, thật sâu mà thở dài.

Hắn đợi lâu như vậy, chờ tới ôm lại không phải hẳn muốn bộ dáng.

Lục Dĩ đem Mạnh Vân đỡ đến bên cạnh tiệm cơm nhỏ, hỏi lão bản nương muốn nước ấm, lấy dùng một lần cái ly trang, phóng tới nàng trước mặt.

“Uống điếm đi.”

Hắn ngữ khí mang theo không tự giác bất đắc dĩ cùng sùng nịch, tê tê đại đại, mặc cho bất luận cái gì nữ nhân nghe xong đều sẽ tâm động.

Chỉ là lúc này hẳn đối mặt chính là cái con ma men, vẫn là cái tâm không ở hẳn nơi đó con ma men.

Nhớ tới vẫn là cảm thấy có điếm chua xót.

Mạnh Vân lại bị bưng tỉnh, ngãng đầu, mơ mơ màng màng mà nhìn hẩn một cái, “Lục..... Lục Dĩ học trường?”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 68

Lục Dã “Ân” một tiếng.

Mạnh Vân vành mắt một chút đỏ, “Học trưởng.....”

Nàng tuy rằng ý thức hôn mê, nhưng là đầu lại rất thanh tỉnh.

Dù sao Ngụy Tống Từ cũng không thích nàng, vì cái gì nàng không thể thích người khác đâu?

Dứt khoát phóng túng một phen đi.

Mạnh Vân đầu nóng lên, đột nhiên có loại kỳ diệu lực lượng sử dụng nàng đứng lên, hướng Lục Dã trong ngực vọt qua đi.

Nàng nghĩ đến Lục Dã đã từng cũng là ở chỗ này, ôn nhu mà cho nàng bỏ thêm một vị trí, thỉnh nàng ăn cơm, không cho nàng một người gây ngốc mà xấu hổ. Cũng từng thế nàng ở trước mặt mọi người hóa giải vô ngữ trường hợp, làm nàng có thể rời đi phòng thí nghiệm.

Mạnh Vân rất rõ ràng mà nhớ rõ, có một lần, nàng đối Ngụy Tống Từ nói một câu nói cái gì, Ngụy Tống Từ không có phản ứng, nàng ủy khuất đến muốn khóc, Lục Dã kịp thời mà đi tới, ôm hai người bả vai, nói một cái thực không khô hài chê cười.

Là thật sự một chút đều không khô hài, chỉ là ôn nhu đến làm người cảm động.

Nếu ngay từ đầu thích chính là Lục Dã thì tốt rồi.

Mạnh Vân trong lòng sinh ra kỳ diệu ý tưởng —— nàng chặt chẽ mà khoanh lại Lục Dã eo, ngẩng đầu, nhẹ giọng hỏi: “Lục Dã học trường, người sẽ cự tuyệt ta sao?”

Lục Dã cúi đầu, cùng nàng nhìn nhau một hồi lâu, thật sâu mà thờ dài.

“Sẽ không.”

Mạnh Vân lộ ra tươi cười, nhón mũi chân, chủ động hôn hôn Lục Dã cằm.

Nụ hôn này như là lông chim giống nhau, lại thành công làm Lục Dã nội tâm lẫn nổi lên ngập trời sóng to.

Hắn trợn mắt há hốc mồm mà nhìn tiểu cô nương, khó được có loại chân tay luống cuống cảm giác.

“Mạnh Vân.....”

Mạnh Vân đỏ mặt, nắm hẩn ngón tay.

“Dẫn ta đi.”

“.....”

“Lục Dã, người dẫn ta đi.”

Lục Dã giãy giụa thật lâu thật lâu, lâu đến chính hắn tựa hồ đều đã quên thời gian.

Tiếp theo, hắn liền nghe được chính mình vang theo bản tâm một câu ——
“Hảo, ta mang người đi.”

Tùy tiện đi nơi nào đều có thể.

Chính là như vậy hèn mọn lại ích kỷ tâm lý, hắn thậm chí hy vọng, Mạnh Vân vĩnh viễn say, sẽ không tỉnh lại.

Chương 60 phiên ngoại · cuộc sống đại học

Phiên ngoại · giống thiếu niên chạy như bay (xong)

“Biết ta là ai sao?”

Lục Dĩ thanh âm khàn khàn trầm thấp, mang theo tình dục hương vị, ánh mắt cũng tàn nhẫn đến không giống thường lui tới.

Mạnh Vân nói hỗn độn lại rách nát, “Lục, Lục Dĩ học trưởng.....”

Lục Dĩ phát ngoan, thẳng đem nàng dính ở trên giường, một chút một chút sức lực như là muốn đem nàng phá đi.

“Người là của ta.”

“Mạnh Vân, người nghe được không? Người là của ta.”

***

Mạnh Vân tỉnh lại thời điểm, chỉ cảm thấy chính mình đau đầu đến như là bị thật mạnh chùy quá giống nhau.

Nàng chưa từng có thể nghiệm qua đêm say cảm giác, đương nhiên khác cảm giác cũng là lần đầu tiên, tỉnh lại thời điểm che lại đầu một hồi lâu mới khôi phục lại đây.

Chỉ là theo hành động lực khôi phục lại đồng thời, những cái đó không lắm rõ ràng ký ức.....

Mạnh Vân trợn mắt há hốc mồm mà nhìn bên cạnh trần trụi ngủ say Lục Dĩ, bưng tỉnh có loại chính mình còn đang nằm mơ cảm giác.

Không thể nào.....

Không thể nào?!

Nàng đem qua làm cái gì?!

Cảm thấy thẹn cảm giác cơ hồ muốn đem nàng đánh tan, nàng lập tức từ trên giường nhảy nhót lên, không dám nhìn thẳng bên cạnh Lục Dĩ, tay chân nhẹ nhàng lại bay nhanh mà từ trên mặt đất một mảnh hỗn loạn mà lay ra bản thân quần áo, bất chấp tất cả trước trông lên.

Phục hồi tinh thần lại, Mạnh Vân một chân dẫm đến trên mặt đất thời điểm, nàng bấp đui bủn rủn, không thể nói địa phương trưởng đau, thiếu chút nữa ngã hồi trên giường.

Này hết thấy đều ở thời thời khắc khắc nhắc nhở Mạnh Vân, ngày hôm qua làm cái gì hoang đường sự.

Nàng mặt đỏ đến sắp lấy máu, chính mình trước cùng chính mình đổ khí, lung tung phiến một hơi, rốt cuộc từ phòng trong một góc nhảy ra chính mình di động.

Di động không có chưa kế đó điện, chỉ có Quý Hiếu Thích mấy cái tin nhắn.

“Vân vân người hồi ký tức xá sao? Ngụy Tống Từ nói Lục Dĩ học trưởng đưa người đi trở về, trên đường chú ý an toàn a.”

“Đã ngủ rồi?”

“Chúng ta hôm nay muốn suốt đêm, ngày mai buổi sáng mới trở về, người một người ở phòng ngủ tiểu tâm một chút a.”

Mạnh Vân trong lòng cũng không biết là cái gì tư vị, nhưng là bí ẩn mà có chút nhẹ nhàng thở ra cảm giác.

Ít nhất không ai biết.....

Sao có thể không ai biết a!

Nàng muốn như thế nào đối mặt Lục Dã?!

Mạnh Vân trong đầu một cuộn chỉ rối, thân thể so đầu óc trước một bước làm ra hành động —— nàng bay nhanh mà thu thập chính mình đồ vật, nhẹ nhàng mà mở cửa chạy.

Toàn bộ hành trình đều không có lại xem trên giường ngủ say Lục Dã liếc mắt một cái.

Hiện tại thời gian còn sớm, không khí cũng đã dần dần có mùa hè như vậy oi bức cảm giác.

Mạnh Vân chạy chậm vài bước, nhiệt ra một thân hãn, đầu óc cũng một chút tỉnh táo lại.

Mặc kệ thế nào..... Dù sao thứ sáu liền phải ly giáo, nàng dứt khoát đem phiếu đổi thành hôm nay, buổi chiều liền về quê đi.

Trong phòng ngủ bạn cùng phòng đều còn không có trở về, bọn họ này một tầng hành lang cũng là im ắng.

Mạnh Vân thu thập đồ vật, ở phòng ngủ trong đàn đã phát có việc muốn trước tiên đi tin tức, cuối cùng nhìn thoáng qua cái này ngày người bốn năm phòng, kéo cái rương xoay người rời đi.

***

Lục Dã tỉnh lại thời điểm, Mạnh Vân đã biến mất đến sạch sẽ.

Hắn còn đắm chìm ở như thế nào thổ lộ trong mộng —— dù sao nàng đã tốt nghiệp, cho dù có qua đi truy quá ba trăm đầu lịch sử, người đều không ở trong trường học, cũng sẽ không có cái gì phê bình.

Chính là hắn như thế nào cũng tìm không thấy nàng.

Mạnh Vân biến mất đến sạch sẽ, gọi điện thoại đánh không thông, hỏi nàng bạn tốt, bạn tốt cũng nói nhà nàng có việc trước tiên về nhà.

Lục Dã hỏi thăm Mạnh Vân quê quán ở nơi nào, lại cũng chỉ có thể biết là cái nào thành thị mà thôi.

Hắn dùng một ít trong nhà thế lực, trộm từ trường học hồ sơ tìm được rồi địa chỉ, mua phiếu đang chuẩn bị đuổi theo, Mạnh Vân bọn họ ban người lại nói, Mạnh Vân đã xuất ngoại đi.

Mạnh Vân thành tích không tính thực hảo, nhờ phúc điểm không cao, lại cũng đủ dùng —— Lục Dã thậm chí không biết, nàng là khi nào đi khảo ngôn ngữ.

Toàn bộ nghỉ hè, Lục Dã ở nhà thất hồn lạc phách, nhất ở trong phòng căn bản không muốn ra cửa.

Nếu.....

Nếu lại cho hắn một lần cơ hội.

Lục Dã từ trên giường nhảy lên.

Hiện tại chỉ có ba cái lựa chọn, đệ nhất là từ bỏ, này không thể nghi ngờ là nhẹ nhàng nhất, nhưng là Mạnh Vân với hắn tới nói, đã trở thành không thể vứt bỏ chấp niệm, Lục Dã có thể không chút nào khiêm tốn mà nói, Mạnh Vân đối Ngụy Tống Từ cảm tình nếu là 99 phân nói, hắn đối Mạnh Vân cảm tình chính là 100 phân —— hoặc là có thể trực tiếp làm đếm hết biểu bạo rớt.

Cái kia cô nương a, vĩnh viễn không chiếm được bạch nguyệt quang cùng nốt chu sa.

Chính là Lục Dã từ nhỏ sinh hoạt hoàn cảnh liền không phải như vậy, ở hãn trong thế giới, không có không chiếm được đồ vật, cũng sẽ không có không chiếm được người.

Chỉ là có đủ hay không nỗ lực trình độ mà thôi.

Vậy chỉ có dư lại hai con đường, một là chờ, nhị là truy.

Lục Dã việc học chưa thành, chỉ có thể dựa giao lưu học tập phương pháp xuất ngoại, chính là hãn cũng không biết Mạnh Vân ở đâu cái trường học, ở đâu quốc gia.

Quan trọng nhất chính là, Mạnh Vân là bởi vì..... Bởi vì hãn cho nên mới rời đi sao?

Nàng như vậy thẹn thùng người, nếu hãn hiện tại liền đuổi theo, nàng có thể hay không, có thể hay không lại chạy một lần đâu?

Lục Dã đầy ngập nhiệt huyết, đều bị cái này khả năng tính tước diệt.

Hãn có thể được ăn cả ngã về không, không màng tất cả, nhưng là không thể không suy xét Mạnh Vân ý tưởng.

Mạnh Vân hãn là vẫn là thích Ngụy Tống Từ đi? Cùng người khác lên giường, nàng hãn là..... Nàng hãn là rất khổ sở đi?

Khổ sở đến muốn trốn tránh, tưởng quên này đoạn qua đi.

.....

Lục Dã cả một đêm cả một đêm mà ngủ không tốt, thật người mắt có thể thấy được mà gầy ốm đi xuống.

Thẳng đến lục viện trưởng vọt vào tới, một gậy gộc gõ tỉnh hãn.

“Lớn như vậy tuổi, người đây là muện tới phản nghịch kỳ?! Còn có nghĩ tốt nghiệp, thực tập thực tập không đi, trường học đều phải khai giảng, cũng không tính toán đi? Cả ngày ở nhà làm gì? Người không muốn sống nữa sao?”

Đây là Lục Dĩ lần đầu tiên nhìn đến hãn gia gia phát lớn như vậy hỏa.

“Lục viện trưởng.....”

Lục Dĩ thật sâu mà thở dài, dúi đầu vào chính mình cánh tay, cả người cuộn tròn thành một đoàn.

“Ta làm chuyện sai lầm, làm sao bây giờ?”

“Trừ bỏ chờ chết cùng tự sát, người liền không thể tưởng được càng tốt biện pháp sao!?”

Lục viện trưởng mau bị hãn tức chết, chỉ vào hãn “Người” một hồi lâu, lại cũng nói không nên lời càng nhiều nói, đem từ trong ngăn tủ đào ra quái trượng hướng hãn trên người một ném, quay đầu rời đi hãn phòng.

“Lục Dĩ, người thật là quá làm ta thất vọng rồi.”

Lục Dĩ trong ánh mắt có chột lóe mà qua lệ quang.

Hãn đối chính mình cũng thực thất vọng.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 69

Như thế nào có thể đánh mất hẳn cô nương a.

“Vân vân, người..... Người sẽ hận ta sao.....”

Chỉ là lời này lại cũng không biết có thể hướng ai đặt câu hỏi.

Lục Dã thở dài, rửa mặt, đem quái trượng phóng tới một bên, lấy ra hành lý rương bắt đầu thu thập, chuẩn bị hồi trường học.

Thời gian có lẽ là tốt nhất thuốc hay, chỉ là hẳn không nghĩ tự y thôi.

Thậm chí nhút nhát đến không dám đối mặt nông nổi.

Lục Dã nghĩ thầm, hẳn hơn phân nửa là điên rồi.

Ba năm.

Ba năm trong vòng, nếu Mạnh Vân không trở lại, liền tính nàng hận chết hẳn, hẳn cũng phải đi tìm nàng.

Hẳn tưởng cấp Mạnh Vân một chút thời gian, cũng cấp yếu đuối hèn mọn chính mình, một ít thời gian thôi.

【 đại học phiên ngoại · xong 】

Chương 61 phiên ngoại · hôn sau

Phiên ngoại · nhận lời người thích (1)

Mạnh Vân cùng Lục Dã kết hôn năm thứ hai, Lục Dã vượt qua ba mươi ngạch cửa, trở thành bốn bốn nam tính một viên.

Nhưng mà làm hấn canh cánh trong lòng chính là, Mạnh Vân vẫn là thanh xuân mỹ mạo hai mươi mấy tuổi.

Vốn dĩ không ai nói còn có thể tường an không có việc gì, cố tình có đôi khi Lục Dã làm cho tàn nhẫn, ngày hôm sau Mạnh Vân khởi không tới giường, liền sẽ cố ý chọc giận hấn.

“Nếu không chạy nhanh sinh cái hài tử đi? Ta sợ lại chờ hai năm, người.....”

Ngữ khí chưa đã thềm, nghe được Lục Dã thẳng nghiêng răng.

“Ta xem người hôm nay là không nghĩ đi làm.”

Trên thực tế liền phải hài tử chuyện này, lục viện trưởng cùng Mạnh Vân bác gái đều thúc giục quá rất nhiều lần. Hai người kết hôn vẫn, Mạnh Vân đều hai mươi chín, lại vẫn hai năm đó chính là tuổi hạc sản phụ, sợ là có nguy hiểm.

Lục Dã đối cái này đảo không có gì đặc biệt ý tưởng, hấn cùng Mạnh Vân đều có chính mình công tác, ngày thường quá quá hai người thế giới khá tốt, hài tử nhiều phiền toái a.

Chỉ là hấn tiểu di nói được cũng có đạo lý, lúc sau tái sinh hài tử, Mạnh Vân không chừng sẽ có điểm nguy hiểm.

Nghĩ đến Mạnh Vân chính mình như vậy thích tiểu hài tử, nếu có hai người bọn họ hài tử, nhất định sẽ đem hấn giáo rất khá đi?

Có lẽ là kết hợp hai người dung mạo thượng ưu điểm hài tử —— Lục Dã tưởng tượng đến có thể cùng Mạnh Vân có được huyết mạch tương liên kết

ting, cả người huyết đều nhiệt lên.

Lục Dã về nhà trên đường liền ở cân nhắc chuyện này.

Mạnh Vân hôm nay muốn thưởng văn thác ban, Lục Dã liền mua chút bán thành phẩm ăn chín, đem xe ngừng ở nhà trẻ cửa chờ nàng.

Trong chốc lát muốn như thế nào mở miệng đâu?

.....

Mạnh Vân vừa lên xe, liền cảm giác Lục Dã biểu tình kỳ quái hề hề.

Nàng cân nhắc một chút, nhướng mày, nói thầm người này nên không phải là còn nhớ thương buổi sáng chuyện này đi?

Này lão nam nhân pha lê tâm thật là.....

Chỉ là lời này lại cũng không hảo hỏi ra khẩu.

Mạnh Vân cười một tiếng, “Buổi tối ăn cái gì?”

Lục Dã báo vài món thức ăn danh, chờ nàng cột kỹ đai an toàn, lúc này mới lái xe tính toán về nhà.

Dọc theo đường đi không khí đều có điểm kỳ diệu.

Mạnh Vân mím môi, “Lục Dã.....”

Cùng lúc đó, Lục Dã cũng đã mở miệng: “Vân vân, ta cùng người thương lượng chuyện này được không?”

Mạnh Vân thu thanh, xoay đầu nhìn hẳn, nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng.

Lục Dã cười ngây ngô trong chốc lát, đột nhiên tức lên biểu tình, ngữ khí trong nháy mắt trở nên lão cán bộ lên.

“Ta cảm thấy, chúng ta xác thật có thể muốn cái hài tử..... Cũng không phải bởi vì ta không được! Người không cần dùng loại này ánh mắt xem ta!”

Mạnh Vân thật sự cảm thấy phi thường ủy khuất, người này chính mình tự tưởng xấu xa, còn luôn nỗ lực người khác cùng hãnh giống nhau xấu xa.

Nàng “Hừ” một tiếng, xoay đầu không xem hãnh, “Tiếp tục nói đi.”

“Ta là cảm thấy, lại quá mấy năm, sợ người có nguy hiểm, hơn nữa cũng thương thân thể.” Lục Dĩ mím môi, ngoan ngoãn mà đem ý nghĩ của chính mình tất cả nói cho yêu nhất lão bà nghe, “Người hãnh là..... Cũng thích hài tử đi?”

Chủ yếu là, Lục Dĩ cũng không biết Mạnh Vân có hay không cái này ý đồ.

Nếu nàng muốn làm chủ nghĩa DINK (Double Income And No Kids) nói, hãnh cũng là có thể không hề đáng nghi mà tiếp thu xuống dưới.

Hãnh ái chỉ là Mạnh Vân người này thôi, khác, với Lục Dĩ tới nói, đều không có như vậy quan trọng.

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, lỗ tai có một chút hồng, “Kia..... Vậy sinh đi.”

“Vân vân.....”

Đều là lão phu lão thê, cũng không gì hảo thẹn thùng.

Mạnh Vân theo Lục Dĩ lời nói nghĩ nghĩ, cũng nhịn không được nở nụ cười.

Nếu bọn họ hài tử lớn lên giống Lục Dĩ nói, hãnh là từ nhỏ chính là vạn nhân mê đi?

Như vậy thật tốt.

***

Mạnh Vân mang thai sáu tháng thời điểm, nàng chủ động từ nhà trẻ đề ra từ chức.

Viện trưởng vẫn là nàng nhập chức khi cái kia viện trưởng, nhiều năm như vậy cũng không có đi, hai người cũng coi như là lão người quen, nói chuyện tự nhiên so mấy năm trước muốn quen thuộc đến nhiều.

“Trở về sinh hài tử? Lão công tốt như vậy, người cũng là hưởng phúc đi.”

Lục Dĩ mỗi ngày qua lại đón đưa sự tình, cơ hồ toàn nhà trẻ lão sư, còn có một ít đôi mắt tiêm học sinh gia trưởng đều đã biết.

Mạnh Vân kết hôn thời điểm thỉnh không ít đồng sự, đại gia cơ hồ đều biết nàng gả cho hảo nhân gia, mẫu chốt là lão công nhiều năm như một ngày bảo bối, thực sự tiện sát người khác.

Hiện tại mang thai, phỏng chừng cũng là trong nhà không yên tâm.

Mạnh Vân nghe được viện trưởng nói, cười một tiếng, ôn ôn nhu nhu bộ dáng, “Là ta sợ ở trong trường học vô pháp coi chừng hảo hài tử nhóm, cho nên mới trước từ chức, quá một trận vẫn là muốn đi làm.”

Đây là nàng công tác a, cũng không có khả năng vẫn luôn làm gia đình bà chủ đi đi, kia nhiều năm như vậy thư chẳng phải là bạch đọc.

Liền tính Lục Dĩ vui mừng nàng, chính nàng còn không vui đâu.

Viện trưởng cũng là có gia đình nữ nhân, liếc mắt một cái có thể nhìn ra Mạnh Vân trạng thái.

Đây là thật sự hạnh phúc sinh hoạt a.

Nàng nở nụ cười, sáng khoái mà cấp Mạnh Vân ký từ chức đơn, “VẬY người nếu còn tưởng tiếp tục công tác nói, vẫn là trở về chúng ta trường học đi, tùy thời hoan nghênh..... Nay cũng không phải là khách khí nói nga, người biết đến, tư nhân trường học lão sư không hảo tìm.”

Mấy năm nay trong trường học có không ít tuổi trẻ nữ lão sư chuyển nghề chuyển nghề, kết hôn kết hôn, cũng có chút vì ổn định chuyển đi trường công, hoặc là đi tiền càng nhiều cơ cấu công tác.

Trường học cơ hồ mỗi cái quý đều ở chiêu lão sư, nhân thủ khan hiếm là chuyện thường.

Mạnh Vân sáng khoái mà ứng hạ, đem công tác giao tiếp hảo lúc sau, liền đi theo tới đón nàng Lục Dĩ về nhà đi.

Lục Dĩ hiện tại đối nàng quả thực giống như là phủng khối Hoà Thị Bích giống nhau, sợ nàng chỗ nào không cẩn thận nát, hận không thể đặt ở dưới mí mắt phóng mới có thể an tâm.

Mạnh Vân lần này từ chức, có trình độ nhất định cũng là vì làm Lục Dĩ an tâm.

Sớm tại nàng kiểm tra ra tới mang thai thời điểm, Lục Dĩ liền đi tìm hãn ba mẹ danh nghĩa bất động sản, cao tầng thang máy phòng, cảnh trí trống trải, dễ dàng làm nhân tâm tình sung sướng.

Phía trước bọn họ kết hôn khi mua hôn phòng bởi vì là phục thức, có trên dưới lâu nguyên nhân, đã sớm bị Lục Dĩ để qua một bên đến một bên đi.

“Chờ hài tử sinh, chúng ta lại dọn về đi, bằng không người trên dưới thang lâu không có phương tiện.”

Mạnh Vân không có ý kiến.

Lục Dã liền dứt khoát một hơi nhi liền ở nhà a di cũng tìm hảo, cũng là trước đây ở lục viện trưởng trong nhà công tác quá a di, sau lại bởi vì muốn đi chiếu cố chính nàng cháu trai cháu gái lúc này mới đi, xem như lão người quen. Hiện tại a di cháu trai cháu gái đều trưởng thành, Lục Dã liền đem nàng một lần nữa thỉnh trở về.

Mạnh Vân thích ăn ngon, này a di nấu cơm phi thường không tồi, cũng là vì làm miệng nàng thèm thời điểm phương tiện chút.

Nàng đôi khi cảm thấy áp lực cũng rất đại.

Lục Dã không phải ăn trong nhà vốn ban đầu cái loại này phú nhị đại, hẳn hiện tại hết thấy, trừ bỏ sớm nhất thời điểm trong nhà cấp đầu phó bên ngoài, mặt sau hết thấy cơ bản đều là chính mình tránh trở về.

Tuy rằng phòng ở là hỏi hẳn ba mẹ mượn, tiền thuê mỗi tháng cũng là đúng giờ đúng chỗ.

Mạnh Vân rất muốn giúp giúp hẳn, nhưng là chính nàng về điểm này tiền lương, thật sự là có chút không đủ nhìn, hiện tại lại biến thành thất nghiệp trạng thái, càng thêm đối Lục Dã không có gì trợ giúp.

Lục Dã đối nàng chút tâm tư này, trừ bỏ buồn cười, vẫn là phi thường cảm động.

“Lão bà, người chưa từng nghe qua một câu sao?”

“Nói cái gì? —— nếu người dám trả lời thổ vị lời âu yếm, hôm nay liền đi ngủ thư phòng.”

Lục Dã “Hắc nha” mà nở nụ cười, đem nàng cả người kéo vào trong lòng ngực, ôm ấp hôn hít xoa bóp mà nị một hồi lâu, lúc này mới mở miệng nói: “Chính là câu kia thông báo thần câu a, ta phụ trách kiếm tiền dưỡng gia, người phụ trách xinh đẹp như hoa. Yên tâm đi, nha sĩ nhưng kiếm tiền.”

Lục Dã sớm liền tưởng đem tiền lương tạp giao cho Mạnh Vân, chỉ tiếc Mạnh Vân không thích như vậy, cho nên vẫn luôn không chịu thu.

Hắn không biện pháp, đành phải chính mình cầm.

Đến bây giờ nhìn xem cũng phương tiện, Mạnh Vân vẫn luôn không phải lãng phí người, từ nhỏ chính là đi theo trong nhà sinh hoạt tiết kiệm, nếu là trước tiên biết hắn vì nàng tiêu tiền, nhất định sẽ ngăn cản.

Lục Dã từ nhỏ đến lớn đã chịu giáo dục chính là, nam nhân muốn làm che mưa chắn gió tồn tại.

Nếu hắn liền chính mình người yêu đều không thể chiếu cố hảo, vậy không thể xưng là một người nam nhân.

Mạnh Vân thích làm cái gì, hắn đều nguyện ý vô điều kiện duy trì, nhưng là Mạnh Vân chất lượng sinh hoạt, hắn cần thiết nếu có thể đủ cấp đến tốt nhất mới được.

Hướng về phía ý tưởng này, Lục Dã cũng không dám phóng túng, nhiều năm như vậy đều là căn trọng, công tác chưa từng ra quá cái sọt, còn ánh mắt độc ác mà đầu tư một nhà cửa hàng, mỗi năm đều có thể thu không ít chia hoa hồng.

Này hết thấy Mạnh Vân đều biết, chỉ là nàng tựa hồ còn không có làm một cái rộng thái thái tự giác.....

“Trở về lúc sau làm a di làm chua cay canh đi? Người ngày hôm qua không phải nói muốn uống sao?”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, “Hành a.”

Lục Dã nhìn nàng một cái, nhin không được nở nụ cười.

Mạnh Vân vốn là nhỏ xinh đáng người, mang thai lúc sau cũng không có thực rõ ràng mà béo lên, chỉ là biến thành thịt thịt bộ dáng, gương mặt thịt phình phình, không thể nói béo, chính là hiện tại thực lưu hành cái loại này “Manh” cảm giác.

Hắn gần nhất thực thích đi thân nàng gương mặt, nhẹ nhàng mà cắn một ngụm, như là tốt nhất thịt quả, tươi mới nhiều nước, lệnh nhân tâm không động đậy đã.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 70

Lục Dã thừa dịp đèn đỏ, trộm mà đem Mạnh Vân tay bắt lại đây, hôn hôn nàng thịt mum múp ngón tay.

“Trong chốc lát muốn làm cái gì? Ta thỉnh cả ngày giả, đều có thể bồi người.”

Mạnh Vân nghĩ nghĩ, “Ngủ đi.”

“.....”

“Uy, người tưởng chạy đi đâu!” Nàng ở Lục Dã ánh mắt hạ, cả khuôn mặt đều đỏ lên, “Ta là nói ngủ giác! Bình thường mà ngủ! Lục Dã người cái này bệnh tâm thần..... Hoa si!”

Đều nhiều năm như vậy, Mạnh Vân mắng chửi người nói vẫn là lẩn qua lộn lại này vài câu.

Lục Dã cảm thấy nàng quả thực đáng yêu đến muốn hãm mệnh.

“Bảo bối nhi, người nói cái gì chính là cái gì hảo.”

Chỉ là muốn ngủ trưa nói, cũng không thể như vậy đơn giản mà liền ngủ.

Lục Dã ở tiểu khu cửa hiệu sách, mua mấy quyển chuyện xưa thư, hứng thú bưng bưng mà phải cho Mạnh Vân niệm ngữ trước chuyện xưa.

Mạnh Vân không lay chuyển được hãm, liền tùy hãm nôi điên đi.

Ăn xong cơm trưa, Lục Dã ấn Mạnh Vân, cẩn thận mà giúp nàng xoát nha, sau đó ôm nàng đi trên giường lớn cùng nhau nghỉ ngơi.

“Niệm cái cái gì hảo đâu..... Liền cái này đi?”

Mạnh Vân hiện tại thực dễ dàng mệt rũ rời, a di làm đồ ăn ăn quá ngon, nàng có chút ăn no căng, buồn ngủ tới thực mau.

Nghe được Lục Dã nói chuyện, nàng khởi động mí mắt ngăm liếc mắt một cái kia thư.

Chỉ là này liếc mắt một cái, nàng liền thiếu chút nữa hộc máu.

“Lục Dã, người nhi tử nếu biết người cho hãn niệm Liêu Trai đương thai giáo sách báo nói, khả năng sẽ hoài nghi người chỉ số thông minh.”

Lục Dã ủy ủy khuất khuất mà buông xuống kia bốn Liêu Trai, qua tay cầm cái Beethoven chuyện xưa.

“Ta nhi tử vẫn là đừng làm bác sĩ, chúng ta liền trước hun đúc hun đúc hãn âm nhạc thiên phú, làm hãn đi làm ca sĩ đi.”

Như thế cái mới mẻ đề nghị.

Mạnh Vân mở mắt ra, tò mò mà nhìn hãn, “Vì cái gì?”

Trước kia trước nay không nghe hãn nói khởi quá.

Lục Dã biểu tình thoạt nhìn phi thường lời lẽ chính đáng, “Không thể làm hãn lãng phí ba ba này ưu tú giên a! Người không biết, ta từ nhỏ đi làm khách, sẽ có các loại thúc thúc a di hỏi ta vì cái gì không đi đương nghệ sĩ đâu. Ta đó là yêu thích học tập, cho nên đáng tiếc ta này mặt, ta nhi tử cũng không thể đáng tiếc, vẫn là đến đi làm vạn nhân mê lừa lừa tiêu cô nương mới hảo.”

“.....”

Mạnh Vân quyết định, không bao giờ cùng cái này bệnh tâm thần nói chuyện.

Chương 62 phiên ngoại · hôn sau

Phiên ngoại · nhận lời người thích (2)

Mạnh Vân từ chức lúc sau, cả người liền hoàn toàn nhàn xuống dưới.

Không quá mấy ngày, nàng ở nhà đãi thật sự là không thú vị, liền dứt khoát đi giúp Quý Hiếu Thích vợ —— Quý Hiếu Thích đang ở tù bị kết hôn, lại muốn công tác, vợ đến xoay quanh.

Mạnh Vân mua cơm trưa cùng trà sữa, sớm mà ngồi vào áo cưới trong tiệm, chờ nàng lại đây.

12 giờ, Quý Hiếu Thích hấp tấp mà đuổi lại đây, một ngụm buồn nửa ly trà sữa, lúc này mới hoãn quá mức nhi tới.

“Đám kia thẳng nhãi ranh, đêm qua lại làm cái gì rời nhà trốn đi, nháo đến quá nửa đêm, ta hai điểm đa tài ngủ, thống khổ a!”

Có thể là mùa tới rồi, các bạn nhỏ đều xao động đi lên, nhà trẻ còn tốt một chút, uỷ trị ban thật sự có không ít hài tử gần nhất đều ở nháo sự.

Quý Hiếu Thích làm lão sư, vợ đến đầu choáng váng não trường.

Mạnh Vân nhìn nàng nằm xoài trên trên sofa, cười trong chốc lát, nhắc nhở nói: “Người không phải chỉ có ba cái giờ sao? Còn không đứng dậy thí áo cưới?”

Quý Hiếu Thích tính chất không cao, thoát nhìn là không sức lực nhúc nhích, “Ai, nếu không tùy tiện chọn một cái tính, lười đến thử.....”

“Khó mà làm được.”

Mạnh Vân cười đem người túm lên, buộc nàng ăn một lát cơm, đem nàng nhét vào nhân viên công tác trên tay.

Quý Hiếu Thích thật vất vả muốn kết hôn, Mạnh Vân thoát nhìn so nàng bản nhân còn coi trọng, hận không thể kéo nàng đi, có thể mọi thứ mọi mặt chu đáo.

Giữa đã trải qua nhiều ít —— không ai so Mạnh Vân cái này khuê mật rõ ràng hơn.

Quý Hiếu Thích liên tiếp thử năm sáu bộ áo cưới.

Nàng dáng người so với Mạnh Vân muốn cao lớn không ít, nhưng là khó được chính là tứ chi tinh tế, xuyên cái gì đều rất có khí thế bộ dáng, lại dịu dàng áo cưới, đều cho nàng xuyên ra Vương Bá chi khí.

Kia tiếp đãi tiểu cô nương rất có nhãn lực thấy nhi, thấy hai người biểu tình đều không mặn không nhạt, lập tức lấy ra một bộ kế hoạch ngoại áo cưới, cấp Quý Hiếu Thích thay đổi.

Này bộ là một chữ vai đại kéo bãi hình thức, Quý Hiếu Thích tuyển thích hợp vốn không có suy xét loại này kéo đuôi thức, chỉ ngại trói buộc.

“Vạn nhất ở trên đài bị cái gì người chủ trì dẫm váy, ta đây chẳng phải là muốn ra đại khứ!”

Chỉ là hiển nhiên, hướng dẫn mua tiểu thư ánh mắt càng tốt một ít.

Quý Hiếu Thích ăn mặc kia thật dài kéo đuôi váy, phòng thay quần áo màn hình lôi kéo khai, Mạnh Vân liền nhịn không được cổ vồ tay, “Hoàn mỹ.”

Một chữ vai thiết kế xông ra nàng mảnh khảnh cánh tay, còn có thấy được xương quai xanh, đại kéo đuôi bị nàng vốc dáng hoàn mỹ mà căng lên,

giống cái mỹ lệ nữ vương.

Hương dẫn mua tiểu thư cười tủm tỉm, “Này bộ thật sự thích hợp quý tiểu thư, tân lang thấy nhất định sẽ thực tâm động.”

Lời này vừa ra, nguyên bản nhẹ nhàng không khí đột nhiên đọng lại một chút.

Quý Hiếu Thích miễn cưỡng duy trì ý cười, “Ân” một tiếng, “Vây này bộ đi. Lại cho nàng tuyển một bộ khuê mật phục.”

Mạnh Vân mang thai, đến hôn kỳ thời điểm nàng bụng thật sự lớn, khẳng định là làm không được phù dâu.

Nhưng là Quý Hiếu Thích khẳng khẳng muốn cho nàng ở hôn lễ thượng có tên họ, cho nên làm hôn lễ kế hoạch bỏ thêm cái khuê mật đọc diễn văn phân đoạn, hai người có thể ở trên đài dắt cái tay gì đó, cũng coi như là một các nàng hai đã từng nói giỡn khi nói đi kết hôn tâm nguyện.

Hương dẫn mua tiểu thư cấp Mạnh Vân tuyển cái cùng sắc hệ đơn váy, khắp thức cắt may, sẵn đến nàng tiểu bạch hoa dường như dịu dàng.

Quý Hiếu Thích cầm Mạnh Vân tay.

“Bảo bối nhi..... Thật không dễ dàng a, ngày này.”

Mạnh Vân minh bạch nàng đang nói cái gì, nhẹ nhàng mà gật gật đầu, “Đúng vậy, quá không dễ dàng, cho nên mới muốn quý trọng.”

Quý Hiếu Thích nhin không được cười tràng, “Người nhưng thật ra càng ngày càng nị, ác! Cũng không đỏ mặt, xem ra vẫn là Lục Dã dạy dỗ đến hảo.”

Dừng một chút, nàng thở dài nói: “Ta đôi khi kỳ thật thực hâm mộ người. Vân vân, Lục Dã tốt như vậy nam nhân đều làm người gặp, người biết

chúng ta chung quanh người xem đến nhiều căn rặng sao! Các người nhưng đến lâu lâu dài dài đi xuống đi! Nga đứng rồi, đều nói lão bà mang thai thời điểm nam nhân dễ dàng nhất xuất quỹ, tuy rằng ta là hoàn toàn tín nhiệm lục học trưởng lập, bất quá người vẫn là đến giám sát chặt chẽ điểm, đừng cho người có tâm nhưng thừa chi cơ.....”

Nói xong liền cùng nhau nở nụ cười, hai người hi hi ha ha mà nháo thành một đoàn.

Quý Hiếu Thích định ra áo cưới lúc sau liền vội vàng muốn đi làm, Mạnh Vân gọi điện thoại cho trong nhà tài xế, làm tài xế đưa nàng đi bệnh viện tiếp Lục Dĩ.

Thời gian còn sớm, ly Lục Dĩ tan tầm còn có hơn một giờ, Mạnh Vân không kiên nhẫn làm ngồi trên xe, liền đi bệnh viện cửa đi dạo một vòng, chuẩn bị mua điểm ăn.

Lục Dĩ đi làm bệnh viện cửa có một nhà hương vị thực không tồi mì chua cay, Mạnh Vân ngửi được hương vị liền thèm, tuy rằng không phải rất đói bụng, cũng đi vào đi điểm một chén.

Chiếc đĩa vừa mới cầm lấy tới, Mạnh Vân liền nghe được bên cạnh bàn hai cái tiểu cô nương nói chuyện phiếm.

“Người này nha muốn cái gì thời điểm mới có thể chuẩn bị cho tốt nha? Ngày đều tới bốn lần.”

“Cái này đã hảo, bất quá ta tính toán một hơi đều nhìn sao, cho nên làm lục bác sĩ đem khác nha vấn đề cũng đều trị.....”

“Oa, đều cao tam, người lúc này đây một lần xin nghỉ, tiểu tâm lão Lý gọi điện thoại cho người gia trưởng a!”

Lần đó đáp nữ hài tử chỉ có thể thấy rõ một cái sườn mặt, nhưng là mũi cùng nửa bên mặt đều thực tinh xảo, lưu trữ đúng một Hàn thức không khí cuốn tóc mái, mặt sau sơ thành đuôi ngựa, lộ ra mảnh khảnh cổ đường cong, thoạt nhìn chính là cái mỹ nhân phiêu.

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà ngó nàng liếc mắt một cái, lại chuyển qua ánh mắt.

Nữ hài tử nở nụ cười, “Ta này không phải tương nhiều cùng lục bác sĩ lân la làm quen sao! Ta quyết định, ta đệ nhất chí nguyện chính là khoang miệng y học!”

Nàng bằng hữu mở to hai mắt nhìn, “Búi búi! Người điên rồi đi.....”

Đuôi ngựa biện búi búi chụp một chút bằng hữu bả vai, “Nhẹ điem! Ai nha người làm gì nha!”

“Người thật thích kia bác sĩ a?”

“Thật sự nha, người xem đi, lại cho ta hai chu, ta khẳng định muốn tới hẳn WeChat.....”

.....

Mạnh Vân tính tình từ mang thai lúc sau càng thêm không hảo lên, nghe xong bên cạnh tuổi trẻ nữ hài nói chuyện phiếm, liền mì chua cay đều ăn không vô, quăng chiếc đĩa liền rời đi cửa hàng.

Tài xế còn ở trên xe chờ, vốn dĩ cho rằng phải đợi một trận, nào biết không vài phút, nàng liền mặt vô biểu tình mà đi ra, ngồi vào hậu tòa.

“Triệu thúc, chúng ta trở về đi.”

Triệu thúc cùng Mạnh Vân cũng rất quen thuộc, vui tươi hơn hỏi: “Không đợi tiểu lục?”

“Không đợi, ai ái chờ ai chờ đi!”

Lục Dã về đến nhà, liền phát hiện trong nhà áp khí có điểm thấp.

Mạnh Vân mặt vô biểu tình mà ngồi ở phòng khách xem TV —— bởi vì sợ phóng xạ, ngày thường Lục Dã cùng Mạnh Vân chính mình đều sẽ không chế một chút nàng xem TV chơi máy tính xem di động thời gian, rốt cuộc tháng cũng lớn, này một thai tra tấn đến nàng thực vất vả, cũng không nghĩ ra cái gì sai lầm.

Hiện tại cái này điểm chỉ có Bản Tin Thời Sự, Lục Dã đều thật lâu không có gặp qua Mạnh Vân xem tin tức, mang thai lúc sau, nàng càng thích xem một ít tương đối náo nhiệt, ồn ào thanh xuân phim thần tượng.

Lục Dã liếc liếc nàng sắc mặt, “Ta đã về rồi.”

Mạnh Vân nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng.

Lục Dã vốn định qua đi ôm nàng, nghĩ nghĩ vẫn là đi trước tắm rồi thay đổi quần áo, lúc này mới tiến đến Mạnh Vân bên cạnh, đem nàng cả người ôm.

Mạnh Vân bụng đã phồng lên, không hề là nguyên lai như vậy mảnh khảnh eo thon nhỏ, chính là Lục Dã vẫn là cảm thấy phi thường tâm động.

Một dính lên tay liền không nghĩ buông ra.

Mạnh Vân bĩu môi, đem hẳn tay gây đẩy đến một bên, “Đừng nháo.”

Lục Dã dứt khoát cả người đều dán đi lên, dán nàng lưng, hai người như là liên thể anh dương như.

“Như thế nào lập ta bảo bối nhi?”

Nghe xong lời này, này ôn nhu ngữ khí, Mạnh Vân nước mắt đều xuống dưới, “Tiểu thất nói được một chút cũng chưa sai, nữ nhân một mang thai,

liền xem không được nam nhân —— lại có tuổi trẻ xinh đẹp nữ hài tử truy người, người thích liền đi thôi, dù sao ta đã mau ba mươi tuổi, dáng người cũng biến dạng, mặt cũng bạo đậu đậu.....”

Lục Dã bất đắc dĩ mà nở nụ cười, “Nói cái gì mê sảng đâu?”

Tháng lớn lúc sau, Mạnh Vân có thai phản ứng dần dần mà tiêu đi xuống, cảm xúc lại càng ngày càng không ổn định.

Lục Dã rất rõ ràng nàng điểm này, còn có thể làm sao bây giờ đâu? Chỉ có thể sủng theo lạc.

“Hôm nay lại đi theo Quý Hiếu Thích nói cái gì? Nàng không phải đều phải kết hôn sao, như thế nào còn lão cùng người nói chút có không chuyện này a?”

“Người còn trách ta khuê mật? Có phải hay không ghét bỏ ta, liên quan tiêu thất cũng cùng nhau ghét bỏ?”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 71

Lục Dã cảm giác được tay nàng bắt đầu giãy giụa, chạy nhanh bắt được tay nàng cổ tay, bằng không nàng ở chính mình trong lòng ngực lộn xộn.

“Nơi nào ghét bỏ người lạ? Người không cần vu tội ta nga.”

Mạnh Vân không thể động đậy, xoay đầu, lệ quang doanh doanh mà đi xem hắn, “Liên tính hiện tại không chê, về sau cũng sẽ ghét bỏ đi?”

“.....”

Lục Dã hảo ngôn hảo ngữ mà hồng ban ngày, cuối cùng là đem lời nói từ nhỏ tổ tông trong miệng bộ ra tới.

Hắn một chút cũng chưa cảm thấy không kiên nhẫn, ngược lại là cảm thấy như vậy Mạnh Vân đáng yêu cực kỳ.

Mạnh Vân vẫn luôn tương đối then thùng nhất gan, nói hai câu liền phải mặt đỏ, Lục Dã mang theo nàng nửa ngày, mới có thể từ miệng nàng nghe được vài câu động lòng người lời âu yếm.

Hiện tại nàng cảm xúc phía trên, rất nhiều lời nói liền nói đến xuất khẩu, hơn nữa nàng liền nghe xong không thể hiểu được người vài câu nói chuyện phiếm, liền khẩn trương hề hề bộ dáng, chẳng phải là chứng minh rồi nàng thực để ý chính mình sao.

Lục Dã ở trong lòng đều sắp cười trộm đến không được, nhưng là sợ Mạnh Vân càng tức giận, cho nên trên mặt vẫn là phi thường bình tĩnh, thậm chí là có chút nghiêm túc.

“Vân vân, người không tin ta yêu người sao?”

Mạnh Vân mê mang mắt thấy hấn, không nói lời nào.

“Ai, người như vậy, ta quá thương tâm. Chúng ta kết hôn thời điểm ta nói gì đó người còn nhớ rõ sao?”

“.....”

“Nói khi đó chính là chúng ta hạnh phúc sinh hoạt khởi điểm sao! Ta đều phải công người từ khởi điểm bắt đầu trường bào cả đời, nơi nào còn có sức lực đi xem người khác lạ?”

Lục Dã này một phen lời nói, thành công đem Mạnh Vân cấp lời đến tưởng phun ra.

Nàng xoa xoa khóe mắt, nhẹ giọng đã mở miệng: “..... Lục Dã.”

“Cái gì?”

“Cầu xin người đi theo a di nói, hôm nay thiếu làm gọi món ăn. Ta có điểm tưởng phun.”

Lục Dã “Hắc hắc” cười một hồi lâu, một chút cũng chưa ngưng ngừng cảm giác.

Hấn như vậy, Mạnh Vân cũng làm không nổi nữa, đóng TV, “Ăn cơm đi, ta đói bụng.”

Kia chén mì chua cay toàn ném, nàng ngẫm lại còn có điểm đau lòng.

Mạnh Vân đi rồi hai bước, xoay đầu đi xem Lục Dã, “Lục Dã, người hấn là sẽ không không phấm đến phao học sinh muội đi? Nhân gia vẫn là cao trung sinh đầu.....”

Lục Dã đứng lên, ấn nàng đầu đó là một đốn hôn sâu.

“Người hảo hảo cảm thụ một chút, hàm răng thượng có hay không người khác hương vị?”

Mạnh Vân xác định, chính mình thật sự tưởng phun ra.

Liền tại đây loại tất cả mọi người đều thực khẩn trương, duy độc Mạnh Vân chính mình có điểm do dự mâu thuẫn cảm xúc trung, bọn họ trước một bước nghênh đón Quý Hiếu Thích kia lệnh người khiếp sợ, trạng huống chông chất hôn lễ, dư vị còn không có qua đi, Mạnh Vân liền đến dự tính ngày sinh.

Lục Dã vốn đang là đại gia trưởng, trụ cột bộ dáng, càng tới gần dự tính ngày sinh, hãn càng đối được ngay trương nôn nóng, cảm xúc so Mạnh Vân còn muốn càng không ổn định lên.

“Vân vân, người nếu là có chỗ nào không thoải mái nhất định phải lập tức nói, đã biết sao?.....”

Mạnh Vân đã trước tiên trụ vào VIP phòng bệnh đãi sản, xem hãn như vậy, chỉ cảm thấy hãn tuổi tác càng thêm lùi lại.

“Lục Dã, người chính là hơn ba mươi tuổi lập tức phải làm ba ba người, đừng toái toái niệm a.”

Lục Dã không nói lời nào, đôi mắt một chút đỏ lên.

Mạnh Vân hoảng sợ, “Làm sao vậy?”

“Vân vân, ta hồi hận.”

“Hồi hận cái gì?”

“Không sinh hài tử thì tốt rồi.....” Lục Dã đem vùi đầu ở nàng trên vai, ngữ khí có điểm buồn, “Ta vừa mới thêm người nhà đồng ý thư thời điểm, nhìn đến mặt sau một đồng lớn đột phát trạng huống..... Vân vân.....”

Mạnh Vân còn đương ra chuyện gì đâu, nghe hắn nói như vậy, một bên là cảm động, một bên là bất đắc dĩ.

“Uy! Chính người vẫn là bác sĩ đâu!”

Như thế nào liền này đó đều thừa nhận không được?

Huống chi, những cái đó những việc cần chú ý đều này đây phòng vạn nhất viết đi lên, nào có nhiều người như vậy xảy ra chuyện đâu?

Lục Dã trong lòng so Mạnh Vân rõ ràng nhiều, hắn chỉ là không thể thừa nhận một chút mất đi nàng, hoặc là nhìn nàng bị thương khả năng tính.

“..... Dù sao, vạn nhất phát sinh chuyện gì nói, hài tử không có liền không có.....”

Cùng lắm thì không sinh bái.

Mạnh Vân yên lặng vô ngữ mà trừng mắt nhìn hắn một hồi lâu, duỗi tay ý đồ đem cái này lớn tuổi nhược trí quăng ra ngoài.

“Lục Dã! Người này miệng quạ đen! Mau tránh ra a!”

Chương 63 phiên ngoại · hôn sau

Nhận lời người thích (3)

Mạnh Vân thân thể không được tốt lắm, lại gầy ốm, này một thai sinh đến xác thật không tính thuận lợi.

Nàng đau đã lâu, từ buổi tối liền bắt đầu đau từng cơn, vẫn luôn đau đến rạng sáng 3, 4 giờ, sản khoa bác sĩ hộ sĩ lại chậm chạp không có động tác.

“Còn chưa tới thời điểm.”

Lục Dĩ ở bên cạnh thủ đến lòng nóng như lửa đốt, thiếu chút nữa muốn lên tiếng nghi ngờ cái này hẳn tiểu dì lão người quen bác sĩ.

Nhưng thật ra Mạnh Vân so với hẳn bình tĩnh rất nhiều, tuy rằng đau ra một đầu hẳn, cứ nhiên còn kéo kéo Lục Dĩ ống tay áo, đứt quãng mà đã mở miệng: “Người đừng lo lắng, ta không có việc gì.”

Chỉ là thoạt nhìn lại cũng không giống như là không có việc gì bộ dáng.

Mạnh Vân sắc mặt bạch đến dọa người, đầy đầu hẳn đem đầu tóc dính thành một sợi một sợi, Lục Dĩ cái này có điểm thói ở sạch người cũng không thấy ghét bỏ, đau lòng đến độ sắp đưa đi cứu giúp.

Hẳn tay phải chặt chẽ mà cầm Mạnh Vân tay, lại đem một cái tay khác cánh tay lau khô, duỗi đến miệng nàng bên.

“Đau liền cắn ta, cắn ta sẽ thoải mái điểm.”

Ít nhất có cái phát lực địa phương.

Mạnh Vân thật là phải bị hẳn khí cười, trong ánh mắt dạng ý cười, còn có không dễ phát hiện cảm động, “Không như vậy đau, người đừng khiến cho như là ở chụp phim truyền hình giống nhau a!”

Lục Dĩ một đại nam nhân đều sắp khóc, ngữ khí có điểm nghẹn ngào, “Người như vậy sợ đau người, ta lần đầu tiên cho người xem nha thời điểm, liền đánh cái thuốc tê, người đều sợ tới mức trắng mặt, hiện tại sao có thể không đau đâu?.....”

Nàng càng là như vậy an ủi Lục Dĩ, Lục Dĩ càng là cảm thấy đau lòng đến muốn mệnh, lại đau lòng lại hối hận, hận không thể giết mười tháng trước chính mình.

Hảo hảo sinh cái gì hài tử! Không chừng sinh cái đòi nợ quý!

Mạnh Vân nào biết hẳn đều nghĩ vậy sao xa sự tình đi.

Nàng mấy năm nay xác thật là có bị Lục Dĩ càng sủng càng kiều khí xu thế, nhưng là tưởng tượng đến bây giờ làm nàng đau đến chết đi sống lại người là nàng cùng Lục Dĩ hài tử, tâm lý tốt nhất giống liền không như vậy sợ hãi.

Là bọn họ tiểu bảo bối a, nàng cùng Lục Dĩ hài tử.

Mạnh Vân ngượng ngùng nói ra như vậy làm ra vẻ nói an ủi Lục Dĩ, chỉ yên lặng mà phản cầm hẳn tay.

Chỉ là giờ phút này tâm tình, có lẽ suốt cuộc đời nàng đều sẽ không quên.

Đều nói hôn nhân trong sinh hoạt có rất nhiều sự tình có thể kiên định phu thê chi gian cảm tình, thúc đẩy hai người cho nhau nâng đi xuống đi.

Mạnh Vân nhưng thật ra không như vậy rồi rằm.

Dù sao Lục Dĩ có ngọc, còn không phải nàng đại bảo bối sao, đã sớm quyết định muốn cùng nhau đi đến để a.

“Uy, Lục Dĩ..... Người nhìn xem ta.”

Lục Dĩ ngẩng đầu lên, nhìn nàng trắng bệch mặt.

Mạnh Vân ngữ khí thực nhẹ thực ôn nhu, nghe tới còn có chút ngượng ngùng bộ dáng.

“Hôm nay khẳng định không phải ta xấu nhất thời điểm..... Về sau ta sẽ một chút biến lão biến xấu, trở nên không như vậy đáng yêu, trở nên so hiện tại còn không xong, người còn sẽ tiếp tục yêu ta sao?”

Lục Dĩ nhẹ nhàng mà bắn một chút nàng đầu.

“Xem ở người hiện tại là thai phụ phân thượng ta liền tha thứ người.” Hãn thế Mạnh Vân sửa sang lại một chút bị hãn tấm ướt đẫm mồ hôi, “Lần sau hỏi lại loại này lời nói, ta liền sinh khí a.”

“Ta vĩnh viễn ái người, đã biết sao? Vĩnh viễn.”

Mạnh Vân cuối cùng vẫn là không thể không lựa chọn sinh mổ.

Chậm chạp không có muốn sinh sản dấu hiệu, nàng ở trên giường bệnh đau ỨC chừng có 20 tiếng đồng hồ.

Lục Dĩ trước một bước chịu không nổi nữa, cả người tiều tụy đến kỳ cục, đỉnh cái quàng thâm mắt đi cùng Mạnh Vân đại ba bác gái thương lượng, chuẩn bị trực tiếp làm sinh mổ.

“Đại ba bác gái, ta thật sự là vô pháp nhìn Mạnh Vân nằm ở bên trong chịu khổ..... Các người nói như thế nào?”

Nàng đại ba cùng bác gái nhìn nhau liếc mắt một cái.

Kỳ thật bọn họ làm người nhà, cũng nghe không đi xuống phòng bệnh tiểu cô nương ai ai có rút đau đớn thanh, chỉ là Lục Dĩ cùng Lục Dĩ ba mẹ đều ở, bọn họ cũng không dám nói cái gì.

Ở tiểu thành, tất cả mọi người đều không muốn làm sinh mổ, bởi vì càng quý, hơn nữa khôi phục lên càng phiền toái, còn phải có chữa trị kỳ không thể sinh hài tử.

Tiểu thành thị cô nương không như vậy kiêu quý, ở nhà chồng là phải làm sự, cũng sẽ bởi vì sinh không phải nam hài nhi, mà bị buộc lập tức tiếp theo sinh, có thể thuận sản khẳng định là thuận sản càng tốt.

Nhưng là hiện tại Lục Dã nói như vậy, bọn họ tự nhiên sáng khoái mà đáp ứng rồi xuống dưới.

Tiến phòng giải phẫu phía trước, Lục Dã từ trên cổ tay cởi ra một chuỗi Phật châu, thật dài mà, một vòng một vòng mà vòng ở Mạnh Vân trên cổ tay.

“Ta từ nhỏ không tin thần phật, người mới vừa mang thai khi đó ta đi cầu khai quang tay xuyên, sợ người chê cười, không dám nói cho người. Vân vân, người bình an ra tới, ta liền cả đời tin phật, cảm tạ hẳn như vậy ưu đãi với ta.”

Này không phải Lục Dã nói qua nhất lãng mạn nói, thậm chí hiện tại đều không xem như thực tốt không khí.

Chính là Mạnh Vân lại một chút đỏ đôi mắt.

Nàng xoay đầu, không dám lại đi xem Lục Dã biểu tình, chỉ nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng.

“Ta sẽ cố lên.”

Cuối cùng cũng là bình an, Mạnh Vân sinh hạ một cái 7 cân trọng tiểu nam hài, nguyên vẹn mà bị đẩy ra phòng giải phẫu.

Nghe được bác sĩ nói, Lục Dã ánh mắt một chút sáng lên, người này cũng đảo qua vừa mới mất tinh thần dáng điệu bất an, bay nhanh mà vọt vào phòng sinh.

Chưa kịp đi trước ôm một cái oa oa khóc lớn tiếng nhi tử, hắn ba lạng bước nhảy tới rồi Mạnh Vân bên cạnh, bắt được tay nàng, cùng nàng nắm ngón tay tương khẩu.

“Vất vả..... Vân vân..... Ta bảo bối.....”

Là thật sự bảo bối.

Cái gì nhi tử nữ nhi, đều đến sau này bài một loạt.

Ở Lục Dã nơi này, không tồn tại cái gì bảo đại bảo tiểu nhân mâu thuẫn, hắn thích hài tử, cũng chỉ là bởi vì đó là Mạnh Vân cùng hắn hài tử mà thôi.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 72

Nếu không có “Mạnh Vân” cái này tiền đề, khác hết thầy cũng chưa tất yếu.

Còn hảo cuối cùng xem như cái hảo kết cục.

***

Mạnh Vân xuất viện lúc sau, nàng bác gái liền dọn tới rồi nhà bọn họ tới chiếu cố nàng.

Trong nhà còn có a di, có tài xế, mọi thứ đều cấp xứng tề, nếu không phải Mạnh Vân cự tuyệt, lục viện trưởng thậm chí còn tính toán đem biệt thự a di cũng đưa lại đây.

Lục Dã cũng biến thành nãi ba —— Mạnh Vân ở ở cũ, Lục Dã liền toàn quyền tiếp nhận chiếu cố nhi tử chuyện này.

Bọn họ nhi tử, tên Lục Dã sớm liền nghĩ kỹ rồi, uyển chuyển từ chối lục viện trưởng kia phiên từ điển nhảy ra tới một đồng lớn tích cực ánh mặt trời tên, dứt khoát lưu loát mà chụp bản.

“Đã kêu lục mộng.”

Mạnh Vân ngẩng đầu nhìn hẩn một cái, tựa hồ khó có thể tin hẩn cấp nhi tử lấy tên thời điểm cư nhiên như vậy không đi tâm.

“Lục Mạnh?!”

“Mộng.”

Lục Dã cầm giấy bút lại đây, đem cái này tự từng nét bút mà viết cho nàng xem, “Mênh mông mưa phùn cái kia mông. Lục mông, đi vào giấc mộng, thật tốt a, tiến vào muôn vàn tiểu cô nương trong mộng.....”

Mạnh Vân không nhin xuống, một cái tát chụp tới rồi hấn trên đầu.

Chỉ là tên này vẫn là định rồi xuống dưới.

Tuy rằng Lục Dã nói được không đứng đắn, nhưng là tự nhưng thật ra hảo tự, niệm lên cũng dễ nghe, lưu loát dễ đọc, lại không nương pháo.

Lục Dã cũng thực hiện chính mình hứa hẹn, chờ Mạnh Vân ra ở cũ, thân thể khôi phục một ít lúc sau, liền trừu một ngày không, đem con của hấn giao cho Mạnh Vân bác gái cùng tới thăm hấn lão mẹ, chính mình sáng sớm đi trên núi trong miếu lễ tạ thần.

Thuận tiện cũng cấp lục mông cầu cái bình an phúc.

Chạng vạng thời điểm hấn liền chạy về gia.

Mạnh Vân cho hấn khai môn, nhìn đến hấn còn sừng sốt một chút, “Nhanh như vậy liền đã trở lại?”

Lục Dã “Ân” một tiếng, ôm chặt Mạnh Vân.

“Tưởng ta tiểu nữ nhi.”

“..... Lăn.”

Chờ tiểu lục mông lại lớn hơn một chút, lung lay bắt đầu học đi đường thời điểm, Lục Dã xem hấn liền không như vậy chán ghét.

Phía trước chán ghét nguyên nhân chủ yếu chính là, tiểu lục mông từ nhỏ chính là cái quán sẽ làm nũng, người khác ôm thời điểm đều ngoan ngoan, mụ mụ một ôm, hấn liền túm Mạnh Vân ngón tay làm nũng, ê ê a a mà

cười, hống đến Mạnh Vân tâm hoa nở phóng, một có rảnh liền ôm hẳn không buông tay, liền Lục Dã ôm một cái đều từ bỏ.

Lục Dã xem đến nghiêng răng nghiêng lợi, “Thằng nhãi ranh.”

Sau lại lục học vỡ lòng biết tập tễnh đi đường, liền đối mù mù ôm ấp không như vậy đại chiếm hữu dục.

Trong nhà a di cấp trong nhà sở hữu phòng đều phô thượng đáng yêu cái đệm, tiêm giác địa phương đều cẩn thận mà bao thượng đệm mềm, sợ tiểu lục bị thương.

Lục Dã rốt cuộc có thời gian chán ngấy Mạnh Vân đi.

“Vân vân, lại đây ôm một cái, ta cũng muốn ôm một cái a.”

Mạnh Vân đang ở làm lý lịch sơ lược, chuẩn bị một lần nữa tìm công tác —— bởi vì lục mộng tuổi còn quá tiểu, nàng là tính toán chờ hẳn đến một tuổi nửa thời điểm lại đi công tác, tìm cái công lập nhà trẻ, tiền thiếu điểm không có việc gì, sự tình cũng có thể thiếu điểm, không cần phí tâm tư ứng phó kỳ ba cha mẹ.

Ít nhất tương đối tới nói có thể so sánh tư nhân trường học nhẹ nhàng điểm.

Lục Dã ở bên cạnh quấy nhiễu nàng, nàng vô pháp phân tâm, dứt khoát ném con chuột, đuổi tay ôm ôm Lục Dã eo.

“Được rồi đi?”

Lục Dã đối nàng có lệ tương đương bất mãn, ánh mắt xoay hai vòng, tay chân nhẹ nhàng mà đi qua đi, khóa cửa phòng.

A di mang theo tiểu lục mộng ở bên ngoài chơi đâu, còn có bác gái nhìn, không có gì hảo lo lắng.

Nghe được cửa phòng khóa “Cách” một tiếng đạn thượng thời điểm, Mạnh Vân nhướn mày, gương mặt đều có chút đỏ, “Làm gì nha người, trong nhà.....”

Còn có người đâu.

Nói còn chưa dứt lời, Lục Dã đã đi qua đi, cong lưng, đem người ẩn ở ghế bành tử thượng, nặng nề mà hôn lên nàng môi.

Mạnh Vân từ sinh sản xong lúc sau, toàn thân đều là mềm như bông, so với trước kia xúc cảm càng giai.

Nàng mang thai thời điểm không béo nhiều ít, sinh xong rồi Lục Dã cũng không cho nàng giảm béo, cho nàng thịt cá mà bổ, Mạnh Vân thực tranh đua mà không béo, nhưng là cũng gây không xuống, liền vẫn luôn duy trì toàn thân đều có một chút tiểu thịt thịt cảm giác.

Lục Dã quả thực ái chết nàng như vậy bộ dáng, hôn hôn liền thượng thủ.

Mạnh Vân vành tai đều đỏ lên, đôi mắt sưng mù mênh mông, miễn cưỡng còn có một tia thần chí, đem hân tay từ quần áo của mình túm ra tới.

“Bên ngoài còn có người đâu!”

Lục Dã “Ân” một tiếng, cũng biết chính mình không thể lại tiếp tục, bằng không khẳng định sát không được xe.

Hân thở dài mà buông lỏng ra đối Mạnh Vân kiềm chế, nhìn nàng bị hôn đến lại hồng lại thủy nhuận môi, nhịn không được lại cúi đầu hôn hai hạ.

“Tháng sau chúng ta liền dọn về chính mình gia đi.”

Trên dưới hai tầng phục thức, không gian hân là vậy là đủ rồi đi.

Mạnh Vân cũng cảm thấy nơi này ở tẽ một ít, quan trọng nhất chính là, nàng bác gái giấc ngủ chất lượng không tốt, buổi tối tiểu lục mông vừa khóc, cách vách phòng bác gái đều sẽ bị bừng tỉnh.

Hơn nữa này căn hộ phòng không đủ nhiều, nàng đại ba, còn có Lục Dã ba mẹ tới đều không có phương tiện ngủ lại.

Còn có lục mông phòng, tiểu băng hữu một ngày một cái bộ dáng, dần dần mà, lúc sau luôn là muốn huấn luyện hẳn một người ngủ năng lực.

“Dọn về đi thôi.”

Hiển nhiên hai người mạch não cũng không ở cùng thời không.

Lục Dã sờ sờ cằm, tựa hồ đối tượng lai sinh hoạt phi thường chờ mong bộ dáng, “..... Hai chúng ta trụ lâu hai, làm lục che lại lâu một đi.”

Mạnh Vân trợn mắt há hốc mồm mà nhìn hẳn, rốt cuộc dần dần mà mình bạch hẳn ý tưởng.

Nàng run rẩy ngón tay trước mặt người nam nhân này, “Người không phải nói..... Ta là người nữ nhi sao? Người cả ngày suy nghĩ cái gì đâu?”

Lục Dã làm bộ ngả ngón mà câu một chút nàng cằm, “Con dâu nuôi từ bé bái, nhưng không được mỗi ngày hàng đêm mà niệm a. Ta là cửa thôn nhị gốc tử, mỗi ngày chỉ nghĩ như thế nào có thể chạy nhanh cưới đến xinh đẹp người sao.....”

Mạnh Vân nghe không nổi nữa, “Người nhưng còn không phải là cái nhị gốc tử sao! Còn không mau đi ra ngoài nấu cơm!”

Chương 64 phiên ngoại · hôn sau

Nhận lời người thích (4)

Lục mộng ở hẳn thân cha Lục Dĩ vô ngăn vô tận ghét bỏ trung, cuối cùng vẫn là an an ổn ổn mà từng ngày trưởng thành.

Từ hẳn ký sự bắt đầu, hẳn cha liền luôn uy hiếp hẳn, “Lập tức cho người sinh cái muội muội, không được người lão quần lấy muội muội, đi mang theo muội muội chơi đi!”

“.....”

Tiểu lục mộng ngũ quan cực kỳ giống khi còn nhỏ Lục Dĩ, thoát nhìn hơi có chút tinh xảo, đôi mắt lại giống đủ Mạnh Vân, thanh triệt vô tội, xác thật là có mê đảo muôn vàn thiếu nữ tiềm chất.

Hắn nhìn hẳn cha trừng mắt, “Oa” mà một tiếng liền khóc lên.

“Muội muội! Ba ba nói muốn sinh cái muội muội, sau đó liền không cần ta..... Ô ô ô.....”

Mạnh Vân lập tức liền từ trên lầu đuổi lại đây, bế lên tiểu lục mộng, đau lòng mà hống.

“Lục Dĩ người có bệnh? Ngoan ngoãn, đừng khóc a, như thế nào sẽ không cần người đâu? Muội muội thích nhất mệnh mộng, ngoan a.....”

Lục Dĩ trợn mắt há hốc mồm mà nhìn trước mặt tiểu tổ tông, ngón tay run lên một hồi lâu.

“Oa, người này.....”

Hắn lời nói còn chưa nói xong, lục mộng lập tức đem mặt vùi vào Mạnh Vân trong lòng ngực.

“Muội muội ta sai rồi, ta nói dối, ba ba kỳ thật không nói như vậy, chỉ nói muốn sinh tiểu muội muội, không cho ta quần lấy muội muội. Chính là ta thích muội muội nha.....”

Mạnh Vân càng đau lòng, hung hăng mà trừng mắt nhìn Lục Dã liếc mắt một cái, “Trong chốc lát lại tìm người tính sổ!”

“.....”

Liên tại đây đối phụ tử đấu trí đấu dũng trung, tiểu lục mông mắt thường có thể thấy được mà một ngày một ngày mà trưởng thành.

Mạnh Vân nghĩ nhi tử đi nhà trẻ chính là độc lập tiêu chí, cũng không thể làm hấn làm nũng vào chính mình nhà trẻ, liền cùng Lục Dã thương lượng, đem hấn đưa đến xa một ít trường học đi.

Nàng kia trường học là vì đi làm tan tâm phương tiện, chọn phụ cận gần nhất trường học, mỗi ngày đi làm tan tầm đi đường liền mười phút, cộ một chút Lục Dã xe, năm sáu phút liền đến, phi thường phương tiện. Lại xa một ít, nửa giờ lộ trình địa phương cũng có nhà trẻ, danh tiếng thực không tồi, so Mạnh Vân cái này tiểu học giáo khá hơn nhiều.

Lục Dã nghĩ nghĩ, “Dứt khoát đưa đi ký túc đi?”

“.....”

“Được rồi được rồi, ta ngày mai xin nghỉ đi cái kia trường học hỏi một chút.”

Từ Cầm ở lục mông một tuổi nhiều thời điểm cũng đã trở về quê quán, Mạnh Vân ngưỡng ngừng làm nàng lại tiếp theo chiếu cố đi xuống, cũng sợ đái ở bên nhau lâu rồi, dễ dàng khởi cộ xát.

Nàng vốn dĩ chính là đương giáo dục trẻ em lão sư, cùng thế hệ trước người giáo dục quan niệm khẳng định sẽ có một ít xuất nhập, vẫn là dứt khoát ngăn chặn hết thầy xuất nhập khả năng tính mới hảo.

Nói như vậy, lục mông liền từ hai cái tuổi trẻ phu thê tự mình mang theo, hơn nữa trong nhà a di hỗ trợ, cuối tuần còn lại là mang đi lục viện trưởng gia, trở thành cả nhà bảo bối nhi tới quan tâm hảo.

Tuy rằng lục mông từ nhỏ liền nghe lời hiểu chuyện, rốt cuộc vẫn là tiểu hài tử, nàng mang theo một năm, cả người đều gầy trở về mang thai trước kia thể trọng, liền Lục Dã đều gầy đến so nguyên lai anh tuấn một ít.

Hai người đều có công tác, vốn dĩ liền không có rất dài thời gian có thể làm bạn lục mông, lại đã nhảy vọt qua nhà giữ trẻ này một bước sậu, liền dứt khoát làm lục mông từ nhỏ ban liền bắt đầu thượng nhà trẻ, không hề kéo một năm.

Lục mông đi theo ba ba mẹ mẹ đi trường học ngày đầu tiên, một chút cũng chưa khóc, dọc theo đường đi đều là vui tươi hơn hờ bộ dáng.

Lục Dã ở lái xe, từ kính chiếu hậu nhìn đến lục mông biểu tình, nhin không được bĩu môi, “Lục mông, rời đi ba ba mẹ mẹ bên người, người như thế nào như vậy cao hứng nha?”

Lục mông nhào vào mẹ mẹ trong lòng ngực, nghe được Lục Dã nói, nâng lên đầu, chớp chớp hăn mắt to.

“Chính là, ta đi đi học, ba ba thoát nhìn cũng thực vui vẻ a.”

Lục Dã phi thường khiếp sợ, “Bị người phát hiện?! Có như vậy rõ ràng sao?”

“.....”

Mạnh Vân đã thói quen hai người ở chung hình thức, hoàn toàn không bỏ trong lòng, mà là sờ sờ lục mông đầu tóc, “Mênh mông muốn ngoan ngoãn, đến lớp học muốn nghe lão sư nói, hữu ái đồng học, không thể khi dễ nhân gia, cũng không thể bị người khi dễ.....”

Lục mông thanh âm giòn sinh, “Đã biết mù mù.”

Mạnh Vân nở nụ cười, “Ngoan.”

Kỳ thật lục mông thật sự cùng Lục Dã phi thường giống, từ nhỏ liền rất có thể nói, nói cái gì đều làm cho người ta thích bộ dáng, mỗi ngày cười tùm tùm, cũng sẽ không cùng nhân sinh khí, lại ngoan lại ôn nhu.

Lục Dã vẫn luôn là cái dạng này, hai cha con quả thực như là từ một cái máy móc khắc ra tới giống nhau.

Cũng bởi vì như vậy, lục mông giáo lên một chút đều không uổng tâm, này tiểu hài tử, quả thực như là thiên sứ giống nhau, một chút đều hùng không đứng dậy.

Chỉ là chờ lục mông đêm đó về đến nhà, Mạnh Vân sắc mặt liền khó coi.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 73

“Mụ mụ mụ mụ, người xem.” Lục mông gấp không chờ nổi mà vọt tới mụ mụ chỗ đó, ôm nàng đùi, cho nàng hiển vật quý, “Đây là rõ ràng đưa ta tiểu hồng hoa, đây là khương khương đưa ta..... Còn có vi vi ước ta cuối tuần đi nhà nàng chơi, mụ mụ ta có thể đi sao?”

Mạnh Vân đỡ trán, “Này đều..... Đều là nữ hài tử sao?”

Lục mông chớp chớp mắt, thực sáng khoái gật gật đầu, “Đối!”

“Mênh mông..... Ở trong trường học, không có nhận thức cái gì nam hài tử sao?” Mạnh Vân bắt đầu hoài nghi, lục mông có thể hay không thật sự như hãn Lục Dã tiên đoán như vậy, từ nhỏ trở thành một cái vạn nhân mê hoa hoa công tử.

Xem hãn được hoan nghênh trình độ, một chút đều không thể so Lục Dã kém a.

Lục mông dùng mắt to nhìn mẹ nó, tựa hồ không hiểu nàng vì cái gì muốn như vậy hỏi.

“Có a, vi vi cuối tuần ăn sinh nhật, lớp học đồng học đều đi đâu! Còn có ta hôm nay nhận thức hảo bằng hữu hiên dật cũng sẽ đi nha!”

Mạnh Vân yên tâm.

Chỉ là cuối tuần nàng vừa lúc không có thời gian, bọn họ nhà trẻ muốn làm chủ đề hoạt động, nàng thứ bảy buổi chiều muốn đi tặng ca hỗ trợ, liền chỉ

ăn không ngồi rồi Lục Dã, làm hẳn lái xe đưa nhi tử đi cùng đồng học gần bó quan hệ.

Lục Dã đối lão bà nói chưa từng có dị nghị, sáng sớm liền nắm tiểu lục mộng ra gia môn.

“Đi, ba ba mang người đi mua lễ vật, tiểu cô nương vẫn là muốn dựa hống, người cũng không thể đem ba ba một đời anh danh làm hỏng.”

Lục mộng từ nhỏ chính là quý linh tinh, “Ba ba hống quá rất nhiều tiểu cô nương sao?”

Lục Dã bị hẳn hù chết, vừa mới chuẩn bị giơ tay gõ hẳn cái hạt dẻ, lại đột nhiên nghĩ đến hẳn với không tới hậu tòa tiểu thí hài, chỉ có thể hung tợn mà uy hiếp nói: “Lại nói bậy tấu người a!”

Lục mộng ngồi ở trên ghế sau cười điên rồi.

Chỉ là khả năng bởi vì chơi đến quá điên, xưa nay tung tăng nhảy nhót tiểu lục mộng từ đồng học gia trở về thời điểm tinh thần đều liền không tốt lắm, Lục Dã ôm hẳn lên lầu, một sờ đầu, hẳn là đã phát thiêu.

Mạnh Vân còn ở về nhà trên đường, Lục Dã cũng không trì hoãn, trực tiếp lại đem tiểu lục mộng ôm trở về trong xe, cấp Mạnh Vân đã phát tin tức, làm nàng trực tiếp đi bệnh viện, đến lúc đó bệnh viện hội hợp.

Tiểu lục mộng cả đời bệnh, cũng không có làm quái sắc hẳn ba ba thanh sức lực, chỉ uế oải ỉu xiu mà ngồi ở chỗ đó, một câu đều không nói.

Lục Dã nhìn, đau lòng đến muốn mệnh, nhất giảm chân ga, phi giống nhau mà chạy đến bệnh viện đi.

Mạnh Vân thu được tin tức liền mã bất đình đề mà đuổi qua đi, Lục Dã đã cấp tiểu lục mộng treo lên hào, chờ bác sĩ trầm trồ khen ngợi.

Thời gian này điếm, nhi khoa người đặc biệt nhiều, khám gấp bác sĩ lại hữu hạn, bên ngoài ngồi không ít gia trưởng cùng hài tử, một tầng lầu đều ồn ào nhốn nháo.

Nhìn đến Mạnh Vân, Lục Dã hướng về phía nàng miễn cưỡng cười một chút, lại sợ nàng lo lắng, chạy nhanh cho nàng nói: “Vừa mới dự khám đài lượng nhiệt độ cơ thể, 38°7..... Hẳn là hôm nay mệt tới rồi.”

Mạnh Vân “Ân” một tiếng, duỗi tay sờ sờ tiểu lục mông mặt.

Lục Dã thở dài, “Là ta không tốt, hẳn là sớm một chút phát hiện hẳn.....”

“Nói cái gì đâu người.” Mạnh Vân chụp một chút hẳn cánh tay, “Ai trách người a? Làm gì như vậy?”

“Vân vân.....”

Mạnh Vân hoành hẳn liếc mắt một cái, nhìn một chút đăng ký đơn, phía trước còn có không ít hào mới có thể đến phiên bọn họ.

“Ta đi mua điếm nước cùng ăn, các người hẳn là đều đói bụng đi?”

Chờ Mạnh Vân sau khi rời khỏi, lục mông mới xoa xoa mặt, thật cẩn thận mà mở to mắt.

Lục Dã nhìn đến hẳn động tác, nhin không được cười, nhéo nhéo mũi hẳn, “Giả bộ ngủ đâu?”

Lục mông thanh âm nãi thanh nãi khí, “Không có nha, mênh mông có điếm mệt, không mở ra được đôi mắt.....”

Lục Dã đem hẳn dụi mắt tay trao khai, “Không cần xoa, vừa mới có phải hay không ở bệnh viện sờ qua tay vịn lạp? Có vi khuẩn, sẽ xoa tiến trong ánh mắt đi.”

Tiểu lục mông nở nụ cười, ôm hấn ba ba cánh tay, “Ba ba, người tốt cuộc có thích hay không mênh mông nha?”

Không nghĩ tới sẽ nghe được như vậy vấn đề, Lục Dã nhướng mày, “Đương nhiên rồi, nhi tử, ta xem người là muốn ăn sinh sống nga?”

Tiểu lục mông đô đô miệng, “Chính là ba ba luôn khi dễ ta, hừ.”

Tiểu hài tử đôi khi cũng là tương đương mẫn cảm, Lục Dã cũng không phải không đau hấn, chỉ là càng đau hấn mụ mụ mà thôi, cho nên sớm liền bắt đầu đối hấn rất nhiều giáo dục, muốn cho hấn hiểu chuyện một ít, đừng làm cho mụ mụ quá vất vả.

Bằng không hấn ba ba liền phải đau lòng.

Tiểu lục mông hiển nhiên cũng ngây thơ mờ mịt mà cảm giác được ba ba cảm xúc.

Nghe xong lời này, Lục Dã kỳ thật là có điểm xin lỗi, hấn càng dùng sức mà ôm lục mông tay nhỏ chân nhỏ, cười một chút.

“Lục mông, người muốn biết người lúc sinh ra chờ sự tình sao?”

Tiểu lục mông vẫn là tiểu hài tử, muốn đại nhân đốt tới 39 độ mấy, đã sớm đã đầu vầng mắt hoa, hấn cố tình còn hữu dụng không xong sức lực giống nhau, tựa hồ là muốn nghe hấn ba ba nói qua đi chuyện xưa.

“Tưởng.”

Lục Dã thanh thanh giọng nói, chậm thanh lời nói nhỏ nhẹ mà đem Mạnh Vân đau một ngày một đêm, cuối cùng bất đắc dĩ đi làm sinh mổ, còn ở trên người để lại sẹo sự tình nói cho lục mông.

“Người là mụ mụ người vất vả sinh hạ tiểu bảo bối, là ta nhi tử, ta sao có thể không thích người đâu? Nhưng là lục mông, người đã là đại hài tử, khả

năng hiện tại còn không hiểu, nhưng là về sau nhất định sẽ hiểu.” Lục Dĩ nhẹ nhàng mà nở nụ cười, “Mụ mụ là nữ hài tử, nữ hài tử chính là yêu cầu càng bị bảo bối một ít, chúng ta đều là đại nam nhân, nam nhân lý nên muốn chiếu cố nữ nhân. Cho nên ba ba sẽ nhiều chiếu cố mụ mụ một ít, người đọc nhà trẻ, cũng là tiểu nam tử hán, cũng muốn càng chiếu cố mụ mụ, đã hiểu sao?”

Lục mông cái hiểu cái không gật gật đầu, “Minh bạch.”

Lục Dĩ sờ sờ hăn đầu, “Ta nhi tử nhưng đến giống ta giống nhau mới được a.”

Mạnh Vân đứng ở hai người mười bước ở ngoài địa phương, xách theo một túi cơm hộp, quả thực không biết nên bày ra cái gì biểu tình hảo.

Một lớn một nhỏ hai cái kẻ dở hơi nói chuyện phiếm liêu đến không coi ai ra gì, liền nàng khi nào đã đã trở lại đều không có phát hiện.

Mạnh Vân lẳng lẳng nhìn chăm chú Lục Dĩ mặt.

Năm tháng đối hăn phảng phất vô cùng khoan dung, từ hai người mới gặp khi, đến bây giờ, nhoáng lên mười năm nhiều đi qua, hăn lại phảng phất một chút đều không có thay đổi bộ dáng.

Chỉ là lúc ấy, hăn là tồn tại với muôn vàn mê muội trong miệng y học viện hệ thảo, mà hiện tại, hăn là nàng hài tử ba ba.

Lục mông tiệc đầy tháng thời điểm, Lục Dĩ thỉnh Ngụy Tống Từ.

Ngụy Tống Từ đã không còn là nàng trong trí nhớ cái kia cao lãnh học bá, hăn trở nên nhu hòa, nhõ chính mình đầy người mũi nhọn, trở nên giống như người thường giống nhau.

Chỉ là vẫn như cũ không thích nói chuyện.

Ngụy Tống Từ cầm một cái rất lớn bao lì xì tới, còn lại đây ôm ôm lục mộng.

Mạnh Vân đối quá khứ thanh xuân niên thiếu đã không chút nào chú ý, nhìn đến Ngụy Tống Từ động tác, còn cầm cái tiểu món đồ chơi nhét vào lục mộng trên tay, sợ hãi không thoải mái khóc nháo lên.

Ngụy Tống Từ ôm trong chốc lát, liền đem tiểu bằng hữu thả lại trong nôi, “Thực đáng yêu. Là kêu lục mộng đi?”

Mạnh Vân cười một chút, “Đúng vậy, Lục Dã lấy được.”

“Khá tốt.” Ngụy Tống Từ tựa hồ là dừng một chút, lúc này mới miễn cưỡng tiếp tục mở miệng nói, “Ta đây hãy đi trước?”

“Ân.”

Ngụy Tống Từ xoay người rời đi.

Mạnh Vân nheo nheo mắt, nhìn thoáng qua hắc bóng dáng.

Hắn tựa hồ so mấy năm trước béo một ít, từ nàng cùng Lục Dã tiệc cười lúc sau, nàng còn không có gặp qua Ngụy Tống Từ đâu. Chỉ là hắn thân thể vẫn là đỉnh bạt, phi thường có thư sinh khí phách bộ dáng.

Nghe Lục Dã nói, hắn cũng phần đầu rất khá, ở bốn thị mua phòng ở, đem tuổi già ba mẹ đều nhận lấy.

Năm tháng a.

Tất cả mọi người thay đổi.

Nhưng là ở Mạnh Vân trong mắt, Lục Dã lại phảng phất vĩnh viễn sẽ không thay đổi như vậy, anh tuấn thiện lương, tràn ngập thiếu niên khí.

Vĩnh viễn đều là nàng thích bộ dáng.

Mạnh Vân nở nụ cười, ngăn chặn trong mắt sương mù, nhẹ nhàng mà đi tới chính mình trượng phu nhi tử trước mặt.

“Nhìn xem muốn ăn cái gì? Lục mông chỉ cho phép uống cháo, trong chốc lát còn muốn điều nước muối đâu.”

Lục mông thực úy khuất, “Mụ mụ, ta muốn ăn thịt gà.”

Mạnh Vân sờ sờ hăn đầu, “Đó là cho người ba ba mua.”

“Ô.....”

【 hôn sau phiên ngoại · xong 】

Chương 65 phiên ngoại · Ngụy Tống Từ

Phiên ngoại · vân hồi muốn đuổi ở mùa đông phía trước

Dị quốc tha hương ban đêm, Ngụy Tống Từ ngao đỏ đôi mắt, rốt cuộc đuổi xong rồi ngày hôm sau muốn giao số liệu luận văn.

Hăn vốn không phải cá biệt sự tình đều kéo dài tới cuối cùng kéo dài chứng, chỉ là này hai tháng thật sự là bận quá, vài khoa deadline, hơn nữa thật huấn, liền tính là thiên tài như Ngụy Tống Từ, cũng không thể không điên cuồng thức đêm đuổi chết tuyến.

Huống chi, hăn căn bản không phải thiên tài.

Lục Dã như vậy mới kêu trời mới.

Sách học khoa thời điểm, Ngụy Tống Từ cùng Lục Dã một cái phòng ngủ, như hình với bóng, hăn tự nhiên rất rõ ràng, Ngụy Tống Từ dùng hăn một

phần năm học tập thời gian, mỗi lần đều có thể ổn định vững chắc mà chen vào học bổng cái đuôi.

Người tài giỏi như thế kêu trời mới, không chỉ là đầu óc hảo, gia cảnh cũng hảo, y học thế gia, từ nhỏ mưa dầm thấm đất, làm chuyện gì đều như là khai quải giống nhau.

Ngụy Tống Từ không có gì hâm mộ.

Duy nhất hâm mộ chính là, hẳn có thể tùy tâm sở dục mà làm chính mình thích làm sự tình.

Có chút người từ đầu thai bắt đầu, cũng đã cùng người khác đi lên không giống nhau lộ.

Ngụy Tống Từ đã dần dần mà đã quên, rốt cuộc là từ khoa chính quy nào một năm khởi, bên người bắt đầu theo cái con chông trước đâu?

Mạnh Vân như là mùa xuân thành linh xảy ra mưa to, huề từng trận mùi hoa, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà xối hẳn cái đây cõi lòng.

Trốn đều trốn không thoát.

Niên thiếu khi Ngụy Tống Từ bởi vì tính tình kém, cũng không phải cái gì được hoan nghênh loại hình, dù cho hẳn lớn lên cũng coi như đoạn chính thanh tuyến, học tập kiếp sống lại cũng không gặp gỡ quá như vậy chấp nhất người theo đuổi.

Ngụy Tống Từ trên mặt không có gì biểu tình, trên thực tế nhìn đến Mạnh Vân đỏ mặt, cúi đầu nói với hẳn lời nói thời điểm, hẳn tâm cũng sẽ nhảy lên thật sự mau.

Giống như là uống xong rượu giống nhau, mơ mơ màng màng, trừ bỏ thói quen tính diện than, liền ánh mắt đều sẽ không rõ minh lên.

Mạnh Vân thật sự thật xinh đẹp.

Ở Ngụy Tống Từ trong mắt, nàng mỹ là không có lực công kích, hoàn toàn ôn nhu, lại tiểu tâm cẩn thận mỹ lệ.

Y học viện nữ sinh rất nhiều, một cái so được với nàng đều không có.

Tuy rằng chính hãn đều không chế không được chính mình tâm động, nhưng là hãn lý trí lại vĩnh viễn tại tuyến.

Ngụy Tống Từ sinh ra ở một cái bình thường đến không thể càng bình thường gia đình, cha mẹ đều là công nhân, lại là tiểu thành thị, mỗi tháng cầm dựa sức lao động đổi lấy nhỏ bé tiền lương độ nhật.

Hãn từ nhỏ đi theo gia gia nãi nãi lớn lên, hai vị lão nhân dùng về điểm này đáng thương vô cùng về hưu tiền lương, chính tề mà nuôi lớn như vậy một cái đại tiểu hỏa tử.

Ngụy Tống Từ là toàn trấn bọn họ kia một lần duy nhất một cái thi đậu đô thị cấp 1 985 danh giáo sinh viên.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 74

Tiểu thành thị giáo dục trình độ hữu hạn, muốn đi ra vốn là không dễ dàng, tất cả mọi người trả giá khó có thể tưởng tượng nỗ lực, chính là ngoại giới chênh lệch vẫn là rất lớn, bọn họ kia một lần học sinh xuất sắc không ít, tiến 211 còn có thể số ra mấy cái, phần lớn đều là song phi, còn có mấy cái vào tam bốn, bởi vì trong nhà không có tiền, đều từ bỏ.

Ngụy Tống Từ đó là đi rồi đại vận.

Hắn gia gia nãi nãi ba ba mẹ mẹ đào không cả đời tích tụ, cho hắn cầm một vận đồng tiền, làm học phí cùng sinh hoạt phí.

“Tiểu tử a, trong nhà không có gì có thể giúp người, từ nhỏ đối với người chiếu cố cũng không đủ, người như vậy tranh đua, chúng ta đều thật cao hứng. Đi đại học liền phải chính mình hảo hảo nỗ lực hảo hảo học tập, một ngày nào đó có thể trở nên nổi bật. Không có tiền liền gọi điện thoại trở về, ba ba mẹ mẹ giúp người nghĩ cách.”

Nhà bọn họ người phần lớn không có gì văn hóa, nói không nên lời cái gì trường hợp lời nói.

Nhưng là chính là như vậy đơn giản lại chất phác nói, lại như là một cây đao, máu chảy đầm đìa mà rũ ở Ngụy Tống Từ trên đầu, thời thời khắc khắc đốc xúc hắn giao tranh phấn đấu.

Ngụy Tống Từ rất rõ ràng, hiện tại cũng không phải hắn yêu đương thời điểm.

Hắn toàn thân trên dưới tiền dùng một bàn tay là có thể số ra tới, hắn mỗi ngày muốn đi học, đi thư viện, còn muốn gặp phùng cầm châm mà đi làm công kiếm tiền, những cái đó đại học nam nữ sinh luyện ái phương thức, hắn giống nhau đều làm không được.

Không có tiền, cũng không có thời gian.

Mạnh Vân đi theo hắn, chỉ biết chịu khổ chịu ủy khuất.

Hắn thậm chí không có tiền mua nàng quà sinh nhật.

Ngụy Tống Từ thực thanh tỉnh mà ý thức được, Mạnh Vân đối chính mình chỉ là một chút niên thiếu khi không thành thực tâm động, chỉ cần chính mình không đáp lại, quá một trận nàng nên không có hứng thú.

Rốt cuộc nàng thích chính mình nguyên nhân cũng không phải khác cái gì..... Văn thái hảo?

Văn thái hảo.....

Chắc.

Chính là kia lại không phải hắn viết. Dù sao quá một trận, nàng nên phát hiện đi?

Ngụy Tống Từ một bên nghĩ như vậy, một bên lại cảm thấy chính mình thật sự là ích kỷ ti tiện, nếu chủ động nói cho nàng biện luận bản thảo không phải hắn viết, nàng hẳn là liền sẽ thối lui đi.

Rõ ràng Lục Dĩ so với hắn hảo đến quá nhiều quá nhiều.

Chính là hắn không muốn, không nghĩ nói, vừa lúc cũng có cao lãnh bề ngoài, không nói lời nào mới phù hợp hắn tính cách.

Tuy rằng không thể làm mùi hoa lưu tại bên người, nhiều xối một trận vũ, hẳn cũng cảm thấy thỏa mãn.

Này mưa xuân a.

Học kỳ trung thời điểm, Lục Dĩ thỉnh một ngày giả, không có tới đi học.

Chờ hẳn hồi trường học thời điểm, trong phòng ngủ bạn cùng phòng hỏi hẳn làm cái gì đi.

Lục Dĩ cười cười, đem từ trong nhà mang đến ăn vặt chia làm bốn phần, làm cho bọn họ chơi game thời điểm có thể thuận tay cầm ăn, “Sang tên đi.”

Bạn cùng phòng sửng sốt, “Wow! Mua phòng ở?! Thổ hào thổ hào a!”

Lục Dĩ sờ sờ tóc, “Ai, còn không phải mượn tiền, tương lai khẳng định phải trả lại.”

Hẳn gia gia cũng không phải là dung túng hài tử gia trưởng, Lục Dĩ là tìm đúng cơ hội tính toán mua phòng đầu tư, kia tiền, cũng không có khả năng bạch bạch cho hẳn.

Chờ thêm hai năm giá nhà cao, hẳn liền đem phòng ở bán còn tiền, lại mua một bộ tiểu một ít.

Bạn cùng phòng nhóm đều biết Lục Dĩ gia cảnh thực hảo, nhưng là hẳn ngày thường tính cách hảo, ra tay hào phóng, lại giảng nghĩa khí, một chút đều không có phú nhị đại cái giá, tất cả mọi người đều thích hẳn.

Lại không phải nữ hài tử, tâm tư không như vậy nhiều loanh quanh lòng vòng, ồn ào hẳn mời khách ăn cơm liền đi qua.

Chỉ có Ngụy Tống Từ ngồi ở cái bàn trước sửng sốt thật lâu.

Hắn thật sự một chút đều không ghen ghét Lục Dã.

Chỉ là.....

Chỉ là có điểm hâm mộ thôi.

Có lẽ là bị Lục Dã kích thích, Ngụy Tống Từ càng thêm thanh tâm quả dục, hận không thể một ngày 25 tiếng đồng hồ dẫn thân vào ở tri thức hải dương.

Với hắn mà nói, có thể thay đổi giai tầng cũng cũng chỉ có học tập.

Cũng bởi vì ý nghĩ như vậy, Ngụy Tống Từ đối quán lấy hắn, thường thường quấy rầy hắn Mạnh Vân liền có chút không kiên nhẫn lên.

Thật là không rành thế sự thiên chân thiếu nữ —— nàng hiện tại như vậy chấp nhất, nếu hắn thật sự đáp ứng rồi, đến hai người cùng nhau ăn cơm thời điểm, nàng phát hiện chính mình liền mua đơn tiền đều không có, trong lòng khẳng định sẽ hối hận đi.

Ngụy Tống Từ đối Mạnh Vân càng thêm lạnh lẽo.

Nàng ở ảnh hưởng hắn.

Mà hắn vốn dĩ chính là một cái mỏng lạnh lại ích kỷ người, làm không được vì tình yêu phần đấu quên mình.

Huống chi, từ đâu ra tình yêu đâu? Nhiều nhất chỉ là kia một chút rung động, còn có lưu trữ nàng sở hữu tin nhắn đã quên xóa rớt một tia tâm động thôi.

Ngụy Tống Từ ôm tự ti lại ích kỷ tâm thái, làm lơ Mạnh Vân hai năm.

Hai năm a.

Ai cũng chưa nghĩ đến, cái này thẹn thùng lại khiếp đảm tiêu cô nương, này một hơi cư nhiên cổ hai năm.

Thằng đến Mạnh Vân muốn tốt nghiệp ngày đó, Ngụy Tống Từ đột nhiên ý thức được, có lẽ tương lai, suốt cuộc đời, không bao giờ sẽ có nữ hài như vậy chân thành, không hề cố kỵ mà thích hẳn.

Chính là hẳn một chút đều không hối hận.

Hắn xứng không dậy nổi Mạnh Vân chân thành tha thiết, Mạnh Vân cũng không nên đi theo hẳn chịu khổ.

Ngụy Tống Từ không cảm thấy chính mình là cái thánh nhân, hoặc là cái gì tình thánh linh tinh, liền tính Mạnh Vân thật sự khổ chờ đợi, bọn họ tu thành chính quả, hẳn cũng bảo không chuẩn chính mình có thể hay không có thay lòng đổi dạ ngày đó.

Vẫn là làm như vậy tốt đẹp lưu tại trong trí nhớ đi.

Ngụy Tống Từ sau lại nghe nói, Mạnh Vân xuất ngoại đi.

Một cái học giáo dục học, nghe tới không có gì xuất ngoại tất yếu.

Hắn không dám tưởng nàng là bởi vì chính mình đã chịu tình thương mới rời đi, hẳn bối không dưới như vậy trầm trọng nổi.

Chỉ là Lục Dã đột nhiên cũng trở nên kỳ quái, cả người giống như đều không thích hợp lên.

Ngụy Tống Từ cân nhắc một chút, cuối cùng là ngộ ra điểm cái gì.

Hắn hình dáng này dạng đều tốt bạn cùng phòng, vẫn luôn ở thích Mạnh Vân —— Ngụy Tống Từ cảm thấy chính mình phi thường ti tiện, bởi vì hẳn..... Tâm lý đột nhiên cân bằng lên.

Lục Dã, người cũng sẽ có cầu mà không được đồ vật sao?

.....

Ngụy Tống Từ là lấy toàn thưởng ra quốc.

Hắn học bổng hoàn hoàn toàn toàn có thể làm hắn ở nước ngoài áo cơm vô ưu, học phí toàn miễn, không cần lo lắng sinh kế, chuyên tâm làm học thuật nghiên cứu.

Hắn dần dần mà đã quên đại học khi điểm tích, chỉ có ở ngẫu nhiên ở xoát đến lão đồng học tin tức thời điểm mới có thể đột nhiên nghĩ đến một ít sự tình gì.

Nghe nói Lục Dã đi làm tam giáp bệnh viện nha sĩ.

Nghe nói mỗ mỗ đi tư nhân bệnh viện, kiếm lời đồng tiền lớn.

Nghe nói.....

Nghe nói Mạnh Vân xuất ngoại, nàng ở đâu quốc gia đâu?

Nàng về nước sao?

Nàng cùng Lục Dã..... Còn sẽ có hi vọng sao?

Ngụy Tống Từ giống nhau chỉ nghĩ vài phút, liền đem những việc này nghi đồng loạt vứt tới rồi sau đầu.

Thế giới rất cuộc vẫn là không có cô phụ hắn nỗ lực, hắn học thành về nước, tồn không ít phát biểu sách báo sau lấy tiền nhuận bút, còn thu một đồng lớn offer.

Chỉ cần hắn muốn, có thể cầm lương cao liền đi công tác, chỉ cần hai ba năm, hắn liền có thể thuận lợi thay đổi chính mình giai tầng.

5 năm tả hữu, hẳn liền có thể mua nổi bốn thành phòng ở.

Ngụy Tống Từ chưa từng có hối hận quá.

Thằng đến hẳn lại lần nữa gặp Mạnh Vân cùng Lục Dã.

Lúc ấy hẳn đã biết Lục Dã cùng Mạnh Vân gặp lại lúc sau, ở theo đuổi Mạnh Vân, nhưng là chợt vừa thấy mặt, hẳn vẫn là giật mình lắng thật lâu.

Mạnh Vân phảng phất một chút cũng chưa biến, vẫn như cũ thẹn thùng ôn nhu, lại giống như nơi nào đều thay đổi.

Nàng sẽ không lại dùng như vậy thật cẩn thận ánh mắt nhìn chăm chú vào chính mình.

Ngụy Tống Từ đột nhiên tưởng, có lẽ..... Có lẽ hẳn còn có thể thử một lần đâu?

Mạnh Vân là cùng thực tốt luyện ái đối tượng, nàng cũng từng như vậy thích quá chính mình. Hẳn hiện tại đã có tiền, có hảo công tác, có thể gánh nặng đến khởi nàng nhân sinh. Có lẽ hẳn còn không bằng Lục Dã, chính là, chính là hẳn cũng coi như là trưởng bối trong mắt tiềm lực cố đi.

Hẳn chỉ cùng Mạnh Vân hàn huyên vài câu, Ngụy Tống Từ liền biết, này hết thấy đều không thể.

Nàng đã thay đổi.

Mạnh Vân đã không phải cái kia Mạnh Vân, hẳn cũng không hề là cái kia cao lãnh học bá Ngụy Tống Từ.

Ngụy Tống Từ nhìn nàng cụp mi rũ mắt bộ dáng, thiếu chút nữa đem trong lòng nói buột miệng thốt ra.

Người vẫn là cùng Lục Dã ở bên nhau sao?

Người sẽ cùng Lục Dã kết hôn sao?

Người ái Lục Dã sao?

.....

Chính là hấn ghen lại hết thảy.

Cái gì đều không có hỏi, chỉ là nhấp một miệng trà, kia trà lạnh, lộ ra khổ ý, từ trong miệng vẫn luôn khổ đến trong lòng.

Ngụy Tống Từ an an tĩnh tĩnh mà rời khỏi Mạnh Vân cùng Lục Dã thế giới, chỉ chờ hai người bọn họ hôn lễ thời điểm, hấn đưa lên một phần dày nặng bao lì xì, cùng chính mình hảo huynh đệ hảo bạn cùng phòng, cùng đã từng theo đuổi quá chính mình nữ hài, cùng chính mình thanh xuân từ biệt.

Kia bao lì xì nhất định sẽ viết thượng hấn chúc phúc.

“Chúc Lục Dã Mạnh Vân hạnh phúc vui sướng, gia đình mỹ mãn.”

Ngụy Tống Từ chưa từng có hối hận quá.

Hấn hoàn thành mục tiêu của chính mình, tổng phải có một ít hy sinh đồ vật.

Chỉ trừ bỏ, đêm khuya mộng hồi khi, gần như không thể nghe thấy kia một tiếng thở dài thôi.

Bỏ lỡ chính là vĩnh viễn bỏ lỡ.

Chương 66 phiên ngoại · tiểu thất

Phiên ngoại · muôn sông nghìn núi (1)

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 75

“Ta muốn kết hôn.”

Quý Hiếu Thích đánh ra này một hàng tự thời điểm, trong lòng có loại vi diệu, vụn vụn khoái cảm, phảng phất chính mình ở một hồi trong chiến tranh trở thành thắng lợi kia phương, phảng phất nàng chính mắt gặp được người nợ giống như chiến bại tướng quân như vậy, quỳ rạp trên đất thượng, không dám ngẩng đầu bộ dáng.

Nàng cho rằng chính mình là cái nữ vương.

Nhưng mà hiện thực luôn là không bằng tưởng tượng nào bố tới như vậy tốt đẹp.

“Ngài tin tức đã phát ra, nhưng bị đối phương cự thu.”

Quý Hiếu Thích đem điện thoại ném tới trên giường.

Mềm mại chần nằng vô tội di động đánh mấy cái lăn, cuối cùng an tĩnh lại.

Nàng đến cuối cùng vẫn là không nhịn xuống, rớt một giọt nước mắt.

***

Quý Hiếu Thích sớm tại tháng 1 thời điểm liền ở vụn hào đỉnh hảo quốc khánh tiệc cưới tiệc rượu, yến hội thính bãi mười tám bàn, một vụn bốn một bàn, dự chi phần trăm chi 20 tiền đặt cọc, năm vụn khối, nàng đôi mắt cũng chưa chớp một chút liền một người toàn bộ đem ra.

Mặc kệ thế nào, trường hợp luôn là không thể thua.

Chỉ là này tân lang lại chậm chạp không có định ra.

Quý Hiếu Thích tìm không thấy cùng nàng gánh vác này năm vạn khối tiền đặt cọc người, túng quẫn đến hận không thể mỗi ngày uống cháo gặm màn thầu, thường thường còn muốn đi Mạnh Vân cái này đã kết hôn phụ nữ gia tống tiền.

Hai người khuê mật thời gian luôn là làm lục bác sĩ phi thường nháo tâm.

Quý Hiếu Thích lại một chút đều không có ngượng ngùng, “Ta đều đem vân vân nhường cho người, chẳng lẽ còn không thể làm ta lại đây nhìn xem nàng sao? Liên tính là đưa chỉ tiểu miêu, ta cái này cũ chủ nhân cũng có thể nhìn xem đi!”

Mạnh Vân: “.....”

Đem Lục Dã oanh sau khi ra ngoài, Quý Hiếu Thích thật dài mà thở dài, nằm liệt nhà nàng trên sô pha.

“Thiếu phụ, lại đây cho ta xoa bóp vai sao.”

Mạnh Vân ngoan ngoãn mà ngồi vào nàng bên cạnh, nặng nề mà gõ một chút nàng bả vai, đem nàng gõ đến “Ai da” một tiếng, thiếu chút nữa từ trên sô pha nhảy lên.

“Người muốn giết người diệt khẩu sao?”

Mạnh Vân cũng không biết nên bãi cái gì biểu tình, “Muốn ta mượn người điểm tiền sao?”

“Làm gì?”

“Không phải nói thanh toán năm vạn tiền đặt cọc sao?”

“.....”

Quý Hiếu Thích không nói, lại nằm trở về sô pha, khuỷu tay che đậy đôi mắt, chận nàng cảm xúc.

“Vân vân, ta đôi khi suy nghĩ, có phải hay không ta thật sự sai rồi.”

Quý Hiếu Thích ở mấy tháng trước cùng nàng ba mẹ đại sảo một trận, suốt đêm đi tìm quý muện.

Quý muện ngay lúc đó nơi nàng đã không biết, nàng liền chờ ở hẳn đơn vị cửa, hơn phân nửa đêm ngồi xõm cửa kia gia 7-11 bậc thang, ôm đầu gối phát run.

“Ta chờ người tới.”

Một cái WeChat phát qua đi liền đá chìm đáy biển, Quý Hiếu Thích chưa từ bỏ ý định, nắm di động, nhất đẳng chính là ba cái giờ.

12 giờ nhiều thời điểm, không trung tí tách tí tách mà phiêu nổi lên mưa nhỏ.

Nàng vừa nhấc đầu, quý muện cảm ô, trầm mặc, nhẫn nại, trên cao nhìn xuống mà nhìn nàng.

Quý Hiếu Thích đông lạnh đến mặt đều đỏ, môi trắng bệch, chỉ là trên mặt biểu tình lại thả lỏng lại.

Nàng đi kéo quý muện lòng bàn tay, “Người vẫn là tới.”

Quý muện gắt gao mà nhấp môi, “..... Người rốt cuộc muốn thế nào?”

“Quý muện.....”

“Người là cảm thấy, ta còn bị nhà người nhục nhã đến không đủ nhiều sao? Ta như vậy bụi đời, như thế nào xứng đôi người như vậy công chúa đâu? Ta nhận. Vậy người hiện tại lại là đang làm gì?”

Quý muện khó được nói nhiều như vậy lời nói, Quý Hiếu Thích lại nóng nảy, “Ai nói? Ai nói người không xứng với ta?”

Quý muện lạnh lùng mà nhìn nàng.

Quý Hiếu Thích ngồi xồm lâu lắm, đột nhiên tưởng đứng lên, cả người đều lung lay vài cái, thiếu chút nữa một chút ngã ra đi.

Quý muện nhẫn nại thật lâu, vẫn là duỗi tay đỡ nàng một chút, làm nàng có thể đứng ổn.

Vũ càng rơi xuống càng lớn.

Đêm cũng càng ngày càng thâm.

Trên đường duy nhất ánh sáng chính là bọn họ phía sau 7-11 cửa hàng tiện lợi đèn, còn mang theo một tia pháo hoa vị.

Chỉ là ở dưới dù một phương trong thiên địa, không có người chú ý tới này ấm áp nơi phát ra.

Quý Hiếu Thích cùng quý muện dựa thật sự gần, nhưng là hai người phía sau lưng vẫn như cũ tất cả đều ướt đầm.

Quý Hiếu Thích nhìn quý muện lạnh nhạt biểu tình, trong lòng ủy khuất đến muốn mệnh, chỉ là thói quen quật cường, ngậm nước mắt hung hăng mà nhìn thẳng hẳn.

“Ta chưa bao giờ cảm thấy người không xứng với ta, là ta không xứng với người, người tốt như vậy, như vậy soái, trong lòng hẳn là ghét bỏ chết ta đi?”

Quý muện cười lạnh một tiếng, “Người hiện tại đây là đang trách ta?”

“Nếu không vì cái gì, chỉ là ta ba mẹ không đồng ý mà thôi, lại không phải trời sập, người liền đi được như vậy dứt khoát?”

“Ta không có lòng tự trọng sao? Bị nói như vậy, còn muốn mặt dày mày dạn?”

Quý Hiếu Thích bị khí cười, “Như thế nào? Theo ý của người, vì tình yêu tranh thủ chuyện này, chính là không có lòng tự trọng sao? Cho nên lúc ấy ta như vậy mặt dày mày dạn mà truy người, người trong lòng nhất định cảm thấy thực buồn cười đi?”

“Quý Hiếu Thích, người đừng không nói lý.....”

“Ta như thế nào không nói lý đâu? Bởi vì ta ngày thường tùy tiện vô tâm không phối, người liền cảm thấy ta sẽ không có lòng tự trọng, nhưng là ta mẹ chỉ là nổi nóng nói hai câu, người lòng tự trọng liền chịu đựng không nổi, quý muện, người không cảm thấy chính mình thực buồn cười sao?”

Nói đến nơi đây, kỳ thật đã không có gì càng nhiều hảo thuyết.

Hai người như là hai chỉ chọi gà giống nhau, trong ánh mắt mạo hiểm hóa, gắt gao mà trừng mắt đối phương.

“Quý Hiếu Thích, người đừng náo loạn.”

“Ta không có ở nháo. Quý muện, người biết rõ ta như vậy thích người.”

Này liền trở thành hai người nói được cuối cùng một câu.

Đêm nay, quý muện đem dù hướng trên tay nàng một phóng, xoay người cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Quý Hiếu Thích chậm rãi ngồi xổm xuống dưới.

Này thành thị khăng khái suốt đêm quang, thiếu niên lại vẫn là ly nàng mà đi.

“Ta đôi khi cảm thấy, thật sự có thể là ta làm sai, hết thấy đều là ta cưỡng cầu, ta ảnh hưởng hấn, hại hấn, còn làm hấn bạch bạch ăn ta mẹ một đốn mắng. Hấn như vậy lòng tự trọng cao ngất người, trong lòng khăng định khó chịu vô cùng.”

Mạnh Vân cũng coi như là nhìn hai người bọn họ một đường lại đây người, tự nhiên biết chính mình này bạn tốt, thoát nhìn vô tâm không phối, trên thực tế thống khổ không thể so quý muộn thiếu nhiều ít.

Nàng bản thân đối quý muộn vẫn là rất có hảo cảm, hấn cứu lục viện trưởng, cái gì cảm tạ đều không cần, chứng minh hấn xác thật là cái có nguyên tắc người tốt.

Chính là xem hấn làm Quý Hiếu Thích thống khổ thành như vậy, Mạnh Vân tâm tự nhiên liền thiên hướng khuê mật bên này.

“Đã quên hấn đi.”

Những lời này khinh phiêu phiêu, nhưng là hai người đều biết, “Đã quên” này hai chữ chịu tải nhiều ít trọng lượng.

Quý Hiếu Thích che đầu, thật sâu mà thở dài.

“Là ta vô dụng, nếu là ta rất có tiền, liền không để bụng hấn là cái dạng gì gia đình.”

Bởi vì nàng kiếm không đến tiền, cho nên không thể tùy tâm sở dục.

Nàng không phải một người, còn có ba ba mẹ mẹ, nàng mẹ mẹ thậm chí bị nàng khí vào bệnh viện đi.

Áy náy cảm sắp đem Quý Hiếu Thích giết chết.

“Ta mẹ nói đúng, quý muện liền hôn lễ tiền đặt cọc một nửa đều lấy không ra, gả cho hần cũng sẽ không có cái gì hảo kết quả.” Nàng nhấp môi, ngữ khí thực đậm, “Nhưng là, hôn lễ có cái gì quan hệ đâu? Không làm cũng không có gì ghê gớm. Ở nơi nào thì thế nào? Cho thuê phòng cũng có thể. Là quý muện chính mình trước từ bỏ, ta liền tính cái gì đều không cần, cũng không thể cầm đao giá hần đi kết hôn a.”

“Tiểu thất.....”

Quý Hiếu Thích từ trên sô pha nhảy lên, dựa vào Mạnh Vân trên người.

“Hiện tại ta liền đi tìm nam nhân! Tháng 10 dù sao cũng phải có cái tân lang mới được đi!”

Quý Hiếu Thích luôn luôn là hành động phái, nói tìm liền thật sự đi tìm.

Phía trước Mạnh Vân hôn lễ thượng bạn lang, nàng xác thật bỏ thêm bạn tốt, chỉ là vẫn luôn không có liên hệ, hiện tại nếu muốn tìm đối tượng, kia khẳng định muốn từ nhận thức người bắt đầu.

Lục Dĩ còn cho nàng giới thiệu quá cái này chúc bác sĩ tình huống đâu, hần là phi thường phù hợp nàng ba mẹ yêu cầu.

Quý Hiếu Thích lấy ra di động, nhanh nhẹn mà cấp chúc bác sĩ đã phát điều WeChat.

“Chúc bác sĩ người hảo, người còn nhớ rõ ta ta sao? Ta là Quý Hiếu Thích.”

Chúc bác sĩ tựa hồ ở vội, cách mấy cái giờ mới hồi phục.

“Nhớ rõ, người hảo.”

Quý Hiếu Thích một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, “Ngày mai có thời gian cùng nhau ăn một bữa cơm sao?”

Nàng như vậy trực tiếp, nhưng thật ra đem chúc bác sĩ cấp dọa sợ, một hồi lâu mới run run rẩy rẩy mà hồi phục nói: “Không thành vấn đề.”

Ở Quý Hiếu Thích chủ động hạ, một hồi làm người không biết nên khóc hay cười thân cận cứ như vậy bắt đầu rồi.

Chúc bác sĩ tên đầy đủ chúc tuần kiệt, một cái bình thường đến không thể càng bình thường tên.

Đối hẳn diện mạo, Quý Hiếu Thích kỳ thật đã có điểm mơ hồ, lại lần nữa gặp mặt mới cẩn thận mà đánh giá hẳn một phen. Hoàn toàn thanh tú quải, cả khuôn mặt đều thực bình thường, chỉ có một đôi mắt, xinh đẹp đến có điểm không giống nam sinh, mắt đuôi độ cung phi thường có hương vị.

Tổng hợp lên xem, là tiêu soái ca một quả. So với quý muện như vậy đại chúng hưởng soái ca, chúc bác sĩ cũng không có kém cõi nhiều ít.

Đều là đôi mắt sinh đến hảo a.

Quý Hiếu Thích ở trong lòng cảm thán một phen, trên mặt vẫn là bất động thanh sắc, “Chúc bác sĩ, người có bạn gái sao?”

“.....”

Chúc bác sĩ mở to hai mắt nhìn.

Này rốt cuộc là từ đâu ra dã chiêu số?

Quý Hiếu Thích nhìn đến vẻ mặt của hẳn, dứt khoát bất chấp tất cả, toàn bộ đem trong lòng lời nói đều cấp nói ra, “Chúc bác sĩ là Lục Dĩ đồng sự đi? Hẳn kết hôn thời điểm, người hẳn là cũng đã nhìn ra, hai người bọn họ là tương tác hợp chúng ta, lúc ấy ta không có gì tâm tình..... Chúc bác sĩ, người đừng cảm thấy ta có bệnh, ta chỉ là quá khổ sở, nói cho người sẽ làm ta dễ chịu một chút.”

Không chờ chúc tuấn kiệt nói chuyện, miệng nàng da thực mau phiên đi xuống, “Ta lúc ấy vừa mới thất tình không bao lâu, ta bạn trai cũ đi, là tay đâm du thời điểm nhận thức, võng luyện, ngài đừng cười ta. Nhưng là nói chuyện một trận lúc sau, ta ba mẹ thực mau sẽ biết tình huống của hã, như là điện ảnh cốt truyện giống nhau triều hã ném tàn nhĩn lời nói, người biết đến, ở bốn thị tưởng mua phòng ở vẫn là có khó khăn, nhà của chúng ta lại là người địa phương..... Ta kia bạn trai cũ cảm thấy bị nhục nhĩ, thực dứt khoát mà quĩng ta, một giĩy đồng hồ đều không mang theo do dự.”

Chúc bác sĩ nghiêm túc mà nghe nàng nói xong, nhĩn không được cười khĩ một tiếng.

Quý Hiĩu Thích ngĩng đầu nhĩn hã một cái, “Ta là cảm thấy, dù sao về sau cũng muốn biết đến, còn không bằng ở bắt đầu phía trước liền đem chuyện này nói, miễn cho chúng ta cho nhau nghi kỵ. Đại khái chính là như vậy cái tình huống đi, chúc bác sĩ, ta lớn lên cũng không kém, công tác cũng không tồi, trong nhà điều kiện tuy rằng bình thường, cha mẹ cũng là có ổn định công tác, không cần người giúp đỡ người nghèo. Người xem ta được không? Hành nói, chúng ta liền lấy kết hôn vì tiền đề kết giao nhĩn xem.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 76

Nàng nắm chặt nắm tay, nở nụ cười, “Ta đã nói bất động luyện ái.”

Quý Hiếu Thích này một phen lời nói, quả thực là mang theo long trời lở đất ý vị.

Cùng lần thứ hai gặp mặt nam nhân nói ra tới, chính nàng đều cảm thấy chính mình hẳn là điên rồi.

Điên rồi liền điên rồi đi.

Dù sao một cái hai cái đều không yêu nàng, có cái gì quan hệ đâu.

Tâm đã bị thọc một đao, tìm hạ nhậm thời điểm, nàng thật sự là không nghĩ lại bị thọc một đao.

Nói xong, Quý Hiếu Thích liền cúi đầu bắt đầu ăn cơm.

Nàng nghĩ thầm, liền tính cái này chúc bác sĩ muốn phải tay chạy lấy người, nàng cũng đến đem cơm ăn, bằng không nhiều lãng phí a.

Thoạt nhìn tốt như vậy giáo dưỡng người, hẳn là sẽ chủ động mua đơn đi? Chính mình vẫn là trở về đem chính mình kia phân tiền chuyển cho hẳn hảo.

.....

Đợi trong chốc lát, chúc bác sĩ lại còn không có đứng dậy ý tứ.

Quý Hiếu Thích buồn bực mà ngãng đầu, lại chú ý tới chúc bác sĩ này nghẹn cười, vẻ mặt bị nàng chọc cười biểu tình.

“Hành a.” Chú ý tới ánh mắt của nàng, chúc tuần kiệt thực sáng khoái mà gật đầu, lấy ra di động tới, “Cái gì tay du? Chúng ta có thể cùng nhau chơi, chơi thời điểm bồi dưỡng bồi dưỡng ‘tất yếu’ cảm tình.”

Quý Hiếu Thích: “.....”

Xem ra nổi điên còn không ngừng nàng một cái.

“Tuyệt địa cầu sinh a.”

Quý Hiếu Thích rầu rĩ mà đáp.

Ăn một bữa cơm, Quý Hiếu Thích liền có một cái lấy kết hôn vì tiền đề kết giao bạn trai.

Đáng tiếc cái này bạn trai ngày thường căn bản không tìm nàng nói chuyện, thoát nhìn vội đến muốn mệnh.

Quý Hiếu Thích do dự một chút, vẫn là không đem chuyện này cấp Mạnh Vân nói.

Nàng còn cảm thấy là cái vui đùa tới —— rốt cuộc như vậy không đứng đắn “Thân cận”, ai lại sẽ thật sự đâu?

Một cái tuần lúc sau, chúc bác sĩ rốt cuộc ở WeChat thượng tìm nàng.

Quý Hiếu Thích cầm lấy di động vừa thấy, liền thấy được hẳn lão cán bộ giống nhau tin tức.

“Ngủ rồi sao?”

.....

“Còn không có.”

“Kia cùng nhau chơi game đi?”

Quý Hiếu Thích kỳ thật đã thật lâu không có chơi trò chơi, nàng mỗi lần vừa mở ra trò chơi, liền sẽ nghĩ đến cùng quý muện song bài nhật tử.

Quý muện không nói lời nào, nàng một người cũng có thể ở bên kia vui vẻ chết.

Nhưng là chia đều tay lúc sau, này đó ngọt ngào hồi ức, cũng toàn bộ biến thành khó chịu.

“Ta nghiên cứu một cái tuần, phát hiện trò chơi này giống như cũng không khó khăn lắm.”

“.....”

Quý Hiếu Thích quả thực hết chỗ nói rồi.

Cảm tình này một cái tuần chơi game đi!

Nhưng là chúc bác sĩ không chỉ có bồi nàng nổi điên, thật đúng là đi nghiên cứu trò chơi, nàng cũng nói không nên lời cự tuyệt nói, biệt biệt nữ nữ mà đổi mới một chút, bò lên trên trò chơi.

Trước xóa quý muện bạn tốt, nàng lúc này mới tiếp chúc bác sĩ song bài mời.

Đội nội giọng nói một khai, chúc bác sĩ kia một phen hảo giọng nói liền rõ ràng mà từ tai nghe truyền ra tới.

“Người thích câu vẫn là thích mới vừa thương?”

“.....”

Quý Hiếu Thích kỳ thật rất lợi hại.

Nàng không phải bình thường nữ sinh, chỉ tìm người mang nàng, nàng là có thể cưỡi ngựa có thể đánh giặc công chúa, chơi trò chơi tự nhiên cũng không cam lòng yếu thế, một người có thể chém ra một mảnh thiên tới.

Đã từng cùng quý muện cùng nhau chơi thời điểm, quý muện vẫn luôn không thể nào nói chuyện, nàng lại vừa mới bắt đầu chơi không bao lâu, giống nhau đều bị chết thực mau, chỉ có thể nhìn quý muện một người giết đến cuối cùng, mang nàng ăn gà.

Sau lại nàng dần dần mà cũng chơi ra cảm giác, có thể đuổi kịp hăn nện bước.

Chỉ là quý muện người này, tương đối tín nhiệm chính mình, đôi khi hai người lục soát địa phương tương đối nghèo, không có gì hảo thương, hăn liền sẽ làm Quý Hiếu Thích khẩu súng cho hăn.

“Ta mang người là đến nơi.”

Tuy rằng có điểm cường thế, nhưng là lúc ấy Quý Hiếu Thích chỉ cảm thấy mãn tâm mãn ý ngọt ngào.

Nàng thích người, chính là như vậy cường.

Kỳ thật Quý Hiếu Thích chính mình cũng có thực am hiểu thương.

“Ta dùng M416 dùng đến tốt nhất.”

Chúc bác sĩ “Ân” một tiếng, “Hảo, ta đã biết.”

Nhiều lời vô ích, hai người dứt khoát mà bài đi vào, bắt đầu rồi nhân sinh đệ nhất đem khai hắc chi lữ.

Chương 67 phiên ngoại · tiểu thất

Phiên ngoại · muôn sông nghìn núi (2)

Quý Hiếu Thích thực mau liền phát hiện chúc bác sĩ phong cách.

Hắn hoàn toàn không giống như là một cái trò chơi tay mới, lục soát vật tư tốc độ thực mau, cũng không hỏi những cái đó tay mới tất hỏi vấn đề, có thể thấy được tới kiến thức cơ bản thực vững chắc.

Có chút ưu tú người làm cái gì đều ưu tú a.

Quý Hiếu Thích ở trong lòng cảm thán một phen.

Chúc bác sĩ xem nàng nhân vật tại chỗ phát gốc, đột nhiên ở trong giọng nói cười một tiếng, “Quý Hiếu Thích.”

“Ân..... Ân?”

“Nơi này có M416, trong chốc lát cho người bồi lại đây.”

Quý Hiếu Thích sửng sốt một chút, “Nga hảo, vậy người dùng cái gì?”

Chúc bác sĩ tùy tiện báo mấy cái thương tên, “..... Đều có thể.”

Nếu đã bắt đầu nói chuyện, đội nội trong giọng nói cũng không phụ vờ vờ mới nặng nề, hai người có một câu không một câu mà hàn huyên lên.

“Này đem có thể hay không có quái a?”

“Người thật sự mới chơi một cái tuần sao? Vì cái gì đẳng cấp đã như vậy cao?”

“Người có thể mang ta ăn gà sao?”

.....

Chúc bác sĩ ở kia đầu muện thanh cười một hồi lâu, “Vì cái gì không phải người dẫn ta ăn gà đâu?”

“Ách..... Cái này giống nhau đều là nam sinh lời kịch sao, ta sợ ta nói, làm người xấu hổ a.”

Nói chuyện thời điểm, bên cạnh có tiếng bước chân, Quý Hiếu Thích tìm phía dưới hướng, cầm UZI “Lộc cộc” quét một trận, dứt khoát mà xử lý người kia.

Chúc bác sĩ cũng ở thời điểm này chạy tới, đem nòng thích M416 cùng viên đạn ném cho nàng.

“Ta không sợ xấu hổ. Có muội tử mang, rõ ràng là thực vinh hạnh sự tình a.”

Bởi vì hần nói như vậy, Quý Hiếu Thích cũng có chút khẩn trương, sợ chính mình phát huy đến không tốt.

Chẳng qua nàng vẫn là rất vui vẻ.

Ai nguyện ý vẫn luôn làm bị người lên án muội tử người chơi, thổ ti hoa, ôm đùi đâu? Nếu là chơi trò chơi, khẳng định là tướng chính mình CARRY a!

Quý Hiếu Thích cùng chúc bác sĩ trình độ không sai biệt lắm, đều là trung thượng, không có kéo chân sau, hai người giết đến cuối cùng cũng là tương đối nhẹ nhàng.

Liên tiếp bài tam đem, ăn gà hai thanh, một khác đem vận khí không tốt, nhưng cũng vào tiền tam.

Quý Hiếu Thích đã lâu không có chơi trò chơi, hơi có chút chưa đã thèm.

Chỉ là thời gian đã chậm, nàng nghĩ chúc bác sĩ ngày mai còn muốn đi làm, cũng ngưng ngưng lại tiếp tục khai.

Chúc bác sĩ biết nàng do dự, chủ động hỏi: “Ngày mai muốn hay không tiếp tục chơi?”

Quý Hiếu Thích liếm liếm môi, “Có thể hay không ảnh hưởng người a? Nghe nói bác sĩ đều rất bận.....”

Muốn viết luận văn gì đó.....

Chúc bác sĩ cười khẽ một tiếng, “Không vội. Người có rảnh liền WeChat kêu ta.”

***

Tuy rằng cảm tình thượng không có gì tiến triển, Quý Hiếu Thích cùng chúc bác sĩ lại thành trong trò chơi hảo đáp tử.

Quý Hiếu Thích trước kia chơi trò chơi thời điểm nhận thức không ít người, trong đó cũng có một đôi làm đối tượng tiêu bằng hữu, nữ sinh là đại bốn học sinh, nam sinh là vừa rồi tốt nghiệp một năm công tác đảng, hiện tại bọn họ bốn bài kém hai người, Quý Hiếu Thích liền một lần nữa liên hệ hai người bọn họ, đem bọn họ kéo tới cùng nhau bốn bài.

Nữ hài tử kia nick name kêu quả bưởi, tính tình cùng Quý Hiếu Thích còn rất giống, đều là tùy tiện có cái gì nói cái gì loại hình.

Quả bưởi vào đội, nhìn thoáng qua phối trí, “Di? Tiêu thất, phía trước người cái kia sư phụ đâu? A?”

Quý Hiếu Thích phía trước sư phụ chính là quý muện, quả bưởi bọn họ cũng nhận thức, cũng là cùng nhau chơi đùa.

Chẳng qua hẳn cảm thấy quả bưởi có điểm đồ ăn, liền hô mặt khác hai cái nam sinh cùng bọn họ cùng nhau bốn bài thượng phân, dần dần mà liền bất hòa quả bưởi bọn họ này đối cùng nhau.

Quả bưởi lời này vừa ra, Quý Hiếu Thích trầm mặc xuống dưới.

“Ai.....”

“Không phải nga,” chúc bác sĩ đột nhiên ra tiếng, cười tùm tùm mà đã mở miệng, “Ta là tiểu thất đồ đệ, cho nên nàng cũng muốn mang mang ta a.”

Quả bưởi nhẹ nhàng thở ra, liên tục gật đầu, “Nga nga nga, như vậy a, không thành vấn đề!”

Nàng còn đương tự mình nói sai.

Chờ buổi tối kết thúc tổ bài lúc sau, Quý Hiếu Thích nằm ở trên giường lăn qua lộn lại một hồi lâu, cuối cùng vẫn là sờ soạn di động lại đây, ấp ủ một phen, cấp chúc bác sĩ đã phát tin tức.

“Cảm ơn.”

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 77

Chúc bác sĩ hồi thật sự mau, “Cảm tạ cái gì?”

“Hôm nay.....”

“Không phải nói lấy kết hôn vì tiền để kết giao sao? Còn muốn như vậy khách khí?” Mặt sau còn theo một cái tiểu cầu lăn lộn biểu tình.

Quý Hiếu Thích đối với màn hình một hồi lâu, yên lặng mà trở về một chuỗi dấu ba chấm qua đi.

“.....”

“Hành.”

Không thể tưởng được chúc bác sĩ cư nhiên là loại người này!

Cư nhiên là thích dùng biểu tình bao người!

Quý Hiếu Thích ngo ngoe rục rịch, có điểm tưởng cho hẳn chia sẻ một ít biểu tình bao, do dự một phen vẫn là làm bãi.

Ngủ ngủ!

Chỉ là như vậy tổ bài hướng phân một trận, Quý Hiếu Thích cùng chúc bác sĩ vẫn như cũ vẫn là không có gì tiến triển.

Chúc bác sĩ vẫn là như vậy nhàn nhạt bộ dáng, nhưng thật ra Quý Hiếu Thích chính mình trong lòng trước nói thầm lên.

Người này là có ý tứ gì? Sẽ không thật đem nàng trở thành bồi chơi đi?

.....

Quý Hiếu Thích càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Thừa dịp cuối tuần, nàng thử mà cấp chúc bác sĩ đã phát cái tin tức.

“Chúc bác sĩ, có thời gian cùng nhau ăn một bữa cơm sao? Chúng ta mặt đối mặt song bài nha:)”

Chúc bác sĩ hồi thật sự mau, “Hảo.”

Quý Hiếu Thích nghĩ nghĩ, đi phòng khách cho nàng mẹ nói một tiếng, “Mẹ, ngày mai ta muốn đi ra ngoài ăn cơm.”

Quý mẹ mụ mụ bởi vì quý muộn sự tình, bị Quý Hiếu Thích tức giận đến huyết áp đều cao, đi bệnh viện nằm một cái tuần lúc sau, về nhà liền đối Quý Hiếu Thích không có gì sắc mặt tốt.

Nghe xong Quý Hiếu Thích lời này, quý mẹ mụ nóng nảy, đôi mắt trừng, sắc mặt nặng nề mà cảm tức nhìn nàng, “Làm gì đi? Lại đi cùng cái kia tiểu bụi đời trộm gặp mặt?”

Quý Hiếu Thích đã không dám cùng nàng mẹ tranh luận, sợ nàng mẹ một cái không cẩn thận lại tiến bệnh viện.

Chỉ là nói như vậy lời nói, nàng thật sự là không tiếp thu được.

Quý Hiếu Thích hít sâu một hơi, thấp giọng nói: “Đệ nhất, không phải cùng hãn gặp mặt, ta chẳng lẽ không có khác bằng hữu sao? Đệ nhị, không cần dùng tiểu bụi đời tới gọi người khác, thực không có tổ chất.”

Quý mẹ mụ run rẩy ngón tay nàng, “Ta không tổ chất? Ta này còn không phải là vì ngươi.....”

Này thao thao bất tuyệt thật sự là làm người không muốn nghe đi xuống, Quý Hiếu Thích thở dài.

“Ta đã cùng hã chia tay, chia tay! Về sau liền không cần lại nói người này.”

Nói xong, nàng liền quay đầu vào phòng.

Quý mù mù được đến muốn đáp án, cũng không có theo đuổi không bỏ.

Nàng ngày thường cũng không phải không nói lý người, đại khái là bởi vì, quý muộn thật sự là quá không được nàng tâm đi.

“Nam nhân lớn lên đẹp có ích lợi gì.”

Quý mù mù một người ở phòng bếp toái toái niệm vài câu, nhin không được thở dài.

Quý Hiếu Thích nằm ở trên giường, lăn qua lộn lại, chỉ cảm thấy nguyên bản không tòi tâm tình té ngã đấy cốc.

Nàng gần nhất cảm xúc kỳ thật đã khôi phục không ít, liền lớp học học sinh đều so phía trước một trận càng dính nàng một ít, nhưng là quý mù mù nói mấy câu, khiến cho nàng một lần nữa nhớ lại quý muộn sự.

So với khổ sở, Quý Hiếu Thích kỳ thật là càng tức giận.

Nàng khí quý muộn không kiên định, khí hã không thể đứng ở nàng phía sau đối kháng toàn thế giới.

Quý Hiếu Thích vẫn luôn cảm thấy, chính mình thần kinh, là có điểm lãng mạn ước số.

Lục Dã cùng Mạnh Vân một đường đi được nhấp nhô, phân biệt ba năm lại còn có thể một lần nữa ở bên nhau, thật sự là rất giống lãng mạn ngôn tình

tiểu thuyết.

Nàng có điểm hâm mộ, cũng có chút muốn như vậy tình yêu.

Chẳng sợ chỉ là bình bình đăm đăm luyện ái, nàng cũng hy vọng tiến hành đến hơi chút lãng mạn một ít.

Nàng cùng quý muện tương ngộ thật sự là rất giống tiểu thuyết, sau lại đảo truy, luyện ái, liên tiếp phát triển đều phi thường lãng mạn, nhưng là nếu là tiểu thuyết, vương tử là tuyệt không sẽ bởi vì một chút cản trở liền ném xuống công chúa chạy trốn.

Quý muện lòng tự trọng có bao nhiêu cường, Quý Hiếu Thích liền có bao nhiêu không cam lòng.

Nàng ở hẳn trong lòng, thậm chí đều so ra kém hẳn về điểm này buồn cười lòng tự trọng —— liền giây giữa đều không có giây giữa một chút, không chút do dự liền đem nàng ném xuống.

Quý Hiếu Thích ngẫm lại đều cảm thấy muốn chọc giận điên rồi.

Cuối tuần ăn cơm thời điểm, chúc bác sĩ mãi cảm mà cảm giác được nàng cảm xúc hạ xuống.

Ngày hôm qua chơi trò chơi thời điểm còn hảo hảo.....

Chúc bác sĩ nghĩ nghĩ, dùng sạch sẽ chiếc đĩa cấp Quý Hiếu Thích lột cái tôm, phóng tới nàng trước mặt hâm thượng.

Quý Hiếu Thích rầu rĩ địa đạo thanh tạ.

Chúc bác sĩ nở nụ cười, “Có cái gì không vui, cũng có thể cùng ta nói nói a.”

Quý Hiếu Thích thở dài, “Không có gì, cùng người trong nhà náo loạn điếm không thoải mái.”

Chúc bác sĩ “Ân” một tiếng, xoay đề tài, “Trong chốc lát có đi hay không xem điện ảnh?”

“..... A?”

Vốn dĩ nói tốt mặt đối mặt khai hắc, bởi vì gia nhập xem điện ảnh này một cái hạng mục, một chút liền ái muội lên, biến thành cùng loại hện hò hoạt động.

Quý Hiếu Thích có điếm ngượng ngùng.

Nàng cùng quý muện cũng xem qua điện ảnh, nhưng là nàng thông cảm quý muện kinh tế trạng huống giống nhau, lại không bằng lòng AA, cho nên ngẫu nhiên mới có thể nhắc tới đi ra ngoài cùng nhau ăn cơm đi dạo phố xem điện ảnh.

Kỳ thật tuy rằng quý muện tiền kiếm không nhiều lắm, thỉnh nàng xem điện ảnh ăn cơm tiền vẫn phải có, chính là chính nàng nghĩ muốn thông cảm muốn thông cảm, muốn chiếu cố mặt mũi của hã.....

Hiện tại nhớ tới, trừ bỏ chính mình một khang cô dũng, thật là không có gì hồi ức một đoạn chuyện xưa.

Không chừng chính mình hành vi còn chạm được quý muện kia thật cẩn thận thần kinh đâu.

Nhưng là cùng chúc bác sĩ ở bên nhau thời điểm, liền tính là cường thế như Quý Hiếu Thích, cũng là bị chiếu cố kia một phương.

Chúc bác sĩ trước một bước lấy lòng điện ảnh phiếu, cho nàng mua đồ uống cùng bắp rang.

Hai người cầm giấy ly đi cùng một chỗ, giống như là bình thường tuổi trẻ tiểu tình lữ giống nhau.

Quý Hiếu Thích đột nhiên ý thức được, chính mình còn không biết chúc bác sĩ bao lớn, nhìn dáng vẻ của hắn —— một thân hừ nhàn trang, cũng nhìn không ra tuổi, liền hai mươi mấy tuổi bộ dáng a.

Hắn là cùng Lục Dĩ giống nhau đại?

Quý Hiếu Thích nghĩ liền hỏi ra tới.

Chúc bác sĩ cười cười, “Ta ba mươi hai.”

Quý Hiếu Thích hoảng sợ, “Ba mươi hai?!”

“Nhìn không ra tới sao?”

“Ân, nhìn không ra tới.”

Đây là so Lục Dĩ còn muốn lớn hơn một chút.

Nhìn đến nàng biểu tình, chúc bác sĩ vui vẻ, “Ta không phải GAY, cũng không tật xấu, đừng dùng loại này ánh mắt xem ta a.”

Quý Hiếu Thích khụ khụ, che dấu một chút chính mình nào bổ, “Không có không có, ta không cái kia ý tứ.....”

“Ta phía trước luyện ái nói chuyện bảy năm.”

Chúc bác sĩ khinh phiêu phiêu một câu, liền cho nguyên vẹn tưởng tượng không gian.

“Bảy năm a.....”

Quý Hiếu Thích nghĩ nghĩ, nếu là bảy năm luyện ái, chia tay lúc sau, không chừng lại bảy năm nội nàng đều không nghĩ yêu đương.

Nàng tức khắc đối chúc bác sĩ nghiêm nghị khởi kính, “Hảo một cái tình thánh.”

Chúc bác sĩ đã đối nàng mạch não tập mãi thành thói quen, ngón trở gập lên, thân mật mà gõ một chút nàng đầu.

“Cho nên người có thể tùy ý về phía ta nói hết, ta tuy rằng cấp không được cái gì tốt kiến nghị, nhưng là ít nhất có thể đồng cảm như bản thân mình cũng bị một chút.”

“Có một số việc, một người nghĩ sẽ tương đối khó chịu, nhưng là hai người cùng nhau nghĩ, khả năng cũng không như vậy vất vả.”

Trong nháy mắt, Quý Hiếu Thích đột nhiên cảm thấy, chính mình khả năng bị loại này ôn nhu đánh trúng.

Nàng mềm mại nội tâm, tựa hồ cùng một người khác bắt đầu rồi cộng minh.

Có lẽ là kiên cường lâu lắm, Quý Hiếu Thích có điểm quyền luyện như vậy ôn nhu.

Có điểm bắt đầu quyền luyện như vậy bị chiếu cố cảm giác.

Thời gian phi giống nhau mà trốn, đảo mắt liền tới rồi cuối mùa xuân hạ sơ.

Quý Hiếu Thích trước tiên được đến Mạnh Vân mang thai tin tức.

Đây chính là trăm triệu không nghĩ tới, nàng xem Lục Dĩ như vậy, còn tưởng rằng hẳn nghĩ nhiều cùng Mạnh Vân quá mấy năm hai người thế giới đâu, nào biết cư nhiên quay đầu liền mang thai.

Thừa dịp cuối tuần, Quý Hiếu Thích đem Mạnh Vân hẹn ra tới, cùng đi ăn lẩu.

Mạnh Vân mặt mày vẫn là ôn nhu, nhưng là ôn nhu lại mang theo một ít mẫu tính quang huy —— Quý Hiếu Thích tuyệt đối sẽ không thừa nhận đây là nàng tâm lý tác dụng.

“Ngoan bảo a.....”

Mạnh Vân ăn uống so phía trước lớn không ít, “Bá bá bá” điểm một đồng lớn đồ ăn, không nhanh không chậm mà ném vào canh đi xuyên.

“Tân lang tìm được rồi không?”

Quý Hiếu Thích trong nháy mắt liền héo, “Người làm gì đã kích người khác.”

“Năm vạn đồng tiền đâu? Từ bỏ?”

Quý Hiếu Thích cắn giận, “Lục Dã đem người dạy hư, người không phải trong lòng ta cái kia ôn nhu Tiểu Điem Điem.”

Mạnh Vân thở dài, “Ta đây cho người chia sẻ kia một nửa kia đi.....”

Kỳ thật Mạnh Vân cũng không có gì tiền, Quý Hiếu Thích là biết đến, nhưng là nàng cùng Lục Dã kết hôn lúc sau, Lục Dã quyết đoán nộp lên tiền tiết kiệm cùng tiền lương tạp, không được Mạnh Vân dùng nàng tiền lương trợ cấp gia dụng.

“Lục Dã nói, làm ta đem tiền lương đương tiền tiêu vặt, không đủ lại lấy hăn, ngày thường trong nhà chi tiêu đều dùng hăn, cho nên ta..... Còn tính có điểm tiền tiết kiệm.”

Kỳ thật không cần thiết phân như vậy thanh.

Quý Hiếu Thích biết, Mạnh Vân nói như vậy, cũng là vì an nàng tâm, tưởng giúp nàng chia sẻ một nửa, sợ nàng cảm thấy dùng Lục Dã tiền, xấu hổ.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 78

Mạnh Vân nhìn nàng sắc mặt, “Tiểu thất.....”

Quý Hiếu Thích cười một tiếng, cho nàng gấp khối thịt đặt ở trong chén.

“Ta cùng chúc bác sĩ đang nói luyện ái đâu.”

“..... Thật sự?”

Mạnh Vân có điểm không thể tin được, như vậy đột nhiên, ai biết là thiệt hay giả a.

“Thật sự a!” Quý Hiếu Thích nhượng mày, mở ra WeChat cho nàng xem.

Nàng cùng chúc bác sĩ lịch sử trò chuyện kéo không đến để.

Cư nhiên đã hàn huyên nhiều như vậy?

Quý Hiếu Thích cấp Mạnh Vân xem thời điểm, chính mình đều có điểm không dám tin tưởng.

Vốn dĩ chỉ là đơn thuần mà khai hắc bạn tốt, mỗi ngày lời kịch đều không sai biệt lắm, “Tới sao”, “Tới”, “Lên trò chơi” linh tinh, là từ khi nào bắt đầu, cũng dần dần mà bắt đầu liêu chút có không đâu?

Quý Hiếu Thích ánh mắt tụ tập đến giữa mỡ hành.

Là không lâu phía trước chúc bác sĩ cho nàng phát nói, lúc ấy nàng kỳ thật đã ngủ, ngày hôm sau buổi sáng mới nhìn đến.

“Vớì ta mà nói, một sự kiện kết thúc cần thiết cùng bắt đầu giống nhau dứt khoát, ướt át bản thủ không phải phong cách của ta, nhận định liền đi làm, làm không nổi nữa liền kết thúc, kỳ thật rất nhiều chuyện không trong tưởng tượng như vậy hối hận, cho nên không cần do dự, đi theo chính mình tâm đi liền hảo.”

“Ngủ ngon.”

Chương 68 phiên ngoại · tiểu thất

Phiên ngoại · muôn sông nghìn núi (xong)

Mạnh Vân nhìn thoáng qua, liền biết Quý Hiếu Thích nói được là thật sự.

Nàng kỳ thật rất do dự, một bên là bạn tốt, một bên là Lục Dĩ đồng sự —— cũng không phải khác cái gì, chính là sợ Quý Hiếu Thích tâm còn ở quý muện trên người, nhân gia chúc bác sĩ cũng đã động thiệt tình.

Mạnh Vân thở dài, thả khối mao bụng tiến cay trong nôi, có một chút không một chút mà xuyên.

“Tiểu thất..... Người thật sự đã buông xuống sao?”

Quý Hiếu Thích ý nghĩ còn dừng lại ở nàng cùng chúc bác sĩ lịch sử trò chuyện thượng đầu, đột nhiên một chút nghe được Mạnh Vân thanh âm, vững chắc mà sửng sốt một chút.

Một hồi lâu nàng mới hồi phục tinh thần lại, nhấp môi, thở dài, “Nào có cái gì buông không bỏ hạ, trên thế giới căn bản không có gì nhất thích hợp người, chỉ có thích hợp cùng càng thích hợp khác biệt mà thôi.”

Quý Hiếu Thích khó được nói chuyện như vậy giống thật mà là giả, nhưng là Mạnh Vân lại nhẹ nhàng thở ra.

Nếu nàng đã có thể sử dụng như vậy bình thân ngữ khí nói chuyện này, kia chứng minh nàng trong lòng kỳ thật đã buông xuống hơn phân nửa.

Quý Hiếu Thích chính là tốt như vậy hiểu tính tình.

Mạnh Vân nở nụ cười, “Kia hôm nào cùng nhau ăn cơm đi, chúng ta lại thêm Lục Dã cùng chúc bác sĩ?”

Quý Hiếu Thích hoành nàng liếc mắt một cái, “Ta cũng không nên. Người cùng Lục Dã vốn dĩ liền đủ nị oai, hiện tại người vẫn là so thiên trọng thai phụ, ta một người ăn cấu lương còn chưa đủ, người còn tính toán lại kéo cái người bị hại sao?”

“.....”

Hai người náo loạn một trận, Lục Dã liền khẩn trương hề hề mà tới đón người.

Quý Hiếu Thích trêu chọc vài câu, hướng tới Mạnh Vân phát phát tay, “Ta đây đi trở về.”

“Làm Lục Dã đưa người bá! Hăn khẳng định lái xe tới.”

Quý Hiếu Thích nhướn mày, tâm huyết dâng trào, “Oa, ngoan bảo, người như vậy sẽ làm ta rất khó chịu..... Chờ, ta lập tức gọi người tới đón ta.”

Nói, nàng một chiếc điện thoại liền đánh cho chúc bác sĩ.

Chúc bác sĩ thực mau tiếp lên, “Tiểu thất?”

Quý Hiếu Thích “Ân” một tiếng, “Nam..... Bằng hữu, hiện tại có một đôi tình lữ ở trước mặt ta tú ân ái, ta rất khó chịu, người nguyện ý lập tức tới đón ta, rời đi cái này thị phi nơi sao?”

Chúc bác sĩ một câu vô nghĩa đều không có, “Người ở nơi nào?”

.....

Chờ chúc bác sĩ đến thời điểm, Lục Dã cùng Mạnh Vân đã bị Quý Hiếu Thích oanh đi rồi, nàng một người ăn không ngồi rồi mà đứng ở tiệm lẩu ngoại, có một chút không một chút mà đá trên mặt đất hòn đá nhỏ.

Chúc bác sĩ đình hảo xe, xa xa mà nhìn nàng trong chốc lát.

Quý Hiếu Thích đáng người so Mạnh Vân cao lớn nhiều, nhưng là một chút đều không trảng, thoạt nhìn chính là vừa lúc phối hợp, cao vóc thêm gầy gầy chân dài, tràn đầy đều là ngự tử mùi vị.

Chỉ là như vậy xem qua đi, trên người nàng thiếu chút cường thế hương vị, cúi đầu bộ dáng nhưng thật ra có vẻ đáng yêu lên.

Chúc bác sĩ lo chính mình cười trong chốc lát.

Chờ Quý Hiếu Thích vừa nhắc đầu, mới phát hiện người nọ đã ở phố đối diện đứng một hồi lâu, còn vẫn không nhúc nhích bộ dáng.

Nàng có chút sinh khí, lấy ra di động cách một cái lộ bùm bùm mà cho hẳn phát WeChat.

“Làm gì bất quá tới? Có phải hay không rình coi ta đâu! Sao lại thế này a làm ta một người ở cửa tiệm xấu hổ! Người xem trên đường thật nhiều người đều đang xem ta, khẳng định là cảm thấy ta bị người vứt bỏ.....”

Cuối cùng một câu thoạt nhìn thập phần oán phụ cảm giác.

Chúc bác sĩ vui vẻ nửa ngày, trở về hai chữ.

“Liên tới.”

Quý Hiếu Thích thượng chúc bác sĩ xe liền bắt đầu hối hận.

Nàng đem chính mình vừa mới hành vi định tính vì một loại làm nũng.....
Chính là nàng lúc này lấy cái gì lập trường ở làm nũng đâu?

Quý Hiếu Thích trộm mà nhìn chúc bác sĩ sườn mặt vài mắt, không có phát hiện hẳn có cái gì dị thường.

Nàng hơi hơi mà nhẹ nhàng thở ra, thanh thanh giọng nói, “Chúc bác sĩ, hôm nay..... Cảm ơn người.”

Chúc bác sĩ nhượng mày, “Cảm tạ cái gì?”

“Liên..... Đều cảm ơn a.”

“Bạn trai tới đón bạn gái không phải theo lý thường hẳn là sao?”

“.....”

Quý Hiếu Thích thở dài, trong giọng nói mang theo không tự giác hoang mang, “Chúng ta..... Nay liên tính yêu đương sao?”

“Đương nhiên rồi.” Chúc bác sĩ đánh cái tay lái, hơi hơi một gật đầu, “Chúng ta cùng nhau ăn cơm, cùng nhau chơi game, cho nhau nói sớm an ngủ ngon, cái này cũng chưa tính yêu đương sao?”

Quý Hiếu Thích nở nụ cười, “Nhìn không ra tới, chúc bác sĩ còn rất tân triều.”

Chúc bác sĩ nhẹ nhàng mà gõ một chút cái trán của nàng, “Tiểu băng hữu, thúc thúc cũng có thể tân triều a, người đây là khinh thường người nga.”

Quý Hiếu Thích “Hừ” một tiếng, “Đã biết, thúc thúc thúc.”

***

Quý Hiếu Thích liền cùng chúc bác sĩ như vậy thật không minh bạch mà chỗ xuống dưới.

Chỉ là năm vạn khối hôn lễ sự tình, nàng lại còn không có nói.

Nàng không nghĩ làm chúc bác sĩ cảm thấy, chính mình cùng hẳn kết giao, chỉ là vì tìm người gánh vác năm vạn khối tiền đặt cọc —— cũng không nghĩ làm chúc bác sĩ cảm thấy nàng là đang ép hôn, rốt cuộc hai người duy nhất thân mật tiếp xúc chính là ở rạp chiếu phim kéo một lần tay nhỏ, liền thân cũng chưa thân quá đâu.

Mắt thấy định tốt tiệc cưới thời gian từng ngày gần, Quý Hiếu Thích hoành tâm, chính mình đi liên hệ hôn khánh công ty, định rồi lưu trình, lại đi thử áo cưới.

Đương nhiên, lúc này Mạnh Vân đã từ tư nhân nhà trẻ từ chức, mỗi ngày ở nhà nhàn trường năm, tự nhiên chạy tới bồi nàng cùng nhau.

Hơn nữa nàng giống như cam chịu Quý Hiếu Thích tân lang chính là chúc bác sĩ tới.

Quý Hiếu Thích cũng không nghĩ giải thích này phức tạp tình huống, chọn hảo áo cưới, lại trộm đi chụp một người ảnh cưới.

Nàng quyết định tùy hứng một hồi.

Có lẽ như vậy một người ảnh cưới xem như tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, nhưng là nàng cố tình làm như vậy.

Trải qua quý muộn chuyện này, Quý Hiếu Thích cảm thấy chính mình đã ly triết học gia phi thường tiếp cận, nàng ngộ ra nàng nhân sinh triết học.

Đừng hy vọng nam nhân như vậy đại móng heo đem người đặt ở đệ nhất vị, không ai sẽ so với chính mình càng ái chính mình!

Nàng liền tính là không có tân lang, tổng có thể gả cho chính mình đi, gả cho chính mình trong tưởng tượng tình yêu.

Nhất định sẽ có một người cùng nàng giống nhau, lãng mạn lại nhiệt liệt, chân thành lại cảm tính, thiện lương lại quật cường.

Nàng phải gả cho người như vậy.

Quý Hiếu Thích cấp tất cả mọi người đã phát thiệp mời, che trời lấp đất.

Chính là thư mời thượng không có tên, tân lang cùng tân nương tên đều không có.

Quý mù mù vẫn là từ Quý Hiếu Thích đại cô chỗ đó thu được tin tức, nàng cơ hồ phải bị khí điên rồi, vọt vào Quý Hiếu Thích phòng.

“Người muốn kết hôn? Cùng ai? Quý Hiếu Thích! Người lá gan càng lúc càng lớn a! Chuyện lớn như vậy đều không nói cho ta cùng người ba? Người tính toán tiền trăm hậu tấu sao?!”

Quý Hiếu Thích đang nhức đầu dư khoản đâu, bị nàng mẹ như vậy một rống, dứt khoát buông bút.

“Mẹ người có thể hay không nhẹ điếm?”

“Nha rống, người hiện tại là ở đối với người mẹ nói chuyện thái độ sao? Người còn biết ta là mẹ người?.....”

“Dù sao không phải người tưởng như vậy.”

“Đó là loại nào? Người nhưng thật ra nói nói xem a!”

Quý Hiếu Thích thở dài, “Dù sao không phải quý muện, có thể yên tâm sao? Liền tính là người khác, người không thích, chúng ta không lãnh chứng là đến nơi bái, hôn lễ xong liền đem hãn quăng.”

“Người!.....”

Quý mụ mụ còn không có tới kịp đem tiếp theo câu rống ra tới, Quý Hiếu Thích điện thoại liền vang lên.

Nàng đang lo không biết như thế nào kết thúc cùng nàng mẹ nó đối thoại đâu, nghe được tiếng chuông, vội vàng không quan tâm mà tiếp lên.

“Uy?”

“.....” Chúc bác sĩ thanh âm mang theo một tia nhẵn nạy, “Người xuống lầu.”

“A?” Quý Hiếu Thích dừng một chút, “Hạ chỗ nào đi?”

“Nhà người dưới lầu, xuống dưới.”

Quý Hiếu Thích nhìn chăm chăm nàng mẹ phần nộ ánh mắt, ăn mặc dép lê quần ngủ run run rầy rầy ngẫm lâu.

Chúc bác sĩ phía trước đưa quá nàng về nhà, biết nhà nàng ở tại cái nào tiểu khu.

Lúc này hẳn chính đem xe ngừng ở nhà nàng hàng hiên phía dưới dừng xe vị thượng, người còn lại là dựa vào cạnh cửa ở xuất thần.

Quý Hiếu Thích đại khái cũng đoán được hẳn là vì cái gì tới.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 79

“Đây là chúng ta cách vách hàng xóm dừng xe vị.....”

Chúc bác sĩ cười đôi mắt, nhăn nạy mà néo néo mũi, “Quý Hiếu Thích.”

“Ai! Ngài nói!”

“Vớ ai kết hôn?”

Quả nhiên.

Quý Hiếu Thích thở dài, “Sự tình không phải người tưởng như vậy.....”

Chúc bác sĩ hít sâu một hơi, cứ nhiên không có thẹn quá thành giận, mà là ngăn chặn hỏa khí, “Hào, vậy người nói nói là cái dạng gì. Ngoại tình?”

“Sao có thể!” Quý Hiếu Thích nổi giận, “Ta là cái loại này người sao?!”

Chúc bác sĩ trầm mặc mà nhìn nàng.

“Ta kia không phải..... Phía trước đi, đầu của ta nóng lên, đem tiền đặt cọc giao.....”

Quý Hiếu Thích đem sự tình đại khái công đạo một chút.

“..... Tổng không thể lãng phí đi! Năm sao cấp khách sạn đâu, thỉnh đại gia ăn tiệc còn không hảo sao? Tốt xấu làm ta thu điểm bốn trở về a, bằng không ta đều phải đi mượn lửa thái phó đuôi khoản.”

Chúc bác sĩ quả thực hết chỗ nói rồi, “Kia vì cái gì không nói cho ta?”

Quý Hiếu Thích nâng mi xem hẵn, “Người tưởng kết hôn? Vẫn là muốn mượn ta năm vạn a? Không cần, thật không có việc gì, coi như trước tiên diễn luyện một chút a. Ta tính qua, dựa theo chúng ta nơi này thị trường, một vị trí 1000, một bàn cũng có thể hồi bốn một vạn đâu.....”

“Người đều không hỏi ta, như thế nào biết ta có nghĩ?”

Quý Hiếu Thích nghỉ ngơi thanh.

Chúc bác sĩ nhăn nạy lại nhăn nạy, vẫn là đem mắt kính ném vào trong xe, túm chặt Quý Hiếu Thích thủ đoạn, ấn nạng đầu nặng nề mà hôn đi xuống.

“Tiểu bằng hữu, kết hôn đi.”

Quý Hiếu Thích mở to hai mắt nhìn, ngờ ngốc mà nhìn gần gũi phóng đại, chúc bác sĩ mặt mày.

Hắn đôi mắt vẫn là xinh đẹp, để sát vào càng xinh đẹp, làm cả khuôn mặt đều sáng lên.

“Người, người không cần nói giỡn.....”

Đột nhiên bị cưỡng hôn, Quý Hiếu Thích mặt không tự giác mà đỏ, thanh âm cũng yếu đi xuống dưới.

“Không nói giỡn.” Chúc bác sĩ cầm tay nạng, “Không có người khác liền hảo, đều tới kịp.”

Hắn khai hậu tòa môn, xách một đồng lớn trái cây đồ bỏ đóng gói hộp ra tới, một thân áo sơmi tây trang, lôi kéo ăn mặc áo ngủ dép lê Quý Hiếu Thích, thoát nhìn quái dị rồi lại phối hợp.

“Mang ta đi trông thấy người ba mẹ đi.”

Quý Hiếu Thích thật sự bị dọa tới rồi, “Không cần như vậy a. Chúc bác sĩ, ta..... Ta còn không có chuẩn bị tốt.....”

“Người chán ghét ta sao?”

“Không chán ghét a.”

Chúc bác sĩ nở nụ cười, “Vậy được rồi. Nhà ta không tính nhà có tiền, chính là bình thường gia đình, người địa phương, trong nhà hai phòng, một bộ ba mẹ một bộ ta, một chiếc xe thay đi bộ, không có cho vay yêu cầu còn, thân thể khỏe mạnh không bỏ sót truyền bệnh tật, không phải GAY, không ly dị quá.”

Quý Hiếu Thích không biết nên làm gì phản ứng, ngơ ngốc mà “A” một tiếng.

“Người không phải hy vọng ái nhân lãng mạn một chút sao?”

“Đúng vậy, đúng vậy.” Điểm này Quý Hiếu Thích cũng có cùng chúc bác sĩ liêu quá, bất quá là nói chuyện phiếm thời điểm thuận miệng nói, không nghĩ tới cũng bị hấn nhớ kỹ.

“Hiện tại còn chưa đủ lãng mạn sao? Lập tức câu chuyện của chúng ta là có thể viết cái tình yêu và hôn nhân văn, vẫn là đại thúc sủng thể đề tài, không thích sao?”

“.....”

“Năm vạn khối cũng có người giúp người gánh vác..... Nga đúng rồi, đuôi khoản cũng có người giúp người thanh toán, còn có thể một lần nữa chụp một bộ ảnh cưới, còn có thể một lần nữa thử một lần áo cưới.”

“Chính là này có.....”

Thí áo cưới có cái gì ý nghĩa lạ?

“Người không thích sao? Có người ở người kéo ra phòng thử đồ màn thời điểm, vỗ tay nói người thật xinh đẹp, không thích như vậy sao?”

Chúc bác sĩ nhẹ nhàng mà ôm lấy Quý Hiểu Thích.

Quý Hiểu Thích này cao vóc dáng, ở hẳn trong lòng ngực lại có vẻ nhỏ gầy.

“Cái gì lãng mạn cốt truyện đều có thể có. Một người nhiều tịch mịch a, mang ta cùng nhau chơi đi, được không?”

【 Quý Hiểu Thích phiên ngoại xong 】

Chương 69 phiên ngoại · phân khối giai giai

Phiên ngoại · vô hồi đồ vật

“Giai giai, người biết chúng ta ngựa chạy tán loạn thượng muốn mới tới cái học sinh chuyển trường sao!?”

Ngô Giai Giai mới đi vào phòng học, ngồi cùng bàn liền hưng phấn mà giữ nàng lại tay áo, cho nàng bắt quái, “Ta vừa mới ở chủ nhiệm lớp văn phòng thấy được, lớn lên siêu soái!”

“Có bao nhiêu soái?”

“Nói không rõ, liền cái loại này..... Bĩ soái bĩ soái, vừa thấy liền không phải đệ tử tốt cái loại này đại soái ca! Ta thích nhất như vậy nam sinh!”

Ngô Giai Giai nở nụ cười, nháy ra từ đơn biểu.

“Đừng nghĩ đại soái ca, trong chốc lát muốn viết chính tả, từ đơn bối xong rồi sao?”

Cao nhị, đúng là không khí khẩn trương nghiêm túc thời điểm, trừ bỏ Ngô Giai Giai ngồi cùng bàn cái này tiểu hoa si, ai cũng chưa đem chuyện này

để ở trong lòng.

Học sinh chuyên trường sao, bọn họ loại này trường học thấy nhiều không trách, có rất nhiều tiêu tiền nhét vào tới xếp lớp sinh.

Đệ nhị tiết là chủ nhiệm lớp khóa.

Đi học tiếng chuông một tá, toàn ban liền từ ngăn ngủi khóa gian nghỉ ngơi trung ngãng đầu lên.

Chủ nhiệm lớp tới thực đúng giờ, cũng không có lãng phí thời gian, dứt khoát lưu loát mà mở miệng nói: “Tới cái tân đồng học, đại gia nhận thức một chút. Trần Hi, tới đơn giản làm tự giới thiệu đi.”

Ngay sau đó, một cái giữa mày đều có chút sát khí nam sinh đi đến.

Lớp học có người phát ra nhẹ nhàng kinh ngạc cảm thán thanh.

Nam sinh lớn lên thật sự là soái đến có chút quá phận, người cao chân dài dáng người hảo, tóc có chút dài quá, triền triền miên miên mà đáp ở trên trán, sẵn đến hấn mặt mày như họa.

Chính là thoạt nhìn tính tình tương đương không hảo.

Hấn không kiên nhẫn mà mở miệng nói: “Trần Hi.”

Vẫn là chủ nhiệm lớp bay nhanh mà giúp hấn giới thiệu một chút, “Nhĩ đông trần, rộn ràng nhốn nháo hi. Chúng ta hoan nghênh một chút.”

Vỗ tay thừa thốt mà vang lên.

“Trần Hi vóc dáng cao, an vị ở nơi đó đi.” Chủ nhiệm lớp chỉ chỉ Ngô Giai Giai phía sau không vị, “Đến lần sau nguyệt khảo, chúng ta lại căn cứ thành tích tới đổi.”

Ngô Giai Giai còn không có cái gì cảm giác, ngồi cùng bàn trước kích động lên.

Thấy Trần Hi càng đi càng gần, ngồi cùng bàn mặt một chút phiểm hồng, lôi kéo Ngô Giai Giai tay áo, “Giai giai! Soái ca ngồi chúng ta mặt sau ai!”

“.....” Ngô Giai Giai nhấp môi, “Chính là, người không cảm thấy hãn thoát nhìn liền rất đáng sợ sao?”

Kia Trần Hi đã muốn chạy tới hai người bên cạnh.

Ngô Giai Giai nói ở một mảnh phiến thư trong tiếng có vẻ đặc biệt rõ ràng.

Trần Hi ánh mắt chuyển tới trên người nàng.

Ngô Giai Giai chỉ cảm thấy cả người run lên, còn không có tới kịp nói cái gì đó bổ cứu, liền nghe kia Trần Hi cười lạnh một tiếng, lão đảo lắc lư mà đi đến xếp sau đi.

“.....”

Trần Hi tới lúc sau, Ngô Giai Giai sinh hoạt cũng không có gì thay đổi.

Ngồi cùng bàn chỉ kích động một ngày, liền phát hiện cái này tân đồng học thật sự là không hảo ở chung, cũng đánh mất ý niệm.

Dù sao Trần Hi chính là mỗi ngày ở phía sau ngủ, cũng không đọc sách cũng không làm bài tập, có người tới đáp lời cũng không phản ứng, liền cùng không có người này giống nhau, tồn tại cảm thấp cực kỳ.

Bởi vì biết Trần Hi là mở cửa sau khai tiến vào phú nhị đại, các lão sư cũng không thể nào quản, liền tùy hãn đi.

Ngô Giai Giai lần đầu tiên nhìn thấy Trần Hi tỉnh, là một tiết lịch sử khóa.

Lịch sử lão sư giảng đến “Nam bắc chiến tranh □□” khi, nàng phía sau truyền đến động tĩnh —— Trần Hi đem cái bàn đi phía trước đẩy một chút, đụng vào nàng ghế.

Ngô Giai Giai phản xạ có điều kiện mà “Nha” một tiếng.

Lịch sử lão sư nhìn qua, hô nàng tên, “Ngô Giai Giai, người tới nói một chút □□, đệ nhất thương, mở màn, phân biệt là nào vài món sự?”

“.....”

Ngô Giai Giai trả lời xong vấn đề, mới ngồi xuống, mặt sau người nọ đột nhiên kéo một chút nàng đuôi ngựa biện.

“Người kêu Ngô Giai Giai?”

Trần Hi thanh âm còn có hay không thanh tỉnh buồn ngủ, nhưng là thanh tuyến rất êm tai, có loại tê tê dại dại cảm giác.

Ngô Giai Giai bị sợ hãi, vội vàng gật gật đầu.

Trần Hi cười một tiếng, “Người không nhớ rõ ta?”

“.....?”

Lịch sử khóa sau khi kết thúc, Trần Hi đi đến Ngô Giai Giai này một loạt, gõ gõ nàng cái bàn, “Ngô Giai Giai, người ra tới một chút.”

Toàn ban lặng ngắt như tờ.

Ngô Giai Giai bị vẻ mặt của hắn sợ tới mức đôi mắt đều có chút đỏ, do do dự dự mà không có động tác.

Trần Hi mày nhăn lại, thoạt nhìn càng đáng sợ.

“Sợ cái gì, ta cũng sẽ không ăn người.”

Ngô Giai Giai đều mau khóc, “Người là muốn đánh ta sao?”

“.....”

Trần Hi trước nay không gặp được quá như vậy tố chất thần kinh nữ sinh, thật là cùng khi còn nhỏ cái kia tiểu khóc bao giống nhau như đúc.

Cũng may con mẹ nó lải nhải, nhiều năm như vậy đi qua, hẳn cư nhiên còn nhớ rõ tiểu khóc bao tên.

Chính là cái kia hẳn ba chân ái nữ nhân nữ nhi sao, như vậy vạch trần sự, mẹ nó đây là phải nhớ cả đời bộ dáng, chặc.

Trần Hi túm Ngô Giai Giai đuôi ngựa, nhẹ nhàng mà đem nàng lôi ra phòng học.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 80

Hành lang chỉ có ít ỏi có thể đếm được học sinh, phần lớn cảnh tượng vội vàng, hoàn toàn không ai phản ứng bọn họ.

Trần Hi nhướn mày, “Ngô Giai Giai, người thật không nhớ rõ ta?”

Ngô Giai Giai nhìn chăm chăm hấn mặt nhìn một hồi lâu, tựa hồ là cần thận hồi tưởng đã lâu, cuối cùng vẫn là lắc lắc đầu.

Nàng đều mau đem nàng nàng tiểu học đồng học gia gia phả nhảy ra tới, vẫn như cũ không nhớ rõ chính mình khi nào nhận thức như vậy nhất hào ôn thân.

Trần Hi dừng một chút, “Thật sự?”

Ngô Giai Giai đáp đến chém đinh chặt sắt, “Thật sự.”

Trần Hi bị khí tới rồi.

Hấn cùng mẹ nó mười mấy năm đều nhớ mãi không quên người, cư nhiên liền như vậy, dễ dàng mà, đem bọn họ toàn cấp đã quên.

Mắt thấy đi học tiếng chuông đều đánh, Trần Hi vẫn là bắt lấy người không cho Ngô Giai Giai về phòng học.

Ngô Giai Giai đều phải khóc, “Trần Hi, người rốt cuộc muốn làm gì nha?”

“.....”

Trần Hi xoay đầu, không đi xem nàng.

Càng dài càng đáng yêu.

Sách, thật là phiền toái.

Cách mấy chục giây, Trần Hi buông lỏng tay, nhìn theo Ngô Giai Giai con thỏ giống nhau bay nhanh mà chạy đi rồi.

***

Trần Hi liền như vậy ở lớp ngay người xuống dưới.

Ngô Giai Giai ở một cái kỳ nghỉ, sửa sang lại ngăn tủ thời điểm, thấy được nhà trẻ tốt nghiệp chiếu, cũng rất cuộc nhớ tới cái này xui xẻo quý là ai.

Chính là cái kia nhà trẻ luôn khi dễ nàng phân khối!

Trời ạ!

Này đều có thể tái ngộ đến, thật không biết là thế nào nghiệt duyên a!

Ngô Giai Giai kỳ thật đã không quá nhớ rõ sự tình trước kia, nàng mù mù cũng rất ít nói lên, chỉ là nhìn đến ảnh chụp, nàng vẫn là có thể nhớ tới một ít chi tiết.

Hồi trường học đi học ngày đó, nàng nhìn đến Trần Hi không nhanh không chậm mà đi vào tới, ở nàng phía sau ngồi xuống, cả người đều bắt đầu không thích hợp lên.

Ở Ngô Giai Giai ý đồ quay đầu lần thứ năm, Trần Hi rốt cuộc chú ý tới nàng hành động.

Hắn thanh âm có chút lười biếng, “Có việc?”

“Không..... Không có.....”

Ngô Giai Giai lấp bắp mà đáp.

Vẫn là trở thành không biết đi.

Miễn cho lại phát sinh chuyện gì —— cứ như vậy, còn khá tốt.

Trần Hi nhìn nàng đuôi ngựa ở phía trước lắc qua lắc lại, trong lòng cũng bị mang chuyển xa chút.

Mấy ngày nay, hấn cẩn thận mà quan sát Ngô Giai Giai một phen.

Ngô Giai Giai vẫn là cùng khi còn nhỏ một cái bộ dáng, lại mềm lại nhát gan, tính tình còn tặc hảo, trở mã đến cũng càng thêm đáng yêu.

Trần Hi vốn dĩ đối nàng kỳ thật là không có gì ý tưởng, chỉ là Ngô Giai Giai không nhớ rõ hấn, chuyện này làm hấn có chút tức giận.

Này một tức giận, khó tránh khỏi liền nghĩ đến nhiều chút.

Trần Hi đi rồi một lát thần, lại một lần túm chặt nàng đuôi ngựa biện.

“Ngô Giai Giai, người có bạn trai sao?”

Ngô Giai Giai bị hấn néo bím tóc, cổ không động đậy, chỉ là lộ ra tới vành tai đều có chút đỏ.

“Người..... Người nói bậy gì đó nha!”

“Sách, đó chính là không có lạc?”

“Kia đương nhiên! Trường học không cho phép yêu sớm.”

Trần Hi bị nàng chọc cười, thả nàng đuôi ngựa, “Hành đi.”

Ngô Giai Giai dùng dư quang nhìn đến hấn lại bò trở về trên bàn, không có lại làm gì đó quyết định, rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra.

Chán ghét quý liền tính là qua nhiều năm như vậy, vẫn như cũ là chán ghét quý.

Kỳ trung khảo qua đi, Trần Hi thành tích rất cuộc bị các lão sư coi trọng lên.

Nguyên nhân cũng không có gì, chính là mẹ nó gia trưởng sẽ thời điểm tới trường học đại náo một hồi, nói cái này trường học lão sư bạch mù nhà bọn họ phó về điểm này chọn giáo phí, một chút cũng chưa thấy con của hắn thành tích có đề cao.

Chủ nhiệm lớp vì tổng cô Trần Hi mẹ nó, trực tiếp ở đổi chỗ ngồi thời điểm đem Trần Hi vị trí đổi tới rồi Ngô Giai Giai bên cạnh.

Ngô Giai Giai tuy rằng không phải lớp học thành tích tốt nhất, lại là lớp học thành tích nhất ổn định, nhất nỗ lực, tính tình cũng tốt nhất người, chủ nhiệm lớp trông cậy vào Ngô Giai Giai hun đúc hun đúc cái này tiêu bá vương.

Ngô Giai Giai chỉ cảm thấy xui xẻo tột đỉnh, hoàn toàn không có chú ý tới Trần Hi mang theo ý cười ánh mắt.

Chủ nhiệm lớp huấn đạo còn lời nói còn văng vẳng bên tai: “Giai giai, đồng học chi gian muốn hỗ trợ lẫn nhau, người ngồi cùng bàn thành tích không tốt, người có rảnh liền giúp giúp hắn, chờ hắn đề cao, đến lúc đó lại một lần nữa đổi vị trí đi.”

Ngô Giai Giai gấp không chờ nổi mà muốn cho này chán ghét quý đổi đi, chỉ có thể chủ động xuất kích.

Tiếng Anh khóa, Trần Hi còn đang ngủ, liền cảm giác được bên cạnh có người ở mềm như bông mà chụp hắn.

“Trần Hi! Trần Hi! Người mau tỉnh lại, đi học.”

Trần Hi bị người đánh thức thời điểm tính tình phi thường không tốt, đang chuẩn bị chụp cái bàn măng chửi người, đột nhiên đối thượng Ngô Giai Giai cắn môi bộ dáng.

Trong lúc nhất thời, cái gì khí cũng chưa.

Trần Hi thở dài, làm bộ ác thanh ác khí nói: “Làm gì?”

Ngô Giai Giai bị hấn sợ hãi, run run rẩy rẩy, “Người, người muốn nghe khóa a, không thể như vậy.....”

Còn như vậy đi xuống, chẳng phải là muốn cùng hấn làm một năm ngồi cùng bàn?

“Người quản ta đâu?”

“.....”

Trần Hi vừa mới chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên lại xoay chủ ý, thừa dịp giáo viên tiếng Anh quay đầu viết viết bảng thời điểm, xả quá Ngô Giai Giai tiếng Anh thư cùng bút chì, ở đệ nhất trang chỗ trống địa phương viết một hàng tự, lại còn trở về.

Hấn viết chính là: “Chỉ có ta bạn gái có thể quản ta.”

Ngô Giai Giai bị hấn tức giận đến cái mũi đều toan, hung hăng mà lau kia một hàng tự, không hề phản ứng hấn.

Trần Hi đậ nàg đậ thượng nghiệm, cũng không có việc gì liền điên cuồng ám chỉ, sau đó nhìn nàng tức giận bộ dáng.

Thật đáng yêu a.

Cứ như vậy qua một tháng.

Nguyệt khảo lúc sau, Ngô Giai Giai bị Trần Hi ở ngoài cổng trường chặn đứng, ngăn ở ven đường.

Trần Hi đã có chút không kiên nhẫn, nhíu lại mi trừng mắt nàng, “Người là có ý tứ gì?”

“Cái gì có ý tứ gì?”

“Ta làm người làm ta bạn gái, người giả ngu đều trang một tháng, còn không có trang đủ sao?”

Ngô Giai Giai ngây ngẩn cả người.

Một hồi lâu, nàng mới hồi qua thần, gập ghenh nói: “Người ở nói bậy gì đó a.....”

Trần Hi cười lạnh một tiếng, “Lão tử khi nào nói bậy quá?”

“.....”

Hai người nhìn nhau thật lâu.

Cuối cùng, vẫn là Ngô Giai Giai trước một bước dời đi ánh mắt.

Nàng đã ổn định cảm xúc, thoát nhìn bình tĩnh vô cùng.

“Trần Hi, người là ở truy ta sao?”

“.....”

“Ta vĩnh viễn sẽ không đáp ứng người, từ người đem ta từ bậc thang đây xuống ngày đó bắt đầu, hai chúng ta quan hệ chỉ có một loại, đó chính là người bị hại cùng làm hại người quan hệ.”

“Ngô Giai Giai, người.....”

“Trần Hi.” Ngô Giai Giai trong ánh mắt sáng lấp lánh, như là rơi xuống ngôi sao, “Nếu người đối ta, chẳng sợ có như vậy một chút ít xin lỗi, ta đều sẽ không nói nói như vậy. Chính là, người đến bây giờ đều còn chỉ là ở đậu ta, lấy ta tìm niềm vui. Người sẽ không biết người đối ta thương tổn có bao nhiêu đại, vì cái gì người có thể rõ ràng mà nhớ rõ nhà trẻ khi phát sinh sự tình, mà ta lại hoàn toàn không nhớ rõ, người không có nghĩ tới sao?”

“Người đi đi, chúng ta coi như làm người xa lạ hảo.”

Trần Hi nhìn nàng rời đi bóng dáng, trầm mặc thật lâu thật lâu.

“Thực xin lỗi..... Thực xin lỗi, Ngô Giai Giai.”

【 phân khối giai giai phiên ngoại xong 】

Chương 70 phiên ngoại · não động

Phiên ngoại · thế giới chưa tận thế

“Trước mắt quốc gia của ta vệ tinh cực trình trắc đến, tên là ‘kia phong’ tiểu hành tinh đang ở lấy..... Tốc độ hướng địa cầu va chạm mà đến.....”

“Dự tính mười hai giờ sau..... Địa cầu đem bởi vì tiểu hành tinh cao tốc va chạm mà nổ mạnh.....”

“Chuyên gia đoán trước..... Giờ Bắc kinh 2022 năm 10 nguyệt 10 ngày 22 điểm 17 phân 36 giây..... Sẽ là địa cầu hủy diệt nhật tử.”

Này vốn dĩ chỉ là bình thường một ngày.

Nhưng là đương này tin tức ở toàn thế giới trong phạm vi bá báo lúc sau, này chú định biến thành không tầm thường một ngày.

Hôm nay, Lục Dĩ hảo xảo bắt xảo mà ở nơi khác khai nghiên cứu sẽ, chỉ là sẽ còn không có bắt đầu, khách sạn đã nháo thành một đoàn.

“Này có thể là giả sao? Các người gặp qua CCTV cùng chúng ta làm ngày cá tháng tư hoạt động sao? Các huynh đệ, đừng có ngốc, địa cầu muốn hủy diệt! Cuối cùng mười cái giờ, ta phải đi về bồi ba mẹ!”

Những cái đó tham dự y sư, giáo thụ nhóm cũng tâm thần không yên bộ dáng.

Chỉ trong chốc lát, ngày thường thoạt nhìn an tĩnh ổn trọng người đều không nín được, báo cáo vung, trực tiếp rời đi khách sạn.

Lục Dĩ là toàn trường thiếu bộ phận không có kích động đến lên la to người.

Anh Nhẹ Chút Có Được Không? [C]

Mộc Điền

www.dtv-ebook.com

Phần 81

Hắn an an tĩnh tĩnh mà ngồi ở trên ghế, gặt gao mà nhấp môi, cấp Mạnh Vân gọi điện thoại.

Chỉ vang lên một chút, Mạnh Vân liền bay nhanh mà tiếp lên.

Nàng thanh âm nghe tới có chút hoảng loạn, “Lục Dã?”

Lục Dã “Ân” một tiếng, hoãn thanh, “Vân vân, như thế nào lạ? Là lục mộng lại nghịch ngợm gây sự sao?”

Mạnh Vân thanh âm mang lên khóc nước nỡ, “Người ở nơi nào nha? Khi nào có thể trở về a?”

Lục Dã thật sâu mà thở dài, đứng lên, trong phòng hành lý cũng không cần, cầm di động liền đi ra ngoài, “Vân vân người đừng khóc, ta lập tức liền đã trở lại.”

Trên thực tế trở về nào có dễ dàng như vậy đâu.

Tận thế tin tức vừa ra, toàn thế giới trong phạm vi đều đã xảy ra bãi công, bãi học, sở hữu sản nghiệp toàn tuyến kêu đình tình huống.

Rất nhiều tiểu thuyết, điện ảnh kịch đều chụp quá, tận thế phía trước nhân loại đang làm gì.

Cái này rất cuộc đã biết.

Cơ hồ tất cả mọi người ở hướng người nhà bên người đuổi.

Lục Dã trụ khách sạn đã không có nhân viên công tác, sở hữu tất cả đều đi xong, cơ hồ thành một cái không lâu.

Hắn đi đến trước đài đi, cũng bất chấp cái gì, đem nhân gia sở hữu ngăn kéo tất cả đều phiên mở ra, rốt cuộc tìm được rồi một phen chìa khóa xe.

Mạnh Vân còn đang chờ hắn.

Nghĩ vậy sự kiện, Lục Dã liền cái gì đều không nghĩ lại tưởng, chỉ nghĩ lập tức bay đến thê tử cùng hài tử bên người đi.

Phi cơ cùng cao thiết đã toàn bộ đình vận, Lục Dã đến sân bay thời điểm, nơi đó ngưng lại rất nhiều người, cơ hồ sắp khiến cho bạo động.

Chính là toàn bộ sân bay một cái nhân viên công tác đều không có, mọi người toàn bộ rời đi.

Chỉ còn lại có những cái đó tưởng rời đi lại không rời đi người, tụ tập ở trong đại sảnh cãi cọ ầm ĩ, khóc thiên thương địa.

Lục Dã trở lại trên xe, nhìn thoáng qua đồng hồ.

Ly trong tin tức theo như lời mười hai giờ, đã chỉ còn lại có mười cái giờ.

Lục Dã kiểm tra rồi một chút bình xăng du, lại đem vừa mới từ khách sạn trước đài thuận ra tới nạp điện bảo đảo ra tới, đặt ở trên ghế phụ.

Tổng cộng cầm năm cái, cũng đủ chống đỡ một hồi lâu.

Lục Dã một bên mở ra hướng dẫn, một bên cấp Mạnh Vân bát điện thoại.

“Lục Dã, người đến nơi nào a?”

Mạnh Vân thanh âm có điểm đáng thương hề hề, còn mang theo không tự giác chờ mong.

Lục Dã lại đau lòng lại tự trách.

Loại này thời điểm, hẳn không có cách nào đuổi tới Mạnh Vân bên cạnh — tưởng tượng đến chuyện này, hẳn liền áy náy đến không biết nên làm cái gì bây giờ mới hảo.

Mạnh Vân nhất định thực sự hãi đi?

Nàng cùng tiêu lục mộng ở bên nhau, cô nhi quả phụ, nên làm cái gì bây giờ mới hảo đâu.

Lục Dã thở dài, phát động ô tô, ôn nhu an ủi nói: “Vân vân, người nghe ta nói.”

“Người trước đem trong nhà nhu yếu phẩm sung thượng điện, lại qua một lát khả năng sẽ toàn diện cắt điện.”

“Hiện tại trên đường không có xe taxi, trong nhà a di người khiến cho nàng về trước gia đi, ta trong chốc lát cho ta trong nhà gọi điện thoại, làm ta ba tới đón người, người theo chân bọn họ đái ở bên nhau, xoa xoa mặt chược cũng hảo, đánh đánh bài cũng hảo, có thể chơi điểm cái gì tổng cổ điểm thời gian.”

Lục Dã đánh cái tay lái, nghĩ nghĩ, cười một tiếng, “Người không phải khen quá ta mẹ nấu ăn ngon sao? Trong chốc lát nàng khẳng định sẽ làm tốt ăn cho đại gia, người có thể đi làm nũng, làm nàng cho người làm người yêu nhất ăn lẩu niêu gà.”

Mạnh Vân nhấp môi, không nói một lời.

Nàng biết Lục Dã là đang an ủi nàng, muốn cho nàng nhẹ nhàng một ít.

Trên thực tế, Mạnh Vân cũng không phải sợ chết, nàng chỉ là không tiếp thu được chuyện này mà thôi.

Thế giới hủy diệt.....

Nghe tới giống như là tiểu thuyết sự tình giống nhau.

Mạnh Vân tự hỏi này hơn ba mươi năm, chua ngọt đắng cay cũng coi như là thế vị cái biến, cỡ nào may mắn, còn có Lục Dĩ vẫn luôn ở sủng nàng.

Nàng đã không uống.

Chỉ là lục mộng còn như vậy tiểu, thậm chí đều không có hảo hảo mà xem qua thế giới này, liền gặp phải như vậy khủng bố sự tình.

Điện thoại kia đầu, Mạnh Vân trộm mà xoa xoa nước mắt.

“Chính là, ta không muốn ăn lẩu niêu gà, cũng không nghĩ đánh bài nói chuyện phiếm.”

“Lục Dĩ, ta chỉ nghĩ cùng người ở bên nhau. Chúng ta, cùng nhi tử, đái ở bên nhau.”

Lục Dĩ tâm đều toái hết.

Hắn đem chân ga nhất giảm rốt cuộc, ô tô như là rời cung mũi tên giống nhau bay đi ra ngoài, chạy thượng không có một bóng người quốc lộ.

“Đừng khóc. Vân vân đừng khóc, ta lập tức tới đây.”

Lục Dĩ đi công tác thành thị cách bọn họ thành thị không tính quá xa, cao thiết ước chừng 2 tiếng đồng hồ xuất đầu bộ dáng, phi cơ nói cũng coi như là tương đối đoản đường hàng không.

Chỉ là hiện tại Lục Dĩ muốn lái xe khai trở về, thời gian này liền không hảo đánh giá.

Liên tính quốc lộ toàn không, thuận lộ trình đại khái cũng muốn sáu bảy tiếng đồng hồ, nếu trên đường có cái gì ngoài ý muốn vậy càng khó mà nói.

Chính là hăn không thể ngồi ở tại chỗ trơ mắt mà chờ tận thế đã đến.

Liên tính chỉ có một chút điểm hy vọng.....

Lục Dã cũng tưởng về đến nhà nhân thân biên đi.

Mạnh Vân kỳ thật cũng nghe ra Lục Dã bên này ô tô động cơ thanh âm, nàng không dám quấy rầy hăn lái xe, chỉ có thể hút cái mũi yên lặng mà không ra tiếng.

Hai người liên cách sóng điện, không nói một lời mà chờ đợi đối phương.

Không biết khi nào sóng điện tín hiệu liên sẽ biến mất, cũng không biết khi nào, điện sẽ dùng xong, kết thúc cung ứng.

Cái gì cũng không biết.

Chỉ có giờ khắc này là chân thật tồn tại.

Lục Dã một bên chú ý phía trước tình huống, một bên cùng Mạnh Vân nói giỡn, “Như thế nào không nói lời nào lạ?”

“Nói cái gì nha.....”

Đều lúc này.

Lục Dã thở dài, “Ta còn tưởng rằng, người sẽ tưởng cùng ta tâm sự tận thế sự.”

“.....” Mạnh Vân trầm mặc thật lâu, rốt cuộc nhẹ giọng mở miệng nói, “Là, ta thực hối hận.”

“Ta vẫn luôn cho rằng, này đó đều là tiểu thuyết chuyện xưa —— nếu thật sự biết ngày này nhanh như vậy liền sẽ tiến đến, ta hẳn là dùng gấp mười lần sức lực càng tốt mà sinh hoạt.”

“Càng ái người một ít.”

“Sớm một chút sinh lực mộng, làm hẳn nhiều cảm thụ cảm thụ thế giới này tốt đẹp.”

“Lục Dã, kỳ thật ta có rất nhiều hối hận sự tình. Nhưng là có người ở, ta liền sẽ không hối hận.”

Lục Dã nghe nàng lái nhái mà nói đã lâu, mãi mãi đều là sủng nịch ý cười.

Ly cuối cùng thời gian chỉ có không đến bốn cái giờ.

Lục Dã còn không có vào thành.

Hắn gấp đến độ không được, trực tiếp tiêu tới rồi 180 mã, đem ô tô khai thành hỏa tiễn.....

Nhất định phải gặp mặt mới được a.

***

“Lục Dã? Lục Dã? Người làm sao vậy? Mau tỉnh lại, làm ác mộng sao?”

Lục Dã mơ mơ màng màng mà mở mắt ra, nhìn đến Mạnh Vân chính vẻ mặt lo lắng mà nhìn hắn.

“..... Vân vân?”

Mạnh Vân có điểm kinh ngạc, “Làm ác mộng? Đi làm bị muện rồi lạp!”

Lục Dã ngồi dậy, một phen đem nàng kéo vào trong lòng ngực, “Hôm nay mấy hào?”

“.....12 nguyệt 1 hào, làm sao vậy?”

Lục Dã thở phào nhẹ nhõm.

Nguyên lai đều là mộng a.

Mạnh Vân cảm giác được hãn có điểm khác thường, duỗi tay đẩy hãn một chút, “Rốt cuộc làm sao vậy? Mơ thấy cái gì?”

Lục Dã thanh âm rầu rĩ, “Mơ thấy tận thế, ta lại không ở bên cạnh người, người sắp hù chết, khóc lóc làm ta chạy nhanh trở về.....”

Mạnh Vân xả một chút hãn vành tai, cả giận nói: “Nói cái gì mê sảng đâu, ta sẽ bởi vì loại sự tình này khóc sao? Mau cho ta rời giường!”

“Thật tốt.”

Lục Dã nở nụ cười, hôn hôn nàng gương mặt.

Còn có thể như vậy thật tốt.

Ít nhất, bọn họ còn có vô số mười hai tiếng đồng hồ có thể quý trọng.

【 não động phiên ngoại xong 】

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)

[Phần 40](#)

[Phần 41](#)

[Phần 42](#)

[Phần 43](#)

[Phần 44](#)

[Phần 45](#)

[Phần 46](#)

[Phần 47](#)

[Phần 48](#)

[Phần 49](#)

[Phần 50](#)

[Phần 51](#)

[Phần 52](#)

[Phần 53](#)

[Phần 54](#)

[Phần 55](#)

[Phần 56](#)

[Phần 57](#)

[Phần 58](#)

[Phần 59](#)

[Phần 60](#)

[Phần 61](#)

[Phần 62](#)

[Phần 63](#)

[Phần 64](#)

[Phần 65](#)

[Phần 66](#)

[Phần 67](#)

[Phần 68](#)

[Phần 69](#)

[Phần 70](#)

[Phần 71](#)

[Phần 72](#)

[Phần 73](#)

[Phần 74](#)

[Phần 75](#)

[Phần 76](#)

[Phần 77](#)

[Phần 78](#)

[Phần 79](#)

[Phần 80](#)

[Phần 81](#)